This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Breviarium Romanum ... ad usum cleri basilicæ Vaticanæ

Vatican S. Pietro

TAYLOR INSTITUTION.
W30.
—
BEQUEATHED
TO THE UNIVERSITY
BY
ROBERT FINCH, M. A.
OF BALLIOL COLLEGE.

Digitized by Google

13821 e. 17

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

BREVIARIUM ROMANUM

Cum Psalterio proprio, & Officiis Sanctorum.

AD USUM CLERI BASILICÆ VATICANÆ

CLEMENTIS X.

Auctoritate editum.

PARS HYEMALIS.

URBINI, MDCCXL.

Ex Typographia Ven. Capellæ SSmi Sacramenti apud Hieronymum Mainardi.

SUPERIORUM PERMISSU.

Digitized by Google

Digitized by Google

De Breviario, ac Psalterio Romano ad usum Cleri Basilicæ Vaticanæ.

NTE octoginta circiter annos Psalterium Romanum ad usum Cleri & Basilicæ Vaticanæ ad vetustissima Exemplaria recognitum, & emendatum, editum fuit; & brevem illi Præfationem MARIUS ALTERIUS Theologus, & Canonicus ejusdem Ecclesiæ præfixit, in qua exponit, cur vulgata Psalmorum editione in reliquas Urbis Ecclesias B. Pii Quinti jussu inducta, antiquam illam, seu veterem Latinam quam D. Augustinus lib. 12. de Doctrina Christiana cap. 15. ut non levi conjectura creditur, Italam vocat, & qua Lateranensis, aliæque Patriarchales ante usæ fuerant, Vaticana Principis Apostolorum Basilica, eodem B. Pontifice annuente à majoribus sibi traditam constantissimè retinuerit, tum ob magni certè faciendam antiquitatis auctoritatem, tum quia inde præclara testimonia ad Fidei Catholicæ confirmationem eruuntur.

Cùm autem, & octogenariæ illius editionis pauca Exemplaria reliqua superessent, & multa nova, ac singularia Officia à Sacra Congregatione Rituum recens approbata fuerint, quibus Sanctorum illorum memoriam solito ritu Clerus Vaticanus per annum celebrat, quorum sacras Exuvias in eadem Basilica reconditas piè colimus, operæpretium fore visum est totius Breviarii cum Psalterio prædicto editionem fieri, quo scilicet omnia Officia ad usum ejusdem Cleri Basilicæ Vaticanæ continuentur; quod quidem peractum est Anno Domini 1673.

Hæc Præfatiuncula extat in Breviarii editione, quæ ad usum ejusdem Cleri Parisiis prodiit Anno MDCLXXIV.

Digitized by Google

CLEMENTIS X.

Et Sacræ Rituum Congregationis Approbatio, & Licentia, quod Lectiones, & Orationes, & Officia propria Sanctorum in Breviario Romano ad usum Cleri Basilicæ Vaticanæ juxta ritum in Kalendario eidem Sacræ Congregationi exhibito adnotatum imprimi, ac recitari possint.

BASILICÆ VATICANÆ URBIS.

SAcra Rituum Congregatio, referente Eminentissimo D. Cardinali AZZOLINO, supradictas Lectiones & Orationes ad preces Capituli Basilicæ Vaticanæ approbavit, & juxta menstruam seriem dierum, ac rituum in suprascripto Kalendario adnotatum Officia propria Sanctorum in Breviario Romano ad usum Cleri Sacrosanctæ Basilicæ Vaticanæ imprimi posse permisit ab omnibus recitandis tam publicè quam privatè, qui ad præscriptum Basilicæ Principis Apostolorum Horas Canonicas persolvunt, die 24. Septembris 1672.

Et facta de prædictis Sanctissimo relatione, Sanctitas sua laudavit & approbavit, die 5. Octobris 1672.

Loco ✠ Sig.

F. Episcopus Portuensis Card. Brancatius.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congreg. Secretarius.

Digitized by Google

Alia Sac. Rit. Congregationis approbatio, qua confirmantur Lectiones, Orationes, & Officia propria, quæ ex Typographia S. Michaelis Romæ anno 1714. ad usum Cleri Vaticani edita sunt, & in hac editione suis inseruntur locis.

BASILICÆ VATICANÆ.

SAcrorum Rituum Congregatio ad preces Emi, & Rmi D. Cardinalis Albani, Sacrosanctæ Basilicæ Vaticanæ Archipresbyteri, necnon Capituli & Cleri ejusdem Basilicæ supradictas Lectiones, Orationes, ac Officia propria juxta mentruam seriem dierum, & ritum in suprascripto Kalendario adnotatum, benigne approbavit, atque in hoc libro imprimi, & ab omnibus qui ad præscriptum dictæ Basilicæ Canonicas Horas persolvunt, tam publice, quam private recitari posse concessit. Die 26. Augusti 1713.

F. Card. de Abdua.

Loco ✠ Signi.

M. N. Tedeschi Episc. Liparitan. Sac. Rit. Congreg. P. Secr.

Digitized by Google

EX MOTU PROPRIO
CLEMENTIS PAPÆ VIII.
REGISTRAT. LIB. I. SECRETORUM
fol. xxx.

CLEMENS Papa VIII. motu proprio prohibuit omnibus Typographis, & Bibliopolis, sub Excommunicationis, & aliis pœnis ne imposterum audeant imprimere, aut vendere Psalterium Romanum ad usum Cleri Basilicæ Vaticanæ, absque licentia Capituli & Canonicorum dictæ Basilicæ, prout latiùs continetur in dicto motu proprio. Datum Romæ apud S. Marcum XIII. Kal. Julii, anno secundo.

Digitized by Google

DE ANNO, ET EJUS PARTIBUS.

ANnus menses habet duodecim, Hebdomadas duas, & quinquaginta, & diem unum. Dies verò trecentos sexaginta quinque, & ferè sex horas: tanto enim temporis intervallo Sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt; hinc annus ille intercalaris, Bissextus, vel Bissextilis dicitur.

DE ANNI CORRECTIONE, ejusque necessitate, ac Kalendario Gregoriano.

QUod dictum est annum continere trecentos, & sexaginta quinque dies, & ferè sex horas, intelligendum est, sex horas non esse integras, cùm ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minutorum neglectu progressum est, ut si annus ultra dies 365. contineret integras sex horas: & factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita exgreverint, ut invicem juncta, constituerint dies decem: qui causam dederunt, ut Æquinoctium vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII. non solùm Æquinoctium Vernum restituit in pristinam sedem, à qua jam à Concilio Nicæno, decem circites diebus in anno correctionis 1582. præcedendo recesserat, quod à Concilio ad xii. Kal. Aprilis fuerat constitutum: & xiv. Lunam Paschalem suo in loco reposuit: sed viam quoque tradidit, & rationem, qua caveretur, ut in posterum, & Æquinoctium Vernum, & xiv. Luna Paschalis à propriis sedibus numquam removerentur.

Ut enim Æquinoctium Vernum ad xii. Kal. Aprilis restitueretur statuit, ut dicti decem dies in Mense Octobris ipsius anni 1582. eximerentur, ut post quartam diem Octobris S. Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decima quinta Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne à xii. Kal. Aprilis Æquinoctium Vernum recederet, statuit idem Gregorius, Bissextum quarto quoque anno [uti mos est] continuari debere, præterquam in centesimis annis, qui quamvis Bissextiles antea semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600. anno correctionis proximum: post eum tamen, qui deinceps consequentur centesimi, non omnes Bissextiles essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quinque tres centesimi, sine Bissexto transigerentur; quartus verò quisque centesimus esset Bissextilis, ita ut Annus 1700. 1800. 1900. Bissextiles non sint: Anno verò 2000. more consueto dies Bissextus intercaletur, Februario dies 29. continente; Idemque ordo intermittendi, intercalandique Bissextum diem in quadringentis quibusque annis perpetuò conservaretur.

QUATUOR TEMPORA.

QUatuor Tempora celebrantur quarta, & sexta Feria, ac Sabbato post ter[tiam] Dominicam Adventus, & post pri-

primam Dominicam Quadrageſimæ, & poſt Dominicam Penteceſtes, poſt Feſtum Exaltationis S. Crucis.

Nuptiæ quando celebrari non poſſint, juxta Decretum Concilii Tridentini.

A Dominica prima Adventus uſque in diem Epiphaniæ, & à Feria iv. Cinerum uſque in Octavam Paſchatis incluſivè, ſancta Synodus ſolemnitates nuptiarum prohibet. In aliis verò temporibus nuptias ſolemniter celebrari permittit.

De Cyclo Decennovennali Aurei Numeri.

CYclus decennovennalis Aurei numeri eſt revolutio numeri 19. annorum ab 1. uſque ad 19. qua revolutione peracta, iterum ad unitatem reditur. Verbi gratia: Anno 1577. numerus Cycli decennovennalis, qui dicitur Aureus, eſt 1 anno ſequenti 1578. eſt 2. & ita deinceps in ſequentibus annis, uno ſemper ampliùs uſque ad 19. qui Aureus numerus cadet in annum 1595 poſt quem iterum ad unitatem redeundum eſt, itaut anno 1596 Aureus numerus ſit rurſus 1. & anno 1597. ſit 2. &c.

Igitur ut Aureus numerus quolibet anno propoſito inveniatur, compoſita eſt ſequens tabella Aureorum numerorum, cujus uſus incipit ab an. correctionis 1582. incluſivè, duratque in perpetuum. Ex ea enim Aureus numerus cujuslibet anni poſt annum 1582. reperietur hoc modo.

6.	7.	8.	9.	10	11	12.	13.	14.	15.	16.	17	18.	19	1.	2	3	4	5.

Anno 1582 tribuatur primus numerus tabellæ, qui eſt 6. ſecundus autem, qui eſt 7 ſequenti anno 1583. & ita deinceps in infinitum, donec ad annum, cujus Aureum numerum quæris, perveniatur, redeundo ad principium tabellæ, quotieſcumque eam percurreris. Nam numerus, in quem annus propoſitus cadit, dabit Aureum numerum quæſitum.

De Epactis, & Noviluniis.

EPacta nihil aliud eſt, quàm numerus dierum, quibus annus Solaris communis dierum 365. annum communem Lunarem dierum 354 ſuperat: itaut Epacta primi anni ſit 11. cum hoc numero annus Solaris communis Lunarem annum communem excedat, atque adeò ſequenti anno Novilunia contingent 11. diebus prius, quam anno primo. Ex quo fit, Epactam ſecundi anni eſſe 22. cum eo anno rurſum annus Solaris Lunarem annum ſuperet 11 diebus, qui additi ad 11. dies primi anni, efficiunt 22 ac proinde finito hoc anno, Novilunia contingere 22 diebus priùs, quàm primo anno: Epactam autem tertii anni eſſe 3. quia ſi rurſus 11. dies ad 22 adjiciantur, efficietur numerus 33. à quo ſi rejiciantur 30. dies, qui unam Lunationem Emboliſmalem conſtituunt, relinquentur 3. atque ita deinceps. Progrediuntur enim Epactæ omnes per continuum augmentum 11. dierum, abjectis tamen 30. quando rejici poſſunt. Solùm quando perventum erit ad ultimam Epactam Aureo numero 19. reſpondentem, quæ eſt 29. adduntur 12. ut abjectis 30. ex compoſito n 41 habeatur rurſus Epacta 11 ut in principio. Quod ideo fit, ut ultima Lunatio Emboliſmica, currente Aureo n. 19. ſit tantùm 29. dierum. Si enim 30. dies contineret, ut aliis ſex Lunationes Emboliſmicæ, non redirent Novilunia poſt 19. annos Solares ad eoſdem dies, ſed verſus calcem menſium prolaberentur, contingerentque uno die tardiùs quàm ante 19. annos. De qua re plura invenies in libro novæ rationis reſtituendi Kalendarii Romani. Sunt autem novemdecim Epactæ, quot, & aurei numeri, reſpondebuntque ipſis Aureis numeris

Digitized by Google

merò ante Kalendarii correctionem, eo modo, quo in hac tabella disposita sunt.

Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ante Kalendarii correctionem.

Aur Num	1.	2.	3	4.	5.	6
Epactæ.	xi	xxii.	iii.	xiv.	xxv	vi.

	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.
	xvii.	xxviii.	ix.	xx.	i.	xii	xxiii.

	14.	15.	16.	17.	18.	19.
	iv.	xv.	xxvi.	vii.	xviii.	xxix.

Quia verò cyclus decennovenalis Aurei numeri imperfectus est cum Novilunia post 19. annos Solares non præcise ad eadem loca redeant, ut dictum est, imperfectus etiam erit hic cyclus 19. Epactarum. Quamobrem ita emendatus est, ut in posterum loco Aurei numeri, dictarum 19. Epact. utamur 30. numeris Epactalibus ab 1. usque ad 30. ordine progredientibus, quamvis ultima Epacta, sive quæ ordine est trigesima, notata numero non sit, sed signo hoc *. Propterea quod nulla Epact. esse possit 30. Variis autem temporibus ex his 30. Epactis respondent decem, & novem Aureis numeris variè decem, & novem Epactæ prout Solaris anni, ac Lunaris æquatio exposcit; quæ quidem decem, & novem Epactæ progrediuntur, ut olim, per eundem numerum 11. addunturque semper 12. illi Epactæ, quæ respondet Aureo numero 19. ut habeatur sequens Epacta respondens Aureo num 1. ob rationem paulò ante dictam. Id quod sequens tabella perspicuum faciet quæ continet Aureos numeros, & Epactas inter se respondentes ab anno 1700. inclusive ad an. 1900. exclusive. Quamvis autem vulgares Epactæ mutentur in Martio, re ipsa tamen in principio anni mutandæ sunt, una cum Aureo numero, in cujus locum hæ nostræ Epactæ succedunt.

Alia Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ab anno 1700. inclusivè, usque ad annum 1900. exclusivè.

Aur N.	10.	11	12	13	14	15	16.
Epact.	ix	xx	i.	xii.	xxiii	iv	xv.

	17.	18.	19.	1.	2.	3.
	xxvi.	vii.	xviii.	*	xi.	xxii.

	4.	5	6.	7.	8.	9.
	iii.	xiv.	xxv.	vi.	xvii.	xxviii.

Itaque si Epacta quotcumque anno proposito invenienda sit, quærendus est Aureus numerus illius anni in superiori ordine illius tabellæ, quæ illi tempori, in quo propositus annus continetur, congruit. Mox enim sub Aureo numero in interiori ordine tabellæ reperietur Epacta anni propositi, vel certè hoc signum *. Ubi ergo illa Epacta vel signum* in Kalendario inventum fuerit, eo die Novilunium fiet. Invenietur autem Aureus numerus vel ex antecedente canone, vel ex tabella Epactarum proposito tempori congruente, tribuendo primum Aureum numerum illius tabellæ illi anno, à quo usus tabellæ incipit, & secundum Aureum numerum sequenti anno, &c Eodem modo reperietur Epacta sine Aureo numero si prima Epacta tabellæ tribuatur illi anno, à quo ejus usus incipit, & secunda Epacta sequenti anno &c.

Exemplum: Anno 1700. Aureus numerus est 10. nempe primus primæ tabellæ. Erit ergo tunc Epacta ix. quæ sub Aureo numero 10. collocatur: fietque Novilunium 21 Januarii, 19. Februarii, 21. Martii. Item anno 1701. Aureus numerus est 11. cui in eadem tabella suppositæ est Epacta xx. quæ toto eo anno in Kalendario Novilunium indicabit: ut in Januario die 10. in Februario die 8. in Martio die 10. &c.

T 2

Digitized by Google

ur 25. & 25. dicatur 26. &c. Quòd si dies Cinerum cadet in Martium nihil addendum est, quia tunc & littera posterior currit, & dies mensis propriis numeris respondent, cum dies intercalaris Februario sit additus. Imò nisi per posteriorem litteram investigarentur, non inveniretur rectè Septuag. in anno Bissextili currente Epacta xxiv. vel xxv. & littera Dominicali, d, c, ut in secundo, ac tertio exemplo perspicuum fiet pro annis 4088. & 3784. Exempli gratia: Anno 2096. Bissextili Epacta erit v. & litteræ Dominicales A, g. Si igitur per posteriorem litteram, quæ est g, Festa mobilia investigentur, reperientur Septuagesi. die 11. Febr. & dies Cinerum 28. Februarii. Si autem addatur unus dies, cadet Septuag. in diem 12. Febr. quæ est Dominica, & dies Cinerum in diem 29. Febr. quæ est Feria iv. Pascha autem, & reliqua Festa in eos dies cadent, qui in Tabula expressi sunt. Item anno 4088. Bissextili Epacta erit xxiv. & litteræ Dominicales d, c. Si igitur per litteram c, quæ posterior est, inquirantur Festa mobilia, invenietur Septuagesima dies 2 Febr., & si addatur unus dies cadet in diem 22. Februar. quæ est Dominica. Dies autem Cinerum cadet in diem 10. Martii: quare nihil additur, &c. Rursus anno 3784. Bissextili Epacta erit xxv. & litteræ Dominicales d, c. Ergo iterum per posteriorem c, reperietur Septuag. die 21. Febr. hoc est, addita 1. die 22. Quòd si per priorem litteram d, in utroque horum annorum agendum esset, nihil efficeretur, cùm infra Epactas xxiv. & xxv. littera d, indicet Septuag. die 15. Febr. quod falsum esset, cùm eo anno posterior littera c. Pascha offerat diem 5 Aprilis, ac proinde Septuagesi. die 22. Februarii celebranda sit, ut liquidò constat; si à die Paschæ, Dominicæ retrò numerentur usque ad Septuagesimam.

In priori porrò Tabula Paschali antiqua reformata, Epactis ad sinistram præposuimus Aureos numeros eodem ordine; quo ante emendationem Kalendarii collocari solebant, ut ex iis Festa mobilia invenirentur. Hoc autem idcirco à nobis factum est, ut Pascha cæteraque Festa mobilia à Concilio Nicæno usque ad annum 1582. quilibet indagare possit. Eodem autem prorsus artificio ex Aureis numeris ita distributis festa mobilia eruuntur, quo ex Epactis. Sit enim explorandum, exempli causa, quando Festa hæc celebrata fuerint anno 1450. Quoniam eo anno Aur. num. fuit 7. & littera Dominicalis d, si Aur. num. 7. in sinistro latere accipiatur, & prima littera d. infra eum occurrens, reperietur è regione hujus litteræ d, Septuagesi. die 2. Febr. dies Cinerum 18. Februar. Pascha die 5. Aprilis &c.

Adventus Domini celebratur semper die Dominico, qui propinquior est festo S. Andreæ Apostoli, nempe à die 27. Novembris inclusivè usque ad diem 3. Decembris inclusivè: ita ut littera Dominicalis currens, quæ reperitur in Kalendario à die 27. Novembr. usque ad diem 3. Decembris, indicet Dominicam Adventus. Ut verbigratia, si littera Dominicalis est g, Dominica Adventus cadet in diem 2. Decembris, quia ibi est littera g, in Kalendario &c.

Ad finem tandem Tabularum Paschalium apposita est Tabula temporaria multorum annorum, è regione quorum omnia Festa mobilia inveniuntur: quæ quidem Tabula ex Tabulis Paschalibus excerpta est, ex quibus infinitè aliæ erui possunt pro quibuscumque annis.

No-

Digitized by Google

Notandum, quod supradicta Tabella Litterarum Dominicalium (incipientium ab anno 1700.) perpetua reddi potest cum adjunctis notis numerorum antiquorum I, II, III, IV, superpositis illis cellulis, in quibus incipere debent omnes anni centesimi; scilicet in I cellula incipit 1700. In II. cellula 1800. In III. cellula 1900; In IV. cellula 2000.; & iterum redeundo ad I. cellulam ibi incipit 2100. In II. 2200. In III. 2300. & in IV. 2400., & sic in infinitum redeundo ad I. cellulam cum 2500. &c. Omnes autem anni centesimi, qui cadunt in IV. cellula erunt Bissextiles, cæteri vero in aliis cellulis non erunt Bissextiles, pro quibus adhibetur sola littera inferior, ut dictum est supra pro anno 1700. &c.

d	b A g f	d c b	A	f e d	c	A g f	e	c b A	g	e d c	b	g f e
c	e		g		b		d		f		A	

Aureus Num. cujuslibet anni invenitur hoc sequenti modo.

Anno proposito additur unitas, summa dividitur per 19., quod superest, facta divisione, erit Aureus Numerus illius anni; si vero nihil superest: tunc idem n. 19. erit Aureus Numerus quæsitus. Exemplum, sit datus annus 1732., cui additur unitas, ut fiat 1733. hæc summa dividitur per num. 19., facta divisione, superest 4., qui erit Aureus Numerus an. 1732.

Ut autem facilis reddatur divisio per 19. Subtrahatur unus, vel alter ex istis numeris proximis minoribus à prædicta summa, donec remaneat numerus minor quam 19. vel nihil ut dictum est. Ecce numeri subtractivi. 19. 38. 57. 76. 95. 114. 133. 152. 171. 190. &c.

1733. Summa prædic.
171. Numerus proximè minor subtrahendus.

23. Iterum dividatur
19. Num. prox. minor subtrahendus.

4. Aureus Numerus anni 1732.

Epacta anni propositi invenitur hac sequenti regula.

Aureus Numerus inventus dati anni multiplicatur per undecim, & productum, seu summa dividitur per 30., quod remanet erit Epacta vetus scilicet ante annum correctionis Gregorianæ. 1582.; Ab hoc an. usque ad an. 1699. ab ipsa Epacta aufertur num. decem. Ab anno 1700. usque ad an. 1899. inclusive aufertur undecim (si subtractio fieri nequit addatur Epactæ num. 30. ut fiat subtractio) quod remanet, erit Epacta anni propositi. Exemplum, superius inventus est Aureus Numerus 4. pro anno 1732.; hic 4. multiplicatus per 11. dat summ. 44., a qua ablato 30. remanet 14. a quo tandem aufertur 11., (quia an. 1732. est post. 1700.) remanet 3. pro vera Epacta an. 1732.

Littera Dominicalis cujusvis anni invenitur hoc modo.

Numerus annorum Christi datus dividitur per 4., quotiens additur eidem numero annorum Christi, cui etiam adjungitur num. 5., si annus datus sit ante 1582. At post an. 1582. usque ad

an.

TABULA PASCHALIS

Ll Dom.	Cyclus Epactarum.	eptuagesima.	Dies Cinerum.
D	*. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. *29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	18. Jan. 25. Jan 1. Feb 8. Feb. 15. Feb.	4. Feb. 11. Feb. 18. Feb. 25. Feb. 4 Mar.
E	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. *29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	19 Jan. 26. Jan. 2. Feb 9. Feb. 16 Feb.	5. Feb. 12. Feb. 19. Feb. 26. Feb. 5. Mar.
F	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	20 Jan. 27. Jan. 3. Feb. 10. Feb. 17. Feb.	6. Feb. 13. Feb. 20. Feb. 27. Feb. 6. Mar.
G	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	21. Jan. 28. Jan 4. Feb. 11. Feb. 18 Feb.	7 Feb. 14 Feb. 21. Feb. 28. Feb. 7. Mar.
A	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	22. Jan. 29. Jan. 5. Feb. 12. Feb. 19. Feb.	8. Feb. 15. Feb. 22. Feb. 1. Mar. 8. Mar.
B	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	23. Jan. 30. Jan. 6. Feb. 13. Feb. 20. Feb.	9. Feb. 16. Feb. 23 Feb. 2. Mar. 9. Mar.
C	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	24. Jan. 31. Jan. 7 Feb 14. Feb. 21. Feb.	10. Feb. 17. Feb. 24. Feb. 3. Mar. 10. Mar.

NOVA

Digitized by Google

NOVA REFORMATA.

Paſcha.	Aſcenſio.	Penteco-ſtes.	Corpus Chriſti.	Dnica int. Pēt & Adv.	Dom. i. Adv.
22. Mar.	30. Apr.	10. Maii.	21. Maii.	28	29. N.
29. Mar.	7. Maii.	17. Maii.	28. Maii.	27	29
5. Apr.	14. Maii.	24 Maii.	4 Juni	26	29
12. Apr.	21. Maii.	31. Maii.	11. Junii	25	29
19. Apr.	28. Maii	7. Junii.	18. Junii.	24	29
23. Mar.	1. Maii.	11. Maii.	22. Maii.	28	30. N.
30. Mar.	8. Maii.	16. Maii.	29. Maii.	27	30
6. Apr.	15. Maii.	25 Maii.	5. Junii.	26	30
13. Apr.	22. Maii.	1. Junii.	12. Junii.	25	30
20. Apr.	29. Maii.	8. Junii.	19 Junii.	24	30
24. Mar.	2. Maii.	12. Maii.	23. Maii.	28	1. D.
31. Mar.	9. Maii.	19. Maii.	30. Maii.	27	1
7. Apr.	16. Maii.	26. Maii.	6 Junii.	26	1
14. Apr.	23. Maii.	2. Junii.	13. Junii.	25	1
21. Apr.	30. Maii.	9. Junii.	20. Junii.	24	1
25. Mar.	3 Maii.	13. Maii.	24. Maii.	8	2. D.
1. Apr.	10. Maii.	20. Maii.	31. Maii.	27	2
8. Apr.	17. Maii.	27. Maii.	7. Junii.	26	2
15. Apr.	24. Maii.	3. Junii.	14. Junii.	25	2
22. Apr.	31. Maii.	10. Junii.	21. Junii.	24	2
26 Mar.	4. Maii.	14. Maii.	25. Maii.	28	3. D.
2. Apr.	11. Maii.	21. Maii.	1. Junii.	27	3
9. Apr.	18. Maii.	28. Maii.	8. Junii.	26	3
16. Apr.	25. Maii.	4. Junii.	15. Junii.	25	3
23. Apr.	1. Junii.	11. Junii.	22. Junii.	24	3
27. Mar.	5. Maii.	15. Maii.	26. Maii.	27	27. N
3. Apr.	12. Maii.	22. Maii.	2. Junii.	26	27
10. Apr.	19. Maii.	29 Maii.	9. Junii.	25	27
17. Apr.	26. Maii.	5. Junii.	16. Junii.	24	27
24. Apr.	2. Junii.	12. Junii.	23. Junii.	23	27
28. Mar.	6. Maii.	16. Maii.	27. Maii.	27	28. N
4. Apr.	13 Maii.	23. Maii.	3. Junii.	26	28
11. Apr.	20. Maii.	30. Maii.	10. Junii.	25	28
18. Apr.	27. Maii.	6. Junii.	17. Junii.	24	28
25. Apr.	3. Junii.	13. Junii.	24. Junii.	23	28

Digitized by Google

TABELLA TEMPORARIA

Ann Dñi.	Litt. Dom.	Au. nu.	Epact.	Septuagesima.	Dies Cinerum.	Pascha.
1740	c b	12	i	14. Febr.	2. Martii.	17. April.
1741	A	13	xii	29 Janu.	15. Febr.	2. April.
1742	g	14	xxiii	21. Janu.	7. Febr.	25. Martii.
1743	f	15	iv	10. Febr.	27. Febr.	14. April.
1744	e d	16	xv	2. Febr.	19. Febr.	5. April.
1745	e	17	xxvi	14 Febr.	3. Martii.	18. April.
1746	b	18	vii	6. Febr.	23. Febr.	10. April.
1747	A	19	xviii	29. Janu.	15. Febr.	2. April.
1748	g f	1	*	11. Febr.	28. Febr.	14 April.
1749	e	2	xi	2. Febr.	19. Febr.	6. April.
1750	d	3	xxii	25 Janu.	11. Febr.	29. Martii.
1751	c	4	iii	7. Febr.	24. Febr.	11 April
1752	b A	5	xiv	30. Janu.	16 Febr.	2. April.
1753	g	6	xxv	18 Febr.	7 Martii.	22 April.
1754	f	7	vi	10. Febr.	27. Febr.	14. April.
1755	e	8	xvii	26 Janu.	12 Febr.	30. Martii.
1756	d c	9	xxviii	15 Febr.	3. Martii.	18. April.
1757	b	10	ix	6. Febr.	23. Febr.	10. April.
1758	A	11	xx	22. Janu.	8. Febr.	26 Martii.
1759	g	12	i	11. Febr.	28. Febr.	15. April.
1760	f e	13	xii	3 Febr.	20. Febr.	6. April.
1761	d	14	xxiii	18. Janu.	4. Febr.	22. Martii.
1762	c	15	iv	7 Febr	24. Febr.	11. April.
1763	b	16	xy	30. Janu.	16. Febr.	3. April.
1764	A g	17	xxvi	19. Febr.	7. Martii.	22. April.
1765	f	18	vii	3. Febr.	20. Febr.	7. April.
1766	e	19	xviii	26. Janu.	12. Febr.	30. Martii.
1767	d	1	*	15. Febr.	4. Martii.	19. April.
1768	c b	2	xi	31. Janu.	17. Febr.	3. April.
1769	A	3	xxii	22. Janu.	8. Febr.	26. Martii.
1770	g	4	iii	11. Febr.	28. Febr.	15. April.
1771	f	5	xiv	27. Janu.	13. Febr.	31 Martii.
1772	e d	6	xxv	16. Febr.	4. Martii.	19. April.
1773	c	7	vi	7. Febr.	24. Febr.	11. April.
1774	b	8	xvii	30. Janu.	16. Febr.	3. April.

FE

Digitized by Google

FESTORUM MOBILIUM.

Ann. Dni.	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Indictio.	D. post Octav. Trin.	Dom. i. Adv.
1740	26. Maii.	5. Junii.	16. Junii.	3	22	27. N.
1741	11. Maii.	22. Maii.	1. Junii.	4	25	3 Dec.
1742	3. Maii.	13. Maii.	24. Maii.	5	26	2. Dec.
1743	23. Maii.	2. Junii.	13. Junii.	6	23	1. Dec.
1744	14. Maii.	24. Maii.	4. Junii.	7	24	29. N.
1745	27. Maii.	6. Junii.	17. Junii.	8	22	28. N.
1746	19. Maii.	29. Maii.	9. Junii.	9	23	27. N.
1747	11. Maii.	21. Maii.	1. Junii.	10	25	3. Dec.
1748	23. Maii.	2. Junii.	13. Junii.	11	23	1. Dec.
1749	15. Maii.	25. Maii.	5. Junii.	12	24	30. N.
1750	7. Maii.	17. Maii.	28. Maii.	13	25	29. N.
1751	29. Maii.	30. Maii.	10. Junii.	14	23	28. N.
1752	11. Maii.	21. Maii.	1. Junii.	15	25	3. Dec.
1753	31. Maii.	10. Junii.	21. Junii.	1	22	2. Dec.
1754	23. Maii.	2. Junii.	13. Junii.	2	23	1. Dec.
1755	8. Maii.	18. Maii.	29 Maii.	3	25	30. N.
1756	27 Maii.	6. Junii.	17. Junii.	4	22	28. N.
1757	19. Maii.	29. Maii.	9. Junii.	5	23	27. N.
1758	4. Maii.	14. Maii.	25. Maii.	6	26	3. Dec.
1759	24. Maii.	3 Junii.	14. Junii.	7	23	2. Dec.
1760	15. Maii.	25. Maii.	5. Junii.	8	24	30. N.
1761	30 April.	10. Maii.	21. Maii.	9	26	29. N.
1762	20 Maii.	30. Maii.	10. Junii.	10	23	28. N.
1763	12. Maii.	22. Maii.	2 Junii.	11	24	27. N.
1764	31. Maii.	10. Junii.	21. Junii.	12	22	2. Dec.
1765	16. Maii.	26. Maii.	6. Junii.	13	24	1. Dec.
1766	8. Maii.	18. Maii.	29. Maii.	14	25	30 N.
1767	28. Maii.	7. Junii.	18. Junii.	15	22	29. N.
1768	12. Maii.	22. Maii.	2. Junii.	1	24	27. N.
1769	4. Maii.	24. Maii.	25. Maii.	2	26	3. Dec.
1770	24 Maii.	3. Junii.	14. Junii.	3	23	2. Dec.
1771	9. Maii.	19. Maii.	30. Maii.	4	25	1. Dec.
1772	28. Maii.	7. Junii.	18. Junii.	5	22	29. N.
1773	20. Maii.	30. Maii.	10. Junii.	6	23	28. N.
1774	12. Maii.	22. Maii.	2. Junii.	7	24	27. N.

Digitized by Google

JANUARIUS.

Cyclus Epactæ	L. D.		D. M.	Festa Sanctorum.
				Dom. 2. post Epiph. Festum SS. Nominis Je. in dup. 2. class. comm. Dom.
•	A	Kal	1	Circumcisio Domini duplex.
xxix	b	iv	2	Octava S. Stephani, dup. comm Oct.
xxviii	c	iii	3	Octava S Joannis Apost. dup. comm Oct.
xxvii	d	Prid.	4	Octava SS Innocentium, duplex.
xxvi	e	Non	5	Vigilia Epiphaniæ, semiduplex.
♃ xxv	f	viii	6	Epiphania Domini duplex.
xxiv	g	vii	7	De Octava Epiphaniæ.
xxiii	A	vi	8	De Octava.
xxii	b	v	9	De Octava.
xxi	c	iv	10	De Octava.
xx	d	iii	11	De Octava.
xix	e	Prid.	12	De Octava.
xviii	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ. duplex.
xvii	g	xix	14	Hilarii Epiſc. & Conf. semid. comm S. Felicis Presb. & Mart.
xvi	A	xviii	15	Pauli primi Eremitæ dup. comm S. Mauri Abbatis.
xv	b	xvii	16	Marcelli I. Papæ, & Mart. duplex.
xiv	c	xvi	17	Antonii Abbatis, duplex.
xiii	d	xv	18	Cathedra S. Petri Romæ, duplex, comm. S. Priſcæ Virg. & Mart.
xii	e	xiv	19	Canuti Mart. semid. comm SS. Marii, Marthæ, Audifaçis, & Abachum Mart.
xi	f	xii	20	Fabiani Papæ, & Sebaſtiani Mart. dup.
x	g	xii	21	Agnetis Virg. & Mart. duplex.
ix	A	xi	22	Vincentii, & Anaſtaſii Mart. semiduplex.
viii	b	x	23	Desponsatio B. M. V. duplex, commemor. S. Emerentianæ Virg. & Mart.
vii	c	ix	24	Timothei Ep. & Mart. semid
vi	d	viii	25	Converſio S. Pauli Apoſtoli. duplex.
v	e	vii	26	Polycarpi Ep. & Mart. semid.
iv	f	vi	27	Joannis Chryſoſtomi Ep. & Conf. dup.
iii	g	v	28	Dionyſii Papæ, & Confeſſ. duplex. comm S. Agnetis ſecundò.
ii	A	iv	29	Zoſimi Papæ, & Conf. duplex.
i	b	iii	30	Felicis IV. Papæ, & Conf. duplex.
*	c	Prid.	31	Petri Nolaſco Conf. duplex.

FE-

Digitized by Google

FEBRUARIUS.

Cyclus Epactæ.	L. D.		D. M.	Festa Sancto rum.
xxix	d	Kal.	1	Severi Ep. & Conf. duplex.
xxviii	e	iv	2	Purificatio B.M.V. duplex.
xxvii	f	iii	3	Blasii Ep. & Mart. semid.
xxvi	g	Prid.	4	Andreæ Corsini Ep. & Conf. duplex.
xxv. xxiv	A	Non.	5	Agathæ Virg. & Mart. duplex.
xxiii	b	viii	6	Antheri Papæ, & Mart. duplex, comm. S. Dorotheæ Virg. & Mart.
xxii	c	vii	7	Romualdi Abbatis. duplex.
xxi	d	vi	8	Joannis de Matha Conf. duplex.
xx	e	v	9	Teleſphori Papæ, & Conf. duplex. comm. S. Apolloniæ Virg. & Mart.
xix	f	iv	10	Agathonis Papæ, & Conf. duplex. comm. S. Guillelmi Conf.
xviii	g	iii	11	Theodori Conf. noſtræ Sacroſ. Baſil. Manſionarii. semid.
xvii	A	Prid.	12	Hygini Papæ, & Mart. duplex.
xvi	b	Idib.	13	Gregorii II. Papæ, & Conf. duplex.
xv	c	xvi	14	Vitaliani Papæ, & Conf. duplex. comm. S. Valentini Presb. & Mart.
xiv	d	xv	15	Franciſci de Sales Ep. & Conf. dup. comm. SS. Fauſtini, & Jovitæ Mart.
xiii	e	xiv	16	Martinæ Virg & Mart. ſemid.
xii	f	xiii	17	Ignatii Ep. & Mart ſemid.
xi	g	xii	18	B. Gregorii X Papæ, & Conf. dup. comm. S. Simeonis Ep. & Mart.
x	A	xi	19	Raymundi de Pennafort ſemid.
ix	b	x	20	Scholaſticæ Virg. duplex.
viii	c	ix	21	
vii	d	viii	22	Cathedra S. Petri Antiochiæ. duplex.
vi	e	vii	23	Margaritæ de Cortona ſemid. commemor. Vigiliæ.
v	f	vi	24	Matthiæ Apoſt. duplex.
iv	g	v	25	Felicis III Papæ, & Conf. duplex. vel 26. anno Biſſextili.
iii	A	iv	26	
ii	b	iii	27	
i	c	Prid.	28	

In anno Biſſextili Februarius eſt dierum 29. & feſtum S. Matthiæ celebratur Februarii 4, & bis dicitur, ſexto Kalend. id eſt, die 24. & die 25. & littera Dominicalis, quæ aſſumpta fuit in menſe Januario, mutatur in præcedentem: Ut ſi in Januario littera Dominicalis fuit A mutatur in præcedentem, quæ eſt g) &c. & littera f bis ſervit, 24. 25.

Digitized by Google

MARTIUS.

Cyclus Epactæ.	L. D.		D. M.	Festa Sanctorum.
				Feria 6. post Dom. Passionis Festum Septem Dolorum B.M.V. duplex.
•	d	Kal.	1	
xxix	e	vi	2	Simplicii Papæ, & Conf. duplex.
xxviii	f	v	3	
xxvii	g	iv	4	Lucii I. Papæ, & Mart. duplex.
xxvi	A	iii	5	Casimiri Conf. semid.
☽ xxv	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	Thomæ de Aquino Conf duplex. comm SS. Perpetuæ, & Felicitatis Mart.
xxiii	d	viii	8	Joannis de Deo Conf. duplex.
xxii	e	vii	9	Franciscæ Rom. Viduæ. duplex.
xxi	f	vi	10	Quadraginta Martyrum. semid.
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	Gregorii Magni Papæ Confess. & Ecclesiæ Doctoris. duplex.
xviii	b	iii	13	Ansulni Episcopi, & Conf.
xvii	c	Prid.	14	
xvi	d	Idib.	15	Longini Mart. duplex.
xv	e	xvii	16	Zachariæ Papæ, & Conf. dup.
xiv	f	xvi	17	Joseph ab Arimathia Conf. duplex.
xiii	g	xv	18	Patritii Ep. & Conf. semid.
xii	A	xiv	19	Joseph Confessoris. duplex.
xi	b	xiii	20	
x	c	xii	21	Benedicti Abbatis. duplex.
ix	d	xi	22	
viii	e	x	23	
vii	f	ix	24	
vi	g	viii	25	Annunciatio B.M.V. duplex.
v	A	vii	26	
iv	b	vi	27	
iii	c	v	28	Xysti III. Papæ, & Conf. duplex.
ii	d	iv	29	
i	e	iii	30	
☽	f	Prid.	31	Balbinæ Virg. semiduplex.

Digitized by Google

APRILIS.

Cyclus Epactæ.	L. D.	Dies	Festa Sanctorum.
xxix	g	Kal.	
xxviii	A	iv	Francisci de Paula Conf. duplex. commem. S. Mariæ Ægyptiacæ.
xxvii	b	iii	
xxvi	c	Prid.	4 Isidori Episcopi, & Conf. duplex.
xxv. xxiv	d	Non.	5 Vincentii Ferrerii Conf. duplex.
xxiii	e	viii	6 Xysti I. Papæ, & Mart. duplex.
xxii	f	vii	7 Cœlestini I. Papæ, & Conf. duplex.
xxi	g	vi	8
xx	A	v	9
xix	b	iv	10
xviii	c	iii	11 Leonis I. Papæ, & Conf. duplex.
xvii	d	Prid.	12 Julii I. Papæ, & Conf. duplex.
xvi	e	Idib.	13 Hermenegildi Mart. semid.
xv	f	xviii	14 Abundii Conf. nostræ Sacrof. Basil. Missionarii semid. comm. SS. Tiburtii, Valeriani, & Maximi Mart.
xiv	g	xvii	15
xiii	A	xvi	16
xii	b	xv	17 Aniceti Papæ, & Mart. duplex.
xi	c	xiv	18 Translatio Corporis S. Leonis I. dup.
x	d	xiii	19 Leonis IX. Papæ, & Conf. dup.
ix	e	xii	20
viii	f	xi	21 Anselmi Ep. & Conf. dup.
vii	g	x	22 Soteris, & Caji Pont. & Mart. dup.
vi	A	ix	23 Georgii Mart. semid.
v	b	viii	24
iv	c	vii	25 Marci Evangelistæ. dup.
iii	d	vi	26 Cleti, & Marcellini Pont. & Mart. dup.
ii	e	v	27 Anastasii Papæ, & Conf. dup.
i	f	iv	28 Viralis Mart.
*	g	iii	29 Petri Mart. dup.
xxix	A	Prid.	30 Catharinæ Senensis Virg. duplex.

Digitized by Google

MAJUS.

Cyclus Epactæ.	L. D.		D. M.	Festa Sanctorum.
xxviii	b	Kal.	1	Philippi, & Jacobi Apost. duplex.
xxvii	c	vi	2	Athanasii Ep. & Conf. dup.
xxvi	d	v	3	Inventio SS. Crucis. dup. comm. SS Eventii, & Theoduli Mart. ac Juvenalis Episc & Conf. in Laud. tantùm.
25. xxv	æ	iv	4	Monicæ Viduæ. dup.
xxiv	f	iii	5	Pii V. Papæ, & Conf. dup.
xxiii	g	Prid.	6	Joannis ante Portam Latinam. dup.
xxii	A	Non.	7	Benedicti II. Papæ, & Conf. dup.
xxi	b	viii	8	Apparitio S. Michaelis Archang. dup.
xx	c	vii	9	Gregorii Nazianzeni Ep. & Conf. dup.
xix	d	vi	10	Antonini Episc. & Conf. semid. commem. SS Gordiani, & Epimachi Mart.
xviii	e	v	11	Alexandri I. Papæ, & Mart. dup.
xvii	f	iv	12	Nerii, Achillei, & Domitillæ Virg. atque Pancratii Mart. semid.
xvi	g	iii	13	Stanislai Episc. & Mart. dup. comm. S. Servatii Episc. & Conf.
xv	A	Prid	14	Paschalis I. Papæ, & Conf. dup. commem. S. Bonifacii Mart.
xiv	b	Idib.	15	
xiii	c	xvii	16	Peregrini Episc. & Mart. dup.
xii	d	xvi	17	Ubaldi Episc & Conf. semid.
xi	e	xv	18	Venantii Mart. semid.
x	f	xiv	19	Petri Cœlestini V. Papæ, & Conf. dup.
ix	g	xiii	20	Bernardini Senensis Conf. semid.
viii	A	xii	21	Pudentianæ Virg. semid.
vii	b	xi	22	Felicis Conf. semid.
vi	c	x	23	
v	d	ix	24	
iv	e	viii	25	Bonifacii IV. Papæ, & Conf. dup.
iii	f	vii	26	Philippi Nerii Conf. dup.
ii	g	vi	27	Joannis I. Papæ, & Mart. dup.
i	A	v	28	Urbani I. Papæ, & Mart. dup.
*	b	iv	29	Gregorii VII. Papæ, & Conf. dup.
xxix	c	iii	30	Gabini Mart. dup.
xxviii	d	Prid.	31	Petronillæ Virg. duplex.

Digitized by Google

JUNIUS.

L. D.		D. M.	Festa Sanctorum.
			Dominica tertia Junii Translatio Capitis S Andreæ Apost duplex.
xvii e	Kal.	1	Eleutherii Papæ, & Mart. dup.
xvi f	iv	2	Eugenii I. Papæ, & Conf. dup commem. SS Marcellini, Petri, atque Erasmi Mart.
xv xiv g	iii	3	Felicis I. Papæ, & Mart. dup.
xiii A	Prid.	4	Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg. dup.
xii b	Non.	5	
xi c	viii	6	Norberti Ep. & Conf. dup.
x d	vii	7	
ix e	vi	8	
viii f	v	9	Primi, & Feliciani Mart.
vii g	iv	10	Margaritæ Scotorum Reginæ Vid. semid.
vi A	iii	11	Barnabæ Apostoli dup.
v b	Prid.	12	Leonis III. Papæ, & Conf. dup. commem. SS Basilidis, Cyrini, Naboris, & Nazarii Mart.
iv c	Idib.	13	Antonii de Padua Conf dup.
iii d	xviii	14	Basilii Magni Episc & Conf dup.
ii e	xvii	15	Translatio Corporis S Gregorii Nazianzeni. dup. commem. SS. Viti, Modesti, atque Crescentiæ Mart.
xi f	xvi	16	Joannis à S. Facundo Conf. dup.
x g	xv	17	
ix A	xiv	18	Marci, & Marcelliani Mart.
viii b	xiii	19	Julianæ Virg. semid. commem. SS. Gervasii, & Prothasii Mart.
vii c	xii	20	Silverii I. Papæ, & Mart. dup.
vi d	xi	21	Aloysii Conf. dup.
v e	x	22	Commemoratio SS. Martyrum, & aliorum SS quorum Corpora, seu Reliquiæ conditæ sunt in nostra Sacrof. Basil. duplex. commem. S. Paulini Episc. & Conf.
iv f	ix	23	Vigilia.
iii g	viii	24	Nativitas S. Joannis Baptistæ. dup.
ii A	vii	25	De Octava Nativ. S. Joannis Baptistæ.
i b	vi	26	Joannis, & Pauli Mart. dup. comm. Oct.
c	v	27	De Octava.
xxix d	iv	28	Leonis II Papæ, & Conf. dup. commem. Oct. & Vigiliæ.
xxviii e	iii	29	Petri, & Pauli Apost. dup.
xxvii f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli Apost dup. comm. Oct. Nativ S. Joannis Bapt. & S. Martialis Episc. & Conf.

Jul.

JULIUS.

Cyclus Epactæ.	L. D.		D. M.	Festa Sanctorum.
				Dominica prima non impedita post Octav. SS. Apostolorum commemoratio omnium SS. Eccl. Rom. Pontif. dup.
xxvi	g	Kal.	1	Octava Nativ. S. Jo: Bapt. dup. commem. Oct. SS. Apost.
2 5 xxv	A	vi	2	Visitatio B.M.V. dup. comm. Oct.
xxiv	b	v.	3	Processi, & Martiniani Mart. dup. com. Oct.
xxiii	c	iv	4	Pauli I. Pap. & Conf. dup. comm. Oct.
xxii	d	iii	5	De Octava.
xxi	e	Prid.	6	Octava SS. Apost. Petri, & Pauli dup.
xx	f	Non.	7	
xix	g	viii	8	Elisabeth Reg. Portugal. Vid. semid.
xviii	A	vii	9	Zenonis, & Soc. Mart.
xvii	b	vi	10	Septem Fratrum Mart. & SS. Rufinæ, & Secundæ Virg. & Mart. semid.
xvi	c	v	11	Pii I. Pap. & Mart. dup.
xv	d	iv	12	Joannis Gualberti Abb. dup. comm. SS. Naboris, & Felicis Mart.
xiv	e	iii	13	Anacleti Papæ, & Mart. dup.
xiii	f	Prid.	14	Bonaventuræ Ep. & Conf. dup.
xii	g	Idib.	15	Henrici Imperat. Conf. semid.
xi	A	xvii	16	B.M.V. de Monte Carmelo dup.
x	b	xvi	17	Leonis IV. Papæ, & Conf. dup.
ix	c	xv	18	Ruffilli Ep. & Conf. dup. comm. SS. Symphorosæ, & Filior. ejus Mart.
viii	e	xiv	19	Symmachi Papæ, & Conf. dup.
vii	f	xiii	20	Margaritæ Virg. & Mart. semid.
vi	g	xii	21	Alexii Conf. dup. comm. S. Praxedis Virg.
v		xi	22	Mariæ Magdalenæ dup.
iv	A	x	23	Apollinaris Ep. & Mart. dup. commem. S. Liborii Ep. & Conf.
iii	b	ix	24	Vincentii à Paulo Conf. semid. comm. Vig. & S. Christinæ Virg & Mart.
ii	c	viii	25	Jacobi Apost. dup.
i	d	vii	26	Annæ Matris B.M.V. dup.
*	e	vi	27	Christophori Mart. semid. comm. S. Pantaleonis Mart.
xxix	f	v	28	Victoris I. Pap. & Mart. Innocentii I. Pap. & Conf. & Nazarii, & Celsi Mart. dup.
xxviii	g	iv	29	Felicis II. Pap. & Mart. dup. com. SS. Simplicii, Faustini, & Beatricis Mart.
xxvii	A	iii	30	Marthæ Virg. semid. comm. SS. Abdon, & Sennen Mart.
xxvi	b	Prid.	31	Ignatii Conf. dup.

AU-

AUGUSTUS.

	L. D.		D M.	Festa Sanctorum.
xxxiv	c	Kal.	1	Petri ad Vincula dup. comm. SS. Machabæorum Mart.
iv	d	iv	2	Stephani I. Papæ, & Mart. dup.
iii	e	iii	3	Inventio S Stephani Protom. semid.
ii	f	Pri d.	4	Dominici Conf. dup.
i	g	Non.	5	Dedicatio S. Mariæ ad Nives dup.
viii	A	viii	6	Transfiguratio D. N. J. C. dup. commem. SS. Felicissimi, & Agapiti Mart.
vii	b	vii	7	Cajetani Conf. dup. comm. S. Donati Ep. & Mart.
vi	c	vi	8	Cyriaci, Largi, & Smaragdi Mart. semid.
v	d	v	9	Hormisdæ Pap. & Conf. dup. comm. Vigiliæ, & S Romani Mart.
iv	e	iv	10	Laurentii Mart. dup.
iii	f	iii	11	Tiburtii, & Susannæ Mart. dup. com. Oct.
ii	g	Prid.	12	Claræ Virg. dup. comm. Oct.
i	A	Idib.	13	Xisti II. Pap. & Mart. dup. comm Oct. & SS. Hyppoliti, & Cassiani Mart.
xi	b	xix	14	De Octava comm. Vigil. & S. Eusebii Conf.
x	c	xviii	15	Assumptio B.M.V dup. Dom. infra Octav. Assumptionis Festum S. Joachim Patr. B.M.V. dup.
ix	d	xvii	16	Hyacinthi Conf. dup. comm. Oct. Assumpt. & S. Laurentii.
viii	e	xvi	17	Octava S. Laurentii dup. comm. Oct. Assumpt.
vii	f	xv	18	De Oct. Assumpt. comm. S. Agapiti Mart.
vi	g	xiv	19	Magni Ep. & Mart. dup. comm. Oct.
v	A	xiii	20	Bernardi Abb. dup. comm. Oct.
iv	b	xii	21	De Octava.
iii	c	xi	22	Octava Assumpt. B.M.V. dup. com. SS. Timothei, Hippolyti, & Symphoriani Mart.
ii	d	x	23	Philippi Benitii Conf. dup.
i	e	ix	24	Vigilia.
e	f	viii	25	Bartholomæi Apost. dup.
xxix	g	vii	26	Zephyrini Pap. & Mart. dup.
xxviii	A	vi	27	Ludovici Regis Conf. semid.
xxvii	b	v	28	Augustini Ep Conf. & Eccles. Doct. dup. comm. S. Hermetis Mart.
xxvi	c	iv	29	Decollatio S Joannis Bapt. dup. commem. S. Sabinæ Mart.
xxv	d	iii	30	Rosæ Virg. Limanæ dup. comm. SS. Felicis, & Adaucti Mart.
xxiv	e	Prid.	31	Raymundi Nonnati Conf. dup.

SEP-

Digitized by Google

SEPTEMBER.

Cyclus Epactæ.	L. D.		D. M.	Festa Sanctorum.
xxiii		Kal.	1	Ægidii Abb. semid. comm. SS. Duodecim Fratrum Mart.
xxii	g	iv	2	Stephani Hung. Reg. Conf. semid.
xxi	A	iii	3	
xx	b	Prid.	4	Rosæ de Viterbio Virg. dup.
xix	c	Non.	5	Laurentii Justiniani Ep. & Conf. semid.
xviii	d	viii	6	
xvii	e	vii	7	
xvi	f	vi	8	Nativitas B. M. V. dup. comm. S. Adriani Mart. in laud. tantum. Dom. infra Octav. fit Offic. SS. Nominis B.M.V. dup.
xv	g	v	9	Gorgonii Mart. dup. comm. Oct.
xiv	A	iv	10	Hilari Pap. & Conf. dup. comm. Oct.
xiii	b	iii	11	Sergii Pap. & Conf. dup. comm. Octav. & SS. Proti, & Hyacinthi Mart.
xii	c	Prid.	12	Nicolai de Tolentino Conf. dup. comm. Oct.
xi	d	Idib.	13	De Octava.
x	e	xviii	14	Exaltatio S. Crucis dup. comm. Oct.
ix	f	xvii	15	Octava Nativ. B.M.V. dup. comm. S. Nicomedis Mart.
viii	g	xvi	16	Cornelii Papæ, & Cypriani Episc. & Mart. dup. comm. SS. Euphemiæ, Luciæ, & Geminiani Mart.
vii	A	xv	17	Lamberti Ep. & Mart. dup.
vi	b	xiv	18	Thomæ de Villanova Ep. & Conf. semid.
v	c	xiii	19	Ianuarii Ep. & Soc. Mart. dup.
iv	d	xii	20	Agapiti Pap. & Conf. dup. comm. Vigil.
iii	e	xi	21	Matthæi Apost. & Euang. dup.
ii	f	x	22	Eustachii, & Soc Mart. dup. commem. SS Mauritii, & Soc. Mart.
i	g	ix	23	Lini Pap & Mart. dup. comm. S. Theclæ Virg & Mart.
*	A	viii	24	B.M.V. de Mercede dup
xxix	b	vii	25	Impress. Sac. Stigmat. S Francisci Conf. semid.
xxviii	c	vi	26	Eusebii Pap & Conf. dup. comm. SS. Cypriani, & Justinæ Mart.
xxvii	d	v	27	Cosmæ, & Damiani Mart. semid.
2 5 xxvi	e	iv	28	Vvenceslai Mart. semid
xxv.xxiv	f	iii	29	Dedicat S Michaelis Archang. dup.
xxiii	g	Prid.	30	Hieronymi Conf. & Eccles. Doct. dup.

Digitized by Google

OCTOBER.

	L. D.		D. M.	Festa Sanctorum.
				Dominica prima Octob. Festum SS. Rosarii B.M.V dup
xxii	A	Kal.	1	Remigii Ep. & Conf. semid.
xxi	b	vi	2	SS. Angelorum Custodum dup.
xx	c	v	3	
xix	d	iv	4	Francisci Conf. dup.
xviii	e	iii	5	Placidi, & Soc. Mart. commem. S. Gallæ Viduæ.
xvii	f	Prid.	6	Brunonis Conf. dup.
xvi	g	Non.	7	Marci Pap. & Conf. dup. comm. SS Sergii, Bacchi, Marcelli, & Apulei Mart.
xv		viii	8	Birgittæ Viduæ. dup.
xiv	b	vii	9	Dionysii, Rustici, & Eleutherii Martyr. semid.
xiii	c	vi	10	Francisci Borgiæ Conf. semid.
xii	d	v	11	
xi	e	iv	12	
x	f	iii	13	Eduardi Conf. semid.
ix	g	Prid.	14	Callisti I. Pap. & Mart. dup.
viii	A	Idib.	15	Teresiæ Virg. dup.
vii	b	xvii	16	
vi	c	xvi	17	Heduvigis Vid. semid.
v	d	xv	18	Lucæ Euang. dup.
iv	e	xiv	19	Petri de Alcant. Conf. dup.
iii	f	xiii	20	
ii	g	xii	21	Hilarionis Abb. comm. SS. Ursulæ, & Sociar. Virg. & Mart.
i	A	xi	22	
*	b	x	23	
xix	c	ix	24	
xviii	d	viii	25	Bonifacii I. Pap. & Conf. dup. commemor. SS. Chrysanti, & Dariæ Mart.
xvii	e	vii	26	Evaristi Pap. & Mart. dup.
xvi	f	vi	27	Vigilia.
xv	g	v	28	Simonis, & Judæ Apost.
xiv	A	iv	29	
xiii	b	iii	30	Quirini Mart. dup.
xii	c	Prid.	31	Vigilia.

NO.

Digitized by Google

NOVEMBER.

Cyclus Epactæ.	L. D.		D. M.	Festa Sanctorum.
				Dominica secunda Novemb. Festum Patrocinii B.M.V. dup.
xxi	d	Kal.	1	Festum Omnium Sanctorum. dup.
xx	e	iv	2	Commemoratio omnium Fidelium Defunct. De Octava omnium Sanctor.
xix	f	iii	3	De Octava.
xviii	g	Prid.	4	Caroli Ep. & Conf. dup. commem. Oct. & SS Vitalis, & Agricolæ Mart.
xvii	A	Non.	5	De Octava.
xvi	b	viii	6	Leonardi Conf. semid. comm. Oct.
xv	c	vii	7	De Octava.
xiv	d	vi	8	Octava omnium Sanctor. dup. commem. SS. Quatuor Coronator. Mart.
xiii	e	v	9	Dedicatio Basilicæ Salvatoris dup. comm. S. Theodori Mart.
xii	f	iv	10	Deusdedit Pap. & Conf. dup. comm. SS. Tryphonis, Respicii, & Nimphæ Mart.
xi	g	iii	11	Martini Ep. & Conf. dup.
x	A	Prid.	12	Martini I. Pap. & Mart. dup.
ix	b	Idib.	13	Nicolai I. Pap. & Conf. dup.
viii	c	xviii	14	Mennæ Mart. dup.
vii	d	xvii	15	Machuti Ep. & Conf. semid.
vi	e	xvi	16	Didaci Conf. semid.
v	f	xv	17	Gregorii Thaumaturgi Ep. & Conf. dup.
iv	g	xiv	18	Dedicatio Basil. SS. Apostol. Petri, & Pauli. dup.
iii	A	xiii	19	Pontiani Pap. & Mart. dup. comm. Oct.
ii	b	xii	20	Felicis de Valois Conf. dup. comm. Oct.
i	c	xi	21	Præsentatio B.M.V. dup. comm. Oct.
*	d	x	22	Cæciliæ Virg. & Mart. dup. commem. Oct. & S. Mauri Mart.
xxix	e	ix	23	Clementis I. Pap. & Mart. dup. comm. Oct. & S. Felicitatis Mart.
xxviii	f	viii	24	Elisabeth Vid. Reg. Hung. dup. comm. Oct. & S. Chrysogoni Mart.
xxv	g	vii	25	Octava Dedicat. Basil. SS. Petri, & Pauli. dup.
xxvi	A	vi	26	Gelasii Pap. & Conf. dup. comm. S. Petri Alexand. Ep. & Mart.
xxv.xxiv	b	v	27	Jacobi Intercisi Mart. dup.
xxiii	c	iv	28	Gregorii III. Pap. & Conf. dup.
xxii	d	iii	29	Catharinæ Virg. & Mart. dup. comm. Vigiliæ, & S. Saturnini Mart.
xxi	e	Prid.	30	Andreæ Apost. dup.

DE-

Digitized by Google

DECEMBER.

	L. D.		D. M.	Festa Sanctorum.
xx	f	Kal.	1	Andreæ Avellini Conf. semid.
xix	g	iv	2	Bibianæ Virg. & Mart. semid.
xviii	A	iii	3	Francisci Xaverii Conf. dup.
xvii	b	Prid.	4	Petri Chrysologi Ep. & Conf. dup. comm. S. Barbaræ Virg. & Mart.
xvi	c	Non.	5	Gertrudis Virg. dup. comm. S. Sabbæ Abb.
xv	d	viti	6	Nicolai Ep. & Conf. dup.
xiv	e	vii	7	Ambrosii Ep. Conf. & Eccles. Doct. dup.
xiii	f	vi	8	Conceptio B.M.V. dup.
xii	g	v	9	Eutychiani Pap. & Mart. dup. comm. Oct.
xi	A	iv	10	Translatio Almæ Domus Lauretanæ dup.
x	b	iii	11	Damasi I. Pap. & Conf. dup. commem. Oct. Concept.
ix	c	Prid	12	Melchiadis Pap. & Mart. dup. comm. Oct.
viii	d	Id.	13	Luciæ Virg. & Mart. dup. comm. Oct.
vii	e	xix	14	Joannis à Cruce Conf. semid.
vi	f	xviii	15	Octava Concept. B.M.V. dup.
v	g	xvii	16	Eusebii Ep. & Mart. semid.
iv	A	xvi	17	
iii	b	xv	18	Expectatio Partus B.M.V. dup.
ii	c	xiv	19	
i	d	xiii	20	Vigilia.
*	e	xii	21	Thomæ Apost. dup.
xxix	f	xi	22	
xxviii	g	x	23	
xxvii	A	ix	24	Vigilia.
xxvi	b	viii	25	Nativitas D.N.J.C. dup.
xxv	c	vii	26	Stephani Protom. dup. comm. Oct.
xxiv	d	vi	27	Joannis Apost. & Evangel. dup. commem. Octavar.
xxiii	e	v	28	SS Innocent. Mart. dup. comm. Octavar.
xxii	f	iv	29	Thomæ Cantuar. Ep. & Mart. semid. comm. Octavarum.
xxi	g	iii	30	De Dominica infra Octav. Nativit. semid. comm. Octavar.
xx	A	Prid.	31	Silvestri Pap. & Conf. dup. comm. Octavar.

ABSO-

Digitized by Google

ABSOLUTIONIS

SACRAMENTI PÆNITENTIÆ

FORMA:

CUm igitur pœnitentem absolvere voluerit, injuncta ei priùs, & ab eo acceptata salutari pœnitentia, primò dicit:

Misereatur tui omnipotens Deus, & dimissis peccatis tuis perducat te ad vitam æternam. Amen.

Deinde dextera versus pœnitentem elevata, dicit:

Indulgentiam, absolutionem, & remissionem peccatorum tuorum tribuat tibi omnipotens & misericors Dominus. Amen.

Dominus noster Jesus Christus te absolvat: & ego auctoritate ipsius te absolvo ab omni vinculo excommunicationis, suspensionis, & interdicti, in quantum possum, & tu indiges. Deinde ego te absolvo à peccatis tuis, in nomine Patris, ✠ & Filii, & Spiritus sancti. Amen.

Si pœnitens sit laicus, omittitur verbum, **suspensionis.**

Passio Domini nostri Jesu Christi, merita beatæ Mariæ virginis, & omnium Sanctorum, quidquid boni feceris, & mali sustinueris, sint tibi in remissionem peccatorum, augmentum gratiæ, & præmium vitæ æternæ. Amen.

In confessionibus autem frequentioribus & brevioribus *omitti* potest, **Misereatur, &c.** satis erit dicere:

Christus, &c, ut suprà usque ad illud, **Passio Domini nostri &c.**

Urgente verò aliqua gravi necessitate in periculo mortis, *breviter* dicere poterit.

Ego te absolvo ab omnibus censuris, & peccatis in nomine Patris, ✠ & Filii, & Spiritus sancti. Amen.

Digitized by Google

DUÆ TABELLÆ

Ex superioribus Rubricis excerptæ.

Earum prima statim videri potest, de quo celebrandum erit Festo, si plura eodem die Festa occurrant.

In secunda verò, quomodo Officium præcedens concurrat in Vesperis cum Officio sequentis diei.

Ex utraque Tabella hoc ordine experietur quod quæritur.

Primùm inveniatur numerus positus in quadrangulo illo, in quo festa de quibus est controversia, sibi invicem occurrunt: deinde legatur Regula juxta dictum numerum descripta, & ex ea clarè videbitur quid sit agendum.

Exempli gratia. Quadrangulus, in quo sibi invicem occurrunt Duplex primæ Classis, & Dominica i. Classis: erit qui est in angulo superiori primæ Tabellæ, in quo signatus est numerus 1. quia si ad eum tam Dupl. quàm Dominica prædicta ex eorum locis recto tramite pergerent in eo sibi invicem occurrerent: Regula autem juxta dictum numerum apposita sic habet.

1 Translatio de primo, Officium de secundo. Ideſt, Dupl. i. Classis prædictum transferatur: & Offic. fiat de Dominica primæ classis: quia cùm in his Regulis dicitur, De i. seu præcedenti, intelligitur de Festo in superiori parte Tabellæ appositò, ut Dupl. prædictum: cùm De secundo, vel sequenti, de Festo in inferiori parte sub numeris appositò, ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem Quadrangulis nullus appositus est numerus, vel quia nullus occursus, neque concursus esse potest, vel quia in propriis locis adnotatur in Brev. quid sit agendum.

Scire tamen oportet, quæ sint Duplicia primæ, & secundæ classis, & majora per annum, & quæ Dominicæ, & Feriæ majores dicantur.

DUPLICIA PRIMÆ CLASSIS.

In quibus nulla fit commemoratio quorumcumque Festorum occurrentium, nisi prout supra in Rubricis.

Nativitas Domini.
Epiphania Domini.
Pascha Resurrectionis, cum tribus antecedentibus, & duobus sequentibus diebus.
Ascensio Domini.
Pentecostes, cum duobus sequentibus diebus.
Festum Corporis Christi.
Nativitas S. Joannis Baptistæ.
Festum SS. Apostolorum Petri & Pauli.
Assumtio B. M. Virginis.
Festum omnium Sanctorum.
Dedicatio propriæ Ecclesiæ.
Patronus, vel Titulus Ecclesiæ.

DUPLICIA SECUNDÆ CLASSIS

In quibus de Simplicibus fit commemoratio in Laudibus tantùm.

Circumcisio Domini.
Festum SS. Nominis Jesu.
Festum Sanctissimæ Trinitatis.
Conceptio]
Purificatio] B. Mariæ.
Annuntiatio]
Nativitas]
Natalitia undecim Apostolorum.
Festa Evangelistarum.
S. Stephani Protomartyris.
Sanctorum Innocentium.
Festum S. Joseph.
Inventio S. Crucis.
Festum S. Laurentii.
Dedicatio S. Michaelis Archangeli.

DO-

Digitized by Google

DOMINICÆ MAJORES

dividuntur in duas Classes. Dominicæ primæ Classis quæ nunquam omittuntur.

Prima Adventus.
Prima Quadragesimæ.
Passionis.
Palmarum.
Paschæ.
In Albis.
Pentecostes.
Trinitatis.

DOMINICÆ SECUNDÆ CLASSIS.

Quæ non omittuntur, nisi occurrente Patrono vel Titulari Ecclesiæ, & ejusdem Dedicatione: & tunc de iis fit semper commemor. in utrisque Vesp. & Laudib.

Secunda]
Tertia] Adventus.
Quarta]

[Septuagesimæ.
Dominicæ [Sexagesimæ.
[Quinquagesimæ.

Secunda]
Tertia] Quadragesimæ.
Quarta]

DUPLICIA MAJORA

per Annum, quæ aliis Duplicibus minoribus præferuntur.

Transfiguratio Domini.
Exaltatio sanctæ Crucis.
Festum Nominis]
Præsentatio]
Visitatio] B. Mariæ.
Festum Nivis]
Solem. SS. Rosarii]
Festum Septem Dolorum.
Cathedra S. Petri utraque.
Festum ejusdem ad Vincula.
Conversio sancti Pauli.
Festum S. Joannis ante portam Latinam.
Apparitio S. Michaelis Archangeli.
Sancti Barnabæ Apostoli.
Patronorum minùs principalium.
Feriæ majores, de quibus semper fit commem.
Adventus.
Quadragesimæ.
Quatuor Temporum, &
Secunda Rogationum.

Digitized by Google

Duplex i. Claſſ. &	6	4	4	6	4	4	6	2	2	2	1	1
Dupl. ii Claſſ.	4	4	4	4	4	4	4	2	2	2	1	1
Dupl per ann.	4	4	4	4	4	4	4	2	2	2	1	1
Dies infra Oct.	4	4	4	4	4	4	4	2	2	2	1	1
Dies Octava,	4	4	4	4	4	4	4	2	2	2	1	1
Semiduplex,	3	3	3	3	3	3	3	2	2	2	1	1
Simplex,	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	1	1
S. M. in Sabb.	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Feria Major,	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Vigilia,	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	1 Translatio de i. Offic de ii	2 Offic de primo, translatio de ſecundo.	3 Commemoratio de primo, Officium de ii.	4 Offic de primo, commemoratio de ſecundo.	5 Nihil de i. Officium de ſecundo.	6 Offic de primo, nihil de ſecundo	7 Offic. de digniori, comm. de minùs digno.	8 Offic de digniori, translatio de minùs digno.	Vigilia.	Feria Major.	S. Mariæ in Sabbato.	Simplex.	Semiduplex.	Dies Octavæ.	Dies infra Octavam.	Duplex per annum.	Duplex ii. Claſſis.	Duplex i. Claſſis.	Dominica ſecundæ Claſſis.	Dominica per annum.	Dominica primæ Claſſis.

NOtandum, quod duplex quodcunque, etiam Patroni, & Tituli Eccleſiæ, vel Dedicationis ejuſdem, occurrens in Vigiliis Nativitatis Domini & Pentecoſtes; in die Circumciſionis, in die Octava Epiphaniæ, in Feria quarta Cinerum, ac in tota majori Hebdomada, & infra Octavam Paſchæ & Pentecoſtes; in Aſcenſione Domini, in Feſto Corporis Chriſti, in Feſto Aſſumptionis Beatæ Virginis, &

Digitized by Google

omnium Sanctorum, transfertur.

Infra Octavam Epiphaniæ fit tantùm de Patrono, vel Titulari Ecclesiæ, & ejusdem Dedicatione cum commem. Oct. alia Festa transferuntur post Octavam.

Infra Octavam Corporis Christi, Semiduplex transfertur, neque fit de Duplici translato, & de ea, quocumque adveniente Duplici, fit commemoratio.

Infra illas Octavas, in quibus fit de Festis occurrentibus, Semiduplex occurrens in Dominica, transfertur in proximè sequentem diem; quæ si fuerit impedita alio simili Festo, transfertur post Octavam.

De Octava Nativitatis Domini, Epiphaniæ, & Corporis Christi, semper fit commemoratio quocumque Festo in illis occurrente.

De aliis Octavis, quæ non sunt in Kalendario, nihil fit à Feria iv. Cinerum usque ad Dominicam in Albis, & a Vigilia Pentecostes usque ad festum Trinitatis inclusivè, & a die 17. Decembris usque ad Epiphaniam.

Dies Octavæ numquam transfertur; ideò quamquam Nativitas sancti Ioannis Baptistæ occurrens in die Corporis Christi transferatur in diem sequentem, non tamen transfertur Octa[v]a sed de ea fit tantùm comm[e]moratio in Officio de Oct[a] Corporis Christi.

Si occurrat, ut Pa[tro]nus, vel Titulus Ecc[le]descriptus sit eodem di[e] Kalendario cum aliis [Sa]ctis, in ea Ecclesia fit [Fe]tùm de Patrono, vel [Ti]lari, absque commem[o]tione aliorum. Qui [in] dicto Kalendario [de] pti sint sub Officio Du[pl]vel Semiduplici, trans[fe]tur in primam diem [in] Officio non impeditam [de] de eis fiat Officium S[e]plex: nisi tamen sint [in] joribus Festis, quia t[u]translato quoque fiet [Of]cium Duplex, ac si [in] die celebraretur: Si [in] Kalendario omnes sin[t] quàm Festum simplex, [fit] nihil fit.

De Feriis Adventus Quadragesimæ, quando eis non fit Officium, fit [co]memoratio in utrisque [Ve] & Laudibus cujuscumq[ue] Festi: de quatuor Tem[po]ribus, & Feria secunda R[o]gationum, ac Vigiliis, in La[u]dibus tantùm. Si verò al[iq]qua Vigilia occurrat in Adventu, Quadragesima, & Quatuor Temporibus, vel in diebus Festorum Duplicium primæ classis, sivè Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis Ecclesiæ, de ea nihil fit, nec etiam in Laud[ibus]

QUAN-

Digitized by Google

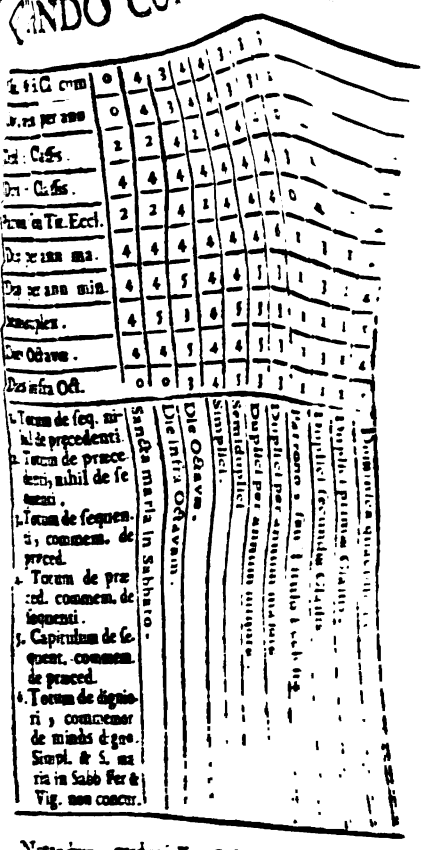

…va Benedictio

…ius, ipse, vel
…o nobis ad Do-

…ures dicitur.
…rum festum co-
…ipsæ intercedant
…inum.
de S. Maria,
…o erit.
…mus, ipsa Vir-
…rcedat pro nobis

…ctione legendum
…lium cum Homi-
…dictio erit.
…dicta deleantur

…um Lectionum di-
…ctiones, & Benedi-
…æ ordine superius
…neralibus, & in
…a de Adventu de-
…eo, quando non
…cum Euangelio,
…s sumendæ sunt
…no, prima Bene-

…edicat, qui sine
regnat.
…illium.
…n.
Lect. quando
…um Euangelio,
…rit.
…tio.
…um.

…ancto trium
Benedictio

…i sine fine

Sabb

Nocturnum, quod in Festis duct Oct. Assumptionis, & Corporis Christi, totum Officium de Oct. cum commem. præcedentis Festi Duplicis, aut in Festum simplex principale, vel primæ, vel ii. Vesp. huius de Festo fiunt Officium & commem. de Octava.

In ii. Vesp. diei Oct. Epiph. Purificat. Annunciat. & Corporis Christi, de sequenti fit tantum commem. nisi illud fuerit, vel ii. Vesp. seu Patronus, vel Titulus aut Dedicatio Ecclesiæ: quia tunc de Festo fiunt Offic. & de Oct. comm. Et similiter die Oct. Corporis Christi in ii. Vesp. concurrente die Oct. S. Joannis

Digitized by Google

ſtæ, Veſperæ erunt de Octavâ Corporis Chriſti, cum commem. Oct. S. Joannis.

In ii. Veſp. duplicis ii. claſſis non fit commemor. de die infra Oct. niſi quando de ea fieri debeat Offic. die ſequenti.

Cùm plures fiunt cõmmemorationes, ſervetur hic ordo. Duplici, de Dominica, de miduplici, de die infra Octavam, de Feria majori, ſeu gilia, de S. Maria in Sabbato de Simplici.

Oratio dicenda ante Divinum Officium.

APeri Domine os meum ad benedicendum nomen ſanctum tuum, munda quoque cor meum ab omnibus vanis, perverſis, & alienis cogitationibus: intellectum illumina, affectum inflamma: ut digne, attente, ac devote hoc Officium recitare valeam, & exaudiri merear ante conſpectum divinæ Majeſtatis tuæ. Per Chriſtum Dominum noſtrum. ℟. Amen.

Domine in unione illius divinæ intentionis, qua ipſe in terra laudes Deo perſolviſti, has tibi Horas perſolvo.

Orationem ſequentem devotè poſt Officium recitantibus Le Papa X. defectus & culpas in eo perſolvendo ex humana fragilitate contractas indulſit, & dicitur flexis genibus.

SAcroſanctæ, & individuæ Trinitati, crucifixi Domini noſtri Jeſu Chriſti humanitati, beatiſſimæ & glorioſiſſimæ ſemperque Virginis Mariæ fecundæ integritati, & omnium Sanctorum univerſitati ſit ſempiterna laus, honor, virtus & gloria ab omni creatura, nobiſque remiſſio omnium peccatorum, per infinita ſæcula ſæculorum. ℟. Amen. ℣. Beata viſcera Mariæ Virginis, quæ portaverunt æterni Patris Filium. ℣. Et beata ubera, quæ lactaverunt Chriſtum Dominum, Pater noſter. Ave Maria.

Digitized by Google

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONES

Dicendæ ante Lectiones in Officio novem, & trium Lectionum.

...re Nocturno, & pro ii. ...v. Feria, Absolutio.

Jesu, Domine Jesu Christe, preces servorum tuorum & miserere nobis, qui cum ...re & Spiritu sancto vivis & regnas in ...ecula sæculorum.

℟. Amen.

Benedictiones.

1 Benedictione perpetua benedicat nos Pater æternus.

℟. Amen.

2 Unigenitus Dei Filius nos benedicere & adjuvare dignetur.

3 Spiritus sancti gratia illuminet sensus, & corda nostra.

...is de Nocturno, & pro iii. & vi. Feria Absolutio.

Deus pietas & misericordia nos adjuvet, qui cum Patre & Spiritu sancto vivit & regnat in ...cula sæculorum.

℟. Amen.

Benedictiones.

4 Deus Pater omnipotens sit nobis propitius & clemens.

℟. Amen.

5 Christus perpetuæ det nobis gaudia vitæ.

6 Ignem sui amoris accendat Deus in cordibus nostris.

In tertio Nocturno, & pro Feria iv. & Sabbato.

Absolutio.

A Vinculis peccatorum nostrorum absolvat nos omnipotens, & misericors Dominus.

℟. Amen.

Benedictiones.

7 Evangelica lectio sit nobis salus & protectio.

℟. Amen.

8 Divinum auxilium maneat semper nobiscum.

9 Ad societatem civium superiorum perducat nos Rex Angelorum.

Si Officium fit de Sancto novem Lectionum, octava Benedictio erit.

Cujus festum colimus, ipse, vel ipsa intercedat pro nobis ad Dominum.

Quando sunt plures dicitur.

Quorum vel Quarum festum colimus, ipsi, vel ipsæ intercedant pro nobis ad Dominum.

Si Officium fit de S. Maria, octava Benedictio erit.

Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum intercedat pro nobis ad Dominum.

Si in ultima Lectione legendum sit aliud Euangelium cum Homilia, nona Benedictio erit.

Per Euangelica dicta deleantur nostra delicta.

In Officio trium Lectionum dicuntur Absolutiones, & Benedictiones prædictæ ordine superius in Rubricis generalibus, & in prima Dominica de Adventu descripto: & in eo, quando non legitur Homilia cum Euangelio, & Benedictiones sumendæ sunt ex tertio Nocturno, prima Benedictio dicitur.

1 Ille nos benedicat, qui sine fine vivit & regnat.

2 Divinum auxilium.

3 Ad societatem.

In Officio trium Lect. quando legitur Homilia cum Euangelio, prima Benedictio erit.

1 Euangelica lectio.

2 Divinum auxilium.

3 Ad societatem.

Si Officium fit de Sancto trium Lectionum, prima Benedictio erit.

Ille nos benedicat, qui sine fine vivit & regnat.

2 Cujus, vel Quorum.

3 Ad societatem.

In Officio de S. Maria in Sabbato, Absolutio, & Benedictiones quæ ibidem ponuntur.

Digitized by Google

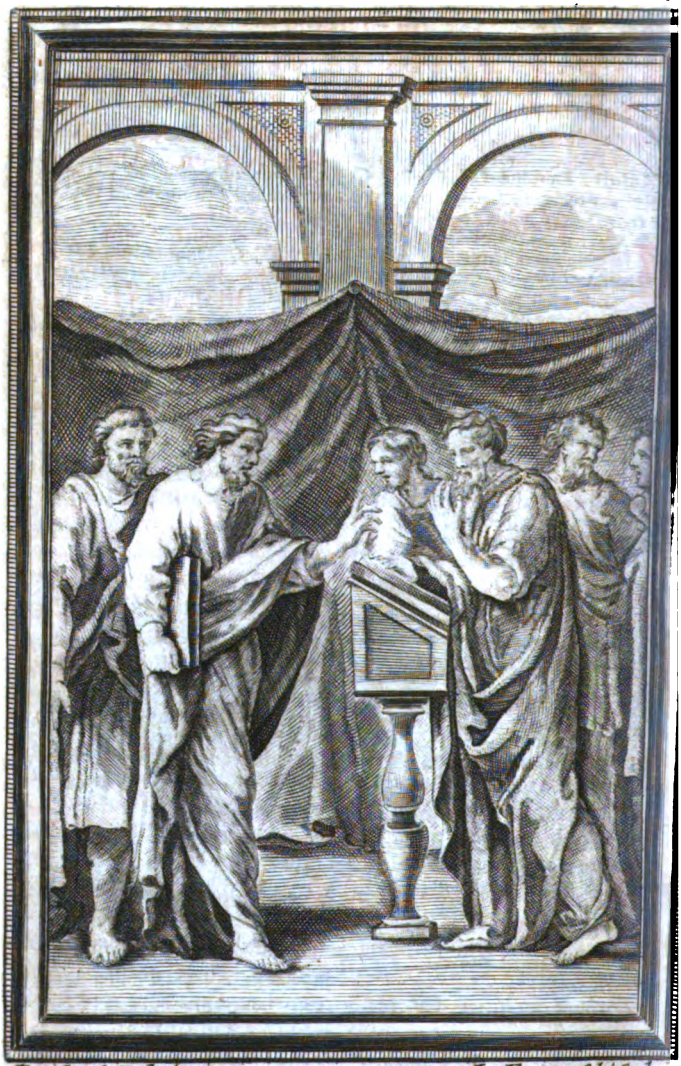

Raphael Urb. inv

Io: Franceschi sculp.

Digitized by Google

PSALTERIUM ROMANUM

Dispositum per Hebdomadam.

DOMINICA AD MATUTINUM.

Ante Matutinum, & omnes Horas, præterquam ad Completorium, dicitur secretò.

PATER noster, qui es in cælis: sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cælo & in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: & dimítte nobis débita nostra, sicut & nos dimittímus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo. Amen.

AVE María, grátiâ plena, Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus nunc, & in hora mortis nostræ. Amen.

In principio Matutini, & Primæ, ac in fine Completorii, dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

CREDO in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli & terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu sancto, natus ex María vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, & sepúltus: descéndit ad ínferos, tértia die resurréxit a mórtuis: ascéndit ad cælos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos & mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Eccléfiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Digitized by Google

Deinde clara voce dicitur ℣.

DOmine lábia mea apéries.
℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.
℣. Deus in adjutórium meum inténde.
℟. Dómine ad adjuvándum me festína.
Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen. Allelúja.

Sic dicitur Allelúja ad omnes Horas per totum annum, præterquam a Dominica in Septuagesíma usque ad Feriam quintam in Cœna Domini: tunc enim dicitur, Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Invitatorium sequens dicitur ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam Septuagesímæ.

Invit. Adorémus Dóminum, * Qui fecit nos. Repetitur Adorémus Dóminum, * Qui fecit nos.

Psalmus 94.

VEníte, exsultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, & in psalmis jubilémus ei. Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & Rex magnus super omnes deos: quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ & altitúdines móntium ipse cónspicit. Qui fecit nos Quóniam ipsius est mare & ipse fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: veníte, adorémus, & procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus. Adorémus Dóminum, Qui fecit nos.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndùm diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, & vidérunt ópera mea. Qui fecit nos.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, & dixi, semper hi errant corde: ipsi verò non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam. Adorémus Dominum, Qui fecit nos.

Gló-

Glória Patri, & Fílio, & Spíritui sancto: sicut erat in princípio, & nunc & semper, & in sécula seculórum. Amen. Qui fecit nos Adorémus Dóminum, Qui fecit nos.

Sequens Hymnus dicitur ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam primam Quadragesimæ.

Hymnus.

PRimo diérum ómnium,
Quo Mundus exstat cónditus,
Vel quo resúrgens Cónditor
Nos, morte victa, líberat:
Pulsis procul torpóribus,
Surgámus omnes ócyus,
Et nocte quærámus pium;
Sicut Prophétam nóvimus.
Nostras preces ut áudiat,
Suámque dextram pórrigat,
Et expiátos sórdibus
Reddat polórum sédibus,
Ut quique sacratíssimo
Hujus diéi témpore
Horis quiétis psállimus;
Donis beátis múneret.
Jam nunc Patérna cáritas,
Te postulámus áffatim,
Abíit libído sórdidans,
Et omnis actus nóxius.
Ne fœda sit, vel lúbrica
Compágo nostri córporis,
Per quam Avérni ignibus
Ipsi cremémur ácrius.
Ob hoc Redémtor, quæsumus,
Ut probra nostra díluas;
Vitæ perénnis cómmoda
Nobis benígne cónferas.
Quicarnis actu éxsules
Effécti ipsi cælibes,
Ut præstolámur cérnui,
Melos canámus glóriæ.
Præsta Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne séculum. Amen.

Aliis temporibus a supradictis, Invitatórium, & Hymnus dicuntur, quæ habentur in Proprio de Tempore pro Officii varietate: quod & in Capitulis, & Hymnis ad Laudes, & in aliis símilibus servetur.

IN I. NOCTURNO.

In Adventu. Ant. to. 1.

Véniet ecce Rex.

Per Annum. Ant. to. 8.

Servíte.

Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit.

Sed in lege Dómini fuit volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die, ac nocte.

Et erit tanquam lignum, * quod plantátum est secus decúrsus aquárum.

Digitized by Google

Quod fructum ſuum dabit in témpore ſuo,* & fólium ejus non décidet, & ómnia quæcúnque fécerit proſperabúntur.

Non ſic ímpii, non ſic: * ſed tanquam pulvis, quem projícit ventus a fácie terræ.

Ideo non reſúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in consílio juſtórum.

Quóniam novit Dóminus viam juſtórum: * & iter impiórum perſibit.

Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui ſancto.

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, * & in ſécula ſeculórum. Amen.

Hic verſus, Glória, ſemper dicitur in fine omnium Pſalmorum, niſi aliter notetur.

Pſalmus 2.

Quare fremuérunt gentes, * & pópuli meditáti ſunt inánia?

Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum advérsùs Dóminum,* & advérsùs Chriſtum ejus.

Dirumpámus víncula eórum,* & projiciámus a nobis jugum ipſórum.

Qui hábitat in cælis irridébit eos, * & Dóminus ſubſannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira ſua, * & in furóre ſuo conturbábit eos.

Ego autem conſtitútus ſum Rex ab eo, ſuper Sion montem ſanctum ejus, * prædicans præcéptum Dómini.

Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, * ego hódie génui te.

Póſtula a me, & dabo tibi gentes hereditátem tuam, * & poſſeſſiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea,* & tanquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini omnes, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * & exſultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite diſciplínam, nequándo iraſcátur Dóminus, * ne pereátis de via juſta.

Cùm exárſerit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Pſalmus 3.

Dómine, quid multiplicáti ſunt qui tríbulant me? * multi inſúrgunt advérsùs me: multi dicunt ánimæ meæ: Non eſt ſalus illi in Deo ejus.

Tu autem Dómine, ſuſcéptor meus es,* glória mea, & exáltans caput meum.

Voce

Voce mea ad Dóminum clamávi : * & exaudívit me de monte sancto, suo.

Ego dormívi & somnum cepi, & resurréxi, * quóniam Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Psalmus 6.

Dómine, ne in ira tua árguas me, * neque in furóre tuo corrípias me.

Miserére mihi Dómine, quóniam infírmus sum : * sana me Dómine, quóniam conturbáta sunt ómnia ossa mea, & ánima mea turbáta est valde.

Et tu Dómine úsquequò ? convértere, & éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum, * lácrimis stratum meum rigábo.

Turbátus est præ ira óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dñs deprecatiónem meam : * Dóminus oratiónem meam assúmsit.

Erubéscant, & conturbéntur omnes inimíci mei : * avertántur retrórsum, & erubéscant valde velóciter.

In Adventu. Antiphona. Véniet ecce Rex excélsus cum potestáte magna ad salvándas gentes allelúja.

Ant. to. 2. Confortáte.

Per Annum. Ant. Servíte Dómino in timóre, & exsultáte ei cum tremóre.

Ant. to. 8. Deus judex.

Psalmus 7.

Dómine Deus meus in te sperávi : * líbera me ab ómnibus persequéntibus me, & éripe me.

Ne quándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud : * si est iníquitas in mánibus meis.

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis ináanis.

Digitized by Google

persequátur inimícus ánimam meam, & comprehéndat eam: * & conculcet in terra vitam meam, & glóriam meam in púlverem deducat.

Exsúrge, Dómine, in ira tua: * & exaltáre in fínibus inimicórum tuórum.

Exsúrge, Dómine Deus meus, in præcépto quod mandásti: * & synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dómine júdica pópulos.

Júdica me, Dómine, secúndùm justítiam meam, * & secúndùm innocéntiam mánuum meárũ super me.

Consummétur nequítia peccatórum, & dírige justum, * scrutans corda & renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, & longánimis, * nunquid irascitur per singulos dies?

Nisi convertámini, gládiũ suum vibrávit: * arcum suũ teténdit, & parávit illum.

Et in ipso parávit vasa mortis, * sagittas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam, concépit dolórem, * & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum, * & incidet in fóveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus: * & in vérticem ejus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndùm justítiam ejus, * & psallam nómini Dómini Altíssimi.

Psalmus 8.

Domine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.

Ex ore infántium, & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, & defensórem.

Quóniam vidébo cælos, ópera digitórum tuórum, * lunam & stellas, quas tu fundásti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulò minùs ab Angelis; * glória & honóre coronásti eum, & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves & boves uni-

Digitized by Google

universas, insuper & pecora campi.
Volucres cæli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noster: * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalmus 9.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.
Lætábor & exsultábo in te: * psallam nómini tuo Altíssime.
In converténdo inimícum meum retrórsum: * infirmabúntur, & périent a fácie tua.
Quóniam fecísti judícium meum, & causam meam: * sedes super thronum, qui júdicas æquitátem.
Increpásti gentes, & períit impius: * nomen eórum delésti in ætérnum, & in séculum séculi.
Inimíci defecérunt frámeæ in finem: * & civitátes eórum destruxísti.
Períit memória eórum cum sónitu: * & Dóminus in ætérnum pérmanet.
Parávit in judício sedem suam: * & ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos cum justítia.
Et factus est Dóminus refúgium páuperum, * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.
Et sperent in te omnes, qui novérunt nomen tuum: * quóniam non derelínquis quæréntes te Dómine.
Psállite Dómino, qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter gentes mirabília ejus.
Quóniam réquirens sánguinem eórum, memorátus est, * & non est oblítus oratiónis páuperum.
Miserére mihi Domine, & vide humilitátem meam de inimícis meis, * qui exáltas me de portis mortis; ut annúntiem omnes laudes tuas in portis filiæ Sion.
Exsultábo in salutári tuo: * infíxæ sunt gentes in interitu, quem fecérunt: in láqueo isto, quem occultavérunt mihi, comprehénsus est pes eórum.
Cognoscétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum súarum comprehénsus est peccátor.
Convertántur peccatóres in infernum, * omnes gentes, quæ obliviscúntur Dóminum.
Quóniam non in finem oblívio erit páuperum: * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Digitized by Google

Exſúrge Dómine, non præváleat homo: * judicéntur gentes in conſpéctu tuo.

Conſtítue, Dómine, legislatórem ſuper eos: * ut ſciant gentes, quóniam hómines ſunt.

Ut quid, Dómine, receſsísti longè, * déſpicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum ſupérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in cogitatiónibus ſuis, quas cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in deſidériis ánimæ ſuæ, * & qui iníqua gerit, benedícitur.

Irritávit Dóminum peccátor, * ſecúndùm multitúdinem iræ ſuæ non inquíret.

Non eſt Deus in conſpéctu ejus: * polluúntur viæ ejus in omni témpore.

Auferúntur judícia tua a fácie ejus: * ómnium inimicórum ſuórum dominábitur.

Dixit enim in corde ſuo: * Non movébor de generatióne in generatiónem? ſine malo.

Cujus os maledictióne, & amaritúdine plenum eſt & dolo: * ſub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in inſídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.

Oculi ejus in páuperem reſpíciunt: * inſidiátur in occúlto, ſicut leo in cubíli ſuo.

Inſidiátur ut rápiat páuperem: * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo ſuo humiliábit eum: * inclinábit ſe, & cadet, dum dominábitur páuperis.

Dixit enim in corde ſuo: oblítus eſt Deus, * avértit fáciem ſuam, ne vídeat uſque in finem.

Exſúrge Dómine Deus meus, & exaltétur manus tua: * ne obliviſcáris páuperem in finem.

Propter quid irritávit ímpius Dóminum? * dixit enim in corde ſuo: Non requíret Deus.

Vides, quóniam tu labórem & dolórem conſideras, ut tradas eos in mánibus tuis: * tibi enim derelíctus eſt pauper, pupíllo tu eris adjútor.

Cónteres bráchium peccatóris & malígni: * requirétur delíctum ejus, nec inveniétur.

Regnábit Dóminus in ætérnum, & in ſéculum ſéculi: * períbitis gentes de terra ejus.

Deſidérium páuperum exaudívit Dóminus: * deſi-

Digitized by Google

desidèria cordis eórum, exaudívit auris tua.

Judicáre pupíllo & húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Psalmus 10.

IN Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres tetendérunt arcum, * paravérunt sagíttas suas in pháretra, ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quem perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum & ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluit super peccatóres láqueos, * ignis, sulphur, & spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus justítiam diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

In Adventu. Ant. Confortáte manus dissolútas: confortámini, dícite: Ecce Deus noster véniet, & salvábit nos, alleluja.

Ant. to. 3. Gaudéte omnes.

Per Annum. Ant. Deus judex justus, fortis, & longánimis, nunquid irascétur per síngulos dies?

Ant. to. 8. Tu Dómine.

Psalmus 11.

SAlvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus: * quóniam diminúte sunt veritátes a fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum: * lábia dolósa, in corde & corde locúti sunt mala.

Disperdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * & linguam magníloquam.

Qui dixérunt: linguam nostram magnificábimus, lábia nostra a nobis sunt: * quis noster est Dóminus?

Propter misériam ínopum, & gémitum páuperum, * nunc exsúrgam, dicit Dóminus.

Ponam super salutáre meum: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta, * argéntum igne examinátum terræ, purgátum séptuplum.

Tu Dómine servábis nos, * & custódies nos a generatióne hac in ætérnum.

In

In circúitu impii ámbulant: * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

Psalmus 12.

Usquequò, Dómine, oblivíscéris me in finem? * quoúsque avértis fáciem tuam a me?

Quándiu ponam consílium in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequò exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, & exáudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: præválui advérsùs eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero: * ego autem in tua misericórdia sperábo.

Exsultábit cor meum in salutári tuo: * cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi, & psállam nómini Dómini Altíssimi.

Psalmus 13.

Dixit insípiens in corde suo, non est Deus: * corrúpti sunt & abominábiles facti sunt in voluntátibus suis.

Non est qui fáciat bonum, * non est úsque ad unum.

Dóminus de cælo prospéxit super fílios hóminum: * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum: non est úsque ad unum.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, línguis suis dolóse agébant: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne & amaritúdine plenum est: * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio & infelícitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscent omnes, qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Deum non invocavérunt; * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus in generatióne justa est: * consílium inopis confudístis, quóniam Deus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * dum avértet Dóminus captivitátem plebis suæ.

Lætétur Jacob, * & exsultet Israël.

Psal-

Digitized by Google

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam.

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * & non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit próximo suo malum: * & oppróbrium non accépit advérsus próximum suum.

Ad nihilum deductus est in conspéctu ejus malignus: * timéntes autem Dóminum magnificat.

Qui jurat próximo suo, & non décipit eum: * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & munera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non commovébitur in ætérnum.

In Adventu. Ant. Gaudéte omnes, & lætámini: ecce quia véniet Dóminus ultiónis, addúcet retributiónem: ipse véniet, & salvábit nos.

℣. Ex Sion spécies decóris ejus.

℟. Deus noster maniféste véniet.

Per Annum. Ant. Tu Dómine, servábis nos, & custódies nos.

℣. Memor fui nocte nóminis tui Dómine.

℟. Et custodívi legem tuam.

Post versículum cujuslibet Nocturni dicitur, Pater noster secretò.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio. Exáudi Dómine, & Benedictiones posítæ in prima Dominica Adventus. Deinde leguntur Lectiones cum Responsoriis, ut. in Proprio de Tempore assignantur.

IN II. NOCTURNO.

In Adventu.

Antiph. to. 4. Gaude.

Per Annum.

Antiph. to. 3. Bonórum.

Psalmus 15.

CONsérva me, Dómine, quóniam in te sperávi: * dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non índiges.

Sanctis, qui in terra sunt ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Multiplicátæ sunt enim infirmitátes eórum; * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum illórum per lábia mea.

Dómi-

Digitized by Google

Dóminus, pars hereditátis meæ & cálicis mei: * tu es qui restituísti mihi hereditátem meam.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui mihi tríbuit intellectum: * ínsuper & usque ad noctem increpavérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Própter hoc delectátum est cor meum, & exsultávit lingua mea: * ínsuper & caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno; * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

In Adventu. Ant. Gaude & lætáre, fília Jerúsalem: ecce Rex tuus véniet tibi: Sion noli timére, quia citò véniet salus tua.

Ant. to. 5. Rex noster.

Per Annum. Ant. Bonórum meórum non índiges; in te sperávi, consérva me Dómine.

Ant. to. 6. Propter verba.

Psalmus 16.

Exáudi, Dómine, justítiam meam: * inténde deprecatióni meæ.

Auribus pércipe oratiónem meam non in lábiis dolósis: * de vultu tuo judícium meum pródeat, óculi mei vídeant æquitátem.

Probásti cor meum, & visitásti nocte, * igne me examinásti, & non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis: * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me Deus: * inclína aurem tuam mihi, & exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te, a resisténtibus déxteræ tuæ.

Custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi: * sub umbra alárum tuárum prótege me a fácie impiórum, qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est superbiam.

Pro-

Proficiéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam, * & sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exúrge Dómine, prævені eos, & subvérte eos: * éripe ánimam meam ab ímpio, fráneam inimicórum de manu tua.

Dómine, a paucis a terra dispértire eos, * & supplánta eos in vita ipsórum.

De abscónditis tuis adimplétus est venter eórum: * saturáti sunt porcína, & reliquérunt quæ superfuérunt, párvulis suis.

Ego autem cum justítia apparébo in conspéctu tuo: * satiábor dum manifestábitur glória tua.

In Adventu. Ant. Rex noster advéniet Christus, quem Joánnes prædicávit Agnum esse ventúrum.

Ant. to. 6. Ecce.

Per Annum. Ant. Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Ant. to. 6. Díligam te.

Et non repetitur in Psalmo: quod semper fit quando Antiphona incipit a primo versu Psalmi.

Psalmus 17.

Díligam te Dómine, virtus mea; * Dóminus firmaméntum meum, & refúgium meum.

Et liberátor meus, * Deus meus adjútor meus, sperábo in eum.

Protéctor meus, & cornu salútis meæ, adjútor meus: * laudans invocábo Dóminum, & ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me gémitus mortis; * & torrénte iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me: * prævenérunt me láquei mortis.

Et in tribulatióne mea invocávi Dóminum: * & ad Deum meum clamávi.

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam, * & clamor meus in conspéctu ejus introívit in aures ejus.

Et commóta est & contrémuit terra; fundaménta móntium conturbáta sunt & commóta sunt; * quóniam irátus est eis Deus.

Ascéndit fumus in ira ejus, & ignis a fácie ejus exardéscit: * carbónes succénsi sunt ab eo.

Et inclinávit cælos, & descéndit; * & caligo sub pédibus ejus.

Et

Et ascéndit super Chérubim, & volávit; * volávit super pennas ventórum.
Et posúit ténebras latíbulum suum; in circúitu ejus tabernáculum ejus: * tenebrósa aqua in núbibus áëris.
Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt, * grando, & carbónes ignis.
Et intónuit de cælo Dóminus, * & Altíssimus dedit vocem suam.
Misit sagíttas suas, & dissipávit eos: * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.
Et apparuérunt fontes aquárum: * & reveláta sunt fundaménta orbis terræ.
Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.
Misit de súmmo, & accépit me, * & assúmsit me de multitúdine aquárum.
Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, & ab his, qui odérunt me: * quóniam confortáti sunt super me.
Prævenérunt me in die afflictiónis meæ, & factus est Dóminus protéctor meus, * & edúxit me in latitúdinem: salvum me fecit, quóniam vóluit me.
Et retríbuet mihi Dóminus secúndùm justítiam meam, * & secúndùm innocéntiam mánuum meárum retríbuet mihi.
Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpiè gessi a Deo meo.
Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo sunt semper, * & justítiam ejus non répuli a me.
Et ero immaculátus coram eo, * & observábo me ab iniquitáte mea.
Et retríbuet mihi Dóminus secúndùm justítiam meam, * & secúndùm innocéntiam mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.
Cum sancto sanctus eris, & cum viro innocénte innocens eris, & cum elécto eléctus eris, * & cum perverso subvertéris.
Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies, * & óculos superbórum humiliábis.
Quóniam tu illúmmas lucérnam meam: * Dómine Deus meus, illúmina ténebras meas.
Quóniam in te erípiar a tentatióne, * & in Deo meo transgrédiar murum.
Deus meus, impollúta viá ejus; elóquia Dómini igne examináta: * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quón-

Digitized by Google

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum? Deus, qui præcínxit me virtúte, * & pósuit immaculátam viam meam. Qui pérficit pedes meos tanquam cervi; * & súper excélsa státuit me. Qui docet manus meas ad prælium, * & pósuit ut arcum æreum brachia mea: Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ: * & déxtera tua suscépit me, & disciplína tua ipsa me docébit. Dilatásti gressus meos subtus me: * & non sunt infirmáta vestígia mea. Pérsequar inimícos meos, & comprehéndam illos; * & non convértar donec desíciant. Affligam illos, nec póterunt stare; * cadent subtus pedes meos. Et præcinxísti me virtútem ad bellum: * supplantásti omnes insurgéntes in me subtus me. Et inimicórum meórum dedísti mihi dorsum, * & odiéntes me dispersidísti. Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret, ad Dóminum, * nec exaudívit eos. Et comminuam illos, ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum platearum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli, * constítues me in caput géntium. Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi; * obaudítu auris obedívit mihi. Fílii aliéni mentíti sunt mihi, * fílii aliéni inveteravérunt, & claudicavérunt a sémitis suis. Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus: * & exaltétur Deus salútis meæ. Deus, qui das vindíctam mihi, * & subdidísti pópulos sub me. Liberátor meus Dóminus de géntibus iracúndis, & ab insurgéntibus in me exaltábis me: * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in pópulis, Dómine, * & nómini tuo psalmum dicam. Magníficans salutáre regis ipsius, * & fáciens misericórdiam Christo suo David, & sémini ejus usque in séculum.

In Adventu. Ant. Ecce vénio cito, & merces mea mecum est, dicit Dóminus: dare unicuíque secúndum ópera sua.

℣. Emítte Agnum, Dómine, dominatórem terræ.

℟. De

Digitized by Google

℟. De petra deſérti ad montem fíliæ Sion.
Per Annum. Ant. Díligam te Dómine virtus mea.
℣. Quóniam tu illúminas lucérnam meam Dómine.
℟. Deus meus, illúmina ténebras meas.
Pater noſter.
Abſolutio. Ipſius píetas.

IN III. NOCTURNO.

In Adventu. Ant. to. 7.
Gábriel Angelus.
Per Annum. Ant. to. 7.
Non ſunt loquélæ.

Pſalmus 18.

CÆli enárrant glóriam Dei: * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat ſciéntiam.
Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit ſonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum.
In ſole póſuit tabernáculum ſuum, * & ipſe tanquam ſponſus procédens de thálamo ſuo.
Exſultávit ut gigas ad curréndam viam: * a ſummo cælo egréſſio ejus, & occúrſus ejus uſque ad ſummum ejus; nec eſt qui ſe abſcóndat a calóre ejus.
Lex Dómini irreprehenſibilis, convértens ánimas: * teſtimónium Dñi fidéle, ſapiéntiã præſtans párvulis.
Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini ſanctus pérmanet in ſéculum ſéculi: * judícia Dei vera juſtificáta in ſemetípſis.
Deſiderabília ſuper aurũ, & lápidem pretióſum multum; * & dulcióra ſuper mel & favum.
Nam & ſervus tuus cuſtódit ea: * in cuſtodiéndo illa retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me Dómine, * & ab aliénis parce ſervo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero, * & emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conſpéctu tuo ſemper.
Dómine adjútor meus, * & redémtor meus.

In Adventu. Ant. Gábriel Angelus locútus eſt Maríæ, dicens: Ave grátiâ plena, Dóminus tecum: benedícta tu inter mulíeres.
Ant. to. 6. María dixit.

Per

Per Annum. Ant. Non sunt loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum.

Ant. to. 8. Exáudiat.

Psalmus 19.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto, * & de Sion tueátur te.

Memor sit Dóminus omnis sacrifícii tui, * & holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi Dóminus secúndùm cor tuum; * & omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo, * & in nómine Dómini Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fáciet Dóminus Christum suum, & exáudiet illum de cælo sancto suo in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, & hi in equis: * nos autem in nómine Dómini Dei nostri magnificábimur.

Ipsi obligáti sunt, & cecidérunt: * nos autem resurréximus, & erécti sumus.

Dómine salvum fac Regem: * & exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

In Adventu. Ant. Maria dixit: Putas qualis est ista salutátio: quia conturbáta est ánima mea; & quia paritúra sum Regem, qui clausírum virginitátis meæ non violábit?

Ant. to. 4. In Advéntu.

Per Annum. Ant. Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis.

Ant. to. 8. Dómine.

Psalmus 20.

DOmine in virtúte tua lætábitur Rex, * & super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei: * & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * tribuísti ei longitúdinem diérum in séculum séculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in séculum séculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam Rex sperávit in Dómino, * & in misericór-

Digitized by Google

dia Altíſſimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis, * & déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira ſua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * & ſemen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt conſílium, quod non potuérunt ſtabilíre.

Quóniam pones eos dorſum, in relíquiis tuis, * præparáre vultum illórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus & pſallémus virtútes tuas.

In Adventu. Ant. In advéntu ſummi Regis mundéntur corda hóminum, ut dignè ambulémus in occúrſum illíus: quia ecce véniet, & non tardábit.

℣. Egrediétur Dóminus de loco ſancto ſuo.

℟. Véniet, ut ſalvet pópulum ſuum.

Per Annum. Ant. Dómine, in virtúte tua lætábitur Rex.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua.

℟. Cantábimus & pſallémus virtútes tuas.

Pater noſter.

Abſolutio. A vínculis.

Sequens Hymnus ſemper dicitur poſt ultimam Lectionem in omnibus Dominicis, & Feſtis tantùm (excepto Feſto SS. Innocentium, quando non venit in Dominica) a Nativitate Domini uſque ad Septuageſimam. In Adventu autem, & a Septuageſima uſque ad Paſcha non dicitur, niſi in Feſtis. Quando verò non dicitur, ejus loco ponitur nonum, aut tertium Reſponſorium.

Hymnus SS. Ambroſii & Auguſtini.

TE Deum laudámus, * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi cæli, & univérſæ Poteſtátes.

Tibi Chérubim, & Séraphim * inceſsábili voce proclámant.

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sabaóth.

Pleni ſunt cæli & terra * maieſtátis glóriæ tuæ.

Te glorióſus * Apoſtolórum chorus.

Te

Digitized by Google

Te Prophetárum * laudábilis número.
Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.
Te per orbem terrárum * sancta confitétur Eccléſia.
Patrem * imménſæ majeſtátis.
Venerándum tuum verum, * & únicum Fílium.
Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.
Tu Rex * glóriæ Chriſte.
Tu Patris * ſempitérnus es Fílius.
Tu ad liberándum ſuſcepturus hóminem, * non horruíſti Vírginis úterum.
Tu, devícto mortis acúleo, * aperuíſti credéntibus regna cælórum.
Tu ad déxteram Dei ſedes * in glória Patris.
Judex * créderis eſſe ventúrus.
Te ergo, quæſumus, fámulis tuis ſúbveni, * quos pretióſo ſánguine redemíſti.
Æternâ fac cum Sanctis tuis * glóriâ munerári.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * & bénedic hereditáti tuæ.
Et rege eos, * & extólle illos uſque in ætérnum.
Per ſíngulos dies * benedícimus te.
Et laudámus nomen tuum in ætérnum, * & in ſéculum ſéculi.
Dignáre, Dómine, die iſto * ſine peccáto nos cuſtodíre.
Miſerére noſtri Dómine, * miſerére noſtri.
Fiat Dómine miſericórdia tua ſuper nos, * ſicut ſperávimus in te.
In te Dómine ſperávi, * non confúndar in ætérnum.

AD LAUDES.

Deus in adjutórium meum inténde.
℟. Dómine ad adjuvándum me feſtína. Glória Patri, & Fílio, & Spíritui ſancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen. Allelúja. vel Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ. pro temporis diverſitate. A Dominica poſt Octavam Epiphaniæ uſque ad Septuageſimam.

Ant. to. 6. Allelúja.

Pſalmus 92.

Dominus regnávit, decórem índuit, * índuit Dóminus fortitúdinem, & præcínxit ſe virtútem.
Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Digitized by Google

Paráta ſedes tua Deus: * ex tunc a ſéculo tu es.
Elevavérunt flúmina Dómine, * elevavérunt flúmina voces ſuas a vócibus aquárum multárum.
Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in excélſis Dóminus.
Teſtimónia tua, Dómine, * credibília facta ſunt nimis.
Domum tuam, Dómine, decet ſanctitúdo * in longitúdinem diérum.

Pſalmus 99.

Jubiláte Deo omnis terra: * ſervíte Dómino in lætítia.
Intráte in conſpéctu ejus in exſultatióne: * ſcitóte quòd Dóminus ipſe eſt Deus, ipſe fecit nos, & non ipſi nos.
Nos autem pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus: * intráte portas ejus in confeſſióne, átria ejus in hymnis confeſſiónum.
Laudáte nomen ejus, quóniam ſuávis eſt Dóminus: * in ætérnum miſericórdia ejus, & uſque in ſéculum ſéculi véritas ejus.

Pſalmus 62.

Deus Deus meus, * ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea: * quàm multiplíciter tibi & caro mea!
In deſérto, & in ínvio, & inaquóſo ſic in Sancto appárui tibi: * ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam.
Quia mélior eſt miſericórdia tua ſuper vitas: * lábia mea laudábunt te.
Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.
Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea: * & lábia exſultatiónis laudábunt nomen tuum.
Si memor fui tui ſuper ſtratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuſti adjútor meus.
Et in velaménto alárum tuárum exſultábo: adhæſit ánima mea poſt te: * me ſuſcépit déxtera tua.
Ipſi verò in vanum quæſiérunt ánimam meam; introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.
Rex verò lætábitur in Dómino; laudabúntur omnes, qui jurant in eo: * quia obſtrúctum eſt os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Glória Patri.

Pſalmus 66.

Deus miſereátur nobis, & benedícat nos: * illúminet vultum ſuum ſuper nos, & miſereátur nobis.

Digitized by Google

Ut cognóscámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus salutáre tuum.
Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.
Læténtur & exsúltent gentes, quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * & gentes in terra dírigis.
Confiteántur tibi pópuli Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.
Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus, * & métuant eum omnes fines terræ.
Glória Patri.

Per Annum. Ant. Allelúja, allelúja.

Ant. to. 8. Tres Púeri.

Canticum trium Puerorum. *Daniel.* 3.

BEnedícite, ómnia ópera Dómini, Dóminum. Benedícite cæli Dóminum: * benedícite Angeli Dómini Dóminum.
Benedícite aquæ, quæ super cælos sunt, Dóminum: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dóminum.
Benedícite, sol & luna, Dóminum: * benedícite stellæ cæli Dóminum.
Benedícite, imber & ros, Dóminum: * benedícite omnis spíritus Dóminum.
Benedícite, ignis & æstus, Dóminum: * benedícite, noctes & dies, Dóminum.
Benedícite, ténebræ & lumen, Dóminum: * benedícite, frigus & cauma, Dóminum.
Benedícite, pruína & nives, Dóminum: benedícite, fúlgura & nubes, Dóminum: * benedícat terra Dóminum.
Benedícite, montes & colles, Dóminum: * benedícite, ómnia nascéntia terræ, Dóminum.
Benedícite, mária & flúmina, Dóminum: * benedícite fontes Dóminum.
Benedícite cete, & ómnia quæ movéntur in aquis, Dóminum: * benedícite, vólucres cæli, Dóminum.
Benedícite, bestiæ & univérsa pécora, Dóminum: * benedícat Israël Dóminum.
Benedícite, sacerdótes Dómini, Dóminum: * benedícite, servi Dómini, Dóminum.
Benedícite, spíritus & ánimæ justórum, Dóminum: * benedícite, sancti & húmiles corde, Dóminum.
Benedícite Ananía, Azaría, Misaël, Dóminum, Benedicámus Patrem & Fílium cum sancto Spíritu; * laudémus & su-

Digitized by Google

perexaltémus eum in sécula.

Benedíctus es in firmaménto cæli, * & laudábilis, & glorióſus, & ſuperexaltátus in sécula.

Hic non dicitur Glória Patri neque Amen. In aliis Canticis dicuntur.

Per Annum. Ant. Tres púeri jussu regis in fornácem missi sunt, non timéntes flammam ignis, dicéntes: Benedíctus Deus.

Ant. to. 8. Allelúja.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes vírtútes ejus.

Laudáte eum, sol & luna: * laudáte eum, omnes stellæ & lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum: * & aquæ, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandávit, & creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, & in séculum séculi: * præcéptum póſuit, & non præterſibit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes & omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, ſpíritus procellárum,* quæ fáciunt verbum ejus.

Montes & omnes colles, * ligna fructífera, & omnes cedri.

Béstiæ & univérſa pécora,* serpéntes & vólucres pennátæ.

Reges terræ & omnes pópuli, * príncipes & omnes júdices terræ.

Júvenes & vírgines, senióres cum junióribus* laudent nomen Dómini.

Quia exaltátum est nomen ejus ſolíus: * confésſio ejus ſuper cælum & terram.

Et exaltávit cornu pópuli ſui: * hymnus ómnibus sanctis ejus, fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória.

Psalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laudátio ejus in Eccléſia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit ipsum: * & fílii Sion exsúltent super rege ſuo.

Laudent nomen ejus in choro & tympano: * in psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo ſuo: * exaltábit manſuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória, *

Digitized by Google

ria, * lætabúntur in cubílibus suis.
Exaltatiónes Dei in fáucibus eórum; * & gládii ancípites in mánibus eórum.
Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis.
Ad alligándos reges eórum in compédibus, * & nóbiles eórum in vínculis férreis.
Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis eis.
Hic non dicitur Glória.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.
Laudáte eum in Potentátibus ejus: * laudáte eum secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.
Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério & cíthara.
Laudáte eum in tympano & choro: * laudáte eum in chordis & órgano.
Laudáte eum in cymbalis bene sonántibus, laudáte eum in cymbalis bene tinniéntibus: * omnis spíritus laudet Dóminum.
Glória Patri.

Per Annum. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Sequens Capitulum dicitur in Dominicis, a secunda post Epiphaniam usque ad Septuagesimam.

Capitulum. *Apoc. 7.*

Benedíctio, & cláritas, & sapiéntia, & gratiárum áctio, honor, virtus, & fortitúdo Deo nostro in sécula seculórum. Amen. ℟. Deo grátias.

Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

Quando ad Nocturnum dicitur Hymnus, Primo diérum, Ad Laudes dicitur sequens

Hymnus.

Æterne rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.
Præco diéi jam sonat,
Noctis profúndæ pérvigil,
Nocturna lux viántibus,
A nocte noctem ségregans.
Hoc excitátus Lúcifer
Solvit polum calígine,
Hoc omnis errónei cohors
Viam nocéndi déserit.
Hoc nauta vires cólligit,
Pontíque mitéscant freta;
Hoc ipsa petra Eccléſiæ
Canénte, culpam díluit.
Surgámus ergo strénuè,
Gallus jacéntes éxcitat.
Et somnoléntos increpat,
Gallus negántes árguit.

Digitized by Google

Gallo canénte, spes redit,
Ægris salus refúnditur,
Mucro latrónis cónditur,
Lapsis fides revértitur.
Jesu labéntes réspice,
Et nos vidéndo córrige:
Si réspicis, lapsi stabunt,
Fletúque culpa sólvitur.
Tu lux refúlge sénsibus,
Mentísque somnú dísscute:
Te nostra vox primùm sonet,
Et vota solvámus tibi.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc & in perpétuum.
Amen.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit.
℟. Induit Dóminus fortitúdinem, & præcínxit se virtútem.

A Septuagesima usque ad Quadragesimam ℣. Dómine refúgiũ factus es nobis.
℟. A generatióne, & prógénie.

In Adventu Hymnus. Vox clara ecce íntonat.

℣. Vox clamántis in desérto, paráte viam Dómini.
℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Canticum Zachariæ *Luc.* 1.

BEnedíctus Dóminus Deus Israël: * quia visitávit, & fecit redemtiónem plebis suæ.

Et exéxit cornu salútis nobis,* in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum suórum Prophetárum, * qui a século sunt.

Et liberávit nos ab inimícis nostris, * & de manu ómnium, qui nos odérunt.

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris, * & memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis.

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte & justítia coram ipso,* ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, prophéta Altíssimi vocáberis: * præsbis enim ante fáciem Dómini, paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum.

Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * in quibus visitávit nos Oriens ex alto.

Illumináre his, qui in ténebris & umbra mortis sedent; * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Dein-

Digitized by Google

Deinde dicitur Antiphona & Oratio propria, & post eam, si occurrat eo die aliquod Festum simplex, fit de eo commemoratio. Postremò (si id tempus requirit) fiunt commemorationes de S. Maria de Apostolis, & de Patrono Ecclesiæ in ordine aliarum commemorationum, secundùm illius dignitatem, & ultimo loco de Pace, ut infra in Vesperis Sabbati.

In fine, si discedendum sit a Choro, dicitur una ex Antiphonis B. Mariæ, ut habetur infra post Completorium.

DOMINICA ad Primam.

P ater noster. A ve Maria. C redo. ℣. Deus in adjutórium. ut supra. 19.

Hymnus.

JAm lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices;
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus:
Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.
Sint pura cordis íntima,
Absístat & vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus, cibísque párcitas.
Ut cùm dies abscésserit,
Noctémque fors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc & in perpétuum.
Amen.

In Dominicis per Annum, Ant. to. 8. Allelúja.

Psalmus 53.

DEus in nómine tuo salvum me fac: * & in virtúte tua líbera me.
Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.
Quóniam aliéni insurrexérunt in me, & fortes quæsiérunt ánimam meam: * & non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.
Ecce enim Deus ádjuvat me: * & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.
Avérte mala inimícis meis: * in veritáte tua dispérde illos.
Voluntárie sacrificábo tibi: * & confitébor nómini tuo Dómine, quóniam bonum est.
Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * & super inimícos meos respéxit óculus meus.

Sequens Psalmus Confitémini Dómino,

tùm in Dominicis, quando fit Officium de Dominica ut in Psalterio. A Septuagesima verò usque ad Pascha ejus loco dicitur Psalmus Dóminus regnávit, ut supra in Laudibus 19.

Psalmus 117.

COnfitémini Dómino, quóniam bonus ; * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israël, quóniam bonus : * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron, quóniam bonus: * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant nunc omnes, qui timent Dóminum, quóniam bonus : * quóniam in séculum misericórdia ejus.

In tribulatióne invocávi Dóminum : * & exaudívit me in latitúdine.

Dóminus mihi adjútor est: * & non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor est: * & ego vidébo inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum est sperâre in Dómino, * quàm sperâre in princípibus.

Omnes gentes circumdedérunt me : * & in nómine Dómini ultus sum eos.

Circumdántes circumdedérunt me : * & in nómine Dómini ultus sum eos.

Circumdedérunt me sicut apes ; & exarsérunt sicut ignis in spinis : * & in nómine Dómini vindicábor in eis.

Impúlsus versátus sum, ut cáderem : * & Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea & laudátio mea Dóminus : * & factus est mihi in salútem.

Vox lætítiæ & salútis, * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem : * déxtera Dómini exaltávit me.

Non móriar, sed vivam: * & narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus ; * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ : ingréssus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, justi introíbunt per eam.

Confitébor tibi Dómine, quóniam exaudísti me : * & factus es mihi in salútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificántes, * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud: * & est

& est mirábile in óculis nostris.

Hæc dies, quam fecit Dóminus: * exsultémus & lætémur in ea.

O Dómine salvum me fac: * o Dómine bene prosperáre.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini: benedíximus vos de domo Dómini: * Deus Dóminus & illúxit nobis.

Constitúite diem solémnẽ in confrequentatiónibus, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & confitébor tibi: * Deus meus es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi Dómine, quóniam exaudísti me: * & factus es mihi in sálútem.

Confitémini Dño, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Psalmus 118.

Beáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutántur testimónia ejus, * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti mandáta tua Dómine, * custodíri nimis.

Utinã dirigántur viæ meæ * ad custodiẽndas justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar, * dum respício in ómnia mandáta tua.

Confitébor tibi Dñe in directióne cordis: * in eo quòd dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit juvénior viam suam? * in custodiẽndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es Dñe: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis me exercébo; * & considerábo viæ tuas.

In tuis justificatiónibus meditábor: * non obliviscar sermónes tuos.

Retríbue servo tuo: vivam, * & custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * & considerábo mirabília de lege tua.

In-

Digitized by Google

Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea * desideráre justificatiónes tuas in omni témpore.

Increpásti superbos: * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium & contémtum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, & advérsùs me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in tuis justificatiónibus.

Nam & testimónia tua meditátio mea est: * & consolátio mea justificatiónes tuæ sunt.

Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum insínua mihi: * & exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * & lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * dum dilatáres cor meum.

Sequens Symbolum dicitur in Dominicis tantùm, quando fit Officium de Dominica, ut in Psalterio.

Symbolum S. Athanasii.

QUicúnque vult salvus esse, * ante ómnia opus est, ut téneat cathólicam fidem.

Quam nisi quisque íntegram, inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica hæc est: * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes personas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris,ália Fílii, *ália Spíritus sancti.

Sed Patris, & Fílii, & Spíritus sancti una est divínitas, * æquális glória, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus sanctus,

Im-

Imménſus Pater, imménſus Fílius,* imménſus Spíritus ſanctus.

Æ térnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus ſanctus.

Et tamen non tres ætérni; * ſed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménſi; * ſed unus increátus, & unus imménſus.

Símiliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus ſanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes; * ſed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus ſanctus.

Et tamen non tres Dii; * ſed unus eſt Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus ſanctus.

Et tamen non tres Dómini;* ſed unus eſt Dóminus.

Quia ſicut ſingillátim unamquánque perſónam, Deum ac Dóminum confitéri Chriſtiána veritáte, compéllimur: * ita tres Deos, aut tres Dóminos dícere, cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo eſt factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre ſolo eſt; * non factus, nec creátus; ſed génitus.

Spíritus ſanctus a Patre & Fílio; * non factus, nec creátus, nec génitus, ſed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres; unus Fílius, non tres Fílii; * unus Spíritus ſanctus, non tres Spíritus ſancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut poſtérius, nihil majus aut minus: * ſed totæ tres perſónæ coætérnæ ſibi ſunt, & coæquáles.

Ita ut per ómnia, ſicut jam ſupra dictum eſt, * & únitas in Trinitáte, & Trínitas in unitáte veneránda ſit.

Qui vult ergo ſalvus eſſe,* ita de Trinitáte ſéntiat.

Sed neceſsárium eſt ad ætérnam ſalútem, * ut Incarnatiónem quoque Dómini noſtri Jeſu Chriſti fidéliter credat.

Eſt ergo fides recta, ut credámus & confiteámur,* quia Dóminus noſter Jeſus Chriſtus Dei fílius, Deus & homo eſt.

Deus eſt ex ſubſtántia Patris ante ſécula génitus: * & homo eſt ex ſubſtántia Matris in ſéculo natus.

Perféctus Deus, perféctus ho-

Digitized by Google

homo, * ex ánima rationáli, & humána carne subsístens.

Æquális Patri secúndùm divinitátem; * minor Patre secúndùm humanitátem.

Qui licèt Deus sit & homo; * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem, non conversióne divinitátis in carnem; * sed assumtióne humanitátis in Deum.

Unus omníno, non confusióne substántiæ; * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális & caro unus est homo: * ita Deus & homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra: descéndit ad ínferos: * tértia die resurréxit a mórtuis.

Ascéndit ad cælos: sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: * inde ventúrus est judicáre vivos & mórtuos.

Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis: * & redduntúri sunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam: * qui verò mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides cathólica, * quam nisi quisque fidéliter, firmitérque credíderit, salvus esse non póterit.

Glória Patri.

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. 1. *Tim.* 1.

REgi seculórum immortáli & invisíbili, soli Deo honor & glória in sécula seculórum, Amen.

℟. Deo grátias.

℟. breve. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. & repetitur. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Qui sedes ad déxteram Patris. ℟. Miserére nobis.

℣. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto.

℟. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Sequentes Preces non dicuntur in Duplicibus, nec infra Octavas; sed tunc dicto ℟. brevi, dicitur: Dóminus vobíscum, & Oratio. Dómine Deus omnípotens, ut infra 32.

KYrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson. Pater noster. secretò usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed

Digitized by Google

℟. Sed líbera nos a malo. Credo in Deum. secretò usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen. ℣. Et ego ad te Dómine clamávi. ℟. Et manè orátio mea prævéniet te. ℣. Repleátur os meum laude tua. ℟. Ut possim cantáre glóriam tuam. ℣. Dómine avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. ℣. Cor mundum crea in me Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. ℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. ℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me. ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum & terram.

Deinde Hebdomadarius facit confessionem.

COnfíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaëli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, & vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, & ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaëlem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, & vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet.

MIsereátur tui omnípotens Deus, & dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit confessionem, & ubi dicitur vobis fratres, & vos fratres, dicatur tibi pater, & te pater.

Facta confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

MIsereátur vestri omnípotens Deus, & dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

INdulgéntiam, absolutiónem, & remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens, & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et prosequitur. ℣. Dignáre Dómine die ísto. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri Dómine. ℟. Mi-

Digitized by Google

℟. Miserére nostri. ℣. Fiat Dómine misericórdia tua super nos. ℟. Sicut speravímus in te. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecísti, tua nos hódie salva virtúte: ut in hac die ad nullum declinémus peccátum; sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes & ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritus sancti Deus per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de B. Maria, præponitur lectioni Martyrologii. Postea Hebdomadarius dicit: ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus: Et absólute sine Oremus. Oratio.

SAncta María, & omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum: ut nos mereámur ab eo adjuvári, & salvári; qui vivit & regnat in sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter: ultimò additur, Glória Patri. Sicut erat. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secretò.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos Dómine, & in ópera tua; & dírige fílios eórum.

℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, & ópera mánuum nostrárum dírige. ℣. Glória. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio.

DIrígere & sanctificáre, régere, & gubernáre dignáre Dómine Deus Rex cæli & terræ, hódie corda & córpora nostra, sensus, sermónes, & actus nostros in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum: ut hìc, & in ætérnum, te auxiliánte, salvi & líberi esse mereámur, Salvátor mun-

Digitized by Google

mundi: Qui vivis & regnas in sécula seculórum.
℟. Amen.
℣ Jube domne benedícere: Benedictio. Dies & actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens.
℟. Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis, & Feriis per Annum, ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam primam Quadragesimæ exclusivè.

Lectio brevis. 2. *Thess.* 3.

DOminus autem dírigat corda, & córpora nostra in charitáte Dei, & patiéntia Christi. Tu autem Dómine miserére nobis.
℟. Deo grátias.

A Dominica prima Adventus usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusivè. *Isa.* 33.

DOmine, miserére nostri: te enim exspectávimus: esto bráchium nostrum in mane, & salus nostra in témpore tribulatiónis. Tu autem.

Post Lectionem brevem dicitur ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum & terram. ℣. Benedícite.
℟. Deus. Benedictio. Dóminus nos benedícat, & ab omni malo deféndat, & ad vitam perdúcat ætérnam: & Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟ Amen.

IN FERIALI OFFICIO

Ad Primam.

Per Annum, Ant. to. 8. Beáti qui ámbulant.

In Adventu. Antiphona de Laudibus Dominicæ præcedentis, aut ex propriis Laudibus in quibusdam Feriis.

Psalmus. Deus in nómine tuo 25.

Deinde loco Psalmi Confitémini, dicitur unus ex infrascriptis Psalmis secundùm Ferias distinctis. Sabbato autem dicuntur tantùm tres Psalmi, sicut in Festis.

FERIA II.

Psalmus 23.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus, * orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in ea.
Ipse super mária fundávit eam; * & super flúmina præparávit illam.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus, & mundo corde; * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Digitized by Google.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * & misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium Dóminum, * requiréntium fáciem Dei Jacob.

Tóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles, * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Tóllite portas príncipes vestras: & elevámini portæ æternáles; * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum, ipse est Rex glóriæ.

FERIA III.

Psalmus 24.

Ad te Dómine levávi ánimam meam: Deus meus in te confído, non erubéscam: * neque irrídeant me inimíci mei.

Etenim univérsi, qui te exspéctant, non confundéntur: * confundántur iníqua faciéntes vane.

Vias tuas, Dómine, notas fac mihi: * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me: * quia tu es Deus salutáris meus, & te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine; * & misericórdiæ tuæ, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis, & ignorántiæ meæ ne memíneris: * secúndum magnam misericórdiam tuam memor ésto mei, Deus; propter bonitátem tuam Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus: * propter hoc legem státuit delinquéntibus in via.

Díriget mites in judício: * docébit mansuétos vias suas.

Univérsæ viæ Dómini misericórdia & véritas, * requiréntibus testaméntum ejus, & testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine, propitiáberis peccáto meo: * copiósum est enim.

Quis est homo, qui tímeat Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur: * & semen ejus hereditátem possidébit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * & testaméntum ipsíus, ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Ré-

Digitized by Google

Réſpice in me, & miſeré-re mei: * quóniam únicus & pauper ſum ego.
Tribulatiónes cordis mei dilatátæ ſunt: * de neceſſitátibus meis éripe me.
Vide humilitátem meam, & labórem meum: * & dimítte ómnia peccáta mea.
Réſpice inimícos meos, quóniã multiplicáti ſunt: * & ódio iníquo odérunt me.
Cuſtódi ánimam meam, & éripe me: * Dómine non confúndar, quóniam invocávi te.
Innocéntes & recti adhæſérunt mihi: * quóniam ſuſtínui te Dómine.
Rédime me, Deus Iſraël, * ex ómnibus angústiis meis.

FERIA IV.

Pſalmus 25.

JUdica me Dñe, quóniam ego in innocéntia mea ingréſſus ſum: * & in Dómino ſperans non infirmábor.
Proba me Dómine, & tenta me: * ure renes meos & cor meum.
Quóniam miſericórdia tua ante óculos meos eſt: * & complácui in veritáte tua.
Non ſedi in conſílio vanitátis: * & cum iníqua geréntibus non introíbo.
Odívi congregatiónem malignórum: * & cum ímpiis non ſedébo.
Lavábo inter innocéntes manus meas: * & circuíbo altáre tuum Dómine.
Ut áudiam vocem laudis tuæ, * & enárrem univérſa mirabília tua.
Dómine, diléxi decórem domus tuæ, * & locum tabernáculi glóriæ tuæ.
Ne perdas cum ímpiis ánimam meam; & cum viris ſánguinum vitam meam, * in quorum mánibus iniquitátes ſunt.
Déxtera eórum repléta eſt munéribus: ego autem in innocéntia mea ingréſſus ſum: * rédime me, & miſerére mei.
Pes enim meus ſtetit in via recta: * in eccléſiis benedícam Dóminum.

FERIA V.

Pſalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit: * in loco páſcuæ ibi me collocávit.
Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.
Dedúxit me ſuper ſémitam juſtítiæ, * propter nomen ſuum.
Nam etſi ámbulem in médio umbræ mortis, * non

Digitized by Google

timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua & báculus tuus,* ipſa me conſoláta ſunt.
Paráſti in conſpéctu meo menſam * advérsùs eos, qui tríbulant me.
Impinguáſti in óleo caput meum: * & póculum tuum inébrians quàm præclárum eſt!
Et miſericórdia tua ſubſequátur me, * ómnibus diébus vitæ meæ.
Ut inhábitem in domo Dómini,* in longitúdinem diérum.

FERIA VI.

Pſalmus 21.

Deus Deus meus, réſpice in me: quare me dereliquíſti? * longè a ſalúte mea verba delictórum meórum.
Deus meus clamábo per diem, nec exáudies; * in nocte, & non ad inſipiéntiam mihi.
Tu autem in ſancto hábitas, laus Iſraël: * in te ſperavérunt patres noſtri: ſperavérunt, & liberáſti eos.
Ad te clamavérunt, & ſalvi facti ſunt: * in te ſperavérunt, & non ſunt confúſi.
Ego autem ſum vermis, & non homo; * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.
Omnes, qui vidébant me, aſpernabántur me: * locúti ſunt lábiis, & movérunt caput.
Sperávit in Dómino, erípiat eum: * ſalvum fáciat eum, quóniam vult eum.
Quóniam tu es, qui abſtraxíſti me de ventre, ſpes mea ab ubéribus matris meæ: * in te jactátus ſum ex útero, de ventre matris meæ, Deus meus es tu.
Ne diſcéſſeris a me: * quóniam tribulátio próxima eſt; & non eſt qui ádjuvet.
Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obſedérunt me.
Aperuérunt in me os ſuum, ſicut leo rápiens & rúgiens: * ſicut aqua effúſa ſunt, & diſpérſa ſunt ómnia oſſa mea.
Et factum eſt cor meum tanquam cera liqueſcens, * in médio ventris mei.
Exáruit velut teſta virtus mea; & lingua mea adhæſit fáucibus meis; * & in púlverem mortis eduxíſti me.
Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obſédit me.
Fodérunt manus meas & pedes meos: * & dinumeravérunt ómnia oſſa mea.

Ipſi

Ipſi verò conſidera vérunt & conſpexérunt me: * diviſérunt ſibi veſtiménta mea; & ſuper veſtem meam miſérunt ſortem.

Tu autem Dómine, ne longè fácias auxílium tuum a me: * ad defenſiónem meam áſpice.

Erue a frámea ánimam meam, * & de manu canis únicam meam.

Líbera me de ore leónis, * & a córnibus unicornuórum humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio Eccléſiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérſum ſemen Jacob, magnificáte eum.

Tímeat eum omne ſemen Iſraël: quóniam non ſprevit, neque deſpéxit preces páuperum: neque avértit fáciem ſuam a me: * & dum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mihi in Eccléſia magna: * vota mea Dómino reddam coram timéntibus eum.

Edent páuperes, & ſaturabúntur: * & laudábunt Dóminum, qui requírunt eum.

Vivet cor eórum in ſéculum ſéculi: * reminiſcéntur, & converténtur ad Dóminum univérſi fines terræ.

Et adorábunt in conſpéctu ejus omnes pátriæ géntium: * quóniam Dómini eſt regnum, & ipſe dominábitur géntium.

Manducavérunt & adoravérunt omnes dívites terræ: * in conſpéctu ejus prócident univérſi, qui deſcéndunt in terram.

Et ánima mea ipſi vivet: * & ſemen meum ſérviet illi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: & annuntiábunt cæli juſtítiam ejus * pópulo, qui naſcétur, quem fecit Dóminus.

Sabbato nihil additur, ut dictum eſt ſupra 33.

Deinde dicitur Pſalmus Beáti imm aculáti. Retrſbue, ut ſupra 27.

Per Annum. Antiphona. Beáti qui ámbulant in lege tua Dómine.

In Adventu. Antiphona ex Laudibus Dominicæ præcedentis, aut ex propriis Laudibus, quando adſunt.

Capitulum. *Zach.* 8.

PAcem & veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

℟. Deo grátias.

℟. breve. Chriſte Fili Dei cum reliquis ℣. & Preci-

Digitized by Google

bus, ut ſupra in Dominica ad Primam 30.

Quando autem ad Matutinum dictæ ſunt Preces feriales inferiùs poſitæ poſt Laudes Feriæ ſecundæ, tunc ad Primam dicuntur Preces, ut ſequitur, & flexis genibus.

KYrie elëiſon. Chriſte elëiſon. Kyrie elëiſon. Pater noſter. ſecretò.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum. ſecretò.

℣. Carnis reſurrectiónem.

℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te Dómine clamávi.

℟. Et manè orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude tua.

℟. Ut poſſim cantáre glóriam tuam.

℣. Dómine avérte fáciem tuam a peccátis meis.

℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me Deus.

℟. Et ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua.

℟. Et ſpíritum ſanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam ſalutáris tui.

℟. Et ſpíritu principáli confírma me.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo.

℟. A viro iníquo líbera me.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus.

℟. Et ab inſurgéntibus in me líbera me.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem.

℟. Et de viris ſánguinum ſalva me.

℣. Sic pſallam nómini tuo Deus in ſéculum ſéculi.

℟. Ut reddam vota mea de die in diem.

℣. Exáudi nos Deus ſalutáris noſter.

℟. Spes ómnium fínium terræ, & in mari longè.

℣. Deus in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me feſtína.

℣. Sanctus Deus, ſanctus fortis, ſanctus immortális.

℟. Miſerére nobis.

℣. Bénedic ánima mea Dóminum.

℟. Et ómnia interióra mea, nomen ſanctum ejus.

℣. Bénedic ánima mea Dóminum.

℟. Et

℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.
℣. Qui propítius sit ómnibus iniquitátibus tuis.
℟. Qui sanat omnes languóres tuos. ℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam.
℟. Qui sátiat in bonis desidérium tuum.
℣. Qui corónat te in miseratióne & misericórdia.
℟. Renovábitur, sicut áquilæ, juvéntus tua.
℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum & terram. Confíteor Deo. Misereátur &c. ut supra in Dominica 31.

In Festis per Annum, post Psalmum Deus in nómine tuo, dicitur tantùm Psalmus. Beáti immaculáti. & Retríbue, ut supra 27.

Deindè Antiphona competens, & reliqua, ut supra in Dominica. Sed in Duplicibus, & infra Octavas non dicuntur Preces. Dicto Benedicámus Dómino. dicitur Prima de B. Maria, si dicenda est, postea legitur Martyrologium in Choro. Deinde dicitur. ℣. Pretiósa: cum reliquis, ut supra 32.

Ad Absolutionem Capituli in Festis dicitur Capitulum Nonæ.

AD TERTIAM.

Pater noster. Ave María.
Deus in adjutórium.

Hymnus.

NUnc sancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promtus ingeri
Nostro refúsus péctori.
Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent;
Flammésca tu igne cháritas;
Accéndat ardor próximos.
Præsta Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Dominicis per Annum. Ant. to. 8. Allelúja.

In Feriali Officio per Annum. Ant. to. 2. Deduc me Dómine.

In Adventu. Antiphona secunda ex Laudibus Dominicæ præcedentis; aut ex propriis Laudibus in quibusdam Feriis.

Psalmus.

LEgem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum;* & exquíram eam semper.
Da mihi intellectum, & scrutábor legem tuam:* & custódiam illam in toto corde meo.
Deduc me in sémitam

Digitized by Google

mandatórum tuórum : * quia ipſam vólui.
Inclína cor meum in teſtimónia tua,* & non in avarítiam.
Á vérte óculos meos ne vídeant vanitátem : * in via tua vivífica me.
Státue ſervo tuo elóquium tuum * in timóre tuo.
Á mputa oppróbrium meum, quod ſuſpicátus ſum : * judícia enim tua jucúnda.
Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.
Et véniat ſuper me miſericórdia tua, Dómine; * ſalutáre tuum ſecúndùm elóquium tuum.
Et reſpondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia ſperávi in ſermónibus tuis.
Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis uſquequáque : * quia in judíciis tuis ſperávi.
Et cuſtódiam legem tuam ſemper, * in ætérnum, & in ſéculum ſéculi.
Et ambulábam in latitúdine : * quia mandáta tua exquisívi.
Et loquébar de teſtimóniis tuis in conſpéctu regum, * & non confundébar.
Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi nimis.
Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi veheménter : * & exercébar in tuis juſtificatiónibus.

MEménto verbi tui ſervo tuo, * in quo mihi ſpem dedísti.
Hæc me conſoláta eſt in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.
Sui, érbi inſuper agébant uſquequáque: * a lege autem tua non declinávi.
Memor fui judiciórum tuórum a ſéculo Dómine: * & conſolátus ſum.
Defectio ánimi ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.
Cantábiles mihi erant juſtificatiónes tuæ * in loco incolátus mei.
Memor fui nocte nóminis tui Dómine : * & cuſtodívi legem tuam.
Hæc mihi facta eſt: * quia juſtificatiónes tuas exquisívi.
Pórtio mea Dómine, * dixi cuſtodíre legem tuam.
Deprecátus ſum fáciem tuam in toto corde meo : * miſerére mei ſecúndùm elóquium tuum.
Quia cogitávi vias meas: * & convérti pedes meos in teſtimónia tua.
Parátus ſum, & non ſum turbátus ; * ut cuſtódiam mandáta tua.

Fu-

Digitized by Google

Funes peccatórum circumpléxi sunt me : * legem autem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super judícia justítiæ tuæ.

Párticeps sum ego ómnium timéntium te, * & custodiéntium mandáta tua.

Misericórdiâ tuâ Dómine plena est terra : * justificatiónes tuas doce me.

Bonitátem fecísti cum servo tuo, Dómine, * secúndùm verbum tuum.

Bonitátem, & disciplínam, & sciéntiam doce me : * quia in mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer, ego delíqui : * propterea elóquium tuum ego custodívi.

Bonus es tu Dómine : * & in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum : * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum : * ego verò legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quòd humiliásti me : * ut díscerem justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri & argénti.

Manus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me : * da mihi intellectum, ut díscam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, & lætabúntur : * quia in verbo tuo speráv i.

Cognóvi Dómine, quia æquitas judícia tua : * & in veritáte tua humiliásti me.

Fiat nunc misericórdia tua ut consolétur me, * secúndùm elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, & vivam : * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia injústè iniquitátem fecérunt in me : * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur ad me, qui timent te, * & qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in tuis justificatiónibus ; * ut non confúndar.

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Sequens Capitulum, & alia in aliis Horis, dicuntur in Dominicis, a secunda post Epiphaniam usque ad Septuagesimam. Responsoria brevia etiam usque ad Dominicam primam Quadragesimæ; similiter & quæ sequuntur in Feriali Officio.

Capi-

Digitized by Google

Capitulum. 1. *Joan.* 4.

DEus cháritas est: & qui manet in charitáte, in Deo manet, & Deus in eo.

℟. br. Inclína cor meum Deus, * In testimónia tua. Inclína. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem: in via tua vivífica me. ℟. In testimónia tua. Glória Patri. ℟. Inclína cor. ℣. Ego dixi, Dómine miserére mei.

℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

In Feriali Officio per Annum. Antiphona. Deduc me, Dómine, in sémitam mandatórum tuórum.

Capitulum. *Jerem.* 17.

SAna me Dómine, & sanábor: salvum me fac, & salvus ero; quóniam laus mea tu es.

℟. breve. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi, Dómine miserére mei.

℟. Quia. Glória Patri. Sana. ℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, ad Tertiam, Sextam, & Nonam flexis genibus dicitur. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster secretò.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clámor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio conveniens.

Tempore Adventus in Feriali Officio Antiphonæ de Laudibus Dominicæ, aut ex propriis Laudibus.

Capitulum. *Jerem.* 23.

ECce dies véniunt, dicit Dóminus, & suscitábo David germen justum: & regnábit Rex, & sápiens erit: & fáciet judícium & justítiam in terra.

℟. breve. Veni ad liberándum nos, * Dómine Deus virtútum. Veni.

℣. Osténde fáciem tuam, & salvi érimus. Dómine Deus virtútum. Glória Patri. Veni ad liberándum.

℣. Timébunt gentes nomen tuum Dómine.

℟. Et

Digitized by Google

℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam. Kyrie eléison. Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Pater noster. Ave María. Deus in adjutórium.

Hymnus.

RÉctor potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre manè ínstruis,
Et ígnibus meridiem.
Extíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.
Præsta Pater pissime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne séculum. Amen.

In Dominicis per Annum. Ant. to. 8. Allelúja.

In Feriali Officio per Annũ. Ant. to. 8. f. Adjuva me.

Tempore Adventus. Antiphona de Laudibus Dominicæ, vel de propriis Laudibus.

Psalmus.

DEfécit in salutári tuo ánima mea: * & in verbo tuo spérávi.
Defecérunt óculi mei in elóquium tuum * dicéntes: Quando consoláberis me?
Quia factus sum sicut uter in prúina: * justificatiónes tuas non sum oblítus.
Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me judícium?
Narravérunt mihi insqui fabulatiónes: * sed non ita ut lex tua Dómine.
Omnia mandâta tua véritas: * insquè persecúti sunt me, ádjuva me.
Paulò minùs consummavérunt me in terra: * ego verò non derelíqui mandáta tua.
Secúndùm misericórdiam tuam vivífica me: * & custódiam testimónia oris tui.
In ætérnum, Dómine, * pérmanet verbum tuum in cælo.
Et in séculum séculi * véritas tua.
Fundásti terram, & pérmanet: * ordinatióne tua persevérant dies, quóniam ómnia sérviunt tibi.
Nisi quòd lex tua meditátio mea est; * tunc fórsitan perissem in humilitáte mea.
In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas: * quia in ipsis vivificásti me.
Tuus sum ego, salvum me fac: * quia justificatiónes tuas exquisívi.
Me expectavérunt peccatóres, ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.
Omni consummatióni vidi

Digitized by Google

di finem: * latum mandátum tuum nimis.

QUómodo diléxi legem tuam Dómine! * tota die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi: * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senióres intelléxi: * quia mandáta tua exquisívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos; * ut custódiam verbum tuum.

A judíciis tuis non declinávi: * quia tu legem posuísti mihi.

Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua! * super mel & favum ori meo.

A mandátis tuis intelléxi: proptérea ódio hábui omnem viam iniquitátis: * quóniam tu legem posuísti mihi.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, Dómine, * & lumen sémitis meis.

Jurávi & státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque Dómine: * vivífica me secúndùm verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine: * & judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus tuis semper: * & legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueos mihi: * & a mandátis tuis non errávi.

Hereditátem acquisívi testimónia tua in ætérnum; * quia exsultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

INíquos ódio hábui, * & legem tuam diléxi.

Adjútor & suscéptor meus es tu: * & in verbo tuo sperávi.

Declináte a me malígni: * & scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndùm elóquium tuum, & vivam: * & ne confúndas me ab exspectatióne mea.

Adjuva me, & salvus ero: * & meditábor in tuis justificatiónibus semper.

Sprevísti omnes discedéntes a justificatiónibus tuis; * quia injústa cogitátio córum est.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ídeo diléxi testimónia tua.

In-

Infige timóre tuo carnes meas: * a judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium & justítiam: * ne tradas me persequéntibus me.

Elige servum tuum in bonum: * ut non calumniéntur mihi supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum, * & in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndùm misericórdiam tuam: * & justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi Dómine: * dissipavérunt iníqui legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua * super aurum, & topázion.

Propterea ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. *Galat.* 6.

ALter altérius ónera portáte: & sic adimplébitis legem Christi.

℟. breve. In ætérnum Dómine, * Permanet verbum tuum in cælo. In æternum. ℣. Et in séculum séculi véritas tua.

℟. Permanet. Glória Patri. In ætérnum. ℣. Dóminus regit me, & nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

In Feriali Officio per Annum. Antiphona. Adjuva me, & salvus ero Dómine.

Capitulum. Alter altérius.

℟. breve. Benedícam Dóminum *In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo.

℟. In omni. Glória Patri. Benedícam.

℣. Dóminus regit me, & nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit, Kyrie eléison, &c. si dicendum sit, ut supra ad Tertiam 42.

Tempore Adventus in Feriali Officio. Antiphona de Laudibus Dominicæ, aut ex propriis Laudibus.

Capitulum. *Jerem.* 23.

IN diébus illis salvábitur Juda; & Israël habitábit confidénter: & hoc est nomen, quod vocábunt eum, Dóminus, justus noster.

℟. breve. Osténde nobis Dómine * Misericórdiam tuam. Osténde.

℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam tuam. Glória Patri. Osténde.

℣. Me-

Digitized by Google

℣. Meménto noſtri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in ſalutári tuo. Kyrie eléiſon.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Pater noſter. Ave María. Deus in adjutórium.

Hymnus.

RErum Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéſſibus detérminans.

Largíre clarum véſpere,
Quo vita nuſquam décidat;
Sed præmium mortis ſacræ
Perénnis inſtet glória.

Præſta Pater piíſſime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne ſéculum. Amen.

In Dominicis per Annum. Ant. to. 8. Allelúja.

In Feriali Officio per Annum. Ant. to. 8. f. Aſpice in me.

Tempore Adventus. Antiphona de Laudibus Dominicæ, vel de Laudibus propriis.

Pſalmus.

MIrabília teſtimónia tua Dómine:* ídeo ſcrutáta eſt ea ánima mea. Declarátio ſermónum tuórum illúminat me; * & intelléctum dat párvulis. Os meum apérui, & attráxi ſpíritum:* quia mandáta tua deſiderábam. Aſpice in me, & miſerére mei, * ſecúndùm judícium diligéntium nomen tuum. Greſſus meos dírige ſecúndùm elóquium tuum: * & non dominétur mei omnis injuſtítia. Rédime me a calúmniis hóminum; * ut cuſtódiam mandáta tua. Fáciem tuam illúmina ſuper ſervum tuum: * & doce me juſtificatiónes tuas. Exitus aquárum tranſiérunt óculi mei: * quia non cuſtodiérunt legem tuam. Juſtus es Dómine, * & rectum judícium tuum. Mandásti juſtítiam teſtimónia tua, * & veritátem tuam nimis. Tabéſcere me fecit zelus domus tuæ: * quia oblíti ſunt verba tua inimíci mei. Ignítum elóquium tuum veheménter: * & ſervus tuus diléxit illud. Adoleſcéntior ſum ego, & contémtus: * juſtificatiónes tuas non ſum oblítus. Juſtítia tua, juſtítia in ætérnum: * & lex tua véritas. Tribulátio & angústiæ invenérunt me: * mandáta au-

Digitized by Google

autem tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intellectum da mihi, & vivam.

Clamávi in toto corde meo, exáudi me Dómine: * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, & clamávi: * & in verbo tuo sperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam exáudi, Dómine, secúndum misericórdiam tuam: * & secúndum judícium tuum vivífica me.

Appropiavérunt persequéntes me iníqui: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu Dómine: * & ómnia mandáta tua véritas.

Initio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, & éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, & rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe est a peccatóribus salus: * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Miserationes tuæ multæ nimis, Domine: * secúndum judícium tuum vivífica me.

Multi persequéntes me & tribulántes me: * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi non servántes pactum, & tabescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide, quia mandáta tua diléxi, Dómine: * in tua misericórdia vivífica me.

Princípium verbórum tuórum véritas: * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Príncipes persecúti sunt me gratis: * & a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua, * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui & abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam, Dómine: * & non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum Dómine: * & mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimó-

Digitized by Google

ſtimónia tua; * & diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, & teſtimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conſpéctu tuo Dómine.

Apprópiet orátio mea in conſpéctu tuo Dómine: * ſecúndùm elóquium tuum da mihi intellêctum.

Intret poſtulátio mea in conſpéctu tuo Dómine: * ſecúndùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me juſtificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquia tua: * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua, ut ſalvum me fáciat: * quia mandáta tua elégi.

Concupívi ſalutáre tuum Dómine: * & lex tua meditátio mea eſt.

Vivet ánima mea, & laudábit te: * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi ſicut ovis, quæ perîerat: requíre ſervum tuum Dómine; * quia mandáta tua non ſum oblítus.

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. 1. *Cor.* 6.

EMti enim eſtis prétio magno: glorificáte, & portáte Deum in córpore veſtro.

℟. breve. Clamávi in toto corde meo, * Exáudi me Dómine. Clamávi.

℣. Juſtificatiónes tuas requíram. ℟. Exáudi. Glória Patri. Clamávi. ℣. Ab occúltis meis munda me Dómine. ℟. Et ab aliénis parce ſervo tuo.

In Feriali Officio per Annum. Ant. Aſpice in me, & miſerére mei Dómine.

Capitulum. Emti enim eſtis. ℟. breve. Rédime me Dómine, * Et miſerére mei. Rédime.

℣. Pes enim meus ſtetit in via recta. ℟. Et miſerére. Glória Patri. Rédime.

℣. Ab occúltis meis munda me Dómine. ℟. Et ab aliénis parce ſervo tuo. Kyrie elêiſon, &c. ſi dicendum ſit, ut ſupra ad Tertiam 42.

Tempore Adventus in Feriali Officio. Antiphonæ de Laudibus Dominicæ, aut ex Laudibus propriis.

Capitulum. *Iſa.* 14.

PRope eſt ut véniat tempus ejus, & dies ejus non elongabúntur: miſerébitur enim Dóminus Jacob; & Iſraël ſalvábitur.

℟. breve. Super te Jeruſa-

Digitized by Google

lem. * Oriétur Dóminus Super te. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur Dóminus. Glória Patri. Super te.

℣. Veni Dómine, & noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ. Kyrie eléison. Oratio conveniens.

Vesperæ in Dominica, & in Feriis, habentur infrà post Laudes Sabbati.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum.

Pater noster. Ave María. Credo. ℣. Dómine lábia mea apéries, ut supra 2.

Invitatorium. Veníte, * Exultémus Dómino. Psalmus. Jubilémus Deo salutári nostro, ut supra 2.

Hymnus.

Somno refectis ártubus,
Spreto cubíli súrgimus:
Nobis, Pater, canéntibus
Adésse te depóscimus.
Te lingua primùm cóncinat,
Te mentis ardor ámbiat,
Ut áctuum sequéntium
Tu Sancte sis exórdium.
Cedant tenébræ lúmini,
Et nox diúrno síderi;
Ut culpa, quam nox intulit,
Lucis labáscat múnere.
Precámur isdem súpplices,
Noxas ut omnes ámputes,
Et ore te canéntium
Laudéris in perpétuum.
Præsta Pater pissime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne séculum. Amen.

Invitatoria per Ferias dicuntur in Feriali Officio ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam Passionis: Hymni verò tam ad Matutinum, quàm ad Laudes, & Vesperas, usque ad Dominicam primam Quadragesimæ. Antiphonæ autem Nocturnorum per totum Annum, ut infra.

Ant. to 1. f. Dóminus defénsor.

Psalmus 26.

Dóminus illuminátio mea, & salus mea, * quem timébo?
Dóminus defénsor vitæ meæ, * a quo trepidábo?
Dum approprópiant super me nocéntes, ut edant carnes meas: * qui tríbulant me inimíci mei, ipsi infirmáti sunt, & cecidérunt.
Si consístant advérsus me castra, non timébit cor meum: * si insúrgat in me prælium, in hoc ego sperábo.
Una nam pétii a Dómino, hanc requíram; * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.

Digitized by Google

Ut vídeam voluntátem Dómini, * & prótegar a templo ſancto ejus.
Quóniam abſcóndit me in tabernáculo ſuo: * in die malórum protéxit me in abſcóndito tabernáculi ſui; in petra exaltávit me.
Nunc autem exaltávit caput meum ſuper inimícos meos: * circuíbo, & immolábo in tabernáculo ejus hóſtiam jubilatiónis: cantábo, & pſalmum dicam Dómino.
Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miſerére mei, & exáudi me.
Tibi dixit cor meum: quæſívi vultum tuum; * vultum tuum Dómine requíram.
Ne avértas fáciem tuam a me: * & ne declínes in ira a ſervo tuo.
Adjútor meus eſto, ne derelínquas me, * neque deſpícias me Deus ſalutáris meus.
Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem aſſúmſit me.
Legem mihi conſtítue, Dómine, in via tua: * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.
Ne tradíderis me in ánimas perſequéntium me: * quóniam inſurrexérunt in me teſtes iníqui, & mentita eſt iníquitas ſibi.
Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.
Exſpécta Dóminum, & viríliter age, & confortétur cor tuum, & ſúſtine Dóminum.

Pſalmus 27.

Ad te Dómine clamávi, Deus meus ne ſíleas a me: * & ero símilis deſcendéntibus in lacum.
Exáudi vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te, * & dum extóllo manus meas ad templum ſanctum tuum.
Ne ſimul tradas me cum peccatóribus: * & cum operántibus iniquitátem ne perdas me.
Cum his, qui loquúntur pacem cum próximo ſuo: * mala autem ſunt in córdibus eórum.
Da illis Dómine ſecúndum ópera eórum, * & ſecúndum nequítias ſtudiórum ipſórum retríbue illis.
Redde retributiónem eórum ipſis: quóniam non intellexérunt ópera Dómini, * & in ópera mánuum ejus non conſideravérunt.
Déſtrue illos, nec ædificábis eos: * Benedíctus Dómi-

Digitized by Google

minus, quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus & protéctor meus: * & in ipso sperávit cor meum, & adjútus sum.

Et refloréuit caro mea: * & ex voluntáte mea confitébor illi.

Dóminus fortitúdo plebis suæ, * & protéctor salutárium Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, & bénedic hereditáti tuæ: * & rege eos, & extólle illos usque in séculum.

Ant. Dóminus defénsor vitæ meæ.

Ant. to. 8. Adoráte.

Psalmus 28.

Afférte Dómino fílii Dei, * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam & honórem: afférte Dómino glóriæ nómini ejus: * adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit, * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte, * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros, & confrínget Dóminus cedros Líbani: * & comminuet eas tanquam vítulum Líbani, & diléctus sicut fílius unicornuórum.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis, vox Dómini concutiéntis solitúdinem: * & commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, & revelábit condénsa: * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhábitat: * & sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * & benedícet pópulum suum in pace.

Psalmus 29.

Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, & sanásti me.

Dómine abstraxísti ab inferis ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus: * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus: * & vita in voluntáte ipsíus.

Ad vésperum demorábitur fletus, * & ad matutínum lætítia.

Digitized by Google

Ego autem dixi in mea abundántia: * Non movébor in ætérnum.

Dómine in bona voluntáte tua præstitísti decóri meo virtútem: * avertísti fáciem tuam a me, & factus sum conturbátus.

Ad te Dómine clamábo, & ad Deum meum deprecábor: * quæ utílitas in sánguine meo, dum descéndo in corruptiónem?

Nunquid confitébitur tibi pulvis? * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, & miséritus est mihi: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: conscidísti saccum meum, & præcinxísti me lætítia; * ut cantet tibi glória mea, & non compúngar.

Dómine Deus meus * in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Ant. to. 8. f. In tua justítia.

Psalmus 30.

IN te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: * in tua justítia líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam: * accélera ut erípias me.

Esto mihi in Deum protectórem, * & in locum refúgii, ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum & refúgium meum es tu, * & propter nomen tuum dux mihi eris, & enútries me.

Et edúces me de láqueo isto, quem occultavérunt mihi; quóniam tu es protéctor meus Dómine: * in manus tuas comméndo spíritum meum.

Redemísti me Dómine Deus veritátis: * odísti observántes vanitátem supervácue.

Ego autem in Dómino sperábo: * exsultábo & lætábor in tua misericórdia.

Quia respexísti humilitátem meam, salvam fecísti de necessitátibus ánimam meam: * nec conclusísti me in manus inimíci.

Statuísti in loco spatióso pedes meos: * miserére mihi Dómine, quóniam tríbulor.

Conturbátus est in ira óculus meus, * ánima mea, & venter meus.

Quóniam defécit in dolóre vita mea, * & anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea, * & ossa mea conturbáta sunt.

Su-

Digitized by Google

Super omnes inimícos meos factus sum opprobrium vicínis meis nimium, * & timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugiébant a me: éxcidi tanquam mórtuus a corde, * & factus sum sicut vas pérditum.

Quóniam audívi vituperatiónem multórum * circumhabitántium.

In eo dum congregarèntur omnes simul advérsus me: * ut accíperent ánimam meam, consiliáti sunt.

Ego verò in te spéravi, Dómine, dixi: Tu es Deus meus, * in mánibus tuis témpora mea.

Líbera me, & éripe me de mánibus inimicórum meórum, * & a persequéntibus me.

Illúmina fáciem tuam super servum tuum; & salvum me fac in tua misericórdia: * Dómine non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, & deducántur in infernum: muta efficiántur lábia dolósa, * quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem in superbia & contémtu.

Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, quam abscondísti timéntibus te; * & perfecísti eam sperántibus in te, in conspéctu filiórum hóminum!

Abscóndes eos in ábdito vultus tui * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus, * quóniam mirificávit misericórdiam suam in civitáte circumstántiæ.

Ego autem dixi in pavóre meo: * Projéctus sum a vultu oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem deprecatiónis meæ: * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes sancti ejus, quóniam veritátem requíret Dóminus: * & retríbuet his, qui abundánter fáciunt superbiam.

Viríliter ágite, & confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Psalmus 31.

Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes, * & quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in ore ejus dolus.

Quóniam tácui, inveterávérunt ómnia ossa mea: * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte gra-

vàta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * & injustítias meas non opérui.

Dixi: Pronuntiábo advérsùs me injustítias meas Dómino: * & tu remisísti impietátem cordis mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus in témpore opportúno: * verúntamen in diluvio aquárum multárum ad eum non approximábunt.

Tu es mihi refúgium a pressúra, quæ circúmdedit me: * exsultátio mea, rédime me a circumdántibus me.

Intellectum dabo tibi, & instruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus & mulus, * quibus non est intellectus.

In freno, & camo maxíllas eórum constrínges, * qui non approximant ad te.

Multa flagélla peccatórum: * sperántes autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exsultáte justi: * & gloriámini omnes recti corde.

Ant. In tua justítia líbera me Dómine.

Ant. to. 1. l. Rectos decet.

Psalmus 32.

Gaudéte justi in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite ei.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in jubilatióne.

Quóniam rectus est sermo Dómini: * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam & judícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt, * & spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utrem aquas maris: * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: ab ipso autem commoveántur univérsi, * & omnes, qui hábitant orbem.

Quóniam ipse dixit, & facta sunt; * ipse mandávit, & creáta sunt.

Dóminus dissípat consília géntium; réprobat autem cogitatiónes populórum, * & réprobat consília princípum.

Consílium verò Dómini ma-

Digitized by Google

manet in ætérnum: * cogitatiónes cordis ejus in séculum séculi.

Beáta gens, cujus est Dóminus Deus eórum, * pópulus, quem elégit Dóminus in hereditátem sibi.

De cælo prospéxit Dóminus, & vidit omnes fílios hóminum: * de præparáto habitáculo suo, respéxit super omnes, qui hábitant orbem.

Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intélligit in ómnia ópera eórum.

Non salvábitur rex per multam virtútem suam: * nec gigas salvus erit in multitúdine fortitúdinis suæ.

Falsus equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non erit salvus.

Ecce óculi Dómini super timéntes eum, * sperántes autem in misericórdia ejus; ut éripiat a morte ánimas eórum, * & alat eos in fame.

Anima autem nostra sustinet Dóminum, * quóniam adjútor & protéctor noster est; * & in ipso lætábitur cor nostrum, & in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat Dómine misericórdia tua super nos, * sicut speravimus in te.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum, * & exaltémus nomen ejus in ínvicem.

Inquisívi Dóminum, & exaudívit me, * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illumináminí, * & vultus vestri non erubéscent.

Iste pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum, * & ex ómnibus tribulatiónibus ejus liberávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, * & erípiet eos.

Gustáte & vidéte, quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus; * quóniam nihil deest timéntibus eum.

Divites eguérunt & esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non defícient omni bono.

Veníte fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vitam: *

Digitized by Google

tam, * & cupit vidére dies bonos?

Cóhibe linguam tuam a malo, * & lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & séquere eam.

Oculi Dómini super justos: * & aures ejus ad preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala; * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos, * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus his, qui tribuláto sunt corde, * & húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum; * & de his ómnibus liberávit eos Dóminus.

Dóminus custódit ómnia ossa eórum: * unum ex eis non conterétur.

Mors peccatórum péssima est: * & qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * & non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Ant. Rectos decet collaudátio.

Ant. to. 2. l. Expúgna.

Psalmus 34.

Judica Dómine nocéntes me: * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma & scutum, * & exsúrge in adjutórium mihi.

Effúnde fráneam, & conclúde advérsus eos, qui me persequúntur: * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundántur & revereántur inimíci mei, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum & erubéscant, * qui cógitant mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante fáciem venti; * & Angelus Dómini affligens eos.

Fiant viæ eórum ténebræ & lúbricum; * & Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui: * vane exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illis láqueus, quem ignórant; & cáptio, quam occultavérunt, apprehéndat eos; * & in láqueum incidant in idípsum.

Anima autem mea exsultábit in Dómino, * & delectábitur super salutáre ejus.

Omnia ossa mea dicent: Dómine quis símilis tibi? * erípiens ínopem de manu fortióris ejus, egénum & páu-

& páuperem a rapiéntibus eum.

Exſurgéntes teſtes iníqui, quæ ignorábam, interrogábant me, & retribuébant mihi mala pro bonis, * & ſterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem dum mihi moléſti eſſent, induébam me cilício, & humiliábam in jejúnio ánimam meam: * & orátio mea in ſinu meo convertebátur.

Sicut próximum, & ſicut fratrem noſtrum, ita complacébam: * tanquam lugens & contriſtátus, ita humiliábar.

Advérsùs me lætáti ſunt & convenérunt: * & congregavérunt in me flagélla, & ignoravérunt.

Diſſolúti ſunt, nec compúncti ſunt; tentavérunt me, & deriſérunt derſu: * ſtridérunt in me déntibus ſuis.

Dómine quando reſpícies? reſtítue ánimam meam a malefáctis eórum, * & a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi, Dómine, in eccléſia magna: * in pópulo gravi laudábo te.

Ut non inſúltent in me, qui adverſántur mihi iníquè, * qui odérunt me gratis, & annuébant óculis.

Quóniam mihi quidem pacem loquebántur, * & ſuper iram dolóſe cogitábant.

Dilatavérunt in me os ſuum, dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi noſtri: * vidiſti Dómine, ne ſileas; Dómine ne diſcédas a me.

Exſúrge Dómine, & inténde judícium meum, * Deus meus & Dóminus meus, in cauſam meam.

Júdica me ſecúndùm magnam miſericórdiam tuam Dómine Deus meus, ut non inſúltent in me inimíci mei; * nec dicant in córdibus ſuis: Euge, euge ánimæ noſtræ; nec dicant: Obſorbúimus eum.

Erubéſcant & revereántur ſimul, qui gratulántur malis meis: * induántur pudóre & reveréntia, qui magna loquúntur advérsùm me.

Exſúltent & læténtur, qui volunt juſtítiam meam: * & dicant ſemper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem ſervi ejus.

Sed & lingua mea meditábitur juſtítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Pſalmus 35.

Dixit injúſtus, ut delínquat in ſemetípſo: * non eſt timor Dei ante óculos ejus.

Quón-

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus: * ut inveníret iniquitátem suam, & ódium.

Verba oris ejus insquitas & dolus; nóluit intellígere ut bene ágeret: * iniquitátem meditátus est in cubíli suo.

Astitit omni viæ non bonæ: * malítiam autem non odívit.

Dómine in cælo misericórdia tua, * & véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei, * & judícia tua abyssus multa.

Hómines & juménta salvos fácies Dómine, * quemádmodum multiplicásti misericórdias tuas Deus.

Fílii autem hóminum in protectióne alárum tuárum sperábunt: * inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ, & torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ: * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Perténde misericórdiam tuam sciéntibus te, * & justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes superbiæ: * & manus peccatórum non móveat me.

Ibi cecidérunt omnes, qui operántur iniquitátem: * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. Expúgna impugnántes me.

Ant. to. 6. Revéla.

Psalmus 36.

Noli æmulári inter malignántes: * neque æmulátus fúeris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tanquam fenum velóciter aréscent; * & sicut ólera herbárum citò cadent.

Spera in Dómino, & fac bonitátem: * & inhábita terram, & pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino; * & dabit tibi petitiónem cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, * & spera in eo, & ipse fáciet.

Et edúcet tanquam lumen justítiam tuam, * & judícium tuum sicut merídiem.

Súbditus esto Dómino, & óbsecra eum: * ne æmulátus fúeris eum, qui prosperátur in via sua, in hómine faciénte iniquitátem.

Désine ab ira, & derelínque furórem: * ne æmuléris, ut néquiter fácias.

Quóniam qui néquiter agunt, exterminabúntur: * qui

Digitized by Google

qui verò exspectant Dóminum, ipsi hereditáte possidébunt terram.

Pusillum adhuc, & non erit peccátor: * & quæres locum ejus, nec invénies.

Mansuéti autem possidébunt terram, * & delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum, & fremet super eum déntibus suis: * Dóminus autem irridébit eum, quóniam prospícit, quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres; tetendérunt arcum suum; * ut dejíciant inopem & páuperem, ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in cor ipsórum, * & arcus eórum conterátur.

Mélius est módicum justo * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur: * confírmat autem justos Dóminus.

Novit Dóminus vias immaculatórum; * & heréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, & in diébus famis saturabúntur: * quóniam peccatóres períbunt.

Inimíci autem Dómini mox ut honorati & exaltáti fúerint, * deficiéntes ut fumus defícient.

Mutuátur peccátor, & non solvit: * justus autem miserétur, & cómmodat.

Quóniam benedicéntes ei possidébunt terram: * maledicéntes autem illum dispérient.

A Dómino gressus hóminis dirigúntur, * & viam ejus cupit nimis.

Cùm cecíderit justus, non conturbábitur; * quia Dóminus firmat manum ejus.

Juvénior fui, & sénui, * & non vidi justum derelíctum, nec semen ejus egens pane.

Tota die miserétur & cómmodat, * & semen ejus in benedictióne erit.

Declína a malo, & fac bonum: * & inhábita in séculum séculi.

Quóniam Dóminus amat judícium, * & non derelínquet sanctos suos, in ætérnum conservabúntur.

Injústi autem puniéntur, * & semen impiórum períbit.

Justi verò hereditátem possidébunt terram, * & inhabitábunt in séculum séculi super eam.

Os justi meditábitur sapién-

piéntiam, * & lingua ejus loquétur judícium.
Lex Dei ejus in corde ipsíus: * & non supplantabúntur gressus ejus.
Considerat peccátor justum, & quærit pérdere eum: * Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus, nec damnábit eum, cùm judicábitur illi.
Exspécta Dóminum, & custódi vias ejus, & exaltábit te, ut inhábites terram: * cùm perísent peccatóres, vidébis.
Vidi ímpium superexaltátum, * & elevátum super cedros Líbani.
Transívi, & ecce non erat: * quæsívi eum, & non est invéntus locus ejus.
Custódi veritátem, & vide æquitátem: * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.
Injústi autem dispérient simul: * relíquiæ impiórum períbunt.
Salus autem justórum a Dómino est: * & protéctor eórum est in témpore tribulatiónis.
Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos, & erípiet eos a peccatóribus: * & salvos fáciet eos, quóniam speravérunt in eo.

Psalmus 37.

Domine, ne in ira tua árguas me, * neque in furóre tuo corípias me.
Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * & confirmásti super me manum tuam.
Nec est sánitas in carne mea a vultu iræ tuæ: * & non est pax ósſibus meis a fácie peccatórum meórum.
Quóniam iniquitátes meæ superposuérunt caput meum: * sicut onus grave gravátæ sunt super me.
Computruérunt & deterioravérunt cicatríces meæ * a fácie insipiéntiæ meæ.
Misériis afflíctus sum, & curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.
Quóniam ánima mea completa est illusiónibus: * & non est sánitas in carne mea.
Incurvátus sum, & humiliátus sum usquequáque: rugiébam a gémitu cordis mei: * & ante te est omne desidérium meum, & gémitus meus a te non est abscónditus.
Cor meum conturbátum est in me, & desériut me fortitúdo mea: * & lumen oculórum meórum non est mecum.

A mi-

Amici mei & próximi mei adversùs me appropiavérunt, & stetérunt: * & próximi mei a longe stetérunt.

Et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam: * & qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes, & dolos tota die meditabántur.

Ego autem velut surdus non audiébam, * & sicut mutus, qui non áperit os suum.

Et factus sum ut homo non áudiens, * & non habens in ore suo increpatiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi, * dixi: Tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Ne aliquándo insúltent in me inimíci mei: * & dum commoveántur pedes mei, in me magna locúti sunt.

Quóniam ego ad flagélla parátus sum: * & dolor meus ante me est semper.

Quóniam iniquitátem meam ego pronúntio: * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci mei autem vivent, & confortáti sunt super me: * & multiplicáti sunt qui odérunt me inique.

Qui retribuébant mihi mala pro bonis, detrahébant mihi; * quóniam subsequútus sum justítiam.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus, ne discéssseris a me: * inténde in adjutórium meum, Dómine Deus salútis meæ.

Ant. Revéla Dómino viam tuam.

Per Annum. ℣. Dómine in cælo misericórdia tua. ℟. Et véritas tua usque ad nubes.

In Adventu. ℣. Ex Sion spécies decóris ejus. ℟. Deus noster maniféste véniet.

Pro uno Martyre. ℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pro pluribus Martyribus. ℣. Lætámini in Dómino, & exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Pro Confessóre Pontifice, & non Pontifice. ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pro una Sancta. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, & regna.

AD

AD LAUDES.

℣. Deus in adjutórium, ut supra 19.

Per Annum, quando non assignantur propriæ Antiphonæ, dicitur Antiphona to. 6. Miserére.

Psalmus 50.

MIserére mei Deus * secúndùm magnam misericórdiam tuam.

Et secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ámpliùs lava me ab injustítia mea, * & a delícto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego agnósco: * & delíctum meum coram me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas dum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum, * & in delíctis péperit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta & occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me, Dómine, hyssópo, & mundábor: * lavábis me, & super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam, * & exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * & spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui; * & spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: & ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus Deus salútis meæ: * & exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine lábia mea apéries, * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum Deus non spernit.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion; * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes & holocáusta: * tunc impó-

pónent super altáre tuum vítulos.

Antiph. Miserére mei Deus.

Antiph. to. 8. f. Intéllige.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe Dómine, intéllige clamórem meum: * inténde voci oratiónis meæ, Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo Dómine: * mané exáudies vocem meam.

Mané astábo tibi, & vidébo: * quóniam non volens Deus iniquitátem tu es.

Non habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti Dómine omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes eos, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum & dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo, Dómine, in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Deduc me, Dómine, in tua justítia: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum; linguis suis dolóse agébant: * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum, expélle eos: * quóniam exacerbavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, inætérnum exsultábunt, & inhabitábis in eis: * & gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum.

Quóniam tu Domine benedíces justum, * Dómine ut scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti nos.

Ant. Intéllige clamórem meum Dómine.

Ant. to. 8. Deus Deus meus, ad te de luce vígilo.

Psalmus idem supra 20.

Ant. to. 8. Convérsus est.

Canticum Isaiæ prophetæ.

Cap. 12.

CONfitébor tibi Dómine, quóniam iratus es mihi: * convérsus est furor tuus, & consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, & non timébo.

Quia

Quia fortitúdo mea & laudátio mea Dóminus: * & factus eſt mihi in ſalútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fonte Salvatóris, & dicétis in illa die: * Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * mementóte, quóniam excélſum eſt nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit: * annuntiáte hoc in univérſa terra.

Exſúlta & lauda habitátio Sion: * quia magnus eſt in médio tui ſanctus Iſraël.

Antiphona. Convérſus eſt furor tuus Dómine, & conſolátus es me.

Ant. to. 1. l. Laudáte Dóminum de cælis.

Pſalmus idem 22.

Capitulum ſequens dicitur in Feriali Officio, ab Octava Epiphaniæ uſque ad Dominicam primam Quadrageſimæ: aliis temporibus habentur propria.

Capitulum. Rom. 13.

NOx præceſſit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis: ſicut in die honéſte ambulémus.

Hymnus.

SPlendor Patérnæ glóriæ,
De luce lucem próferens,
Lux lucis, & fons lúminis,
Diem dies illúminans.
Verúſque ſol illábere,
Micans nitóre pérpeti:
Jubárque ſancti Spíritus
Infúnde noſtris ſénſibus.
Votis vocémus & Patrem,
Patrem perénnis glóriæ,
Patrem poténtis grátiæ,
Culpam reléget lúbricam.
Confírmet actus ſtrénuos,
Dentes retúndat ínvidi,
Caſus ſecúndet áſperos,
Donet geréndi grátiam.
Mentē gubérnet & regat,
Caſto, fidéli córpore;
Fides calóre férveat,
Fraudis venéna néſciat.
Chriſtúſq; nobis ſit cibus,
Potúſque noſter ſit fides:
Læti bibámus ſóbriam
Ebrietátem ſpíritus.
Lætus dies hic tránſeat,
Pudor ſit ut dilúculum,
Fides velut meridies,
Crepúſculū mens néſciat.
Aurora curſus próvehit,
Aurora totus pródeat,
In Patre totus Fílius,
Et totus in Verbo Pater.
Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, & in perpétuum.
Amen.

Per

Digitized by Google

Per Annum, ℣. Repléti sumus manè misericórdia tua.

℟. Exsultávimus, & delectáti sumus.

Ad Benedictus. Ant. to. 6. Benedíctus Dóminus Deus Israël.

In Feriis Adventus, Quatuor Temporum, & Vigiliarum, quæ jejunantur (excepta Vigilia Nativitatis Domini) post Antiphonam ad Benedictus, & in Vesperis ad Magníficat, dicuntur sequentes Preces flexis genibus: aliis temporibus non dicuntur.

KYrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. totum dicitur clara voce, etiam in Vesperis.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a málo.

℣. Ego dixi, Dómine miserére mei.

℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere Dómine, aliquántulum.

℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Fiat Dómine misericórdia tua super nos.

℟. Sicut sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam.

℟. Et sancti tui exsúltent.

℣. Dómine salvum fac Regem.

℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

℣. Salvum fac pópulum tuum Dómine, & bénedic hereditáti tuæ.

℟. Et rege eos, & extólle illos usque in ætérnum.

℣. Meménto congregatiónis tuæ.

℟. Quam creásti ab inítio.

℣. Fiat pax in virtúte tua.

℟. Et abundántia in túribus tuis. ℣. Orémus pro Fidélibus defúnctis.

℟. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, & lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris absséntibus.

℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Pro afflíctis, & captívis.

℟. Líbera eos Dómine de ómnibus angústiis eórum.

℣. Mitte eis Dómine auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur Psalmus. De profúndis, qui infra habetur in Vesperis Feriæ quartæ, & in fine, Glória Pa-

Patri. In Vesperis ejus loco dicitur Psalmus. Miserére, ut supra 62.

Finito Psalmo, dicitur ℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos.

℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio propria.

Et quando in Feriali Officio fiunt commemorationes communes de sancta Maria, de Apostolis, & de Pace, ante eas tam in Laudibus, quàm in Vesperis fit sequens commemoratio de Cruce.

Antiphona. Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos Deus noster.

℣. Omnis terra adóret te, & psallat tibi.

℟. Psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Orémus. Oratio.

PErpétua nos, quæsumus Dómine, pace custódi; quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es.

Quæ commemoratio de Cruce fit etiam, quando non dicuntur Preces, in Feriali tantùm Officio.

FERIA TERTIA.

Ad Matutinum. Invitator. Jubilémus Deo * Salutári nostro. Psalmus. Veníte, exsultémus, ut supra 2.

Hymnus.

COnsors Patérni lúminis,
Lux ipse lucis, & dies,
Noctem canéndo rúmpimus,
Assíste postulántibus.
Aufer ténebras méntium,
Fuga catérvas dæmonum,
Expélle somnoléntiam,
Ne pigritántes óbruat.
Sic Christe nobis ómnibus
Indúlgeas credéntibus;
Ut prosit exorántibus,
Quod præcinéntes psállimus.
Præsta Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Ant. to. 1. Ut non delínquam.

Psalmus 38.

DIxi: Custódiam vias meas; * ut non delínquam in lingua mea.
Pósui ori meo custódiam, * dum

Digitized by Google

dum consístit peccátor advérsùs me.
Obmútui, & humiliátus sum, & sílui a bonis: * & dolor meus renovátus est.
Concáluit cor meum intra me, * & in meditatióne mea exardéscit ignis.
Locútus sum in lingua mea: Notum mihi fac, Dómine, finem meum: * & número rum diérum meórum quis est, ut sciam quid desit mihi.
Ecce véteres posuísti dies meos: * & substántia mea tanquam nihil ante te est.
Verúntamen univérsa vánitas, omnis homo vivens: * quanquam in imágine Dei ámbulet homo, tamen vane conturbábitur.
Thesaurízat, & ignórat cui cóngreget ea: * & nunc quæ est exspectátio mea? nonne Dóminus? & substántia mea tanquam nihil ante te est.
Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me: * oppróbrium insipiénti dedísti me.
Obmútui & non apérui os meum, quóniam tu fecísti me: ámove a me plagas tuas: * a fortitúdine enim manus tuæ ego deféci in increpatiónibus.
Propter iniquitátem corripuísti hóminem: * & tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus.
Verúntamen univérsa vánitas, omnis homo vivens: exáudi Deus oratiónem meam, & deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrimas meas, ne síleas a me.
Quóniam íncola ego sum apud te in terra, * & peregrínus, sicut ómnes patres mei.
Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam eam, * & ámpliùs non ero.

Psalmus 39.

EXspéctans exspectávi Dóminum, & respéxit me: * & exaudívit deprecatiónem meam, & edúxit me de lacu miséria & de luto fæcis.
Et státuit supra petram pedes meos, & diréxit gressus meos: * & immísit in os meum cánticum novum, hymnum Deo nostro.
Vidébunt multi, & timébunt: * & sperábunt in Dómino.
Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus, * & non respéxit in vanitátem & insánias falsas.
Multa fecísti, tu Dómine Deus meus, mirabília tua: * & cogitatiónibus tuis non est quis símilis tibi.

Digitized by Google

Annuntiávi, & locútus sum, multiplicáti sunt super número:* sacrifícium & oblatiónem noluísti, corpus autem perfecísti mihi.

Holocáusta etiam pro delícto non postuláfti: * tunc dixi, Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fáciam voluntátem tuam: Deus meus vólui, * & legem tuam in médio cordis mei.

Bene nuntiávi justítiam tuam in eccléfia magna: * ecce lábia mea non prohibébo.

Dómine tu cognovísti: * justítiam tuam non abscóndi in corde meo: veritátem tuam & salutáre tuum dixi.

Non celávi misericórdiam tuam, * & veritátem tuam a synagóga multa.

Tu autem Dómine ne longé fácias misericórdias tuas a me: * misericórdia tua & véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est número: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * & cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine, ut erípias me: * Dómine in auxílium meum réspice.

Confundántur & revereántur inimíci mei: * qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

Avertántur retrórsum, & erubéscant, * qui cógitant mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent & lætántur qui quærunt te Dómine: * & dicant semper, Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego verò egénus & pauper sum: * Dóminus curam habet mei.

Adjútor meus & liberátor meus es tu: * Dómine ne tardáveris.

Ant. Ut non delínquam in língua mea.

Ant. to. 2. Sana Dómine.

Psalmus 40.

Beátus qui intélligit super egénum & páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum & vivíficet eum, & beátum fáciat eum:* & emúndet in terra ánimam ejus, & non tradat eum in manus inimíci ejus.

Digitized by Google

Dóminus opem ferat illi & confirmásti me in consuper lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur & périet nomen ejus?

Et ingrediebántur ut vidérent, vana locútum est cor eórum: * congregavérunt iniquitátem sibi.

Et egrediebántur foras, & loquebántur, * simul in unum susurrábant.

Omnes inimíci mei advérsùm me cogitábant mala mihi: * verbum iníquum mandavérunt advérsùm me.

Nunquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat? * Étenim homo pacis meæ, in quo sperábam; qui edébat panes meos, ampliávit advérsùs me supplantatiónem.

Tu autem Dómine miserére mei; * & resúscita me, & retríbuam illis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me: * quia non gaudébit inimícus meus super me.

Propter innocéntiam autem meam suscepísti me: * & confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël a século, & usque in séculum: * fiat, fiat.

Psalmus 41.

Sicut cervus desíderat ad fontes aquárum; * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum vivum: * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meam: * quóniam ingrédiar in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, & confessiónis, * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam confitébor illi: * salutáre vultus mei, & Deus meus.

A me ipso ánima mea turbáta est: * propterea memor ero tui Dómine de terra Jordánis, & Hermónis a monte módico.

Abyssus abyssum invocat

Digitized by Google

in voce cataractárum tuárum: * ómnia excélsa tua, & fluctus tui super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * & nocte declarávit.

A pud me orátio Deo vitæ meæ: * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare me oblítus es? & quare me repulísti? * & quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ómnia ossa mea, exprobravérunt me qui trſbulant me: * dum dícitur mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus?

Quare tristis es ánima mea? * & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam confitébor illi: * salutáre vultus mei, & Deus meus.

Ant. Sana Dómine ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ant. to. 6. Eructávit.

Psalmus 43.

Deus, áuribus nostris audívimus, * & patres nostri annuntiavérunt nobis,

Opus, quod operátus es in diébus eórum, * & in diébus antíquis.

Manus tua gentes dispérdidit, & plantásti eos: * afflixísti pópulos, & expulísti eos.

Non enim in gládio suo possedérunt terram, * & bráchium eórum non salvávit eos.

Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illuminátio vultus tui: * quóniam complácuit tibi, in illis.

Tu es ipse Rex meus, & Deus meus; * qui mandas salútem Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus: * & in nómine tuo spernémus insurgéntes in nos.

Non enim in arcu meo sperábo; * & gládius meus non salvábit me.

Liberásti enim nos ex afflígentibus nos: * & eos, qui nos odérunt, confudísti.

In Deo laudábimur tota die: * & in nómine tuo confitébimur in sécula.

Nunc autem repulísti, & confudísti nos: * & non egrediéris Deus in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum præ inimícis nostris: * & eos, qui nos odérunt, diripiébant sibi.

Dedísti nos tanquam oves escárum, * & in géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio; * & non fuit mul-

Digitized by Google

multitúdo in commutatiónibus eórum.
Posuísti nos in oppróbrium vicínis nostris: * derísum & contémtum his, qui in circúitu nostro sunt.
Posuísti nos in similitúdinem géntibus,* commotiónem cápitis in plébibus.
Tota die verecúndia mea contra me est; * & confúsio vultus mei opéruit me.
A voce exprobrántis, & obloquéntis, * a fácie inimíci, & persequéntis.
Hæc ómnia venérunt super nos, & oblíti non sumus te: * & iníquè non égimus in testaménto tuo, & non recéssit retro cor nostrum.
Et declinásti sémitas nostras a via tua: * quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis; & opéruit nos umbra mortis.
Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * & si expándimus manus nostras ad Deum aliénum.
Nonne Deus requíret ista?* ipse enim novit occúlta cordis.
Quóniam propter te morte affícimur tota die: * æstimáti sumus ut oves occisiónis.
Exsúrge, quare obdórmis Dómine? * exsúrge, & ne repéllas in finem.
Quare fáciem tuam avértis? * oblivísceris inópiam nostram, & tribulatiónem nostram?
Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra: * adhæsit in terra venter noster.
Exsúrge Dómine, ádjuva nos, * & líbera nos propter nomen tuum.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.
Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.
Speciósus formâ præ fíliis hóminum: * diffúsa est grátia in lábiis tuis.
Propterea benedíxit te Deus in ætérnum: * accíngere gládio tuo circa femur potentíssime.
Spécie tua & pulchritúdine tua, * inténde, prósperè procéde, & regna.
Propter veritátem & mansuetúdinem & justítiam: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
Sagíttæ tuæ acútæ, potentíssime: * pópuli sub te cadent, in corde inimicórum Regis.
Sedes tua, Deus, in séculum

Digitized by Google

séculi: * virga recta est virga regni tui.
Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * propterea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha & gutta & cásia a vestiméntis tuis, a grádibus ebúrneis: * ex quibus te delectavérunt fíliæ regum in honóre tuo.
Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circumamícta varietáte.
Audi fília, & vide, & inclína aurem tuam: * & oblivíscere pópulum tuum & domum patris tui.
Quóniam concupívit Rex spéciem tuam: * quia ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum fíliæ Tyri in munéribus.
Vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis: * omnis glória ejus fíliæ Regum ab intus.
In fímbriis áureis * circumamícta varietáte,
Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi in lætítia, & exsultatióne, adducéntur in templum Regis.
Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.
Memores erunt nóminis tui, Dómine, * in omni generatióne & progénie.
Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in séculum séculi.

Ant. Eructávit cor meum verbum bonum.

Ant. to. 1. l. Adjútor.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium & virtus, * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.
Proptérea non timébimus dum turbábitur terra, * & transferéntur montes in cor maris.
Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ ejus: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.
Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei, * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus: * Deus in médio ejus, non commovébitur.
Adjuvábit eam Deus vultu suo: conturbátæ sunt gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam Altíssimus, & mota est terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Veníte & vidéte ópera Dómini: * quæ pósuit prodígia super terram.

A u-

Digitized by Google

A uferens bella uſque ad fines terræ: * arcum cónteret, & confrínget arma, & ſcuta combúret igni.

V acáte & vidéte quóniam ego ſum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

D óminus virtútum nobíſcum: * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Pſalmus 46.

O Mnes gentes pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exſultatiónis.

Q uóniam Deus ſummus, terríbilis, * & Rex magnus ſuper omnes Deos.

S ubjécit pópulos nobis, * & gentes ſub pédibus noſtris.

E légit nos in hereditátem ſibi, * ſpéciem Jacob, quam diléxit.

A ſcéndit Deus in jubilatióne, * & Dóminus in voce tubæ.

P ſállite Deo noſtro, pſállite: * pſállite Regi noſtro, pſállite.

Q uóniam Rex omnis terræ Deus: * pſállite ſapiénter.

R egnávit Dóminus ſuper omnes gentes: * Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.

P rincipes pópuli convenérunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ nímiùm eleváti ſunt.

Ant. Adjútor in tribulatiónibus.

Ant. to. 8. Magnus Dóminus.

Pſalmus 47.

M Agnus Dóminus & laudábilis nimis, * in civitáte Dei noſtri, in monte ſancto ejus.

D ilátans exſultatiónes univérſæ terræ: * mons Sion, látera aquilónis, cívitas Regis magni.

D eus in grádibus ejus dignoſcétur, * dum ſuſcípiet eam.

Q uóniam ecce reges terræ congregáti ſunt, * & convenérunt in unum.

I pſi vidéntes tunc admirá-ti ſunt, conturbáti ſunt; & commóti ſunt, * tremor apprehéndit eos.

I bi dolóres ſicut parturiéntis: * in ſpíritu veheménti cónteres naves Tharſis.

S icut audívimus, ita & vídimus in civitáte Dómini virtútum, * in civitáte Dei noſtri; Deus fundávit eam in ætérnum.

S uſcépimus, Deus, miſericórdiam tuam * in médio templi tui.

S ecúndùm nomen tuum, Deus, ita & laus tua in fi-

nes

nes terræ: * justítiâ plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exsúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, & complectímini eam, narráte in túrribus ejus: pónite corda vestra in virtúte ejus, & distribúite gradus ejus; * ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus noster in ætérnum & in séculum séculi: * & ipse reget nos in sécula.

Psalmus 48.

AUdíte hæc, omnes gentes, * áuribus percípite, qui habitátis orbem.

Quique terrígenæ, & fílii hóminum, * simul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam, * & meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo ad similitúdinem aurem meam: * apériam in psaltério propositiónem meam.

Ut quid timébo in die mala? * insquitas calcánei mei circúmdedit me.

Qui confídunt in virtúte sua, * quique in abundántia divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo? non dabit Deo placatiónem suam, nec prétium redemtiónis ánimæ suæ: * laborávit in ætérnum, & vivet in finem.

Quóniam non vidébit intéritum, cùm víderit sapiéntes moriéntes: * simul insípiens & stultus períbunt.

Et relínquent aliénis divítias suas: * & sepúlcra eórum domus eórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in omni generatióne & progénie: * invocábunt nómina eórum in terris ipsórum.

Et homo cùm in honóre esset, non intellexit; * comparátus est juméntis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Hæc via eórum scándalum ipsis: * & póstea in ore suo benedícent.

Sicut oves in inférno pósiti sunt, * & mors depáscet eos.

Et obtinébunt eos justi in matutíno: * & auxílium eórum veteráscet in inférno, & a glória sua expúlsi sunt.

Verúntamen Deus liberábit ánimam meam de manu inferi, * dum accéperit me.

Digitized by Google

Ne timúeris, cùm dives fáctus fúerit homo, * & cùm multiplicáta fúerit glória domus ejus.

Quóniam non, cùm moriétur, accípiet hæc ómnia; * neque simul descéndet cum eo glória domus ejus.

Quóniam ánima ejus in vita ipsíus benedicétur, * & confitébitur tibi, dum benefeceris ei.

Et introíbit usque in progénies patrum suórum; * & usque in ætérnum non vidébit lumen.

Et homo cùm in honóre esset, non intellexit; * comparátus est juméntis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Ant. Magnus Dóminus, & laudábilis nimis.

Ant. to. 8. f. Deus deórum.

Psalmus 49.

DEus deórum Dóminus locútus est, * & vocávit terram.

A solis ortu usque ad occásum, * ex Sion spécies decóris ejus.

Deus maniféstus véniet, * Deus noster, & non silébit.

Ignis in conspéctu ejus ardébit, * & in circúitu ejus tempéstas válida.

Advocábit cælum sursum: * & terram, ut discérneret pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus, * qui ordinavérunt testaméntum ejus super sacrifícia.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus; * quóniam Deus judex est.

Audi pópulus meus & loquar, Israël, & testificábor tibi; * quóniam Deus Deus tuus ego sum.

Non super sacrifícia tua árguam te: * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos, * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in móntibus, & boves.

Cognóvi ómnia volatília cæli, * & spécies agri mecum est.

Si esurívero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, & plenitúdo ejus.

Nunquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrifícium laudis, * & redde Altíssimo vota tua.

Invoca me in die tribulatiónis tuæ: * erípiam te, & magnificábis me.

Peccatóri autẽ dixit Deus: Quare tu enárras justítias meas? * & assúmis testamén-

Digitized by Google

mentum meum per os tuum?
Tu verò odísti disciplínam, * & projecísti sermónes meos post te.
Si vidébas furem, símul currébas cum eo; * & cum adúlteris portiónem tuam ponébas.
Os tuum abundávit nequítiâ; * & lingua tua concinnávit dolum.
Sedens advérsùm fratrem tuum detrahébas: * & advérsùs fílium matris tuæ ponébas scándalum.
Hæc fecísti, & tácui: * exístimásti iniquitátem, quòd ero tibi símilis.
Arguam te, & státuam illam contra fáciem tuam: * intellígite hæc omnes, qui oblivíscímini Dóminum, ne quando rápiat, & non sit qui erípiat.
Sacrifícium laudis honorificábit me: * & illic iter est, in quo osténdam illi salutáre Dei.

Psalmus 51.

Quid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?
Tota die injustítiam cogitávit lingua tua: * sicut novácula acúta, fecísti dolum.
Dilexísti malítiam super benignitátem; * iniquitátem magis, quàm loqui æquitátem.
Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis, * in lingua dolósa.
Propterea déstruet te Deus in finem; evéllet te, * & emigrábit te de tabernáculo tuo, & radícem tuam de terra vivéntium.
Vidébunt justi, & timébunt, * & super eum ridébunt, & dicent:
Ecce homo, qui non pósuit Deum adjutórem sibi: * sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum, & prævàluit in vanitáte sua.
Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dómini, * sperávi in misericórdia Dei mei in ætérnum, & in séculum séculi.
Confitébor tibi Dómine in século, quia fecísti: * & exspectábo nomen tuum, quóniam bonum est ante conspéctum sanctórum tuórum.

Ant. Deus deórum Dóminus locútus est.

Per Annum. ℣. Immola Deo sacrifícium laudis.
℟. Et redde Altíssimo vota tua.

In Adventu. ℣. Emitte agnum Dómine dominatórem terræ. ℟. De petra desérti ad montem fíliæ Sion,

Pro

Pro uno Martyre.

℣. Posuísti Dómine super caput ejus.

℟. Corónam de lápide pretióso.

Pro pluribus Martyribus.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei.

℟. Et delecténtur in lætítia.

Pro Confessore Pontifice.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pro Confessore non Pontifice. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam.

℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pro una Sancta. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD LAUDES.

Ant. to. 4. Dele, Dómine, iniquitátem meam.

Psalmus. Miserére mei Deus, ut supra 62.

Ant. to. 6. Salutáre vultus mei.

Psalmus 42.

JUdica me Deus, & discérne causam meam de gente non sancta: * ab hómine iníquo & dolóso éripe me.

Quia tu es Deus meus & fortitúdo mea: * quare me repulísti? & quare tristis incédo, dum affligit me inimícus?

Emítte lucem tuam & veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua.

Introíbo ad altáre Dei, * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus: * quare tristis es ánima mea? & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam confitébor illi: * salutáre vultus mei, & Deus meus.

Ant. Salutáre vultus mei, & Deus meus.

Ant. to. 7. r. Ad te de luce vígilo Deus.

Psalmus. Deus Deus meus, ad te de luce vígilo, ut supra 20.

Ant. to. 3. Cunctis diébus.

Canticum Ezechiæ. *Isa.* 38.

EGo dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum, * dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, & habitatórem: * quiévit generátio mea, abláta est & convolúta est a me, quasi tabernácula pastórum.

Pre-

Digitized by Google

Præcíſa eſt, velut a texénte, vita mea: * dum adhuc ordírer, ſuccídit me.
De mane uſque ad véſperum fínies me: * a véſpere uſque ad mane quaſi leo ſic contrívit ómnia oſſa mea.
De mane uſque ad véſperum fínies me: * ſicut pullus hirúndinis, ſic clamábo, meditábor ut colúmba.
Attenuáti ſunt oculi mei, * aſpiciéntes in excélſo.
Dómine vim pátior, reſpónde pro me: * quid dicam, aut quid reſpondébit mihi, cùm ipſe fécerim?
Recogitábo omnes annos meos: * in amaritúdine ánimæ meæ.
Dómine, ſi ſic vívitur, aut in tálibus vita ſpíritus mei, * corrípies me, & vivificábis me.
Ecce in pace amaritúdo mea amaríſſima: * tu autem eruíſti ánimam meam, ut non períret.
Et projecíſti poſt tergum tuum ómnia peccáta mea: * quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te.
Non exſpectábunt, qui deſcéndunt in lacum, veritátem tuam: * vivens vivens ipſe confitébitur tibi, ſicut & ego hódie.
Pater fíliis notam fáciet veritátem tuam: * Dómine ſalvos nos fac, & pſalmos noſtros cantábimus cunctis diébus vitæ noſtræ in domo Dómini.

Ant. Cunctis diébus vitæ noſtræ ſalvos nos fac Dómine.

Ant. to. 5. Omnes Angeli ejus laudáte Dóminum de cælis.

Pſalmus. Laudáte Dóminum de cælis. 22.

Capitulum. *Rom.* 13.

NOx præcéſſit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis: ſicut in die honéſtè ambulémus.

Hymnus.

ALes diéi núntius
Lucem propínquam præcinit;
Nos excitátor méntium
Jam Chriſtus ad vitam vocat.
Auférte, clamat, léctulos,
Ægro ſopóre déſides;
Caſtíque, recti, ac ſóbrii
Vigiláte, jam ſum próximus.
Jeſum ciámus vócibus,
Flentes, precántes, ſóbrii,
Inténta ſupplicátio
Dormíre cor mundum vetat.
Tu Chriſte ſomnum díſcute,

Tu

Tu rumpe noctis víncula,
Tu solve peccátum vetus,
Novúmque lumen ſngere.
Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, & in perpétuum.
Amen.

℣. Repléti ſumus manè miſericórdia tua.
℟. Exſultávimus, & delectáti ſumus.

Ad Benedictus. Ant. to. 7. r.
Exéxit nobis Dóminus cornu ſalútis, in domo David púeri ſui.

Preces quando dicuntur, habentur ſupra in Feria ſecunda 65.

FERIA QUARTA.

Ad Matutinum. Invitat.
In manu tua Dómine * Omnes finès terræ.

Pſalmus. Venſte, exſultémus 2.

Hymnus.

RErum Creátor óptime,
Rectórque noſter áſpice,
Nos a quiéte nóxia
Merſos ſopóre líbera.
Te ſancte Chriſte póſcimus,
Ignóſce tu crimínibus:
Ad confiténdum ſúrgimus,
Moráſque noctis rúmpimus.
Mentes, manúſque tólli-
mus,
Prophéta ſicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúſque geſtis cénſuit.
Vides malum, quod géſſimus,
Occúlta noſtra pándimus,
Preces geméntes fúndimus,
Dimítte quod peccávimus.
Præſta Pater piſſime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne ſéculum. Amen.

Ant. to. 8. Avértit Dñs.

Pſalmus 52.

DIxit inſípiens in corde ſuo: Non eſt Deus: * corrúpti ſunt, & abominábiles facti ſunt in voluntátibus ſuis.
Non eſt qui fáciat bonum,* non eſt uſque ad unum.
Dóminus de cælo proſpéxit ſuper fílios hóminum; * ut vídeat ſi eſt intélligens, aut requírens Deum.
Omnes declinavérunt, ſimul inútiles facti ſunt: * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.
Nonne cognóſcent omnes, qui operántur iniquitátem, qui dévorant plebem meã ſicut eſcam panis? * Deum non invocavérunt, illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.
Quóniam Deus díſſipat oſſa hóminum ſibi placéntium: *

Digitized by Google

tium: * confúsi sunt quóniam Deus sprevit eos.
Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * dum avértet Dóminus captivitátem plebis suæ.
Exsultábit Jacob, * & lætábitur Israël.

Psalmus 54.

EXáudi Deus oratiónem meam, & ne despéxeris deprecatiónem meam: * inténde in me & exáudi me.
Contristátus sum in exercitatióne mea: * & conturbátus sum a voce inimíci, & a tribulatióne peccatóris.
Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * & in ira molésti erant mihi.
Cor meum conturbátum est in me: * & formído mortis cécidit super me.
Timor & tremor venérunt super me: * & contexérunt me ténebræ.
Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ? * & volábo, & requiéscam.
Ecce elongávi fúgiens, & mansi in solitúdine: * exspectábam eum, qui me salvum fáceret a pusíllo ánimo, & tempestáte.
Præcípita Dómine, & dívide linguas eórum: * quóniam vidi iniquitátem, & contradictiónem in civitáte die ac nocte.
Circúmdabit eam, super muros ejus iníquitas; * & labor in médio ejus, & injustítia.
Et non defécit de platéis ejus usúra & dolus: * quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, supportássem útique.
Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset: * abscónderem me útique ab eo.
Tu verò homo unánimis, dux meus & notus meus, * qui simul mecum dulces capiébas cibos, in domo Dómini ambulávimus cum consénsu.
Véniat mors super illos; * & descéndant in infernum vivéntes.
Quóniam nequítia in hospítiis eórum, * in médio ipsórum.
Ego autem ad Dóminum clamávi; * & Dóminus exaudívit me.
Véspere, & mane, & merídie narrábo & annuntiábo; * & exáudiet vocem meam.
Liberábit in pace ánimam meam ab his, qui appropiant mihi: * quóniam inter multos erant mecum.
Exáudiet Deus, & humiliá-

Digitized by Google

habit eos: * qui est ante sécula, & manet in ætérnum.

Non est enim illis commutátio, & non timuérunt Deum: * exténdit manum suam in retribuéndo illis.

Contaminavérunt testaméntum ejus, * divísi sunt ab ira vultus ejus, & appropiávit cor ejus.

Molliérunt fermónes suos super óleum: * & ipsi sunt jácula.

Jacta in Deum cogitátum tuum, * & ipse te enútriet.

Non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo: * tu verò Deus dedúces eos in púteum intéritus.

Viri sánguinum, & dolósi non dimidiábunt dies suos: * ego verò in te sperábo Dómine.

Ant. Avértit Dóminus captivitátem plebis suæ.

Ant. to. 8. Quóniam.

Psalmus 55.

Miserére mihi, Dómine, quóniam conculcávit me homo: * tota die bellans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die, * ab altitúdine diéi.

Quóniam multi, qui debéllant me, timébunt: * ego verò in te sperábo Dómine.

In Deo laudábo sermónes meos tota die, in Deo sperábo: * non timébo quid fáciat mihi homo.

Tota die verba mea exsecrabántur advérsùs me: * ómnia consília eórum in malum.

Inhabitábunt, & abscóndent, ipsi calcáneum meum observábunt: * sicut exspectávit ánima mea, pro nihilo salvos fácies eos; in ira pópulos confrínges.

Deus vitam meam annuntiávi tibi: * pósui lácrimas meas in conspéctu tuo, sicut in repromissióne tua.

Convertántur inimíci mei retrórsum: * in quacúnque die invocávero te, ecce agnóvi quóniam Deus meus es tu.

In Deo laudábo verbum, & in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperábo, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt Deus vota, * quæ reddam laudatiónis tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, óculos meos a lácrimis, pedes meos a lapsu: * ut pláceam coram Dómino in lúmine vivéntium.

Digitized by Google

Psalmus 56.

MIserére mei Deus, miserére mei: * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum Altíssimum, * & ad Dóminum, qui benefécit mihi.

Misit de cælo, & liberávit me: * dedit in opprobrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: * ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum; dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma & sagíttæ, * & lingua eórum machæra acúta.

Exaltáre super cælos Deus: * & super omnem terram glória tua.

Láqueos paravérunt pédibus meis: * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam: * & ipsi incidérunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * cantábo & psalmum dicam Dómino.

Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium & cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine: * & psalmum dicam tibi inter gentes.

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos Deus: * & super omnem terram glória tua.

Ant. Quóniam in te confídit ánima mea.

Ant. to. 8. f. Justa judicáte.

Psalmus 57.

SI vere útique justítiam loquímini: * justa judicáte fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini in terra: * iniquitátes manus vestræ conçínnant.

Alienáti sunt peccatóres ab útero, * erravérunt a ventre, locúti sunt falsa.

Ira illis secúndum simílitúdinem serpéntis: sicut áspidis surdæ & obturántis aures suas, * quæ non exáudiet vocem incantántium, & venefícia, quæ incantántur a sapiénte.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient velut aqua decúrrens: * inténdit arcum suum, donec infirméntur.

Sic-

Digitized by Google

Sicut cera liquefácta auferéntur: * super eos cécidit ignis, & non vidérunt solem.

Priúsquam prodúcat spinas vestra rhamnus: * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur justus, cùm víderit vindíctam impiórum: * manus suas lavábit in sánguine peccatórum.

Et dicet homo: Si útique est fructus justo: * útique est Deus júdicans eos in terra.

Psalmus 58.

Eripe me de inimícis meis Deus meus: * & ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem: * & de viris sánguinum salva me.

Quia ecce aucupavérunt ánimam meam, irruérunt in me fortes: * neque iniquitas mea, neque peccátum meum Dómine.

Sine iniquitáte cucúrri & dirigébar: exsúrge in occúrsum mihi & vide. * & tu Dómine Deus virtútum, Deus Israël.

Inténde ad visitándas ómnes gentes: * non miseréris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperum, & famem patiéntur ut canes, * & circuíbunt civitátem.

Ecce ipsi loquéntur in ore suo: * & gládius est in lábiis eórum.

Quóniam quis audívit? & tu Dómine deridébis eos: * & pro níhilo habébis ómnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia tu Deus suscéptor meus es: * Deus meus misericórdia ejus prævéniet me.

Deus meus osténde mihi bona inter inimícos meos: * ne occíderis eos, nequándo obliviscántur legis tuæ.

Dispérge illos in virtúte tua: * & déstrue eos protéctor meus Dómine.

Delícta oris eórum sermo labiórum ipsórum, & comprehendántur in superbia sua: * & de exsecratióne & mendácio compelléntur in ira consummatiónis, & non erunt.

Et scient, quia Deus dominábitur Jacob, * & finium terræ.

Converténtur ad vésperum, & famem patiéntur ut canes: * & circuíbunt civitátem.

Ecce ipsi dispergéntur ad manducándum: * si verò

Digitized by Google

non fúerint ſaturáti, murmurábunt.

Ego autem cantábo virtútem tuam: * & exſultábo manè miſericórdiam tuam. Quia factus es ſuſcéptor meus, & refúgium meum in die tribulatiónis meæ: * adjútor meus tibi pſallam. Quia tu Deus ſuſcéptor meus es: * Deus meus miſericórdia mea.

Ant. Juſta judicáte fílii hóminum.

Ant. to. 2. Da nobis Dómine.

Pſalmus 59.

Deus repulíſti nos, & deſtruxíſti nos: * irátus es, & miſértus es nobis.

Commovíſti terram, & conturbáſti eam: * ſana contritiónes ejus, quia mota eſt.

Oſtendíſti pópulo tuo dura: * potáſti nos vino compunctiónis.

Dedíſti metuéntibus te ſignificatiónem; ut fúgiant a fácie arcus; * ut liberéntur elécti tui.

Salvum me fac déxtera tua, & exáudi me: Deus locútus eſt in ſancto ſuo: * Lætábor & dívidam Síchimam, & convállem tabernaculórum metíbor.

Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manáſſes: * & Epharem fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus, Moab olla ſpei meæ. In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi allophyli ſúbditi ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * aut quis dedúcet me uſque in Idumæam?

Nonne tu Deus, qui repulíſti nos? * & non egrediéris Deus in virtútibus noſtris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * & vana ſalus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * & ipſe ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

Pſalmus 60.

Exáudi Deus deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ: a fínibus terræ ad te clamávi.

Dum anxiarétur cor meum, * in petra exaltáſti me.

Deduxíſti me, quia factus es ſpes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in ſécula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus exaudíſti oratiónem meam: * dediſti

dítit hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies Regis adjícies, annos ejus usque in diem séculi & sécula: * permanébit in ætérnum in conspéctu Dei.

Misericórdiam & veritátem quis requíret eórum? sic psallam nómini tuo Deus in séculum séculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Da nobis Dómine auxílium de tribulatióne.

Ant. 10. 3. Nonne Deo.

Psalmus 61.

Nonne Deo súbdita erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Etenim ipse est Deus meus, & salutáris meus, * adjútor meus, non movébor ámplius.

Quousque irrúitis in hómines? interfícitis univérsos, * tanquam paríeti inclináto, & macériæ impúlsæ?

Verúntamen honórem meum cogitavérunt repéllere: * cucúrri in siti: ore suo benedicébant, & in corde suo maledicébant.

Verúntamen Deo súbdita erit ánima mea: * quóniam ab ipso est patiéntia mea.

Etenim ipse est Deus meus & salutáris meus: * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum & glória mea: * Deus auxílii mei, & spes mea in Deo est.

Speráte in eo omnis convéntus plebis, & effúndite coram illo corda vestra; * quia Deus adjútor noster est.

Verúntamen vani fílii hóminum, mendáces fílii hóminum in statéris: * ut decípiant ipsi de vanitáte sua in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, * & in rapínis nolíte concupíscere.

Divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere: * semel locútus est Deus: duo hæc audívi.

Quia potéstas Dei est, & tibi Dómine misericórdia: * quia tu reddes síngulis secúndum ópera eórum.

Psalmus 63.

Exáudi Deus oratiónem meam cùm déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * & a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas, intendérunt arcum rem amáram: *

Digitized by Google

ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Subitò sagittábunt eum, & non timébunt, firmavérunt sibi verbum malum: * disputavérunt, ut abscónderent láqueos; dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátem, * defecérunt scrutántes scrutínium.

Accédet homo ad cor altum: * & exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * & pro nihilo habuérunt contra eos linguæ ipsórum.

Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos: * & tímuit omnis homo.

Annuntiavérunt ópera Dei: * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, & sperábit in eo: * & laudabántur omnes recti corde.

Ant. Nonne Deo súbdita erit ánima mea?

Ant. to. 6. Benedícite.

Psalmus 65.

Jubiláte Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo: Quàm terribília sunt ópera tua! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, & psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo, Altíssime.

Veníte & vidéte ópera Dómini: * quàm terríbilis in consíliis super fílios hóminum!

Qui convértit mare in áridam, & flúmina pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipsíus.

Qui dominátur in virtúte sua inætérnum: * óculi ejus super gentes respíciunt: qui in iram próvocant, non exalténtur in semetípsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum, * & obaudíte vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * & non dedit commovéri pedes meos.

Quóniam probásti nos Deus: * igne nos examinásti, sicut igne examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hóminem super cápita nostra.

Transívimus per ignem & aquam: * & induxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et

Et locútum est os meum in tribulatióne mea: * holocáusta medullàta ófferam tibi cum incénso & ariétibus, ófferam tibi bóves cum hircis.

Veníte, & audíte me, & narrábo vobis omnes, qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * & exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si conspéxi in corde meo, * non exáudiet Deus.

Propterea exaudívit me Deus, * & inténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Dóminus, qui non amóvit deprecatiónem meam, * & misericórdiam suam a me.

Psalmus 67.

EXsúrgat Deus, & dissipéntur inimíci ejus, * & fúgiant a fácie ejus, qui odérunt eum.

Sicut déficit fumus, déficiant; sicut fluit cera a fácie ignis, * sic péreant peccatóres a fácie Dei; & justi epuléntur.

Exsúltent in conspéctu Dei, * & delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum, Dóminus nomen est ei.

Gaudéte in conspéctu ejus: * turbabúntur a fácie ejus patris orphanórum, & judícis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus, qui hábitare facit unánimes in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, simíliter & eos, qui in iram provocant, * qui hábitant in sepúlcris.

Deus dum egrederéris coram pópulo tuo: * dum transgrederéris per desértum, terra mota est.

Etenim cæli distillavérunt a fácie Dei: * mons Sina a fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregans Deus hereditáti tuæ, étenim infirmáta est tu verò perfecísti eam.

Animália tua inhabitábunt in ea: * paráti in dulcédine tua páuperes Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus virtúte multa: * Rex virtútum dilécti, & speciéi domus dividere spólia.

Si dormátis inter médios cleros, * pennæ colúmbæ deargentátæ, & posteriora dorsi ejus in spécie auri.

Dum discérnit Cæléstis reges super eam, * nive dealbabúntur in Selmon.

Digitized by Google

Montem Dei, montem uberem: * mons coagulátus, mons pinguis.

Ut quid suspícitis montem uberem? mons, in quo benepláctum est Deo habitáre in eo: * étenim Dóminus habitábit usque in finem.

Currus Dei decem míllium múltiplex, * míllia lætántium.

Dóminus in illis in Sina in Sancto: * ascéndens in altum, captívam duxit captivitátem, dedit dona homínibus.

Etenim qui non credunt inhabitáre: * Dóminus Deus benedíctus, benedíctus Dóminus de die in diem.

Prósperum iter fáciet nobis Deus salutáris noster: * Deus noster, Deus salvos faciéndi, & Dómini éxitus mortis.

Verúntamen Deus conquassábit cápita inimicórum suórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dñs: Ex Basan convértar, convértar in profúndum maris: * donec intingátur pes tuus in sánguine, lingua canum tuórum ex inimícis ab ipso: * visi sunt gressus tui Deus, ingréssus Dei mei regis, qui est in Sancto ipsius.

Prævenérunt príncipes conjúncti psallántibus, * in médio júvenum tympanistriárum.

In Eccléssiis benedícite Dóminum Deum, * de fontibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntior in pavóre: * príncipes Juda duces eórum, príncipes Zábulon, & príncipes Néphthalim.

Manda Deus virtútem tuam: confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis, a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras silvárum, concílium taurórum inter vaccas populórum: * ut excludántur hi, qui probáti sunt argénto.

Dissipa gentes, quæ bella volunt: * vénient legáti ex Ægypto, Æthiópia, prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ cantáte Deo, psállite Dómino: * psállite Deo, qui ascéndit super cælos cælórum ad Oriéntem.

Ecce dabit vocem suam, vocem virtútis suæ: * date honórem Deo.

Super Israël magnificéntia ejus, * & virtus ejus in núbibus.

Mirá-

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël: * ipse dabit virtútem, & fortitúdinem plebi suæ, benedíctus Deus.

Ant. Benedícite, gentes, Deum nostrum.

Per Annum. ℣. Deus vitam meam annuntiávi tibi.

℟. Posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

In Adventu. ℣. Egredíetur Dóminus de loco sancto suo.

℟. Véniet, ut salvet pópulum suum.

Pro uno Martyre.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.

℟. Glóriam, & magnum decórem impónes super eum.

Pro pluribus Martyribus.

℣. Justi autem in perpétuum vivent.

℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Pro Confessore Pontifice.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum.

℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Pro Confessore non Pontifice.

℣. Lex Dei ejus in corde ejus.

℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Pro una Sancta.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre fecit eam.

AD LAUDES.

Ant. to. 7. f. Ampliùs lava me Dñe ab injustítia mea.

Psalmus. Miserére mei Deus, ut supra 62.

Ant. to. 8. f. Te decet.

Psalmus 64.

TE decet hymnus Deus in Sion: * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos, * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, & assumsísti: * inhabitábit in tabernáculis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos Deus salutáris noster, * spes ómnium finium terræ, & in mari longé.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia, qui contúrbas fundum maris: * sonum autem flúctuum ejus quis sustinébit?

Tur-

Digitized by Google

Turbabúntur gentes, * & ínibunt omnes, qui hábitant fines terræ, a signis tuis.

Exitus matutini & vésperi delectáberis: * visitásti terram, & inebriásti eam, multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aqua: * parásti cibum illórum; quia ita est præparátio tua.

Rivos ejus inébrians, multíplicans generatiónes ejus: * in stillicídiis suis lætábitur, dum exoriétur.

Benedíces corónam anni benignitátis tuæ: * & campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent fines desérti: * & exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt arietes óvium, & conválles abundábunt fruménto: * ítenim clamábunt, & hymnum dícent.

Ant. Te decet hymnus Deus in Sion.

Ant. to. 8. Lábia mea laudábunt te in vita mea, Deus meus.

Psal. Deus Deus meus 20.

Ant. to. 1. f. Dóminus.

Canticum Annæ. 1. Reg. 2.

EXsultávit cor meum in Dómino: * & exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos; * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus ut est Dóminus: neque enim est álius extra te, * & non est fortis, sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia gloriántes: * recédant vétera de ore vestro.

Quia Deus sciéntiarum Dóminus est, * & ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * & infírmi accíncti sunt róbore.

Repléti prius pro pánibus se locavérunt: * & famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos: * & quæ multos habébat fílios, infirmáta est.

Dóminus mortificat, & vivíficat. * deducit ad ínferos, & reducit.

Dóminus páuperem facit & ditat, * humíliat, & sublímat.

Súscitans de púlvere egénum, * & de stércore érigens páuperem.

Ut sédeat cum princípibus, * & sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * & pósuit super eos orbem.

Pe-

Digitized by Google

pedes sanctórum suórum servábit, * & ímpii in ténebris conticéscent.

Quia non in fortitúdine sua roborábitur vir: * Dóminum formidábunt ad verbárii ejus, & super ipsos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ, & dabit ímperium regi suo, * & sublimábit cornu Christi sui.

Ant. Dóminus judicábit fines terræ.

Ant. 10.2. Cœli cælórum laudáte Deum.

Psalm. Laudáte Dóminum de cœlis 22.

Capitulum. *Rom.* 13.

NOx præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis: sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

NOx, & tenébræ, & núbila,
Confúsa mundi & túrbida,
(Lux intrat, albéscit polus,
Christus venit) discédite.
Caligo terræ scinditur
Percússa foliis spículo,
Rebúsque jam color redit,
Vultu micántis sideris.
Te, Christe, solum nóvimus,
Te mente pura & símplici,
Flendo & canéndo, quæsímus,
Intende nostris sénsibus.
Sunt multa fucis illita,
Quæ luce purgéntur tua:
Tu lux Eoi síderis
Vultu seréno illúmina.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc & in perpétuum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua.

℟. Exsultávimus, & delectáti sumus.

Ad Benedictus. Ant. 10.15. De manu ómnium, qui odérunt nos, líbera nos Dómine.

Preces quando dicuntur, habentur supra in secunda Feria 65.

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum, Invitat. Dóminum, qui fecit nos: * Veníte adorémus.

Psal. Veníte, exsultémus 2.

Hymnus.

NOx atra rerum cóntegit
Terræ colóres ómnium;
Nos confitémur póscimus,
Te juste judex córdium:
Ut áuferas piácula,
Sordésque mentis ábluas,
Donésque Christe grátiam,
Ne arcéantur crímina.
Mens ecce torpet ímpia,

Quam

Digitized by Google

Quam culpa mordet nóxia:
Obscúra gestit tóllere,
Et te Redémtor quærere.
Repélle tu calíginem
Intrínsecus quàm máxime,
Ut in beáto gáudeat
Se collocári lúmine.
Præsta Pater pissime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne séculum. Amen.

Ant. to. 2. Dómine Deus.

Psalmus 68.

SAlvum me fac Deus, quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam: * infíxus sum in limo profúndi, & non est substántia.

Veni in altitúdinem maris, * & tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt super me, qui persequúntur me inimíci mei injúste: * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus tu scis insipiéntiam meam: * & delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me, qui te exspéctant, Dómine Deus virtútum: * non reveréantur super me, qui requírunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínui impropérium, operuit reveréntia fáciem meam: * exter factus sum frátribus meis, & hóspes fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me, * & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et operui in jejúnio ánimam meam: * & factum est mihi in oppróbrium.

Et posui vestiméntum meum cilícium: * & factus sum illis in parábolam.

Adversùs me exercebántur, qui sedébant in porta: * & in me psallébant, qui bibébant vinum.

Ego verò oratiónem meam ad te Dómine, tempus beneplániti Deus: * in multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, in veritáte salútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non inhæream: líbera me ex odiéntibus me, & de profúndo aquárum. * non me demérgat tempéstas aquæ: neque obsórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me Dómine, quóniam benígna est miseri-

Digitized by Google

cordiæ tuæ: * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Ne avértas fáciem tuam a púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, & líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu enim scis impropérium meum, confusiónem, & verecúndiam meam: * in conspéctu tuo sunt omnes tribulántes me.

Impropérium exspectávit cor meum & misériam: * & sustínui qui simul mecum contrístarétur, & non fuit: consolántem me quæsívi, & non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel: * & in sitim meam potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * & in retributiónem & in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum, ne vídeant: * & dorsum illórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam, * & indignátio iræ tuæ apprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta, * & in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, ipsi persecúti sunt: * & super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátes ipsórum: * & non intrent in tuam justítiam.

Deleántur de libro vivéntium, * & cum justis non scribántur.

Pauper & dolens ego sum: * & salus vultus tui Deus suscépit me.

Laudábo nomen Dei mei cum cántico, * & magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo super vítulum novéllum, * córnua producéntem & úngulas.

Vídeant páuperes & læténtur, * quæríte Dóminum, & vivet ánima vestra.

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus, * & vinctos suos non sprevit.

Laudent eum cæli, & terra, * mare & ómnia, quæ in eis sunt.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion, * & ædificabúntur civitátes Judæ, & inhabitábunt ibi.

Et hereditáte acquírent eam, & semen servórum ejus possidébit eam: * & qui díligunt nomen ejus, inhabitábunt in eo.

Digitized by Google

Psalmus 69.

DOmine Deus in adjutórium meum inténde: * Dómine ad adjuvándum me festína.
Confundántur & revereántur inimíci mei, * qui quærunt ánimam meam.
Avertántur retrórsum, & erubéscant, * qui cógitant mihi mala.
Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi, Euge, euge.
Exsúltent & læténtur, qui quærunt te Dómine, * & dicant semper, Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.
Ego verò egénus & pauper sum: * Deus ádjuva me.
Adjútor meus & liberátor meus es tu: * Dómine ne tardáveris.

Ant. Dómine Deus in adjutórium meum inténde.

Ant. to. 6. Esto mihi.

Psalmus 70.

DEus in te sperávi, Dómine non confúndar in ætérnum: * in tua justítia líbera me, & éripe me.
Inclína ad me aurem tuam, * & líbera me.
Esto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum; * ut salvum me fácias.
Quóniam firmaméntum meum, & refúgium meum es tu: * Deus meus éripe me de manu peccatóris, & de manu contra legem agéntis, & iníqui.
Quóniam tu es patiéntia mea Dómine, * spes mea a juventúte mea.
In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es meus protéctor, in te decantétio mea semper.
Tanquam prodígium factus sum multis: * & tu adjútor fortis.
Replebítur os meum laude tua; * ut possim cantáre glóriam tuam, tota die, magnificéntiam tuam.
Ne projícias me in témpore senectútis: * dum defécerit virtus mea Deus ne derelínquas me.
Quia dixérunt inimíci mei mihi: * & qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum.
Dicéntes, Deus derelíquit eum, persequímini & comprehéndite eum; * quia non est qui erípiat eum.
Deus ne elónges a me: * Deus meus in auxílium meum réspice.
Confundántur & defíciant detrahéntes ánimæ meæ: * operiántur confusióne, & pudó-

Digitized by Google

pudéntur, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper in te sperábo Dómine: * & adjíciam super omnem laudem tuam.

Os meum pronuntiábit justítiam tuam; * tota die salutáre tuum.

Quia non cognóvi negotiatiónes, * introíbo in poténtias Dómini.

Dómine memorábor justítiæ tuæ solíus: Deus docuísti me a juventúte mea: * & usque nunc pronuntiábo mirabília tua: & usque in senéctam & sénium, Deus, ne derelínquas me.

Donec annúntiem brachium tuum generatióni omni, * quæ ventúra est.

Poténtiam tuam, & justítiam tuam Deus usque in altíssima, quæ fecísti magnália: * Deus quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas & malas: & convérsus vivificásti me, * & de abyssis terræ íterum reduxísti me!

Multiplicásti justítiam tuam, & convérsus exhortátus es me: * & ego confitébor tibi in vasis psalmórum veritátem tuam; psallam tibi in cíthara Deus sanctus Israël.

Gaudébunt lábia mea dum cantávero tibi, * & ánima mea, quam redemísti.

Sed & lingua mea meditábitur justítiam tuam: * dum confúsi, & revériti fúerint, qui quærunt mala mihi.

Psalmus 71.

Deus judícium tuum Regi da, * & justítiam tuam fílio Regis.

Judicáre pópulum tuum in tua justítia, * & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo tuo, * & colles justítiam.

In sua justítia judicábit páuperes hujus pópuli; * & salvos fáciet fílios páuperum.

Et humiliábit calumniatórem, & permanébit cum sole, & ante lunam, * in sæculum sæculi.

Et descéndet sicut plúvia in vellus, * & sicut stillicídia stillántia super terram.

Orietur in diébus ejus justítia, * & abundántia pacis, donec extollátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare, * & a flúmine usque ad términos orbis terræ.

Coram illo procident Æthío-

Digitized by Google

thiopes: * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, & ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ, * omnes gentes sérvient ei.

Quia liberávit páuperem a poténte, * & ínopem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi: * & ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte liberábit ánimas eórum: * & præclárum nomen eórum coram ipso.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ: * & orábunt de ipso semper: tota die benedícent eum.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus: * & florébunt de civitáte sicut fenum terræ.

Et erit nomen ejus benedíctum in sécula: * ante solem permanébit nomen ejus, & ante lunam sedes ejus.

Et benedicéntur in eo omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël, qui facit mirabília magna solus, * & benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum, & in séculum séculi.

Et replébitur majestáte ejus omnis terra: * fiat, fiat.

Ant. Esto mihi Dómine in Deum protectórem.

Ant. 10. Liberásti virgam.

Psalmus 72.

Quàm bonus Deus Israël his, qui recto sunt corde! * mei autem pene moti sunt pedes, pene effúsi: sunt gressus mei.

Quia zelávi in peccatóribus, * pacem peccatórum videns.

Quia non est declinátio morti eórum; * nec firmaméntum in plaga eórum.

In labóribus hóminum non sunt; * & cum homínibus non flagellabúntur.

Ideo ténuit eos supérbia eórum: * opérti sunt iniquitáte & impietáte sua.

Prodiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in dispositiónem cordis.

Cogitavérunt, & locúti sunt nequítias: * iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cælum os suum: * & lingua eórum tránsiit super terram.

Ideo

Digitized by Google

plus revelétur hæc pópulus meus, * & dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt: Quómodo scivit Deus? * &, si est sciéntia in Excélso?

Ecce ipsi peccatóres, & abundántes in século * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum? & lavi inter innocéntes manus meas, & fui flagellátus tota die, * & índex meas in matutíno?

Si dicébam: Narrábo sic: * ecce nátio filiórum tuórum, quibus dispósui.

Existimábam ut cognóscerem hoc, labor est ante me: * donec intrem in sanctuárium Dei, & intélligam in novíssima eórum.

Verúntamen propter dolos dispósuísti eis mala: * dejecísti eos, dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem! súbitò defecérunt, * & periérunt propter iniquitátes suas, velut sómnium exsurgéntis.

Dómine in civitáte tua * imágines eórum ad níhilum rédiges.

Quia delectátum est cor meum, & renes mei resolúti sunt: * & ego ad níhilum redáctus sum, & nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te: * & ego semper tecum.

Tenuísti manum déxteram meam, & in voluntáte tua deduxísti me, * & cum glória assumsísti me.

Quid enim mihi restat in cælo? * & a te quid vólui super terram?

Defécit cor meum & caro mea: * Deus cordis mei, & pars mea Deus in sécula.

Quia ecce qui elóngant se a te, períbunt: * perdes omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est, * pónere in Dómino Deo spem meam.

Ut annúntiem omnes laudes tuas * in portis fíliæ Sion.

Psalmus 73.

UT quid repulísti nos Deus in finem? * irátus est furor tuus super oves gregis tui?

Meménto congregatiónis tuæ, * quam creásti ab inítio.

Liberásti virgam hereditátis tuæ: * mons Sion, in quo hábitas in idípsum.

Eleva manum tuam in superbiam eórum in finem: *

Digitized by Google

quanta malignátus est inimícus in sanctis tuis, & glóriáti sunt qui te odérunt, in médio átrio tuo!

Posuérunt signa sua, signa, & non cognovérunt: * sicut in via supra summum, quasi in silva lignórum.

Secúribus exscidérunt jánuas ejus in idípsum: * bipénni & áscia dejecérunt eas.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum inter se: * Veníte, comprimámus omnes dies festos Dómini a terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est prophéta: * & nos non cognóscet ámpliùs.

Usquequò Deus improperábit inimícus? * írritat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis fáciem tuam, & déxteram tuam * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem rex noster ante sécula, * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare: * tu contribulásti cápita dracónum super aquas.

Tu confregísti caput draconis magni: * dedísti eum in escam pópulo Æthiópum.

Tu dirupísti fontes & torréntes: * tu exsiccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox, tu fecísti solem, & lunam: * tu fecísti omnes términos terræ, æstátem & ver tu fecísti ea.

Memor esto hujus creatúræ tuæ; inimícus improperávit Dómino, * & pópulus insípiens exacerbávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi: * & ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum; * quia repléti sunt, qui obscurati sunt terræ, domórum iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper & inops laudábunt nomen tuum.

Exsúrge Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum, quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces quæréntium te: * superbia eórum, qui te odérunt, ascéndat semper ad te.

Ant. Liberásti virgam hereditátis tuæ.

Ant.

Digitized by Google

℣. Ant. to. 8. f. Et invocábimus.

Psalmus 74.

COnfitébimur tibi Deus, confitébimur tibi, * & invocábimus nomen tuum.

Narrábo ómnia mirabília tua: * dum accépero tempus, ego justítiam judicábo.

Liquefácta est terra & omnes inhabitántes in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere; * & delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum, * & nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus; * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, & hunc exáltat; * quia calix in manu Dómini vini meri plenus est místo.

Et inclinávit ex hoc in hoc: * verúntamen fex ejus non est exinanita.

Bibent ex eo omnes peccatóres terræ: * ego autem in sécula gaudébo, cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam, * & exaltabúntur córnua justi.

Psalmus 75.

NOtus in Judæa Deus: * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus; * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit córnua árcuum, * scutum, gládium, & bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum, * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis resístet tibi? * ex tunc ab ira tua.

De cælo judícium jaculátum est: terra trémuit, & quiévit, dum resúrgeret in judício Deus; * ut salvos fáceret omnes quiétos terræ.

Quia cogitátio hóminis confitébitur tibi: * & relíquiæ cogitatiónum diem festum agent tibi.

Vovéte & réddite Dómino Deo vestro, * omnes, qui in circúitu ejus offértis múnera.

Digitized by Google

Terríbili, & ei, qui aufert spíritum príncipum: * terríbili apud reges terræ.

Ant. Et invocábimus nomen tuum Dómine.

Ant. to. 5. Tu es Deus.

Psalmus 76.

VOce mea ad Dóminum clamávi: * vox mea ad Deum, & inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi: * mánibus meis nocte coram eo, & non sum decéptus.

Negávi consolári ánimam meam: * memor fui Dei, & delectátus sum.

Exercitátus sum, & defécit paulísper spíritus meus: * anticipavérunt vigílias óculi mei; turbátus sum, & non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos, * & annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo: * exercitábar, & ventilábam in me spíritum meum.

Et dixi: Nunquid in ætérnum projíciet Deus? aut non appónet, ut beneplácitum sit ei adhuc? * aut in finem misericórdiam suam abscídet a século & generatióne?

Nunquid obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira misericórdiam suam?

Et dixi: Nunc cœpi: hæc est mutátio déxteræ Excélsi: * memor fui óperum Dómini; quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * & in observatiónibus tuis me exercébo.

Deus in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus, qui facis mirabília solus.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * liberásti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Israël & Joseph.

Vidérunt te aquæ Deus, vidérunt te aquæ, & timuérunt; turbátæ sunt abyssi: * multitúdo sónitus aquárum, vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ pertransiérunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: * vidit & commóta est terra.

In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis, * & vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum

sum tuum, * in manu Móysi & Aaron.

Psalmus 77.

Atténdite pópule meus legem meam: * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Aperiam in parábolis os meum: * loquar propositiónes ab instio sæculi.

Quanta audívimus & cognóvimus ea, * & patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta a fíliis eórum, * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini & virtútes ejus, * & mirabília ejus, quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob: * & legem pósuit in Israël.

Quam mandávit pátribus nostris, ut notam fácerent eam fíliis suis; * ut cognóscat generátio áltera.

Fílii, qui nascéntur, exsúrgent: * & narrábunt eam fíliis suis.

Ut ponant in Deo spem suam, * & non obliviscántur óperum Dei sui, & mandáta ejus exquírant.

Ne fiant sicut patres eórum, genus pravum & pertamárum, * genus, quod non diréxit cor suum, & non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Fílii Ephrem intendéntes arcum, & mitténtes sagíttas suas, * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei sui, * & in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * & mirabílium ejus, quæ osténdit eis coram pátribus eórum.

Fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, & perdúxit eos: * & státuit aquas quasi in utrem.

Et edúxit eos in nube diéi, * & tota nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit in erémo petram, * & adaquávit eos velut abyssus multa.

Et edúxit aquam de petra; * & edúxit tanquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei: * in iram concitavérunt Excélsum in sicitáte.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, ut péterent escas animábus suis: * & male locúti sunt de Deo, & dixérunt: Nunquid pótterit Deus paráre mensam in desérto?

Quóniam percússit petram

Digitized by Google

& fluxérunt aquæ, * & torréntes inundavérunt.
Nunquid & panem póterit dare? * aut paráre mensam pópulo suo?
Ideo audívit Dóminus, & dístulit, & superpósuit: * & ignis accénsus est in Jacob, & ira ascéndit in Israël.
Quia non credidérunt in Deum suum; * nec speravérunt in salutáre ejus.
Et mandávit núbibus désuper, * & jánuas cæli apéruit, & pluit illis manna manducáre.
Panem cæli dedit eis; panem Angelórum manducávit homo: * frumentatiónem misit eis in abúndántia.
Et excitávit Austrum de cælo, * & indúxit in virtúte sua Africum.
Et pluit super eos, sicut púlverem, carnes, * & sicut arénam maris, volatília pennáta.
Et cecidérunt in médio castrórum eórum, * circa tabernácula eórum.
Et manducavérunt & saturáti sunt nimis, & desidérium eórum áttulit eis: * & non sunt fraudáti a desidério suo.
Adhuc esca eórum erat in ore ipsórum, * & ira Dei ascéndit super eos.
Et occídit plúrimos eórum, * & eléctos Israël impedívit.
In ómnibus his pecca vérunt adhuc, * & non credidérunt in mirabílibus ejus.
Et defecérunt in vanitáte dies eórum; * & anni eórum cum festinántia.
Cùm occíderet eos, tunc inquirébant eum, * & convertebántur, & ante lucem veniébant ad Deum.
Et memoráti sunt, quia Deus adjútor eórum est, * & Deus excélsus liberátor eórum est.
Et dilexérunt eum in ore suo, * & linguâ suâ mentíti sunt ei.
Cor autem eórum non erat rectum cum eo; * nec fides hábita est illis in testaménto ejus.
Ipse autem est miséricors, & propítius fiet peccátis eórum, * & non dispérdet eos.
Et multiplicávit, ut avérteret iram suam ab eis, * & non accéndit omnem iram suam.
Et memorátus est, quia caro sunt, * spíritus vadens, & non rédiens.
Quóties exacerbavérunt eum in deserto? * in iram concitavérunt eum in terra sine aqua?

Et

Digitized by Google

Et convérsi sunt & tentavérunt Deum,* & sanctum Israël exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus ejus, * qua die liberávit eos de manu tribulántis.

Sicut posúit in Ægypto signa sua, * & prodígia sua in campo Táneos.

Convértit in sánguinem flúmina eórum, * & pluviáles aquas eórum, ne bíberent.

Immísit in eos muscam canínam, & comédit eos,* ranam, & exterminávit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * & labóres eórum locústæ.

Occídit in grándine víneas eórum, * & moros eórum in pruína.

Trádidit grándini juménta eórum, * & possessiónes eórum igni.

Immísit in eos iram indignatiónis suæ, * indignatiónem & iram & tribulatiónem, immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, & non pepércit a morte animábus eórum: * & juménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægypti:* primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum, * & perdúxit eos tanquam gregem in desérto.

Et edúxit eos in spe, & non timuérunt, * & inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ,* montem hunc, quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit a fácie eórum gentes, * & sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitávit in tabernáculis eórum tribus Israël: * & tentavérunt, & exacerbavérunt Deum excélsum, & testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, & non observavérunt pactum: * quemádmodum patres eórum convérsi sunt in arcum pervérsum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis: * & in sculptílibus suis æmulátí sunt eum.

Audívit Dóminus & sprevit: * & ad níhilum redégit nimis Israël.

Et répulit tabernáculum Silo,* tabernáculum suum, in quo habitávit inter hómines.

Digitized by Google

Et trádidit in captivitátem virtútes eórum, * & pulchritúdines eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum: * & hereditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis; * & vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt: * & víduæ eórum non ploravérunt.

Et excitátus est tanquam dórmiens Dóminus, * quasi potens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra: * oppróbrium sempitérnum dedit eis.

Et répulit tabernáculum Joseph, tribum Ephrem non elégit: * sed elégit tribum Juda, montem Sion, quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnuórum sanctificatiónem suam: * in terra fundávit eam in sécula.

Et elégit David servum suum, & sústulit eum de grégibus óvium, * & de post fetántes accépit eum.

Páscere Jacob pópulum suum, * & Israël hereditátem suam.

Et pavit eos sine malítia cordis sui: * & in sensu mánuum suárum dedúxit eos.

Ant. Tu es Deus, qui facis mirabília.

Ant. to 8. f. Propítius esto.

Psalmus 78.

Deus, venérunt gentes in hereditátem tuá, * coinquinavérunt templum sanctum tuum.

Posuérunt Jerúsalem velut pomórum custodiárium: * posuérunt mortália servórum tuórum escas volatílibus cæli: * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum sicut aquam in circúitu Jerúsalem, * & non erat, qui sepelíret.

Facti sumus in oppróbrium vicínis nostris, * derísum & contémtum his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequò Dómine irascéris in finem? * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt, * & in regna, quæ non invocavérunt nomen tuum.

Quia comedérunt Jacob: * & locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátes nostras antíquas; citò nos antícipet misericórdia tua: * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos Deus salutáris noster, & propter honórem

rent nóminis tui Dómine libera nos: * & propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum.

Ne quándo dicant gentes: Ubi est Deus eórum? * & innotéscant in natiónibus coram óculis nostris.

Vindica sánguinem servórum tuórum, qui effúsus est: * intret in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * póssside fílios morte punitórum.

Redde vicínis nostris séptuplum in sínum eórum * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi Dómine.

Nos autem pópulus tuus, & oves gregis tui confitébimur tibi Deus in sécula: * & in séculum séculi narrábimus laudem tuam.

Psalmus 79.

QUi regis Israël, inténde, * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * appáre coram Ephrem, Bénjamin, & Manásse.

Excita poténtiam tuam, & veni, * ut salvos fácias nos.

Dómine Deus virtútum convérte nos: * & osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quoúsque irásceris in oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrimárum: * & potum dabis nobis in lácrimis in mensúra.

Posuísti nos in contradictiónem vicínis nostris: * & inimíci nostri derisérunt nos.

Dómine Deus virtútum convérte nos: * & osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

Vineam ex Ægypto transtulísti: * ejecísti gentes, & plantásti eam.

Viam fecísti in conspéctu ejus; & plantásti radíces ejus, * & ropléta est terra.

Operuit montes umbra ejus, * & arbústa ejus cedros Dei.

Extendísti pálmites ejus usque ad mare, * & usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid depposuísti macériam ejus; * & vindémiant eam omnes, qui tránseunt viam?

Exterminávit eam aper de silva: * & singuláris ferus depástus est eam.

Dómine Deus virtútum convérte nunc: réspice de cælo, & vide, & vísita víneam ístam: * & dírige eam, quam plantávit déxtera tua; & super fílium hómi-

Digitized by Google

hóminis, quem confirmásti tibi.
Incénsa igni, & effóssa manu? * ab increpatióne vultus tui períbunt.
Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ, & super fílium hóminis, quem confirmásti tibi: * & non discédimus a te.
Vivificásti nos: * & nomen tuum invocábimus.
Dómine Deus virtútum convérte nos: * & osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

Ant. Propítius esto peccátis nostris Dómine.

Per Annum. ℣. Gaudébunt lábia mea, dum cantávero tibi. ℟. Et ánima mea, quam redemísti.

In Adventu. ℣. Ex Sion spécies decóris ejus. ℟. Deus noster manifésté véniet.

Pro uno Martyre:

℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pro pluribus Martyribus. ℣. Lætámini in Dómino, & exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Pro Confessore Pontifice, & non Pontifice. ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pro una Sancta. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, & regna.

AD LAUDES.

Ant. to. 5. Tibi soli peccávi, Dómine miserére mei.

Psal. Miserére mei 50.

Ant. to. 6. Dómine refúgium.

Psalmus 89.

DOmine refúgium factus es nobis, * a generatióne & progénie. Priúsquam fierent montes, aut formarétur orbis terræ, * a sæculo & usque in sæculum tu es Deus. Ne avértas hóminem in humilitátem: * & dixísti: Convertímini fílii hóminum. Quóniam mille anni ante óculos tuos, * sicut dies hestérna, quæ prætériit. Et sicut custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur anni eórum. Mane sicut herba tránseat, mane flóreat & pertránseat: * véspere décidat, & indúret, & aréscat. Quia defécimus in ira tua, * & in

& in furóre tuo conturbáti sumus.
Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo, * séculum nostrum in illuminatióne vultus tui.
Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * & nos in ira tua defécimus.
Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum in ipsis septuagínta anni.
Si autem in potentátibus octogínta anni: * & plúrimum eórum labor & dolor.
Quóniam supervénit super nos mansuetúdo, * & corripiémur.
Quis novit potestátem iræ tuæ? * aut præ timóre iram tuam dinumeráre?
Déxteram tuam, Dómine, notam fac nobis, * & eruditos corde in sapiéntia.
Convértere Dómine aliquántulum: * & deprecáre super servos tuos.
Repléti sumus mane misericórdia tua: * exultávimus, & delectáti sumus in ómnibus diébus nostris.
Delectáti sumus pro diébus, in quibus nos humiliásti, * & annis, in quibus vídimus mala.
Réspice in servos tuos, & in ópera tua Dómine: * & dírige fílios eórum.
Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, * & ópera mánuum nostrárum dírige super nos.

Ant. Dómine refúgium factus es nobis.

Ant. to. 1. s. In matutínis Dómine meditábor in te.

Psal. Deus Deus meus 20.

Ant. to. 4. Cantémus Dómino.

Canticum Moysi.
Exod. 15.

Cantémus Dómino: * glorióse enim honorificátus est: equum & ascensórem projécit in mare.
Adjútor & protéctor factus est mihi * in salútem.
Hic Deus meus, & honorificábo eum: * Deus patris mei, & exaltábo eum.
Dóminus cónterens bella: * Dóminus nomen est ei.
Currus Pharaónis, & exércitum ejus * projécit in mare.
Electos ascensóres, ternos stantes * demérsit in rubrum mare.
Pélagus coopéruit eos: * devenérunt in profúndum tanquam lapis.
Déxtera tua, Dómine, glorificáta est in virtúte: * déxte-

Digitized by Google

déxtera manus tua Dómine confrégit inimícos.

Et per multitúdinem majestátis tuæ * contrivísti adversários.

Misísti iram tuam, & comédit eos tanquam stípulam: * & per spíritum iracúndiæ tuæ divísa est aqua.

Gelavérunt tanquam murus aquæ: * gelavérunt fluctus in médio maris.

Dixit inimícus: Pérsequens comprehéndam, partíbor spólia, replébo ánimam meam; * interfíciam gládio meo; dominábitur manus mea.

Misísti spíritum tuum, & coopéruit eos mare: * merférunt tanquam plumbum in aquam validíssimam.

Quis símilis tibi in diis Dómine, quis símilis tibi? * gloriósus in sanctis, mirábilis in majestátibus, fáciens prodígia?

Extendísti déxteram tuam, & devorávit eos terra: * gubernásti justítia tua pópulum tuum hunc, quem liberásti.

Exhortátus es in virtúte tua, * & in refectióne sancta tua.

Audiérunt gentes, & irátæ sunt; * dolóres comprehendérunt inhabitántes Philísthiim.

Tunc festinavérunt duces Edom, & príncipes Moabitárum: * apprehéndit eos timor.

Tabuérunt omnes inhabitántes Chánaan: * décidat super eos timor & tremor magnitúdinis bráchii tui.

Fiant tanquam lapis, donec tránseat pópulus tuus Dómine, * úsquedum pertránseat pópulus tuus hic, quem acquisísti.

Induc, & planta eos in montem hereditátis tuæ, * in præparáto habitáculo tuo, quod præparásti Dómine.

Sanctimónium tuum Dómine, quod præparavérunt manus tuæ: * Dómine, qui regnas in ætérnum, & in séculum, & adhuc.

Quia introívit equítatus Pharaónis cum quadrígis & ascensóribus in mare: * & indúxit super eos Dóminus aquas maris.

Fílii autem Israël ambulavérunt per siccum, * per médium mare.

Ant. Cantémus Dómino gloriósè.

Ant. to. 6. In sanctis ejus laudáte Deum.

Psal. L audáte Dóminum de cælis 22.

Capi-

Digitized by Google

Capitulum. *Rom.* 13.

NOx præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis: sicut in die honéstè ambulémus.

Hymnus.

LUx ecce surgit áurea,
Pallens fatíscat cæcitas,
Quæ nosmet in præceps diu
Errore traxit dévio.
Hæc lux serénum cónferat,
Purósque nos præstet sibi:
Nihil loquámur súbdolum,
Volvámus obscúrum nihil.
Sic tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus,
Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus ínquinet.
Speculátor astat désuper,
Qui nos diébus ómnibus,
Actúsque nostros próspicit
A luce prima in vésperum.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc & in perpétuum.
Amen.

℣. Repléti sumus manè misericórdia tua.
℟. Exsultávimus, & delectáti sumus.

Ad Benedictus. Antiph. In sanctitáte serviámus Dómino, & liberábit nos ab inimícis nostris.

Preces quando dicendæ sunt, habeantur supra in feria secunda 65.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum.

Invitat. Adorémus Dóminum, * Quóniam ipse fecit nos.

Psalm. Veníte, exsultémus 2.

Hymnus.

TU Trinitátis únitas,
Orbem poténter qui regis,
Atténde laudum cántica,
Quæ excubántes psállimus.
Nam léctulo consúrgimus
Noctis quiéto témpore,
Ut flagitémus vúlnerum
A te medélam ómnium.
Quo fraude quicquid dæmonum
In nóctibus delíquimus,
Abstérgat illud cælitus
Tuæ potéstas glóriæ.
Nec corpus adsit sórdidum,
Nec torpor insit córdium,
Nec críminis contágio
Tepéfacandor spíritus.
Ob hoc Redémptor, quæsumus,
Reple tuo nos lúmine,
Per quod diérum círculis,
Nullis ruámus áctibus.
Præsta Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum

Digitized by Google

Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum. Amen.

Ant. to. 1. l. Exsultáte Deo.

Psalmus 80.

EXsultáte Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.
Súmite psalmum, & date tympanum, * psaltérium jucúndum cum cíthara.
Cánite in inítio ménsis tuba, * in die insígni solemnitátis vestræ.
Quia præcéptum in Israël est: * & judícium Deo Jacob.
Testimónium in Joseph pósuit eum, * dum exíret de terra Ægypti.
Linguam, quam non nóverat, audívit: divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.
In tribulatióne invocásti me, & liberávi te: * exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te ad aquas contradictiónis.
Audi, pópulus meus, & loquar: * Israël, & testificábor tibi.
Israël, si me audíeris, non erit in te Deus recens: * neque adorábis Deum aliénum.
Ego enim sum Dóminus Deus tuus, * qui edúxi te de terra Ægypti.
Dilata os tuum, & ego adimplébo illud; * & non audívit pópulus meus vocem meam, & Israël non inténdit mihi.
Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum: * ibunt in voluntátibus suis.
Si plebs mea audísset me; Israël si vias meas ambulásset; * ad níhilum inimícos eórum humiliássem, & super tribulántes eos misíssem manum meam.
Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * & erit tempus eórum in ætérnum.
Cibávit eos ex ádipe fruménti, * & de petra melle saturávit eos.

Psalmus 81.

DEus stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos discérnit.
Quoúsque judicátis iniquitátem; * & fácies peccántium súmitis?
Judicáte pupíllo & egéno: * húmilem & páuperem justificáte.
Erípite páuperem: * & egénum de manu peccatóris liberáte.
Nescíerunt neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego

Ego dixi, Dii estis, * & filii Excélsi omnes.
Vos autem sicut hómines moriémini: * & sicut unus de princípibus cadétis.
Exsúrge Deus, júdica terram: * quóniam tu hereditábis in ómnibus géntibus.

Ant. Exsultáte Deo adjutóri nostro.

Ant. to.6. Tu solus Altíssimus.

Psalmus 82.

DEus, quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compescáris Deus.
Quóniam ecce inimíci tui sonavérunt: * & qui odérunt te, extulérunt caput.
In plebem tuam astúte cogitavérunt consílium: * & cogitavérunt advérsus sanctos tuos.
Dixérunt: Veníte, dispergámus eos ex gente: * & non memorábitur nomen Israël ámplius.
Quóniam cogitavérunt consílium in unum: * advérsus te testaméntum dispósuérunt.
Tabernácula Idumæórum & Ismaelitárum: * Moab & Agaréni, Gebal & Ammon & Amalech, & alienígenæ cum habitántibus Tyrum.
Etenim Assur simul venit cum illis: * fácti sunt in susceptiónem fíliis Loth.
Fac illis sicut Madian & Sísaræ, & sicut Jabin in torrénte Cison: * dispérierunt in Endor, fácti sunt sicut stércus terræ.
Pone príncipes eórum, sicut Horeb & Zeb & Zébee & Salmanna omnes príncipes eórum, qui dixérunt: Hereditátem possideámus nobis sanctuárium Dei.
Deus meus pone illos ut rotam, & sicut stípulam ante fáciem venti: * & sicut ignem, qui combúsit silvam, velut si flamma incéndat montes.
Ita persequéris eos in tempestáte tua: * & in ira tua conturbábis eos.
Imple fácies eórum ignomínia: * & quærent nomen tuum Dómine.
Confundántur & conturbéntur in séculum séculi: * & revereántur, & pereant, & cognóscant: quóniam nomen tibi Dóminus.
Tu solus Altíssimus * super omnem terram.

Psalmus 83.

QUàm amabília sunt tabernácula tua Dómine virtútum! * concupívit, & defécit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum & caro mea exsul-

Digitized by Google

exsultavérunt in Deum vivum: * étenim passer invénit sibi domum, & turtur nidum, ubi repónat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum: * Rex meus & Deus meus.

Béati, qui hábitant in domo tua Dómine: * in sæculum sæculi laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te Dómine: * ascénsus in corde ejus dispósuit in conválle lacrimárum, in loco, quem dispósuisti ei.

Etenim benedictiónem dabit, qui legem dedit: ambulábunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi preces meas: * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster áspice Deus: * & réspice in fáciem Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dómini, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quóniam misericórdiam & veritátem dilígit Dóminus: * grátiam & glóriam dabit Deus.

Dóminus non privábit bonis ambulántes in innocéntia: * Dómine Deus virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Tu solus Altíssimus super omnem terram.

Ant. to. 6. Benedixísti.

Psalmus 84.

BEnedixísti Dómine terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebi tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos Deus salutáris noster, & avérte iram tuam a nobis; * ut non in ætérnum irascáris nobis.

Neque extendas iram tuam a progénie in progénies: * Deus tu convértens vivificábis nos, & plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: quóniam loquétur pacem in plebem suam, * & super sanctos suos, & in eos, qui convertúntur ad ipsum.

Verúntamen prope est timén-

ménibus eum salutáre ipsíus; * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi: * justítia & pax compléxæ sunt se.

Véritas de terra orta est: * & justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit: * & ponet in via gressus suos.

Psalmus 85.

Inclína, Dómine, aurem tuam ad me, & exáudi me; * quóniam egénus & pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mihi Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam servi tui, quia ad te Dómine levávi ánimam meam.

Quóniam tu Dómine suávis ac mitis es; * & copiósus in misericórdia ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe Dómine oratiónem meam; * & inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te; * quóniam exaudísti me.

Non est símilis tibi in diis Dómine; * & non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes, quascúnque fecísti, vénient, & adorábunt coram te Dómine; * & honorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me Dómine in via tua: * & ambulábo in veritáte tua.

Lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum: * confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo; & honorificábo nomen tuum inætérnum.

Quóniam misericórdia tua magna est super me: * & eripuísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, injústi insurrexérunt in me, & synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * & non proposuérunt te ante conspéctum suum.

Et tu Dómine Deus meus miserátor & miséricors, * pátiens, & multùm miséricors, & verax.

Réspice in me & miserére mei: * da potestátem púe-

tuo; & salvum fac fí-
im ancíllæ tuæ.
ac mecum, Dómine, si-
um in bonum; * ut ví-
ant qui me odérunt, &
nfundántur.
uóniam tu Dómine adju-
sti me, * & consolátus
me.
nt. Benedixísti Dómi-
terram tuam.
nt. to. 6. Fundaménta.

Psalmus 86.

Undaménta ejus in
móntibus sanctis: *
ligit Dóminus portas Sion
per ómnia tabernácula
cob.
loriósa dicta sunt de te,
lvitas Dei: * memor ero
aab & Babylónis scién-
im me.
cce alienígenæ, & Ty-
s, & pópulus Æthío-
m, * hi fuérunt in ea.
ater Sion dicet: Homo
homo factus est in ea; *
ipse fundávit eam Altís-
nus.
óminus narrávit in scrí-
túris populórum suórum, *
príncipum eórum, qui
érunt in ea.
icut lætántium, ómnium
strûm * habitátio est in te.

Psalmus 87.

Omine Deus salútis
meæ, * in die clamá-
& nocte coram te.
Intret orátio mea in con-
spéctu tuo: * inclína aurem
tuam ad precem meam.
Dómine.
Quia repléta est malis ánima
mea: * & vita mea in-
férno appropiávit.
Æstimátus sum cum de-
scendéntibus in lacum: *
factus sum sicut homo sine
adjutório, inter mórtuos lí-
ber.
Sicut vulneráti dormién-
tes, projécti in monumén-
tis, quorum non meminí-
sti ámpliùs: * & quidem
ipsi de manu tua expúlsi
sunt.
Posuérunt me in lacu infe-
rióri: * in ténebris & um-
bra mortis.
In me confirmáta est ira
tua: * & omnes elatiónes
tuas super me induxísti.
Longè fecísti notos meos
a me: posuérunt me in abo-
minatiónem sibi: * trádi-
tus sum, & non egrediébar.
Oculi mei infirmáti sunt
præ inópia: * clamávi ad
te Dómine tota die, expán-
di manus meas ad te.
Nunquid mórtuis fácies
mirabília? * aut médici
resuscitábunt, & confite-
búntur tibi?
Nunquid enarrábit áliquis
in sepúlcro misericórdiam
tuam? *

Digitized by Google

tuam ? * aut veritátem tuam in perditióne ?
N unquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua ? * aut justítia tua in terra oblivióni ?
E t ego ad te Dómine clamávi : * & mane orátio mea prævéniet te .
U t quid Dómine repéllis oratiónem meam ? * avértis fáciem tuam a me ?
E gens sum ego , & in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem , humiliátus sum & confúsus .
I n me pertransiérunt iræ tuæ : * & terróres tui conturbavérunt me .
C ircumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul .
E longásti a me amícum & próximum , * & notos meos a miséria .

Ant. Fundaménta ejus in móntibus sanctis .

Ant. to. 6. Benedíctus .

Psalmus 88.

M Isericórdias tuas , Dómine , in ætérnum cantábo : * in generatióne & progénie pronuntiábo veritátem tuam in ore meo .
Q uóniam dixísti : In ætérnum misericórdia ædificábitur ; * in cælis præparábitur véritas tua .
D isposui testaméntum eléctis meis : jurávi David servo meo : * Usque in ætérnum præparábo semen tuum , & ædificábo in sæculum séculi sedem tuam .
C onfitebúntur cæli mirabília tua Dómine ; * & veritátem tuam in Eccléfia sanctórum .
Q uóniam quis in núbibus æquábitur Dómino ? * aut quis símilis erit Deo inter fílios Dei ?
D eus , qui glorificátur in concílio sanctórum : * magnus & metuéndus super omnes , qui in circúitu ejus sunt .
D ómine Deus virtútum , quis símilis tibi ? * potens es Dómine , & véritas tua in circúitu tuo .
T u dominaris potestáti maris : * motum autem flúctuum ejus tu mítigas .
T u humiliásti sicut vulnerátum supérbum : * & in virtúte bráchii tui dispersísti inimícos tuos .
T ui sunt cæli , & tua est terra : * orbem terrárum & plenitúdinem ejus tu fundásti .
A quilónem & mare tu creásti : * Thabor & Hermon in nómine tuo exsultábunt , tuum bráchium cum poténtia .

Digitized by Google

Firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua : * justítia & judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia & véritas præíbunt ante fáciem tuam : * beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.

Dómine in lúmine vultus tui ambulábunt ; & in nómine tuo exsultábunt tota die ; * & in tua justítia exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es : * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quóniam Dómini est assúmtio : * & sancti Israël regis nostri.

Tunc locútus es in aspéctu fíliis tuis, & dixísti : * Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum : * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei : * & bráchium meum confortábit eum.

Nihil proficiet inimícus in eo : * & fílius iniquitátis non nocébit ei.

Et concídam inimícos ejus a fácie ipsíus : * & odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea & misericórdia mea cum ipso : * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me : Pater meus es tu : * Deus meus, & suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum, * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam : * & testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in séculum séculi sedem ejus ; * & thronum ejus sicut dies cæli.

Si derelíquerint fílii ejus legem meam : * & in judíciis meis non ambuláverint.

Si justificatiónes meas profanáverint : * & mandáta mea non custodíerint.

Visitábo in virga iniquitátes eórum ; * & in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo ; neque nocébo ei in veritáte mea ; neque profanábo testaméntum meum : * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar : semen ejus in ætérnum manébit.

Digitized by Google

manébit: * & sedes ejus sicut sol in conspéctu meo, & sicut luna perfécta inætérnum, & testis in cælo fidélis.

Tu verò repulísti & sprevísti & distulísti Christum tuum: * avertísti testaméntum servi tui; profanásti in terra sanctitátem ejus.

Destruxísti omnes macénas ejus: * posuísti munitiónes ejus in formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam: * factus est in oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti déxteram inimicórum ejus: * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus: * & non es auxiliátus ei in bello.

Dissolvísti eum ab emundatióne: * & sedem ejus in terra collisísti.

Minorásti dies témporum ejus: * perfudísti eum confusióne.

Usquequò Dómine irascéris in finem? * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre, Dómine, quæ mea est substántia: * non enim vane constituísti fílios hóminum.

Quis est homo, qui vivit, & non vidébit mortem? * aut quis éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ Dómine; * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto oppróbrii servórum tuórum (quod contínui in sinu meo *) multárum géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui Dómine: * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum: * fiat, fiat.

Psalmus 93.

Deus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre, qui júdicas terram: * redde retributiónem superbis.

Usquequò peccatóres Dómine, * usquequò peccatóres gloriabúntur?

Pronuntiábunt, & loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt; * & hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt; * & pupíllos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * neque intélliget Deus Jacob.

Intellígite nunc, qui insipiéntes estis in pópulo: * & stulti aliquándo sápite.
Qui plantávit aurem, non áudiet? qui finxit óculum, non consíderat? * qui córripit gentes, non árguet, qui docet hóminem sciéntiam?
Dóminus novit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.
Beátus homo, quem tu erudíeris Dómine, & de lege tua docúeris eum: * ut mítiges eum a diébus malis, donec fodiátur peccatóri fóvea.
Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * & hereditátem suam non derelínquet.
Quoadúsque justítia convertátur in judícium: * & qui tenent eam? omnes, qui recto sunt corde.
Quis exsúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?
Nisi quia Dóminus adjuvásset me, * paulò minùs habitáverat in inférno ánima mea.
Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua Dómine adjuvábat me.
Secúndùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo; * consolatiónes tuæ, Dómine, lætificavérunt ánimam meam.
Nunquid adhæret tibi sedes iniquitátis, * qui fingis dolórem in præcépto?
Captábunt in ánimam justi: * & sánguinem innocéntem condemnábunt.
Et factus est mihi Dóminus in refúgium: * & Deus meus in auxílium spei meæ.
Et reddet illis Dóminus iniquitátes ipsórum: * & in malítia eórum dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Ant. Benedíctus Dóminus in ætérnum.

Ant. to. 2. Cantáte Dómino.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.
Cantáte Dómino, & benedícite nomen ejus: * bene nuntiáte de die in diem salutáre ejus.
Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dóminus & laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.
Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.
Conféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctitas,

Digitized by Google

tis, & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: dícite in natiónibus: Dóminus regnávit a ligno: * étenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur.

Judicábit pópulos in æquitáte, * & gentes in ira sua.

Læténtur cæli, & exsúltet terra; * moveátur mare & plenitúdo ejus.

Gaudébunt campi, & ómnia, quæ in eis sunt: * tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum ante fáciem Dómini; quóniam venit, quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Psalmus 96.

DOminus regnávit exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium correctio sedis ejus.

Ignis ante eum præbit: * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt súlgura ejus orbi terræ: * vidit & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt ante fáciem Dómini: * a fácie Dómini trémuit omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília, * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: audívit, & lætáta est Sion: * & exsultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua Dómine.

Quóniam tu es Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas servórum suórum; & de manu peccatóris liberávit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino: * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Ant. Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus.

Per Annum. ℣. Intret orátio mea in conspéctu tuo Dómine.

Digitized by Google

℟. Inclína aurem tuam ad precem meam.

In Adventu. ℣. Emítte Agnum, Dómine, dominatórem terræ.

℟. De petra desérti ad montem fíliæ Sion.

Pro uno Martyre.

℣. Posuísti Dómine super caput ejus.

℟. Corónam de lápide pretióso.

Pro pluribus Martyribus.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Pro Confessore Pontifice.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pro Confessore non Pontifice. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam.

℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pro una Sancta. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus non commovébitur.

AD LAUDES.

Ant. to. 1. l. Spíritu principáli confírma cor meum Deus.

Psal. Miserére mei 62.

Ant. to. 8. In veritáte tua.

Psalmus 142.

DOmine exáudi oratiónem meam: áuribus pércipe obsecratiónem meam: * in veritáte tua exáudi me, in tua justítia. Et ne intres in judícium cum servo tuo; * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens. Quia persequútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam. Collocávit me in obscúris sicut mórtuos séculi, & anxiátus est in me spíritus meus: * in me turbátum est cor meum. Memor fui diérum antiquórum, & meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * & in factis mánuum tuárum meditábar. Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi; velóciter exáudi me. Dómine defécit spíritus meus; ne avértas fáciem tuam a me: * & ero símilis descendéntibus in lacum. Audítam mihi fac manè misericórdiam tuam; * quia in te sperávi Dómine. Notam mihi fac viam, in qua ámbulem; * quia ad te Dómine levávi ánimam meam. Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi: doce me fácere voluntátem tuam; *

Digitized by Google

tiam; * quia tu es Deus meus.
Spíritus tuus bonus dedúcet me in viam rectam: * propter nomen tuum Dómine vivificábis me in æquitáte tua.
Et edúces de tribulatióne ánimam meam: * & in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.
Et perdes omnes, qui tribulant ánimam meam; * quóniam servus tuus ego sum.

Ant. In veritáte tua exáudi me Dómine.

Ant. to. 1. Illúmina Dómine vultum tuum super nos.
Psal. Deus Deus meus 20.
Ant. to. 4. Dómine audívi.
Canticum Abacuc. *Cap.* 3.

DOmine audívi auditum tuum, & tímui: * consideráví ópera tua, & expávi.
In médio duórum animálium innotescéris: * dum appropinquáverint anni, cognoscéris; dum advénerit tempus, ostendéris.
In eo dum conturbáta fúerit ánima mea, * in ira misericórdiæ memor eris.
Deus a Líbano véniet, * & sanctus de monte umbróso, & condénso.
Opéruit cælos majéstas ejus: * & laude ejus plena est terra.
Splendor ejus sicut lumen erit: * córnua sunt in mánibus ejus.
Ibi confirmáta est virtus glóriæ ejus: * & pósuit charitátem firmam fortitúdinis suæ.
Ante fáciem ejus ibit verbum, & exíbit in campis: * pedes ejus stetérunt, & mota est terra.
Aspéxit, & defluxérunt gentes; confrácti sunt montes veheménter, & defluxérunt colles æternáles, * itínera æternitátis ejus.
Pro labóribus vidi tabernácula Æthíopum: * expavéscent tabernácula terræ Mádian.
Nunquid in flumínibus ira tua Dómine? aut in flumínibus furor tuus? * aut in mari ímpetus tuus?
Quóniam ascéndens ascéndes super equos tuos: * & equitátus tuus sánitas.
Tendens exténdens arcum tuum super sceptra, * dicit Dóminus.
Flumínibus scindétur terra: * vidébunt te, & dolébunt pópuli.
Aspérgens aquas in itinéribus suis: * dedit abyssus vocem suam ab altitúdine phantasiæ suæ.

Elevá-

Digitized by Google

Elevátus est sol; * & luna stetit in órdine suo.
In lúmine jácula tua ibunt, * in splendóre fulgóris armórum tuórum.
In comminatióne tua minorábis terram: * & in furóre tuo détrahes gentes.
Exísti in salútem pópuli tui; * ut salvos fácias christos tuos.
Misísti in cápita inimicórum mortem: * excitásti víncula usque ad cervíces.
Præcidísti in alienatióne cápita poténtium * movebúntur in ea gentes.
Adpérient lora sua, * sicut pauper edens in occúlto.
Misísti in mare equos tuos * turbántes aquas multas.
Custodívi, & expávit venter meus, * a voce oratiónis labiórum meórum.
Et introívit tremor in ossa mea: * & subtus me turbáta est virtus mea.
Requiéscam in die tribulatiónis meæ; * ut ascéndam ad pópulum transmigratiónis meæ.
Quóniam ficus non áfferet fructum: * & non erit generátio in víneis.
Mentiétur opus olívæ: * & campi non fácient escas.
Defecérunt ab esca oves: * & non erunt in præsépiis boves.
Ego autem in Dómino gloriábor: * gaudébo in Deo Jesu meo.
Dómine Deus virtus mea, constítue pedes meos, in consummatióne, & super excélsa státue me; * ut vincam in claritáte ipsíus.

Ant. Dómine audívi auditum tuum, & timui.

Ant. to. 1. In tympano, & choro, in chordis, & órgano laudáte Deum.

Psal. Laudáte Dóminum de cælis 22.

Capitulum. *Rom.* 13.

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis: sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Æterna cæli glória,
Beáta spes mortálium,
Celsi Tonántis Unice,
Castæque proles Vírginis:
Da déxteram súrgentibus,
Exsúrgat & mens sóbria,
Flagrans & in laudem Dei
Grates repéndat débitas.
Ortus refúlget Lúcifer,
Sparsámque lucem núntiat:
Cadit calígo nóctium;
Lux sancta nos illúminet.

Ma-

Digitized by Google

Mentésque nostris sénsibus,
Nostrem repéllat fœcuì;
Omníque fine diéi
Purgáta servet péctora.
Quæsíta jam primùm fides
Radícet altis sénsibus;
Secúnda spes congáudeat,
Qua major exstat cháritas.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc & in perpétuum.
Amen.

℣. Replèti sumus manè misericórdia tua.
℟. Exultávimus, & delectáti sumus.

Ad Benedictus. Ant. to. 8.

Per víscera misericórdiæ Dei nostri visitávit nos Oriens ex alto,

Preces quando dicendæ sunt, habentur supra in Feria secunda 65.

SABBATO

Ad Matutinum. Invitat.

Dóminum Deum nostrum,* Venite, adorémus.

Psal. Venite exultémus 2.

Hymnus.

SUmmæ Deus cleméntiæ,
Mundíque factor máchinæ,
Unus potentiáliter,
Trinúsque personáliter:
Nostros pius cum cánticis
Fletus benígnè súscipe:
Quo corde puro sórdibus
Te perfruámur lárgiùs.
Lumbos, jecúrque mórbidum
Adúre igni congruo;
Accíncti ut sint pérpetim,
Luxu remóto péssimo.
Ut quique horas nóctium
Nunc concinéndo rúmpimus;
Donis beátæ pátriæ
Ditémur omnes áffatim.
Præsta Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Ant. to. 1. l. Quia mirabília.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum; * quia mirabília fecit Dóminus.
Salvávit eum déxtera ejus, * & bráchium sanctum ejus.
Notum fecit Dóminus salutáre suum: * ante conspéctum géntium revelávit justítiam suam.
Memor fuit misericórdiæ suæ Jacob, * & veritátis suæ dómui Israël.
Vidérunt omnes fines terræ salutáre Dei nostri: * jubiláte Deo omnis terra, cantáte & exsultáte & psállite.
Psállite Deo nostro in cithara,

Digitized by Google

thara, & cíthara, & voce psalmi, in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ: * jubiláte in conspéctu Regis Dómino.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus,* orbis terrárum, & univérsi, qui hábitant in ea.

Flúmina plaudent mánibus in idípsum: * montes exsultavérunt ante fáciem Dómini; quóniam venit, quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in justítia, * & pópulos in æquitáte.

Psalmus 98.

Dominus regnávit, irascántur pópuli,* qui sedes super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus,* & excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno & terríbili, quóniam sanctum est,* & honor regis judícium díligit.

Tu paráti æquitátem: * judícium & justítiam in Jacob tu feciísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabéllum pedum ejus;* quóniam sanctum est.

Móyses & Aaron in sacerdótibus ejus; * & Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos; * & in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * & præcépta ejus, quæ déderat illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos; Deus tu propítius fuísti illis, * & vindicans in ómnia stúdia eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus; * quóniam sanctus est Dóminus Deus noster.

Ant. Quia mirabília fecit Dóminus.

Sequens Antiphona, & Psalmus Jubiláte hic prætermittitur, quando dicitur in Laudibus, ut in Sabbatis, in quibus fit Officium de sancta Maria, & in vigilia Nativitatis Domini in Sabbato occurrente, & ejus loco dicitur Antiphona, & Psalm. Bonum est confitéri. ut infra in Laudibus.

Ant. to. 4. Jubiláte Deo.

Psalmus 99.

Jubiláte Deo omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Intráte in conspéctu ejus in

in exsultatióne: * sciténte quòd Dóminus ipse est Deus; ipse fecit nos, & non ipsi nos.

Nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis confitémini.

Laudáte nomen ejus, quóniam suávis est Dóminus: * in ætérnum misericórdia ejus, & usque in séculum séculi véritas ejus.

Psalmus 100.

Misericórdiam & judícium cantábo tibi Dómine: * psallam, & intélligam in via immaculáta, quando vénies ad me?

Perambulábam in innocéntia córdis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem malam: * faciéntes prævaricatiónes odívi: & non adhæsit mihi cor pravum.

Declinántes a me malígnos non agnoscébam: * detrahéntem advérsus próximum suum occúlte, hunc persequébar.

Superbo óculo & insatiábili corde, * cum hoc símul non edébam.

Oculi mei super fidéles terræ, ut sédeant hi mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ, qui facit superbiam: * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutínis interficiébam omnes peccatóres terræ: * ut dispérdam de civitáte Dómini omnes, qui operántur iniquitátem.

Ant. Jubiláte Deo omnis terra. vel Ant. Bonum est confitéri Dómino.

Ant. to. 1. l. Clamor meus

Psalmus 101.

Dómine exáudi oratiónem meam, * & clamor meus ad te pervéniat.

Ne avértas fáciem tuam a me: in quacúnque die tribulor, inclína ad me aurem tuam: * in quacúnque die invocávero te, velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * & ossa mea sicut in frixório confrícta sunt.

Percússus sum sicut fenum, & áruit cor meum; quia oblítus sum manducáre panem meum: * a voce gémitus mei adhæsérunt ossa mea carni meæ.

Símilis factus sum pelicáno in solitúdine; & factus sum

Digitized by Google

sum sicut nyctícorax in domicílio: * vigilávi, & factus sum sicut passer únicus in ædificio.

Tota die exprobrábant me inimíci mei: * & qui me laudábant, advérsus me jurábant.

Quia cinerem sicut panem manducábam: * & potum meum cum fletu temperábam.

A fácie iræ & indignatiónis tuæ; * quia élevans elisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt: * & ego sicut fenum árui.

Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes: * & memoriále tuum in séculum séculi.

Tu exsúrgens miseréberis Sion; * quia venit tempus miseréndi ejus.

Quia beneplácitum habuérunt servi tui, lápides ejus: * & terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam.

Quóniam ædificábit Dóminus Sion, * & vidébitur in majestáte sua.

Et respéxit in oratiónes páuperum; * & non sprevit preces eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * & pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quóniam prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cælo in terram prospéxit.

Ut audíret gémitum vinculatórum: * & solvat fílios interemtórum.

Ut annuntiétur in Sion nomen Dómini, * & laus ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * & regna; ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ: paucitátem diérum meórum enúntia mihi: * & ne révoces me in dimídio diérum meórum, in séculum séculi anni tui.

Inítio terram, tu, fundásti Dómine: * & ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu autem permanébis, & omnes ut vestiméntum veteráscent: * & sicut opertórium mutábis eos, & mutabúntur.

Tu autem idem ipse es; * & anni tui non defícient.

Filii servórum tuórum inhabitábunt ibi: * & semen eórum in séculum séculi dirigétur.

Psalmus 102.

Benedic ánima mea Dóminum; * & ómnia

mnia interióra mea nomen sanctum ejus.
Benedic ánima mea Dóminum: * & noli oblivísci omnes retributiónes ejus.
Qui propítius fit ómnibus iniquitátibus tuis: * qui sanat omnes languóres tuos.
Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui sátiat in bonis desidérium tuum.
Qui corónat te in miseratióne & misericórdia: * renovábitur sicut áquilæ juvéntus tua.
Fáciens misericórdias Dóminus, * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.
Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntátes suas.
Miséricors & miserátor Dóminus, * pátiens & multùm miséricors.
Non in finem irascétur: * neque in ætérnum indignábitur.
Non secúndùm peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuit nobis.
Quia secúndùm altitúdinem cæli a terra, * confirmávit Dóminus misericórdiam suam super timéntes eum.
Quantùm distat Oriens ab Occáfu, * elongávit a nobis iniquitátes nostras.
Sicut miserétur pater fíliis, ita miséritus est Dóminus timéntibus se; * quia ipse scit figméntum nostrum.
Meménto Dómine, quòd pulvis sumus: * homo sicut fenum dies ejus; & sicut flos agri, ita efflorébit.
Quia spíritus pertránsiit ab eo, & non erit: * & non cognóscet ámpliùs locum suum.
Misericórdia autem Dómini a século est, & usque in séculum séculi, * super timéntes eum.
Et justítia ejus super fílios filiórum custodiéntibus testaméntum ejus, * & memóriâ retinéntibus mandáta ejus, ut fáciant ea.
Dóminus in cælo parávit sedem suam: * & regnum ejus ómnium dominábitur.
Benedícite Dóminum, omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, qui fácitis verbum ejus, * ad audiéndam vocem sermónum ejus.
Benedícite Dóminum, omnes virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.
Benedícite Dóminum, ómnia ópera ejus, in omni loco dominatiónis ejus: * bénedic ánima mea Dóminum.

Ant.

Digitized by Google

ınt. Clamor meus ad te
rvéniat Deus:
ınt. to. 8. f. Bénedic.

Psalmus 103.

} Enedic ánima mea
Dóminum: * Dómi-
Deus meus magnificá-
s es veheménter.
onfessiónem & decórem
duísti: * amíctus lumen
ut vestiméntum.
kténdens cælum sicut pel-
m: * qui tegit in aquis
perióra ejus.
ui ponit nubem ascén-
m suum: * qui ámbulat
per pennas ventórum.
ui facit Angelos suos spí-
us, * & minístros suos
nem uréntem.
ui fundávit terram super
ibilitátem ejus: * non in-
ıábitur in séculum sé-
uli.
byssus, sicut pállium, amí-
ıs ejus: * super montes
ıbunt aquæ.
b increpatióne tua fú-
ent: * a voce tonítrui tui
rmidábunt.
scéndunt montes, & de-
éndunt campi in locum,
em fundásti eis: * términ
m posuísti eis, quem non
ınsgrediéntur; neque
nverténtur operíre ter-
m.
ui emíttit fontes in con-
llibus: * inter médium
móntium pertransíbunt a-
quæ.
Potábunt eas omnes béstiæ
silvárum; exspectábunt ónagri in síti sua: * super ea
vólucres cæli habitábunt;
de médio petrárum dabunt
voces suas.
Rigans montes de superió-
ribus suis: * de fructu ópe-
rum tuórum satiábitur ter-
ra.
Prodúcens fenum juménti-
is, * & herbam servitúti
hóminum.
Ut edúcat panem de ter-
ra: * & vinum lætíficet
cor hóminis.
Ut exhílaret fáciem in
óleo: * & panis cor hómi-
nis confírmet.
Satiabúntur ómnia ligna
silvárum, & cedri Líbani,
quas plantásti: * illic pás-
seres nidificábunt.
Fúlicæ domus dux est eó-
rum: * montes excélsi cer-
vis, petra refúgium heri-
náciis.
Fecit lunam in témpo-
ra: * sol cognóvit occásum
suum.
Posuísti ténebras, & facta
est nox: * in ipsa pertrans-
íbunt omnes béstiæ silvá-
rum.
Cátuli leónum rugiéntes,
ut rápiant, * & quærant a
Deo escam sibi.

Ortus

Digitized by Google

Ortus est sol, & congregáti sunt: * & in cubílibus suis se collocábunt.

Exiet homo ad opus suum, * & ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quàm magnificáta sunt ópera tua Dómine! ómnia in sapiéntia fecísti: * repléta est terra creatúrâ tuâ.

Hoc mare magnum & spatiósum: illic reptília, quorum non est númerus: * animália pusílla & magna: illic naves pertransíbunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei: * ómnia a te exspéctant Dómine, ut tu des escam illis in témpore.

Dante te, illi cólligent: * aperiénte te manum tuam, ómnia replebúntur ubertáte.

Avertente autem te fáciem tuam, turbabúntur: * áufes spíritum eórum, & desícient, & in púlverem suum reverténtur.

Emítte spíritum tuum, & creabúntur; * & renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in séculum séculi: * lætábitur Dóminus in opéribus suis.

Qui réspicit terram, & facit eam trémere: * qui tangit montes, & fumigábunt.

Cantábo Dómino in vitâ mea: * psallam Deo meo quándiu ero.

Suávis sit ei laudátio mea: * ego verò delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres a terra & insqui, ita ut non sint: * benedic ánima mea Dómino.

Psalmus 104.

Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus: * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei & psállite ei: * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, & confirmámini: * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit, * prodígia & judícia oris ejus.

Semen Abraham servi ejus: * fílii Jacob elécti ejus.

Ipse Dóminus Deus noster: * in univérsa terra judícia ejus.

Memor fuit in séculum testaménti sui: * verbi, quod mandávit in mille generatiónes.

Quod dispósuit ad Abraham, juraménti sui ad Isaac: * státuit illud Jacob

Digitized by Google

in præcéptum, & Israël in testaméntum ætérnum.
Dicens: Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hereditátis vestræ.
Cùm essent in número brévi, paucíssimi, & ínquilini in ea: * & pertransiérunt de gente in gentem, & de regno ad pópulum álterum.
Non permísit hóminem nocére eis: * & corrípuit pro eis reges.
Nolíte tángere christos meos; * & in prophétis meis nolíte malignári.
Et vocávit famem super terram; * & omne firmaméntum panis contrívit.
Misit ante eos virum: in servum venúndatus est Joseph: * humiliavérunt in compédibus pedes ejus; ferrum pertransívit ánimam ejus, donec veníret verbum ejus; elóquium Dómini inflammávit eum.
Misit rex, & solvit eum: * princeps populórum, & dimísit eum.
Et constítuit eum dóminum domus suæ, * & príncipem omnis possessiónis suæ.
Ut erudíret príncipes suos sicut seípsum; * & senióres suos prudéntiam docéret.
Et intrávit Israël in Ægyptum: * & Jacob habitávit in terra Cham.
Et auxit pópulum suum nimis: * & confirmávit eum super inimícos ejus.
Convértit cor eórum, ut odírent pópulum ejus, * & dolum fácerent in servos ejus.
Misit Móysen servum suum, * & Aaron, quem elégit ipsum.
Pósuit in eis verba signórum suórum, * & prodigiórum suórum in terra Cham.
Misit ténebras, & obscurávit eos; * quia exacerbavérunt sermónes ejus.
Convértit aquas eórum in sánguinem: * & occídit pisces eórum.
Misit terra eórum ranas * in cubílibus regum ipsórum.
Dixit, & venit cynomyia & cíniphes * in ómnibus fínibus eórum.
Pósuit plúvias eórum in grándinem; * & ignem comburéntem in terra ipsórum.
Et percússit víneas eórum & ficúlneas eórum: * & contrívit omne lignum fínium eórum.
Dixit, & venit locústa & bruchus, cujus non erat número; * & comédit omne fe-

Digitized by Google

línum terræ eórum, & comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægypti, * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos in argénto & auro: * & non erat in tribubus eórum infírmus.

Lætáta est Ægyptus in profectióne eórum; * quia cécidit timor eórum super eos.

Expándit nubem in protectiónem eórum, * & ignem, ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt carnes, & venit cotúrnix: * & pane cæli saturávit eos.

Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ, * & abiérunt in sicco flúmina.

Quia memor fuit verbi sancti sui, * quod locútus est ad Abraham púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exsultatióne, * & eléctos suos in lætítia.

Et dedit eis regiónes géntium: * & labóres populórum possedérunt.

Ut custódiant justificatiónes ejus; * & legem ejus exquírant.

Ant. Bénedic ánima mea Dóminum.

Ant. to. 8. f. Vísita nos Dómine.

Psalmus 105.

Confitémini Dómino, quóniam bonus; * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini? * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti qui custódiunt judícium, * & fáciunt justítiam in omni témpore.

Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui: * & vísita nos in salutári tuo.

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ; * ut laudéris cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris, * injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua; * & non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in Rubrum mare: * & liberávit eos propter nomen suum, ut notam fáceret eis poténtiam suam.

Et increpávit mare Rubrum, & siccátum est: * & edúxit eos in aquis multis sicut in desérto.

Et liberávit eos de manu odiéntium; & redémit eos

Digitized by Google

de manu inimicórum : * & opériuit aqua tribulántes éos ; unus ex eis non remánsit.

Et credidérunt in verbis ejus, & cantavérunt laudes ejus : * citò fecérunt, & oblíti sunt óperum ejus, & non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto : * & tentavérunt Deum in siccitáte.

Et dedit eis petitiónes eórum : * & misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris, * & Aaron sanctum Dómini.

Apérta est terra, & deglutívit Dathan : * & opériuit super synagógam Abíron.

Exársit ignis in synagóga eórum : * & flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb, & adoravérunt sculptile : * & mutavérunt glóriam suam in similitúdinem vítuli manducántis fenum.

Et oblíti sunt Deum, qui liberávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham, terribília in mari Rubro.

Et dixit ut dispérderet eos, si non Móyses eléctus ejus stetísset in confractióne in conspéctu ejus ; * ut avérteret iram ejus, ne dispérderet eos.

Et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem : & non credidérunt in verbis ejus, & murmuravérunt in tabernáculis suis : * nec exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos, ut prostérneret eos in desérto, * & ut dejíceret semen eórum in natiónibus, & dispérgeret eos in regiónibus.

Et consecráti sunt Beélphegor : * & manducavérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in stúdiis suis : * & multiplicáta est in eis ruína.

Stetit Phínees, & exorávit, & cessávit quassátio : * & reputátum est illi ad justítiam, a generatióne in generatiónem usque in séculum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis, & vexátus est Móyses propter eos ; * quia exacerbavérunt spíritum ejus, & distínxit in lábiis suis.

Non disperdidérunt gentes, quas dixerat Dóminus illis : * & commísti sunt inter gentes, & didicérunt ópe-

Digitized by Google

ópera eórum, & serviérunt sculptílibus eórum, & factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt fílios suos & fílias suas dæmóniis: * & effudérunt sánguinem innocéntem, sánguinem filiórum suórum & filiárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Infécta est terra in sanguínibus, * & contamináta est in opéribus eórum.

Et fornicáti sunt in observatiónibus suis: * & irátus est ánimo Dóminus in pópulum suum, & abominátus est hereditátem suam.

Et trádidit eos in manus géntium: * & dominati sunt eórum, qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, & humiliáti sunt sub mánibus eórum: * sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo: * & humiliáti sunt in suis iniquitátibus.

Et respéxit eos, cùm tribulántur, * cùm exaudíret oratiónes eórum.

Et memor fuit testaménti sui: * & pœnítuit eum secúndum multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in miseratiónes, * in conspéctu ómnium, qui eos céperant.

Salvos nos fac Dómine Deus noster, & cóngrega nos de natiónibus; * ut confiteámur nómini sancto tuo, & gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus Deus Israël a sæculo usque in sæculum: * & dicet omnis pópulus, Fiat, fiat.

Psalmus 106.

Confitémini Dómino; quóniam bonus; * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc, qui redémti sunt a Dómino, * quos redémit de manu inimíci: & de regiónibus congregávit eos.

A solis ortu & occásu, * ab Aquilóne & mari.

Erravérunt in solitúdine in siccitáte: * viam civitátis habitatiónis non invenérunt.

Esuriéntes & sitiéntes: * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribulántur: * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos in viam rectam; * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misé-

Digitized by Google

sericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.
Quia satiávit ánimam inánem: * & ánimam esurién-tem satiávit bonis.
Sedéntes in ténebris & umbra mortis, * vínculis ligátos, in mendicitáte, & ferro.
Quia exacerbavérunt elóquium Dómini; * & consílium Altíssimi irritavérunt.
Et humiliátum est in labóribus cor eórum: * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.
Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur: * & de necessitátibus eórum liberávit eos.
Et edúxit eos de ténebris & umbra mortis: * & vincula eórum dirúpit.
Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.
Quia contrívit portas æreas: * & vectes férreos confrégit.
Suscépit eos de via iniquitátis eórum: * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.
Omnem escam abominátus est ánima eórum: * & appropiavérunt usque ad portas mortis.
Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur: * & de necessitátibus eórum liberávit eos.
Misit verbum suum, & sanávit eos: * & erípuit eos de intéritu eórum.
Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.
Et sacrificent sacrifícium laudis, * & annúntient ópera ejus in exsultatióne.
Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatiónes in aquis multis.
Ipsi vidérunt ópera Dómini, * & mirabília ejus in profúndo.
Dixit, & stetit spíritus procéllæ: * & exaltáti sunt fluctus ejus.
Ascéndunt usque ad cælos, & descéndunt usque ad abyssos: * ánima eórum in malis tabescébat.
Turbáti sunt, & moti sunt sicut ébrius: * & omnis sapiéntia eórum deglutíta est.
Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur: * & de necessitátibus eórum liberávit eos.
Et státuit procéllam in auram, & siluérunt fluctus ejus: * & lætáti sunt, quòd siluérunt.
Et edúxit eos in portum voluntátis eórum: * & de-

Digitized by Google

ne-

necessitátibus eórum líberávit eos.
Confiteántur Dómino misericórdiæ éjus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.
Et exáltent eum in eccléſia plebis: * & in cáthedra seniórum laudent eum.
Quia pósuit flúmina in desértum; * & éxitus aquárum in sitim.
Terram fructíferam in salsilíginem, * a malítia inhabitántium in ea.
Pósuit desértum in stagnum aquæ; * & terram sine aqua in éxitus aquárum.
Et collocávit illic esuriéntes: * & constituérunt civitátem habitatiónis.
Et seminavérunt agros, & plantavérunt víneas: * & fecérunt fructum nativitátis.
Et benedíxit eos, & multiplicáti sunt nimis: * & juménta eórum non sunt minorata.
Pauci facti sunt: & vexáti sunt * a tribulatióne malórum & dolórum.
Et effúsa est contémtio super príncipes eórum: * & seduxérunt eos in ínvio, & non in via.
Et adjuvávit páuperem de inópia: * & pósuit sicut oves famílias.
Vidébunt recti, & lætábuntur: * & omnis iníquitas oppilábit os suum.
Quis sápiens, & custódiet hæc? * & intéliget misericórdias Dómini.
Ant. Vísita nos Dómine in salutári tuo.
Ant. to. 5. Confitébor Dómino.

Psalmus 107.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * cantábo & psalmum dicam Dómino.
Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium & cíthara: * exsúrgam dilúculo.
Confitébor tibi in pópulis Dómine; * & psalmum dicam tibi inter gentes.
Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.
Exaltáre super cælos Deus, & super omnem terram glória tua; * ut liberéntur elécti tui.
Salvum me fac déxtera tua, & exáudi me: Deus locútus est in sancto suo: * Lætábor, & dívidam Síchimam; & convállem tabernaculórum metíbor.
Meus est Gálaad, & meus est Manásses: * & Ephrem fortitúdo cápitis mei.
Juda rex meus, Moab ol-

Digitized by Google

la ſpei meæ: in Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi allophyli ſúbditi ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * aut quis dedúcet me uſque in Idumæam?

Nonne tu Deus, qui repulíſti nos? * & non egrediéris Deus in virtútibus noſtris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * & vana ſalus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * & ipſe ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

Pſalmus 108.

Deus laudem meam ne tacúeris; * quia os peccatóris & dolóſi ſuper me apértum eſt.

Locúti ſunt advérsùs me lingua dolóſa, & ſermónibus ódii circumdedérunt me: * & expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut dilígerent me, detrahébant mihi: * ego autem orábam.

Poſuérunt advérsùs me mala pro bonis: * & ódium pro dilectióne mea.

Conſtítue ſuper eum peccatórem: * & diábolus ſtet a dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus: * & oratio ejus fiat in peccátum.

Fiat habitátio ejus deſérta: * & non ſit qui inhábitet in ea.

Fiant dies ejus pauci: * & Epiſcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani: * & uxor ejus vídua.

Commóti amoveántur fílii ejus, & mendícent: * ejiciántur de habitatiónibus ſuis.

Scrutétur fenerátor omnem ſubſtántiam ejus: * & dirípiant aliéni omnes labóres ejus.

Non ſit illi adjútor: * nec ſit qui miſereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in una generatióne deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conſpéctu Dómini: * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum ſemper: * & diſpéreat de terra memória eórum.

pro eo, quòd non eſt recordátus fácere miſericórdiam: & perſequútus eſt hóminem páuperem & mendícum: * & compúnctum corde morti trádidit.

Et diléxit maledictiónem, & vé-

Digitized by Google

& véniet ei: * & nóluit benedictiónem, & prolongábitur ab eo.

Et índuit se maledictiónem sicut vestiméntum: * & intrávit sicut aqua in intestína ejus, & sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur: * & sicut zona, qua semper præcíngitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum, * & qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu Dómine Dómine fac mecum misericórdiam propter nomen tuum; * quóniam suávis est misericórdia tua.

Líbera me, quóniam egénus & pauper sum ego: * & cor meum conturbátum est in me.

Sicut umbra cùm declínat ablátus sum: * & excússus sum sicut locústa.

Génua mea infirmáta sunt præ jejúnio, & caro mea immutáta est propter óleum: * & ego factus sum oppróbrium illis.

Vidérunt me & movérunt cápita sua: * ádjuva me Dómine Deus meus, & salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Ut sciant, quia manus tua hæc est: * & tu Dómine fecísti eam.

Maledícent illi, & tu benedíces: * qui insúrgunt in me, confundántur; servus autem tuus lætábitur.

Induántur, qui détrahunt mihi, reveréntiam: * & operiántur sicut diplóide, confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo: * & in médio multórum laudábo eum.

Qui ástitit a dextris páuperis; * ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.

Ant. Confitébor Dómino nimis in ore meo.

Per Annum. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te pervéniat.

In Adventu. ℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo.

℟. Véniet, ut salvet pópulum suum.

Pro beata Maria. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

AD LAUDES.

Ant. to. 4. Benígnè fac in bona voluntáte tua Dómine.

Psalm. Miserére 62.

Ant. to. 8. f. Bonum est.

Psal-

Digitized by Google

Psalmus 91.

BOnum est confitéri Dómino, * & psállere nómini tuo Altíssime.

Ad annuntiándum manè misericórdiam tuam, * & veritátem tuã per noctem.

In decachórdo psaltério, * cum cántico & cíthara.

Quia delectásti me Dómine in factúra tua: * & in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quàm magnificáta sunt ópera tua Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscit, * & stultus non intélligit ea.

Cùm exoriéntur peccatóres sicut fenum, & apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem; * ut interéant in séculum séculi.

Tu autem altíssimus * in ætérnum Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui Dómine períbunt: * & dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * & senéctus mea in misericórdia úberi.

Et respéxit óculus meus inimícos meos: * & insurgéntes in me malignántes audívit auris mea.

Justus ut palma florébit, * & sicut cédrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * & bene patiéntes erunt, ut annúntient.

Quóniam justus Dóminus Deus noster: * & non est iníquitas in eo.

Ant. Bonum est confitéri Dómino.

Ant. to 1. Métuant Dóminum omnes fines terræ.

Psal. Deus Deus meus 20.

Ant. to. 6. Date magnitúdinem.

Canticum Moysi. *Deut.* 32.

ATténde cælum, & loquar: * áudiat terra verba ex ore meo.

Exspectétur sicut plúvia elóquium meum: * & descéndant sicut ros verba mea.

Sicut imber super gramen, & sicut nix super fenum; * quia nomen Dómini invocábo.

Date magnitúdinem Deo nostro: * Deus vera ópera ejus, & omnes viæ ejus judícia.

Deus fidélis, & non est iníquitas in eo: * justus & sanctus Dóminus.

Pec-

Digitized by Google

Peccavérunt non, ei, filii immaculáti: * natio prava & pervérsa, hæc Dómino retribuísti?
Sic plebs fátua, & non sápiens? * nonne hic ipse, tuus páter? possédit te, fecit te, & creávit te?
In mente habéte dies sæculi: * intellígite ánnos natiónis natiónum.
Interroga patrem tuum, & annuntiábit tibi, * senióres tuos, & dicent tibi.
Cùm divíderet Excélsus gentes, * quemádmodum dispérsit fílios Adæ.
Státuit términos géntium, * secúndùm número Angelórum Dei.
Et facta est pars Dómini pópulus ejus Jacob, * funículus hereditátis ejus, Israël.
Sufficiéntem eum sibi fecit in erémo, * in síti caléris, ubi non erat aqua.
Circumdúxit eum, & erudívit eum, * & custodívit eum sicut pupíllam óculi.
Sicut áquila tegit nidum suum, * & super pullos suos cónsidet:
Expándit alas suas, & accépit eos, * & suscépit eos super scápulas suas.
Dóminus solus ducébat eos: * & non erat cum eis Deus aliénus.
Addúxit eos in fortitúdine terræ: * cibávit eos nascéntibus agrórum.
Suxérunt mel de petra, * & óleum de firma petra.
Butyrum boum, & lac óvium, cum ádipe agnórum & arietum, * filiórum tauróram & hircórum, cum ádipe renum tritici, & sánguine uvæ.
Bibit vinum, & manducávit Jacob, & satiátus est: * & recalcitrávit dilléctus.
Pinguis factus est, & incrassávit, & dilatátus est: * & derelíquit Deum, qui fecit eum, & recéssit a Deo salutári suo.
Exacerbavérunt me in aliénis: * in abominatiónibus suis concitavérunt me.
Sacrificavérunt dæmóniis, & non Deo, diis, quos non novérunt: * novi recentésque venérunt, quos nescíebant patres eórum.
Deum, qui te génuit, dereliquísti: * & oblítus es Deum aléntem te.
Vidit Dóminus & zelátus est, * & exacerbátus est propter iram filiórum suórum & filiárum.
Et dixit: Avértam fáciem meam ab eis, * & osténdam quid erit eis in novíssimo.

Quia

Digitized by Google

Quia generátio prava & pervérsa, * fílii, in quibus non est fides in ipsis.

Ipsi in zelo compulérunt me, & non in Deo: * in iram concitavérunt me in idólis suis.

Et ego in zelo expéllam eos, & non in gente: * in gente insipiénte irritábo eos.

Quia ignis exársit ab ira mea, * & ardébit usque ad ínferos deórsum.

Cómedet terram & natscéntias agrórum: * & concremábit fundaménta móntium.

Cóngeram in ipsis mala: * & sagíttas meas consummábo in eis.

Tabescéntes fame, & esca erunt ávium, * & conténtio dorsi insanábilis.

Dentes bestiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium super terram.

Foris sine fíliis privábit eos gládius, * & in promtuáriis timor.

Júvenis cum vírgine, * lactens cum stabilíto sene.

Dixi: Dispérgam eos: * privábo autem ex homínibus memóriam eórum.

Nisi propter iram inimicórum, * ne longo témpore sint super terram.

Ne consentiant adversárii ejus, & dicant: * Manus nostra excélsa, & non Deus, fecit hæc ómnia.

Quia gens pérdita consílio est, * & non est in eis disciplína.

Non sapuérunt intellígere: * hæc percípient in futúro témpore.

Quómodo persequétur unus mille? * & duo transmovébunt dena míllia?

Nisi quia Dóminus súbdidit eos, * & Deus trádidit illos?

Quia non est Deus noster sicut dii illórum: * inimíci autem nostri insensáti.

Ex vínea enim Sodomórum vitis eórum, * & propágo eórum ex Gomórrha.

Uva eórum, uva fellis, * & botrus amaritúdinis ipsis.

Furor draconum vinum eórum, * & furor áspidum insanábilis.

Nonne hæc ómnia congregáta sunt apud me, * & signáta in thesáuris meis?

In die ultiónis reddam illis, * in témpore, quo lapsus fúerit pes eórum.

Quia prope est dies perditiónis eórum; * & hæc sunt paráta vobis.

Quia judicábit Dóminus pópulum suum: * & in servis suis consolábitur.

Vidit

Vidit enim eos fatigátos, * & defectos in abductióne, & dissolútos.

Et dixit: Nunc ubi sunt dii illórum, * in quibus confidébant in ipsis?

Quorum ádipem sacrificiórum edebátis: * & bibebátis vinum libatiónis eórum?

Exsúrgant nunc, & ádjuvent vos, * & fiant vobis protectóres.

Vidéte, vidéte, quóniam ego sum Deus: * non est álius præter me.

Ego occídam, & vívere fáciam: percútiam, & ego sanábo: * & non est qui erípiat de mánibus meis.

Quia tollam in cælum manum meam, & jurábo per déxteram meam, * & dicam: Vivo ego in ætérnum.

Quia exácuam velut fulgur gládium meum; * & aget judícium manus mea.

Et rétribuam judícium de inimícis; * & his, qui odérunt me, reddam.

Inebriábo sagíttas meas in sánguine: * & gládius meus manducábit carnes.

A sánguine vulneratórum, & captivitáte, * a cápite príncipum inimicórum.

Lætámini cæli simul cum eo: * & adórent eum omnes Angeli Dei.

Lætámini gentes simul cum pópulo ejus: * & confírment eum omnes fílii Dei.

Quia sánguis filiórum ejus defendétur, * & deféndet.

Et retríbuet judícium de inimícis: * & his, qui odérunt, reddet.

Et emundábit Dóminus * terram pópuli sui.

Ant. Date magnitúdinem Deo nostro.

Ant. 10. In cymbalis bene sonántibus laudáte Dóminum.

Psal. Laudáte Dóminum de cælis 22.

Capitulum. *Rom.* 13.

NOx præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis: sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

AUróra jam spargit polum, Terris dies illábitur, Lucis resúltat spículum; Discédat omne lúbricum. Phantásma noctis décidat, Mentis reátus súbruat: Quicquid tenébris hórridum Nox áttulit culpæ, cadat. Et mane illud últimum, Quod præstolámur cérnui, In lucem nobis éffluat;

Dum

tat, * & humília réspicit in cælo & in terra?

Súscitans a terra ínopem, * & de stércore érigens páuperem.

Ut cólloceat eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre fácit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Sit nomen Dómini benedíctum in sécula.

Ant. to. 4. m. Nos qui vívimus.

Psalmus 113.

IN éxitu Israël ex Ægypto, * domus Jacob de pópulo bárbaro.

Facta est Judæa sanctificátio ejus: * Israël potéstas ejus, Israël regnávit in ea.

Mare vidit, & fugit: * Jordánis convérsus est retrórsum.

Montes exsultavérunt ut aríetes; * & colles velut agni óvium.

Quid est mare, quòd fugísti? * & tu Jordánis, quare convérsus es retrórsum?

Montes, quare exsultástis ut aríetes? * & colles velut agni óvium?

A fácie Dómini commóta est terra, * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit fólidam petram in stagnum aquæ, * & rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis, * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua & veritáte tua; * nequándo dicant gentes: Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cælo sursum: * in cælo & in terra ómnia quæcúnque vóluit, fecit.

Simulácra géntium argéntum & aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquéntur: * óculos habent, & non vidébunt.

Aures habent, & non áudient: * nares habent, & non odorábunt.

Manus habent, & non palpábunt: * pedes habent, & non ambulábunt.

Non clamábunt in gútture suo: * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant, qui fáciunt ea; * & omnes, qui confídunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dómino: * adjútor eórum & protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum & protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum, sperent in Dómino: * adjútor eó-

Digitized by Google

eórum & protéctor eórum est.

D. Dóminus memor fuit nostri, & benedíxit nos: * benedíxit domum Israël, benedíxit domum Aaron, benedíxit omnes timéntes se Dóminus, pusíllos cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos, * & super fílios vestros.

Benedícti vos a Dómino, * qui fecit cælum & terram.

Cælum cæli Dómino; * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te Dómine; * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.

Sed nos, qui vívimus, benedícimus Dóminum, * ex hoc nunc & usque in séculum.

Ant. Nos, qui vívimus, benedícimus Dóminum.

Capitulum. 2. Cor. 1.

Benedíctus Deus, & Pater Dómini nostri Jesu Christi; Pater misericordiárum, & Deus totíus consolatiónis; qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Lucis Creátor óptime,
Lucem diérum próferens,
Primórdiis lucis novæ,
Mundi parans originem.
Qui mane junctum vésperi
Diem vocári præcipis,
Tetrum chaos illábitur,
Audi preces cum flétibus.
Ne mens graváta crímine,
Vitæ sit exsul múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis illigat.
Cælórum pulset íntimum,
Vitále tollat præmium,
Vitémus omne nóxium,
Purgémus omne péssimum.
Præsta Pater pissime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne séculum. Amen.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea.

℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo,

Prædictus Hymnus cum suo ℣. dicitur a Dominica secunda post Epiphaniam usque ad Dominicam primam Quadragesimæ. Capitulum verò prædictum dicitur in eisdem Dominicis post Epiphaniam usque ad Septuagesimam tantùm. Dicitur etiam in Feriali Officio ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam primam Quadragesimæ: similiter & ℣. Antiphonæ autem cum Psalmis semper dicuntur ut supra,

Digitized by Google

quando fit Officium de Dominica, exceptis Dominicis Adventus; quæ habent Antiphonas proprias.

Canticum B. Mariæ Virg.

Luc. 1.

MAgníficat * ánima mea Dóminum.
Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.
Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
Quia fecit mihi magna, qui potens est; * & sanctum nomen ejus.
Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.
Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.
Depósuit poténtes de sede; * & exaltávit húmiles.
Esuriéntes implévit bonis; * & dívites dimísit inánes.
Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.
Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, & sémini ejus usque in sæculum.

Deinde dicitur Antiphona, & Oratio propria.

FERIA SECUNDA

Ad Vesperas. Ant. to. 1. f. Inclinávit Dóminus.

Psalmus 114.

DIléxi, quóniam exaudívit Dóminus * vocem oratiónis meæ.
Quia inclinávit aurem suam mihi: * & in diébus meis invocábo eum.
Circumdedérunt me dolóres mortis: * perícula inférni invenérunt me.
Tribulatiónem & dolórem invéni: * & nomen Dómini invocávi.
O Dómine, líbera ánimam meam, miséricors Dóminus & justus, * & Deus noster miserébitur.
Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, & liberávit me.
Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; * quia Dóminus benefécit mihi.
Quia erípuit ánimam meam de morte, óculos meos a lácrimis, pedes meos a lapsu: * placébo Dómino in regióne vivórum.

Ant. Inclinávit Dóminus aurem suam mihi.

Ant. to. 8. f. Crédidi.

Psalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego

Digitized by Google

Ego dixi in excéssu mentis meæ: * omnis homo mendax.
Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?
Calicem salutáris accípiam; * & nomen Dómini invocábo.
Pretiósa in conspéctu Dómini * mors sanctórum ejus.
O Dómine, ego servus tuus, * ego servus tuus, & fílius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam láudis.
Vota mea Dómino reddam in átriis domus Dómini, in conspéctu omnis pópuli ejus, * in médio tui Jerúsalem.

Ant. Crédidi, propter quod locútus sum.

Ant. to. 6. Laudáte.

Psalmus 116.

LAudáte Dóminum omnes gentes: * & collaudáte eum omnes pópuli.
Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Laudáte Dóminum omnes gentes.

Ant. to. 1. l. Clamávi.

Canticum Graduum.

Psalmus 119.

AD Dóminum, cùm tribulárer, clamávi; * & exaudívit me.
Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * & a lingua dolósa.
Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?
Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.
Heu me, quia incolátus meus prolongátus est: * habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.
Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Clamávi, & exaudívit me.

Ant. to. 1. l. Unde véniet.

Psalmus 120.

LEvávi óculos meos ad montes, * unde véniet auxílium mihi.
Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum & terram.
Non det in commotiónem pedem tuum: * neque obdórmiet, qui custódit te.
Ecce non dormitábit, neque obdórmiet, * qui custódit Israël.

Digitized by Google

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteræ tuæ. Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem. Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus. Dóminus custódiat introítum tuum, & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

Ant. Unde véniet auxílium mihi,

Capitulum. 2. Cor. 1.

BEnedíctus Deus, & Pater Dómini nostri Jesu Christi; Pater misericordiárum, & Deus totíus consolatiónis; qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

IMménse cæli Cónditor,
Qui mista ne confúnderent,
Aquæ fluénta dívidens
Cælum dedísti límitem.
Firmans locum cæléstibus,
Simúlque terræ rívulis;
Ut unda flammas témperet,
Terræ solum ne dissipent.
Infúnde nunc, pissime,
Donum perénnis grátiæ;
Fraudis novæ ne cásibus
Nos error átterat vetus.
Lucem fides invéniat,
Sic lúminis jubar ferat,
Ut vana cuncta térreat,
Hanc falsa nulla cómprimant.
Præsta Pater pissime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne séculum. Amen.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat. Ant. to. 8. Magníficat ánima mea Dóminum, quia respéxit Deus humilitátem meam.

Preces si dicendæ sint, habentur supra in Laudibus Feriæ secundæ 65.

Oratio, quando propria non assignatur, dicitur de Dominica præcedenti, ut habetur in Proprio de Tempore. Antiphonæ cum Psalmis semper dicuntur ad Vesperas in Officio Ferjali, ut hic in Psalterio. Hymni verò ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam primam Quadragesimæ. Antiphonæ autem ad Magníficat, eisdem temporibus usque ad Septuagesimam.

FERIA TERTIA.

Ad Vesperas.

Ant. to. 4. m. In domum Dómini.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini ibimus.

Stan-

Digitized by Google

stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas; * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israël, ad confiténdum nómini tuo Dómine.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem; * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Et propter domum Dómini Dei mei, * quæsívi bona tibi.

Ant. In domum Dómini lætántes íbimus.

Ant. to. 8. Qui hábitas.

Psalmus 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælo.

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum,

Et sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ; * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec miseréatur nobis.

Miserére nobis Dómine, miserére nobis; * quia multùm repléti sumus contemtióne.

Et multùm repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, & despéctio superbis.

Ant. Qui hábitas in cælis, miserére nobis.

Ant. to. 1. f. Adjutórium.

Psalmus 123.

NIsi quòd Dóminus erat in nobis; dicat nunc Israël: * nisi quia Dóminus erat in nobis:

Dum insúrgerent hómines in nos, * fórsitan vivos deglutíssent nos:

Dum irascerétur ánimus eórum advérsus nos, * fórsitan velut aqua obsorbuíssent nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dédit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est, * & nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nó-

Digitized by Google

nómine Dómini, * qui fecit cælum & terram.

Ant. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

Ant. to. 8. f. Bénefac.

Psalmus 124.

QUi confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus, & Dóminus in circúitu pópuli sui, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

Quia non derelínquet Dóminus virgam peccatórum * super sortem justórum.

Ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas, * bénefac Dómine bonis & rectis corde.

Declinántes autem ad obligatiónem, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israël.

Ant. Bénefac Dómine bonis & rectis corde.

Ant. to. 1. f. Facti sumus.

Psalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti:

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * & lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter gentes: Magnificávit Dóminus fácere cum illis: magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrimis, in gáudio metent: * eúntes ibant & flebant, mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient in exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Ant. Facti sumus sicut consoláti.

Capitulum. 2. Cor. 1.

BEnedíctus Deus, & Pater Dómini nostri Jesu Christi; Pater misericordiárum, & Deus totíus consolatiónis; qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

TElléris ingens Cónditor,
Mundi solum qui éruens,
Pulsis aquæ molétiis,
Terram dedísti immóbilem:

Ut germen aptum próferens,
Fulvis decóra flóribus,
Fecúnda fructu sísteret,
Pastúmque gratum réderet.

Mentis perústæ vúlnera

Mun-

Digitized by Google

Munda vírore grátiæ;
Ut facta fletu dfluat,
Motúsque pravos átterat.
Juffis tuis obtémperet,
Nullis malis appróximet,
Bonis repléri gáudeat,
Et mortis actum néſciat.
Præſta Pater piíſſime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne ſéculum. Amen.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea.
℟. Sicut incénſum in conſpéctu tuo.

Ad Magnificat Ant. to. 5.

Exſúltet ſpíritus meus in Deo ſalutári meo.

Preces ſi dicendæ ſint, habentur ſupra in Laudibus Feriæ ſecundæ 65.

FERIA QUARTA.

Ad Vesperas.

Ant. to. 2. Non confundétur.

Pſalmus 126.

NIſi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum labórant, qui ædificant eam.
Nisi Dóminus cuſtodíerit civitátem, * in vanum vígilant, qui cuſtódiunt eam.
In vanum eſt vobis ante lucem súrgere: * súrgite poſtquam ſedéritis, qui manducátis panem dolóris.
Cùm déderit dilécto ſuo ſomnum; * hæc eſt heréditas Dómini, fílii; merces, fructus ventris.
Sicut ſagíttæ in manu poténtis; * ita fílii excuſſórum.
Beátus vir, qui implévit deſidérium ſuum ex ipſis: * non confundétur, dum loquétur inimícis ſuis in porta.

Ant. Non confundétur, dum loquétur inimícis ſuis in porta.

Ant. to. 3. Beáti omnes.

Pſalmus 127.

BEáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.
Labóres frúctuum tuórum manducábis: * beátus es, & bene tibi erit.
Uxor tua ſicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.
Fílii tui ſicut novéllæ olivárum, * in circúitu menſæ tuæ.
Ecce ſic benedicétur omnis homo, * qui timet Dóminum.
Benedícat te Dóminus ex Sion: * & vídeas quæ bona ſunt in Jerúſalem ómnibus diébus vitæ tuæ.
Et vídeas fílios filiórum tuórum: * pax ſuper Iſrael.

Digitized by Google

Ant. Beáti omnes, qui timent Dóminum.

Ant. to. 4. Sæpe.

Psalmus 128.

SÆpe expugnavérunt me a juventúte mea; dicat nunc Israël: * sæpe expugnavérunt me a juventúte mea; étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátes suas.

Dóminus justus concídet cervíces peccatórum: * confundántur & revereántur omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fenum ædificiórum, * quod priúsquam evellátur, aréscit.

De quo non implévit manum suam qui metet; * nec sinum suum qui manípulos cólliget.

Et non dixérunt, qui prætéribant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vos in nómine Dómini.

Ant. Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea.

Ant. to. 1. l. De profúndis.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi oratiónem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in oratiónem servi tui.

Si iniquitátes observáveris Dómine, * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est; * & propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea verbum tuum: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia est; * & copiósa apud eum redémtio.

Et ipse rédimet Israël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. De profúndis clamávi ad te Dómine.

Ant. to. 1. l. Speret.

Psalmus 130.

DOmine, non est exaltátum cor meum, * neque elati sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam; * sed exaltávi ánimam meam:

Sicut ablactátus super matrem suam; * ita retríbues in ánimam meam.

Speret Israël in Dómino, * ex hoc nunc & usque in séculum.

Ant

Ant. Speret Israël in Dómino.

Capitulum. 2. Cor. 1.

BEnedíctus Deus, & Pater Dómini nostri Jesu Christi; Pater misericordiárum, & Deus totíus consolatiónis; qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

CÆli Deus sanctíssime,
Qui lúcidum centrum poli
Candóre pingis ígneo,
Augens decóro lúmine.
Quarto die qui flámmeam
Solis rotam constítuens,
Lunæ minístras órdinem,
Vagósque cursus síderum.
Ut nóctibus, vel lúmini
Diremtiónis términum,
Primórdiis & ménsium
Signum dares notíssimum.
Illúmina cor hóminum,
Abstérge sordes méntium,
Resólve culpæ vínculum,
Evérte moles críminum.
Præsta Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea.

℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat. Ant. to. 8.

Respéxit Dóminus humilitátem meam, & fecit in me magna, qui potens est.

Preces quando dicendæ sunt, habentur supra in Laudib. Feriæ secundæ 65.

FERIA QUINTA.

Ad Vesperas.

Ant. to. 11. Et omnis.

Psalmus 131.

MEménto Dómine David, * & omnis mansuetúdinis ejus.
Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob.
Si introíero in tabernáculum domus meæ; * si ascéndero in lectum stratus mei.
Si dédero somnum óculis meis, aut pálpebris meis dormitatiónem, * aut réquiem tempóribus meis.
Donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.
Ecce audívimus eum in Ephrata: * invénimus eum in campis silvæ.
Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.
Exsúrge Dómine in réquiem tuam, * tu & arca sanctificatiónis tuæ.
Sacerdótes tui induántur justítiam, * & sancti tui exsúltent.
Propter David servum tuum, *

Digitized by Google

tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, * & non frustrábitur eum.

De fructu ventris tui ponam super sedem meam: * si custodíerint fílii tui testaméntum meum, & testimónia mea hæc, quæ docébo eos.

Et fílii eórum usque in sæculum séculi * sedébunt super sedem meam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * præelégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in séculum séculi: * hìc habitábo, quóniam præelégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutáre: * & sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illic prodúcam cornu David: * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusiónem: * super ipsum autem florébit sanctificátio mea.

Ant. Et omnis mansuetúdinis ejus.

Ant. to. 4. Ecce quàm bonum.

Psalmus 132.

ECce quàm bonum & quàm jucúndum, * habitáre fratres in unum.

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron.

Quod descéndit in oram vestiménti ejus: * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam usque in séculum.

Ant. Ecce quàm bonum & quàm jucúndum, habitáre fratres in unum.

Ant. to. 3. d. Omnia.

Psalmus 134.

LAudáte nomen Dómini: * laudáte servi Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quóniam benígnus est Dóminus: * psállite nómini ejus, quóniam suávis est.

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israël in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi, quòd magnus est Dóminus, * & Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúnque vóluit Dóminus fecit in cælo & in terra, * in mari & in abyssis.

Et

Et edúcens nubes ab extrémis terræ: * fúlgura in plúviam fecit.
Qui prodúcit ventos de thesáuris suis, * qui percússit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.
Misit signa & prodígia in médio tui Ægypte; * in Pharaónem, & in omnes servos ejus.
Qui percússit gentes multas: * & occídit reges fortes,
Seon regem Amorrhæórum, & Og regem Básan: * & ómnia regna Chánaan occídit.
Et dedit terram eórum hereditátem, * hereditátem Israël pópulo suo.
Dómine nomen tuum in ætérnum: * Dómine memoriále tuum in séculum séculi.
Quia judicábit Dóminus pópulum suum: * & in servis suis consolábitur.
Simulácra géntium, argéntum & aurum, * ópera mánuum hóminum.
Os habent, & non loquéntur: * óculos habent, & non vidébunt.
Aures habent, & non áudient: * nares habent, & non odorábunt.
Manus habent, & non palpábunt: * pedes habent, & non ambulábunt.
Non clamábunt in gútture suo: * neque enim est spíritus in ore ipsórum.
Símiles illis fiant, qui fáciunt ea; * & omnes, qui confídunt in eis.
Domus Israël benedícite Dóminum: domus Aaron benedícite Dóminum: * domus Levi benedícite Dóminum.
Qui timétis Dóminum, benedícite Dóminum: * benedíctus Dóminus ex Sion, qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Omnia quæcúnque vóluit Dóminus, fecit.

Ant. to. 3. d. Quóniam.

Psalmus 135.

CConfitémini Dómino, quóniam bonus; quóniam in séculum misericórdia ejus.
Confitémini Deo deórum; * quóniam in séculum misericórdia ejus.
Confitémini Dómino dominórum; * quóniam in séculum misericórdia ejus.
Qui facit mirabília magna solus; * quóniam in séculum misericórdia ejus.
Qui fecit cælos in intellécto; * quóniam in séculum misericórdia ejus.
Qui fundávit terram super aquas; * quóniam in

Digitized by Google

in séculum misericórdia ejus.
Qui fecit luminária magna solus; * quóniam in séculum misericórdia ejus.
Solem in poteſtáte diéi; * quóniam in séculum misericórdia ejus.
Lunam & ſtellas in poteſtáte noctis; * quóniam in séculum misericórdia ejus.
Qui percússit Ægyptum cum primitívis eórum; * quóniam in séculum misericórdia ejus.
Et edúxit Iſraël de médio ejus; * quóniam in séculum misericórdia ejus.
In manu forti & bráchio excélſo; * quóniam in séculum misericórdia ejus.
Qui divísit mare Rubrum in divisiónes; * quóniam in séculum misericórdia ejus.
Et edúxit Iſraël per médium ejus; * quóniam in séculum misericórdia ejus.
Et excússit Pharaónem, & exércitum ejus in mare Rubro; * quóniam in séculum misericórdia ejus.
Qui transdúxit pópulum ſuum per deſértum; * quóniam in séculum misericórdia ejus.
Qui edúxit aquam de petra rupis; * quóniam in séculum misericórdia ejus.
Qui percússit reges magnos; * quóniam in séculum misericórdia ejus.
Et occídit reges mirábiles; * quóniam in séculum misericórdia ejus.
Seon regem Amorrhæórum; * quóniam in séculum misericórdia ejus.
Et Og regem Baſan; * quóniam in séculum misericórdia ejus.
Et dedit terram eórum hereditátem; * quóniam in séculum misericórdia ejus.
Hereditátem Iſraël ſervo ſuo; * quóniam in séculum misericórdia ejus.
Quia in humilitáte noſtra, memor fuit noſtri Dóminus; * quóniam in séculum misericórdia ejus.
Et redémit nos de manu inimicórum noſtrórum; * quóniam in séculum misericórdia ejus.
Qui dat eſcam omni carni; * quóniam in séculum misericórdia ejus.
Confitémini Deo cæli; * quóniam in séculum misericórdia ejus.
Confitémini Dómino dominórum; quóniam bonus; * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Ant. Quóniam in séculum misericórdia ejus.

Ant. to. 8. Hymnum cantáte nobis.

Pſal-

Digitized by Google

Psalmus 136.

SUper flúmina Babylónis illic sédimus & flévimus; * dum recordarémur tui Sion.
In salícibus, in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra.
Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, verba cantiónum; * & qui abduxérunt nos.
Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion: * quómodo cantábimus cánticum Dómini in terra aliéna?
Si oblítus fúero tui Jerúsalem, * oblíviscátur me déxtera méa.
Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui.
Si non propósúero tui Jerúsalem, * in princípio lætítiæ meæ.
Meménto, Dñe, filiórum Edom, * in die Jerúsalem.
Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte, * quoúsque ad fundaméntum in ea.
Fília Babylónis mísera: * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam tu retribuísti nobis.
Beátus qui tenébit, * & allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Capitulum. 2. Cor. 1.

BEnedíctus Deus, & Pater Dómini nostri Jesu Christi; Pater misericordiárum, & Deus totíus consolatiónis; qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

MAgnæ Deus poténtiæ,
Qui ex aquis ortum genus,
Partim remíttis gúrgiti,
Partim levas in áëra.
Demérsa lymphis ímprimens,
Subvécta cælis írrigans,
Ut stirpe una pródita,
Divérsa rápiant loca.
Largíre cunctis férvulis,
Quos mundat unda sánguinis,
Nescíre lapsus críminum,
Nec ferre mortis tædium:
Ut culpa nullum déprimat,
Nullum levet jactántia,
Elísa mens ne cóncidat,
Eláta mens ne córruat.
Præsta Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea.
℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat. Ant. to. 7.
Fac Deus poténtiam in brá-

Digitized by Google

bráchio tuo; dispérde supérbos, & exálta húmiles.

Preces quando dicendæ sunt, habentur supra in Laudib. Feriæ secundæ 65.

FERIA SEXTA

Ad Vesperas.

Ant. to. 5. In conspéctu.

Psalmus 137.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo; quóniam exaudísti ómnia verba óris mei: * & in conspéctu Angelórum psallam tibi.

Adorábo ad templum sanctum tuum; * & confitébor nómini tuo Dómine.

Super misericórdia tua & veritáte tua; * quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum.

In quacúnque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem tuam.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ; * quóniam audiérunt ómnia verba oris tui; & cantent in cánticis Dómino.

Quóniam magna est glória Dómini; * quia excélsus Dóminus, & humília réspicit, & alta a longe agnóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * & super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua.

Dómine retríbue pro me; Dómine misericórdia tua in sæculum: * ópera mánuum tuárum ne despícias.

Ant. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus.

Ant. to. 3. d. Dómine.

Psalmus 138.

DOmine probásti me, & cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, & resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas a longe; sémitam meam, & directiónem meam investigásti; & omnes vias meas prævidísti; * quia non est dolus in lingua mea.

Ecce tu Dómine cognovísti ómnia, * novíssima & antíqua.

Tu formásti me; * & posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, nec pótero ad eam.

Quò ibo a spíritu tuo? * & a fácie tua quò fúgiam?

Si ascéndero in cælum, tu illic es: * & si descéndero in infernum, ades.

Si súmsero pennas meas

ante

ante lucem, * & habitávero in postrémo maris.
Etenim illuc manus tua dedúcet me; * & tenébit me déxtera tua.
Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * & nox illumináti mea in delíciis meis.
Quia ténebræ non obscurabúntur abs te: * & nox sicut dies illumináti.
Sicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus; * quia tu Dómine possedísti renes meos, & suscepísti me de útero matris meæ.
Confitébor tibi Dómine; quóniam terribíliter mirificátus es: mira ópera tua, * & ánima mea novit nimis.
Non est occultátum os meum abs te, quod fecísti in occúlto: * & substántia mea in inferióribus terræ.
Imperfectum meum vidérunt óculi tui: * & in libro tuo omnes scribéntur.
Dies formabúntur, & nemo in eis: mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.
Dinumerábo eos, & super arénam multiplicabúntur: resurréxi, & adhuc tecum sum; * si occídas Deus peccatóres.
Viri sánguinum declináte a me; quia dícitis in cogitatiónibus vestris: * accípient in vanitáte civitátes suas.
Nonne qui te odérunt Deus, óderam illos; * & super inimícos tuos tabescébam?
Perfécto ódio óderam illos: * & inimíci facti sunt mihi.
Proba me Deus, & scito cor meum: * interróga me, & cognósce sémitas meas;
Et vide, si via iniquitátis in me est: * & deduc me in viam etérnam.

Ant. Dómine probásti me, & cognovísti me.

Ant. to. 4. m. A viro iníquo.

Psalmus 139.

Eripe me, Dómine, ab hómine malo: * a viro iníquo líbera me.
Qui cogitavérunt malítias in corde: * tota die constituébant prælia.
Acuérunt linguas suas sicut serpéntes: * venénum áspidum sub lábiis eórum.
Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: * & ab homínibus iníquis líbera me.
Qui cogitavérunt supplantáre

Digitized by Google

tare gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueos mihi .
Et funes extendérunt in láqueum pédibus meis : * juxta iter scándalum posuérunt mihi .
Dixi Dómino: Deus meus es tu : * exáudi Dómine vocem oratiónis meæ .
Dómine Dómine virtus salútis meæ , * obúmbra caput meum in die belli .
Ne tradas me a desidério meo peccatóri : cogitavérunt advérsus me : * ne derelínquas me , ne unquam exalténtur .
Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum cooperiet eos .
Cadent super eos carbónes ignis ; in ignem dejícies eos: * in misériis non subsístent .
Vir linguósus non dirigétur super terram : * virum injústum mala cápient in interitu .
Cognóvi , quóniam fáciet Dóminus judícium ínopum , * & vindíctam páuperum .
Verúntamen justi confitebúntur nómini tuo : * & habitábunt recti cum vultu tuo .
Ant. A viro iníquo libera me Dómine .

Ant. to. 1. Dñe clamávi.

Psalmus 140.

Domine clamávi ad te , exáudi me: * inténde voci oratiónis meæ , dum clamáverovad te .
Dirigátur orátio mea * sicut incénsum in conspéctu tuo .
Elevátio mánuum meárum * sacrifícium vespertínum .
Pone, Dómine, custódiam ori meo ; * & óstium circumstántiæ lábiis meis .
Ut non declínes cor meum in verbum malum , * ad excusándas excusatiónes in peccátis .
Cum homínibus operántibus iniquitátem : * & non combinábor cum eléctis eórum .
Corrípiet me justus in misericórdia , & increpábit me : * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum .
Quóniã adhuc orátio mea in beneplácitis eórum : * absórpti sunt , continuáti petræ , júdices eórum: áudient verba mea , quóniam potuérunt .
Sicut crassitúdo terræ erúpta super terram: * dissipáta sunt ossa nostra secus infernum .
Quia ad te Dómine Dómine óculi mei : * in te sperá-

ſperávi; ne áuferas ánimam meam.

Cuſtódi me a láqueo, quem ſtatuérunt mihi; * & a ſcándalis operántibus iniquitátem.

Cadent in retiáculum ejus peccatóres: * ſinguláriter ſum ego, donec tránſeam.

Ant. Dómine clamávi ad te, exáudi me.

Ant. to. 5. Pórtio mea.

Pſalmus 141.

VOce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Deum deprecátus ſum.

Effúndam in conſpéctu ejus oratiónem meam: * & tribulatiónem meam ante ipſum pronúntiem.

In deficiéndo in me ſpíritum meum: * & tu cognovíſti ſémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abſcondérunt ſupérbi láqueos mihi.

Conſiderábam a dextris, & vidébam: * & non erat qui agnóſceret me.

Périit fuga a me: * & non eſt qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine, dixi: Tu es ſpes mea, * pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde in oratiónem meam; * quia humiliátus ſum nimis.

Líbera me a perſequéntibus me; * quóniam confortáti ſunt ſuper me.

Educ de cárcere ánimam meam, * ad confiténdum nómini tuo Dómine.

Me exſpéctant juſti, * donec retríbuas mihi.

Ant. Pórtio mea, Dómine, ſit in terra vivéntium.

Capitulum. 2. Cor. 1.

BEnedíctus Deus, & Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti; Pater miſericordiárum, & Deus totíus conſolatiónis; qui conſolátur nos in omni tribulatióne noſtra.

Hymnus.

PLaſmátor hóminis Deus,
Qui cuncta ſolus órdinans,
Humum jubes prodúcere
Reptántis & feræ genus.
Qui magna rerum córpora
Dictu jubéntis vívida;
Ut ſérviant per órdinem,
Subdens, dediſti hómini.
Repélle a ſervis tuis
Quicquid per immundítiam,
Aut móribus ſe fúggerit,
Aut áctibus ſe intérſerit.
Da gaudiórum præmia,
Da gratiárum múnera;
Diſſólve litis víncula,
Aſtríngе pacis fœdera.

Digitized by Google

P ræsta Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea.

℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat. Ant. to. 1.

Depósuit poténtes, sanctos persequéntes: & exaltávit húmiles Christum confiténtes.

Preces quando dicendæ sunt, habentur supra in Laudib. Feriæ secundæ 65.

SABBATO.

Ad Vesperas.

Ant. to. 6. Benedíctus.

Psalmus 143.

B Enedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * & dígitos meos ad bellum.

M isericórdia mea & refúgium meum, * suscéptor meus & liberátor meus.

P rotéctor meus, & in ipso sperávi: * subjíciens pópulos sub me.

D ómine quid est homo, quòd innotuísti ei? * aut fílius hóminis, quóniam réputas eum?

H omo vanitáti símilis factus est: * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

D ómine inclína cælos tuos, & descénde: * tange montes, & fumigábunt.

C orúsca coruscatiónes tuas, & dissipábis eos: * emítte sagíttas tuas, & conturbábis eos.

E mítte manum tuam de alto: * éripe me & líbera me de aquis multis, & de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est vanitátem: * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

D eus cánticum novum cantábo tibi: * in psaltério decem chordárum psallam tibi.

Qui das salútem régibus: * qui líberas David servum tuum de gládio malígno.

E ripe me & líbera me de aquis multis, * & de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est vanitátem, * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Quorum fílii, sicut novéllæ plantatiónes, * stabilíti a juventúte sua.

F íliæ eórum compósitæ, * circumornátæ ut similitúdo templi.

P romtuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

O ves eórum fetósæ, abundántes, in itinéribus suis, * boves eórum crassæ.

N on est ruína maceríæ; * ne-

Digitized by Google

neque tránsitus, neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum, cui hæc sunt: * beátus pópulus, cujus est Dóminus Deus eórum.

Ant. Benedíctus Dóminus Deus meus.

Ant. to. 8. f. Per síngulos dies.

Psalmus 144.

EXaltábo te Deus, Rex meus: * & benedícam nomen tuum in ætérnum, & in séculum séculi.

Per síngulos dies benedícam te: * & laudábo nomen tuum in ætérnum, & in séculum séculi.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * & magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio & generátio laudábunt ópera tua: * & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam majestátis tuæ, & sanctitátem tuam loquéntur: * & mirabília tua narrábunt.

Virtútem terribiliórum tuórum dicent: * & magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt: * & justítia tua exsultábunt.

Miséricors & miserátor Dóminus, * pátiens & multum miséricors.

Suávis Dóminus univérsis: * & miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia opera tua: * & sancti tui benedícent te.

Glóriam regni tui dicent: * & poténtiam tuam loquéntur.

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam; * & glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, Dómine, regnum ómnium séculórum: * & dominátio tua in omni generatióne & progénie.

Fidélis Dóminus in verbis suis; * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes, qui ruunt: * & érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant Dómine: * & tu das escam illis in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam: * & imples omne ánimal benedictióne.

Justus Dóminus in viis suis; * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum * in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet: * & oratiónes eórum

rum exáudiet, & salvos fáciet eos.
Custódit Dóminus omnes diligéntes se: * & omnes peccatóres dispérdet.
Laudem Dómini loquétur os meum: * & benedícat omnis caro nomen sanctum ejus in ætérnum, & in séculum séculi.
Ant. Per síngulos dies benedícam te Dómine.
Ant. to 4. Laudábo.

Psalmus 145.

LAuda ánima mea Dóminum: laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quándiu ero.
Nolíte confídere in princípibus, * neque in fíliis hóminum, in quibus non est salus.
Exiet spíritus ejus, & revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.
Beátus, cujus Deus Jacob ádjútor ejus, * spes ejus in Dómino Deo ipsíus.
Qui fecit cælum & terram, * mare & ómnia, quæ in eis sunt.
Qui custódit veritátem in séculum: * facit judícium, injúriam patiéntibus: dat escam esuriéntibus.
Dóminus érigit elísos: Dóminus solvit compeditos: * Dóminus illúminat cæcos.
Dóminus dírigit justos.
Dóminus custódit ádvenam: pupíllum & víduam suscípiet: * & viam peccatórum exterminábit.
Regnábit Dóminus in ætérnum, * Deus tuus Sion in séculum séculi.
Ant. Laudábo Deum meum in vita mea.
Ant. to. 8. f. Deo nostro.

Psalmus 146.

LAudáte Dóminum, quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro jucúnda sit laudátio.
Ædíficans Jerúsalem Dóminus: * & dispersiónes Israël cóngregans.
Qui sanat contrítos corde: * & álligat contritiónes eórum.
Qui númerat multitúdinem stellárum: * & ómnibus eis nómina vocat.
Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus: * & sapiéntiæ ejus non est número.
Suscípiens mansuétos Dóminus: * humíliat autem peccatóres usque ad terram.
Incípite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara.
Qui óperit cælum núbibus: * & parat terræ plúviam.

Qui

Qui producit in montibus fenum, * & herbam servitúti hóminum.
Qui dat juméntis escam ipsórum, * & pullis corvórum invocántibus eum.
Non in viribus equi voluntátem habébit: * neque in tibiis viri beneplácitum est ei.
Beneplácitum est Dómino super timéntes eum; * & in eos, qui sperant in misericórdia ejus.
Ant. Deo nostro jucúnda sit laudátio.
Ant. to. 1. l. Lauda.

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.
Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.
Qui pósuit fines tuos pacem: * & ádipe frumenti satiat te.
Qui emíttit eloquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.
Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam velut cinerem spargit.
Mittit crystállum suam sicut buccas panis: * ante fáciem frígoris ejus quis subsístet?
Mittet verbum suum, & liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.
Pronúntians verbum suum Jacob; * justítias & judícia sua Israël.
Non fecit táliter omni natióni: * & judícia sua non manifestávit eis.
Ant. Lauda Jerúsalem Dóminum.

Capitulum. *Rom.* 11.

O Altitúdo divitiárum sapiéntiæ & sciéntiæ Dei: quàm incomprehensíbilia sunt judícia ejus, & investigábiles viæ ejus!

Hymnus.

O Lux beáta Trínitas,
Et principális únitas,
Jam sol recédit ígneus,
Infúnde lumen córdibus.
Te mane laudum cármine,
Te deprecémur vésperè;
Te nostra supplex glória
Per cuncta laudet sécula.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc & in perpétuum.
Amen.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine.
℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magníficat. Ant. to. 7. r.
Suscépit Deus Israël púerum suum, sicut locútus est ad Abraham, & semen

Digitized by Google

ejus: exaltáre húmiles usque in séculum.

Capitulum. O Altitúdo, dicitur in Vesperis Sabbáti, ab Octava Epiphaniæ usque ad Septuagesimam. Hymnus, & Versículus etiam usque ad Quadragesimam. Ant. ad Magnificat, ab Octava Epiphaniæ usque ad Septuagesimam tantùm. Post Antiphonam dicitur Oratio propria. Deinde fiunt sequentes Commemorationes communes, seu Suffragia Sanctorum, quæ dicuntur etiam ad Laudes.

COMMEMORATIONES Communes, sive Suffragia Sanctorum.

De sancta Maria, quando non dicitur ejus Officium parvum, ad Vesperas, & ad Laudes. Antiphona. Sancta María succúrre miséris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúnque célebrant tuam sanctam commemoratiónem.

℣. Ora pro nobis sancta Dei génitrix.

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio.

COncéde nos fámulas tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis & córporis sanitáte gaudére; & gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, & ætérna pérfrui lætítia.

Ab Octava Epiphaniæ usque ad Purificationem dicitur ℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℟. Dei génitrix intercéde pro nobis.

Oratio.

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti; tríbue quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

De Apostolis.

Ad Vesperas. Antiphona. Petrus Apóstolus, & Paulus doctor géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam Dómine.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad

Digitized by Google

Ad Laudes. Antiphona.

Gloriósi príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita & in morte non sunt separáti.

℣. In omnem terram exívit sonus eorum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Oratio.

DEus, cujus déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit; & coapóstolum ejus Paulum tértiò naufrágantem de profúndo pélagi liberávit: exáudi nos propítius, & concéde; ut ambórum méritis æternitátis glóriam consequámur.

De Patrono, vel Titulari Ecclesiæ fiat commemoratio consueta ante, vel post Commemorationes prædictas, pro dignitate illius: & ultimo loco de Pace.

Ad Vesperas, & Laudes. Antiphona. Da pacem Dómine in diébus nostris; quia non est álius, qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

℣. Fiat pax in virtúte tua.

℟. Et abundántia in túribus tuis.

Oratio.

DEus, a quo sancta, desidéria, recta consília, & justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut & corda nostra mandátis tuis dédita, & hóstium sublata formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla. Per Dóminum, &c.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Deinde dicitur secretò. Pater noster.

Sic terminatur Officium, ubi alia non sequatur Hora, ut dicitur in Rubrica de Oratione Dominica.

Dictæ Commemorationes, seu Suffragia dicuntur ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam Passionis, exceptis Duplicibus, & infra Octavas.

Quando dicitur Officium Beatæ Mariæ, non fit alia Commemoratio de ea.

In Feriali Officio ante Commemorationes de sancta Maria, & de Apostolis, primò fit commemoratio

Digitized by Google

de Cruce, quæ habetur supra in Laudibus Feriæ secundæ 66.

AD COMPLETORIUM.

Lector incipit ℣. Jube, domne benedícere.

Benedictio. Noctem quiétam, & finem perfectum concédat nobis Dóminus omnípotens.

℟. Amen.

Lectio brevis. 1. *Pet.* 5.

FRatres, Sóbrii estóte, & vigiláte; quia adversárius vester diábolus tánquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide. Tu autem Dómine miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cælum, & terram.

Pater noster. dicitur totum secretò.

Deinde fit Confessio communis alternatim, ut supra ad Primam 31. Et facta Absolutione, dicitur ℣.

COnvérte nos Deus salutáris noster.

℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri. Sicut erat.

Ant. to. 8. Miserére.

Psalmus 4.

CUm invocárem te, exaudísti me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti me.

Miserére mihi Dómine; * & exáudi oratiónem meam.

Filii hóminum úsquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Scitóte, quóniam magnificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, dum clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, & in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ; * & speráte in Dómino.

Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona? * Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine.

Dedísti lætítiam in corde meo: * a témpore fruménti, vini, & ólei sui multiplicáti sunt.

In pace in idípsum obdórmiam & requiéscam; * quón-

Digitized by Google

quóniam tu Dómine singuláriter in spe constituísti me.

Psalmus 30.

IN te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: * in tua justítia líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam: * accélera ut erípias me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in locum refúgii; * ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum & refúgium meum es tu: * & propter nomen tuum dux mihi eris, & enútries me.

Et edúces me de láqueo isto, quem occultavérunt mihi; * quóniam tu es protéctor meus Dómine: in manus tuas commendo spíritum meum.

Redemísti me, Dómine, * Deus veritátis.

Psalmus 90.

QUi hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, & refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * & a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * & sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre nocturno.

A sagítta volánte per diem, a negótio perambuláte in ténebris, * a ruína, & dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, & decem míllia a dextris tuis: * tibi autem non appropinquábit.

Verúntamen óculis tuis considerábis: * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine, spes mea: * altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédent ad te mala: * & flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te; * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te; * ne unquam offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem & basilíscum ambulábis: * & conculcábis leónem & draconem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * protégam eum,

eum, quóniam cognóvit nomen meum.
Invocábit me, & ego exáudiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne.
Erípiam eum, & glorificábo eum: longitúdine diérum adimplébo eum: * & osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini.
Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.
In nóctibus extóllite manus vestras in sancta; * & benedícite Dóminum.
Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum & terram.
Ant. Miserére mihi Dómine, & exáudi oratiónem meam.

Hymnus.

TE lucis ante términum
Rerum Creátor póscimus,
Ut sólitâ cleméntiâ
Sis præsul ad custódiam.
Procul recédant somnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.
Præsta Pater omnípotens,
Per Jesum Christum Dóminum,
Qui tecum in perpétuum
Regnat cum sancto Spíritu. Amen.

Capitulum. *Hierem. 14.*

TU autem in nobis es Dómine; & nomen sanctum tuum invocátum est super nos: ne derelínquas nos Dómine Deus noster.
℟. Deo grátias.
℟. breve. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. In manus tuas.
℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. Comméndo.
Glória Patri. In manus tuas.
℣. Custódi nos Dómine, ut pupíllam óculi.
℟. Sub umbra alárum tuárum protége nos.
Ant. to. 3. Salva nos.

Canticum Simeonis.
Luc. 2.

NUnc dimíttis servum tuum Dómine, * secúndum verbum tuum in pace.
Quia vidérunt óculi mei * Salutáre tuum.
Quod paráisti * ante fáciem ómnium populórum.

Lu-

Lumen ad revelatiónem ne- in firmaménto cæli.
géntium, * & glóriam ple- ℟. Et laudábilis, & glo-
bis tuæ Israël. riósus, & supernexaltátus in
Glória Patri, &c. sécula.
Ant. Salva nos, Dómi- ℣. Benedícat & custódiat
ne, vigilántes; custódi nos nos omnípotens Deus.
dormiéntes, ut vigilémus ℟. Amen.
cum Christo, & requiescá- ℣. Dignáre Dómine nocte
mus in pace. ista.
Sequentes Preces semper ℟. Sine peccáto nos custo-
dicuntur, præterquam in díre.
Officio duplici, & infra ℣. Miserére nobis Dómi-
Octavas: quæ in Feriali ne.
Officio, & tempore Ad- ℟. Dómine miserére no-
ventus, quando dictæ sunt bis.
Preces in Vesperis, dicun- ℣. Fiat Dómine miseri-
tur flexis genibus. córdia tua super nos.
KYrie eléison. Chri- ℟. Sicut sperávimus in te.
ste eléison. Kyrie ℣. Dómine exáudi oratió-
eléison. Pater noster nem meam.
secreto. ℟. Et clamor meus ad te
℣. Et ne nos indúcas in véniat.
tentatiónem. ℣. Dóminus vobíscum.
℟. Sed líbera nos a malo. ℟. Et cum spíritu tuo.
Credo in Deum. secreto. Orémus. Oratio.
℣. Carnis resurrectiónem. VIsita, quæsumus Dó-
℟. Vitamætérnam. mine, habitatiónem
Amen. istam; & omnes insídiæ
℣. Benedíctus es Dómine inimíci ab ea longè repél-
Deus patrum nostrórum. le: Angeli tui sancti hábi-
℟. Et laudábilis & glorió- tent in ea, qui nos in pace
sus in sécula. custódiant: & benedíctio
℣. Benedicámus Patrem, tua sit super nos semper.
& Fílium cum sancto Spí- Per Dóminum nostrum.
ritu. ℣. Dóminus vobíscum.
℟. Laudémus, & super- ℟. Et cum spíritu tuo.
exaltémus eum in sécu- ℣. Benedicámus Dómino.
la. ℟. Deo grátias.
℣. Benedíctus es Dómi- Benedíctio. Benedícat & cus-

Digitized by Google

cuſtódiat nos omnípotens & miſéricors Dóminus, Pater, & Fílius, & Spíritus ſanctus.

℟. Amen.

Et non dicitur. Fidélium ánimæ, ſed immediatè dicitur una ex infraſcriptis Antiphonis pro tempore.

A Veſperis Sabbati ante Dominicam primam Adventus uſque ad Purificationem incluſivè.

Antiphona.

ALma Redemtóris mater, quæ pérvia cæli Porta manes, & ſtella maris, ſuccúrre cadénti, Súrgere qui curat, pópulo: tu quæ genuíſti, Natúra miránte, tuum ſanctum Genitórem, Virgo priùs ac poſtériùs, Gabriélis ab ore Sumens illud Ave, peccatórum miſerére.

In Adventu. ℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ. ℟. Et concépit de Spíritu ſancto.

Orémus. Oratio.

GRátiam tuam, quæſumus Dómine, méntibus noſtris infúnde: ut qui Angelo nuntiánte, Chriſti fílii tui incarnatiónem cognóvimus; per paſſiónem ejus & crucem ad reſurrectiónis glóriam perducámur. Per eúndem Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

A primis Veſperis Nativitatis, & deinceps.

℣. Poſt partum, Virgo, invioláta permansísti.

℟. Dei génitrix intercéde pro nobis.

Oratio.

DEus, qui ſalútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præſtitísti, tríbue quæſumus; ut ipſam pro nobis intercédere ſentiámus, per quam meruímus auctórem vitæ ſuſcípere, Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum fílium tuum. ℟. Amen.

Poſt Purificationem, ideſt a fine Completorii illius diei incluſivè, uſque ad Feriam quintam in Cœna Domini excluſivè. Ant.

AVe Regína cælórum, Ave Dómina Angelórum: Salve radix, ſalve porta, Ex qua mundo lux eſt orta: Gaude Virgo gloriósa, Super omnes ſpecióſa, Vale, o valde decóra, Et pro nobis Chriſtum exóra.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo ſacráta.

℟. Da

℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Oratio.

CONcéde miséricors Deus fragilitáti nostræ præsídium; ut qui sanctæ Dei genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

Deinde dicitur secretò, Pater noster, Ave María, & Credo.

Si post Completorium immediatè sequatur Matutinum, tunc iterum dicatur Pater noster, Ave María, & Credo: quia Completorium, quod est finis Officii, sic terminari debet; & ante Matutinum iterum repetitur pro principio Officii sequentis diei.

Antiphonæ prædictæ dicuntur etiam in fine Laudum, quando discedendum est a Choro: sed si immediatè post Matutinum subsequatur Prima, vel alia Hora, dicuntur in fine ultimæ Horæ; ita ut dicantur semper, quando terminata aliqua Hora, discedendum est a Choro: & tunc post ℣. Fidélium ánimæ, & Pater noster. secretò, dicitur ℣. Dóminus det nobis suam pacem. ℟. Et vitam ætérnam. Amen.

Deinde una ex prædictis Antiphonis; & in fine. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

Extra Chorum autem dicuntur in fine Laudum, si tunc terminandum sit Officium: alióquin in fine ultimæ Horæ. Post alias verò Horas, quando terminatur Officium, dicitur tantùm, Pater noster. secretò.

Digitized by Google

Federicus Barotius inven. Io: Franceschi scul. Romę

Digitized by Google

PROPRIUM DE TEMPORE.

SABBATO Ante Dominicam primam Adventus. Ad Vesperas.

℣. Capitulum. *Rom.* 13.

FRATRES, Hora est jam nos de somno súrgere. Nunc enim própior est nostra salus, quàm cùm credídimus.

℟. Deo grátias.

Sic semper respondetur in fine omnium Capitulorum.

Hymnus.

COnditor alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Christe Redémtor ómniũ,
Exáudi preces súpplicum.
Qui cóndolens intéritu
Mortis perire séculum,
Salvásti mundum lánguidum,
Donans reis remédium.
Vergénte mundi véspere,
Uti sponsus de thálamo,
Egréssus honestíssima
Vírginis matris cláusula.
Cujus forti poténtiæ
Genu curvántur ómnia,
Cæléstia, terréstria,
Nutu faténtur súbdita.
Te deprecámur ágie,
Ventúre Judex séculi,
Consérva nos in témpore
Hostis a telo pérfidi.
Laus, honor, virtus, glória,
Deo Patri, & Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In seculórum sécula.
Amen.

℣. Roráte cæli désuper, & nubes pluant justum.

℟. Aperiátur terra, & gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat. Ant. to. 1. Ecce nomen Dómini venit de longínquo; & cláritas ejus replet orbem terrárum.

Oratio.

EXcita, quæsumus Dómine, poténtiam tuã, & veni: ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári. Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte

táte Spíritus sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

Commemorationes, seu Suffragia Sanctorum non fiunt per totum Adventum, etiam in Officio de Sanctis, nec de Cruce in Feriali Officio.

In Adventu non fit de Festo, nisi fuerit duplex, vel semiduplex; quod si occurrat in Dominica, transfertur in primam diem simili Festo non impeditam, secundùm Rubricam de Translatione Festorum.

De simplici verò fit tantùm Commemoratio.

DOMINICA PRIMA Adventus.

Ad Matutinum. Invitatorium. Regem ventúrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Et dicitur etiam in Feriis usque ad Dominicam tertiam Adventus.

Psalmus. Veníte, exsultémus 2.

Hymnus.

VErbum supérnum pródiens,
A Patre olim éxiens,
Qui natus Orbi súbvenis,
Cursu declívi témporis.
Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema;
Audíto ut præcónio
Sint pulsa tandem lúbrica.
Judéxque cùm post áderis,
Rimári facta péctoris,
Reddens vicem pro ábditis,
Justísque regnum pro bonis.
Non demum arctémur malis,
Pro qualitáte críminis;
Sed cum beátis cómpotes
Simus perénnes cælibes.
Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, & Fílio,
Sancto simul Paráclito.
In seculórum sécula.
Amen.

In primo Nocturno.

Ant. Véniet ecce Rex.

Psalm. Beátus vir, cum reliquis, ut in Psalterio 3.

Post ℣. in quolibet Nocturnò dicitur Pater noster. secretò usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

EXáudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, & miserére nobis; qui cum Patre & Spíritu sancto vivis & regnas in sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

Inci-

Digitized by Google

Incipit liber Isaíæ Prophétæ.

Lectio i. *Cap.* 1.

VIsio Isaíæ fílii Amos, quam vidit super Judam & Jerúsalem, in diébus Oziæ, Jóathan, Achaz, & Ezechíæ Regum Juda. Audíte cæli, & áuribus pércipe terra, quóniam Dóminus locútus est. Fílios enutrívi, & exaltávi: ipsi autem sprevérunt me. Cognóvit bos possessórem suum, & ásinus præsépe dómini sui: Israël autem me non cognóvit; & pópulus meus non intelléxit. Tu autem Dómine miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Sic semper terminantur Lectiones, nisi aliter signetur.

℟. Aspíciens a longe, ecce vídeo Dei poténtiam ventiléntem, & nébulam totam terram tegéntem. * Ite óbviam ei, & dícite: * Núntia nobis, si tu es ipse, * Qui regnatúrus es in pópulo Israël.

℣. Quíque terrígenæ, & fílii hóminum, simul in unum dives & pauper. Ite óbviam ei, & dícite.

℣. Qui regis Israël, intende, qui dedúcis velut ovem Joseph: Núntia nobis, si tu es ipse.

℣. Tóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles, & introíbit Rex glóriæ. Qui regnatúrus es in pópulo Israël.

℣. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto.

Deinde repetitur ℟. Aspíciens a longe, usque ad ℣. Quique terrígenæ.

Hoc ℟. non dicitur per Hebdomadam, sed ejus loco dicitur ℟. primum sequéntis Feriæ secundæ.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere, & adjuváre dignétur.

℟. Amen.

Lectio ii.

VÆ genti peccatrici, pópulo gravi iniquitáte, sémini nequam, fíliis scelerátis: dereliquérunt Dóminum, blasphemavérunt sanctum Israël, abalienáti sunt retrórsum. Super quo percútiam vos ultra, addéntes prævaricatiónem? Omne caput lánguidum, & omne cor mœrens. A planta pedis usque ad vérticem non est in eo sánitas: vulnus, & livor, & plaga tumens non est circumligáta, nec curáta medicámine, neque fota óleo.

Digitized by Google

℟. Aſpiciébam in viſu noctis, & ecce in núbibus cæli Fílius hóminis veniébat; & datum eſt ei regnum, & honor: * Et omnis pópulus, tribus, & linguæ férvient ei.

℣. Potéſtas ejus, potéſtas ætérna, quæ non auferétur: & regnum ejus, quod non corrumpétur. Et omnis.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Spíritus ſancti grátia illúminet ſenſus & corda noſtra. ℟. Amen.

Lectio iii.

TErra veſtra deſérta, civitátes veſtræ ſuccénſæ igni: regiónem veſtram coram vobis aliéni dévorant; & deſolábitur ſicut in vaſtitáte hoſtíli. Et derelinquétur fília Sion, ut umbráculum in vínea, & ſicut tugúrium in cucumerário, & ſicut cívitas, quæ vaſtátur. Niſi Dóminus exercítuum reliquíſſet nobis ſemen, quaſi Sódoma fuiſſémus, & quaſi Gomórrha ſímiles eſſémus.

℟. Miſſus eſt Gábriel Angelus ad Maríam vírginem deſponſátam Joſeph, núntians ei verbum: & expavéſcit Virgo de lúmine: Ne tímeas María, invenſti grátiam apud Dóminum: * Ecce concípies, & páries, & vocábitur Altíſſimi Fílius.

℣. Dabit ei Dóminus Deus ſedem David patris ejus, & regnábit in domo Jacob in ætérnum. Ecce concípies. Glória Patri. Ecce.

Sic ſemper dicitur. Glória Patri, in fine ultimi Reſponſorii cujuslibet Nocturni, niſi aliter notetur.

In ſecundo Nocturno.

Ant. Gaude & lætáre.

Pſalm. Conſérva, cum reliquis, ut in Pſalterio 11.

Abſolutio.

IPſius píetas & miſericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre & Spíritu ſancto vivit & regnat in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Deus Pater omnípotens ſit nobis propítius & clemens.

℟. Amen.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

Sermo 8. de jejunio x. menſis, & eleemoſynis.

Lectio iv.

CUm de advéntu regni Dei, & de mundi fine ac témporum, diſcípulos ſuos Salvátor inſtrúeret, totámque Eccléſiam ſuam in Apóſtolis erudíret: Cavéte, inquit, ne forte

fortè graventur corda vestra in crápula, & ebrietáte, & cogitatiónibus seculáribus. Quod útique præcéptum, dilectíssimi, ad nos speciáliùs pertinére cognóscimus, quibus denuntiátus dies, étiamsi est occúltus, non dubitátur esse vicínus.

℣. Ave María grátiâ plena, Dóminus tecum: * Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi: quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei.

℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? & respóndens Angelus dixit ei. Spíritus sanctus.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.

Lectio v.

AD cujus advéntum omnem hóminem cónvenit præparári: ne quem aut ventri déditum, aut curis seculáribus invéniat implicátum. Quotidiáno enim, dilectíssimi, experiménto probátur, potus satietáte ácriem mentis obtúndi; & cibórum nimietáte vigórem cordis hebetári: ita ut delectátio edéndi, étiam córporum contrária sit salúti, nisi táctio temperántiæ obsístat illécebræ; & quod futúrum est óneri, súbtrahat voluptáti.

℟. Salvatórem exspectámus Dóminum Jesum Christum, * Qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ.

℣. Sóbriè, & justè, & piè vivámus in hoc sæculo, exspectántes beátam spem, & advéntum glóriæ magni Dei. Qui reformábit.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris.

℟. Amen.

Lectio vi.

QUamvis enim sine ánima nihil caro desideret, & inde accípiat sensus, unde sumit & motus: ejúsdem tamen est ánimæ, quædam sibi súbditæ negáre subsántiæ, & interióri judício ab inconveniéntibus exterióra frænáre: ut a corpóreis cupiditátibus sæpiùs líbera, in aula mentis possit divínæ vacáre sapiéntiæ:

Digitized by Google

ubi omni strépitu terrenárum silénte curárum, in meditatiónibus sanctis, & in delíciis lætétur ætérnis. ℟. Obsecro Dómine, mitte quem missúrus es: vide afflictiónem pópuli tui: * Sicut locútus es, veni, * Et líbera nos. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Sicut locútus. Glória Patri. Et líbera nos.

In tertio Nocturno.

Ant. Gábriel Angelus. Psalmus. Cæli enárrant, cum reliquis, ut in Psalterio 61.

Absolutio.

A Vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen. ℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Euangélica léctio sit nobis salus & protéctio. ℟. Amen.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam.

Sic semper præponitur Léctio sancti Euangélii, ante primam Lectionem de Homília.

Lectio vii. *Cap.* 21.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Erunt signa in sole, & luna, & stellis, & in terris pressúra géntium. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ. *Homilia* 1. *in Euangelia.*

DOminus, ac Redémptor noster parátos nos invenire desíderans, senescéntem mundum quæ mala sequántur, denúntiat; ut nos ab ejus amóre compéscat. Appropinquántem ejus términum quantæ percussiónes prævéniant, insinuávit; ut si Deum metúere in tranquillitáte nólumus, saltem vicínum ejus judícium vel percussiónibus attrísti timeámus. ℟. Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium, dicit Dóminus: * Et vocábitur nomen ejus Admirábilis, Deus, Fortis. ℣. Super sólium David, & super regnum ejus sedébit in ætérnum. Et vocábitur. ℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Quando fit Officium de Sanctis, dicitur Cujus, vel Quorum, vel Quarum festum cólimus, ipse, vel ipsa, ipsi, vel ipsæ intercédat, vel intercédant pro

Digitized by Google

pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Quando fit Officium de sancta Maria. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

℟. Amen.

Lectio viii.

HUic étenim lectióni sancti Euangélii, quam modò vestra fratérnitas audívit, paulò supériùs Dóminus præmísit, dicens: Exsúrget gens contra gentem, & regnum advérsus regnum: & erunt terræmótus magni per loca, pestilléntiæ, & fames. Et quibúsdam interpósitis, hoc, quod modò audístis, adjúnxit: Erunt signa in sole, & luna, & stellis, & in terris pressúra géntium præ confusióne sónitus maris, & flúctuum. Ex quibus profectò ómnibus ália jam facta cérnimus, ália in próximo ventúra formidámus.

℟. Audíte verbum Dómini, gentes, & annuntiáte illud in fínibus terræ. * Et fastídis, quæ procul sunt, dícite: Salvátor noster adveniet.

℣. Annunciáte, & audítum fácite: loquímini, & clamáte. Et fastídis.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Quando legitur aliud Euangelium cum Homilia, dicitur sequens Benedictio. Per Euangélica dicta deleántur nostra delícta.

℟. Amen.

Prædicto ordine dicuntur Absolutiones, & Benedictiones, quandocunque fit Officium novem Lectionum. Quando verò fit trium Lectionum, si singulæ tres Lectiones sunt de Scriptura, Absolutiones & Benedictiones primi Nocturni dicuntur secunda, & quinta Feria: Secundi Nocturni tertia, & sexta Feria: Tertii Nocturni quarta Feria, & Sabbato, omissa Benedictione ante Euangelium, cujus loco dicitur, Ille nos benedícat, qui sine fine vivit, & regnat.

℟. Amen.

Si autem singulæ tres Lectiones non sint de Scriptura, Absolutiones dicuntur eodem ordine: Benedictiones verò, ut in tertio Nocturno. Si sit de Sancto, prima erit, Ille nos benedícat. Secunda, Cujus festum

Digitized by Google

stum cólimus. Tertia, Ad societátem.

Lectio ix.

NAm gentem contra gentem exsúrgere, earúmque pressúram terris insístere, plus jam in nostris temporibus cérnimus, quàm in codícibus légimus. Quòd terræmótus urbes innúmeras óbruat, ex áliis mundi pártibus scítis quàm frequénter audívimus. Pestiléntias sine cessatióne pátimur. Signa verò in sole, & luna, & stellis, adhuc apértè minimè vídimus: sed quia & hæc non longè sint, ex ipsa jam áëris immutatióne colligimus.

℟. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, & fuscitábo David germen justum: & regnábit Rex, & sápiens erit, & fáciet judícium & justítiam in terra: *Et hoc est nomen, quod vocábunt eum: * Dóminus justus noster.

℣. In diébus illis salvábitur Juda, & Israël habitábit confidénter. Et hoc. Glória Patri. Dóminus justus noster.

Ab hac Dominica usque ad Nativitatem Domini, & a Dominica Septuagesimæ usque ad Pascha, Dominicis diebus dicitur nonum Responsórium, quia Te Deum non dicitur, nisi in Festis.

AD LAUDES, & per Horas. Ant. to. 8.

IN illa die stillábunt montes dulcédinem, & colles fluent lac & mel, allelúja.

Psalmus. Dóminus regnávit 19.

Ant. to. 8. Jucundáre filia Sion, & exsúlta satis filia Jerúsalem, allelúja.

Psalm. Jubiláte Deo 20.

Ant. to. 5. Ecce Dóminus véniet, & omnes Sancti ejus cum eo: & erit in die illa lux magna, allelúja.

Psalmus. Deus Deus meus 20.

Ant. to. 7. Omnes sitiéntes venite ad aquas: quærite Dóminum, dum invenírí potest, allelúja.

Canticum. Benedícite 21.

Ant. to. 4. Ecce véniet Prophéta magnus, & ipse renovábit Jerúsalem, allel.

Psalmus. Laudáte Dóminum 22.

Capitulum. Rom. 13.

FRatres, Hora est jam nos de somno súrgere. Nunc enim própior est nóstra salus, quàm cùm credídimus.

℟. Deo grátias.

Hy-

Digitized by Google

Hymnus.

VOx clara ecce intonat,
Obscúra quæque increpat;
Pellúntur éminus sómnia;
Ab urbe Christus prómicat.
Mens jam resúrgat tórpida,
Quæ sorde exstat sáucia:
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.
E sursum Agnus míttitur
Laxáre gratis débitum:
Omnes pro indulgéntia
Vocem demus cum lácrimis.
Secúndò ut cùm súlserit,
Mundúmque horror cínxerit,
Non pro reátu púniat;
Sed nos pius tunc prótegat.
Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, & Fílio,
Sancto simúl Paráclito,
In seculórum sécula.
Amen.

℣. Vox clamántis in desérto, Paráte viam Dómini.
℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Benedictus. Ant. to. 8. Spíritus sanctus in te descéndet Maria: nesímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúja.

Oratio.

EXcita, quæsumus Dómine, poténtiam tuã, & veni; ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári. Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus: per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

Ad Primam, Tertiam, Sextam, & Nonam, Antiphonæ de Laudibus dicuntur per ordinem, quarta prætermissa. Quod etiam servatur in aliis Dominicis Adventus.

Ad Primam, Hymnus. Jam lucis orto sídere 25.

Ant. In illa die.

Psalmus. Deus in nómine tuo, cum reliquis de Psalterio 25.

Cap. Regi seculórum 30.

℟. breve. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis.

Repetitur. Christe Fili Dei vivi, Miserére nobis.

℣. Qui ventúrus es in mundum. Miserére nobis.

℣. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto. Christe Fili Dei vivi, Miserére nobis. ℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Sic dicitur quotidie usque ad Nativitatem Domini, etiam in Officio de Sanctis, præterquam in die Conceptionis Beatæ Mariæ.

Deinde K yrie eléison. C hriste eléison. K yrie eléison, P ater noster. C redo. ℣. Et ego ad te Dómine clamávi, cum reliquis, ut in Psalterio 31.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis. Dómine miserére 33. quæ dicitur in Dominicis, & Feriis usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusivè.

Ad Tertiam. Hymnus, N unc sancte 39.

Ant. Jucundáre.

Psalmus. L egem pone, cum reliquis 39.

Capitulum. F ratres, Hora est, ut supra 182.

℟. breve. Veni ad liberándum nos,* Dómine Deus virtútum. Et repetitur. Veni ad liberándum nos, Dómine Deus virtútum. ℣. Osténde fáciem tuam, & salvi érimus. Dómine Deus virtútum. G lória Patri. Veni ad liberándum nos, Dómine Deus virtútum.

℣. Timébunt gentes nomen tuum Dómine.

℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Sic repetuntur Versus in omnibus Responsoriis brevibus Horarum.

Ad Sextam. Antiphona. Ecce Dóminus.

Capitulum. *Rom.* 13.

NOx præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis.

℟. breve. Osténde nobis Dómine,* Misericórdiam tuam. Osténde.

℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam. G lória Patri. Osténde.

℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui.

℟. Vísita nos in salutári tuo.

Ad Nonam. Antiphona. Ecce véniet.

Capitulum. *Rom.* 13.

SIcut in die honéste ambulémus: non in comessatiónibus, & ebrietátibus, non in cubílibus & impudicítiis, non in contentióne & æmulatióne: sed induímini Dóminum Jesum Christum.

℟. breve. Super te Jerúsalem,* Oriétur Dóminus. Super te.

℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur Dóminus. G lória Patri. Super te.

℣. Dó-

Digitized by Google

℣. Dómine Deus virtútum convérte nos.
℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

Ad Vesperas. Antiphona. In illa die, cum reliquis de Laudibus 182.

Psalmus. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica 142.

Capitulum. Fratres, Hora est, ut supra 182.

Hymnus. Cónditor alme.

℣. Roráte cæli, ut supra in primis Vesperis 175.

Ad Magnificat. Ant. to. 8. Ne tímeas María, invenísti enim grátiam apud Dóminum: ecce concípies, & páries fílium, allelúja.

Oratio. Excita, quæsumus Dómine, ut sup. 183.

Hymni, Versus, & Responsoria brevia hujus Dominicæ dicuntur in aliis Dominicis, & Feriis Adventus.

Post Vesperas dici dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum. Invitat. Regem ventúrum.

Hymnus. Verbum supérnum 176.

Ant. Dóminus defénsor. Psalmus. Dóminus illuminátio, cum reliquis de Psalterio 49.

Post ℣. Ave Pater noster, Absolutiónes & Benedictiones in hac, & sequentibus Feriis dicuntur ordine superiùs descripto.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 1.

Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis: quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere; quærite judícium, subveníte oppréssio, judicáte pupíllo, deféndite víduam. Et veníte, & argúite me, dicit Dóminus: si fúerint peccáta vestra ut cóccinum, quasi nix dealbabúntur: & si fúerint rubra quasi vermículus, velut lana alba erunt.

℟. Súscipe verbum virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est: concípies, & páries Deum páriter & hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres.

℣. Páries quidem fílium, & virginitátis non patiéris detriméntum: efficiéris grávida, & eris mater semper intácta. Ut.

Lectio ii.

Si volúeritis, & audiéritis me, bona terræ comedétis. Quod si noluéritis, & me ad iracúndiam pro-

Digitized by Google

provocavéritis, gládius devorábit vos, quia os Dómini locútum est. Quómodo facta est méretrix cívitas fidélis, plena judícii? justítia habitávit in ea, nunc autem homicídæ. Argéntum tuum versum est in scóriam: vinum tuum mistum est aqua. Príncipes tui infidéles, sócii furum: omnes díligunt múnera, sequúntur retributiónes. Pupíllo non judicant: & causa víduæ non ingréditur ad illos.

℟. Læténtur cæli, & exsúltet terra, jubiláte montes laudem; quia Dóminus noster véniet, * Et páuperum suórum miserébitur.

℣. Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis. Et páuperum.

Lectio iii.

PRopter hoc ait Dóminus Deus exercítuum fortis Israël: Heu, consolábor super hóstibus meis; & vindicábor de inimícis meis. Et convértam manum meam ad te, & éxcoquam ad purum scóriam tuam, & áuferam omne stannum tuum. Et restítuam júdices tuos ut fuérunt prius, & consiliários tuos sicut antíquitus: post hæc vocáberis cívitas justi, urbs fidélis. Sion in judício redimétur, & redúcent eam in justítia: & cónteret sceléstos & peccatóres simul; & qui dereliquérunt Dóminum, consummántur.

℟. Aliéni non transíbunt per Jerúsalem ámplius: * Nam in illa die stillábunt montes dulcédinem, & colles fluent lac & mel, dicit Dóminus.

℣. Deus a Líbano véniet, & sanctus de monte umbróso & condénso. Nam. Glória Patri. Nam.

Ad Laudes, Antiphona, & Psalmus, Miserére, cum reliquis de Psalterio 62.

Capitulum. *Isaiæ* 2.

VEníte, & ascendámus ad montem Dómini, & ad domum Dei Jacob; & docébit nos vias suas, & ambulábimus in sémitis ejus: quia de Sion exíbit lex, & verbum Dómini de Jerúsalem.

Hymnus. Vox clara.

℣. Vox clamántis 183.

Ad Benedíctus. Ant. to. 1. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, & concépit de Spíritu sancto, allelúja.

Deinde dicuntur Preces Kyrie eléison. Pater noster. ℣. Ego dixi, Dómine, ut in Psalterio 65.

Ora-

Digitized by Google

Oratio. Excita, quæsumus 183.

Oratio Dominicæ præteritæ semper dicitur per Hebdomadam in Feriali Officio, quando propria non assignatur. Et ad Horas Antiphonæ sumuntur de Laudibus Dominicæ præcedentis, quando ad Laudes Feriæ non assignantur propriæ.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

Ad Primam. Ant. In illa die.

Capitulum. Pacem & veritátem, ut in Psalterio 37.

℟. breve, ut supra in Dominica prima Adventus. Deinde Preces, ut in Psalterio in Feriali Officio 38.

Ad Absolutionem Capituli. Dómine miserére, ut in Psalterio 33.

Ad Tertiam. Ant. Jucundáre.

Capitulum. *Jerem.* 23.

ECce dies véniunt, dicit Dóminus: & suscitábo David germen justum: & regnábit Rex, & sápiens erit: & fáciet judícium & justítiam in terra.

℟. breve. Veni ad liberándum nos, * Dómine Deus virtútum. Veni ad. ℣. Osténde fáciem tuam, & salvi érimus. Dómine. Glória Patri. Veni ad. ℣. Timébunt gentes nomen tuum Dómine. ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Post ℟. breve dicitur Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. ℣. Dómine Deus virtútum, ut in Psalterio 42.

Ad Sextam. Ant. Ecce Dóminus.

Capitulum. *Jerem.* 23.

IN diébus illis salvábitur Juda; & Israël habitábit confidénter: & hoc est nomen, quod vocábunt eum, Dóminus justus noster.

℟. breve. Osténde nobis Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam. Glória Patri. Osténde. ℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.

Deinde Kyrie eléison, ut supra 42.

Ad Nonam. Antiphona. Ecce véniet.

Capi-

Digitized by Google

Capitulum. *Isaiæ* 14.

PRope est, ut véniat tempus ejus, & dies ejus non elongabúntur. Miserébitur enim Dóminus Jacob, & Israël salvábitur.

℟. breve. Super te Jerúsalem,* Oriétur Dóminus. Super te.

℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur Dóminus. Glória Patri. Super te.

℣. Veni Dómine, & noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Deinde Kyrie eléison, ut supra 42.

Ad Vesperas Antiphona. Inclinávit. Psalmus. Dixi, cum reliquis de Psalterio 146.

Capitulum. *Gen.* 49.

NOn auferétur sceptrum de Juda, & dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est: & ipse erit exspectátio géntium.

Hymnus. Condítor alme.

℣. Roráte cæli 175.

Ad Magnificat. Ant. to. 1. Leva, Jerúsalem, óculos tuos, & vide poténtiam Regis: ecce Salvátor venit sólvere te a vínculo.

Deinde dicitur Kyrie eléison, cum Precibus, ut supra in Psalterio 65.

Capitula prædicta dicuntur in Feriali Officio usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusivè.

FERIA TERTIA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 2.

VErbum, quod vidit Isaías, fílius Amos, super Juda & Jerúsalem. Et erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini in vértice móntium; & elevábitur super colles, & fluent ad eum omnes gentes. Et ibunt pópuli multi, & dicent: Veníte, & ascendámus ad montem Dómini, & ad domum Dei Jacob; & docébit nos vias suas, & ambulábimus in sémitis ejus: quia de Sion exíbit lex, & verbum Dómini de Jerúsalem.

℟. Montes Israël, ramos vestros expándite, & floréte, & fructus fácite:* Prope est, ut véniat dies Dómini.

℣. Roráte cæli désuper, & nubes pluant justum: aperiátur terra, & gérminet Salvátorem. Prope est.

Lectio ii.

ET judicábit gentes, & árguet pópulos multos: & conflábunt gládios suos in vómeres, & lánceas suas in falces: non levábit gens contra gentem

cum gládium, nec exercebúntur ultra ad prælium. Domus Jacob veníte, & ambulémus in lúmine Dómini. Projecísti enim pópulum tuum, domum Jacob, quia repléti sunt ut olim, & áugures habuérunt ut Philísthiim, & púeris aliénis adhæsérunt.

℟. Erúmpant montes jucunditátem, & colles justítiam: * Quia lux mundi Dóminus cum poténtia, venit.

℣. De Sion exíbit lex, & verbum Dómini de Jerúsalem. Quia.

Lectio iii.

Repléta est terra, argénto & auro: & non est finis thesaurórum ejus: & repléta est terra ejus equis: & innumerábiles quadrígæ ejus. Et repléta est terra ejus idólis: opus mánuum suárum adoravérunt, quod fecérunt dígiti eórum. Et incurvávit se homo, & humiliátus est vir: ne ergo dimíttas eis.

℟. Ecce ab Austro vénio ego Dóminus Deus veníet, * Visitáre vos in pace.

℣. Aspíciam vos, & créscere fáciam: multiplicábimini, & firmábo pactum meum vobíscum. Visitáre. Glória Patri. Visitáre.

Ad Benedictus. Ant. to. 2. Antequam convenírent, invénta est María habens in útero de Spíritu sancto, allelúja.

Deinde Kyrie eléison 6 5.

Ad Magníficat. Ant. to. 4. Quærite Dóminum, dum inveníri potest: invocáte eum, dum prope est, allelúja.

Deinde Kyrie eléison 6 5.

FERIA QUARTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 3.

Ecce enim dominátor Dóminus exercítuum áuferet a Jerúsalem & a Juda válidum & fortem, omne robur panis, & omne robur aquæ: fortem & virum bellatórem, júdicem, & Prophétam, & aríolum, & senem: Príncipem super quinquagínta, & honorábilem vultu, & consiliárium, & sapiéntem de architéctis, & prudéntem elóquii mystici. Et dabo púeros príncipes eórum: & effemináti dominabúntur eis.

℟. Rex noster advéniet Christus, * Quem Joánnes prædicávit, Agnum esse ventúrum.

℣. Super ipsum continébunt reges os suum, ipsum gentes deprecabúntur. Quæ.

Le-

Digitized by Google

Lectio ii.

ET ſtruet pópulus, vir ad virum, & unuſquiſque ad próximum ſuum: tumultuábitur puer contra ſenem, & ignóbilis contra nobilem. Apprehéndet enim vir fratrem ſuum domésticum patris ſui: Veſtiménтum tibi eſt, princeps eſto noſter, ruína autem hæc ſub manu tua. Reſpondébit in die illa, dicens: Non ſum médicus, & in domo mea non eſt panis, neque veſtiméntum: nolíte conſtitúere me príncipem pópuli.

℟. Ante multum tempus prophetávit Ezéchiel: Vidi portam clauſam; ecce Deus ante ſécula ex ea procedébat pro ſalúte mundi: * Et erat ſterum clauſa, demónſtrans Vírginem, quia poſt partum permánſit virgo.

℣. Porta, quam vidíſti, Dóminus ſolus tranſíbit per illam. Et erat.

Lectio iii.

RUit enim Jeruſalem, & Judas cóncidit: quia lingua eórum & adinventiónes eórum contra Dóminum; ut provocárent óculos majeſtátis ejus. Agnítio vultus eórum reſpóndit eis, & peccátum ſuum quaſi Sódoma prædicavérunt, nec abſcondérunt: væ ánimæ eórum, quóniam réddita ſunt eis mala. Dícite juſto, quóniam bene, quóniam fructum adinventiónum ſuárum cómedet. Væ impío in malum: retribútio enim mánuum ejus fiet ei.

℟. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, & ſuſcitábo David germen juſtum: & regnábit Rex, & ſápiens erit, & fáciet judícium & juſtítiam in terra: * Et hoc eſt nomen, quod vocábunt eum: * Dóminus juſtus noſter.

℣. In diébus illis ſalvábitur Juda, & Iſraël habitábit confidénter. Et hoc.

Glória Patri. Dóminus.

Ad Benedictus. Ant. to. 2. De Sion exíbit lex, & verbum Dómini de Jeruſalem.

Deinde Kyrie eléïſon 65.

Ad Magníficat. Ant. to. 5. Véniet fórtior me poſt me, cujus non ſum dignus ſólvere corrígiam calceamentórum.

Deinde Kyrie eléïſon 65.

FÉRIA QUINTA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 4.

ET apprehéndent ſeptem mulíeres virum unum in die illa, dicéntes: Pa-

Digitized by Google

Panem nostrum comedémus, & vestiméntis nostris operiémur, tantúmmodo invocétur nomen tuum super nos, aufer opprobrium nostrum. In die illa erit germen Dómini in magnificéntia, & glória, & fructus terræ sublímis, & exsultátio his, qui salváti fúerint de Israël. Et erit: Omnis, qui relíctus fúerit in Sion, & resíduus in Jerúsalem, sanctus vocábitur, omnis, qui scriptus est in vita in Jerúsalem.

℟. Súscipe verbum virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est: concípies & páries Deum páriter & hóminem, * Ut benedícta dícáris inter omnes mulíeres.

℣. Páries quidem fílium, & virgínitátis non patiéris detriméntum: efficiéris grávida, & eris mater semper intácta. Ut.

Lectio ii. *Cap.* 5.

CAntábo dilécto meo cánticum patruélis mei víneæ suæ. Vínea facta est dilécto meo in cornu fílio ólei. Et sepsvit eam, & lápides elégit ex illa, & plantávit eam eléctam, & ædificávit turrim in médio ejus, & torcular exstrúxit in ea: & exspectávit ut fáceret uvas, & fecit labrúscas. Nunc ergo habitatóres Jerúsalem, & viri Juda, judicáte inter me, & víneam meam. Quid est quod débui ultra fácere víneæ meæ, & non feci ei? an quòd exspectávi, ut fáceret uvas, & fecit labrúscas?

℟. Aspiciébam in visu noctis, & ecce in núbibus cæli Fílius hóminis veniébat: & datum est ei regnum, & honor: * Et omnis pópulus, tribus, & linguæ sérvient ei.

℣. Potéstas ejus, potéstas ætérna, quæ non auferétur: & regnum ejus, quod non corrumpétur. Et omnis.

Lectio iii.

ET nunc osténdam vobis quid ego fáciam víneæ meæ: auferam sepem ejus, & erit in direptiónem: díruam macériam ejus, & erit in conculcatiónem. Et ponam eam desértam: non putábitur, & non fodiétur: & ascéndent vepres & spinæ: & núbibus mandábo, ne pluant super eam imbrem. Vínea enim Dómini exercítuum domus Israël est, & vir Juda germen ejus delectábile: & exspectávi, ut fáceret judícium, & ecce ini-

Digitized by Google

inſquitas: & juſtítiam, & eccę clamor.

℟. Miſſus eſt Gábriel Angelus ad Maríam vírginem deſponſátam Joſeph, núntians ei verbum: & expavéſcit Virgo de lúmine: ne tímeas María, invenſſti grátiam apud Dóminum: * Ecce concípies & páries, & vocábitur Altíſſimi Fílius.

℣. Dabit ei Dóminus Deus ſedem David patris ejus, & regnábit in domo Jacob in ætérnum. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Ad Benedictus. Ant. to. 4. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui.

Deinde Kyrie eléïſon 6 5.

Ad Magnificat. Ant. to. 4. Exſpectábo Dóminum Salvatórem meum, & præſtolábor eum, dum prope eſt, allelúja.

Deinde Kyrie eléïſon 6 5.

FERIA SEXTA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio i. *Cap. 6.*

IN anno, quo mórtuus eſt rex Ozías, vidi Dóminum ſedéntem ſuper ſólium excélſum, & elevátum: & ea, quæ ſub ipſo erant, replébant templum. Séraphim ſtabant ſuper illud: ſex alæ uni, & ſex alæ álteri; duábus velábant fáciem ejus, & duábus velábant pedes ejus, & duábus volábant. Et clamábant alter ad álterum, & dicébant: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus exercítuum; plena eſt omnis terra glória ejus.

℟. Ave María, grátia plena, Dóminus tecum: * Spíritus ſanctus ſupervéniet in te, & virtus Altíſſimi obumbrábit tibi: quod enim ex te naſcétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei.

℣. Quómodo fiet iſtud, quóniam virum non cognósco? & reſpóndens Angelus dixit ei. Spíritus.

Lectio ii.

ET commóta ſunt ſuperliminária cárdinum a voce clamántis, & domus repléta eſt fumo. Et dixi: Væ mihi, quia tácui, quia vir pollútus lábiis ego ſum, & in médio pópuli pollúta lábia habéntis ego hábito; & Regem Dóminum exercítuum vidi óculis meis. Et volávit ad me unus de Séraphim, & in manu ejus cálculus, quem fórcipe túlerat de altári. Et tétigit os meum, & dixit: Ecce tétigit hoc lábia tua, & auferétur inſquitas tua, & peccátum tuum mundábitur.

℟. Sal-

Digitized by Google

℟. Salvatórem exſpectámus Dóm. Jeſum Chriſtum, * Qui reformábit corpus humilitátis noſtræ, configurátum córpori claritátis ſuæ. ℣. Sóbriè, & juſtè, & piè vivámus in hoc ſéculo, exſpectántes beátam ſpem, & advéntum glóriæ magni Dei. Qui.

Lectio iii.

ET audívi vocem Dómini dicéntis: Quem mittam? & quis ibit nobis? Et dixi: Ecce ego, mitte me. Et dixit: Vade, & dices pópulo huic: Audíte audiéntes, & nolíte intellígere: & vidéte visiónem, & nolíte cognóscere. Excæca cor pópuli hujus, & aures ejus ágrava, & óculos ejus claude: ne fortè vídeat óculis ſuis, & áuribus ſuis áudiat, & corde ſuo intélligat, & convertátur, & ſanem eum. ℟. Obſecro Dómine, mitte quem miſſúrus es: vide afflictiónem pópuli tui: * Sicut locútus es, veni, * Et líbera nos. ℣. Qui regis Iſraël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joſeph, qui ſedes ſuper Chérubim. Sicut. Glória Patri. Et.

Ad Benedictus. Ant. to. 1. Ecce véniet Deus & homo de domo David ſedére in throno, allelúja.

Deinde Kyrie eléiſon 65.

Ad Magnificat. Ant. to. 4. Ex Ægypto vocávi Fílium meum: véniet, ut ſalvet pópulum ſuum.

Deinde Kyrie eléiſon 65.

SABBATO.

De Iſaía Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 7.

ET factum eſt in diébus Achaz fílii Jóathan, fílii Oziæ regis Juda; aſcéndit Raſin rex Syriæ, & Phácee fílius Romelíæ rex Iſraël, in Jerúſalem, ad præliándum contra eam: & non potuérunt debelláre eam. Et nuntiavérunt dómui David, dicéntes: Requiévit Syria ſuper Ephraim, & commótum eſt cor ejus, & cor pópuli ejus, ſicut movéntur ligna ſilvárum a fácie venti. Et dixit Dóminus ad Iſaíam: Egrédere in occúrſum Achaz tu, & qui derelíctus eſt Jaſub fílius tuus, ad extrémum aquæ-dúctus piſcínæ ſuperióris in via Agri fullónis. ℟. Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium, dicit Dóminus: * Et vocábitur nomen ejus Admirábilis, Deus, Fortis. ℣. Super ſólium David,

Digitized by Google

& ſuper regnum ejus ſedébit in ætérnum. Et.

Lectio ii.

ET dices ad eum: Vide ut ſíleas: noli timére, & cor tuum ne formídet a duábus caudis titiónum fumigántium iſtórum, in ira furóris Rafin regis Syriæ, & fílii Romelíæ: eó quòd consílium inférit contra te Syria in malum Ephraim, & fílius Romelíæ, dicéntes: Aſcendámus ad Judam, & ſuſcitémus eum, & avellámus eum ad nos, & ponámus regem in médio ejus fílium Tábeel.

℟. Audíte verbum Dómini, gentes, & annuntiáte illud in fínibus terræ: * Et ínſulis, quæ procul ſunt, dícite: Salvátor noſter advéniet.

℣. Annuntiáte, & audítum fácite: loquímini, & clamáte. Et ínſulis.

Lectio iii.

ET adjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi ſignum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni, ſive in excélſum ſupra. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo domus David: Nunquid parum vobis eſt, moléſtos eſſe homínibus, quia moléſti eſtis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipſe vobis ſignum. Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium, & vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum & mel cómedet, ut ſciat reprobáre malum, & elígere bonum.

℟. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, & ſuſcitábo David germen juſtum: & regnábit Rex, & ſápiens erit, & fáciet judícium & juſtítiam in terra: * Et hoc eſt nomen, quod vocábunt eum, * Dóminus juſtus noſter.

℣. In diébus illis ſalvábitur Judá, & Iſraël habitábit confidénter. Et hoc.

Glória Patri. Dóminus.

Ad Benedictus. Ant. to. 4. Sion noli timére, ecce Deus tuus véniet, allelúja.

Deinde Kyrie elëïſon 65.

Ad Veſperas.

Capitulum. *Rom.* 15.

FRatres, Quæcúnque ſcripta ſunt, ad noſtram doctrínam ſcripta ſunt: ut per patiéntiam, & conſolatiónem Scripturárum, ſpem habeámus.

Hymnus.

COnditor alme ſíderum,
Ætérna lux credéntium,
Chri-

Digitized by Google

Christe Redémtor ómnium,
Exáudi preces súpplicum.
Qui cóndolens, intéritu
Mortis perísse séculum,
Salvásti mundum lánguidum,
Donans reis remédium.
Vergénte mundi véspere,
Uti sponsus de thálamo,
Egréssus honestíssima
Vírginis matris cláusula.
Cujus forti poténtiæ
Genu curvántur ómnia,
Cæléstia, terréstria,
Nutu faténtur súbdita.
Te deprecámur ágie,
Ventúre Judex séculi,
Conférva nos in témpore,
Hostis a telo pérfidi.
Laus, honor, virtus, glória,
Deo Patri, & Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In seculórum sécula.
Amen.

℣. Roráte cæli désuper, & nubes pluant justum.
℟. Aperiátur terra, & gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat. Ant. to. 7. r. Veni Dómine visitáre nos in pace; ut lætémur coram te corde perfécto.

Oratio.

EXcita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias: ut per ejus advéntum, purificátis tibi méntibus servíre mereámur. Qui tecum vivit & regnat.

DOMINICA II. Adventus.

Ad Matutinum. Invitat. Regem ventúrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Psal. Veníte, exsultémus 2.

Hymnus.

VErbum supérnum pródiens,
A Patre olim éxiens,
Qui natus Orbi súbvenis,
Cursu declívi témporis.
Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre concrema;
Audíto ut præcónio
Sint pulsa tandem lúbrica.
Judéxque cùm post áderis,
Rimári facta péctoris,
Reddens vicem pro ábditis,
Justísque regnum pro bonis.
Non demum arctémur malis
Pro qualitáte críminis;
Sed cum beátis cómpotes
Simus perénnes cælibes.
Laus, honor, virtus, glória,
Deo Patri, & Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In seculórum sécula.
Amen.

In primo Nocturno.

Ant. Véniet ecce Rex. Psal. Beátus vir, cum reliquis, ut in Psalterio 3.

De Isaía Prophéta.

Lectio 1. *Cap.* 11.

ET egrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascéndet. Et re-

Digitized by Google

requiéſcet ſuper eum ſpíritus Dómini ; ſpíritus ſapiéntiæ, & intelléctus, ſpíritus consílii, & fortitúdinis, ſpíritus ſciéntiæ, & pietátis: & replébit eum ſpíritus timóris Dómini. Non ſecúndùm víſiónem oculórum judicábit; neque ſecúndùm audítum áurium árguet: ſed judicábit in juſtítia páuperes, & árguet in æquitáte pro manſuétis terræ.

℟. Jerúſalem, citò véniet ſalus tua: quare mœróre conſúmeris? nunquid conſiliárius non eſt tibi, quia innovávit te dolor? * Salvábo te, & liberábo te, noli timére. ℣. Ego enim ſum Dóminus Deus tuus, ſanctus Iſraël, Redémtor tuus. Salvábo.

Lectio ii.

ET percútiet terram virga oris ſui, & ſpíritu labiórum ſuórum interfíciet ímpium. Et erit juſtítia cíngulum lumbórum ejus, & fides cinctórium renum ejus. Habitábit lupus cum agno, & pardus cum hœdo accubábit, vítulus & leo & ovis ſimul morabúntur, & puer párvulus minábit eos. Vítulus & urſus paſcéntur: ſimul requiéſcent cátuli eórum: & leo quaſi bos cómedet páleas.

℟. Ecce Dóminus véniet, & omnes Sancti ejus cum eo; & erit in die illa lux magna: & exíbunt de Jerúſalem ſicut aqua munda: & regnábit Dóminus in ætérnum, * Super omnes gentes. ℣. Ecce Dóminus cum virtúte véniet: & regnum in manu ejus, & poteſtas, & impérium. Super.

Lectio iii.

ET delectábitur infans ab úbere ſuper forámine áſpidis: & in cavérna réguli, qui ablactátus fúerit, manum ſuam mittet. Non nocébunt, & non occídent in univérſo monte ſancto meo: quia repléta eſt terra ſciéntia Dómini, ſicut aquæ maris operiéntes. In die illa radix Jeſſe, qui ſtat in ſignum populórum, ipſum gentes deprecabúntur, & erit ſepúlcrum ejus glorióſum.

℟. Cívitas Jerúſalem noli fíere: quóniam dóluit Dóminus ſuper te, * Et áuferet a te omnem tribulatiónem. ℣. Ecce Dóminus in fortitúdine véniet: & bráchium ejus dominábitur. Et. Glória Patri. Et.

In ſecundo Nocturno.

Ant. Gaude & lætáre.

Pſal.

Digitized by Google

Psalmus. Conférva, cum reliquis, ut in Psalterio 11.

De Expositióne S. Hierónymi Presbyteri in Isaíam Prophétam.

Lib. 4. in c. 11. Isaíæ.

Lectio iv.

ET egrediétur virga de radíce Jesse. Úsque ad princípium visiónis, vel pónderis Babylónis, quod vidit Isaías fílius Amos, omnis hæc prophetía de Christo est: quam per partes vólumus explanáre, ne simul propósita atque dissérta, lectóris confúndat memóriam. Virgam & florem de radíce Jesse ipsum Dóminum Judæi interpretántur: quòd scílicet in virga regnántis poténtia, in flore pulchritúdo monstrétur.

℟. Ecce véniet Dóminus protéctor noster, sanctus Israël: * Corónam regni habens in cápite suo.

℣. Et dominábitur a mari usque ad mare, & a flúmine usque ad términos orbis terrárum. Corónam.

Lectio v.

NOs autem virgam de radíce Jesse sanctam Maríam vírginem intelligámus, quæ nullum hábuit sibi frúticem cohæréntem: de qua & supra légimus: Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium. Et florem, Dóminum Salvatórem, qui dicit in Cántico canticórum: Ego flos campi, & lílium convállium.

℟. Sicut mater consolátur fílios suos, ita consolábor vos, dicit Dóminus: & de Jerúsalem civitáte, quam elégi, véniet vobis auxílium: * Et vidébitis, & gaudébit cor vestrum.

℣. Dabo in Sion salútem, & in Jerúsalem glóriam meam. Et vidébitis.

Lectio vi.

SUper hunc ígitur florem, qui de trunco & radíce Jesse per Maríam vírginem repénte consúrget, requiéscet Spíritus Dómini: quia in ipso complácuit omnem plenitúdinem divinitátis habitáre corporáliter: nequáquam per partes, ut in cæteris Sanctis: sed juxta Euangélium eórum, quod Hebræo sermóne conscríptum legunt Nazaræi: Descéndet super eum omnis fons Spíritus sancti. Dóminus autem Spíritus est; & ubi Spíritus Dómini, ibi libértas.

℟. Jerúsalem plantábis víneam in móntibus tuis: exsultábis, quóniam dies

Digitized by Google

Dómini véniet: surge Sion, convértere ad Dóminum Deum tuum: gaude & lætáre Jacob, * Quia de médio géntium Salvátor tuus véniet. ℣. Exsúlta satis fília Sion: júbila fília Jerúsalem. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Ant. Gábriel Angelus.

Psal. Cæli enárrant, cum reliquis, ut in Psalterio 16.

Léctio sancti Euangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 11.

IN illo témpore: Cùm audísset Joánnes in vínculis ópera Christi, mittens duos de discípulis suis, ait illi: Tu es, qui ventúrus es, an álium exspectámus?

Homilía S. Gregórii Papæ. *Homil. 6. in Euangelia, post principium.*

VIsis tot signis, tantísque virtútibus, non scandalizári quisque pótuit, sed admirári. Sed infidélium mens grave in illo scándalum pértulit, cùm eum post tot mirácula moriéntem vidit. Unde & Paulus dicit: Nos autem prædicámus Christum crucifíxum, Judæis quidem scándalum, géntibus autem stultítiam. Stultum quippe homínibus visum est, ut pro homínibus auctor vitæ morerétur: & inde contra eum homo scándalum sumsit, unde ei ámpliùs débitor fíeri débuit. Nam tantò Deus ab homínibus dígniùs honorándus est, quantò pro homínibus & indígna suscépit.

℟. Egrediétur Dóminus de Samaría ad portam, quæ réspicit ad Oriéntem: & véniet in Béthlehem, ámbulans super aquas redemtiónis Judæ: * Tunc salvus erit omnis homo: quia ecce véniet.

℣. Et præparábitur in misericórdia sólium ejus, & sedébit super illud in veritáte. Tunc salvus.

Lectio viii.

QUid est ergo dícere, Beátus qui non fúerit scandalizátus in me; nisi apérta voce abjectiónem mortis suæ, humilitatémque signáre? Ac si paténter dicat: Mira quidem fácio, sed abjécta pérpeti non dedígnor. Quia ergo moriéndo te súbsequor, cavéndum valde est homínibus, ne in me mortem despíciant, qui signa veneránter.

℟. Festína, ne tardáveris Dómine: * Et líbera pópulum tuum,

℣. Ve-

Digitized by Google

℣. Veni Dómine, & noli tardáre, reláxa facínora plebi tuæ. Et líbera.

Lectio ix.

SEd dimíssis Joánnis discípulis, quid de eódem Joánne turbis dicat, audiámus. Quid exístis in desértum vidére? Arúndinem vento agitátam? Quod vidélicet non afferéndo, sed negándo intulit. Arúndinem quippe mox ut aura contígerit, in partem álteram inflléctit. Et quid per arúndinem, nisi carnális ánimus designátur? Qui mox ut favóre, vel detractióne tángitur, statim in parte quámlibet inclinátur. ℟. Ecce Dóminus véniet cum splendóre descéndens, & virtus ejus cum eo, * Visitáre pópulum suum in pace, & constitúere super eum vitam sempitérnam. ℣. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet. Visitáre pópulum. Glória Patri. Visitáre.

AD LAUDES, & per Horas. Ant. to. 2.

ECce in núbibus cæli Dóminus véniet cum potestáte magna, allelúja.

Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis 19.

Ant. to. 7. s. Urbs fortitúdinis nostræ Sion, Salvátor ponétur in ea murus & antemurále: aperíte portas, quia nobíscum Deus, allelúja.

Ant. to. 7. r. Ecce apparébit Dóminus, & non mentiétur: si moram fécerit, exspécta eum; quia véniet, & non tardábit, allelúja.

Ant. to. 10. Montes, & colles cantábunt coram Deo laudem, & ómnia ligna silvárum plaudent mánibus: quóniam véniet Dominátor Dóminus in regnum ætérnum, allelúja, allelúja.

Ant. to. 3. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet, & illumináb óculos servórum suórum, allelúja.

Capitulum. *Rom.* 15.

FRatres, Quæcúnque scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt, ut per patiéntiam, & consolatiónem Scripturárum, spem habeámus. ℟. Deo grátias.

Hymnus.

VOx clara ecce íntonat,
Obscúra quæque íncrepat;
Pellántur éminus sómnia;
Ab æthre Christus prómicat.
Mens jam resúrgat tórpida,

Digitized by Google

Quæ sorde exstat sáucia:
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.
E sursum Agnus míttitur
Laxáre gratis débitum:
Omnes pro indulgéntia
Vocem demus cum lácrimis.
Secúndò ut cùm fúlserit,
Mundúmque horror cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat,
Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, & Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In seculórum sécula.
Amen.

℣. Vox clamántis in desérto, Paráte viam Dómini.
℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Benedictus. Ant. to. 1. Joánnes autem cùm audísset in vínculis ópera Christi, mittens duos ex discípulis suis, ait illi: Tu es, qui ventúrus es, an álium exspectámus?

Oratio.

EXcita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias: ut per ejus advéntum, purificátis tibi méntibus servíre mereámur. Qui tecum &c.

Ad Tertiam. Antiphona. Urbs fortitúdinis.

Capitulum. Fratres, Quæcúnque, ut supra.

℟. breve. Veni ad liberándum nos, * Dómine Deus virtútum. Veni.

℣. Osténde fáciem tuam, & salvi érimus. Dómine Deus virtútum. Glória Patri. Veni.

℣. Timébunt gentes nomen tuum Dómine.
℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Ad Sextam. Antiphona. Ecce apparébit.

Capitulum. *Rom. 15.*

DEus autem patiéntiæ & solátii, det vobis idípsum sápere in altérutrum secúndùm Jesum Christum: ut unánimes, uno ore honorificétis Deum, & Patrem Dómini nostri Jesu Christi.

℟. breve. Osténde nobis Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde.

℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam.

Glória Patri, Osténde.

℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.

Ad Nonam. Antiphona. Ecce Dóminus noster.

Capitulum. *Rom. 15.*

DEus autem spei répleat vos omni gáudio

Digitized by Google

dio & pace in credéndo: ut abundétis in spe, & in virtúte Spíritus sancti.

℟. breve. Super te Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super te.

℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur. Glória Patri. Super te.

℣. Dómine Deus virtútum convérte nos.

℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

Ad Vesperas. Antiphona. Ecce in núbibus, cum reliquis de Laudibus. Psalmus Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica 142.

Capitulum. Fratres, Quæcúnque, ut supra.

Hymnus. Cónditor alme. ℣. Roráte cæli 175.

Ad Magnificat. Ant. to. 8. Tu es, qui ventúrus es, an álium exspectámus? Dícite Joánni quæ vidístis: Ad lumen rédeunt cæci, mórtui resúrgunt, páuperes euangelizántur, allelúja.

Oratio. Excita, Dómine, ut supra.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum. Invitat. Regem ventúrum.

Hymnus. Verbum supérnum 176.

Ant. Dóminus defénsor. Psal. Dóminus illumináti o, cum reliquis de Psalterio 49.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 13.

ONus Babylónis, quod vidit Isaías fílius Amos. Super montem caliginósum leváte signum, exaltáte vocem, leváte manum, & ingrediántur portas dúces. Ego mandávi sanctificátis meis, & vocávi fortes meos in ira mea, exsultántes in glória mea. Vox multitúdinis in móntibus, quasi populórum frequéntium: vox sónitus regum, géntium congregatárum.

℟. Súscipe verbum virgo Maria, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est: concípies, & páries Deum páriter & hóminem, * Ut benedícta dícaris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem fílium, & virginitátis non patiéris detriméntum: efficiéris grávida, & eris mater semper intácta. Ut.

Lectio ii.

DOminus exercítuum præcépit milítiæ belli, veniéntibus de terra procul a summitáte cæli: Dóminus, & vasa furóris ejus, ut dispérdat omnem ter-

Digitized by Google

terram. Ululáte, quia prope eſt dies Dómini: quaſi váſtitas a Dómino véniet. Propter hoc omnes manus diſſolvéntur, & omne cor hóminis contabéſcet, & conterétur. Torſiónes & dolóres tenébunt, quaſi partúriens dolébunt: unuſquiſque ad próximum ſuum ſtupébit, fácies combúſtæ vultus eórum.

℟. Læténtur cæli, & exſúltet terra: jubiláte montes laudem: quia Dóminus noſter véniet, * Et páuperum ſuórum miſerébitur.

℣. Oriétur in diébus ejus juſtítia, & abundántia pacis. Et páuperum.

Lectio iii.

ECce dies Dómini véniet, crudélis, & indignatiónis plenus, & iræ, furorſíque, ad ponéndam terram in ſolitúdinem, & peccatóres ejus conteréndos de ea. Quóniam ſtellæ cæli, & ſplendor eárum non expándent lumen ſuum: obtenebrátus eſt ſol in ortu ſuo, & luna non ſplendébit in lúmine ſuo. Et viſitábo ſuper orbis mala, & contra ímpios iniquitátem eórum, & quiéſcere fáciam ſupérbiam infidélium, & arrogántiam fórtium humiliábo.

℟. Aliéni non transfúnt per Jerúſalem ámpliùs: * Nam in illa die ſtillábunt montes dulcédinem, & colles fluent lac & mel, dicit Dóminus.

℣. Deus a Líbano véniet, & ſanctus de monte umbróſo & condénſo. Nam. Glória Patri. Nam.

Ad Laudes. Antiphona, & Pſalm. Miſerére, cum reliquis de Pſalterio 62.

Capitulum. *Iſaiæ* 2.

VEníte, & aſcendámus ad montem Dómini, & ad domum Dei Jacob: & docébit nos vias ſuas, & ambulábimus in ſémitis ejus: quia de Sion exíbit lex, & verbum Dómini de Jerúſalem.

Hymnus. Vox clara.

℣. Vox clamántis 200.

Ad Benedictus. Ant. to. 7. r. De cælo véniet Dominátor Dóminus, & in manu ejus honor, & impérium.

Deinde dicitur Kyrie, elëiſon 65.

Oratio. Excita, Dómine, ut ſupra 200.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

Ad Horas, Antiphonæ, & reliqua, ut annotatur in Feria ſecunda poſt Dominicam primam Adventus.

Ad

Ad Veſperas. Antiphona. **Inclinávit.** Pſalmus. **Dilexi**, cum reliquis de Pſalterio 146.

Capitulum. *Gen.* 49.

NOn auferétur ſceptrum de Juda, & dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus eſt; & ipſe erit exſpectátio géntium.

Hymn. Cónditor alme. ℣. Roráte cæli 175.

Ad Magnificat. Ant. to. 4. Ecce véniet Rex Dóminus terræ, & ipſe áuferet jugum captivitátis noſtræ.

Deinde Kyrie elẽiſon 65.

FERIA TERTIA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 14.

PRope eſt, ut véniat tempus ejus, & dies ejus non elongabúntur. Miſerébitur enim Dóminus Jacob, & éliget adhuc de Iſraël, & requiéſcere eos fáciet ſuper humum ſuam: adjungétur ádvena ad eos, & adhærébit dómui Jacob. Et tenébunt eos pópuli, & addúcent eos in locum ſuum: & poſſidébit eos domus Iſraël ſuper terram Dómini in ſervos & ancíllas: & erunt capiéntes eos, qui ſe céperant, & ſubjícient exactóres ſuos.

℟. Montes Iſraël ramos veſtros expándite, & floréte, & fructus fácite: * Prope eſt, ut véniat dies Dómini.

℣. Roráte cæli déſuper, & nubes pluant juſtum: aperiátur terra, & gérminet Salvatórem. Prope.

Lectio ii.

ET erit in die illa, cùm réquiem déderit tibi Deus a labóre tuo, & a concuſſióne tua, & a ſervitúte dura, qua ante ſervíſti: ſumes parábolam iſtam contra regem Babylónis, & dices: Quómodo ceſſávit exáctor, quiévit tribútum? Contrívit Dóminus báculum impiórum, virgam dominántium, cædéntem pópulos in indignatióne, plaga inſanábili, ſubjiciéntem in furóre gentes, perſequéntem crudéliter.

℟. Erúmpant montes jucunditátem, & colles juſtítiam: * Quia lux mundi Dóminus cum poténtia venit.

℣. De Sion exíbit lex, & verbum Dómini de Jerúſalem. Quia.

Lectio iii.

QUómodo cecidíſti de cælo lúcifer, qui mane oriebáris? corruíſti in terram, qui vulne-

Digitized by Google

vulnerábas gentes? qui dicébas in corde tuo: In cælum conſcéndam, ſuper aſtra Dei exaltábo ſólium meum, ſedébo in monte teſtaménti, in latéribus Aquilónis. Aſcéndam ſuper altitúdinem núbium, ſímilis ero Altíſſimo. Verúntamen ad inférnum detraháris in profúndum laci.

℟. Ecce ab Auſtro vénio ego Dóminus Deus veſter, * Viſitáre vos in pace.

℣. Aſpíciam vos, & créſcere fáciam: multiplicabímini, & firmábo pactum meum vobíſcum. Viſitáre. Glória Patri. Viſitáre.

Ad Benedictus. Ant. to. 4. Super te Jerúſalem oriétur Dóminus, & glória ejus in te vidébitur.

Deinde Kyrie eléiſon 65.

Ad Magnificat. Ant. to. 5. Vox clamántis in deſérto, Paráte viam Dómini, rectas fácite ſémitas Dei noſtri.

Deinde Kyrie eléiſon 65.

FERIA QUARTA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 16.

EMítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ, de Petra deſérti ad montem fíliæ Sion. Et erit: Sicut avis fúgiens, & pulli de nido avoléntes, ſic erunt fíliæ Moab in tranſcénſu Arnon. Ini conſílium, coge concílium: pone quaſi noctem umbram tuam in merídie: abſcónde fugiéntes, & vagos ne prodas. Habitábunt apud te prófugi mei: Moab eſto latíbulum eórum a fácie vaſtatóris.

℟. Rex noſter advéniet Chriſtus, * Quem Joánnes prædicávit, Agnum eſſe ventúrum.

℣. Super ipſum continébunt reges os ſuum; ipſum gentes deprecabúntur. Quē Joánnes.

Lectio ii.

FInítus eſt enim pulvis, conſummátus eſt miſer, defécit qui conculcábat terram. Et præparábitur in miſericórdia ſólium, & ſedébit ſuper illud in veritáte in tabernáculo David, júdicans, & quærens judícium, & velóciter reddens quod juſtum eſt. Audívimus ſuperbiam Moab, ſuperbus eſt valde: ſuperbia ejus, & arrogántia ejus, & indignátio ejus plus quàm fortitúdo ejus.

℟. Ante multum tempus prophetávit Ezéchiel: Vidi portam clauſam, ecce Deus ante ſécula ex ea procedébat pro ſalúte mundi: * Et erat íterum clauſa, demónſtrans

strans Vírginem, quia post partum permánsit virgo.

℣. Porta, quam vidísti, Dóminus solus transíbit per illam. Et erat.

Lectio iii.

IN Círeo ululábit Moab ad Moab, univérsus ululábit: his, qui lætántur super muros cocti láteris, loquímini plagas suas. Quóniam suburbána Hésebon desérta sunt, & víneam Sábama dómini géntium exscidérunt: flagélla ejus usque ad Jazer pervenérunt: erravérunt in desérto, propágines ejus relíctæ sunt, transiérunt mare. ℟. Ecce Dóminus véniet cum splendóre descéndens, & virtus ejus cum eo, * Visitáre pópulum suum in pace, & constitúere super eum vitam sempitérnam. ℣. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet. Visitáre. Glória Patri. Visitáre.

Ad Benedictus. Ant. to. 8. Ecce ego mitto Angelum meum, qui præparábit viam meam ante fáciem tuam.

Deinde Kyrie eléison 65.

Ad Magnificat. Ant. to. 4. Sion renováberis, & vidébis justum tuum, qui ventúrus est in te.

Deinde Kyrie eléison 65.

FERIA QUINTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 19.

ONus Ægypti. Ecce Dóminus ascéndet super nubem levem, & ingrediétur Ægyptum, & commovebúntur simulácra Ægypti a fácie ejus, & cor Ægypti tabéscet in médio ejus. Et concúrrere fáciam Ægyptios advérsus Ægyptios: & pugnábit vir contra fratrem suum, & vir contra amícum suum, cívitas advérsus civitátem, regnum advérsus regnum. ℟. Jerúsalem, citò véniet salus tua: quare mœróre consúmeris? nunquid consiliárius non est tibi, quia innovávit te dolor? * Salvábo te, & liberábo te, noli timére. ℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, sanctus Israël, Redémtor tuus. Salvábo.

Lectio ii.

ET dirumpétur spíritus Ægypti in viscéribus ejus, & consílium ejus præcipitábo: & interrogábunt simulácra sua, & divínos suos, & pythónes, & arúspices. Et tradam Ægyptum in manu dominórum crudélium; & rex fortis dominábitur eórum, ait

Digitized by Google

ait Dóminus Deus exercítuum. Et aréscet aqua de mari, & flúvius desolábitur, atque siccábitur. Et deficient flúmina: attenuabúntur, & siccabúntur rivi ággerum.

℟. Ecce Dóminus véniet, & omnes Sancti ejus cum eo; & erit in die illa lux magna: & exíbunt de Jerúsalem sicut aqua munda: & regnábit Dóminus in ætérnum, * Super omnes gentes.

℣. Ecce Dóminus cum virtúte véniet: & regnum in manu ejus, & potéstas, & impérium. Super.

Lectio iii.

STulti príncipes Táneos, sapiéntes consiliárii Pharaónis dedérunt consílium insípiens: quómodo dicétis Pharaóni: Fílius sapiéntium ego, fílius regum antiquórum? Ubi nunc sunt sapiéntes tui? Annúntient tibi, & índicent quid cogitáverit Dóminus exercítuum super Ægyptum. Stulti facti sunt príncipes Táneos, emarcuérunt príncipes Mémpheos, decepérunt Ægyptum, ángulum populórum ejus.

℟. Cívitas Jerúsalem noli fíere: quóniam dóluit Dóminus super te, * Et áuferet a te omnem tribulatiónem.

℣. Ecce Dóminus in fortitúdine véniet, & brachium ejus dominábitur. Et. Glória Patri. Et.

Ad Benedictus. Ant. to. 8. f. Tu es, qui ventúrus es Dómine, quem exspectámus, ut salvum fácias pópulum tuum.

Deinde Kyrie eléison 65.

Ad Magnificat. Ant. to. 4. Qui post me véniet, ante me factus est: cujus non sum dignus calceaménta sólvere.

Deinde Kyrie eléison 65.

FERIA SEXTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 24.

ECce Dóminus dissipábit terram, & nudábit eam, & afflíget fáciem ejus, & dispérget habitatóres ejus. Et erit sicut pópulus, sic sacérdos: & sicut servus, sic dóminus ejus: sicut ancílla, sic dómina ejus: sicut emens, sic ille, qui vendit: sicut fenerátor, sic is, qui mútuum áccipit: sicut qui répetit, sic qui debet. Dissipatióne dissipábitur terra, & direptióne prædábitur. Dóminus enim locútus est verbum hoc.

℟. Ecce véniet Dóminus protó-

protéctor noſter, ſanctus Iſraël, * Corónam regni habens in cápite ſuo.

℣. Et dominábitur a mari uſque ad mare, & a flúmine uſque ad términos orbis terrárum. Corónam.

Lectio ii.

LUxit, & defluxit terra, & infirmáta eſt: defluxit orbis, infirmáta eſt altitúdo pópuli terræ. Et terra infécta eſt ab habitatóribus ſuis: quia tranſgréſſi ſunt leges, mutavérunt jus, diſſipavérunt fœdus ſempitérnum. Propter hoc maledíctio vorábit terram, & peccábunt habitatóres ejus: ideóque inſánient cultóres ejus, & relinquéntur hómines pauci.

℟. Sicut mater conſolátur fílios ſuos, ita conſolábor vos, dicit Dóminus: & de Jerúſalem civitáte, quam elégi, véniet vobis auxílium: * Et vidébitis, & gaudébit cor veſtrum.

℣. Dabo in Sion ſalútem, & in Jerúſalem glóriam meam. Et.

Lectio iii.

LUxit vindémia, infirmáta eſt vitis, ingemuérunt omnes, qui lætabántur corde. Ceſſávit gáudium Tympanórum, quiévit ſónitus lætántium, contícuit dulcédo cítharæ. Cum cántico non bibent vinum: amára erit pótio bibéntibus illam. Attríta eſt cívitas vanitátis, clauſa eſt omnis domus, nullo introeúnte. Clamor erit ſuper vino in platéis: deſérta eſt omnis lætítia, tranſlátum eſt gáudium terræ. Relícta eſt in urbe ſolitúdo, & calámitas óppримet portas. Quia hæc erunt in médio terræ, in médio populórum: quómodo ſi paucæ olívæ, quæ remanſérunt, excutiántur ex ólea, & racémi, cùm fúerit finíta vindémia. Hi levábunt vocem ſuam, atque laudábunt cùm glorificátus fúerit Dóminus, hínnient de mari. Propter hoc in doctrínis glorificáte Dóminum: in ínſulis maris nomen Dómini Dei Iſraël. A fínibus terræ laudes audívimus, glóriam juſti.

℟. Jerúſalem plantábis víneam in móntibus tuis: exſultábis, quóniam dies Dómini véniet: ſurge Sion, convértere ad Dóminum Deum tuum: gaude & lætáre Jacob, * Quia de médio géntium Salvátor tuus véniet.

℣. Exſúlta ſatis fília Sion: júbila fília Jerúſalem. Quia. Glória Patri. Quia.

Ad

Ad Benedictus. Ant. to. 1. s. Dícite, Pusillánimes confortámini: ecce Dóminus Deus noster véniet.

Deinde Kyrie eleïson 65.

Ad Magnificat. Ant. to. 7. r. Cantáte Dómino cánticum novum: laus ejus ab extrémis terræ.

Deinde Kyrie eleïson 65.

SABBATO.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 25.

DOmine Deus meus es tu, exaltábo te, & confitébor nómini tuo: quóniam fecísti mirabília, cogitatiónes antíquas fidéles, amen. Quia posuísti civitátem in túmulum, urbem fortem in ruínam, domum alienórum: ut non sit cívitas, & in sempitérnum non ædificétur. Super hoc laudábit te pópulus fortis, cívitas géntium robustárum timébit te. Quia factus es fortitúdo páuperi, fortitúdo egéno in tribulatióne sua: spes a túrbine, umbráculum ab æstu.

℟. Egrediétur Dóminus de Samaría ad portam, quæ réspicit ad Oriéntem: & véniet in Béthlehem, ámbulans super aquas redemtiónis Judæ: * Tunc salvus erit omnis homo: quia ecce véniet.

℣. Et præparábitur in misericórdia sólium ejus, & sedébit super illud in veritáte. Func.

Lectio ii.

SPíritus enim robustórum quasi turbo impéllens paríetem. Sicut æstus in síti, tumúltum alienórum humiliábis: & quasi calóre sub nube torrénte propáginem fórtium marcéscere fácies. Et fáciet Dóminus exercítuum ómnibus pópulis in monte hoc convívium pínguium, convívium vindémiæ, pínguium medullatórum, vindémiæ defecátæ. Et præcipitábit in monte isto fáciem vínculi colligáti super omnes pópulos, & telam, quam ordítus est super omnes natiónes.

℟. Festína, ne tardáveris Dómine: * Et líbera pópulum tuum.

℣. Veni Dómine, & noli tardáre, reláxa facínora plebi tuæ. Et.

Lectio iii.

PRæcipitábit mortem in sempitérnum: & áuferet Dóminus Deus lácrimam ab omni fácie, & oppróbrium pópuli sui áuferet de univérsa terra: quia Dóminus locútus est. Et dicet in die illa: Ecce, Deus

Digitized by Google

Deus noſter iſte, exſpectávimus eum, & ſalvábit nos: iſte Dóminus, ſuſtinúimus eum, exſultábimus, & lætábimur in ſalutári ejus. Quia requiéſcet manus Dómini in monte iſto: & triturábitur Moab ſub eo, ſícuti terúntur páleæ in plauſtro. Et exténdet manus ſuas ſub eo, ſícuti exténdit natans ad natándum: & humiliábit glóriam ejus cum alliſióne mánuum ejus. Et muniménta ſublímium murórum tuórum cóncident, & humiliabúntur, & detrahéntur in terram uſque ad púlverem.

℟. Ecce Dóminus véniet cum ſplendóre deſcéndens, & virtus ejus cum eo, * Viſitáre pópulum ſuum in pace, & conſtitúere ſuper eum vitam ſempitérnam.

℣. Ecce Dóminus noſter cum virtúte véniet. Viſitáre. Glória Patri. Viſitáre.

Ad Benedictus. Ant. to. 2.

Levábit Dóminus ſignum in natiónibus, & congregábit diſpérſos Iſraël.

Deinde Kyrie eléiſon 65.

Ad Veſperas.

Capitulum. *Philip.* 4.

FRatres, Gaudéte in Dómino ſemper: ſterum dico gaudéte. Modéſtia veſtra nota ſit ómnibus homínibus: Dóminus enim prope eſt.

Hymnus.

COnditor alme ſíderum,
Æterna lux credéntium,
Chriſte Redémtor ómnium,
Exáudi preces ſúpplicum.
Qui cóndolens intéritu
Mortis perſre ſéculum,
Salvásti mundum lánguidum,
Donans reis remédium.
Vergénte mundi véſpere,
Uti ſponſus de thálamo,
Egréſſus honeſtíſſima
Vírginis matris cláuſula.
Cujus forti poténtiæ
Genu curvántur ómnia,
Cæléſtia, terréſtria,
Nutu faténtur ſúbdita.
Te deprecámur ágie,
Ventúre Judex ſéculi,
Conſérva nos in témpore
Hoſtis a telo pérfidi.
Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, & Fílio,
Sancto ſimul Paráclito,
In ſeculórum ſécula. Amen.

℣. Roráte cæli déſuper, & nubes pluant juſtum.

℟. Aperiátur terra, & gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat. Ant. to. 1.

Ante me non eſt formátus Deus, & poſt me non erit: quia mihi curvábitur omne genu, & confitébitur omnis lingua.

Digitized by Google

Oratio.

AUrem tuam, quæsumus Dómine, précibus nostris accómmoda: & mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra. Qui vivis, &c.

DOMINICA III. Adventus.

Ad Matutinum, Invitat.

Prope est jam Dóminus: * Veníte, adorémus.

Et dicitur quotidie usque ad Vigiliam Nativitatis Dómini exclusivè.

Psalmus. Venite, exsultémus 2.

Hymnus.

VErbum supérnum pródiens,
A Patre olim éxiens,
Qui natus Orbi súbvenis,
Cursu declívi témporis.
Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre concrema;
Audíto ut præcónio,
Sint pulsa tandem lúbrica.
Judéxque cùm post áderis,
Rimári facta péctoris,
Reddens vicem pro ábditis,
Justísque regnum pro bonis.
Non demum arctémur malis,
Pro qualitáte críminis;
Sed cum beátis cómpotes
Simus perénnes cælibes.
Laus, honor, virtus, glória Deo Patri, & Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In seculórum sécula.
Amen.

In primo Nocturno.

Ant. Véniet ecce Rex.

Psalmus. Beátus vir, cum reliquis, ut in Psalterio 3.

De Isaía Prophéta.

Lectio 1. *Cap.* 26.

IN die illa cantábitur cánticum istud in terra Juda: Urbs fortitúdinis nostræ Sion Salvátor, ponétur in ea murus & antemurále. Aperíte portas, & ingrediátur gens justa, custódiens veritátem. Vetus error ábiit: servábis pacem; pacem, quia in te sperávimus. Sperástis in Dómino in séculis ætérnis; in Dómino Deo forti in perpétuum. Quia incurvábit habitántes in excélso, civitátem sublímem humiliábit. Humiliábit eam, usque ad terram, détrahet eam usque ad púlverem: Conculcábit eam pes, pedes páuperis, gressus egenórum.

℟. Ecce apparébit Dóminus super nubem cándidam, * Et cum eo Sanctórum míllia: & habébit in vestiménto, & in fémore suo scriptum: Rex regum,

Digitized by Google

gum, & Dóminus dominántium.

℣. Apparébit in finem, & non mentiétur: si moram fécerit, exspécta eum, quia véniens véniet. Et cum.

Lectio ii.

SEmita justi recta est, rectus callis justi ad ambulándum. Et in sémita judiciórum tuórum Dómine sustinúimus te: nomen tuum, & memoriále tuum in desidério ánimæ. Anima mea desidéravit te in nocte: sed & spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te. Cùm féceris judícia tua in terra, justítiam discent habitatóres orbis. Misereámur ímpio, & non discet justítiam: in terra sanctórum ínsqua gessit, & non vidébit glóriam Dómini.

℟. Béthlehem cívitas Dei summi, ex te éxiet Dominátor Israël, & egréssus ejus sicut a princípio diérum ætérnitátis, & magnificábitur in médio univérsæ terræ: * Et pax erit in terra nostra, dum vénerit.

℣. Loquétur pacem in géntibus, & potéstas ejus a mari usque ad mare. Et pax.

Lectio iii.

DOmine exaltétur manus tua, & non vídeant: vídeant, & confundántur zelántes pópuli: & ignis hostes tuos dévoret. Dómine dabis pacem nobis: ómnia enim ópera nostra operátus es nobis. Dómine Deus noster, possedérunt nos dómini absque te; tantùm in te recordémur nóminis tui. Moriéntes non vivant, gigántes non resúrgant: propterea visitásti & contrivísti eos, & perdidísti omnem memóriam eórum.

℟. Qui ventúrus est, véniet, & non tardábit: & jam non erit timor in fínibus nostris: * Quóniam ipse est Salvátor noster.

℣. Depónet omnes iniquitátes nostras: & projíciet in profúndum maris ómnia peccáta nostra. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In secundo Nocturno.

Ant. Gaude & lætáre.

Psalmus. Conserva, cum reliquis, ut in Psalterio 11.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Sermo secundus de jejunio x. mensis, & collectis.

Lectio iv.

QUod témporis rátio, & devotiónis nostræ admonet consuetúdo, par-

Digitized by Google

ſtoráli vobis, dilectíſſimi, ſolicitúdine prædicámus; decimi menſis celebrándum eſſe jejúnium, quo pro uonſummáta perceptióne ómnium frúctuum, dignísſimè largitóri eórum Deo continéntiæ libámen offértur. Quid enim poteſt efficáciùs eſſe jejúnio? cujus obſervántia appropinquámus Deo, & reſiſténtes diábolo, vítia blanda ſuperámus.

℟. Ægypte noli flere; quia Dominátor tuus véniet tibi, ante cujus conſpéctum movebúntur abyſſi, * Liberáre pópulum ſuum de manu poténtiæ.

℣. Ecce véniet Dóminus exercítuum, Deus tuus cum poteſtáte magna. Liberáre.

Lectio v.

SEmper enim virtúti cibus jejúnium fuit. De abſtinéntia dénique pródeunt caſtæ cogitatiónes, rationábiles voluntátes, ſalubrióra conſília: & per voluntárias afflictiónes caro concupiſcéntiis móritur, virtútibus ſpíritus innovátur. Sed quia non ſolo jejúnio animárum noſtrárum ſalus acquíritur; jejúnium noſtrum miſericórdiis páuperum ſuppleámus. Impendámus virtúti, quod ſubtráhimus voluptáti. Fiat refectio páuperis, abſtinéntia jejunántis.

℟. Prope eſt, ut véniat tempus ejus, & dies ejus non elongabúntur: * Miſerébitur Dóminus Jacob, & Iſraël ſalvábitur.

℣. Revértere virgo Iſraël, revértere ad civitátes tuas. Miſerébitur Dóminus.

Lectio vi.

STudeámus viduárum defenſióni pupillórum utilitáti, lugéntium conſolatióni, diffidéntium paci. Suſcipiátur peregrínus, adjuvétur oppréſſus, veſtiátur nudus, foveátur ægrótus: ut quicúnque noſtrûm de juſtis labóribus auctóri bonórum ómnium Deo ſacrifícium hujus pietátis obtúlerit, ab eódem Regni cæléſtis præmium percípere mereátur. Quarta ígitur & ſexta Féria jejunémus: Sábbato autem apud beátum Petrum Apóſtolum páriter vigilémus: cujus ſuffragántibus méritis, quæ póſcimus, impetráre poſſímus, per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, qui cum Patre & ſancto Spíritu vivit & regnat in ſécula ſeculórum. Amen.

℟. De-

Digitized by Google

℟. Descéndet Dóminus sicut plúvia in vellus: * Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis. ℣. Et adorábunt eum omnes reges, omnes gentes sérvient ei. Oriétur. Glória Patri. Oriétur.

In tertio Nocturno.

Ant. Gábriel Angelus.

Psalmus. Cæli enárrant, cum reliquis, ut in Psalterio 16.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* 1.

IN illo témpore: Miserunt Judæi ab Jerosólymis Sacerdótes & Levítas ad Joánnem, ut interrogárent eum: Tu quis es? Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 7. in Euangelia.

EX hujus nobis lectiónis verbis, fratres charíssimi, Joánnis humílitas commendátur: qui cùm tantæ virtútis esset, ut Christus credi potuísset, elégit sólidè subsístere in se, ne humána opiniône raperétur inániter súper se. Nam conféssus est, & non negávit: & conféssus est, Quia non sum ego Christus. Sed qui dixit, Non sum; negávit planè quod non erat, sed non negávit quod erat; ut veritátem loquens, ejus membrum fieret, cujus sibi nomen fallàciter non usurpáret. Cùm ergo non vult appétere nomen Christi, factus est membrum Christi: quia dum infirmitátem suam stúduit humíliter agnóscere, illíus celsitúdinem méruit veráciter obtinére.

℟. Veni Dómine, & noli tardáre: reláxa facínora plebi tuæ, * Et révoca dispérsos in terram suam. ℣. Excita, Dómine, poténtiam tuam, & veni, ut salvos fácias nos. Et.

Lectio viii.

SEd cùm ex lectióneália, Redemtóris nostri sententia ad mentem redúcitur, ex hujus lectiónis verbis nobis quæstio valde impléxa generátur. Alio quippe in loco inquisítus a discípulis Dóminus de Elíæ advéntu, respóndit: Elías jam venit, & non cognovérunt eum; sed fecérunt in eum quæcúnque voluérunt: & si vultis scire, Joánnes ipse est Elías. Requisítus autem Joánnes, dicit: Non sum Elías. Quid est hoc, fratres charíssimi, quia quod Véritas affírmat, hoc Prophéta veritátis negat? Val-

Digitized by Google

de namque inter se divérsa sunt, Ipse est: &, Non sum. Quómodo ergo Prophéta veritátis est, si ejúsdem Veritátis sermónibus concors non est?

℟. Ecce radix Jesse descéndet in salútem populórum, ipsum gentes deprecabúntur: * Et erit nomen ejus glorióſum.

℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, & regnábit in domo Jacob in ætérnum. Et erit.

Lectio ix.

SEd si subtíliter véritas ipsa requirátur, hoc quod inter se contrárium sonat, quómodo contrárium non sit, invenítur. Ad Zachariam namque de Joánne Angelus dicit: Ipse præcédet ante illum in spíritu, & virtúte Elíæ. Qui iccírco ventúrus in spíritu & virtúte Elíæ dícitur; quia sicut Elías secúndum Dómini advéntum prævéniet, ita Joánnes prævénit primum. Sicut ille præcúrsor ventúrus est Júdicis, ita iste præcúrsor est factus Redemptóris. Joánnes igitur in spíritu Elías erat, in persóna Elías non erat. Quod ergo Dóminus fatétur de spíritu, hoc Joánnes dénegat de persóna.

℟. Docébit nos Dóminus vias suas, & ambulábimus in sémitis ejus: * Quia de Sion exíbit lex, & verbum Dómini de Jerúsalem.

℣. Veníte, ascendámus ad montem Dómini, & ad domum Dei Jacob. Quia. Glória Patri. Quia.

AD LAUDES, & per Horas. Ant. to. 1. l.

VEniet Dóminus, & non tardábit, & illuminābit abscóndita tenebrárum, & manifestábit se ad omnes gentes, allelúja.

Psalmus. Dóminus regnávit, cum reliquis 19.

Ant. to. 8. Jerúsalem gaude gáudio magno, quia véniet tibi Salvátor, allelúja.

Ant. to. 8. Dabo in Sion salútem, & in Jerúsalem glóriam meam, allelúja.

Ant. to. 5. Montes & omnes colles humiliabúntur: & erunt prava in dirécta, & áspera in vias planas: veni Dómine, & noli tardáre, allelúja.

Ant. to. 2. Juste & pie vivámus, exspectántes beátam spem, & advéntum Dñi.

Capitulum. *Philip.* 4.

FRátres, Gaudéte in Dómino semper: íterum dico gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homi-

Digitized by Google

hominibus: Dóminus enim prope est.

Hymnus.

VOx clara ecce intonat,
Obscúra quæque increpat;
Pellántur éminus sómnia;
Ab æthre Christus prómicat.
Mens jam resúrgat tórpida,
Quæ sorde exstat saucia:
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.
E sursum Agnus míttitur
Laxáre gratis débitum:
Omnes pro indulgéntia
Vocem demus cum lácrimis.
Secúndò ut cùm súlserit,
Mundúmque horror cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.
Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, & Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In seculórum sécula.
Amen.

℣. Vox clamántis in desérto, Paráte viam Dómini.
℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Benedictus. Ant. to. 8.
Super sólium David, & super regnum ejus sedébit in ætérnum, allelúja.

Oratio.

AUrem tuam, quæsumus Dómine, précibus nostris accómmoda: & mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra. Qui vivis & regnas, &c.

Ad Tertiam. Antiphona.
Jerúsalem gande.

Capit. Fratres, Gaudéte.
℟. breve. Veni ad liberándum nos, * Dómine Deus virtútum. Veni.
℣. Osténde fáciem tuam, & salvi érimus. Dómine Deus virtútum. Glória Patri. Veni.
℣. Timébunt gentes nomen tuum Dómine.
℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Ad Sextam. Antiphona.
Dabo in Sion.

Capitulum. *Philip. 4.*

NIhil solliciti sitis: sed in omni oratióne, & obsecratióne, cum gratiárum actióne petitiónes vestræ innotéscant apud Deum.

℟. breve. Osténde nobis Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde.
℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam.
Glória Patri. Osténde.
℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui.

Digitized by Google

℟. Vísita nos in salutári tuo.

Ad Nonam. Antiphona. Juste & piè.

Capitulum. *Philip.4.*

ET pax Dei, quæ exsúperat omnem sensum, custódiat corda vestra, & intelligéntias vestras, in Christo Jesu Dómino nóstro.

℟. breve. Super te Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super te.

℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur Dóminus. Glória Patri. Super te.

℣. Dómine Deus virtútum convérte nos.

℟. Et Osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

Ad Vesperas. Antiphona. Véniet Dóminus, cum reliquis de Laudibus Psalmus. Dixit Dóminus, cum reliquis 142.

Capit. Fratres, Gaudéte.

Hymnus. Cónditor alme.

℣. Roráte cæli, ut supra.

Ad Magnificat. Ant. to. 8. Beáta es María, quæ credidísti Dómino: perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúja.

Oratio. Aurem tuam, ut supra.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

Hæc Antiphona prætermittitur, si hodie ejus loco ponenda sit una ex Antiphonis majoribus, ut infra positis: quibus semper cedunt Antiphonæ propriæ aliis diebus ad Magnificat assignatæ.

Sequentes Antiphonæ majores ad Magnificat, inchoantur die xvii. Decembris; & singulæ ante & post Magnificat, integræ sicut in Duplicibus dicuntur per ordinem usque ad diem ante Vigiliam Nativitatis. Si verò Festum fuerit, dicuntur post Orationem Festi pro Commemoratione Adventus.

Ant. 17. to. 2. O Sapiéntia, quæ ex ore Altíssimi prodísti, attíngens a fine usque ad finem, fórtiter suavitérque dispónens ómnia: veni ad docéndum nos viam prudéntiæ.

Ant. 18. to. 2. O Adónai, & Dux domus Israël, qui Móysi in igne flammæ rubi apparuísti, & ei in Sina legem dedísti: veni ad rediméndum nos in bráchio exténto.

Ant. 19. to. 2. O radix Jesse, qui stas in signum populórum, super quem continébunt reges os suum, quem gentes deprecabúntur:

Digitized by Google

tur: veni ad liberándum nos, jam noli tardáre.

Ant. 20. to. 2. O clavis David, & sceptrum domus Israël, qui áperis, & nemo claudit; claudis, & nemo áperit: veni, & educ vinctum de domo cárceris, sedéntem in ténebris, & umbra mortis.

Ant. 21. to. 2. O óriens splendor lucis ætérnæ, & sol justítiæ: veni, & illúmina sedéntes in ténebris, & umbra mortis.

Ant. 22. to. 2 O Rex géntium, & desiderátus eárum, lapísque anguláris, qui facis útraque unum: veni, & salva hóminem, quem de limo formásti.

Ant. 23. to. 2. O Emmánuel, Rex & légifer noster, exspectátio géntium, & Salvátor eárum: veni ad salvándum nos, Dómine Deus noster.

Sequentes Antiphonæ ad Laudes, & per Horas dicuntur in sex Feriis ante Vigiliam Nativitatis, incipiendo die xvii. Decembris ab Antiphonis, quæ Feriæ illius diei assignantur. Similiter & aliæ dicuntur in propriis Feriis.

Quòd si dies xvii. fuerit Dominica, Antiphonæ inchoantur sequenti Feria secunda, quæ erit dies xviii. Quæ autem dicendæ essent die, in quo occurrit Festum S. Thomæ, dicuntur in Sabbato cum Psalmis Sabbati, quarta Antiphona prætermissa, cujus loco dicitur Antiphona, Exspectétur, nisi Vigilia Nativitatis venerit in Dominica: tunc enim in Sabbato dicuntur Antiphonæ de Laudibus Dominicæ, quarta prætermissa, cujus loco dicitur Antiph. Exspectétur. Antiph. ad Benedíctus, & Oratio dicitur ut in Sabbato Quatuor Temporum ponitur. Antiphonæ verò de Laudibus, quæ occurrunt in die S. Thomæ, eo anno prætermittuntur: & in Dominica tunc dicuntur Antiphonæ de Vigilia, ut infra dicetur in Rubrica de Vigilia. Similiter omittitur Antiph. Exspectétur, quando illud Festum in Sabbato venerit.

FERIA SECUNDA.

Ad Laudes, & per Horas.

Antiphona to. 4.

Ecce véniet Dóminus, princeps regum terræ: beáti, qui paráti sunt occúrrere illi.

Psalmi ejusdem Feriæ 62.

Ant. to. 8. f. Cùm vénerit Fílius hóminis, putas invé-

Digitized by Google

invéniet fidem ſuper terram?

Ant. to. 5. Ecce jam venit plenitúdo témporis, in quo miſit Deus Fílium ſuum in terras.

Ant. to. 5. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris.

Ant. to. 4. Egrediétur Dóminus de loco ſancto ſuo: véniet, ut ſalvet pópulum ſuum.

FERIA TERTIA.

Ad Laudes, & per Horas.

Antiphona to. 4.

ROráte cæli déſuper, & nubes pluant juſtum: aperiátur terra, & gérminet Salvatórem.

Pſalmi ejuſdem Feriæ 77.

Ant. to. 4. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ, de Petra deſérti, ad montem fíliæ Sion.

Ant. to. 4. Ut cognoſcámus, Dómine, in terra viam tuam, in ómnibus géntibus ſalutáre tuum.

Ant. to. 4. Da mercédem Dómine ſuſtinéntibus te; ut Prophétæ tui fidéles inveniántur.

Ant. to. 2. Lex per Móyſen data eſt, grátia & véritas per Jeſum Chriſtum facta eſt.

FERIA QUARTA.

Ad Laudes, & per Horas.

Antiphona to. 2.

PRophétæ prædicavérunt naſci Salvatórem de vírgine Maríæ.

Pſalmi ejuſdem Feriæ 89.

Ant. to. 2. Spíritus Dómini ſuper me, euangelizáre paupéribus miſit me.

Ant. to. 4. Propter Sion non tacébo, donec egrediátur ut ſplendor juſtus ejus.

Ant. to. 4. Ecce véniet Dóminus, ut ſédeat cum princípibus, & ſólium glóriæ téneat.

Ant. to. 4. Annuntiáte pópulis, & dícite: Ecce Deus Salvátor noſter véniet.

FERIA QUINTA.

Ad Laudes, & per Horas.

Antiphona to. 1.

DE Sion véniet Dóminus omnípotens; ut ſalvum fáciat pópulum ſuum.

Pſalmi ejuſdem Feriæ 106.

Ant. to. 8. Convértere Dómine aliquántulùm, & ne tardes veníre ad ſervos tuos.

Ant. to. 1. ſ. De Sion véniet, qui regnatúrus eſt Dóminus, Emmanuel magnum nomen ejus.

Ant. to. 8. Ecce Deus meus,

Digitized by Google

meus, & honorábo eum: Deus patris mei, & exaltábo eum.

Ant. to. 3. Dóminus légifer noster, Dóminus Rex noster, ipse véniet, & salvábit nos.

FERIA SEXTA.

Ad Laudes, & per Horas.

Antiphona to. 2.

COnstántes estóte; vidébitis auxílium Dómini super vos.

Psalmi ejusdem Feriæ 120.

Ant. to. 4. m. Ad te Dómine levávi ánimam meam: veni, & éripe me; Dómine ad te confúgi.

Ant. to. 4. m. Veni Dómine, & noli tardáre: reláxa facínora plebi tuæ Israël.

Ant. to. 2. Deus a Líbano véniet, & splendor ejus sicut lumen erit.

Ant. to. 4. Ego autem ad Dóminum aspíciam, & exspectábo Deum Salvatórem meum.

SABBATO.

Antiphonæ secundùm superiorem Rubricam 217.

Ad Canticum verò, Antiphona to. 4. Exspectétur sicut plúvia elóquium meum: & descéndat super nos sicut ros Deus noster.

Psalmi ut in Laudibus Sabbati 137.

In Festo S. Thomæ pro Commemoratione Adventus, ad Benedictus.

Ant. to. 8. Nolíte timére, quinta enim die véniet ad vos Dóminus noster.

Si verò contingat Festum S. Thomæ transferri in secundam Feriam, Antiphona prædicta dicitur ad Benedictus in Dominica, loco Antiphonæ, Ave María.

Ultimo die ante Vigiliam Nativitatis ad Benedictus.

Ant. to. 8. f. Ecce compléta sunt ómnia, quæ dicta sunt per Angelum de vírgine María.

Quibus Antiphonis cedunt aliæ Antiphonæ in propriis locis ad Benedictus assignatæ.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum, Invitat. Prope est jam Dóminus.

Hymnus. Verbum supérnum 176.

Ant. Dóminus defénsor.

Psalmus. Dóminus illuminátio, cum reliquis de Psalterio 49.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 28.

VÆ corónæ supérbiæ, ébriis Ephraim, & flori decidénti, glória exsultatiónis ejus, qui erant in vértice vallis pinguíssimæ, errántes a vino. Ecce váli-

Digitized by Google

válidus & fortis Dóminus, sicut ímpetus grándinis : turbo confríngens , sicut ímpetus aquárum multárum inundántium, & emissárum super terram spatiósam. Pédibus conculcábitur coróna supérbiæ ebriórum Ephraim.

℟. Ecce apparébit Dóminus super nubem cándidam, * Et cum eo sanctórum míllia : & habébit in vestiménto, & in fémore suo scriptum : Rex regum, & Dóminus dominántium. ℣. Apparébit in finem, & non mentiétur : si moram fécerit, exspécta eum, quia véniens véniet. Et cum.

Lectio ii.

ET erit flos décidens glóriæ exsultatiónis ejus, qui est super vérticem vallis pínguium, quasi temporáneum ante maturitátem autúmni : quod cùm aspéxerit videns, statim ut manu tenúerit, devorábit illud. In die illa erit Dóminus exercítuum coróna glóriæ, & sertum exsultatiónis resíduo pópuli sui : & spíritus judícii sedénti super judícium, & fortitúdo reverténtibus de bello ad portam. Verùm hi quoque præ vino nesciérunt, & præ ebrietáte erravérunt : Sacérdos & Prophéta nesciérunt præ ebrietáte, absórpti sunt a vino.

℟. Béthlehem cívitas Dei summi, ex te éxiet Dominátor Israël, & egréssus ejus sicut a princípio diérum ætérnitátis, & magnificábitur in médio univérsæ terræ : * Et pax erit in terra nostra, dum vénerit. ℣. Loquétur pacem in géntibus, & potéstas ejus a mari usque ad mare. Et pax.

Lectio iii.

ICcírco hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego mittam in fundaméntis Sion lápidem, lápidem probátum, angulárem, pretiósum, in fundaménto fundátum. Qui credíderit, non festínet. Et ponam in póndere judícium, & justítiam in mensúra : & subvértet grando spem mendácii, & protectiónem aquæ inundábunt. Et delébitur fœdus vestrum cum morte, & pactum vestrum cum inférno non stabit.

℟. Qui ventúrus est, véniet, & non tardábit : & jam non erit timor in fínibus nostris : * Quóniam ipse est Salvátor noster.

℣. Depónet omnes iniquitátes nostras : & projíciet in profúndum maris ómnia

Digitized by Google

nnia peccáta nostra. Quónam. Glória Patri. Quónam.

Ad Laudes. Antiphona, & Psal. Miserére, cum reliquis de Psalterio 62. nisi dicendæ sint Antiphonæ secundùm superiorem Rubricam 217.

Capitulum. *Isaiæ 7.*

VEníte, & ascendámus ad montem Dómini, & ad domum Dei Jacob, & docébit nos vias suas, & ambulábimus in sémitis ejus: quia de Sion exíbit lex, & verbum Dómini de Jerúsalem.

Hymnus. Vox clara.

℣. Vox clamántis in desérto 216.

Ad Benedictus. Ant. to. 1. Egrediétur virga de radíce Jesse, & replébitur omnis terra glória Dómini: & vidébit omnis caro salutáre Dei.

Deinde Kyrie eléison 65.

Oratio. Aurem tuam 216.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

Ad Horas Antiphonæ, & reliqua, ut annotatur in Feria secunda post Dominicam primam Adventus.

Ad Vesperas. Antiphona. Inclinávit. Psalmus. Dilexi, cum reliquis de Psalterio 146.

Capitulum. *Gen. 49.*

NOn auferétur sceptrum de Juda, & dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est; & ipse erit exspectátio géntium.

Hymnus. Cónditor alme.

℣. Roráte cæli 175.

Ad Magnificat. Ant. to. 8. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Nisi dicenda sit Ant. O.

Deinde Kyrie eléison 65.

FERIA TERTIA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. *Cap. 30.*

EXspéctat Dóminus, ut misereátur vestri; & ídeo exaltábitur parcens vobis: quia Deus judícii Dóminus: beáti omnes, qui exspéctant eum. Pópulus enim Sion habitábit in Jerúsalem: plorans nequáquam plorábis, miserans miserébitur tui: ad vocem clamóris tui statim ut audíerit, respondébit tibi. Et dabit vobis Dóminus panem arctum, & aquam brevem: & non fáciet avoláre a te ultra doctórem tuum: & erunt óculi tui vidéntes præceptórem tuum.

℟. Ægypte noli flere, quia Do-

Digitized by Google

Dominátor tuus véniet tibi, ante cujus conspéctum movebúntur abyssi, * Liberáre pópulum suum de manu poténtiæ.

℣. Ecce véniet Dóminus exercítuum, Deus tuus cum potestáte magna. Liberáre.

Lectio ij.

EGrédere, dices ei: & dábitur plúvia sémini tuo, ubicúnque seminá-veris in terra: & panis frugum terræ erit ubérrimus & pinguis. Pascétur in possessióne tua in die illo agnus spatiósè: & tauri tui, & pulli asinórum, qui operántur terram, commíxtum migma cómedent, sicut in área ventilátum est. Et erunt super omnem montem excélsum, & super omnem collem elevátum, rivi curréntium aquárum in die interfectiónis multórum, cùm cecíderint turres.

℟. Prope est, ut véniat tempus ejus, & dies ejus non elongabúntur: * Miserébitur Dóminus Jacob, & Israël salvábitur.

℣. Revértere virgo Israël, revértere ad civitátes tuas. Miserébitur.

Lectio iij.

ET erit lux lunæ sicut lux solis, & lux solis erit septemplíciter sicut lux septem diérum, in die, qua alligáverit Dóminus vulnus pópuli sui, & percussúram plagæ ejus sanáverit. Ecce nomen Dómini venit de longínquo, ardens furor ejus, & gravis ad portándum: lábia ejus repléta sunt indignatióne, & lingua ejus quasi ignis dévorans. Spíritus ejus velut torrens inúndans usque ad médium colli, ad perdéndas gentes in nihilum, & frenum erróris, quod erat in maxíllis populórum.

℟. Descéndet Dóminus sicut plúvia in vellus: * Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis.

℣. Et adorábunt eum omnes reges, omnes gentes sérvient ei. Oriétur.

Glória Patri. Oriétur.

Ad Benedictus. Ant. to. 3. Tu Béthlehem terra Juda, non eris mínima: ex te enim éxiet Dux, qui regat pópulum meum Israël.

Deinde Kyrie eléison 65.

Ad Magníficat. Ant. to. 8. Eleváre, eleváre, consúrge Jerúsalem: solve víncula colli tui, captíva fília Sion.

Nisi dicenda sit Ant. O. Deinde Kyrie eléison 65.

FE-

Digitized by Google

FERIA QUARTA.

Quatuor Temporum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam:

Lectio i. *Cap.* 1.

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David; & nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homília S. Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. *in Lucam.*

LAtent quidem divína mystéria, nec fácile, juxta prophéticum dictum, quisquam hóminum potest scire consílium Dei. Sed tamen ex cæteris factis, atque præcéptis Dómini Salvatóris póssumus intellígere, & hoc propensióris fuísse consílii, quòd ea potíssimùm elécta est, ut Dóminum páreret; quæ erat desponsáta viro. Cur autem non ántequam desponsarétur, implésa est? Fortásse ne dicerétur, quòd concéperat ex adultério.

℟. Clama in fortitúdine, qui annúntias pacem in Jerúsalem: * Dic civitátibus Judæ, & habitatóribus Sion: Ecce Deus noster, quem exspectabámus, advéniet.

℣. Supra montem excélsum ascénde tu, qui evangelízas Sion, exálta in fortitúdine vocem tuam. Dic.

Lectio ii.

ET ingréssus ad eam Angelus. Disce, vírginem móribus, disce vírginem verecúndia, disce oráculo, disce mystério. Trepidáre vírginum est, & ad omnes viri ingréssus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulíeres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus, quam nemo virórum víderit, solus Angelus repérerit; sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degénere depravarétur affátu, ab Angelo salutátur.

℟. Oriétur stella ex Jacob, & exsúrget homo de Israël, & confrínget omnes duces alienigenárum: * Et erit omnis terra possessio ejus.

℣. Adorábunt eum omnes reges terræ, omnes gentes sérvient ei. Et.

Lectio iii.

TAnti namque mandáti mystérium non hóminis fuit, sed Angeli ore proméndum. Hódie primùm audítur: Spíritus sanctus supervéniet in te.

Et

Digitized by Google

Et audítur, & créditur. Dénique, Ecce, inquit, ancílla Dómini: contíngat mihi secúndùm verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancíllam se dicit Dómini, quæ mater elígitur: nec repentíno exaltáta promíssio est.

℟. Modò véniet Dominátor Dóminus: * Et nomen ejus Emmánuel vocábitur.

℣. Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis. Et nomen.

Glória Patri. Et nomen.

Ad Benedictus. Ant. to.8.

Míssus est Gábriel Angelus ad Maríam vírginem desponsátam Joseph.

Deinde Kyrie eléison 6s.

Oratio.

PRæsta, quæsumus omnípotens Deus; ut redemtiónis nostræ ventúra solémnitas, & præséntis nobis vitæ subsídia cónferat, & ætérnæ beatitúdinis præmia largiátur. Per Dóminum &c.

Et dicitur ad omnes Horas, præterquam in Vesperis.

Ad Magnificat. Ant. to.8.f.

Ecce ancílla Dómini: fiat mihi secúndùm verbum tuum.

Nisi dicenda sit Ant. O. Post preces dicitur Oratio Dominicæ præcedentis, Aurem tuam 216.

FERIA QUINTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 33.

VÆ qui prædáris, nonne & ipse prædáberis? & qui spernis, nonne & ipse spernéris? cùm consummáveris deprædatiónem, deprædáberis: cùm fatigátus desíeris contémnere, contemnéris. Dómine miserére nostri: te enim exspectávimus: esto bráchium nostrum in mane, & salus nostra in témpore tribulatiónis.

℟. Egrediétur Dóminus, & præliábitur contra gentes: * Et stabunt pedes ejus supra montes olivárum ad Oriéntem.

℣. Et elevábitur supra omnes colles, & fluent ad eum omnes gentes. Et stabunt.

Lectio ii.

A Voce Angeli fugérunt pópuli, & ab exaltatióne tua dispérsæ sunt gentes. Et congregabúntur spólia vestra sicut collígitur bruchus, velut cùm fossæ plenæ fúerint de eo. Magnificátus est Dóminus, quóniam habitávit in excélso: implévit Sion judício & justítia. Et erit

Digitized by Google

erit fides in temporibus tuis: divítiæ salútis, sapiéntia, & sciéntia: timor Dómini ipse est thesáurus ejus.

℟. Præcúrsor pro nobis ingréditur Agnus sine mácula, * secúndùm órdinem Melchísedech Póntifex factus in ætérnum, & in séculum séculi.

℣. Ipse est Rex justítiæ, cujus generátio non habet finem. Secúndùm órdinem Melchísedech.

Lectio iii.

COntérriti sunt in Sion peccatóres; possédit tremor hypócritas. Quis póterit habitáre de vobis cum igne devoránte? quis habitábit ex vobis cum ardóribus sempitérnis? Qui ámbulat in justítiis, & lóquitur veritátem; qui prójicit avarítiam ex calúmnia, & éxcutit manus suas ab omni múnere; qui obtúrat aures suas, ne áudiat sánguinem; & claudit óculos suos, ne vídeat malum: Iste in excélsis habitábit, munimenta saxórum sublímitas ejus: panis ei datus est, aquæ ejus fidéles sunt: Regem in decóre suo vidébunt óculi ejus, cernent terram de longe.

℟. Vidébunt gentes justum tuum, & cuncti reges ínclytum tuum: * Et vocábitur tibi nomen novum, quod os Dómini nominávit.

℣. Et eris coróna glóriæ in manu Dómini, & diadéma regni in manu Dei tui. Et vocábitur. Glória Patri. Et vocábitur.

Ad Benedictus. Ant. to. 4. Vigiláte ánimo, in próximo est Dóminus Deus noster.

Nisi occurrat Festum sancti Thomæ: quia tunc ea prætermíssa, dicitur Ant. Nolíte timére, quod etiam servatur in sequentibus diebus, quando illud Festum occurrit. Kyrie eléison. cum Precibus, ut supra 65.

Ad Magnificat. Ant. to. 5. Lætámini cum Jerúsalem, & exsultáte in ea omnes, qui dilígitis eam, in ætérnum.

Nisi dicenda sit Ant. O. Deinde Kyrie eléison 65.

FERIA SEXTA.

Quatuor Temporum.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio i. *Cap.* 1.

IN illo témpore: Exsúrgens María, abiit in montána cum festinatióne in civitátem Juda: Et intrávit in domum Zacharíæ,

Digitized by Google

& salutávit Elísabeth. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epíſc.

Lib. 2. in Luc. c. 1. poſt init.

MOrále eſt ómnibus, ut qui fidem éxigunt, fidem áſtruant. Et ídeo Angelus, cùm abſcóndita nuntiáret, ut fidem aſtrúeret exémplo, ſenióris fémínæ ſterilíſque concéptum vírgini Maríæ nuntiávit: ut poſsíbile Deo omne, quod ei placúerit, aſſéreret. Ubi audívit hoc María, non quaſi incrédula de orácuło, nec quaſi incérta de núntio, nec quaſi dúbitans de exémplo; ſed quaſi læta pro voto, religióſa pro offício, feſtína pro gáudio, in montána perréxit. Quò enim jam Deo plena, niſi ad ſuperióra cum feſtinatióne conténderet? Neſcit tarda molímina ſancti Spíritus grátia.

℟. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ, * De Petra deſérti ad montem fíliæ Sion.

℣. Oſténde nobis Dómine miſericórdiam tuam, & ſalutáre tuum da nobis. De Petra.

Lectio ii.

DIſcite & vos ſanctæ mulíeres ſedulitátem, quam prægnántibus debéatis exhibére cognátis. Maríam, quæ ante ſola in íntimis penetrálibus vetſabátur, non a públicо virginitátis pudor, non ab ítúdio aſpéritas móntium, non ab offício prolíxitas itíneris retardávit. In montána Virgo cum feſtinatióne, Virgo offícii memor, injúriæ ímmemor, afféctu urgénte, non ſexu, relícta perréxit dómo. Díſcite, vírgines, non circumcurſáre per aliénas ædes, non demorári in platéis, non áliquos in públicо miſcére ſermónes. María in domo ſera, feſtína in públicо, manſit apud cognátam ſuam tribus ménſibus.

℟. Roráte cæli déſuper, & nubes pluant juſtum: * Aperiátur terra, & gérminet Salvatórem.

℣. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ, de Petra deſérti ad montem fíliæ Sion. Aperiátur.

Lectio iii.

DIdicíſtis vírgines pudórem Maríæ, díſcite humilitátem. Venit propínqua ad próximam, júnior ad ſeniórem: nec ſolùm venit, ſed étiam prior ſalutávit. Decet enim, ut

Digitized by Google

ut quantò cástior virgo, tantò humílior sit. Nóverit deférre senióribus. Sit magístra humilitátis, in qua est profféssio castitátis. Est & causa pietátis, est étiam norma doctrínæ. Contenéndum est enim, quia supérior venit ad inferiórem, ut inférior adjuvétur: María ad Elísabeth, Christus ad Joánnem.

℟. Germinavérunt campi erémi germen odóris Israël: quia ecce Deus noster cum virtúte véniet, * Et splendor ejus cum eo.

℣. Ex Sion spécies decóris ejus: Deus noster manifésté véniet. Et splendor. Glória Patri. Et splendor.

Ad Benedictus. Ant. to. 1. Ex quo facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exsultávit in gáudio infans in útero meo, allelúja.

Deinde Kyrie eléison 65.

Oratio.

EXcita, quæsumus Dómine, poténtiam tuã, & veni: ut hi, qui in tua pietáte confídunt, ab omni cítius adversitáte liberéntur. Qui vivis & regnas cum Deo Patre, &c.

Et dicitur ad omnes Horas, præterquam in Vespéris.

Ad Magníficat. Ant. to. 1. Hoc est testimónium, quod perhíbuit Joánnes: Qui post me venit, ante me factus est.

Nisi dicenda sit Ant. O. Deinde Kyrie eléison 65.

Oratio Dominicæ præcedentis 216.

SABBATO

Quatuor Temporum.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam.

Lectio i. *Cap.* 3.

ANno quintodécimo Impérii Tibérii Cæsaris, procurânte Póntio Piláto Judæam. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ. *Homilia* 20. *in Euangelia.*

REdemtóris nostri Præcúrsor quo témpore prædicatiónis officium acéperit, memoráto Románæ reipúblicæ príncipe, & Judææ régibus, designátur. Quia enim illum prædicáre veniébat, qui & ex Judæa quosdam, & multos ex géntibus redemtúrus erat: per regem géntium, & príncipes Judæórum prædicatiónis ejus témpora designántur. Quia autem Gentílitas colligénda erat, & Judæa pro culpa perfídiæ dispergénda, ipsa quoque descríptio terréni prin-

Digitized by Google

cipátus osténdit: quóniam & in Romána república unus præfuísse descríbitur, & in Judææ regno per quartam partem plúrimi princípabántur.

℟. Egrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascéndet: * Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus, & fides cinctórium renum ejus.

℣. Et requiéscet super eum spíritus Dómini: spíritus sapiéntiæ, & intellectus, spíritus consílii, & fortitúdinis. Et erit.

Lectio ii.

VOce étenim nostri Redemtóris dícitur: Omne regnum in seípsum divísum desolábitur. Liquet ergo, quod ad finem regni Judæa pervénerat, quæ tot régibus divísa subjacébat. Aptè quoque non solùm quibus régibus, sed étiam quibus sacerdótibus actum sit, demonstrátur: & quia illum Joánnes Baptísta prædicáret, qui símul Rex & Sacérdos exsísteret. Lucas Euangelísta prædicatiónis ejus témpora per regnum & sacerdótium designávit.

℟. Radix Jesse, qui exsúrget judicáre gentes, in eum gentes sperábunt: * Et erit nomen ejus benedíctum in sécula.

℣. Super ipsum continébunt reges os suum, ipsum gentes deprecabúntur. Et erit.

Lectio iii.

ET venit in omnem regiónem Jordánis, prædicans baptísmum pœniténtiæ in remissiónem peccatórum. Cunctis legéntibus liquet, quia Joánnes non solùm baptísmum pœniténtiæ prædicávit, verùm étiam quibúsdam dedit: sed tamen baptísmum suum in remissiónem peccatórum dare non pótuit. Remíssio étenim peccatórum in solo nobis baptísmo Christi tribúitur. Notándum ítaque, quòd dícitur, Prædicans baptísmum pœniténtiæ in remissiónem peccatórum: quóniam baptísmum, quod peccáta sólverret, quia dare non póterat, prædicábat: ut sicut incarnátum Verbum Patris præcurrébat verbo prædicatiónis, ita baptísmum pœniténtiæ, quo peccáta solvúntur, præcúrreret suo baptísmate, quo peccáta solvi non possunt.

℟. Veni Dómine, & noli tardáre: reláxa facínora ple-

plebi tuæ, * Et révoca dispérsos in terram suam. ℣. Excita Dómine poténtiam tuam, & veni, ut salvos fácias nos. Et révoca. Glória Patri. Et révoca.

Ad Benedictus Ant. to. 7. Quómodo fiet istud, Angele Dei, quóniam virum non cognósco? Audi María virgo: Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Nisi dicenda sit Ant. Nolíte timére, & nisi hæc fuerit dies ante Vigiliam Nativitatis; quia tunc ea prætermissa, dicitur Ant. Ecce compléta, ut sup. 220. quod etiam servatur (si idem contingat) in sequentibus diebus.

Deinde Kyrie eléison 65.

Oratio.

DEus, qui cónspicis, quia ex nostra prævitáte afflígimur: concéde propítius, ut ex tua visitatióne consolémur. Qui vivis & regnas, &c.

Et dicitur ad omnes Horas.

Ad Vesperas.

Capitulum. 1. Cor. 4.

FRatres, Sic nos exístimet homo, ut minístros Christi, & dispensatóres mysteriórum Dei. Hìc jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur.

Hymnus.

COnditor alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Christe Redémtor ómnium,
Exáudi preces súpplicum:
Qui cóndolens intéritu
Mortis perísse séculum,
Salvásti mundum lánguidum,
Donans reis remédium.
Vergénte mundi véspere,
Uti sponsus de thálamo,
Egréssus honestíssima
Vírginis matris cláusula.
Cujus forti poténtiæ
Genu curvántur ómnia,
Cæléstia, terréstria,
Nutu faténtur súbdita.
Te deprecámur ágie,
Ventúre Judex séculi,
Conférva nos in témpore
Hostis a telo pérfidi.
Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, & Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In seculórum sécula.
Amen.

℣. Roráte cæli désuper, & nubes pluant justum.
℟. Aperiátur terra, & gérminet Salvatórem.

Digitized by Google

Antiphona ad Magníficat, una ex majoribus. O.

Oratio.

EXcita, quæsumus Dómine, poténtiam tuã, & veni; & magna nobis virtúte succúrre: ut per auxílium grátiæ tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret. Qui vivis & regnas &c.

DOMINICA IV. Adventus.

Ad Matutinum. Invitat. Prope est jam Dóminus: * Veníte, adorémus.

Psalmus. Venite exsultémus 2.

Hymnus.

VErbum supérnum pródiens,
A Patre olim éxiens,
Qui natus Orbi súbvenis,
Cursu declívi témporis.
Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema;
Audíto ut præcónio
Sint pulsa tandem lúbrica.
Judéxque cùm post áderis,
Rimári facta péctoris,
Reddens vicem pro ábditis,
Justísque regnum pro bonis.
Non demum arctémur malis
Pro qualitáte críminis;
Sed cum beátis cómpotes
Simus perénnes cælibes.
Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, & Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In seculórum sécula.
Amen.

In primo Nocturno.

Ant. Véniet ecce Rex.

Psalmus. Beátus vir, cum reliquis, ut in Psalterio 3.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 35.

LÆtábitur desérta, & ínvia, & exsultábit solitúdo, & florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, & exsultábit lætabúnda & laudans: glória Líbani data est ei, decor Carméli, & Saron; ipsi vidébunt glóriam Dómini, & decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, & génua debília roboráte. Dícite pusillánimis: Confortámini, & nolíte timére: ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis: Deus ipse véniet, & salvábit vos. Tunc aperiéntur óculi cæcórum, & aures surdórum patébunt. Tunc sáliet sicut cervus claudus, & apérta erit lingua mutórum: quia scissæ sunt in desérto aquæ, & torréntes in solitúdine. Et quæ erat ári-

Digitized by Google

árida, erit in ſtagnum, & ſítiens in fontes aquárum.

℟. Cánite tubâ in Sion, vocáte gentes, annuntiáte pópulis, & dícite: * Ecce Deus Salvátor noſter advéniet.

℣. Annuntiáte, & audítum fácite, loquímini, & clamáte. Ecce.

Lectio ii.

IN cubílibus, in quibus prius dracónes habitábant, oriétur viror cálami & junci. Et erit ibi ſémita & via, & via ſancta vocábitur: non transíbit per eam pollútus, & hæc erit vobis dirécta via, ita ut ſtulti non errent per eam. Non erit ibi leo, & mala béſtia non aſcéndet per eam, nec inveniétur ibi: & ambulábunt, qui liberáti fúerint. Et redémti a Dómino converténtur, & vénient in Sion cum laude: & lætítia ſempitérna ſuper caput eórum: gáudium & lætítiam obtinébunt, & fúgiet dolor & gémitus.

℟. Non auferétur ſceptrum de Juda, & dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus eſt: * Et ipſe erit exſpectátio géntium.

℣. Pulchrióres ſunt óculi ejus vino, & dentes ejus lacte candidióres. Et ipſe.

Lectio iii. *Cap.* 41.

TAceant ad me ínſulæ, & gentes mutent fortitúdinem: accédant, & tunc loquántur, ſimul ad judícium propinquémus. Quis ſuſcitávit ab Oriénte juſtum, vocávit eum, ut ſequerétur ſe? dabit in conſpéctu ejus gentes, & reges obtinébit: dabit quaſi púlverem gládio ejus, ſicut ſtípulam vento raptam árcui ejus. Perſequétur eos, transíbit in pace, ſémita in pédibus ejus non apparébit. Quis hæc operátus eſt, & fecit, vocans generatiónes ab exórdio? Ego Dóminus, primus & noviſſimus ego ſum.

℟. Me opórtet mínui, illum autem créſcere: qui autem poſt me venit, ante me factus eſt: * Cujus non ſum dignus corrígiam calceamentórum ſólvere.

℣. Ego baptizávi vos aqua: ille autem baptizábit vos Spíritu ſancto. Cujus. Glória Patri. Cujus.

In ſecundo Nocturno.

Ant. Gaude & lætáre.

Pſal. Conſérva, cum reliquis, ut in Pſalterio.

Digitized by Google

Sermo sancti Leónis Papæ.

Sermo 1. de jejunio x. mensis, & collectis.

Lectio iv.

SI fidéliter, dilectíssimi, atque sapiénter creatiónis nostræ intelligámus exórdium, inveniémus hóminem ideo ad imáginem Dei cónditum, ut imitátor sui esset auctóris: & hanc esse naturálem nostri géneris dignitátem, si in nobis, quasi in quodam spéculo, divínæ benignitátis forma resplendeat. Ad quam quotídie nos útique réparat grátia Salvatóris, dum quod cécidit in Adam primo, erígitur in secúndo. ℟. Nascétur nobis párvulus, & vocábitur Deus, Fortis: * Ipse sedébit super thronum David patris sui, & imperábit: cujus potéstas super húmerum ejus. ℣. In ipso benedicéntur omnes tribus terræ, omnes gentes férvient ei. Ipse.

Lectio v.

CAusa autem reparatiónis nostræ non est nisi misericórdia Dei: quem non diligerémus, nisi priùs nos ipse dilígeret, & ténebras ignorántiæ nostræ, suæ veritátis luce discúteret. Quod per sanctum Isaíam Dóminus denúntians, ait: Addúcam cæcos in viam, quam ignorábant, & sémitas, quas nesciébant, fáciam illos calcáre: fáciam illis ténebras in lucem, & prava in dirécta. Hæc verba fáciam illis, & non relínquam eos. Et iterum: Invéntus sum, inquit, a non quæréntibus me, & palam appárui iis, qui me non interrogábant. ℟. Ecce jam vénit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras, natum de Vírgine, factum sub lege: * Ut eos, qui sub lege erant, redímeret. ℣. Propter nímiam charitátem suam, qua diléxit nos Deus, Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti. Ut.

Lectio vi.

QUod quómodo implétum sit, Joánnes Apóstolus docet, dicens: Scimus quóniam Fílius Dei venit, & dedit nobis sensum, ut cognoscámus verum, & simus in vero Fílio ejus. Et iterum: Nos ergo diligámus Deum, quóniam ipse prior diléxit nos. Diligéndo itaque nos Deus ad imáginem suam nos réparat: & ut in nobis formam suæ bonitátis invéniat, dat unde ipsi quo-

Digitized by Google

quoque quod operátur, operémur, accéndens scílicet méntium nostrárum lucérnas, & igne nos suæ charitátis inflámmans; ut non solùm ipsum, sed etiam quicquid díligit, diligámus.

℟. Virgo Israël revértere ad civitátes tuas: * Usquequò dolens avertéris? generábis Dóminum Salvatórem, oblatiónem novam in terra: * Ambulábunt hómines in salvatiónem.

℣. In charitáte perpétua dilexi te: ídeo attráxi te miserans tui. Usquequò. Glória Patri. Ambulábunt.

In tertio Nocturno.

Ant. Gábriel Angelus.

Psal. Cæli enárrant, cum reliquis, ut in Psalterio 16.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 3.

ANno quintodécimo Impérii Tibérii Cæsaris, procuránte Póntio Piláto Judæam. Et réliqua.

De Homilía S. Gregórii Papæ.

Ex Homil. 20. *in Euang. ante medium.*

DIcébat Joánnes ad turbas, quæ exíbant, ut baptizaréntur ab eo: Genímina viperárum, quis osténdit vobis fúgere a ventúra ira? Ventúra enim ira est animadvérsio ultiónis extrémæ: quam tunc fúgere peccátor non valet, qui nunc ad laménta pœniténtiæ non recúrrit. Et notándum, quòd malæ sóboles, malórum paréntum actiónem imitántes, genímina viperárum vocántur; quia per hoc quòd bonis ínvident, eósque persequúntur, quòd quibúsdam malæ retríbuunt, quòd læsiónes próximis exquírunt: quóniam in his ómnibus patrum suórum carnálium vias sequúntur, quasi venenáti fílii de venenátis paréntibus nati sunt.

℟. Jurávi, dicit Dóminus, ut ultra jam non irásear super terram: montes enim & colles susípient justítiam meam: * Et testaménum pacis erit in Jerúsalem.

℣. Juxta est salus mea, ut véniat, & justítia mea, ut revelétur. Et.

Lectio viii.

SEd quia jam peccávimus, quia usu malæ consuetúdinis involúti sumus: dicat quid nobis faciéndum sit, ut fúgere a ventúra ira valeámus. Séquitur: Fácite

Digitized by Google

cite ergo fructus dignos pœniténtiæ. In quibus verbis notándum est, quòd amícus sponsi non solùm fructus pœniténtiæ, sed dignos pœniténtiæ ádmonet esse faciéndos. Aliud namque est fructum fácere pœniténtiæ; áliud dignum pœniténtiæ fructum fácere. Ut enim secúndùm dignos pœniténtiæ fructus loquámur, sciéndum est, quia quisquis illícita nulla commísit, huic jure concéditur, ut lícitis utátur: sicque pietátis ópera fáciat, ut tamen si volúerit, ea, quæ mundi sunt, non relínquat.

℟. Non discédimus a te, vivificábis nos Dómine, & nomen tuum invocábimus: * Osténde nobis fáciem tuam, & salvi érimus.

℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui: vísita nos in salutári tuo. Osténde.

Lectio ix.

AT si quis in fornicatiónis culpam, vel fortásse, quod est grávius, in adultérium lapsus est; tantò a se lícita debet abscíndere, quantò se méminit & illícita perpetrásse. Neque enim par fructus boni óperis esse debet ejus, qui minùs, & ejus, qui ámpliùs delíquit: aut ejus, qui in nullis; & ejus, qui in quibúsdam facinóribus cécidit; & ejus, qui in multis est lapsus. Per hoc ergo quod dícitur: Fácite dignos fructus pœniténtiæ: uniuscujúsque conscién*tia* convenítur; ut tantò majóra acquírat bonórum óperum lucra per pœniténtiam, quantò gravióra sibi íntulit damna per culpam.

℟. Intuémini, quantus sit iste, qui ingréditur ad salvándas gentes: ipse est Rex justítiæ, * Cujus generátio non habet finem.

℣. Præcúrsor pro nobis ingréditur, secúndùm órdinem Melchísedech Póntifex factus in ætérnum. Cujus. Glória Patri. Cujus.

AD LAUDES, & per Horas. Ant. to. 1.

CAnite tubâ in Sion, quia prope est dies Dómini: ecce véniet ad salvándum nos, allelúja, allelúja.

Psalmus. Dóminus regnávit, cum reliquis 19.

Ant. to. 1. Ecce véniet desiderátus cunctis géntibus: & replébitur glóriâ domus Dómini, allelúja.

Ant.

Digitized by Google

Ant. to. 1. ſ. Erunt prava in diréćta, & áſpera in vias planas: veni Dómine, & noli tardáre, allelúja.

Ant. to. 1. Dóminus véniet, occúrrite illi, dicéntes: Magnum princípium, & regni ejus non erit finis: Deus, fortis, dominátor, princeps pacis, allelúja, allelúja.

Ant. to. 2. Omnípotens ſermo tuus, Dómine, a regálibus ſédibus véniet, allelúja.

Capitulum: 1. *Cor.* 4.

FRatres, Sic nos exſtimet homo, ut miníſtros Chriſti, & diſpenſatóres myſteriórum Dei. Hìc jam quæritur inter diſpenſatóres, ut fidélis quis inveniátur.

Hymnus.

VOx clara ecce íntonat,
Obſcúra quæque íncrepat;
Pellántur éminus ſómnia;
Ab æthre Chriſtus prómicat.

Mens jam refúrgat tórpida,
Quæ ſorde exſtat ſáucia:
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

E ſurſum Agnus míttitur,
Laxáre gratis débitum:
Omnes pro indulgéntia
Vocem demus cum lácrimis.

Secúndò ut cùm fúlſerit,
Mundúmque horror cínxerit,
Non pro reátu púniat;
Sed nos pius tunc prótegat.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, & Fílio,
Sancto ſimul Paráclito,
In ſeculórum ſécula.
Amen.

℣. Vox clamántis in deſérto, Paráte viam Dómini.

℟. Rectas fácite ſémitas ejus.

Ad Benedictus. Ant. to. 1. ſ. Ave María, grátia plena, Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, allelúja.

Niſi dicenda ſit Ant. Nolíte timére, vel Ant. Ecce compléta ſunt.

Oratio.

EXcita, quæſumus Dómine, poténtiam tuã, & veni, & magna nobis virtúte ſuccúrre: ut per auxílium grátiæ tuæ, quod noſtra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret. Qui vivis & regnas, &c.

Ad Tertiam. Antiphona.

Ecce véniet.

Ca-

Digitized by Google

Capitulum. Fratres, Sic nos,

℟. breve. Veni ad liberándum nos, * Dómine Deus virtútum. Veni.

℣. Osténde fáciem tuam, & salvi érimus. Dómine Deus virtútum. Glória Patri. Veni.

℣. Timébunt gentes nomen tuum Dómine.

℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Ad Sextam. Antiphona. Erunt prava.

Capitulum. 1.*Cor.*4.

Mihi autem pro mínimo est, ut a vobis júdicer, aut ab humáno die: sed neque meípsum júdico.

℟. breve. Osténde nobis Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam. Glória Patri. Osténde.

℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui.

℟. Vísita nos in salutári tuo.

Ad Nonam. Antiphona. Omnípotens sermo.

Capitulum. 1.*Cor.*4.

Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúsque véniat Dóminus: qui & illumináb it abscóndita tenebrárum, & manifestábit consília córdium: & tunc laus erit unicúsque a Deo.

℟. breve. Super te Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super te.

℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur Dóminus. Glória Patri. Super te.

℣. Dómine Deus virtútum convérte nos.

℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

Ad Vesperas. Antiphona. Cánite tubâ, cum reliquis de Laudibus, ut supra.

Psalmus. Dixit Dóminus, cum reliquis 142.

Capit. Fratres, Sic nos.

Hymnus. Cónditor alme.

℣. Roráte cæli 231.

Ad Magnificat. Ant. O.

Oratio. Excita, quæsumus, ut supra.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum. Invitat. Prope est jam Dóminus.

Hymnus. Verbum supérnum 231.

Ant. Dóminus defénsor.

Psalmus. Dóminus illumináti o, cum reliquis de Psalterio 49.

Digitized by Google

De Isaía Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 41.

ET tu Israël servus meus, Jacob, quem elégi, semen Abraham amíci mei: in quo apprehéndi te ab extrémis terræ, & a longínquis ejus vocávi te, & dixi tibi: Servus meus es tu, elégi te, & non abjéci te. Ne tímeas, quia ego tecum sum: ne declínes, quia ego Deus tuus: confortávi te, & auxiliátus sum tibi, & suscépit te déxtera justi mei.

℟. Cánite tubâ in Sion, vocáte gentes, annuntiáte pópulis, & dícite: * Ecce Deus Salvátor noster advéniet.

℣. Annuntiáte, & audítum fácite, loquímini, & clamáte. Ecce.

Lectio ii.

ECce confundéntur, & erubéscent omnes, qui pugnant advérsum te: erunt quasi non sint, & períbunt viri, qui contradícunt tibi. Quæres eos, & non invénies, viros rebélles tuos: erunt quasi non sint, & véluti consúmtio hómines bellántes advérsum te. Quia ego Dóminus Deus tuus apprehéndens manum tuam, dicénsque tibi: Ne tímeas, ego adjúvi te.

℟. Non auferétur sceptrum de Juda, & dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est: * Et ipse erit exspectátio géntium.

℣. Pulchrióres sunt óculi ejus vino, & dentes ejus lacte candidióres. Et ipse.

Lectio iii.

NOli timére vermis Jacob, qui mórtui estis ex Israël: ego auxiliátus sum tibi, dicit Dóminus, & redémtor tuus sanctus Israël. Ego pósui te quasi plaustrum tritúrans novum, habens rostra serrántia: triturábis montes, & commínues, & colles quasi púlverem pones. Ventilábis eos, & ventus tollet, & turbo dispérget eos, & tu exsultábis in Dómino, in sancto Israël lætáberis.

℟. Me opórtet mínui, illum autem créscere: qui autem post me venit, ante me factus est: * Cujus non sum dignus corríam calceamentórum sólvere.

℣. Ego baptizávi vos aqua: ille autem baptizábit vos Spíritu sancto. Cujus.

Glória Patri. Cujus.

Ad Laudes, Antiphonæ se-

Digitized by Google

secundùm superiorem Rubricam.

Psal. Miserére, cum reliquis, ut in Psalterio 62.

Capitulum. *Isaiæ 2.*

VEníte, & ascendámus ad montem Dómini, & ad domum Dei Jacob; & docébit nos vias suas, & ambulábimus in sémitis ejus: quia de Sion exíbit lex, & verbum Dómini de Jerúsalem.

Hymnus. Vox clara.

℣. Vox clamántis. 237.

Ad Benedictus. Ant. to. 8. Dicit Dóminus: Pœniténtiam ágite: appropinquávit enim regnum cælórum, allelúja.

Deinde Kyrie eléison 65.

Oratio Dominicæ præteritæ, Excita, quæsumus. 237.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

Ad Horas, Antiphonæ, & reliqua, ut annotatur in Feria secunda post Dominicam primam Adventus.

Ad Vesperas. Antiphona. Inclinávit. Psalmus. Dilexi, cum reliquis de Psalterio 146.

Capitulum. *Gen. 49.*

NOn auferétur sceptrum de Juda, & dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est; & ipse erit exspectátio géntium.

Hymnus. Cónditor alme.

℣. Roráte cæli 231.

Ad Magnificat. Ant. O. Deinde Kyrie eléison 65.

FERIA TERTIA.

De Isaía Prophéta.

Lectio 1. *Cap. 42.*

ECce servus meus, suscípiam eum: eléctus meus, complácuit sibi in illo ánima mea: dedi spíritum meum super eum, judícium géntibus próferet. Non clamábit, neque accípiet personam, nec audiétur vox ejus foris. Cálamum quassátum non cónteret, & linum fúmigans non extínguet: in veritáte edúcet judícium. Non erit tristis, neque turbuléntus, donec ponat in terra judícium: & legem ejus insulæ exspectábunt.

℟. Nascétur nobis párvulus, & vocábitur Deus, Fortis: * Ipse sedébit super thronum David patris sui, & imperábit: cujus potéstas super húmerum ejus.

℣. In ipso benedicéntur omnes tribus terræ, omnes gentes sérvient ei. Ipse.

Le-

Digitized by Google

Lectio ii.

HÆc dicit Dóminus Deus creans cælos, & exténdens eos: firmans terram, & quæ gérminant ex ea: dans flatum pópulo, qui est super eam, & spíritum calcántibus eam. Ego Dóminus vocávi te in justítia, & apprehéndi manum tuam, & servávi te. Et dedi te in fœdus pópuli, in lucem géntium: ut aperíres óculos cæcórum, & edúceres de conclusióne vinctum, de domo cárceris sedéntes in ténebris.

℟. Ecce jam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras, natum de Vírgine, factum sub lege: * Ut eos, qui sub lege erant, redímeret.

℣. Propter nímiam charitátem suam, qua diléxit nos Deus, Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti. Ut eos.

Lectio iii.

CAntáte Dómino cánticum novum, laus ejus ab extrémis terræ: qui descénditis in mare, & plenitúdo ejus, ínsulæ, & habitatóres eárum. Sublevétur desértum, & civitátes ejus: in dómibus habitábit Cedar: laudáte habitatóres Petræ, de vértice móntium clamábunt. Ponent Dómino glóriam, & laudem ejus in ínsulis nuntiábunt. Dóminus sicut fortis egrediétur, sicut vir prœliátor suscitábit zelum: vociferábitur, & clamábit: super inimícos suos confortábitur.

℟. Virgo Israël revértere ad civitátes tuas: * Usquequò dolens avertéris? generábis Dóminum Salvatórem, oblatiónem novam in terra: * Ambulábunt hómines in salvatiónem.

℣. In charitáte perpétua diléxi te: ídeo attráxi te miserans tui. Usquequò. Glória Patri. Ambulábunt.

Ad Benedictus. Ant. to. 2. Consúrge, consúrge: indúere fortitúdinem brachium Dómini.

Deinde Kyrie eleïson 6 5.

Ad Magnificat. Ant. O.

Deinde Kyrie eleïson 6 5.

FERIA QUARTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 51.

AUdíte me, qui sequímini quod justum est, & quæritis Dóminum: atténdite ad petram, unde excísi estis, & ad cavérnam laci, de qua præcísi estis.

estis. Atténdite ad Abraham patrem vestrum, & ad Saram, quæ péperit vos: quia unum vocávi eum, & benedíxi ei, & multiplicávi eum. Consolábitur ergo Dóminus Sion, & consolábitur omnes ruínas ejus: & ponet desértum ejus quasi delícias, & solitúdinem ejus quasi hortum Dómini. Gáudium & lætítia inveniétur in ea, gratiárum áctio, & vox laudis.

℟. Jurávi, dicit Dóminus, ut ultra jam non iráscar super terram; montes enim & colles suscípient justítiam meam: * Et testaméntum pacis erit in Jerúsalem.

℣. Juxta est salus mea, ut véniat, & justítia mea, ut revelétur: Et.

Lectio ii.

Atténdite ad me, pópule meus, & tribus mea me audíte; quia lex a me éxiet, & judícium meum in lucem populórum requiéscet. Prope est justus meus, egréssus est Salvátor meus, & bráchia mea pópulos judicábunt: me ínsulæ exspectábunt, & brachium meum sustinébunt. Leváte in cælum óculos vestros, & vidéte sub terra deórsum; quia cæli sicut fumus liquéscent, & terra sicut vestiméntum atterétur, & habitatóres ejus sicut hæc interíbunt: Salus autem mea in sempitérnum erit, & justítia mea non defíciet.

℟. Non discédimus a te, vivificábis nos Dómine, & nomen tuum invocábimus: * Osténde nobis fáciem tuam, & salvi érimus.

℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui: vísita nos in salutári tuo. Osténde.

Lectio iii.

Audíte me, qui scitis justum, pópulus meus lex mea in corde eórum: nolíte timére oppróbrium hóminum, & blasphémias eórum ne metuátis. Sicut enim vestiméntum, sic cómedet eos vermis: & sicut lanam, sic devorábit eos tínea: Salus autem mea in sempitérnum erit, & justítia mea in generatiónes generatiónum.

℟. Intuémini quantus sit iste, qui ingréditur ad salvándas gentes: ipse est Rex justítiæ, * Cujus generátio non habet finem.

℣. Præcúrsor pro nobis ingréditur, secúndum órdinem Melchísedech Pónti-

fex

fex factus in ætérnum. Cujus. Glória Patri. Cujus.

Ad Benedictus. Ant. to. 8. Portam in Sion salútem, & in Jerúsalem glóriam meam, allelúja.

Deinde Kyrie eléison 65.

Ad Magnificat. Ant. O.

Deinde Kyrie eléison 65.

FERIA QUINTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 64.

UTinam dirúmperes cælos, & descéndéres: a fácie tua montes defluérent. Sicut exústio ignis tabéscerent, aquæ ardérent igni, ut notum fieret nomen tuum inimícis tuis: a fácie tua gentes turbaréntur. Cùm féceris mirabília, non sustinébimus: descendísti, & a fácie tua montes defluxérunt. A sæculo non audiérunt, neque áuribus percepérunt: óculus non vidit, Deus absque te, quæ præparásti exspectántibus te.

℟. Cánite tubâ in Sion, vocáte gentes, annuntiáte pópulis, & dícite: * Ecce Deus Salvátor noster advéniet.

℣. Annuntiáte, & audítum fácite: loquímini, & clamáte. Ecce.

Lectio ii.

OCcurrísti lætánti, & faciénti justítiam: in viis tuis recordabúntur tui: ecce tu irátus es, & peccávimus: in ipsis fúimus semper, & salvábimur. Et facti sumus ut immúndus omnes nos, & quasi pannus menstruátæ univérsæ justítiæ nostræ: & cecídimus quasi fólium univérsi, & iniquitátes nostræ quasi ventus abstulérunt nos. Non est qui ínvocet nomen tuum: qui consúrgat, & téneat te: abscondísti fáciem tuam a nobis, & allisísti nos in manu iniquitátis nostræ.

℟. Non auferétur sceptrum de Juda, & dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est: * Et ipse erit exspectátio géntium.

℣. Pulchrióres sunt óculi ejus vino, & dentes ejus lacte candidióres. Et ipse.

Lectio iii.

ET nunc Dómine, pater noster es tu, nos verò lutum: & fictor noster tu, & ópera mánuum tuárum omnes nos. Ne irascáris Dómine satis; & ne ultra memíneris iniquitátis nostræ: ecce réspice, pópulus tuus omnes nos. Cívitas sancti tui facta est de-

Digitized by Google

sérta, Sion desérta facta est, Jerúsalem desoláta est. Domus sanctificatiónis nostræ, & glóriæ nostræ, ubi laudavérunt te patres nostri, facta est in exustiónem ignis: & ómnia desiderabília nostra versa sunt in ruínas.

℟. Me opórtet mínui, illum autem créscere: qui autem post me venit, ante me factus est: * Cujus non sum dignus corrígiam calceamentórum sólvere.

℣. Ego baptizávi vos aqua: ille autem baptizábit vos Spíritu sancto. Cujus. Glória Patri. Cujus.

Ad Benedictus. Ant. to. 2. Consolámini, consolámini pópule meus, dicit Dóminus Deus vester.

Deinde Kyrie eléison 65.

Ad Magnificat. Ant. O.

Deinde Kyrie eléison 65.

FERIA SEXTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 66.

Audíte verbum Dómini, qui trémitis ad verbum ejus: dixérunt fratres vestri odiéntes vos, & abjiciéntes propter nomen meum: Glorificétur Dóminus, & vidébimus in lætítia vestra: ipsi autem confundéntur. Vox pópuli de civitáte, vox de templo, vox Dómini reddéntis retributiónem inimícis suis. Antequam parturíret, péperit; ántequam veníret partus ejus, péperit másculum. Quis audívit unquam tale? & quis vidit huic símile? nunquid partúriet terra in die una? aut pariétur gens simul, quia parturívit & péperit Sion fíliòs suos?

℟. Nascétur nobis párvulus, & vocábitur Deus, Fortis: * Ipse sedébit super thronum David patris sui, & imperábit: cujus potéstas super húmerum ejus.

℣. In ipso benedicéntur omnes tribus terræ, omnes gentes sérvient ei. Ipse.

Lectio ii.

Nunquid ego, qui álios párere fácio, ipse non páriam, dicit Dóminus? Si ego, qui generatiónem cæteris tríbuo, stérilis ero, ait Dóminus Deus tuus? Lætámini cum Jerúsalem, & exsultáte in ea omnes, qui dilígitis eam; gaudéte cum ea gáudio univérsi qui lugétis super eam, ut fugátis, & repleámini ab úbere consolatiónis ejus: ut mulgeátis, & delíciis affluátis ab omnímoda glória ejus. Quia hæc dicit Dóminus: Ecce ego declí-

Digitized by Google

nábo super eam quasi flúvium pacis, & quasi torréntem inundántem glóriam géntium, quam sugétis: ad úbera portabímini, & super génua blandiéntur vobis.

℟. Ecce jam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras, natum de Vírgine, factum sub lege: * Ut eos, qui sub lege erant, redímeret.

℣. Propter nímiam charitátem suam, qua diléxit nos Deus, Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti. Ut eos.

Lectio iii.

QUómodo si cui mater blandiátur, ita ego consolábor vos, & in Jerúsalem consolabímini. Vidébitis, & gaudébit cor vestrum, & ossa vestra quasi herba germinábunt: & cognoscétur manus Dómini servis ejus, & indignábitur inimícis suis. Quia ecce Dóminus in igne véniet, & quasi turbo quadrígæ ejus: réddere in indignatióne furórem suum, & increpatiónem suam in flamma ignis: quia in igne Dóminus dijudicábit, & in gládio suo ad omnem carnem, & multiplicabúntur interfécti a Dómino.

℟. Virgo Israël revértere ad civitátes tuas: * Usquequò dolens avertéris? generábis Dóminum Salvatórem, oblatiónem novam in terra: * Ambulábunt hómines in salvatiónem.

℣. In charitáte perpétua diléxi te: ídeo attráxi te miserans tui. Usquequò. Glória Patri. Ambulábunt.

Ad Benedictus. Ant. to. 8. f. Ecce compléta sunt ómnia, quæ dicta sunt per Angelum de vírgine María.

Deinde Kyrie eléison 65.

Ad Magnificat. Ant. O Emmánuel, ut supra 218.

Deinde Kyrie eléison 65.

Si Vigilia Nativitatis Domini venerit in Dominica, Officium fit hoc modo.

Ad Matutinum. Invitat. de Vigilia, Hódie sciétis. Hymnus. Verbum supérnum, ut infra.

Antiphonæ, Psalmi, Versiculi, Lectiones, & Responsoria in primo, & secundo Nocturno dicuntur de Dominica quarta 232. In tertio Nocturno, Antiphonæ & Psalmi de Dominica 16. Versiculus de Vigilia, tres Lectiones de Ho-

Digitized by Google

milia Vigiliæ, cum suis Responsoriis: & non legitur Homilia Dominicæ pro ultima Lectione. Laudes de Vigilia, cum commemoratione de Dominica. Similiter & per Horas celebratur Officium de Vigilia.

IN VIGILIA Nativitatis Domini.

Ad Matutinum. Invitat. Hódie sciétis, quia véniet Dóminus: * Et mane vidébitis glóriam ejus.

Psalmus. Venite, exsultémus 2.

Hymnus.

VErbum supérnum pródiens,
Patre olim éxiens,
Qui natus Orbi súbvenis,
Cursu declívi témporis.
Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema;
Audíto ut præcónio
Sint pulsa tandem lúbrica.
Judéxque cùm post áderis,
Rimári facta péctoris,
Reddens vicem pro ábditis,
Justísque regnum pro bonis;
Non demum arctémur malis,
Pro qualitáte críminis;
Sed cum beátis cómpotes
Simus perénnes cælibes.
Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, & Fílio,
Sancto simul Paráclito
In seculórum sécula.
Amen.

Antiphonæ, & Psalmi de Feria occurrente.

℣. Hódie sciétis, quia véniet Dóminus.

℟. Et mane vidébitis glóriam ejus.

Léctio sancti Euangélii secúndum Matthæum.

Lectio 1. *Cap.* 1.

CUm esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Et réliqua.

Homilia S. Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. *Comm. in c.* 1. *Matth.*

QUare non de símplici vírgine, sed de desponsáta concípitur? Primùm, ut per generatiónem Joseph origo Maríæ monstrarétur: secúndò, ne lapidarétur a Judæis ut adúltera: tértiò, ut in Ægyptum fúgiens habéret solátium. Martyr Ignátius étiam quartam áddidit causam, cur a desponsáta concéptus sit: Ut partus, inquiens, ejus celarétur diábolo; dum eum pu-

Digitized by Google

putat non de vírgine, sed de uxóre generátum.

℟. Sanctificámini hódie, & estóte paráti; quia die crástina vidébitis, * Majestátem Dei in vobis.

℣. Hódie sciétis, quia véniet Dóminus, & manè vidébitis. Majestátem.

Lectio ii.

ANtequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Non ab álio invénta est, nisi a Joseph, qui penè licéntia maritáli futúræ uxóris ómnia nóverat. Quòd autem dícitur, Antequam convenírent; non séquitur ut póstea convénerint: sed Scriptúra, quòd factum non sit, osténdit.

℟. Constántes estóte, vidébitis auxílium Dómini super vos: Judæa & Jerúsalem nolíte timére: * Cras egrediémini, & Dóminus erit vobíscum.

℣. Sanctificámini fílii Israël, & estóte paráti. Cras.

Lectio iii.

JOseph autem vir ejus cùm esset justus, & nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Si quis fornicáriæ conjúngitur, unum corpus efficitur: & in lege præcéptum est, non solùm reos, sed & cónscios críminum obnóxios esse peccáti: quómodo Joseph, cùm crimen celáret uxóris, justus scríbitur? Sed hoc testimónium Maríæ est, quòd Joseph sciens illíus castitátem, & admírans quod evénerat, celat siléntio, cujus mystérium nesciébat.

℟. Sanctificámini fílii Israël, dicit Dóminus: die enim crástina descéndet Dóminus, * Et áuferet a vobis omnem languórem.

℣. Crástina die delébitur insquitas terræ, & regnábit super nos Salvátor mundi. Et áuferet. Glória Patri. Et áuferet.

Deinceps Offic. fit Duplex:

AD LAUDES,

& per Horas. Ant. to. 8.

JUdæa & Jerúsalem nolíte timére: cras egrediémini, & Dóminus erit vobíscum, allelúja.

Psalmus. Dóminus regnávit, cum reliquis 19.

Ant. to. 8. ℣. Hódie sciétis, quia véniet Dóminus: & manè vidébitis glóriam ejus.

Ant. to. 4. Crástina die delébitur insquitas terræ: & regnábit super nos Salvátor mundi.

Ant. to. 1. Dóminus véniet, occúrrite illi, dicéntes:

Digitized by Google

tes: Magnum princípium, & regni ejus non erit finis: Deus, Fortis, Dominátor, Princeps pacis, allelúja.

Ant. to. 8. f. Cráftina erit vobis falus, dicit Dóminus Deus exercítuum.

Capitulum. *Rom.* 1.

PAulus fervus Jefu Chrifti, vocátus Apóftolus, fegregátus in Euangélium Dei, quod ante promiferat per Prophétas fuos in Scriptúris fanctis de Fílio fuo, qui factus eft ei ex fémine David fecúndùm carnem.

Hymn. Vox clara 236.

℣. Cráftina die delébitur iníquitas terræ.

℟. Et regnábit fuper nos Salvátor mundi.

Ad Benedictus. Ant. to. 8. Oriétur ficut fol Salvátor mundi: & defcéndet in úterum Vírginis, ficut imber fuper gramen, allelúja.

Oratio.

DEus, qui nos redemtiónis noftræ ánnua exfpectatióne lætíficas; præfta, ut Unigénitum tuum, quem Redemtórem læti fufcípimus, veniéntem quoque júdicem fecúri videámus, Dóminum noftrum Jefum Chriftum Fílium tuum. Qui tecum vivit & regnat, &c.

Et dicitur per Horas diei.

Prima dicitur ficut in Duplicibus, & ad Abfolutionem Capituli dicitur Capitulum Nonæ.

Ad Tertiam. Antiphona. Hódie fciétis.

Capitulum. Paulus fervus.

℟. breve. Hódie fciétis, Quia véniet Dóminus. Hódie fciétis.

℣. Et manè vidébitis glóriam ejus. Quia véniet Dóminus. Glória Patri. Hódie fciétis.

℣. Conftántes eftóte.

℟. Vidébitis auxílium Dómini fuper vos.

Ad Sextam. Antiphona. Cráftina die.

Capitulum. *Rom.* 1.

QUi prædeftinátus eft Fílius Dei in virtúte fecúndùm fpíritum fanctificatiónis, ex refurrectióne mortuórum Jefu Chrifti Dómini noftri.

℟. breve. Cráftina die, Delébitur iníquitas terræ. Cráftina die.

℣. Et regnábit fuper nos Salvátor mundi. Delébitur. Glória Patri. Cráftina die.

℣. Cráftina erit vobis falus.

℟. Di-

Digitized by Google

℟. Dicit Dóminus Deus exercítuum.

Ad Nonam. Antiphona. Cráſtina erit.

Capitulum. *Rom.* 1.

PEr quem accépimus grátiam, & Apoſtolátum ad obediéndum fídei in ómnibus géntibus pro nómine ejus, in quibus eſtis & vos vocáti Jeſu Chriſti Dómini noſtri.

℟. breve. Cráſtina, Erit vobis ſalus. Cráſtina erit vobis ſalus.

℣. Dicit Dóminus Deus exercítuum. Erit vobis ſalus. Glória Patri. Cráſtina erit vobis ſalus.

℣. Cráſtina die delébitur iníquitas terræ.

℟. Et regnábit ſuper nos Salvátor mundi.

Digitized by Google

Digitized by Google

IN NATIVITATE DOMINI.

AD VESPERAS.

Antiphona to. 8.

Ex pacíficus magnificátus est, cujus vultum desíderat univérsa terra.

Psal. Dixit Dóminus 142.

Ant. to. 7. r. Magnificátus est Rex pacíficus super omnes reges univérsæ terræ.

Psalmus. Confitébor 142.

Ant. to. 8. Compléti sunt dies Maríæ, ut páreret fílium suum primogénitum.

Psalmus. Beátus vir 143.

Ant. to. 8. Scitóte, quia prope est regnũ Dei: amen dico vobis, quia non tardábit.

Psal. Laudáte púeri 143.

Ant. to. 2. Leváte cápita vestra: ecce appropínquat redémtio vestra.

Psal. Laudáte Dóminum omnes gentes 147.

Capitulum. *Tit.* 3.

APpáruit benígnitas, & humánitas Salvatóris nóstri Dei: non ex opéribus justítiæ, quæ fécimus nos, sed secúndùm suam misericórdiam salvos nos fecit.

Hymnus.

CHriste Redémtor ómnium,
Ex Patre Patris Unice,
Solus ante princípium
Natus ineffabíliter.
Tu lumen, tu splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium,
Inténde, quas fundunt, preces
Tui per Orbem fámuli.
Meménto salútis Auctor,
Quòd nostri quóndam córporis,
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo, formam súmseris.
Sic præsens testátur dies
Currens per anni círculum,
Quòd sólus a sede Patris
Mundi salus advéneris.
Hunc Cœlum, terra, hunc mare,
Hunc omne, quod in eis est,
Auctórem advéntus tui
Laudans exsúltat cántico.
Nos quoque, qui sancto tuo
Redémti sánguine sumus,
Ob diem natális tui,

Hy-

Hymnum novum concínimus.
Glória tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

Sic terminantur omnes Hymni ejusdem metri, usque ad Epiphaniam.

℣. Crástina die delébitur iníquitas terræ.
℟. Et regnábit super nos Salvátor mundi.

Ad Magnificat. Ant. to. 8. Cùm ortus fúerit sol de cælo, vidébitis Regem regum procedéntem a Patre, tanquam sponsum de thálamo suo.

Oratio.

COncéde, quæsumus omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúndem Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

CHristus natus est nobis: * Veníte, adorémus.

Psal. Veníte, exsultémus a. Hymn. Christe Redémtor ómnium, ut supra.

In primo Nocturno.

Ant. to. 8. f. Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?
Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, * & advérsus Christum ejus.
Dirumpámus víncula eórum, * & projiciámus a nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cælis irridébit eos, * & Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum Dómini.
Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, * ego hódie génui te.
Póstula a me, & dabo tibi gentes hereditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * & tanquam vas figuli confrínges eos.
Et nunc reges intellígite, * erudímini omnes, qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre, * & exsultáte ei cum tremóre.

Ap-

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * ne pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Ant. Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Ant. to. 8. Tanquam sponsus Dóminus procédens de thálamo suo.

Psalmus 18.

CÆli enárrant glóriam Dei: * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti indicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum, * & ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam: * a summo cælo egréssio ejus, & occúrsus ejus usque ad summum ejus; nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini irreprehensíbilis, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus pérmanet in séculum séculi: * judícia Dei vera, justificáta in semetípsis.

Desiderabília super aurum & lápidem pretiósum multum; * & dulcióra super mel & favum.

Nam & servus tuus custódit ea: * in custodiéndo illa retributio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me Dómine, * & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero, * & emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus * & redémtor meus.

Ant. Tanquam sponsus Dóminus procédens de thálamo suo.

Ant. to. 1. l. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, propterea benedíxit te Deus inætérnum.

Psal-

Digitized by Google

Psalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.
Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.
Speciósus formâ præ fíliis hóminum: * diffúsa est grátia in lábiis tuis.
Propterea benedíxit te Deus in ætérnum: * accíngere gládio tuo circa femur, potentíssime.
Spécie tua & pulchritúdine tua, * inténde, prósperè procéde, & regna.
Propter veritátem & mansuetúdinem & justítiam: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
Sagíttæ tuæ acútæ, poténtíssime: * pópuli sub te cadent, in corde inimicórum Regis.
Sedes tua Deus in séculum séculi: * virga recta est virga regni tui.
Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * propterea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha & gutta & cásia a vestiméntis tuis, a grádibus ebúrneis: * ex quibus te delectavérunt fíliæ regum in honóre tuo.
Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circumamícta varietáte.
Audi fília, & vide, & inclína aurem tuam: * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui.
Quóniam concupívit Rex spéciem tuam: * quia ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum fíliæ Tyri in munéribus.
Vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis: * omnis glória ejus fíliæ regum ab intus.
In fímbriis áureis * circumamícta varietáte.
Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi in lætítia & exsultatióne, adducéntur in templum Regis.
Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.
Memores erunt nóminis tui, Dómine, * in omni generatióne & progénie.
Propterea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, & in séculum séculi.

Ant. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Tanquam sponsus.

℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

Pater noster

Abso-

Absolutio. Exáudi Dómine.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Benedictióne perpétua.

Tres sequentes Lectiones Isaiæ leguntur sine titulo.

Lectio i. *Cap.* 9.

PRimo témpore allevíata est terra Zábulon, & terra Néphthali: & novíssimo aggraváta est via maris trans Jordánem Galilææ géntium. Pópulus, qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam: habitántibus in regióne umbræ mortis, lux orta est eis. Multiplicásti géntem, & non magnificásti lætítiam. Lætabúntur coram te, sicut qui lætántur in messe, sicut exsúltant victóres, capta præda, quando dívidunt spólia. Jugum enim óneris ejus, & virgam húmeri ejus, & sceptrum exactóris ejus superásti sicut in die Mádian. Quia omnis violénta prædátio cum tumúltu, & vestiméntum mistum sánguine, erit in combustiónem, & cibus ignis. Párvulus enim natus est nobis, & fílius datus est nobis, & factus est princípatus super húmerum ejus: & vocábitur nomen ejus, Admirábilis, consiliárius, Deus, Fortis, Pater futúri séculi, Princeps pacis.

℟. Hódie nobis cælórum Rex de Vírgine nasci dignátus est, ut hóminem pérditum ad cæléstia regna revocáret: * Gaudet exércitus Angelórum: quia salus ætérna humáno géneri appáruit.

℣. Glória in excélsis Deo, & in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Gaudet exércitus. Glória Patri.

Et repetitur ℟. Hódie nobis cælórum, usque ad ℣. Glória in excélsis.

Benedictio. Unigénitus Dei.

Lectio ii. *Cap.* 40.

COnsolámini, consolámini, pópule meus, dicit Deus vester. Loquímini ad cor Jerúsalem, & advocáte eam: quóniam compléta est malítia ejus, dimíssa est iníquitas illíus: suscépit de manu Dómini duplícia pro ómnibus peccátis suis. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini, rectas fácite in solitúdine sémitas Dei nostri. Omnis vallis exaltábitur, & omnis mons & collis humiliábitur: & erunt prava in directa, & áspera in

in vias planas. Et revelábitur glória Dómini: & vidébit omnis caro páriter, quòd os Dómini locútum est. Vox dicéntis: Clama. Et dixi: Quid clamábo? Omnis caro fenum, & omnis glória ejus quasi flos agri. Exsiccátum est fenum, & cécidit flos, quia spíritus Dómini sufflávit in eo. Verè fenum est pópulus: exsiccátum est fenum, & cécidit flos: Verbum autem Dómini nostri manet in ætérnum.

℟. Hódie nobis de cælo pax vera descéndit: * Hódie per totum mundum mellíflui facti sunt cæli.

℣. Hódie illúxit nobis dies redemtiónis novæ, reparatiónis antíquæ, felicitátis ætérnæ. Hódie per.

Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii. *Cap.* 52.

COnsúrge, consúrge, indúere fortitúdine tua Sion; indúere vestiméntis glóriæ tuæ Jerúsalem cívitas sancti: quia non adjíciet ultra, ut pertránseat per te incircumcísus & immúndus. Excútere de púlvere, consúrge, sede Jerúsalem: solve víncula colli tui, captíva fília Sion: Quia hæc dicit Dóminus; Gratis venúndati estis, & sine argénto redimémini. Quia hæc dicit Dóminus Deus: in Ægyptum descéndit pópulus meus in principío, ut colónus esset ibi: & Assur absque ulla causa calumniátus est eum. Et nunc quid mihi est hic, dicit Dóminus, quóniam ablátus est pópulus meus gratis? Dominatóres ejus iníquè agunt, dicit Dóminus, & júgiter tota die nomen meum blasphemátur. Propter hoc sciet pópulus meus nomen meum in die illa: quia ego ipse, qui loquébar, ecce adsum.

℟. Quem vidístis pastóres? dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? Natum vídimus, & choros Angelórum collaudántes Dóminum.

℣. Dícite quidnam vidístis? & annuntiáte Christi nativitátem. Natum vídimus. Glória Patri. Natum vídimus.

In secundo Nocturno.

Ant. to. 8. Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui.

Psalmus 47.

MAgnus Dóminus & laudábilis nimis, * in cívitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Dilá-

Digitized by Google

Lætátus exsultatiónes universæ terræ: * mons Sion, látera aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in grádibus ejus dignoscétur, * dum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt, * & convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes tunc admirati sunt, conturbáti sunt, & commóti sunt, * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres sicut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, ita & vídimus in civitáte Dómini virtútum, * in civitáte Dei nostri; Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secúndùm nomen tuum Deus, ita & laus tua in fines terræ: * justítiâ plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exsúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, & complectímini eam; narráte in túrribus ejus: pónite corda vestra in virtúte ejus, & distribúite gradus ejus; * ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus noster in ætérnum & in séculum séculi: * & ipse reget nos in sécula.

Ant. Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui.

Ant. to. 3. Oriétur in diébus Dómini abundántia pacis, & dominábitur.

Psalmus 71.

Deus judícium tuum Regi da, * & justítiam tuam fílio Regis.

Judicáre pópulum tuum in tua justítia, * & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo tuo, * & colles justítiam.

In sua justítia judicábit páuperes hujus pópuli; * & salvos fáciet fílios páuperum.

Et humiliábit calumniatórem, & permanébit cum sole, & ante lunam, * in séculum séculi.

Et descéndet sicut plúvia in vellus, * & sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, * & abundántia pacis, donec extollátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare, * & a flúmine usque ad términos orbis terræ.

Co-

Digitized by Google

Coram illo procident Æthiopes: * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, & ínsulæ múnera offerent: * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ; * omnes gentes sérvient ei.

Quia liberávit páuperem a poténte, * & ínopem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi: * & ánimas páuperum sálvas fáciet,

Ex usúris & iniquitáte liberábit ánimas eórum: * & præclárum nomen eórum coram ipso.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ: * & orábunt de ipso semper: tota die benedícent eum.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium; superextollétur super Líbanum fructus ejus: * & florébunt de civitáte sicut fenum terræ.

Et erit nomen ejus benedíctum in sécula: * ante solem permanébit nomen ejus, & ante lunam sedes ejus.

Et benedicéntur in eo omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël, qui facit mirabília magna solus: * & benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum, & in séculum séculi.

Et replébitur majestáte ejus omnis terra: * fiat, fiat.

Ant. Oriétur in diébus Dómini abundántia pacis, & dominábitur.

Ant. to. 8. f. Véritas de terra orta est, & justítia de cælo prospéxit.

Psalmus 84.

Benedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebi tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos Deus salutáris noster, & avérte iram tuam a nobis; * ut non in ætérnum irascáris nobis.

Neque exténdas iram tuam a progénie in progénies: * Deus tu convértens vivificábis nos, & plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam; * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: quóniam loquétur pacem in plebem

Digitized by Google

bóna suáuia, * & super sanctos suos, & in eos, qui convertúntur ad ipsum.

Verúntamen prope est timéntibus eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi: * justítia & pax compléxæ sunt se.

Véritas de terra orta est: * & justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit: * & ponet in via gressus suos.

Ant. Véritas de terra orta est, & justítia de cælo prospéxit.

℣. Speciósus formâ præ fíliis hóminum.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 1. de Nat. Domini

Lectio iv.

SAlvátor noster, dilectíssimi, hódie natus est: gaudeámus. Neque enim fas est locum esse tristítiæ, ubi natális est vitæ: quæ consúmto mortalitátis timóre, nobis ingerit de promíssa ætérnitáte lætítiam. Nemo ab hujus alacritátis participatióne secérnitur. Una cunctis lætítiæ commúnis est rátio: quia Dóminus noster peccáti, mortísque destrúctor, sicut nullum a reátu líberum réperit, ita liberándis ómnibus venit. Exsúltet Sanctus, quia propínquat ad palmam: gáudeat peccátor, quia invitátur ad véniam: animétur Gentílis, quia vocátur ad vitam. Dei namque Fílius secúndùm plenitúdinem témporis, quam divíni consílii inscrutábilis altitúdo dispósuit, reconciliándam auctóri suo natúram géneris assúmsit humáni; ut invéntor mortis diábolus, per ipsam, quam vícerat, vincerétur.

℟. O magnum mystérium, & admirábile sacraméntum, ut animália vidérent Dóminum natum, jacéntem in præsépio: * Beáta Virgo, cujus víscera meruérunt portáre Dóminum Christum.

℣. Ave María, grátiâ plena: Dóminus tecum. Beáta.

Benedictio. Christus perpétuæ.

Digitized by Google

Lectio v.

IN quo conflíctu pro nobis ínito, magno & mirábili æquitátis jure certátum est; dum omnípotens Dóminus cum sævíssimo hoste non in sua majestáte, sed in nostra congréditur humilitáte: objíciens ei eándem formam, eandémque natúram, mortalitátis quidem nostræ partícipem, sed peccáti totíus expértem. Aliénum quippe ab hac nativitáte est, quod de ómnibus légitur: Nemo mundus a sorde, nec infans, cujus est unius diéi vita super terram. Nihil ergo in istam singulárem nativitátem de carnis concupiscéntia transívit, nihil de peccáti lege manávit. Virgo régia Davídicæ stirpis elígitur, quæ sacro gravidánda fetu, divínam humanámque prolem priùs concíperet mente, quàm córpore. Et ne supérni ignára consílii ad imsitátos paveret affátus, quod in ea operándum erat a Spíritu sancto, collóquio discit Angélico: nec damnũ credit pudóris, Dei génitrix mox futúra.

℟. Beáta Dei génitrix María, cujus víscera intácta pérmanent: * Hódie génuit Salvatórem séculi.

℣. Beáta quæ crédidit: quóniam perfécta sunt ómnia, quæ dicta sunt ei a Dómino. Hódie.

Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

AGámus ergo, dilectíssimi, grátias Deo Patri per Fílium ejus in Spíritu sancto; qui propter multam charitátem suam, qua diléxit nos, misértus est nostri: & cùm essémus mórtui peccátis, convivificávit nos Christo, ut essémus in ipso nova creatúra, novúmque figméntum. Deponámus ergo véterem hóminem cum áctibus suis: & adépti participatiónem generatiónis Christi, carnis renuntiémus opéribus. Agnósce, o Christiáne, dignitátem tuam: & divínæ consors factus natúræ, noli in véterem vilitátem degéneri conversatióne redíre. Meménto, cujus cápitis & cujus córporis sis membrum. Reminíscere, quia érutus de potestáte tenebrárum, translátus es in Dei lumen, & regnum.

℟. Sancta & immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia quem cæli cápere non pó-te-

póterant, tuo grémio contulísti.

℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Quia.

℟. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Ant. to. 6. Ipse invocábit me, allelúja: Pater meus es tu, allelúja.

Psalmus 88.

MIsericórdias tuas, Dñe, in ætérnum cantábo: * in generatióne & progénie pronuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur; * in cælis præparábitur véritas tua.

Dispósui testaméntum eléctis meis: jurávi David servo meo: * Usque in ætérnum præparábo semen tuum; & ædificábo in sæculum sæculi sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabília tua Dómine; * & veritátem tuam in Eccléfia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino? * aut quis símilis erit Deo inter fílios Dei?

Deus, qui glorificátur in concílio sanctórum: * magnus & metuéndus super omnes, qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es Dómine, & véritas tua in circúitu tuo.

Tu dominàris potestáti maris: * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum súpérbum: * & in virtúte bráchii tui dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cæli, & tua est terra: * orbem terrárum & plenitúdinem ejus tu fundásti.

Aquilónem & mare tu creásti: * Thabor & Hermon in nómine tuo exsultábunt, tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua: * justítia & judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia & véritas præsbunt ante fáciem tuam: * beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.

Dómine in lúmine vultus tui ambulábunt; & in nómine tuo exsultábunt tota die: * & in tua justítia exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es: * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quóniam Dómini est assúmtio: * & sancti Israël regis nostri.

Digitized by Google

Tunc locútus es in aspéctu fíliis tuis, & dixísti: * Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea.
Invéni David servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.
Manus enim mea auxiliábitur ei: * & bráchium meum confortábit eum.
Nihil proficiet inimícus in eo: * & fílius iniquitátis non nocébit ei.
Et concídam inimícos ejus a fácie ipsíus: * & odiéntes eum in fugam convértam.
Et véritas mea, & misericórdia mea cum ipso: * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.
Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus déxteram ejus.
Ipse invocábit me: Pater meus es tu: * Deus meus, & suscéptor salútis meæ.
Et ego primogénitum ponam illum, * excélsum præ régibus terræ.
In ætérnum servábo illi misericórdiam meam: * & testaméntum meum fidéle ipsi.
Et ponam in séculum séculi sedem ejus; * & thronum ejus sicut dies cæli.
Si derelíquerint fílii ejus legem meam: * & in judíciis meis non ambuláverint.
Si justificatiónes meas profanáverint: * & mandáta mea non custodíerint.
Visitábo in virga iniquitátes eórum; * & in verbéribus peccáta eórum.
Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo; neque nocébo ei in veritáte mea; neque profanábo testaméntum meum: * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam frrita.
Semel jurávi in sancto meo si David méntiar: semen ejus in ætérnum manébit: * & sedes ejus sicut sol in conspéctu meo, & sicut luna perfécta in ætérnum, & testis in cælo fidélis.
Tu verò repulísti & sprevísti & distulísti Christum tuum: * avertísti testaméntum servi tui, profanásti in terra sanctitátem ejus.
Destruxísti omnes macérias ejus: * posuísti munitiónes ejus in formídinem.
Diripuérunt eum omnes transeúntes viam: * factus est in oppróbrium vicínis suis.
Exaltásti déxteram inimicórum ejus: * lætificásti omnes inimícos ejus.
Avertísti adjutórium gládii

dii ejus: * & non es auxiliátus ei in bello.
D issolvísti eum ab emundatióne: * & sedem ejus in terra collisísti.
M inorásti dies témporum ejus: * perfudísti eum confusióne.
U squequò Dómine irascéris in finem? * exardéscet sicut ignis ira tua?
M emoráre, Dómine, quæ mea est substántia: * non enim vanè constituísti fílios hóminum.
Q uis est homo, qui vivit, & non vidébit mortem? * aut quis éruet ánimam suam de manu inferi?
U bi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?
M emor esto oppróbrii servórum tuórum (quod contínui in sinu meo *) multárum géntium.
Q uod exprobravérunt inimíci tui Dómine: * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.
B enedíctus Dóminus in ætérnum: * fiat, fiat.

Ant. Ipse invocábit me, allelúja: Pater meus es tu, allelúja.

Ant. to. 4. Læténtur cæli, & exsúltet terra ante fáciem Dñi, quóniam venit.

Psalmus 95.

C Antáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.
C antáte Dómino, & benedícite nomen ejus: * bene nuntiáte de die in diem salutáre ejus.
A nnuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Q uóniam magnus Dóminus & laudábilis nimis: * terríbilis est super ómnes deos.
Q uóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.
C onféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctitas, & magnificéntia in sanctificatióne ejus.
A fférte Dómino pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
T óllite hóstias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in aula sancta ejus.
C ommoveátur a fácie ejus univérsa terra: dícite in natiónibus: Dóminus regnávit a ligno: * étenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur.
J udicábit pópulos in æquitáte, * & gentes in ira sua.
L æténtur cæli, & exsúltet

Digitized by Google

terra : * moveátur mare & plenitúdo ejus :
Gaudébunt campi , & ómnia , quæ in eis sunt : * tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum ante fáciem Dñi; quóniam venit, quóniam venit judicáre terram. Judicábit orbem terræ in æquitáte , * & pópulos in veritáte sua .

Ant. Læténtur cæli , & exsúltet terra ante fáciem Dómini , quóniam venit.

Ant. to. 6. Notum fecit Dóminus , allelúja , salutáre suum ; allelúja .

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum; * quia mirabília fecit Dóminus. Salvávit eum déxtera ejus , * & bráchium sanctum ejus .
Notum fecit Dóminus salutáre suum : * ante conspéctum géntium revelávit justítiam suam .
Memor fuit misericórdiæ suæ Jacob , * & veritátis suæ dómui Israël .
Vidérunt omnes fines terræ salutáre Dei nostri : * jubiláte Deo omnis terra , cantáte & exsultáte & psállite .
Psállite Deo nostro in cíthara , & cíthara , & voce psalmi, in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ : * jubiláte in conspéctu Regis Dómino .
Moveátur mare , & plenitúdo ejus , * orbis terrárum, & univérsi, qui hábitant in ea .
Flúmina plaudent mánibus in idípsum : * montes exsultavérunt ante fáciem Dñi; quóniam venit, quóniam venit judicáre terram . Judicábit orbem terræ in justítia , * & pópulos in æquitáte .

Ant. Notum fecit Dóminus, allelúja, salutáre suum, allelúja .

℣. Ipse invocábit me allel. ℟. Pater meus es tu , allelúja . Pater noster.

Absolutio . A vínculis .

℣ Jube dómne benedícere.

Benedictio . Euangélica léctio sit nobis salus & protéctio . ℟. Amen.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam .

Lectio vii. *Cap.* 2.

IN illo témpore : Exiit edíctum a Cæsare Augústo, ut describerétur univérsus orbis . Et réliqua .

Homília S. Gregórii Papæ. *Homilia 8. in Euangelia .*

QUia , largiénte Dómino , Missárum solémnia ter hódie celebratúri sumus , loqui

Digitized by Google

quí díu de Euangélica lectióne non póſſumus: ſed nos áliquid vel bréviter díſcere, Redemtóris noſtri natívitas ipſa compéllit. Quid eſt enim, quòd naſcitúro Dómino mundus deſcríbitur, niſi hoc, quod apértè monſtrátur; quia ille apparébat in carne, qui eléctos ſuos adſcríberet in æternitáte? Quò contra de réprobis per Prophétam dícitur: Deleántur de libro vivéntium, & cum juſtis non ſcribántur. Qui bene étiam in Béthlehem náſcitur. Béthlehem quippe domus panis interpretátur. Ipſe namque eſt, qui ait: Ego ſum panis vivus, qui de cælo deſcéndi. Locus ergo, in quo Dóminus náſcitur, domus panis ántea vocátus eſt: quia futúrum proféctò erat, ut ille ibi per matériam carnis apparéret, qui electórum mentes intérna ſatietáte refíceret. Qui non in paréntum domo, ſed in via náſcitur: ut proféctò oſténderet, quia per humanitátem ſuam, quam aſſúmſerat, quaſi in aliéno naſcebátur.

℟. Beáta víſcera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium: & beáta úbera, quæ lactavérunt Chriſtum Dóminum: Qui hódie pro ſalúte mundi de Vírgine naſci dignátus eſt.

℣. Dies ſanctificátus illúxit nobis: veníte gentes, & adoráte Dóminum. Qui. ℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Per Euangélica dicta, deleántur noſtra delícta. ℟. Amen.

Lectio ſancti Euangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio viii. *Cap.* 2.

IN illo témpore: Paſtóres loquebántur ad ínvicem: Tranſeámus uſque Béthlehem, & videámus hoc verbum, quod factum eſt, quod Dóminus oſténdit nobis. Et réliqua.

Homilía ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 2. in c. 2. Luc. circa med.

VIdéte Eccléſiæ ſurgéntis exórdium. Chriſtus náſcitur, & paſtóres vigiláre cœpérunt; qui géntium greges, pécudum modo ante vivéntes, in caulam Dómini congregárent; ne quos ſpiritálium beſtiárum, per offúſas nóctium ténebras, paterémtur incúrſus. Et bene paſtóres vigilant, quos bonus paſtor informat. Grex ígitur pópulus, nox ſéculum,

Digitized by Google

pastóres sunt Sacerdótes. Aut fortásse étiam ille sit pastor, cui dícitur: Esto vígilans, & confírma. Quia non solùm Epíscopos ad tuéndum gregem Dóminus ordinávit, sed étiam Angelos destinávit.

℟. Verbum caro factum est, & habitávit in nobis: * Et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi unigéniti a Patre, plenum grátiæ & veritátis.

℣. Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil. Et. Glória Patri. Et.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Verba sancti Euangélii dóceat nos Christus Fílius Dei. ℟. Amen.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem.

Lectio ix. *Cap.* 1.

IN princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 1. *in Joan. circa med.*

NE vile áliquid putáres, quale consuévisti cogitáre, cùm verba humána soléres audíre, audi quid cógites. Deus erat Verbum. Exeat nunc nescio quis infidélis Ariánus, & dicat, quia Verbum Dei factum est. Quómodo potest fíeri, ut Verbum Dei factum sit, quando Deus per Verbum fecit ómnia? Si & Verbum Dei ipsum factum est, per quod áliud verbum factum est? Si hoc dicis, quia hoc est verbum Verbi, per quod factum est illud: ipsum dico ego únicum Fílium Dei. Si autem non dicis verbum Verbi, concéde non factum, per quod facta sunt ómnia. Non enim per seípsum fíeri pótuit, per quod facta sunt ómnia. Créde ergo Euangelístæ.

Deinde dicitur Hymnus. Te Deum 18. quo finito, dicitur ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio. Concéde quæsumus, ut supra in Vesperis 250.

Et dicto, Benedicámus Dómino, celebratur prima Missa post mediam noctem, ut in Ordinario; qua finita, dicuntur Laudes.

℣. Deus in adjutórium.

AD LAUDES, & per Horas. Ant. to. 2.

QUem vidístis pastóres? dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit?

Digitized by Google

ruit ? Natum vídimus, & choros Angelórum collaudántes Dóminum, allelúja, allelúja.

Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis 19.

Ant. to. 1. Génuit púerpera Regem, cui nomen ætérnum, & gáudia matris habens cum virginitátis honóre: nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem, allelúja.

Ant. to. 7. Angelus ad pastóres ait: Annúntio vobis gáudium magnum: quia natus est vóbis hódie Salvátor mundi, allelúja.

Ant. to. 7. Facta est cum Angelo multitúdo cæléstis exércitus laudántium Deum, & dicéntium: Glória in excélsis Deo, & in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja.

Ant. to. 8. Párvulus fílius hódie natus est nobis, & vocábitur Deus, Fortis, allelúja, allelúja.

Capitulum. *Hæb.* 1.

MUltifáriam, multísque modis, olim Deus loquens pátribus in Prophétis: novíssimè diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit herédem universórum, per quem fecit & sécula.

Hymnus.

A Solis ortus cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus Príncipem,
Natum María vírgine.
Beátus Auctor séculi
Servíle corpus índuit;
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet quos cóndidit.
Castæ paréntis víscera
Cæléstis intrat grátia:
Venter puéllæ bájulat
Secréta, quæ non nóverat.
Domus pudíci péctoris
Templum repénte fit Dei:
Intácta nésciens virum,
Verbo concépit Fílium.
Enixa est puérpera,
Quem Gábriel prædíxerat,
Quem matris alvo géstiens,
Clausus Joánnes sénserat.
Feno jacére pértulit,
Præsépe non abhórruit:
Parvóque lacte pastus est,
Per quem nec ales ésurit.
Gaudet chorus Cæléstium,
Et Angeli canunt Deo:
Palámque fit Pastóribus
Pastor, Creátor ómnium.
Glória tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & sancto Spíritu,
In sempitérna sécula.
Amen.

℣. No-

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja.
℟. Salutáre suum, allelúja.

Ad Benedictus. Ant. to. 8. Glória in excélsis Deo, & in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja, allelúja.

Oratio.

CONcéde, quæsumus omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúndem Dóminum nostrum.

Summo manè dicitur Prima; qua finita, celebratur secunda Missa in Aurora, & in ea fit commemoratio de S. Anastasia martyre.

Ad Primam, Antiphona. Quem vidístis.

Capitulum. Regi seculórum 30.
℟. breve. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis.
℣. Qui natus es de María Vírgine. Et sic dicitur quotidie usque ad Epiphaniam.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis. Ipsi persbunt, ut infra ad Nonam.

Tertia dicitur horâ suâ; qua finita, celebratur tertia Missa de die Nativitatis.

Ad Tertiam, Antiphona. Génuit puérpera.

Capitulum. Multifáriam.
℟. breve. Verbum caro factum est, * Allelúja, allelúja. Verbum.
℣. Et habitávit in nobis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Verbum.
℣. Ipse invocábit me, allelúja.
℟. Pater meus es tu, allelúja.

Ad Sextam, Antiphona. Angelus ad pastóres.

Capitulum. *Heb.* 1.

ET: Tu in princípio Dómine terram fundásti: & ópera mánuum tuárum sunt cæli.
℟. breve. Notum fecit Dóminus, * Allelúja, allelúja. Notum.
℣. Salutáre suum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Notum.
℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúja.
℟. Salutáre Dei nostri, allelúja.

Ad Nonam. Antiphona. Párvulus fílius.

Capitulum. *Heb.* 1.

IPsi persbunt, tu autem permanébis; & omnes sicut vestiméntum veterascent: & velut amictum mutábis eos, & mutabúntur: tu autem idem

ipse

Digitized by Google

ipſe es, & anni tui non deficient.

℟. breve. Vidérunt omnes fines terræ, * Allelúja, allelúja. Vidérunt.

℣. Salutáre Dei noſtri: Allelúja, allelúja. Glória Patri. Vidérunt.

℣. Verbum caro factum eſt, allelúja.

℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Ad Veſperas. Ant. to. 1 ſ. Tecum princípium in die virtútis tuæ, in ſplendóribus ſanctórum, ex útero ante lucíferum génui te.

Pſalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos, * ſcabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináberis in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ, in ſplendóribus ſanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es ſacérdos in ætérnum, ſecúndùm órdinem Melchíſedec.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ ſuæ reges.

Judicábit in natiónibus; implébit ruínas; * conquaſſábit cápita multa in terra copióſa.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Tecum princípium in die virtútis tuæ, in ſplendóribus ſanctórum, ex útero ante lucíferum génui te.

Ant. to. 7. r. Redemtiónem miſit Dóminus pópulo ſuo: mandávit in ætérnum teſtaméntum ſuum.

Pſalmus 110.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in conſílio juſtórum, & congregatióne: magna ópera Dómini.

Exquiſíta in omnes voluntátes ejus: conféſſio & magnificéntia opus ejus: * & juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi.

Memóriam fecit mirabílium ſuórum, miſéricors & miſerátor Dóminus: * eſcam dedit timéntibus ſe.

Memor erit in ſéculum teſtaménti ſui: virtútem óperum ſuórum annuntiávit pópulo ſuo: * ut det illis hereditátem géntium.

Opera mánuum ejus vé-

ritas

Digitized by Google

tas & judícium : fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in séculum séculi,* facta in veritáte, & æquitáte.

R edemtiónem misit pópulo suo; mandávit in ætérnum testaméntum suum: * sanctum & terríbile nomen ejus.

I nítium sapiéntiæ, timor Dómini: * intelléctus bonus ómnibus faciéntibus ea.

L audátio ejus * manet in séculum séculi.

Ant. Redemtiónem misit Dóminus pópulo suo: mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Ant. to. 7. f. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde: miséricors & miserátor, & justus Dóminus.

Psalmus 111.

B Eátus vir, qui timet Dóminum; * in mandátis ejus cupit nimis.

P otens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

G lória & divítiæ in domo ejus: * & justítia ejus manet in séculum séculi.

E xórtum est in ténebris lumen rectis corde: * miséricors & miserátor, & justus Dóminus.

J ucúndus homo, qui miserétur & cómmodat: dispónet sermónes suos in judício; * quia in ætérnum non commovébitur.

I n memória ætérna erit justus: * ab auditu malo non timébit.

P arátum est cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur, donec vídeat inimícos suos.

D ispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in séculum séculi: * cornu ejus exaltábitur in glória.

P eccátor vidébit, & irascétur, déntibus suis fremet & tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde: miséricors & miserátor, & justus Dóminus.

Ant. to. 4. Apud Dóminum misericórdia, & copiósa apud eum redémtio.

Psalmus 129.

D E profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi oratiónem meam.

F iant aures tuæ intendéntes* in oratiónem servi tui.

S i iniquitátes obsérveris Dómine, * Dómine quis sustinébit?

Q uia apud te propitiátio est; *

est; * & propter legem tuam sustínui te Dómine.
Sustínuit ánima mea verbum tuum: * sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israël in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia est; * & copiósa apud eum redémtio.
Et ipse rédimet Israël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Ant. Apud Dóminum misericórdia, & copiósa apud eum redémtio.
Ant. to. 8. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Psalmus 131.

MEménto Dómine, David, * & omnis mansuetúdinis ejus.
Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob.
Si introíero in tabernáculum domus meæ; * si ascéndero in lectum stratus mei.
Si dédero somnum óculis meis, aut pálpebris meis dormitatiónem, * aut réquiem tempóribus meis.
Donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.
Ecce audívimus eum in Ephrata: * invénimus eum in campis silvæ.
Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.
Exsúrge Dómine in réquiem tuam, * tu & arca sanctificatiónis tuæ.
Sacerdótes tui induántur justítiam, * & sancti tui exsúltent.
Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.
Jurávit Dóminus David veritátem, * & non fruströbitur eum.
De fructu ventris tui ponam super sedem meam: * si custodíerint fílii tui testaméntum meum, & testimónia mea hæc, quæ docébo eos.
Et fílii eórum usque in séculum séculi * sedébunt super sedem meam.
Quóniam elégit Dóminus Sion: * præelégit eam in habitatiónem sibi.
Hæc réquies mea in séculum séculi: * hic habitábo, quóniam præelégi eam.
Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.
Sacerdótes ejus índuam salutáre: * & sancti ejus exsultatióne exsultábunt.
Illic prodúcam cornu David: *

Digitized by Google

vid : * parávi lucérnam Christo meo.
I nimícos ejus índuam confusiónem : * super ipsum autem florébit sanctificátio mea.

Ant. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Capitulum *Heb.* 1.

MUltifáriam, multísque modis, olim Deus loquens pátribus in Prophétis : novíssimè diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit herédem universórum, per quem fecit & sécula.

Hymnus.

CHriste Redémtor ómnium,
Ex Patre Patris Unice,
Solus ante princípium
Natus ineffabíliter.
Tu lumen, tu splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium,
Inténde, quas fundunt, preces
Tui per Orbem fámuli.
Meménto salútis Auctor,
Quòd nostri quondam córporis,
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo, formam súmseris.
Sic præsens testátur dies
Currens per anni círculum,
Quòd solus a sede Patris
Mundi salus advéneris.
Hunc cælum, terra, hunc mare,
Hunc omne, quod in eis est,
Auctórem advéntus tui
Laudans exsúltat cántico.
Nos quoque, qui sancto tuo
Redémti sánguine sumus,
Ob diem natális tui,
Hymnum novum concínimus.
Glória tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & sancto Spíritu
In sempitérna sécula.
Amen.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja.
℟. Salutáre suum, allelúja.

Ad Magnificat. Ant. to. 1.
Hódie Christus natus est : hódie Salvátor appáruit : hódie in terra cantant Angeli, lætántur Archángeli : hódie exsúltant justi, dicéntes : Glória in excélsis Deo, allelúja.

Oratio. Concéde 266.

Deinde pro S. Stephano.
Antiphona. Stéphanus autem plenus grátia, & fortitúdine faciébat signa magna in pópulo.
℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine.
℟. Et

Digitized by Google

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus & inimícos dilígere: quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

IN FESTO S. STEPHANI Protomartyris. Duplex.

Ad Matutínum. Invitat. Christum nátum, qui beátum hódie coronávit Stéphanum, * Veníte, adorémus.

Psalmus. Venite, exsultémus 2.

Hymnus, Antiphonæ, Psalmi, & Versículi Nocturnorũ dicuntur de Communi unius Martyris infra xxvii.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 6.

IN diébus illis, crescénte número Discipulórum, factum est murmur Græcórum advérsus Hebræos, eò quòd despiceréntur in ministério quotidiáno víduæ eórum. Convocántes autem duódecim multitúdinem Discipulórum, dixérunt: Non est æquum nos derelínquere verbum Dei, & minístrare mensis. Consideráte ergo, fratres, viros ex vobis boni testimónii septem, plenos Spíritu sancto & sapiéntia, quos constituámus super hoc opus. Nos verò oratióni, & ministério verbi instántes érimus.

℟. Stéphanus autem plenus grátia & fortitúdine, * Faciébat prodígia, & signa magna in pópulo.

℣. Surrexérunt quidam de synagóga disputántes cum Stéphano, & non póterant resístere sapiéntiæ & Spíritui, qui loquebátur. Faciébat.

Lectio ii.

ET plácuit sermo coram omni multitúdine. Et elegérunt Stéphanum, virum plenum fide & Spíritu sancto, & Philíppum, & Próchorum, & Nicánorem, & Timónem, & Pármenam, & Nicoláum ádvenam Antiochénum. Hos statuérunt ante conspéctum Apostolórum: & orántes imposuérunt eis manus. Et verbum Dómini crescébat, & multiplicabátur número Discipulórum in Jerúsalem valde: multa étiam turba sacer-

Digitized by Google

sacerdótum : obediébat fídei . Stéphanus autem plenus grátia , & fortitúdine faciébat prodígia , & signa magna in pópulo .

℟. Vidébant omnes Stéphanum , qui erant in concílio : * Et intuebántur vultum ejus tanquam vultum Angeli stantis inter illos . ℣. Plenus grátia , & fortitúdine faciébat prodígia , & signa magna in pópulo . Et intuebantur .

Lectio iii.

SUrrexérunt autem quidam de synagóga , quæ appellátur Libertinórum , & Cyrenénsium , & Alexandrinórum , & eórum , qui erant a Cilícia & Asia , disputántes cum Stéphano : & non póterant resístere sapiéntiæ , & Spirítui , qui loquebátur . Tunc submisérunt viros , qui dícerent se audivísse eum dicéntem verba blasphémiæ in Móysen , & in Deum . Commovérunt ítaque plebem , & senióres , & Scribas : & concurréntes rapuérunt eum , & adduxérunt in concílium , & statuérunt falsos testes , qui dícerent : Homo iste non cessat loqui verba advérsus locum sanctum , & legem .

℟. Intuens in cælum beátus Stéphanus , vidit glóriam Dei , & ait : * Ecce vídeo cælos apértos , & Fílium hóminis stantem a dextris virtútis Dei .

℣. Cùm autem esset Stéphanus plenus Spíritu sancto , inténdens in cælum vidit glóriam Dei , & ait . Ecce vídeo . Glória Patri . Ecce vídeo .

In secundo Nocturno .

Sermo sancti Fulgéntii Epíscopi .

Sermo de S. Stephano .

Lectio iv.

HEri celebrávimus temporálem sempitérni Regis nostri natálem : hódie celebrámus triumphálem mílitis passiónem . Heri enim Rex noster trábea carnis indútus , de aula úteri virgináli egrédiens , visitáre dignátus est mundum : hódie miles de tabernáculo córporis éxiens , triumphátor migrávit ad cælum . Ille sempitérnæ Deitátis majestáte serváta , servíle cinctórium carnis assúmens , in hujus sæculi campum pugnatúrus intrávit : iste depósitis corruptibílibus córporis induméntis , ad cæli palátium perénniter regnatúrus ascéndit . Ille descéndit

iste carne vexátus, iste ascéndit sánguine laureátus. ℟. Lapidábant Stéphanum invocántem & dicéntem: * Dómine Jesu Christe, áccipe spíritum meum: & ne státuas illis hoc peccátum. ℣. Pósitis autem génibus, clamávit voce magna, dicens. Dómine Jesu.

Lectio v.

Ascéndit iste lapidántibus Judæis, quia ille descéndit lætántibus Angelis. Glória in excélsis Deo, heri sancti Angeli exsultántes cantavérunt: hódie Stéphanum lætántes in suum consórtium suscepérunt. Heri Dóminus exívit de útero Vírginis: hódie miles egréssus est de ergástulo carnis. Heri Christus pro nobis pannis est involútus: hódie Stéphanus stola est ab eo immortalitátis indútus. Heri præsépis angústia Christum portávit infántem: hódie inménsitas cæli suscépit Stéphanum triumphántem. Solus Dóminus descéndit, ut multos elevaret: humiliávit se Rex noster, ut suos mílites exaltáret. ℟. Impetum fecérunt unánimiter in eum, & ejecérunt eum extra civitátem, invocántem, & dicéntem: * Dómine Jesu áccipe spíritum meum. ℣. Et testes depositérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis, qui vocabátur Saulus: & lapidábant Stéphanum invocántem & dicéntem: Dómine Jesu.

Lectio vi.

Necessárium tamen nobis est, fratres, agnóscere, quibus armis præcínctus Stéphanus sævítiam Judæórum pótuit superáre, ut ita meruísset felíciter triumpháre. Stéphanus ergo, ut nóminis sui corónam meruísset accípere, charitátem pro armis habébat, & per ipsam ubíque vincébat. Per charitátem Dei, sæviéntibus Judæis non cessit: per charitátem próximi pro lapidántibus intercéssit. Per charitátem arguébat errántes, ut corrigeréntur: per charitátem pro lapidántibus orábat, ne punirénturs. Charitátis virtúte subnísus vicit Saulum crudéliter sæviéntem: & quem hábuit in terra persecutórem, in cælo méruit habére consórtem. ℟. Impii super justum jacturam fecérunt, ut eum morti trádarent: * At ille

Digitized by Google

gaudens suscépit lápides, ut mererétur accípere corónam glóriæ.

℣. Contínuérunt aures suas, & ímpetum fecérunt unanímiter in eum. At ille. ℟. Glória Patri. At ille.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 23.

IN illo témpore: Dicébat Jesus Scribis & Phariséis: Ecce ego mitto ad vos Prophétas, & sapiéntes, & Scribas: & ex illis occidétis, & crucifigétis. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presbyteri.

Lib. 4. *Comm. in c.* 23. *Matt.*

HOc, quod ántea dixerámus: Impléte mensúram patrum vestrórum, ad persónam Dómini pertinére; eò quòd occidéndus esset ab eis: potest & ad Discípulos ejus referri, de quibus nunc dicit: Ecce ego mitto ad vos Prophétas, & sapiéntes, & Scribas. Simúlque obsérva, juxta Apóstolum, scribéntem ad Chorínthios, vária esse dona Discipulórum Christi: álios Prophétas, qui ventúra prædícent: álios sapiéntes, qui nóverunt: quando débeant proférre sermónem: álios Scribas in lege doctíssimos, ex quibus lapidátus est Stéphanus, Paulus occísus, crucifíxus Petrus, flagellati in Actibus Apostolórum Discípuli.

℟. Stéphanus servus Dei, quem lapidábant Judæi, vidit cælos apértos: vidit & introívit: * Beátus homo, cui cæli patébant.

℣. Cùm igitur saxórum crepitántium túrbine quaterétur, inter æthéreos aulæ cæléstis sinus divína ei cláritas fulsit. Beátus.

Lectio viii.

QUærimus, quis iste sit Zacharías fílius Barachíæ: quia multos légimus Zacharías. Et ne líbera nobis tribuerétur erróris facúltas, ádditum est: Quem occidístis inter templum & altáre. In divérsis divérsa legi: & débeo singulórum opiniónes pónere. Alii Zachariam fílium Barachíæ dicunt, qui in duódecim Prophétis undécimus est: patrísque in eo nomen conséntit; sed ubi occísus sit inter templum & altáre; Scriptúra non lóquitur: máximè cùm tempóribus ejus vix ruínæ templi súerint. Alii Zachariam patrem

trem Joámis intélligi volunt, ex quibúsdam apocryphórum sómniis approbántes, quòd propterea occísus sit, quia Salvatóris prædicá verit advéntum. ℟. Patefáctæ sunt jánuæ cæli Christi mártyri beáto Stéphano, qui in número Mártyrum invénatus est primus: * Et ídeo triúmphat in cælis coronátus. ℣. Mortem enim, quam Salvátor noster dignátus est pro nobis pati, hanc ille primus réddidit Salvatóri. Et ídeo.

Glória Patri. Et ídeo.

Lectio ix.

ALii istum volunt esse Zacharíam, qui occísus est a Joas rege Judæ inter templum & altáre, sicut Regum narrat história. Sed obsérvándum, quòd ille Zacharías non sit fílius Barachíæ, sed fílius Jójadæ sacerdótis: unde & Scriptúra refert: Non fuit recordátus Joas patris ejus Jójadæ, quia fílium ejus occísset bona. Cùm ergo & Zacharíam teneámus, & occisiónis conséntiat locus: quærimus, quare Barachíæ dicátur fílius, & non Jójadæ? Barachíæ linguâ nostrâ benedíctus Dómini dícitur; & sacerdótis Jójadæ justítia Hebræo nómine demonstrátur. In Euangélio, quo utúntur Nazaréni, pro fílio Barachíæ, fílium Jójadæ reperímus scriptum.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES,

& per Horas. Ant. to. 8.

LApidavérunt Stéphanum, & ipse invocábat Dóminum, dicens: Ne státuas illis hoc peccátum. Psalmus. Dóminus regnávit, cum reliquis 19.

Ant. to 7. r. Lápides torréntis illi dulces fuérunt: ipsum sequúntur omnes ánimæ justæ.

Ant. to. 3. Adhæsit ánima mea post te, quia caro mea lapidáta est pro te, Deus meus.

Ant. to. 8. Stéphanus vidit cælos apértos, vidit & introívit: beátus homo, cui cæli patébant.

Ant. to. 4. Ecce vídeo cælos apértos, & Jesum stantem a dextris virtútis Dei.

Capitulum. *Act. 6.*

STéphanus autem plenus grátia & fortitúdine, faciébat prodígia, & signa magna in pópulo.

Hymnus.

MArtyr Dei, qui únicum

Patris sequéndo Fílium,

Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus:
Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ rémovens tædium.
Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis:
Nos solve vínclis séculi
Amóre Fílii Dei.
Glória tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & sancto Spíritu
In sempitérna sécula.
Amen.

℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti.
℟. Et fecérunt planctum magnum super eum.

Ad Benedictus. Ant. to. 8. f. Stéphanus autem plenus grátia & fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus & inimícos dilígere: quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

Deinde fit commemoratio de Nativitate.

Ant. Glória in excélsis Deo, & in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja.
℟. Salutáre suum, allel.

Oratio.

CONcéde, quæsumus omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúndem Dóminum.

Ad Tertiam. Ant. Lápides torréntis.

Capitulum. Stéphanus autem, ut supra.

℟. breve. Glória & honóre, * Coronásti eum, Dómine. Glória & honóre.

℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti.

Glória Patri. Glória & honóre.

℣. Posuísti Dómine super caput ejus.
℟. Corónam de lápide pretióso.

Ad Sextam. Ant. Adhæsit ánima mea post te.

Capitulum. *Act.* 6.

SUrrexérunt autem quidam de synagóga, quæ appellátur Libertinórum, & Cyrenénsium, & Alexandrinórum, & eórum,

rum, qui erant a Cilicia & Asia disputántes cum Stéphano: & non póterant resístere sapiéntiæ, & Spíritui, qui loquebátur.

℟. bréve. Posuísti Dómine, * Super caput ejus, Posuísti.

℣. Corónam de lápide prætióso. Super,

Glória Patri. Posuísti.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.

℟. Glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam. Antiphona. Ecce vídeo.

Capitulum. *Act.* 7.

Positis autem génibus, clamávit voce magna, dicens: Dómine ne státuas illis hoc peccátum. Et cùm hoc dixísset, obdormívit in Dómino.

℟. breve. Magna est glória ejus, * In salutári tuo. Magna est.

℣. Glóriam & magnum decórem impónes super eum. In salutári tuo.

Glória Patri. Magna est.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Vesperas. Antiphona. Tecum princípium, cum reliquis Antiphonis & Psalmis de Nativit. ut sup. 267.

Et dicuntur etiam in aliis Festis infra hanc Octavam occurrentibus.

Capitulum. Stéphanus autem, ut supra 273.

Hymnus.

DEus tuórum mílitum
Sors, & coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.
Hic nempe mundi gáudia,
Et blandiménta nóxia
Cadúca rité députans,
Pervénit ad cæléstia.
Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter;
Pro te effúndens sánguinem,
Ætérna dona póssidet.
Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus piíssime,
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.
Glória tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & sancto Spíritu
In sempitérna sécula.
Amen.

℣. Stéphanus vidit cælos apértos.

℟. Vidit & introívit: beátus homo, cui cæli patébant.

Ad Magnificat. Ant. to. 8. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, & fecérunt

planctum magnum super eum.

Oratio. Dña nobis, quæsumus, ut supra 276.

Deinde pro S. Joanne. Ant. Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit: beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia.

℣. Valde honorándus est beátus Joánnes.

℟. Qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

Oratio.

ECcléſiam tuam, Dómine, benígnus illústra: ut beáti Joánnis Apóstoli tui & Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna.

Postea fit commemoratio de Nativitate. Ant. Hódie Christus natus est: hódie Salvátor appáruit: hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli: hódie exsúltant justi, dicéntes: Glória in excélsis Deo, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio.

CONcéde, quæsumus omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líbet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúndem Dóminum.

IN FESTO S. JOANNIS Apostoli & Evangelistæ.

Duplex.

Ad Matutinum. Invitatórium, Hymnus, Antiphonæ, Psalmi, & Versículi Nocturnorum, de Communi Apostolorum, ut infra v.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

QUod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, & manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ: & vita manifestáta est, & vídimus, & testámur, & annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, & appáruit nobis: quod vídimus & audívimus, annuntiámus vobis, ut & vos societátem habeátis nobíscum, & societas nostra sit cum Patre, & cum Fílio ejus Jesu Christo. Et hæc scríbimus vobis, ut gaudeátis, & gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio, quam audívimus ab eo, & annuntiámus vobis: Quóniam Deus lux est, & té-

Digitized by Google

ténebræ in eo non sunt ullæ.

℟. Valde honorándus est beátus Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit: * Cui Christus in cruce matrem vírginem, vírgini commendávit.

℣. Virgo est eléctus a Dómino, atque inter céteros magis diléctus. Cui.

Lectio ii.

SI dixérimus, quóniam societátem habémus cum eo, & in ténebris ambulámus, mentímur, & veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus, sicut & ipse est in luce; societátem habémus ad ínvicem, & sanguis Jesu Christi Fílii ejus emúndat nos ab omni peccáto. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus, & véritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra; fidélis est & justus, ut remíttat nobis peccáta nostra, & emúndet nos ab omni iniquitáte. Si dixérimus, quóniam non peccávimus, mendácem fácimus eum, & verbum ejus non est in nobis.

℟. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his, & scripsit hæc: * Et scimus, quia verum est testimónium ejus.

℣. Fluénta Evangélii de ipso sacro Domínici péctoris fonte potávit. Et scimus.

Lectio iii. *Cap.* 2.

FIlíoli mei, hæc scríbo vobis, ut non peccétis. Sed & si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem, Jesum Christum justum: & ipse est propitiátio pro peccátis nostris: non pro nostris autem tantùm, sed étiam pro totius mundi. Et in hoc scimus, quóniam cognóvimus eum, si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, & mandáta ejus non custódit, mendax est, & in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum ejus, vere in hoc cháritas Dei perfécta est.

℟. Hic est beatíssimus Evangelísta & Apóstolus Joánnes, * Qui privilégio amóris præcípui, céteris áltiùs a Dómino méruit honorári.

℣. Hic est discípulus ille, quem diligébat Jesus, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit. Qui privilégio.

Glória Patri. Qui privilégio.

Digitized by Google

bíle cohæréat summo bono.

℟. Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit: * Beátus Apóstolus: cui reveláta sunt secréta cæléstia.

℣. Fluénta Euangélii de ipso sacro Dominici péctoris fonte potávit. Beátus Apóstolus.

Glória Patri. Beátus.

Lectio ix.

ERgo una bona est, sed adhuc mísera; áltera mélior, & beáta. Ista significáta est per Apóstolum Petrum, illa per Joánnem. Tota hìc ágitur ista usque in hujus séculi finem, & illic invenit finem: differtur illa complénda post hujus séculi finem, sed in futúro século non habet finem. Ideo dícitur huic: Séquere me. De illo autem: Sic eum volo manére, donec véniam; quid ad te? tu me séquere. Quid enim est hoc? Quantum sápio, quantum cápio, quid est hoc? nisi tu me séquere per imitatiónem perferéndi temporália mala: ille máneat, donec sempitérna vénio redditúrus bona.

Te Deum laudámus 18.

AD LAUDES, & per Horas. Ant. to. 8.

VAlde honorándus est beátus Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis 19.

Ant. to. 3. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his: & scimus, quia verum est testimónium ejus.

Ant. to. 3. Hic est discípulus meus: sic eum volo manére, donec véniam.

Ant. to. 1. Sunt de hìc stántibus, qui non gustábunt mortem, donec vídeant Fílium hóminis in regno suo.

Ant. to. 1. Ecce puer meus eléctus, quem elégi, pósui super eum spíritum meum.

Capitulum. *Eccli.* 15.

QUi timet Deum, faciet bona: & qui cóntinens est justítiæ, apprehéndet illam, & obviábit illi quasi mater honorificáta.

Hymnus.

EXsúltet cœlum láudibus,
Resúltet terra gáudiis;
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.
Vos seculi justi júdices,

Et

Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium,
Audíte preces súpplicum.
Qui cœlum verbo cláuditis,
Seráfque ejus sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite jussu, quæsumus.
Quorum præcépto súbditur
Salus & languor ómnium;
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus:
Ut cùm Judex advénerit
Christus in fine séculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.
Glória tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & sancto Spíritu
In sempitérna sécula.
Amen.

℣. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his.
℟. Et scimus, quia verum est testimónium ejus.

Ad Benedictus. Antiph. to. 1. s. Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit: beátus Apóstolus, cui revelàta sunt secréta cæléstia.

Oratio.

Ecclésiam tuam, Dómine, benígnus illústra: ut beáti Joánnis Apóstoli tui & Evangelístæ illuminàta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

Deinde fit commemoratio de Nativitate. Ant. Glória in excélsis Deo, & in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja.
℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio.

Concéde, quæsumus omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet.

Pro S. Stephano. Ant. Stéphanus autem plenus grátia & fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.

℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti.
℟. Et fecérunt planctum magnum super eum.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus & inimícos dilígere: quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. Qui tecum.

Ad

Ad Tertiam. Ant. Hic est discípulus ille.

Capitulum. Qui timet Deum. ut supra 282.

℟. breve. In omnem terram, * Exívit sonus eórum. In omnem.

℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Sextam. Ant. Hic est discípulus meus.

Capitulum. *Eccli.* 15.

Cibávit illum pane vitæ & intellectus, & aquâ sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℟. breve. Constítues eos príncipes, * Super omnem terram. Constítues.

℣. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam. Ant. Ecce puer meus.

Capitulum. *Eccli.* 15.

In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, & implévit illum Dóminus spíritu sapiéntiæ, & intellectus, & stolam glóriæ indúit eum.

℟. breve. Nimis honoráti sunt, * Amíci tui Deus. Nimis honoráti

℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis honoráti.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Vesperas. Ant. Tecum princípium, cum reliquis Antiphonis, & Psalmis de Nativitate 267.

Capitulum. Qui timet Deum. Hymnus. Exsúltet cælum láudibus, ut supra 282.

℣. Valde honorándus est beátus Joánnes. ℟. Qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

Ad Magnificat Ant. to. 6. Exiit sermo inter fratres, quòd discípulus ille non móritur: & non dixit Jesus, Non móritur: sed, Sic eum volo manére, donec véniam.

Oratio. Ecclésiam tuam, ut supra 283.

Deinde pro SS. Innocentibus. Ant. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquinati: Vírgines enim sunt, & sequúntur Agnum, quocúnque íerit.

Digitized by Google

℣. Herodes iratus occidit multos pueros.
℟. In Bethlehem Judæ civitate David.

Oratio.

DEus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes mártyres non loquéndo, sed moriéndo confessi sunt: ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur.

Deinde fit commemoratio de Nativitate. Ant. Hódie Christus natus est: hódie Salvátor appáruit: hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli: hódie exsúltant justi, dicéntes: Glória in excélsis Deo, alleluja.

℣. Notum fecit Dñs, allel.
℟. Salutáre suum, allel.

Oratio.

CConcéde, quæsumus omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet.

Pro S. Stephano. Ant. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, & fecérunt planctum magnum super eum.

℣. Stéphanus vidit cælos apértos,
℟. Vidit & introívit: beátus homo, cui cælipatébant.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus & inimícos dilígere: quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

IN FESTO SANCTORUM INNOCENTIUM.

Duplex.

Ad Matutinum. Invitat. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte adorémus.

Psalmus. Veníte, exsultémus z.

Hymnus.

AUdit Tiránnus ánxius,
Adésse regum Príncipem,
Qui nomen Israël regat,
Teneátque David Régiam.
Exclámat amens núntio:
Succéssor instat, péllimur;
Satélles i, ferrum rape;
Perfúnde cunas sánguine.
Quid próficit tantum nefas?
Quid crimen Heródem juvat?
Unus tot inter fúnera
Impúne Christus tóllitur.
Glória tibi Dómine,

Qui

Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & ſancto Spíritu
In ſempitérna ſécula.
Amen.

Antiphonæ, Pſalmi, & ℣. Nocturnorum ſumuntur de Communi plurimorum Martyrum, infra xlv. excepta ſecunda Antiphona tertii Nocturni, cujus loco dicitur ſequens Ant. Iſti ſunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt ſtolas ſuas in ſánguine Agni.

In primo Nocturno.

De Jeremía Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 31.

HÆc dicit Dóminus: Vox in excélſo audíta eſt lamentatiónis, luctus, & fletus Rachel plorántis fílios ſuos, & noléntis conſolári ſuper eis, quia non ſunt. Hæc dicit Dóminus: Quiéſcat vox tua a plorátu, & óculi tui a lácrimis: quia eſt merces óperi tuo, ait Dóminus: & reverténtur de terra inimíci. Et eſt ſpes noviſſimis tuis, ait Dóminus: & reverténtur fílii ad términos ſuos.

℟. Centum quadragínta quátuor mília, qui empti ſunt de terra, hi ſunt, qui cum muliéribus non ſunt coinquináti: * Vírgines enim permanſérunt, ſideo regnant cum Deo, & Agnus Dei cum illis.

℣. Iſti ſunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt ſtolas ſuas in ſánguine Agni. Vírgines.

Lectio ii.

AUdiens audívi Ephraim tranſmigrántem: Caſtigáſti me, & eruditus ſum, quaſi juvénculus indómitus: convérte me, & convértar: quia tu Dóminus Deus meus. Poſtquam enim convertíſti me, egi pœniténtiam: & poſtquam oſtendíſti mihi, percúſſi femur meum. Confúſus ſum, & erúbui, quóniam ſuſtínui oppróbrium adoleſcéntiæ meæ. Si fílius honorábilis mihi Ephraim, ſi puer delicátus: quia ex quo locútus ſum de eo, adhuc recordábor ejus.

℟. Sub altáre Dei audívi voces occiſórum dicéntium: * Quare non deféndis ſánguinem noſtrum? & accepérunt divínum reſpónſum: Adhuc ſuſtinéte módicum tempus, donec impleátur número fratrum veſtrórum.

℣. Vidi ſub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei, & propter

pter testimónium, quod habébant, & clamábant voce magna, dicéntes. Quare non defendis sánguinem nostrum? &c.

Lectio iii.

STátue tibi speculam, pone tibi amaritúdines, dírige cor tuum in viam rectam, in qua ambulásti: revértere virgo Israël, revértere ad civitátes tuas istas. Usquequò delíciis dissolvéris fília vaga? quia creávit Dóminus novum super terram: Fémina circúmdabit virum. Hæc dicit Dóminus exercítuum, Deus Israël: Adhuc dicent verbum istud in terra Juda, & in úrbibus ejus, cùm convértero captivitátem eórum. Benedícat tibi Dóminus pulchritúdo justítiæ, mons sanctus.

℟. Adoravérunt vivéntem in sécula seculórum, * Mitténtes corónas suas ante thronum Dómini Dei sui.

℣. Et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas: & benedixérunt vivéntem in sécula seculórum. Mitténtes corónas suas.

Glória Patri. Mitténtes corónas suas.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustíni Epíscopi.

Serm. 10. de Sanctis.

Lectio iv.

HOdie, fratres charíssimi, natálem illórum infántium cólimus, quos ab Heróde crudelíssimo rege interfectos esse, Euangélii textus elóquitur. Et ideo cum summa exsultatióne gáudeat terra, celéstium mílitum & tantárum parens secúnda virtútum. Ecce profánus hostis nunquam beátis párvulis tantum prodésse potuísset obséquio, quantum prófuit ódio. Nam sicut sacratíssimum præséntis diéi festum manifestat, quantum in beátos párvulos iníquitas abundávit, tantum in eis grátia benedictiónis refúdit.

℟. Effudérunt sánguinem sanctórum velut aquam in circúitu Jerúsalem: * Et non erat qui sepelíret.

℣. Posuérunt mortália servórum tuórum escas volatílibus cæli, carnes sanctórum tuórum béstiis terræ. Et non erat.

Lectio v.

BEáta es, ô Béthlehem terra Juda, quæ Heródis regis immanitátem in

Digitized by Google

in puerórum extinctióne, perpéssa es: quæ sub uno témpore candidátam plebem imbéllis infántiæ Deo offérre merúisti. Digné tamen natálem illórum cólimus, quos beátius ætérnæ vitæ mundus édidit, quàm quos maternórum víscerum partus effúdit. Síquidem ante, vitæ perpétuæ adépti sunt dignitátem, quàm usúram præséntis accéperint.

℟. Isti sunt sancti, qui passi sunt propter te Dómine: víndica eos, * Quia clamant ad te quotídie.

℣. Víndica Dómine sánguinem sanctórum tuórum, qui effúsus est. Quia.

Lectio vi.

ALiórum quidem pretiósa mors Mártyrum laudem in confessióne proméruit: horum in consummatióne complácuit. Quia incipiéntis vitæ primórdiis, ipse eis occásus inítium glóriæ dedit, qui præséntis términum impósuit. Quos Heródis impietas lactántes matrum ubéribus abstráxit, qui jure dicúntur Mártyrum flores, quos in médio frígore infidelitátis exórtos, velut primas erumpéntes Ecclésiæ gemmas, quædam perfecutiónis prúina decóxit.

℟. Isti sunt, qui non inquinavérunt vestiménta sua: * Ambulábunt mecum in albis, quia digni sunt.

℣. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquinati: Vírgines enim sunt. Ambulábunt.

Glória Patri. Ambulábunt.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 2.*

IN illo témpore: Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, & áccipe púerum, & matrem ejus, & fuge in Ægyptum: & esto ibi usque dum dicam tibi. Et réliqua.

Homília S. Hieróonymi Presbyteri.

Lib. 1. Comm. in cap. 2. Matth. & apud Gloss. ordinar.

QUando tulit púerum, & matrem ejus, ut in Ægyptum tránseat, nocte tulit, & in ténebris: quia noctem ignorántiæ his, a quibus ipse recéssit, relíquit incrédulis. Quando verò revértitur in Judæam, nec nox, nec ténebræ ponúntur in Euangélio: quia in fine mundi Judæi fidem, tanquam Christum ab Ægypto

Digitized by Google

pro reverténtem suscipiéntes, illuminabúntur.

℟. Cantábant sancti cánticum novum ante sedem Dei & Agni: * Et resonábat terra in voces eórum. ℣. Hi emti sunt ex homínibus primítiæ Deo & Agno; & in ore ipsórum non est invéntum mendácium. Et resonábat.

Lectio viii.

UT adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: Ex Ægypto vocávi Fílium meum; Respóndeant, qui Hebræórum volúminum denegant veritátem, ubi hoc in Septuagínta legátur Interprétibus. Quod cùm nostris vénerint, nos eis dicémus, in Osée prophéta scriptum, sicut & exemplária probáre possunt, quæ super edídimus.

℟. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei, quod habébant; & clara voce dicébant: * Víndica, Dómine, sánguinem sanctórum eórum, qui effúsus est. ℣. Sub throno Dei omnes sancti clamant. Víndica.

Lectio ix.

TUnc adimpletum est, quod dictum est per Jeremíam prophétam, dicéntem: Vox in Rama audíta est, plorátus & ululátus multus, Rachel plorans fílios suos. De Rachel natus est Bénjamin, in cujus tribu non est Béthlehem. Quæritur ergo, quómodo Rachel fíliis Judæ, ideſt Béthlehem, quasi suos ploret. Respondébimus bréviter, quia sepúlta sit juxta Béthlehem in Ephráta: & ex matérno corpúsculi hospítio matris nomen accéperit. Sive quóniam Juda, & Bénjamin duæ tribus junctæ erant: & Heródes præcéperat non solùm in Béthlehem interfíci púeros, sed & in ómnibus fínibus ejus.

Nonum Responsorium ponitur, quia Te Deum non dicitur, nisi hoc Festum veniat in Dominica.

℟. Isti, qui amícti sunt stolis albis, qui sunt, & unde vénerunt? Et dixit mihi: * Hi sunt, qui vénerunt de tribulatióne magna, & lavérunt stolas suas, & dealbavérunt eas in sánguine Agni. ℣. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei, & propter testimónium, quod habébant. Hi sunt. Glória Patri. Hi sunt.

Digitized by Google

AD LAUDES, & per Horas. Ant. to. 1.

HERódes irátus occídit multos púeros in Béthlehem Judæ civitáte David.

Psalmus. Dóminus regnávit, cum reliquis 19.

Ant. to. 1. A bimátu & infra, occídit multos púeros Heródes propter Dóminum.

Ant. to. 8. Angeli eórum semper vident fáciem Patris.

Ant. to. 2. Vox in Rama audíta est, plorátus & ululátus, Rachel plorans fílios suos.

Ant. to. 8. f. Sub throno Dei omnes sancti clamant: Víndica sánguinem nostrũ Deus noster.

Capitulum. *Apoc.* 14.

VIdi supra montem Sion Agnum stantem, & cum eo centum quadragínta quátuor míllia, habéntes nomen ejus, & nomen Patris ejus scriptum in fróntibus suis.

Hymnus.

SAlvéte flores Mártyrum;
Quos lucis ipso in límine
Christi insecútor sústulit,
Ceu turbo nascéntes rosas.
Vos prima Christi víctima,
Grex immolatórum tener,
Aram ante ipsam símplices
Palma & corónis lúditis.
Glória tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & sancto Spíritu,
In sempitérna sécula.
Amen.

℣. Heródes irátus occídit multos púeros.

℟. In Béthlehem Judæ civitáte David.

Ad Benedictus. Ant. to. 1. f. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti: Vírgines enim sunt, & sequúntur Agnum quocúnque íerit.

Oratio.

DEus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes mártyres non loquéndo, sed moriéndo confessi sunt: ómnia in nobis vitiórum mala, mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio de Nativitate. Ant. Glória in excélsis Deo, & in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allel. allel.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja.

℟. Salutáre suum, allelúja.

Ora-

Digitized by Google

Oratio.

CConcéde, quæsumus omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líbe ret, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet.

Pro S. Stephano. Ant. Stéphanus autem plenus grátia & fortitúdine faciébat signa magna in pópulo.

℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti.

℟. Et fecérunt planctum magnum super eum:

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus & inimícos dilígere: quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Pro S. Joanne. Ant. Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit: beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia.

℣. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his.

℟. Et scimus, quia verum est testimónium ejus.

Oratio.

ECclésiam tuam, Dómine benígnus illústra: ut beáti Joánnis Apóstoli tui & Euangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Dóminum.

Ad Tertiam. Ant. A bimátu.

Capitulum. Vidi supra montem.

℟. breve. Lætámini in Dómino, * Et exsultáte justi, Lætámini.

℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et exsultáte.

Glória Patri. Lætámini.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei.

℟. Et delecténtur in lætítia.

Ad Sextam. Ant. Angeli eórum.

Capitulum. *Apoc.* 14.

HI sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti. Vírgines enim sunt. Hi sequúntur Agnum quocúnque íerit.

℟. breve. Exsúltent justi, * In conspéctu Dei. Exsúltent.

℣. Et delecténtur in lætítia. In conspéctu Dei.

Glória Patri. Exsúltent.

℣. Justi autem in perpétuum vivent.

℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Ad Nonam. Ant. Sub throno Dei.

Digitized by Google

Capitulum. Apoc. 14.

HI emti sunt ex hominibus primítiæ Deo, & Agno; & in ore ipsórum non est invéntum mendácium: sine mácula enim sunt ante thronum Dei.

℟. breve. Justi autem, * In perpétuum vivent. Justi. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In perpétuum vivent. Glória Patri. Justi.

℣. Exsultábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Vesperas. Ant. Tecum princípium, cum reliquis Antiphonis & Psalmis de Nativitate 167.

Capitulum. Vidi supra montem. Hymnus. Salvéte flores Mártyrum 290.

℣. Sub throno Dei omnes sancti clamant.

℟. Vindica sánguinem nóstrum Deus noster.

Ad Magnificat. Ant. to. 2. Innocéntes pro Christo infántes occísi sunt, ab infquo rege lacténtes interfécti sunt: ipsum sequúntur Agnum sine mácula, & dicunt semper: Glória tibi Dómine.

Oratio. Deus, cujus hodiérna die 290.

Deinde fit commemoratio S. Thomæ Cantuariensis, nisi fuerit Sabbatum. Ant. Isse sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & a verbis impiórum non timuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

DEus, pro cujus Ecclésia gloriósus Póntifex Thomas gládiis impiórum occúbuit: præsta quæsumus, ut omnes, qui ejus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur effectum.

Et fit commemoratio de Nativitate. Ant. Hódie Christus natus est: hódie Salvátor appáruit: hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli: hódie exsúltant justi, dicéntes: Glória in excélsis Deo, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja.

℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio.

CONcéde, quæsumus omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas liberet, quos

Digitized by Google

quos ſub peccáti jugo vetúſta ſérvitus tenet.

Pro S. Stephano. Ant. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, & fecérunt planctum magnum ſuper eum. ℣. Stéphanus vidit cælos apértos. ℟. Vidit & introívit: beátus homo, cui cæli patébant.

Oratio.

DA nobis, quæſumus Dómine, imitári quod cólimus: ut diſcámus & inimícos dilígere: quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro perſecutóribus exoráre Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

Pro S. Joanne. Ant. Exiit ſermo inter fratres, quòd diſcípulus ille non móritur: & non dixit Jeſus, Non móritur: ſed, Sic eum volo manére, donec véniam. ℣. Valde honorándus eſt beátus Joánnes. ℟. Qui ſupra pectus Dómini in cœna recúbuit.

Oratio.

ECcléſiam tuam, Dómine, benígnus illúſtra: ut beáti Joánnis Apóſtoli tui & Euangelíſtæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat ſempitérna. Per Dóminum.

Si Feſtum Nativitatis Domini, S. Stephani, S. Joannis Euangeliſtæ, SS. Innocéntium, & eorum dies Octavæ, venerint in Dominica, ipſo die nihil fit de Dominica, ſed die proximo poſt Feſtum S. Thomæ martyris fit de ea, ut infra 298.

Si Feſtum S. Thomæ venerit in Dominica, transfertur in ſecundam Feriam, & in Sabbato poſt Orationem SS. Innocentium dicitur Antiphona, ℣. & Oratio Dominicæ, quæ paulò infra habetur 298. Deinde fit commemoratio Octavarum; & in ſecundis Veſperis Dominicæ fit commemoratio S. Thomæ, & Octavarum.

In ſecundis Veſperis ſancti Thomæ, Antiphonæ, & Pſalmi de Nativitate 267, quæ duplicantur: Capitulum & alia de S. Silveſtro cum commemoratione ſancti Thomæ & Octavarum.

IN FESTO S. THOMÆ

Epiſcopi & martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præter Lectiones ſecundi & tertii Nocturni, & Orationem.

In primo Nocturno Lectiones de Communi unius Martyris. A Miléto xxx

Digitized by Google

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

THomas, Londíni in Anglia natus. Theobáldo succéssit Cantuariénsi Epíscopo: & qui ántea in administrándo Cancellaríæ múnere præclárè se gésserat, in Episcopáli officio fortis & invíctus fuit. Cùm enim Henrícus secúndus Angliæ rex, convocátis ad se Epíscopis & Procéribus regni leges ferret utilitáti ac dignitáti Eccleśiásticæ repugnántes, ádeo constánter óbstitit régiæ cupiditáti, ut neque pollicitatiónibus, neque terróribus de sententia decédens, próximè conjiciéndus in cárcerem clam recéśserit. Inde propínqui ejus omnis ætátis ejécti, amíci, fautóres omnes, iis, quibus per ætátem licéret, jurejurándo adstrictis, univérsos Thomam aditúros, si fortásse miserábili suórum calamitátis aspéctu moverétur, qui a sancto propósito privátis incómmodis deterréri mínimè potuíssent. Non respéxit carnem aut sánguinem, neque ullus in eo humanitátis sensus pastorális offícii constántiam labefactávit.

℣. Honestum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit eum. Et.

Lectio v.

COntulit fgitur se ad Alexándrum tértium Pontíficem, a quo benígnè accéptus est: & inde profectus, Mónachis Pontiniacénsis monastérii, Cisterciénsis Ordinis, ab eódem commendátus. Quod ut cognóvit Henrícus, missis ad Convéntum Fratrum Cisterciénsium minácibus lítteris, Thomam e Pontiníaco monastério exturbáre conátur. Quare vir sanctus véritus, ne sua causa mali áliquid Cisterciénsis familia paterétur, sponte discéssit, & Ludovícum Gálliæ regem, ejus invitátu convénit: ubi tándiu fuit, quoad Pontífice máximo, & ipso rege agéntibus, ab exsílio summa totíus regni gratulatióne revocátur. Qui dum boni pastóris offícium secúrus exséquitur, ecce calumniatóres ad regem déferunt, eum multa contra regnum & públicam quiétem molíri;

Digitized by Google

ri: ut propterea sæpiùs conquereretur rex, se in suo regno cum uno sacerdóte pacem habére non posse.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi.

EX qua regis voce nefárii satéllites sperántes gratum se regi factúros, si Thomam e médio tólerent, clam conveniéntes Cantuáriam, Epíscopum in templo Vespertínis horis óperam dantem aggrediúntur. Qui Cléricis templi áditus præclúdere conántibus accúrrens, óstium apéruit, illis usus verbis ad suos: Non est Dei Eccléfia custodiénda more castrórum: & ego pro Eccléfia Dei libénter mortem subíbo. Tum ad mílites: Vos Dei jussu cavéte, ne cúpiam meórum noceátis. Deínde flexis génibus Deo, beátæ Maríæ, sancto Dionysio, & réliquis Sanctis ejus Eccléfiæ patrónis, Eccléfiam & seípsum comméndans, sacrum caput eádem constántia, qua inquísitimi regis légibus restíterat, ímpio ferro præciéndum óbtulit, quarto Calléndas Januárii, anno Dómini milléfimo centéfimo septuagéfimo primo: cujus cérebro respérsum est totíus templi paviméntum. Quem multis póstea illústrem miráculis idem Alexánder Póntifex rétulit in Sanctórum número.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pófuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intellécfus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam.

Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* 10.

IN illo témpore: Dixit Jesus Phariséis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliquæ. Homília S. Joánnis Chryfóstomi.

Homil. 59. *in Joannem.*

MAgnum quiddam, dilectíssimi, magnum, inquam, est Eccléfiæ prælátio, & quæ multa índi-

diget sapiéntia & fortitúdine, qualem Christus propósuit: ut ánimam pro óvibus ponámus, & nunquam illas deserámus: ut lupo generóse resistámus. Hæc enim inter pastórem & mercenárium est differéntia. Alter própriæ, contémtis óvibus: alter, sua contémta, óvium semper salúti invígilat. Pastóris ergo éxémplo demonstráto, deceptóres duos méminit; furem mactántem & rapiéntem oves, & mercenárium permitténtem, neque defendéntem commíssas.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, & opus fortitúdinis.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio viii.

Quod superióri témpore Ezéchiel his verbis insectátus est: Væ pastóribus Israël: nonne pascébant semetípsos? nonne greges pascúntur a pastóribus? Sed illi contrárium faciébant, quod máximæ malítiæ genus est, & plurimórum causa malórum. Ideírco inquit: Neque quod abjéctum erat, reducébant: neque quod períerat, quærébant: neque confráctum alligábant, neque infírmum consolidábant; quóniam se, non gregem, pascébant. Idem & Paulus áliis verbis significat: Omnes quæ sua sunt, quærunt, non quæ Jesu Christi.

℟. Hic est verè martyr, qui pro Christi nómine, sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non timuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Qui minas.

Glória Patri. Qui minas.

Lectio ix.

Verùm ab utróque se dissídere osténdit Christus: ab illis quidem, qui in aliórum perníciem véniunt, cùm dicat, se propterea venísse, ut vitam habérent, & abundántius habérent: ab his autem, qui oves a lupis rapi negligébant, dicéndo se propter eas ánimam pónere, ne oves perírent. Nam cùm Judæi ipsum interímere vellent, non propterea déstitit a doctrína, neque cre-

Digitized by Google

cæléstes trádidit, ſed pértitit, & pértulit mortem; ídeo frequénter inquit: Ego ſum paſtor bonus. Quæ cùm nullo niti teſtimónio vidéntur, (quòd enim póneret ánimam ſuam, non multò poſt re monſtrátum eſt: quòd autem vitam habérent, & abundántiùs habérent, eventúrum erat in futúro ſéculo.) álterum ab áltero confirmat.

Te Deum laudámus 18.

Et fiunt commemoratiónes de Octávis.

De Nativitate. Ant. Glória in excélſis Deo, & in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja.

℟. Salutáre ſuum, allelúja.

Oratio.

CONcéde, quæſumus omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet, quos ſub peccáti jugo vetúſta ſérvitus tenet.

Pro S. Stephano. Ant. Stéphanus autem plenus grátia & fortitúdine, faciébat ſigna magna in pópulo.

℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti.

℟. Et fecérunt planctum magnum ſuper eum.

Oratio.

DA nobis, quæſumus Dómine, imitári quod cólimus, ut diſcámus & inimícos dilígere: quia et jus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro perſecutóribus exoráre. Dóminum noſtrum. Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

Pro S. Joanne. Ant. Iſte eſt Joánnes, qui ſupra pectus Dómini in cœna recúbuit: beátus Apóſtolus, cui revelàta ſunt ſecréta cæléſtia.

℣. Hic eſt diſcípulus ille, qui teſtimónium pérhibet de his.

℟. Et ſcimus, quia verum eſt teſtimónium ejus.

Oratio.

ECcléſiam tuam, Dómine, benígnus illúſtra: ut beáti Joánnis Apóſtoli tui & Euangelíſtæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat ſempitérna.

Pro SS. Innocentibus. Ant. Hi ſunt, qui cum muliéribus non ſunt coinquináti: Vírgines enim ſunt, & ſequúntur Agnum quocúnque íerit.

℣. Heródes irátus occídit multos púeros.

℟. In

℟. In Béthlehem Judæ civitáte David.

Oratio.

DEus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes mártyres non loquéndo, sed moriéndo confessi sunt: ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

Si Festum S. Thomæ non venerit in Dominica, Officium Dominicæ fit die immediatè sequenti Festum ipsius, nisi fuerit Sabbatum: quia tunc de Dominica fit tantùm commemoratio in die S. Silvestri, & in Sabbato fit Officium de Octava Nativitatis, ut inferiùs ponitur.

DOMINICA infra Octavam Nativitatis.

In secundis. Vesperis S. Thomæ, quando non venerit in Dominica, Ant. Tecum princípium, cum reliquis Antiphonis & Psalmis de Nativitate 167.

Capitulum. *Gal.* 4.

FRatres, Quanto témpore heres párvulus est, nihil differt a servo, cùm sit Dóminus ómnium: sed sub tutóribus & actóribus est usque ad præfinitum tempus a Patre.

Hymnus. Christe Redémptor 270.

℣. Verbum caro factum est, allelúja.

℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Ad Magnificat. Ant. to. 8. Dum médium siléntium tenérent ómnia, & nox in suo cursu médium iter perágeret, omnípotens sermo tuus, Dómine, a regálibus sédibus venit, allelúja.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo: ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre. Qui tecum.

Deinde fit commemoratio S. Thomæ.

Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, & tollat crucem suam, & sequátur me.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio.

DEus, pro cujus Eccléfia gloriósus Póntifex Thomas gládiis impiórum occúbuit: præsta quæsumus; ut omnes, qui ejus implórant auxílium, peti-

Digitized by Google

petitiónis suæ salutárem consequántur effectum.

De Nativitate. Ant. Hódie Christus natus est: hódie Salvátor appáruit: hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli: hódie exsúltant justi, dicéntes Glória in excélsis Deo, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja.

℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio.

CConcéde, quæsumus omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet.

Pro S. Stephano. Ant. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, & fecérunt planctum magnum super eum.

℣. Stéphanus vidit cælos apértos.

℟. Vidit & introívit: beátus homo, cui cæli patébant.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus & inimícos dilígere: quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Pro S. Joanne. Ant. Exiit sermo inter fratres, quòd discípulus ille non móritur: & non dixit Jesus, Non móritur; sed, Sic eum volo manére donec véniam.

℣. Valde honorándus est beátus Joánnes.

℟. Qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

Oratio.

ECcléſiam tuam, Dómine, benígnus illústra: ut beáti Joánnis Apóstoli tui & Euangelístæ illumináta doctrínis ad dona pervéniat sempitérna.

Pro SS. Innocentibus. Ant. Innocéntes pro Christo infántes occísi sunt, ab iníquo rege lacténtes interfécti sunt: ipsum sequúntur Agnum sine mácula, & dicunt semper: Glória tibi Dómine.

℣. Sub throno Dei omnes sancti clamant.

℟. Vindica sánguinem nostrum Deus noster.

Oratio.

DEus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes mártyres non loquéndo, sed moriéndo confessi sunt: ómnia in nobis vitiórum mala mortífica: ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

Ad

Digitized by Google

Ad Matutinum omnia dicuntur sicut in die Nativitatis a Septuagesima præter Antiphonam ad Benedictus, & Magnificat, Orationem, Lectiones, & Responsoria.

Hac nocte ponitur Epistola beati Pauli ad Romanos, & de ea, & aliis ejus Epistolis legitur usque ad Septuagesimam.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio i. *Cap.* 1.

PAulus servus Jesu Christi, vocátus Apóstolus, segregátus in Euangélium Dei, quod ante promíserat per Prophétas suos in Scriptúris sanctis de Fílio suo, qui factus est ei ex sémine David secúndùm carnem, qui prædestinátus est Fílius Dei in virtúte, secúndùm spíritum sanctificatiónis, ex resurrectióne mortuórum Jesu Christi Dómini nostri: per quem accépimus grátiam, & Apostolátum ad obediéndum fídei in ómnibus géntibus pro nómine ejus, in quibus estis & vos vocáti Jesu Christi: ómnibus, qui sunt Romæ, diléctis Dei, vocátis sanctis. Grátia vobis & pax a Deo Patre nostro & Dómino Jesu Christo.

℟. Hódie nobis de cælo pax vera descéndit: * Hódie per totum mundum melliflui facti sunt cæli. ℣. Hódie illúxit nobis dies redemtiónis novæ, reparatiónis antíquæ, felicitátis ætérnæ. Hódie.

Lectio ii.

PRimùm quidem grátias ago Deo meo per Jesum Christum pro ómnibus vobis: quia fides vestra annuntiátur in univérso mundo. Testis enim mihi est Deus, cui sérvio in spíritu meo in Euangélio Fílii ejus, quòd sine intermissióne memóriam vestri fácio semper in oratiónibus meis: óbsecrans, si quo modo tandem aliquándo prósperum iter hábeam in voluntáte Dei veniéndi ad vos. Desídero enim vidére vos, ut áliquid impértiar vobis grátiæ spirituális ad confirmándos vos, id est, simul consolári in vobis per eam, quæ invicem est, fidem vestram atque meam.

℟. Quem vidístis pastóres? dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? * Natum vídimus, & choros Angelórum collaudántes Dóminum. ℣. Dícite quidnam vidístis? & an-

Digitized by Google

& annúnciáte Christi natívitátem. Natum.

Lectio iii.

NOlo autem vos ignoráre, fratres, quia sæpe propósui venire ad vos, (& prohíbitus sum usque adhuc) ut áliquem fructum hábeam & in vobis, sicut & in cæteris géntibus. Græcis ac Bárbaris, sapiéntibus & insipiéntibus débitor sum: ita (quod in me) promtum est & vobis, qui Romæ estis, euangelizáre. Non enim erubésco Euangélium. Virtus enim Dei est in salútem omni credénti, Judæo primùm, & Græco. Justítia enim Dei in eo revelátur ex fide in fidem: sicut scriptum est: Justus autem ex fide vivit. Revelátur enim ira Dei de cælo super omnem impietátem & injustítiam hóminum eórum, qui veritátem Dei in injustítia détinent: quia quod notum est Dei, maniféstum est in illis. Deus enim illis manifestávit.

℟. O magnum mystérium, & admirábile sacraméntum, ut animália vidérent Dóminum natum, jacéntem in præsépio! * Beáta Virgo, cujus víscera meruérunt portáre Dóminum Christum. ℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Beáta Virgo. Glória Patri. Beáta Virgo.

In secundo Nocturno. Sermo sancti Leónis Papæ. *Serm. 9. de Nativ. Domini.*

Lectio iv.

EXcédit quidem, dilectíssimi, modum quæ superéminet humáni eloquii facultátem divíni óperis magnitúdo: & inde óritur difficúltas fandi, unde adest rátio non tacéndi. Quia in Christo Jesu Fílio Dei non solùm ad divínam essentiam, sed étiam ad humánam spectat natúram, quod dictum est per Prophétam: Generatiónem ejus quis enarrábit? Utráque enim substántiam in unam convenísse persónam, nisi fides credat, sermo non éxplicat. Et idem nonquam matéria déficit laudis, quia nunquam súfficit cópia laudatóris.

℟. Beáta Dei génitrix María, cujus víscera intácta pérmanent: * Hódie génuit Salvatórem sæculi. ℣. Beáta, quæ crédidit: quóniam perfécta sunt ómnia, quæ dicta sunt ei a Dómino. Hódie génuit.

Le-

Lectio v.

GAudeámus igitur, quòd ad eloquéndum tantæ misericórdiæ sacraméntum ímpares sumus: & cùm salútis nostræ altitúdinem prómere non valeámus, sentiámus nobis bonum esse, quòd vincimur. Nemo enim ad cognitiónem veritátis magis propínquat, quàm qui intélligit, in rebus divínis, étiam si multùm proficiat, semper sibi superésse quod quærat. Nam qui se ad id, in quod tendit, pervenísse præsúmit, non quæsíta réperit, sed in inquisitióne déficit.

℟. Sancta & immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.

℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Quia

Lectio vi.

NEautem infirmitátis nostræ perturbéntur angústiis, Euangélicæ nos & Prophéticæ ádjuvant voces: quibus ita accéndimur, & docémur, ut nos nativitátem Dómini, qua Verbum caro factum est, non tam prætéritam, recólere, quàm præséntem vídeámur inspícere. Quod enim pastóribus pro gregum suórum custódia vigilántibus nuntiávit Angelus, étiam nostrum implévit auditum: & ideo Domínicis óvibus præsumus, quia verba divínitus édita cordis aure servámus: tanquam & in hodiérna festivitáte dicátur: Euangelízo vobis gáudium magnum, quod erit omni pópulo, quia natus est vobis hódie Salvátor, qui est Christus Dñs, in civitáte David.

℟. Beáta víscera Maríæ vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium: & beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum. * Qui hódie pro salúte mundi de Vírgine nasci dignátus est.

℣. Dies sanctificátus illúxit nobis: veníte gentes, & adoráte Dóminum. Qui hódie.

Glória Patri. Qui hódie.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 2.

IN illo témpore: Erat Joseph & María mater Jesu, mirántes super his, quæ dicebántur de illo. Et réliqua.

Digitized by Google

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. in c. 2. Lucæ prope fin.

VIdes úberem in omnes grátiam, Dómini generatiónem diffúsam, & prophetíam incrédulis negátam esse, non justis. Ecce & Símeon prophétat, in ruínam & resurrectiónem plurimórum venísse Dóminum Jesum Christum; ut justórum, iniquorúmque mérita discérnat: & pro nostrórum qualitáte factórum, judex verus & justus aut supplícia decérnat, aut præmia.

℟. Verbum caro factum est, & habitávit in nobis: * Et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiæ & veritátis.

℣. Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil. Et vídimus.

Lectio viii.

ET tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius. Nec líttera, nec história docet, ex hac vita Maríam corporális necis passióne migrásse. Non enim ánima, sed corpus materiáli gládio transverberátur. Et ídeo prudéntiam Maríæ haud ignáram mystérii cæléstis osténdit. Vivum enim verbum Dei & válidum, & acútius omni gládio acutíssimo, pénetrans usque ad divisiónem ánimæ & spíritus, árcuum quoque & medullárum, cogitatiónes cordis & secréta scrutátur animórum: quia nuda & apérta sunt ómnia Dei Fílio, quem conscientiæ secréta non fallunt.

℟. O Regem cæli, cui tália famulántur obséquia! stábulo pónitur, qui cóntinet mundum: * Jacet in præsépio, & in cælis regnat.

℣. Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David. Jacet.

Glória Patri. Jacet.

Lectio ix.

PRophetávit ítaque Símeon, prophetáverat Virgo, prophetáverat copulata conjúgio; prophetáre débuit étiam vídua, ne qua aut proféssio deésset, aut sexus. Et ídeo Anna & stipéndiis viduitátis, & móribus talis indúcitur, ut digna plane fuísse credátur, quæ Redemtórem ómnium venísse nuntiáret. Cujus mérita cùm álibi descripsérimus, cùm víduas hortarémur, hoc loco,

eo, quousque ad illa properámus, non putámus itenánda.

Te Deum laudámus 18.

AD LAUDES, & per Horas. Ant. to. 2.

QUem vidístis pastóres? dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? Natum vídimus, & choros Angelórum collaudántes Dóminum, allelúja, allelúja.

Psalmus. Dóminus regnávit, cum reliquis 19.

Ant. to. 2. Génuit puérpera Regem, cui nomen ætérnum, & gáudia matris habens cum virginitátis honóre: nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem, allelúja.

Ant. to. 7. Angelus ad pastóres ait: Annúntio vobis gáudium magnum: quia natus est vobis hódie Salvátor mundi, allelúja.

Ant. to. 7. Facta est cum Angelo multitúdo cæléstis exércitus laudántium Deum, & dicéntium: Glória in excélsis Deo, & in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja.

Ant. to. 8. Párvulus Fílius hódie natus est nobis, & vocábitur Deus, fortis, allelúja, allelúja.

Capitulum. Galat. 4.

FRatres, Quanto témpore heres párvulus est, nihil differt a servo, cùm sit Dóminus ómnium: sed sub tutóribus & actóribus est usque ad præfinítum tempus a Patre.

Hymnus: A Solis ortus cárdine 265.

℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Ad Benedictus. Ant. to. 8. Dum médium silléntium tenérent ómnia, & nox in suo cursu médium iter perágeret, omnípotens sermo tuus, Dómine, a regálibus sédibus venit, allelúja.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo: ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre. Qui tecum.

Et fit commemoratio de Octava Nativitatis, & aliis Octavis, ut supra post nonam Lectionem sancti Thomæ 297.

Ad Primam. Ant. Quem vidístis, & reliqua ut supra in die Nativitatis 266.

Ad Absolutionem Capituli dicitur Capitulum Nonæ, ut infra.

Ad

Ad Tertiam. Ant. Génuit puérpera.

Capitulum. Fratres, Quanto témpore, ut supra.

℟. breve. Verbum caro factum est, * Allelúja, allelúja. Verbum.

℣. Et habitávit in nobis. Allelúja, allelúja.

Glória Patri. Verbum.

℣. Ipse invocábit me, allelúja.

℟. Pater meus es tu, allelúja.

Ad Sextam. Ant. Angelus ad pastóres.

Capitulum. *Galat.* 4.

AT ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex muliére, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redímeret; ut adoptiónem filiórum recipeémus.

℟. breve. Notum fecit Dóminus, * Allelúja, allelúja. Notum.

℣. Salutáre suum. Allelúja, allelúja.

Glória Patri. Notum.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúja.

℟. Salutáre Dei nostri, allelúja.

Ad Nonam. Ant. Párvulus Fílius.

Capitulum. *Galat.* 4.

ITaque jam non est servus, sed fílius: quòd si fílius, & heres per Deum.

℟. breve. Vidérunt omnes fines terræ, * Allelúja, allelúja. Vidérunt.

℣. Salutáre Dei nostri. Allelúja, allelúja.

Glória Patri. Vidérunt.

℣. Verbum caro factum est, allelúja.

℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

In secundis Vesperis Antiphonæ, Psalmi, Capitulum, & Hymnus, ut supra in primis Vesperis 298.

℣. Verbum caro factum est, allelúja.

℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Ad Magnificat. Ant. to. 6. Puer Jesus proficiébat ætáte & sapiéntia coram Deo & homínibus.

Oratio. Omnípotens sempitérne Deus, ut supra.

Si dies post Festum sancti Thomæ fuerit Sabbatum, Officium fit de Octava Nativitatis hoc modo. In secundis Vesperis S. Thomæ omnia dicuntur sicut in secundis Vesperis diei Nativitatis 267. (sed non duplicantur Antiphonæ), & post Orationem Nativitatis fit commemoratio sancti

Digitized by Google

cti Thomæ, deinde sancti Stephani, & aliarum Octavarum, ut supra post Orationem Dominicæ 298.

Ad Matutinum omnia dicuntur sicut in die Nativitatis 250. præter Lectiones primi & secundi Nocturni, & Responsoria, quæ dicuntur, ut supra in Dominica 300. & Lectiones tertii Nocturni, quæ dicuntur, ut infra.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 2.

IN illo témpore: Pastóres loquebántur ad ínvicem: Transeámus usque Béthlehem, & videámus hoc Verbum, quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Et venérunt festinántes. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. *in cap.* 2. *Lucæ circa medium.*

VIdes festináre pastóres. Nemo enim cum desídia Christum requírit. Vides pastóres Angelo credidísse: & tu Patri, Fílio, Spirítui sancto, Angelis, Prophétis, & Apóstolis crédere non vis? Vide, quàm signánter Scriptúra singulórum libret moménta verbórum. Festínant, inquit, Verbum vidére. Etenim cùm caro Dómini vidétur, Verbum vidétur, quod est Fílius.

℟. Verbum caro factum est, & habitávit in nobis: * Et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiæ & veritátis.

℣. Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil. Et vídimus.

Lectio viii.

NOn medíocre fídei tibi hoc vidétur exémplum, quòd vilis sit persóna pastórum. Certè quò vílior ad prudéntiam, eò pretiósior ad fidem. Non gymnásia chóris referta sapiéntum, sed plebem Dóminus símplicem requisívit, quæ phaleráre audíta, & fucáre nescíret. Simplícitas enim quæritur, non ambítio desiderátur.

℟. O Regem cæli, cui tália famulántur obséquia! stábulo pónitur, qui cóntinet mundum: * Jacet in præsépio, & in cælis regnat.

℣. Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David. Jacet.

Glória Patri. Jacet.

Le-

Lectio ix.

NEc contemnénda putes quasi vília verba pastórum. A pastóribus enim María fidem cólligit. A pastóribus pópulus ad Dei reveréntiam congregátur. Miráti étiam sunt omnes, qui audiérunt, de iis quæ dicebántur a pastóribus ad ipsos. María autem conservábat ómnia verba hæc, cónferens in corde suo. Discámus sanctæ Vírginis in ómnibus castitátem, quæ non minùs ore pudíca, quàm córpore, arguménta fídei conferébat in corde.

Te Deum laudámus 18.

Ad Laudes omnia dicuntur sicut in Nativitate 264. & post Orationem fit commemoratio de sancto Stephano, & reliquis Octavis, ut supra post nonam Lectionem S. Thomæ 297.

Ad Horas omnia dicuntur, sicut in Nativitate Domini 266.

Ad Vesperas, Antiphona. Tenuit princípium, cum reliquis Antiphonis & Psalmis de Nativitate 267. & Antiphonæ duplicantur: Capitulum & reliqua de sancto Silvestro.

Si Festum sancti Silvestri venerit in Dominica, agitur de Festo cum commemoratione Dominicæ in primis Vesperis, & Laudibus ante commemorationes omnium Octavarum; & nona Lectio erit de Homilia Dominicæ 302.

IN FESTO SANCTI SILVESTRI Papæ & Confessoris.

Duplex.

A Capitulo, omnia de Communi Confessoris Pontificis, ut infra lxi.

Oratio.

DA, quæsumus omnípotens Deus: ut beáti Silvéstri Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, & devotiónem nobis áugeat, & salútem. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio de Octavis, ut supra post Orationem Dominicæ 299.

Ad Matutinum omnia de Communi Confessoris Pontificis, ut infra lxii. præter Lectiones & Orationem.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános.

Lectio i. *Cap.* 2.

PRopter quod inexcusábilis es, ó homo omnis, qui júdicas. In quo enim júdicas álterum, te ipsum condémnas: eádem enim agis quæ júdicas.

Digitized by Google

Scimus enim, quóniam judícium Dei est secúndùm veritátem in eos, qui tália agunt. Exístimas autem hoc, ò homo, qui júdicas eos, qui tália agunt, & facis ea; quia tu effúgies judícium Dei? An divítias bonitátis ejus & patiéntiæ, & longanimitátis contémnis? ignóras, quóniam benígnitas Dei ad pœniténtiam te addúcit?

℟. Euge serve bone & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecceália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii.

Secúndùm autem durítiam tuam, & impœnitens cor, thesaurízas tibi iram in die iræ, & revelatiónis justi judícii Dei, qui reddet unicúsque secúndùm ópera ejus: iis quidem, qui secúndùm patiéntiam boni óperis, glóriam & honórem & incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam: iis autem, qui sunt ex contentióne, & qui non acquiéscunt veritáti, credunt autem iniquitáti, ira & indignátio. ℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi; & testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo jurejurándo.

Lectio iii.

Tribulátio, & angústia in omnem ánimam hóminis operántis malum, Judæi primùm, & Græci: glória autem & honor & pax omni operánti bonum, Judæo primùm, & Græco: non enim est accéptio personárum apud Deum. Quicúnque enim sine lege peccavérunt, sine lege períbunt: & quicúnque in lege peccavérunt, per legem judicabúntur. Non enim auditóres legis justi sunt apud Deum, sed factóres legis justificabúntur.

℟. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchísedec.

℣. Dixit Dóminus Dómino méo, Sede a dextris meis. Tu es.

Glória Patri. Tu es.

In

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Silvéster Románus, patre Rufíno, a prima ætáte óperam dedit Cyrílno presbytero: cujus doctrínam & mores egrégiè imitátus, tricésimum annum agens, Présbyter sanctæ Románæ Eccléſiæ a Marcellíno Pontífice creátur. Quo in múnere cùm omni laude clérieis áliis antecélleret, in Melchíadis póſtea locum ſuccéſſit, Imperatóre Conſtantíno. Cui Imperatóri, cùm lepræ curándæ cauſa, ſibi ex infántium ſánguine, medicórum conſílio, bálneum parári juſsíſſet, ſancti Apóſtoli Petrus & Paulus in quiéte apparuérunt, præcipiéntes ei; ut ſi ex lepra liberári vellet, omíſſa ímpii bálnei immanitáte, Silvéſtrum in Sorácte monte latitántem accérſeret: a quo ſalutári lavácro recreátus, in omni ditióne Románi Impérii templa Chriſtiáno more ædificári imperáret; ſublatíſque inánium deórum ſimulácris, vero Deo cultum adhibéret. Conſtantínus ígitur, cæléſtibus mónitis obtémperans, Silvéſtrum diligentíſſimè conquisítum vocat: a quo, Apoſtolórum imágines recognóſcens, baptíſmo ſanátur, & ad tuéndam propagandámque Chriſti religiónem inflammátur.

℟. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Itaque auctóre Silvéſtro multas Baſílicas ædificávit, quas ſacris imagínibus, doníſque ac munéribus magnificentíſſimis exornávit; facultáte étiam data Chriſtiánis, quod ántea negátum erat, públicè templa exſtruéndi. Hoc Pontífice hábita ſunt duo Concília: Nicænum, ubi præſidéntibus ejus Legátis, præſentéque Conſtantíno, & trecéntis decem & octo Epíſcopis, ſancta & cathólica Fides explicáta eſt, Ario, ejúſque ſectatóribus condemnátis; quam étiam Synodum confirmávit, peténtibus Concílii Pátribus univérſis: & Románum, in quo interfuére ducénti octogínta quátuor Epíſcopi, ubi ſterum Arius condemnátus eſt.

Digitized by Google

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim mea.

Lectio vi.

MUlta item decréta fecit Ecclésiæ Dei utília: in his, Ut a solo Epíscopo Chrísma conficerétur: Ut présbyter Chrísmate baptizáti súmmum liníret vérticem: Ut Diáconi dalmáticis in Ecclésia, & palla linóstima ad lævam uteréntur: Ut in líneo tantùm velo sacrifícium altáris conficerétur. Præscrípsit tempus ómnibus, qui Ordínibus initiáti essent, exercéndi síngulos Ordines in Ecclésia, ántequam quisque ad altiórem gradum ascénderet: Ut láïcus clérico non inférret crimen: Ne cléricus apud profánum júdicem causam díceret. Sábbati, & Domínici diéi nómine reténto, réliquos hebdómadæ dies Feriárum nómine distínctos, ut jam ante in Ecclésia vocári cœperant, appellári vóluit: quo significarétur, quotídie cléricos, abjéctâ cetterárum rerum curâ, uni Deo prorsus vacáre debére. Huic cæléstis prudéntiæ, qua Ecclésiam administrábat, insígnis vitæ sánctitas, & benígnitas in páuperes perpétuò respóndit. Quo in génere, provídit, ut cléricis copiósis egéntes conjúngeret: & sacris virgínibus quæ ad victum necessária essent, suppeditaréntur. Vixit in Pontificátu annos vigínti unum, menses decem, diem unum. Sepúltus est in cœmetério Prisíllæ, via Salária. Fecit Ordinatiónes septem mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros quadragínta duos, Diáconos vigínti quinque, Epíscopos per divérsa loca sexagínta quinque.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrínâ ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est, qui contémsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse intercédat.

Glória Patri. Ipse intercédat.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangelium: Sint lumbi vestri præcíncti, ut in

in Communi Confessoris non Pontificis lxxxvii. Responsoria de Communi Confessoris Pontificis lxxi. Reliqua omnia usque ad Vesperas sumuntur de eo-

dem Communi Confessoris Pontificis lxxii. Et in fine Laudum fit commemoratio de Octavis, ut supra post nonam Lectionem sancti Thomæ 297.

Digitized by Google

Glória tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & sancto Spíritu
In sempitérna sécula.
Amen.

℣. Verbum caro factum est, allelúja.
℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Ad Magnificat. Ant. to. 8.
Propter nímiam charitátem suam, qua diléxit nos Deus, Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti, allelúja.

Oratio.

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti: tríbue quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat.

Et non fit aliqua commemoratio.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christus natus est nobis: * Veníte, adorémus.

Psalmus. Venite, exsultémus 2.

Hymnus. Christe Redémptor, ut supra.

In primo Nocturno.

Ant. to. 8. f. Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?
Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, * & advérsus Christum ejus.
Dirumpámus vínculа eórum, * & projiciámus a nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cælis irridébit eos, * & Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum Dómini.
Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, * ego hódie génui te.
Póstula a me, & dabo tibi gentes hereditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * & tanquam vas figúli confrínges eos.
Et nunc reges intellígite: * erudímini omnes, qui judicátis terram.

Ser-

Digitized by Google

Servíte Dómino in timóre, * & exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * ne pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Ant. Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Ant. 10. 8. f. In sole pósuit tabernáculum suum: & ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Psalmus 18.

Cæli enárrant glóriam Dei: * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum, * & ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exsultávit ut gigas ad currêndam viam: * a summo cælo egréssio ejus, & occúrsus ejus usque ad summum ejus; nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini irreprehensíbilis, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus pérmanet in séculum séculi: * judícia Dei vera, justificáta in semetípsis.

Desiderabília super aurum, & lápidem pretiósum multum; * & dulcióra super mel & favum.

Nam & servus tuus custódit ea: * in custodiéndo illa retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me Dómine, * & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint dominàti, tunc immaculátus ero, * & emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * & redémtor meus.

Ant. In sole pósuit tabernáculum suum: & ipse tan-

tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Ant. to. 8. f. Elevámini portæ æternáles, & introíbit Rex glóriæ.

Psalmus 23.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus, * orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in ea.

Ipse super mária fundávit eam; * & super flúmina præparávit illam.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, & mundo corde; * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * & misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium Dóminum, * requiréntium fáciem Dei Jacob.

Tóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles, * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Tóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles; * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum, ipse est Rex glóriæ.

Ant. Elevámini portæ æternáles, & introíbit Rex glóriæ.

℣. Tanquam sponsus.

℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio 1. *Cap.* 3. *&* 4.

QUid ergo ámpliùs Judæo est? aut quæ utílitas circumcisiónis? Multùm per omnem modum. Primùm quidem, quia crédita sunt illis elóquia Dei. Quid enim si quidam illórum non credidérunt? Nunquid incredúlitas illórum fidem Dei evacuábit? Absit. Est autem Deus verax: omnis autem homo mendax: sicut scriptum est: Ut justificéris in sermónibus tuis; & vincas, cùm judicáris. Si autem iníquitas nostra justítiam Dei comméndat, quid dícemus? Nunquid iníquus est Deus, qui infert iram? (secúndùm hóminem dico.) Absit. Alióquin quómodo judicábit Deus hunc mundum?

℟. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccátum mundi: ecce de quo dicébam vobis:

Qui

Qui post me venit, ante me factus est: * Cujus non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere.

℣. Qui de terra est, de terra lóquitur: qui de cælo venit, super omnes est. Cujus.

Lectio ii.

AN Judæórum Deus tantùm, nonne & géntium? Immo & géntium. Quóniam quidem unus est Deus qui justificat circumcisiónem ex fide, & præpútium per fidem. Legem ergo destrúimus per fidem? Absit: sed legem statúimus. Quid ergo dicémus invenísse Abraham patrem nostrum secúndum carnem? Si enim Abraham ex opéribus justificátus est, habet glóriam, sed non apud Deum. Quid enim dicit Scriptúra? Crédidit Abraham Deo: & reputátum est illi ad justítiam. Ei autem, qui operátur, merces non imputátur secúndum grátiam, sed secúndum débitum. Ei verò, qui non operátur, credénti autem in eum, qui justificat ímpium, reputátur fides ejus ad justítiam secúndum propósitum grátiæ Dei. Sicut & David dicit beatitúdinem hóminis, cui Deus accépto fert justítiam sine opéribus: Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes, & quorum tecta sunt peccáta.

℟. Dies sanctificátus illúxit nobis: veníte gentes, & adoráte Dóminum: * Quia hódie descéndit lux magna in terris.

℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus, exsultémus & lætémur in ea. Quia.

Lectio iii.

BEatitúdo ergo hæc in circumcisióne tantùm manet, an étiam in præpútio? Dícimus enim quia reputáta est Abrahæ fides ad justítiam. Quómodo ergo reputáta est, in circumcisióne, an in præpútio? non in circumcisióne, sed in præpútio. Et signum accépit circumcisiónis, signáculum justítiæ fidei, quæ est in præpútio: ut sit pater ómnium credéntium per præpútium, ut reputétur & illis ad justítiam: & sit pater circumcisiónis non iis tantùm, qui sunt ex circumcisióne, sed & iis, qui sectántur vestígia fidei, quæ est in præpútio patris nostri Abrahæ.

℟. Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Deus Dóminus & illúxit nobis: * Allelúja, allelúja.

℣. Hæc

℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus, exsultémus & lætémur in ea. Allelúja. Glória Patri. Allelúja.

In secundo Nocturno.

Ant. to. 1. r. Speciósus formâ præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Psalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum, * diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Propterea benedíxit te Deus in ætérnum: * accíngere gládio tuo circa femur potentíssime.

Spécie tua & pulchritúdine tua, * inténde, prósperè procéde, & regna,

Propter veritátem & mansuetúdinem & justítiam: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, potentíssime: * pópuli sub te cadent, in corde inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in séculum séculi: * virga récta est virga regni tui.

Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha & gutta & cásia a vestiméntis tuis, a grádibus ebúrneis: * ex quibus te delectavérunt fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deaurato, * circumamícta varietáte.

Audi fília, & vide, & inclína aurem tuam: * & oblivíscere pópulum tuum & domum patris tui.

Quóniam concupívit Rex spéciem tuam: * quia ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum fíliæ Tyri in munéribus.

Vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis: * omnis glória ejus fíliæ regum ab intus,

In fímbriis áureis * circumamícta varietáte.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi in lætítia & exsultatióne, adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores érunt nóminis tui, Dómine, * in omni generatióne & progénie.

Pro-

propterea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in séculum séculi.

Ant. Speciósus formâ præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Ant. 10. 7. Homo natus est in ea, & ipse fundávit eam Altíssimus.

Psalmus 86.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, Cívitas Dei: * memor ero Raab & Babylónis sciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthiópum, * hi fuérunt in ea.

Mater Sion dicet: Homo & homo factus est in ea; * & ipse fundávit eam Altíssimus.

Dóminus narrávit in scriptúris populórum súorum, * & príncipum eórum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium, ómnium nostrûm habitátio est in te.

Ant. Homo natus est in ea, & ipse fundávit eam Altíssimus.

Ant. 10. 5. Exsultábunt ómnia ligna silvárum ante fáciem Dómini, quóniam venit.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nomen ejus: * bene nuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctitas, & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: dícite in natiónibus: Dóminus regnávit a ligno: * étenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur.

Judicábit pópulos in æquitáte, * & gentes in ira sua.

Læténtur cæli, & exsúltet ter-

terra; * moveátur mare & plenitúdo ejus.

Gaudébunt campi, & ómnia, quæ in eis sunt: * tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum ante fáciem Dómini; quóniam venit, quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

* Ant. Exsultábunt ómnia ligna silvárum ante fáciem Dómini, quóniam venit.

℣. Speciósus formâ præ fíliis hóminum.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Sermo sancti Leónis Papæ. *Serm. 7. de Nativ. Domini.*

Lectio iv.

FEstivitátis hodiérnæ, dilectíssimi, verus venerátor est, & pius cultor, qui nec de incarnatióne Dómini áliquid falsum, nec de Deitáte áliquid sentit indígnum. Paris enim periculi malum est, si illi aut natúræ nostræ véritas, aut patérnæ glóriæ negátur æquálitas. Cùm ergo ad intelligéndum sacraméntum nativitátis Christi, qua de matre vírgine est ortus, accédimus, abigátur procul terrenárum calígo rationum; & ab illumináta fidei óculo, mundánæ sapiéntiæ fumus abscédat.

℟. Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dóminum: * Quia cùm essem párvula, plácui Altíssimo, & de meis viscéribus génui Deum & hóminem.

℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Quia.

Lectio v.

DIvína est enim auctóritas, cui crédimus: divína est doctrína, quam séquimur. Quóniam sive legis testificatióni, sive oráculis Prophetárum, sive Euangélicæ tubæ interiórem admoveámus audítum; verum est, quod Joánnes plenus Spíritu sancto intónuit: In princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil. Et simíliter verum est, quod idem prædicátor adjécit: Verbum caro factum est, & habitávit in nobis: & vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre.

℟. Confirmátum est cor Vírginis, in quo divína mysté-

Digitized by Google

mystéria Angelo nuntiánte concépit: tunc speciósum formâ præ fíliis hóminum castis suscépit viscéribus: * Et benedícta in ætérnum, Deum nobis próculit & hóminem.

℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei, intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. Et benedícta.

Lectio vi.

IN utráque ergo natúra idem est Dei Fílius, nostra suscípiens, & própria non amíttens: in hómine hóminem rénovans, in se incommutábilis persevérans. Déitas enim, quæ illi cum Patre commúnis est, nullum detriméntum omnipoténtiæ súbiit; nec Dei formam servi forma violávit: quia summa & sempitérna essèntia, quæ se ad humáni géneris inclinávit salútem, nos quidem in suam glóriam tránstulit, sed quod erat, esse non déstitit. Unde, cùm Unigénitus Dei minórem se Patre confitétur, cui se dicit æquálem; veritátem in se formæ utriúsque demónstrat: ut & humánam probet imparílitas, & divínam declaret æquálitas.

℟. Benedícta & venerábilis es, virgo María, quæ sine tactu pudóris invénta es mater Salvatóris: * Jacébat in præsépio, & fulgébat in cælo.

℣. Dómine audívi audítum tuum, & tímui: considerávi ópera tua, & expávi: in médio duórum animálium. Jacébat.

Glória Patri. Jacébat.

In tertio Nocturno.

Ant. to. 8. In princípio, & ante sécula Deus erat Verbum, & ipse natus est hódie Salvátor mundi.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante eum præbit: * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt ante fáciem Dómini: * a fácie Dómini trémuit omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília, * & qui glo-

Digitized by Google

gloriánturin simulácris suis. Adoráte eum omnes Angeli ejus: audívit, & lætáta est Sion: * & exsultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua Dómine.

Quóniam tu es Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas servórum suórum; & de manu peccatóris liberávit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino: * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Ant. In princípio & ante sécula Deus erat Verbum, & ipse natus est hódie Salvátor mundi.

Ant. to. 2. Ante lucíferum génitus, & ante sécula, Dóminus Salvátor noster hódie nasci dignátus est.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum; * quia mirabília fecit Dóminus.

Salvávit eum déxtera ejus, * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * ante conspéctum géntium revelávit justítiam suam.

Memor fuit misericórdiæ suæ Jacob, * & veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes fines terræ salutáre Dei nostri: * jubiláte Deo omnis terra, cantáte & exsultáte & psállite.

Psállite Deo nostro in cíthara & cíthara, & voce psalmi, in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ: * jubiláte in conspéctu Regis Dómino.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus, * orbis terrárum, & univérsi, qui hábitant in ea.

Flúmina plaudent mánibus in idípsum: * montes exsultavérunt ante fáciem Dómini; quóniam venit, quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in justítia, * & pópulos in æquitáte.

Ant. Ante lucíferum génitus, & ante sécula, Dóminus Salvátor noster hódie nasci dignátus est.

Ant. to. 3. Nato Dómino Angelórum chorus canébat, dicens: Salus Deo nostro, sedénti super thronum, & Agno.

Psalmus 98.

DOminus regnávit, irascántur pópuli, * qui se-

sedes super Chérubim, moveátur terra.

D óminus in Sion magnus, * & excélsus super omnes pópulos.

C onfiteántur nómini tuo magno & terríbili, quóniam sanctum est, * & honor regis judícium dilígit.

T u paráti æquitátem: * judícium & justítiam in Jacob tu fecísti.

E xaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabéllum pedum ejus; * quóniam sanctum est.

M óyses & Aaron in sacerdótibus ejus; * & Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus.

I nvocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos; * & in colúmna nubis loquebátur ad eos.

C ustodiébant testimónia ejus, * & præcépta ejus, quæ déderat illis.

D ómine Deus noster tu exaudiébas eos; Deus tu propítius fuísti illis, * & vindicans in ómnia adínventiónes eórum.

E xaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus, * quóniam sanctus est Dóminus Deus noster.

Ant. Náto Dómino Angelórum chorus canébat, dicens: Salus Deo nostro, sedénti super thronum, & Agno.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja.

℟. Salutáre suum, allel.

Léctio sancti Euangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 2.

IN illo témpore: Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumcidérétur puer: vocátum est nomen ejus Jesus. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. *in cap.* 2. *Lucæ circa medium.*

CIrcumcíditur itaque puer. Quis est ille puer, nisi ille, de quo dictum est: Puer natus est nobis, fílius datus est nobis? Factus est enim sub lege, ut eos, qui sub lege essent, lucrifáceret. Ut sísterent eum Dómino. Quid sit autem in Jerúsalem sísti Dómino, dícerem, nisi in Isaíæ commémntis ante dixíssem. Circumcísus enim vítiis, Dominico dignus judícátur obtútu: quia óculi Dómini super justos. Vides omnem legis véteris fóriem fuísse typum futúri: nam & circumcísio purgatió-

tiónem significat delictórum.

℟. Sancta & immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.

℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Lectio viii.

Sed quóniam prona quadam cupiditáte peccándi, humánæ carnis & mentis fragílitas inextricabílibus vítiis implicátur, eo per octávum circumcisiónis diem culpæ totíus futúra purgátio, resurrectiónis præfigurabátur ætáte: Hoc est enim illud: Quia omne masculínum adapériens vulvam, sanctum Dómino vocábitur. Verbis enim legis promittebátur Vírginis partus. Et verè sanctus, quia immaculátus. Dénique ipsum esse, qui lege signétur, in eándem modum ab Angelo repetíta verba declárant: Quod nascétur, inquit, Sanctum vocábitur Fílius Dei.

℟. Nésciens mater virgo virum, péperit sine dolóre: * Salvatórem sæculórum ipsum Regem Angelórum, sola Virgo lactábat úbere de cælo pleno.

℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei intácta néscions virum, verbo concépit Fílium. Salvatórem sæculórum.

℣. Glória Patri. Salvatórem.

Lectio ix.

Solus enim per ómnia ex natis de fémina sanctus Dóminus Jesus, qui terrénæ contágia corruptélæ, immaculáti partus novitáte non sénserit, & cæléstis majestáte depúlerit. Nam si lítteram sequámur: quómodo sanctus omnis másculus, cùm multos sceleratíssimos fuísse non láteat? Nunquid sanctus Achab? Nunquid sancti pseudoprophétæ, quos ad Elíæ preces ultor cæléstis injúriæ ignis absúmsit? Sed ille sanctus, quem in figúra futúri mystérii pia legis divínæ præscripta signábant: eò quòd solus sanctæ Ecclésiæ vírginis ad generándos pópulos Dei, immaculátæ secunditátis aperíret genitále secrétum.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES, & per Horas. Ant. to. 6.

O Admirábile commércium! Creátor géneris humáni, animátum corpus

pus sumens, de Vírgine nasci dignátus est: & procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis 19.

Ant. to 3. r. Quando natus es ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ: sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fácerea gentis humánum; te laudámus Deus noster.

Ant. to 4. Rubum, quem víderat Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: Dei génitrix intercéde pro nobis.

Ant. to. 1. Germinávit radix Jesse, orta est stella ex Jacob, Virgo péperit Salvatórem: te laudámus Deus noster.

Ant. to. 2. Ecce María génuit nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allel.

Capitulum. *Tit.* 2.

Appáruit grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus homínibus: erúdiens nos, ut abnegántes impietátem, & seculária desidéria, sóbrie & juste & pie vivámus in hoc século.

Hymnus.

A Solis ortus cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus Príncipem
Natum María vírgine.
Beátus Auctor séculi
Servile corpus índuit;
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet quos cóndidit.
Castæ Paréntis víscera
Cæléstis intrat grátia:
Venter Puéllæ bájulat
Secréta, quæ non nóverat.
Domus pudíci péctoris
Templum repénte fit Dei:
Intácta nésciens virum,
Verbo concépit Fílium.
Enixa est puérpera,
Quem Gábriel prædíxerat,
Quem matris alvo géstiens
Clausus Joánnes sénserat.
Feno jacére pértulit,
Præsépe non abhórruit:
Patrósque lacte pastus est,
Per quem nec ales ésurit.
Gaudet chorus Cæléstium,
Et Angeli canunt Deo:
Palámque fit Pastóribus
Pastor, Creátor ómnium.
Glória tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & sancto Spíritu;
In sempitérna sécula.
Amen.

℣. Verbum caro factum est, allelúja.
℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Ad Benedictus. Ant. to. 8. Mirábile mystérium declarátur hódie: innovántur natúræ, Deus homo factus est: id quod fuit permánsit, & quod non erat assúmsit; non commixtiónem passus, neque divisiónem.

Oratio.

DEus, qui salútis æternæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti: tríbue quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum, &c.

Ad Tertiam. Ant. Quando natus es.

Capitulum. Apparuit.
℟. breve. Verbum caro factum est, * Allelúja, allelúja. Verbum.
℣. Et habitávit in nobis. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Verbum.
℣. Ipse invocábit me, allelúja.
℟. Pater meus es tu, allelúja.

Ad Sextam. Ant. Rubum, quem víderat Móyses.

Capitulum. Hebr. 1.

ET: Tu in princípio Dómine terram fundásti: & ópera mánuum tuárum sunt cæli.
℟. breve. Notum fecit Dóminus, * Allelúja, allelúja. Notum.
℣. Salutáre suum. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Notum.
℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúja.
℟. Salutáre Dei nostri, allelúja.

Ad Nonam. Ant. Ecce María.

Capitulum. Hebr. 1.

IPsi períbunt, tu autem permanébis; & omnes sicut vestiméntum veterascent, & velut amictum mutábis eos, & mutabúntur: tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient.
℟. breve. Vidérunt omnes fines terræ, * Allelúja, allelúja. Vidérunt.
℣. Salutáre Dei nostri. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Vidérunt.
℣. Verbum caro factum est, allelúja.
℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Ad Vesperas. Ant. O admirábile, cum reliquis de

Digitized by Google

de Laudibus. Psalmi; Capitulum, & Hymnus, ut supra in primis Vesperis 313.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja.

℟. Salutáre suum, allelúja.

Ad Magnificat. Ant. to. 2. **Magnum hereditátis mystérium: templum Dei factus est úterus nesciéntis virum: non est pollútus ex ea carnem assúmens: omnes gentes vénient, dicéntes: Glória tibi Dómine.**

Oratio. Deus, qui salútis, ut supra.

Deinde pro S. Stephano.

Ant. **Stéphanus autem plenus grátia & fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.**

℣. Stéphanus vidit cælos apértos. ℟. Vidit & introívit: beátus homo, cui cæli patébant.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui primítias Mártyrum in beáti Levítæ Stéphani sánguine dedicásti: tríbue quæsumus; ut pro nobis intercéssor exsístat, qui pro suis étiam persecutóribus exorávit Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum, &c.

De aliis Octavis in his Vesperis nihil fit.

IN OCTAVA SANCTI STEPHANI.

Duplex.

Omnia fiunt sicut in die Festi 271. præter Lectiones & Orationem.

Et fit commemoratio de aliis Octavis.

In primo Nocturno. De Actibus Apostolórum.

Lectio 1. *Cap. 7. ℣. 8.*

DUra cervíce, & incircumcísis córdibus & áuribus, vos semper Spíritui sancto resístitis, sicut patres vestri, ita & vos. Quem Prophetárum non sunt persequúti patres vestri? Et occidérunt eos, qui prænuntiábant de advéntu Justi, cujus vos nunc proditóres & homicídæ fuístis: qui accepístis legem in dispositióne Angelórum, & non custodístis. Audiéntes autem hæc, dissecabántur córdibus suis, & stridébant déntibus in eum.

℟. Stéphanus autem plenus grátia & fortitúdine, * Faciébat prodígia & signa magna in pópulo.

℣. Surrexérunt quidam de synagóga disputántes cum Stéphano, & non póterant resístere sapiéntiæ, & spí-

Digitized by Google

rítui, qui loquebátur. Faciébat prodígia.

Lectio ii.

CUm autem esset plenus Spíritu sancto, inténdens in cælum vidit glóriam Dei, & Jesum stantem a dextris Dei. Et ait: Ecce vídeo cælos apértos, & Fílium hóminis stantem a dextris Dei. Exclamántes autem voce magna, continuérunt aures suas, & impetum fecérunt unanímiter in eum. Et ejiciéntes eum extra civitátem lapidábant: & testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis, qui vocabátur Saulus. Et lapidábant Stéphanum invocántem & dicéntem: Dómine Jesu súscipe spíritum meum.

℟. Vidébant omnes Stéphanum, qui erant in concílio:* Et intuebántur vultum ejus tanquam vultum Angeli stantis inter illos. ℣. Plenus grátia & fortitúdine, faciébat prodígia & signa magna in pópulo. Et intuebántur.

Lectio iii.

POsitis autem génibus, clamávit voce magna, dicens: Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cùm hoc dixísset, obdormívit in Dómino. Saulus autem erat conséntiens neci ejus. Facta est autem in illa die persecútio magna in Eccléfia, quæ erat Jerosólymis: & omnes dispérsi sunt per regiónes Judææ & Samaríæ, præter Apóstolos. Curavérunt autem Stéphanum viri timoráti, & fecérunt planctum magnum super eum.

℟. Intuens in cælum beátus Stéphanus, vidit glóriam Dei, & ait: * Ecce vídeo cælos apértos, & Fílium hóminis stantem a dextris virtútis Dei. ℣. Cùm autem esset Stéphanus plenus Spíritu sancto, inténdens in cælum vidit glóriam Dei, & ait. Ecce vídeo. Glória Patri. Ecce vídeo.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Sermo 2. de sancto Stephano.

Lectio iv.

POst hestérnum festivíssimum diem, quo Salvatóris nostri Christi nobis natívitas illúxit, étiam hodiérnus dies beáti mártyris Stéphani coróna illustrátur. Mártyris illíus mérita nulla pars orbis ignó-

Digitized by Google

génerat: passus enim est in ipso principio Ecclésiæ, id est, in ipsa urbe Jerosólyma. Ibi enim Diáconus ministrávit: & in ipso juventútis flore decórem ætátis suæ sánguine purpurávit. Pállio ejus insígnis est, multúmque mirábilis. Hanc modò de libro Actuum Apostolórum cùm legerétur, non solùm audívimus, sed étiam óculis spectávimus.

℟. Lapidábant Stéphanum invocántem & dicéntem: * Dómine Jesu Christe, accípe spíritum meum, & ne státuas illis hoc peccátum.

℣. Pósitis autem génibus clamávit voce magna, dicens. Dómine.

Lectio v.

CHristus ergo caput Mártyrum prior passus est pro nobis, relínquens vobis exémplum, ut sequámini vestígia ejus. Cujus passiónis vestígia prosequútus beatíssimus Stéphanus, confiténdo Christum lapidátus a Judæis, corónam méruit tanquam suo sibi nómine póstam. Stéphanus enim Græcè, Latínè coróna appellátur. Jam coróna nomen habébat, & ídeo palmam martyrii sui nómine præferébat.

℟. Impetum fecérunt unánimiter in eum, & ejecérunt eum extra civitátem, invocántem & dicéntem: * Dómine Jesu, accípe spíritum meum.

℣. Et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis, qui vocábatur Saulus: & lapidábant Stéphanum invocántem & dicéntem. Dómine.

Lectio vi.

QUi cùm lapidarétur, non solùm non exspectábat de persecutóribus reportáre vindíctam, sed ex pótiùs a Deo véniam postulábat. Memínerat enim dixísse Dóminum: Mihi vindíctam, ego retríbuam, dicit Dóminus. Et íterum: Ne dixeris, Ulciscar me de inimícis meis: sed exspécta Dóminum, ut tibi auxílio sit. Exspectáre nos jubet Dóminus Deus, ut in die futúræ retributiónis cum sanctis Martyribus vindicémur.

℟. Impii super justum jactúram fecérunt, ut eum morti tráderent: * At ille gaudens suscépit lápides, ut mererétur accípere corónam glóriæ.

℣. Con-

Digitized by Google

℟. Contínuérunt aures suas, & ímpetum fecérunt unanímiter in eum. At ille gaudens. Glória Patri. At ille gaudens.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 23.

IN illo témpore: Dicébat Jesus Scribis & Phariséis: Ecce ego mitto ad vos Prophétas, & Sapiéntes, & Scribas: & ex illis occidétis, & crucifigétis: Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 4. *Comment. in cap.* 23. *Matthæi.*

JErúsalem, Jerúsalem, quæ occídis Prophétas. Jerúsalem, non saxa & ædifícia civitátis, sed habitatóres vocat: quam plangit patris affectu, sicut & in álio loco légimus, quòd videns eam, fléverit. In eo autem quod dicit: Quóties vólui congregáre fílios tuos: omnes retro Prophétas a se missos esse testátur. Gallínæ quoque símilitúdinem congregántis sub alas pullos suos, in Cántico Deuteronómii légimus: Sicut áquila prótegit nidum suum, & super pullos suos desiderávit: expándens alas suas, suscépit eos, & tulit super pennas suas.

℟. Stéphanus servus Dei, quem lapidábant Judæi, vidit cælos apértos: vidit & introívit: * Beátus homo, cui cæli patébant.

℣. Cùm ígitur saxórum crepitántium túrbine quaterétur, inter æthéreos aulæ cæléstis sinus divína ei cláritas fulsit. Beátus.

Lectio viii.

ECce relinquétur vobis domus vestra desérta. Hoc ipsum ex persóna Jeremíæ jam antè dixerat: Relíqui domum meam, dimísi hereditátem meam: facta est mihi heréditas mea quasi spelúnca hyænæ. Desértam Judæórum domum, id est, templũ illud, quod fulgébat augústiùs, óculis comprobámus; quia habitatórem Christum pérdidit, & hereditátem prærípere géstiens, occídit herédem.

℟. Patefáctæ sunt jánuæ cæli Christi mártyri beáto Stéphano, qui in número Mártyrum invéntus est primus: * Et ídeo triúmphat in cælis coronátus.

℣. Mortem enim, quam Salvátor noster dignátus est pro nobis pati, hanc

ille

ille primus réddidit Salvatóri. Et ídeo.

Glória Patri. Et ídeo.

Lectio ix.

Dico enim vobis, non me vidébitis ámodo, donec dicátis: Benedíctus qui venit in nómine Dómini. Ad Jerúsalem lóquitur, & ad pópulum Judæórum. Versículum autem ipsum, quo & párvuli atque lacténtes in ingréssu Jerúsalem Dómini Salvatóris usi sunt, quando dixérunt: Benedíctus qui venit in nómine Dómini, hosánna in excélsis; sumsit de centésimo decimoséptimo Psálmo, qui manifésté de advéntu Dómini scriptus est.

Te Deum laudámus 18.

Ad Laudes, & per Horas, Ant. Lapidavérunt. cum reliquis 275.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui primítias Mártyrum in beáti Levítæ Stéphani sánguine dedicásti: tríbue, quæsumus, ut pro nobis intercéssor exístat, qui pro suis étiam persecutóribus exorávit Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

Pro commemoratione S. Joannis. Ant. Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit beátus Apóstolus, cui revelátæ sunt secréta cæléstia.

℣. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his.

℟. Et scimus, quia verum est testimónium ejus.

Oratio.

Eccléstiam tuam, Dómine, benígnus illústra: ut beáti Joánnis Apóstoli tui & Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna.

Pro SS. Innocentibus. Ant. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti: Vírgines enim sunt & sequúntur Agnum, quocúnque íerit.

℣. Heródes irátus occídit multos púeros.

℟. In Béthlehem Judæ civitáte David.

Oratio.

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes mártyres non loquéndo, sed moriéndo confessi sunt: ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fatéatur. Per Dóminum.

In

In secundis Vesperis Antiphonæ de Laudibus Festi. **Lapidavérunt**, cum reliquis 275.

Psalm. D **ixit Dóminus**, cum reliquis de Dominica 142. & ultimo loco, Psal. C **rédidi** 146.

Deinde fit de S. Joanne.

Capitulum. **Qui timet Deum.**

Hymnus. **Exsúltet cælum**, ut supra 282.

℣. **Valde honorándus est beátus Joánnes.**

℟. **Qui supra péctus Dómini in cœna recúbuit.**

Ad Magnificat. Ant. to. 1. f: **Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit: beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia.**

Oratio. **Ecclésiam tuam Dómine**, ut supra 331.

Pro sancto Stephano. Ant. **Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, & fecérunt planctum magnum super eum.**

℣. **Stéphanus vidit cælos apértos.**

℟. **Vidit & introívit: beátus homo, cui cæli patébant.**

Oratio. **O omnípotens sempitérne Deus**, ut supra 331.

Pro SS. Innocentibus. Ant. **Innocéntes pro Christo interfántes occísi sunt, ab infquo rege lacténtes interfécti sunt: ipsum sequúntur Agnum sine mácula, & dicunt semper: Glória tibi Dómine.**

℣. **Sub throno Dei omnes sancti clamant.**

℟. **Víndica sánguinem nostrum Deus noster,**

Oratio. **Deus, cujus hodiérna die**, ut supra 331.

IN OCTAVA SANCTI JOANNIS.

Duplex.

Omnia dicuntur sicut in die, præter Lectiones.

In primo Nocturno.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio 1. *Cap.* 4.

POst hæc vidi: & ecce óstium apértum in cælo; & vox prima, quam audívi, tanquam tubæ loquéntis mecum, dicens: Ascénde huc, & osténdam tibi quæ opórtet fieri post hæc. Et statim fui in spíritu: & ecce sedes pósita erat in cælo, & supra sedem sedens. Et qui sedébat, símilis erat aspéctui lápidis iáspidis & sárdinis: & iris erat in circúitu sedis, símilis visióni smarágdinæ. Et in circúitu sedis sedília vigínti quátuor: & super thronos vigínti quátuor

Digitized by Google

tuor senióres sedéntes, circumamícti vestiméntis albis, & in capítibus eórum corónæ áureæ.

℟. Valde honorándus est beátus Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit: * Cui Christus in cruce matrem vírginem, vírgini commendávit.

℣. Virgo est eléctus a Dómino, atque inter céteros magis diléctus. Cui Christus.

Lectio ii.

ET de throno procedébant fúlgura, & voces, & tonítrua: & septem lámpades ardéntes ante thronum, qui sunt septem Spíritus Dei. Et in conspéctu sedis tanquam mare vítreum símile crystállo: & in médio sedis, & in circúitu sedis, quátuor animália plena óculis ante & retro. Et ánimal primum símile leóni, & secúndum ánimal símile vítulo, & tértium ánimal habens fáciem quasi hóminis, & quartum ánimal símile áquilæ volánti. Et quátuor animália, síngula eórum habébant alas senas: & in circúitu, & intus plena sunt óculis.

℟. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his, & scripsit hæc: * Et scimus, quia verum est testimónium ejus.

℣. Fluénta Euangélii de ipso sacro Domínici péctoris fonte potávit. Et scimus.

Lectio iii.

ET réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus omnípotens, qui erat, & qui est, & qui ventúrus est. Et cùm darent illa animália glóriam, & honórem, & benedictiónem sedénti super thronum, vivénti in sécula seculórum; procidébant vigínti quátuor senióres ante sedéntem in throno, & adorábant vivéntem in sécula seculórum, & mittébant corónas suas ante thronum, dicéntes: Dignus es Dómine Deus noster accípere glóriam, & honórem, & virtútem: quia tu creásti ómnia, & propter voluntátem tuam erant, & creáta sunt.

℟. Hic est beatíssimus Euangelísta & Apóstolus Joánnes, * Qui privilégio amóris præcípui, céteris áltiùs a Dómino méruit honorári.

℣. Hic est discípulus ille, quem

Digitized by Google

quem diligébat Jesus, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit. Qui. Glória Patri. Qui.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi in Joánnem. *Tract.* 36.

Lectio iv.

IN quátuor Euangéliis, vel pótiùs quátuor libris unius Euangélii, sanctus Joánnes Apóstolus non imméritò, secúndùm intelligéntiam spiritálem, áquilæ comparátus, áltiùs multóque sublímiùs áliis tribus eréxit prædicatiónem suam: & in ejus erectióne étiam corda nostra érigi vóluit. Nam céteri tres Euangelístæ tanquam cum hómine Dómino in terra ámbulant, & de divinitáte ejus pauca dixérunt: istum autem quasi pigúerit in terra ambuláre, sicut ipso exórdio sui sermónis intónuit, eréxit se non solùm super terram, & super omnem ámbitum áëris & cæli, sed super omnem étiam exércitum Angelórum, omnémque constitutiónem invisibílium Potestátum; & pervénit ad eum, per quem facta sunt ómnia, dicéndo: In princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum.

℟. Qui vícerit, fáciam illum colúmnam in templo meo, dicit Dóminus: * Et scribam super eum nomen meum, & nomen civitátis novæ Jerúsalem.

℣. Vincénti dabo édere de ligno vitæ, quod est in paradíso Dei mei. Et scribam.

Lectio v.

HUic tantæ sublimitáti princípii étiam cétera cóngrua prædicávit, & de Dómini divinitáte, quómodo nullus álius, est locútus: hoc ructábat, quod bíberat. Non enim sine causa de illo in isto ipso Euangélio narrátur, quia & in convívio super pectus Dómini discumbébat. De illo ergo péctore in secréto bibébat; sed quod in secréto bibit, in manifésto eructávit: ut pervéniat ad omnes gentes non solùm incarnátio Fílii Dei, pássio, & resurréctio; sed étiam quòd erat ante incarnatiónem únicus Patri, Verbum Patris, cotérnus generánti, æquális ei, a quo míssus est.

℟. Diligébat autem eum Jesus, quóniam speciális prærogatíva castitátis, amplió-

plióri dilectióne fécerat dignum: * Quia virgo eléctus ab ipso, virgo in ævum permánsit.

℣. In cruce dénique moritúrus, huic matrem suam vírginem vírgini commendávit. Quia virgo.

Lectio vi.

AQuila ipse est Joánnes, sublímium prædicátor, & lucis intérnæ atque ætérnæ fixis óculis contemplátor. Dicúntur enim & pulli aquilárum a paréntibus sic probari, patris scilicet ungue suspéndi, & rádiis solis oppóni. Qui firmè contemplátus fúerit, fílius agnóscitur: si ácie palpitáverit, tanquam adulterínus ab ungue dimíttitur. Jam ergo vidéte, quàm sublímia loqui débuit, qui est áquilæ comparátus: & tamen étiam nos humi repéntes, infírmi, & vix ullíus moménti inter hómines, audémus tractáre ista, & ista expónere: & putámus nos aut cápere posse cùm cogitámus, aut capi dum dícimus.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus; * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ & intellíctus.

℣. Jucunditátem & exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* 21.

IN illo témpore: Dixit Jesus Petro: Séquere me. Convérsus Petrus, vidit illum discípulum, quem diligébat Jesus, sequéntem. Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 87. in Joannem circa medium.

CUm magna Christus Petro communicásset, orbis terrárum curam demandásset, martyrium prædixísset, & majórem erga eum dilectiónem testátus esset: cùm vellet Petrus Joánnem sócium & collégam, inquit: Hic autem quid? Nunquid eándem viam aggrediétur? Et quemádmodum in cœna interrogáre non ausus, Joánnem suffécit; ita nunc vicem reddit, arbitrátus eum velle, sed non audére de se scíscitári. Tum Christus: Si eum volo manére donec véniam, quid ad te? ℟. In illum diem suscípiam te servum meum, & po-

Digitized by Google

ponam te ſicut ſignáculum in conſpéctu meo: * Quóniam ego elégi te, dicit Dóminus.

℣. Eſto fidélis uſque ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ. Quóniam ego.

Lectio viii.

NAm cùm nímia id charitáte díceret Petrus, nec ab eo dívidi vellet, oſténdens Chriſtus, quòd quantávis eum dilectióne proſequerétur, ſuam áſſequi non poſſet, inquit: Si eum volo manére, quid ad te? His verbis nos erúdiens, neque doléndum, neque curiósiùs præter divínam voluntátem inveſtigándum. Nam cùm Petrus ſemper in hujúſmodi interrogatiónes fervéntiùs proſilíret, ſterum ejus fervórem retúndens, quòd non ſit ultériùs inquirèndum, in hunc modum reſpóndit.

℣. Iſte eſt Joánnes, qui ſupra pectus Dómini in cœna recúbuit: * Beátus Apóſtolus, cui revelàta ſunt ſecréta cæléſtia.

℣. Fluénta Euangélii de ipſo ſacro Domínici péctoris fonte potávit. Beátus. Glória Patri. Beátus.

Lectio ix.

EXiit ergo ſermo iſte inter fratres, quòd diſcípulus ille non móritur: & non dixit ei Jeſus, quia non móritur; ſed, Si eum volo manére donec véniam, quid ad te? Noli arbitrári, inquit, eódem modo me de vobis diſpoſuiſſe. Hoc autem dixit, ut intempeſtívum affèctum, & conſuetúdinis deſidérium tólleret. Cùm enim eſſent orbis terrárum curam ſuſcepturi, ſimul ámpliùs eſſe non oportébat: magnum enim fuiſſet mundo detrimèntum. Iccírco inquit: Opus ſuſcepíſti, id conſídera: pérfice, labóra, & te certamínibus expóne. Quid ad te, ſi volo eum manére hìc? tu officium tuum cura, & exſéquere. Te Deum laudámus 18.

Ad Laudes, Ant. Valde honorándus, cum reliquis 282.

Capitulum, Hymnus, ℣. & Antiphona ad Benedictus, ibidem.

Pro commemoratione ſanctorum Innocentium. Ant. Hi ſunt, qui cum muliéribus non ſunt coinquinàti: Vírgines enim ſunt, & ſequúntur Agnum quocúnque íerit.

℣. He-

Digitized by Google

℣. Heródes irátus occídit multos púeros.
℟. In Béthlehem Judæ civitáte David.

Oratio.

DEus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes mártyres non loquéndo, sed moriéndo confésſi sunt: ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

Ad Horas, omnia ut in die Festi 284.

In secundis Vesperis, Antiphonæ de Laudibus Festi. Valde honorándus 282.

Psalmi ut in secundis Vesperis de Communi Apostolorum xviii.

Capitulum & alia, ut in die 282. cum commemoratione SS. Innocentium. Ant. Hi sunt, qui cum muliéribus. ℣. Heródes irátus. Orat. Deus, cujus hodiérna die, ut in primis Vesperis ipsorum 284.

IN OCTAVA SS. INNOCENTIUM.

Duplex.

Omnia dicuntur sicut in Festo 285. præter Lectiones: & omittitur nonum ℟. cujus loco dicitur, Te Deum laudámus 18.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános. Lectio i. *Cap. 5.*

JUstificáti ergo ex fide, pacem habeámus ad Deum per Dóminum nostrum Jesum Christum: per quem & habémus accéssum per fidem in grátiam istam, in qua stamus, & gloriámur in spe glóriæ filiórum Dei. Non solùm autem, sed & gloriámur in tribulatiónibus: sciéntes quòd tribulátio patiéntiam operátur, patiéntia autem probatiónem, probátio verò spem, spes autem non confúndit: quia cháritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum sanctum, qui datus est nobis.

℟. Centum quadragínta quátuor míllia, qui emti sunt de terra, hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti: * Vírgines enim permanſérunt, ſdeo regnant cum Deo, & Agnus Dei cum illis.

℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Vírgines.

Lectio ii.

UT quid enim Christus, cùm adhuc infírmi essémus, secúndùm tem-

Digitized by Google

tempus pro impiis mórtuus est? Vix enim pro justo quis móritur: nam pro bono fórsitan quis áudeat mori. Commendat autem charitátem suam Deus in nobis; quóniam cùm adhuc peccatóres essémus, secúndùm tempus Christus pro nobis mórtuus est: multò ígitur magis nunc justificáti in sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum.

℟. Sub altáre Dei audívi voces occisórum, dicéntium: *Quare non defendis sánguinem nostrum? & accepérunt divínum respónsum: Adhuc sustinéte módicum tempus, donec impleátur númerus fratrum vestrórum,

℣. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei, & propter testimónium, quod habébant, & clamábant voce magna, dicéntes. Quare.

Lectio iii.

SI enim cùm inimíci essémus, reconciliáti sumus Deo per mortem Fílii ejus: multò magis reconciliáti, salvi érimus in vita ipsíus. Non solùm autem; sed & gloriámur in Deo per Dóminum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliatiónem accépimus. Propter-ea sicut per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit, & per peccátum mors, & ita in omnes hómines mors pertránsiit, in quo omnes peccavérunt.

℟. Adoravérunt vivéntem in sécula seculórum, *Mitténtes corónas suas ante thronum Dómini Dei sui.

℣. Et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas: & benedixérunt vivéntem in sécula seculórum. Mitténtes corónas suas.

Glória Patri. Mitténtes.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Sermo 1. *de Innocent.*

Lectio iv.

NAscénte Dómino luctus cœpit, non cœlo, sed mundo: indícitur mátribus lamentátio. Angelis exsultátio, infántibus transmigrátio. Deus est, qui natus est: Innocéntes illi debéntur víctima, qui venit damnáre mundi malítiam. Agnélli debent immolári, quia Agnus futúrus est crucifígi, qui tollit peccáta mundi. Sed oves úlulant matres, quia agnos perdunt sine voce baléntes. Grán-

de

Digitized by Google

de martyrium, crudéle spectáculum! Exímitur machæra, & nulla intérvenit causa: sola stridet invídia, cùm qui natus est, nulli fáciat violéntiam. Sed oves cérnimus matres, quæ super agnos lugent. Vox in Rama audíta est, plorátus & ululátus magnus. Pignora sunt, non crédita, sed creáta; non depósita, sed expósita.

℟. Effudérunt sánguinem sanctórum velut aquam in circúitu Jerúsalem: * Et non erat qui sepelíret.

℣. Posuérunt mortália servórum tuórum escas volatílibus cæli, carnes sanctórum tuórum béstiis terræ. Et non erat.

Lectio v.

TEstis est ipsa natúra, quæ pugnábat in mártyres, cùm tyránnus jactáret infántes. Mater crines cápitis dissipábat, quæ ornaméntum cápitis amittébat. Quantis modis infántem volébat abscóndere, & ipse se infántulus publicábat! Nesciébat tacére, quia necdum didícerat formidáre. Pugnábat mater, & cárnifex: ille trahébat, illa tenébat. Ad carnificem mater clamábat: Quid séparas a me, quem génui ex me? Uterus génuit, non mansit ille, cum vixit, úbera mea frustra lacte contórquens. Caute portávi, quem a te vídeo manu crudéli jactári. Modò eum effudérunt víscera mea, & tu elídis ad terram.

℟. Isti sunt sancti, qui passi sunt propter te Dómine: víndica eos; * Quia clamant ad te quotídie.

℣. Víndica Dómine sánguinem sanctórum tuórum, qui effúsus est. Quia.

Lectio vi.

ALia acclamábat mater, cùm exáctor latro non compélleret simul occídi cum párvulo matrem: Ut quid me dimíttis inánem? Si culpa est, mea est: si non est crimen, junge mortem, & líbera matrem. Alia dicébat: Quid quæritis? Unum quæritis, & multos occídditis, & ad unum, qui unus est, attíngere non potéstis. Alia contra clamábat: Veni jam, veni Salvátor mundi; quándiu quæréris? Nullum times: vídeat te miles, & nostros non occídat infántes. Miscebátur lamentátio matrum, & ad cælum transíbat oblátio parvulórum.

℟. Isti sunt, qui non inquinavérunt vestiménta sua: * Ambulábunt mecum in albis, quia digni sunt.

℣. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti: Vírgines enim sunt. Ambulábunt.

Glória Patri. Ambulábunt.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 2.

IN illo témpore: Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, & áccipe púerum, & matrem ejus, & fuge in Ægyptum: & esto ibi usque dum dicam tibi. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Ex Homilia 8. in Matth. ante medium.

QUæ cùm audísset Joseph, nequáquam passus est scándalum; neque dixit: Incérta ista res est, ac prorsus ambígua. Tu paulò ante dicébas, quia salvábit pópulum suum, & nunc sespsum quidem non potest de periculis liberáre: sed fuga nobis est necessária, & peregrinátio, ac transmigrátio longínqua. Contrária omnino sunt facta promíssis. Sed horum nihil prorsus oppónit: vir enim erat fidélis: neque reversiónis tempus curióse inquírit, quod útique ab Angelo non signáte fúerat expréssum: sed, Esto ibi, inquit, úsquequò dicam tibi.

℟. Cantábant sancti cánticum novum ante sedem Dei & Agni: * Et resonábat terra in voces eórum.

℣. Hi emti sunt ex homínibus primítiæ Deo & Agno, & in ore ipsórum non est invéntum mendácium. Et resonábat.

Lectio viii.

VErùm ille nec per ista quidem factus est segnior; sed obedívit libénter, & crédidit, omnes prorsus tribulatiónes cum gáudio sustinéndo. Enimvéro miséricors Deus mœstis rebus quædam étiam jucúnda permíscuit. Quod certè in Sanctis ómnibus facit, quos neque tribulatiónes, neque jucunditátes sinit habére contínuas: sed tum de advérsis, tum ex prósperis justórum vitam quasi admirábili varietáte contéxit. Quod hic quoque eum fecísse considera.

℟. Vi-

℟. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei, quod habébant, & clara voce dicébant: * Víndica Dómine sánguinem sanctórum tuórum, qui effúsus est. ℣. Sub throno Dei omnes sancti clamant. Víndica Dómine. Glória Patri. Víndica.

Lectio ix.

VIdéndo quippe sanctus Joseph grávidam Vírginem, in conturbatiónem incidit máximam: sed ádfuit repénte Angelus, timórem prorsus extínguens. Deínde, videns púerum natum, máxima exsultatióne replétus est: sed rursus huic étiam gáudio perículum grande succéssit, cùm tota útique cívitas turbarétur, ipse rex fúreret, & ad necem púerum quæreret. Sed & hunc mœrórem ália rursus lætítia subsequúta est, apparítio vidélicet stellæ, & adorátio Magórum. Post hanc quoque jucunditátem, íterum perículum, iterúmque formído. Quærit, inquit, Heródes ánimam púeri, & fúgere necésse est, & in longínqua transíre.

Te Deum laudámus 18.

Ad Laudes, & per Horas, omnia ut in die Festi 290. omíssis Commemorationibus.

In secundis Vesperis, Antiphonæ de Laudibus 290. Psalmi de Dominica 142. & loco ultimi. Psal. Crédidi 146. reliqua, ut in die 292.

Post Oratiónem SS. Innocentium fit commemoratio de Vigilia Epiphaniæ.

Ant. Puer Jesus proficiébat ætáte & sapiéntia coram Deo & homínibus. ℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allel.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo: ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre. Qui tecum.

IN VIGILIA EPIPHANIÆ.

Officium fit Semiduplex.

Ad Matutinum, Laudes, & Horas, omnia dicuntur, ut in Octava Nativitatis 314. exceptis Lectionibus, & aliis, quæ infra ponuntur.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános.

Lectio i. *Cap.* 7.

AN ignorátis, fratres (sciéntibus enim legem

gem loquor) quia lex in hómine dominátur quanto témpore vivit? Nam quæ sub viro est múlier, vivénte viro, alligáta est legi: si autem mórtuus fúerit vir ejus, solúta est a lege viri. Igitur vivénte viro, vocábitur adúltera, si fúerit cum álio viro: si autem mórtuus fúerit vir ejus, liberáta est a lege viri, ut non sit adúltera, si fúerit cum álio viro.

℟. Ecce Agnus Dei, ecce qui tóllit peccáta mundi: ecce de quo dicébam vobis: Qui post me venit, ante me factus est: * Cujus non sum dignus corrígiam calceaménti fólvere.

℣. Qui de terra est, de terra lóquitur: qui de cælo venit, super omnes est. Cujus.

Lectio ii.

ITaque, fratres mei, & vos mortificáti estis legi per corpus Christi: ut sitis altérius, qui ex mórtuis resurréxit, ut fructificémus Deo. Cùm enim essémus in carne, passiónes peccatórum, quæ per legem erant, operabántur in membris nostris, ut fructificárent morti. Nunc autem solúti sumus a lege mortis, in qua detinebámur, ita ut serviámus in novitáte spíritus, & non in vetustáte lítteræ.

℟. Dies sanctificátus illúxit nobis: veníte gentes, & adoráte Dóminum: * Quia hódie descéndit lux magna in terris.

℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus, exsultémus & lætémur in ea. Quia.

Lectio iii.

QUid ergo dicémus? Lex peccátum est? Absit. Sed peccátum non cognóvi, nisi per legem: nam concupiscéntiam nesciébam, nisi lex díceret: Non concupísces. Occasióne autem accépta, peccátum per mandátum operátum est in me omnem concupiscéntiam. Sine lege enim peccátum mórtuum erat. Ego autem vivébam sine lege aliquándo. Sed cùm venísset mandátum, peccátum revíxit.

℟. Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Deus Dóminus & illúxit nobis: * Allelúja, allelúja.

℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus, exsultémus & lætémur in ea. Allelúja. Glória Patri. Allelúja.

In

In secundo Nocturno.
Sermo sancti Augustíni Epíscopi.
Sermo 13. de Tempore.
Lectio iv.

DOminus noster Jesus Christus, fratres charíssimi, qui in ætérnum est conctórum creátor, hódie de matre nascéndo factus est nobis Salvátor. Natus est nobis hódie in témpore per voluntátem, ut nos perdúcat ad Patris ætérnitátem. Factus est Deus homo, ut homo fíeret Deus: ut panem Angelórum manducáret homo, Dóminus Angelórum hódie factus est homo.

℟. Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dóminum: * Quia cùm essem párvula, plácui Altíssimo, & de meis viscéribus génui Deum & hóminem.

℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Quia.

Lectio v.

HOdie impléta est prophetía illa, quæ dicit: Roráte cœli désuper, & nubes pluant justum: aperiátur terra, & gérminet Salvatórem. Factus est ígitur qui fécerat, ut inveniátur qui perírat. Sic enim in Psalmis homo confitétur: Priúsquam humiliárer, ego peccávi. Peccávit homo, & factus est reus: natus est homo Deus, ut liberarétur reus: Homo ígitur cécidit, sed Deus descéndit. Cécidit homo miserabíliter, descéndit Deus misericórditer. Cécidit homo per supérbiam, descéndit Deus cum grátia.

℟. Confirmátum est cor Vírginis, in quo divína mystéria Angelo nuntiánte concépit: tunc speciósum formâ præ fíliis hóminum castis suscépit viscéribus: * Et benedícta in ætérnum, Deum nobis prótulit & hóminem.

℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei: intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. Et benedícta.

Lectio vi.

OMirácula, ò prodígia, fratres mei: natúræ jura mutántur in hómine! Deus náscitur, virgo sine viro gravidátur, viri nésciam sermo Dei maritat: simul facta est mater & virgo; mater facta, sed incorrúpta; virgo habens fílium, nésciens virum; semper clausa, sed

Digitized by Google

non infecúnda. Solus enim síne peccáto est natus, quem síne virili compléxu non concupiscéntia carnis, sed obediéntia génuit mentis.

℟. Benedícta & venerábilis es, virgo María, quæ síne tactu pudóris invénta es mater Salvatóris: * Jacébat in præsépio, & fulgébat in cælo.

℣. Dómine audívi audítum tuum, & tímui: consideravi ópera tua, & expávi: in médio duórum animálium. Jacébat.

Glória Patri. Jacébat.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 2.

IN illo témpore: Defúncto Heróde, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægypto, dicens: Surge, & áccipe púerum, & matrem ejus, & vade in terram Israël. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. *Comment. in cap.* 2. *Matthæi.*

EX hoc loco intellígimus, non solùm Heródem, sed & sacerdótes & Scribas eódem témpore necem Dómini fuísse meditátos. Qui súrgens accépit púerum, & matrem ejus. Non dixit, Accépit fílium suum, & uxórem suam: sed púerum, & matrem ejus; quasi nutrítius, non marítus.

℟. Sancta & immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.

℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Quia quem cæli.

Lectio viii.

AUdiens autem, quòd Archeláus regnáret in Judæa pro Heróde patre suo, tímuit illò ire. Multi labúntur erróre propter ignorántiam históriæ, putántes eúndem esse Heródem, a quo in passióne sua Dóminus irridétur, & qui nunc mórtuus esse referátur. Ergo Heródes ille, qui cum Piláto póstea amicítias fecit, hujus Heródis fílius est, frater Archelái.

℟. Néscions mater virgo virum, péperit síne dolóre: * Salvatórem seculórum, ipsum Regem Angelórum, sola Virgo lactábat úbere de cælo pleno.

℣. Dómus pudíci péctoris tem-

templum repénte fit Dei: intácta néſciens virum, verbo concépit Fílium. Salvatórem ſeculórum. Glória Patri. Salvatórem.

Lectio ix.

QUóniam Nazaræus vocábitur. Si fixum de Scriptúris poſſſet exémplum, nunquam díceret: Quod dictum eſt per Prophétas; ſed ſimpliciter: Quod dictum eſt per Prophétam: nunc autem pluráliter Prophétas vocans, oſténdit ſe non verba de Scriptúris ſumſiſſe, ſed ſenſum. Nazaræus ſanctus interpretátur. Sanctum autem Dóminum futúrum omnis Scriptúra commémorat. Te Deum laudámus 18.

AD LAUDES, & per Horas. Ant. to. 6.

O Admirábile commércium! Creátor géneris humáni, animátum corpus ſumens, de Vírgine naſci dignátus eſt; & procédens homo ſine ſémine, largítus eſt nobis ſuam Deitátem.

Pſal. Dóminus regnávit, cum reliquis 19.

Ant. to. 2. r. Quando natus es ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ ſunt Scriptúræ, ſicut plúvia in vellus deſcendíſti, ut ſalvum fáceres genus humánum: te laudámus Deus noſter.

Ant. to. 4. Rubum, quem víderat Móyſes incombúſtum, conſervátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: Dei génitrix intercéde pro nobis.

Ant. to. 1. Germinávit radix Jeſſe: orta eſt ſtella ex Jacob: Virgo péperit Salvatórem: te laudámus Deus noſter.

Ant. to. 2. Ecce María génuit nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúja.

Capitulum. *Galat. 4.*

FRatres, Quanto témpore heres párvulus eſt, nihil differt a ſervo, cùm ſit Dóminus ómnium: ſed ſub tutóribus & actóribus eſt uſque ad præfinítum tempus a Patre.

Hymnus.

A Solis ortus cárdine
Ad uſque terræ límitem,
Chriſtum canámus Príncipem,
Natum María vírgine.
Beátus Auctor ſéculi
Servíle corpus índuit;
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet quos cóndidit.

Ca-

Digitized by Google

Digitized by Google

EPIPHANIA DOMINI.

AD VESPERAS.

Antiphona. Ante lucíferum gênitus, cum reliquis de Laudibus 362. Pſal. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica 142. & loco ultimi, Pſalmus Laudáte Dóminum omnes gentes, 147.

Capitulum. *Iſa.* 60.

[redacted] Urge, illumináre Jerúſalem; quia venit lumen tuum; & glória Dómini ſuper te orta eſt.

Hymnus.

HOſtis Heródes ímpie,
Christum veníre quid times?
Non éripit mortália,
Qui regna dat cæléſtia.
Ibant Magi, quam víderant,
Stellam ſequéntes præviam:
Lumen requírunt lúmine,
Deum faténtur múnere.
Lavácra puri gúrgitis
Cæléſtis Agnus áttigit:
Peccáta, quæ non détulit,
Nos abluéndo, ſúſtulit.
Novum genus poténtiæ,
Aquæ rubéſcunt hydriæ,
Vinúmque juſſa fúndere,
Mutávit unda oríginem.
Glória tibi Dómine,
Qui apparuíſti hódie,
Cum Patre, & ſancto Spíritu,
In ſempitérna ſécula.
Amen.

Sic terminantur Hymni per totam Octavam.

℣. Reges Tharſis, & ínſulæ múnera ófferent.
℟. Reges Arabum & Saba dona addúcent.

Ad Magnificat. Ant. to. 8. Magi vidéntes ſtellam, dixérunt ad ínvicem: Hoc ſignum magni Regis eſt: eámus, & inquirámus eum; & offerámus ei múnera, aurum, thus, & myrrham, allelúja.

Oratio.

DEus, qui hodiérna die Unigénitum tuum

Digitized by Google

tuum géntibus ſtella duce revelásti: concéde propítius; ut qui jam te ex fide cognóvimus, uſque ad contemplándam ſpéciem tuæ celſitúdinis perducámur. Per eúndem Dóminum.

AD MATUTINUM.

Dicto Pater noſter, Ave María, & Credo, omiſſis ℣. Dómine lábia, Invitatorio cum Pſalmo Veníte, & Hymno, incipitur ab Ant. **Afférte Dómino.**

Infra Octavam verò dicitur ℣. **Dómine lábia.**

Invitatorium. **Chriſtus appáruit nobis, * Veníte, adorémus.**

Pſalmus. **Veníte, exſultémus 2.**

Hymnus. **Hoſtis Heródes,** ut ſupra.

In primo Nocturno.

Ant. to. 7. r. **Afférte Dómino fílii Dei, adoráte Dóminum in aula ſancta ejus.**

Pſalmus 28.

AFférte Dómino fílii Dei, * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam & honórem: afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in aula ſancta ejus.

Vox Dómini ſuper aquas, Deus majeſtátis intónuit: * Dóminus ſuper aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros, & confrínget Dóminus cedros Líbani: * & commínuet eas tanquam vítulum Líbani, & dilectus ſicut fílius unicornuórum.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis, vox Dómini concutiéntis ſolitúdinem: * & commovébit Dóminus deſértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, & revelábit condénſa: * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhábitat: * & ſedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo ſuo dabit: * & benedícet pópulum ſuum in pace.

Ant. **Afférte Dómino fílii Dei, adoráte Dóminum in aula ſancta ejus.**

Ant. to. 6. **Flúminis ímpetus lætíficat, allelúja, civitátem Dei, allelúja.**

Pſalmus 45.

DEus noſter refúgium & virtus, * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Pro-

Digitized by Google

Propterea non timébimus dum turbábitur terra, * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ ejus: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Fluminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus: * Deus in médio ejus non commovébitur.

Adjuvábit eam Deus vultu suo: conturbátæ sunt gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam Altíssimus, & mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini: * quæ pósuit prodígia super terram.

Auferens bella usque ad fines terræ: * arcum cónteret, & confríget arma, & scuta combúret igni.

Vacáte & vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Flúminis ímpetus lætíficat, allelúja, civitátem Dei, allelúja.

Ant. to. 2. Pállite Deo nostro, psállite: psállite Regi nostro, psállite sapiénter.

Psalmus 46.

OMnes gentes plaúdite mánibus: * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Deus summus, terríbilis, * & Rex magnus super omnes Deos.

Subjécit pópulos nobis, * & gentes sub pédibus nostris.

Elégit nos in hereditátem sibi, * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in jubilatióne, * & Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite; * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnávit Dóminus super omnes gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes pópuli convenérunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ nimiùm eleváti sunt.

Ant. Psállite Deo nostro, psállite: psállite Regi nostro, psállite sapiénter.

℣. Omnis terra adóret te, & psallat tibi.

℟. Psal-

℟. Psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Pater noster.

Absolutio Exáudi Dómine. ℣. Jube Domne Benedictio. Benedictióne perpétua.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. *Isaiæ 55.*

OMnes sitiéntes veníte ad aquas: & qui non habétis argéntum, properáte, émite, & comédite: veníte, émite absque argénto, & absque ulla commutatióne, vinum & lac. Quare appénditis argéntum non in pánibus, & labórem vestrum non in saturitáte? Audíte audiéntes me, & comédite bonum, & delectábitur in crassitúdine ánima vestra. Inclináte aurem vestram, & veníte ad me: audíte, & vivet ánima vestra: & fériam vobíscum pactum sempitérnum: misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem géntibus.

℟. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cæli, & sicut colúmba super eum Spíritus mansit, & vox Patris intónuit: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Descéndit Spíritus sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, & vox de cælo facta est. Hic est.

Prædictum ℟. dicitur hac die, & in Dominica infra Octavam, & in die Octava tantùm: aliis verò diebus infra Octavam ejus loco dicitur sequens.

℟. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, & habent in se divína mystéria: * In auro, ut ostendátur Regis poténtia: in thure, Sacerdótem magnum considera: & in myrrha, Domínicam sepultúram. ℣. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis; & de thesáuris suis mysticas ei múnerum spécies obtulérunt. In auro.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii. *Isaiæ 60.*

SUrge, illumináre Jerúsalem, quia venit lumen tuum, & glória Dómini super te orta est. Quia ecce ténebræ opérient terram, & calígo pópulos: super te autem orietur Dóminus, & glória ejus in te vidébitur. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, & reges in splendóre ortus tui. Leva in circúitu óculos tuos, & vide:

vide: omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi: fílii tui de longe vénient; & fíliæ tuæ de látere surgent. Tunc vidébis, & áflues, & mirábitur, & dilatábitur cor tuum, quando convérsa fúerit ad te multitúdo maris, fortitúdo géntium vénerit tibi: Inundátio camelórum opériet te, dromedárii Mádian & Epha: omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes, & laudem Dómino annuntiántes.

℟. In colúmbæ spécie Spíritus sanctus visus est, Patérna vox audíta est: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cæli apérti sunt super eum, & vox Patris intónuit. Hic est.

Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii. *Isa.* 61. & 62.

GAudens gaudébo in Dómino, & exsultábit ánima mea in Deo meo: quia índuit me vestiméntis salútis; & indumento justítiæ circúmdedit me, quasi sponsum decorátum coróna, & quasi sponsam ornátam monílibus suis. Sicut enim terra profert germen suum, & sicut hortus semen suum gérminat; sic Dóminus Deus germinábit justítiam, & laudem coram univérsis géntibus. Propter Sion non tacébo, & propter Jerúsalem non quiéscam, donec egrediátur ut splendor justus ejus, & Salvátor ejus ut lampas accendátur.

℟. Reges Tharsis, & ínsulæ múnera ófferent, * Reges Arabum & Saba dona Dómino Deo addúcent.

℣. Omnes de Saba vénient aurum & thus deferéntes. Reges Arabum.

Glória Patri. Reges.

In secundo Nocturno.

Ant. to. 4. Omnis terra adóret te, & psallat tibi: psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Psalmus 65.

JUbiláte Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo: Quàm terribília sunt ópera tua! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, & psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo, Altíssime.

Veníte, & vidéte ópera Dómini: * quàm terríbilis in consíliis super fílios hóminum!

Qui convértit mare in áridam,

dam, & flúmina pertranſíbunt pedes: *ibi lætábimur in idípſum.

Qui dominátur in virtúte ſua in ætérnum: * óculi ejus ſuper gentes reſpíciunt: qui in iram próvocant, non exalténtur in ſemetípſis.

Benedícite, gentes, Deum noſtrum, * & obaudíte vocem laudis ejus.

Qui póſuit ánimam meam ad vitam: * & non dedit commovéri pedes meos.

Quóniam probáſti nos Deus: * igne nos examináſti, ſicut igne examinátur argéntum.

Induxíſti nos in láqueum, poſuíſti tribulatiónes in dorſo noſtro: * impoſuíſti hóminem ſuper cápita noſtra.

Tranſívimus per ignem & áquam: * & induxíſti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáuſtis: * reddam tibi vota mea, quæ diſtinxérunt lábia mea.

Et locútum eſt os meum in tribulatióne mea: * holocáuſta medulláta ófferam tibi cum incénſo & ariétibus, ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, & audíte me, & narrábo vobis omnes, qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipſum ore meo clamávi, * & exaltávi ſub lingua mea.

Iniquitátem ſi conſpéxi in corde meo, * non exáudiet Deus.

Propterea exaudívit me Deus, * & inténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Dóminus, qui non amóvit deprecatiónem meam, * & miſericórdiam ſuam a me.

Ant. Omnis terra adóret te, & pſallat tibi: pſalmum dicat nómini tuo Dómine.

Ant. to 1. Reges Tharſis, & ínſulæ múnera ófferent Regi Dómino.

Pſalmus 71.

DEus judícium tuum Regi da, * & juſtítiam tuam fílio Regis.

Judicáre pópulum tuum in tua juſtítia, * & páuperes tuos in judício.

Suſcípiant montes pacem pópulo tuo, * & colles juſtítiam.

In ſua juſtítia judicábit páuperes hujus pópuli; * & ſalvos fáciet fílios páuperum.

Et humiliábit calumniatórem; & permanébit cum ſole & ante lunam, * in ſéculum ſéculi.

Et

Et descéndet sicut plúvia in vellus, * & sicut stillícídia stillántia super terram.
Orietur in diébus ejus justítia, * & abundántia pacis, donec extollátur luna.
Et dominábitur a mari usque ad mare: * & a flúmine usque ad términos orbis terræ.
Coram illo procident Æthíopes: * & inimíci ejus terram lingent.
Reges Tharsis, & ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum & Saba dona addúcent.
Et adorábunt eum omnes reges terræ, * omnes gentes sérvient ei.
Quia liberávit páupérem a poténte, * & ínopem, cui non erat adjútor.
Parcet páuperi & ínopi: * & ánimas páuperum salvas fáciet.
Ex usúris & iniquitáte liberábit ánimas eórum: * & præclárum nomen eórum coram ipso.
Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ: * & orábunt de ipso semper: tota die benedícent eum.
Et erit firmaméntum in terra in summis móntium: * superextollétur super Líbanum fructus ejus: * & florébunt de civitáte sicut fenum terræ.
Et erit nomen ejus benedíctum in sécula: * ante solem permanébit nomen ejus, & ante lunam sedes ejus.
Et benedicéntur in eo omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.
Benedíctus Dóminus Deus Israël, qui facit mirabília magna solus: * & benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum, & in sæculum sæculi.
Et replébitur majestáte ejus omnis terra: * fiat, fiat.

Ant. Reges Tharsis, & ínsulæ múnera ófferent Regi Dómino.

Ant. to. 4. Omnes gentes, quascúnque fecísti, vénient, & adorábunt coram te Dómine.

Psalmus 85.

Inclína, Dómine, aurem tuam ad me, & exáudi me; * quóniam egénus & pauper sum ego.
Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.
Miserére mihi Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam servi tui, quia ad te Dómine levávi ánimam meam.

Digitized by Google

Quóniam tu Dómine suávis ac mitis es, * & copiósus in misericórdia ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe Dómine oratiónem meam; * & inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te; * quóniam exaudísti me.

Non est símilis tibi in diis Dómine; * & non est secúndùm ópera tua.

Omnes gentes, quascúnque fecísti, vénient, & adorábunt coram te Dómine; * & honorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me Dómine in via tua: * & ambulábo in veritáte tua.

Lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum: * confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo; & honorificábo nomen tuum in ætérnum.

Quóniam misericórdia tua magna est super me: * & eripuísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, injústi insurrexérunt in me, & synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * & non proposuérunt te ante conspéctum suum.

Et tu Dómine Deus meus miserátor & miséricors, * pátiens, & multùm miséricors, & verax.

Réspice in me & miserére mei: * da potestátem púero tuo; & salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum, Dómine, signum in bonum; * ut vídeant qui me odérunt, & confundántur.

Quóniam tu Dómine adjuvísti me, * & consolátus es me.

Ant. Omnes gentes, quascúnque fecísti, vénient; & adorábunt coram te Dómine.

℣. Reges Tharsis, & ínsulæ múneraófferent.

℟. Reges Arabum & Saba dona addúcent.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius píetas.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Sermo 2. de Epiphania.

Lectio iv.

Gaudéte in Dómino, dilectíssimi, iterum dico gaudéte: quóniam brevi intervállo témporis, post solemnitátem Nativitátis Christi, festívitas declaratiónis ejus illúxit; & quem

quem in illo die Virgo péperit, in hoc mundus agnóvit. Verbum enim caro factum, ſic ſuſceptiónis noſtræ temperávit exórdia, ut natus Jeſus & credéntibus manifeſtus, & perſequéntibus eſſet occúltus. Jam tunc ergo cæli enarravérunt glóriam Dei, & in omnem terram ſonus veritátis exívit, quando & paſtóribus exércitus Angelórum Salvatóris éditi annuntiátor appáruit, & Magos ad eum adorándum prævia ſtella perdúxit: ut a ſolis ortu uſque ad occáſum veri Regis generátio coruſcáret, cùm rerum fidem & regna Oriéntis per Magos diſcerent, & Románum Impérium non latéret.

℟. Illumináre, illumináre Jerúſalem, quia venit lux tua: * Et glória Dómini ſuper te orta eſt.

℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, & reges in ſplendóre ortus tui. Et.

Benedictio. Chriſtus perpétuæ.

Lectio v.

NAm & ſævítia Heródis volens primórdia ſuſpécti ſibi Regis extínguere, huic diſpenſatióni néſciens ſerviébat: ut dum atróci inténtus facínori, ignótum ſibi púerum indiſcréta infántium cæde perſéquitur, annuntiátum cælitus dominatóris ortum inſígnior ubíque fama loquerétur: quam promtiórem ad narrándum, diligentióremque faciébat & ſupérnæ ſignificatiónis nóvitas, & cruentíſſimi perſecutóris impíetas. Tunc autem étiam Ægypto Salvátor illátus eſt, ut gens antíquis erróribus dédita, jam ad vicínam ſalútem per occúltam grátiam ſignarétur: & quæ nondum ejécerat ab ánimo ſuperſtitiónem, jam hoſpítio recíperet veritátem.

℟. Omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes, & laudem Dómino annuntiántes, * Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Reges Tharſis, & ínſulæ múnera ófferent; reges Arabum & Saba dona addúcent. Allelúja.

Benedictio. Ignem ſui amóris.

Lectio vi.

AGnoſcámus ergo, dilectíſſimi, in Magis adoratóribus Chriſti, vocatiónis noſtræ fideíque primítias: & exſultántibus ánimis beátæ ſpei inſtia celebrémus. Exínde

Digitized by Google

enim in ætérnam heredi-
tátem cœpimus introíre:
exínde nobis Christum lo-
quéntia Scripturárum ar-
cána patuérunt; & véri-
tas, quam Judæórum ob-
cæcátio non récipit, ómni-
bus natiónibus lumen suum
invéxit. Honorétur ſta-
que a nobis ſacratíſſimus
dies, in quo ſalútis noſtræ
auctor appáruit: & quem
Magi infántem veneráti
ſunt in cunábulis, nos o-
mnipoténtem adorémus in
cœlis. Ac ſicut illi de the-
ſáuris ſuis myſticas Dómi-
no múnerum ſpécies obtu-
lérunt; ita & nos de córdibus noſtris, quæ Deo ſunt digna, promámus.

℟. Magi véniunt ab Oriénte Jeroſólymam, quæréntes, & dicéntes: Ubi eſt qui natus eſt, cujus ſtellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum.

℣. Vídimus ſtellam ejus in Oriénte. Et vénimus. Glória Patri. Et vénimus.

In tertio Nocturno.

Ant. to. 8. Veníte, adorémus eum: quia ipſe eſt Dóminus Deus noſter.

Hæc Antiphona repetitur in Pſalmo ordine infraſcripto.

Pſalmus 94.

VEníte, exſultémus Dómino; * jubilémus Deo ſalutári noſtro.

Præoccupémus fáciem ejus in confeſſióne; * & in pſalmis jubilémus ei.

Ant. Veníte, adorémus eum: quia ipſe eſt Dóminus Deus noſter.

Quóniam Deus magnus Dóminus, * & Rex magnus ſuper omnes deos.

Quia in manu ejus ſunt omnes fines terræ: * & altitúdines móntium ipſius ſunt.

Ant. Veníte, adorémus eum: quia ipſe eſt Dóminus Deus noſter.

Quóniam ipſius eſt mare, & ipſe fecit illud: * & ſiccam manus ejus formavérunt.

Ant. Veníte, adorémus eum: quia ipſe eſt Dóminus Deus noſter.

Et nos pópulus páſcuæ ejus, & oves manus ejus. * Hódie ſi vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda veſtra;

Sicut in irritatióne ſecúndum diem tentatiónis in deſérto: * ubi tentavérunt me patres veſtri, probavérunt me, & vidérunt ópera mea.

Ant. Veníte, adorémus eum:

eum: quia ipſe eſt Dóminus Deus noſter.

Quadragínta annis offénſus fui generatióni illi, & dixi: * Semper hi errant corde.

Et iſti non cognovérunt vias meas: ut jurávi in ira mea: * Si introíbunt in réquiem meam.

Ant. Veníte, adorémus eum: quia ipſe eſt Dóminus Deus noſter.

Glória Patri. Sicut erat.

Ant. Veníte, adorémus eum: quia ipſe eſt Dóminus Deus noſter.

Antiphona prædicta cum ſuo Pſalmo dicitur tantùm hac nocte: per Octavam verò loco hujus dicitur

Ant. to. 7. Homo natus eſt in ea; & ipſe fundávit eam Altíſſimus.

Pſalmus 86.

FUndaménta ejus in móntibus ſanctis: * díligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, Cívitas Dei: * memor ero Raab & Babylónis ſciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthiopum, * hi fuérunt in ea.

Mater Sion dicet: Homo & homo factus eſt in ea; * & ipſe fundávit eam Altíſſimus.

Dóminus narrávit in ſcriptúris populórum ſuórum, * & príncipum eórum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium, ómnium noſtrûm * habitátio eſt in te.

Ant. Homo natus eſt in ea; & ipſe fundávit eam Altíſſimus.

Ant. to. 6. Adoráte Dóminum, allelúja, in aula ſancta ejus, allelúja.

Pſalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nomen ejus: * bene nuntiáte de die in diem ſalutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis eſt ſuper omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféſſio & pulchritúdo in conſpéctu ejus: * ſanctitas, & magnificéntia in ſanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam & honórem: * af-

Digitized by Google

ſérte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus:* adoráte Dóminum in aula ſancta ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérſa terra: dícite in natiónibus: Dóminus regnávit a ligno: * étenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur.

Judicábit pópulos in æquitáte, * & gentes in iſa ſua.

Læténtur cæli, & exſúltet terra; * moveátur mare & plenitúdo ejus.

Gaudébunt campi, & ómnia, quæ in eis ſunt: * tunc exſultábunt ómnia ligna ſilvárum ante fáciem Dómini; quóniam venit, quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte ſua.

Ant. Adoráte Dóminum, allelúja, in aula ſancta ejus, allelúja.

Ant. to. 6. Adoráte Deum, allelúja, omnes Angeli ejus, allelúja.

Pſalmus 96.

DOminus regnávit, exſúltet terra:* læténtur ínſulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante eum præíbit: * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxérunt ante fáciem Dómini: * a fácie Dómini trémuit omnis terra.

Annuntiavérunt cæli juſtítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant ſculptília, * & qui gloriántur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: audívit, & lætáta eſt Sion: * & exſultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua Dómine.

Quóniam tu es Dóminus Altíſſimus ſuper omnem terram: * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * cuſtódit Dóminus ánimas ſervórum ſuórum; & de manu peccatóris liberávit eos.

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.

Lætámini juſti in Dómino: * & confitémini memóriæ ſanctitátis ejus.

Ant. Adoráte Deum, allelúja, omnes Angeli ejus, allelúja.

℣. Ado-

Digitized by Google

℣. Adoráte Dóminum, allelúja.
℟. In aula sancta ejus, allelúja.
Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
Benedictio. Euangélica léctio.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum.
Lectio vii. *Cap.* 2.

CUm natus esset Jesus in Béthlehem Juda, in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes: Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.
Homilia 10. *in Euangelia.*

SIcut in lectióne Euangélica, fratres charíssimi, audístis, cæli Rege nato, rex terræ turbátus est: quia nimírum terréna altitúdo confúnditur, cùm celsitúdo cæléstis aperítur. Sed quæréndum nobis est, quidnam sit, quòd Redemtóre nato, pastóribus in Judæa Angelus appáruit; atque ad adorándum hunc ab Oriénte Magos non Angelus, sed stella perdúxit? Quia vidélicet Judæis, tanquam ratióne uténtibus, rationále ánimal, id est, Angelus prædicáre débuit: Gentíles verò, quia uti ratióne nesciébant, ad cognoscéndum Dóminum, non per vocem, sed per signa perducúntur. Unde étiam per Paulum dicitur: Prophetíæ fidélibus datæ sunt, non infidélibus: signa autem infidélibus, non fidélibus. Quia & illis prophetíæ tanquam fidélibus, non infidélibus: & istis signa tanquam infidélibus, non fidélibus data sunt.

℟. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec veníret ad locum, ubi puer erat. Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno.
℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus; & procidéntes adoravérunt eum. Vidéntes autem.
Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio viii.

ET notándum, quòd Redemtórem nostrum, cùm jam perfectæ essent ætátis, eísdem Gentílibus Apóstoli prædicant, eumque párvulum, & necdum per humáni córporis offícium loquéntem, stella géntibus denúntiat: quia nimírum ratiónis ordo poscé-

Digitized by Google

ſcébat, ut & loquéntem jam Dóminum loquéntes nobis prædicatóres innotéſcerent; & necdum loquéntem eleménta muta prædicárent. Sed in ómnibus ſignis, quæ vel naſcénte Dómino, vel moriénte eo monſtráta ſunt, conſiderándum nobis eſt, quanta fúerit in quorúmdam Judæórum corde durítia, qui hunc nec per prophetíæ donum, nec per mirácula agnovérunt.

℟. Vidéntes ſtellam Magi, gavíſi ſunt gáudio magno: * Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, & procidéntes adoravérunt eum: * Et apértis theſáuris ſuis obtulérunt ei múnera, aurum, thus, & myrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, uſque dum véniens ſtaret ſupra ubi erat puer. Et intrántes. Glória Patri. Et apértis.

Benedictio. Ad ſocietátem.

Lectio ix.

OMnia quippe eleménta auctórem ſuum venſſe teſtáta ſunt. Ut enim de eis quiddam uſu humáno loquar: Deum hunc cæli eſſe cognovérunt, quia prótinus ſtellam miſérunt. Mare cognóvit, quia ſub plantis ejus ſe calcábile præbuit. Terra cognóvit, quia eo moriénte contrémuit. Sol cognóvit, quia lucis ſuæ rádios abſcóndit. Saxa & parietes cognovérunt, quia témpore mortis ejus ſciſſa ſunt. Inférnus agnóvit, quia hos, quos tenébat mórtuos, réddidit. Et tamen hunc, quem Dóminum ómnia inſenſibília eleménta ſenſérunt, adhuc infidélium Judæórum corda Deum eſſe mínimè cognóſcunt, & durióra ſaxis, ſcindi ad pœniténdum nolunt.

Te Deum laudámus. ℟.

AD LAUDES, & per Horas. Ant. to. 2.

ANte lucíferum génitus, & ante ſécula, Dóminus Salvátor noſter hódie mundo appáruit.

Pſal. Dóminus regnávit, cum reliquis 19.

Ant. to. 1. ſ. Venit lumen tuum Jerúſalem; & glória Dómini ſuper te orta eſt: & ambulábunt gentes in lúmine tuo, allelúja.

Ant. to. 1. l. Apertis theſáuris ſuis obtulérunt Magi Dómino aurum, thus, & myrrham, allelúja.

Ant. to. 4. Mária & flúmi-

mína benedícite Dómino: hymnum dícite fontes Dómino, allelúja.

Ant. to. 7. f. Stella ísta sicut flamma corúscat, & Regem regum Deum demónstrat: Magi eam vidérunt, & magno Regi múnera obtulérunt.

Capitulum. *Isaiæ* 60.

SUrge, illumináre Jerúsalem; quia venit lumen tuum; & glória Dómini súper te orta est.

Hymnus.

O Sola magnárum úrbium
Major Bethlem! cui cóntigit
Ducem salútis cælitus
Incorporátum gígnere.
Quem stella, quæ solis rotam
Vincit decóre ac lúmine,
Venísse terris núntiat
Cum carne terréstri Deum.
Vidére postquam illum Magi,
Eóa promunt múnera;
Stratísque votis ófferunt
Thus, myrrham, & aurum régium.
Regem Deúmque annúntiant
Thesáurus & fragrans odor
Thuris Sabæi; ac myrrhæus
Pulvis sepúlcrum prædocet.
Glória tibi Dómine,
Qui apparuísti hódie,
Cum Patre & sancto Spíritu,
In sempitérna sécula.
Amen.

℣. Adoráte Deum, allelúja.

℟. Omnes Angeli ejus, allelúja.

Ad Benedictus. Ant. to. 8. Hódie cælésti sponso juncta est Ecclésia, quóniam in Jordáne lavit Christus ejus crímina: currunt cum munéribus Magi ad regáles núptias, & ex aqua facto vino lætántur convívæ, allelúja.

Oratio.

DEus, qui hodiérna die Unigénitum tuum géntibus stella duce revelásti: concéde propítius; ut qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúndem Dóminum nostrum.

Ad Primam. ℟. breve. Christe Fili Dei vivi.

℣. Qui apparuísti hódie.

Et sic dicitur per totam Octavam.

Ad Tertiam. Ant. Venit lumen tuum.

Capitulum. Surge, illumináre,

℟. bre-

Digitized by Google

℟. breve. Reges Tharſis, & ínſulæ múnera ófferent, * Allelúja, allelúja. Reges Tharſis.

℣. Reges Arabum & Saba dona addúcent. Allelúja, allelúja.

Glória Patri. Reges Tharſis.

℣. Omnes de Saba vénient, allelúja.

℟. Aurum & thus deferéntes, allelúja.

Ad Sextam. Ant. Apértis theſáuris ſuis.

Capitulum. *Iſaiæ* 60.

LEva in circúitu óculos tuos, & vide: omnes iſti congregáti ſunt, venérunt tibi: fílii tui de longe vénient, & fíliæ tuæ de látere ſurgent.

℟. breve. Omnes de Saba vénient, * Allelúja, allelúja. Omnes.

℣. Aurum & thus deferéntes. Allelúja, allelúja.

Glória Patri. Omnes.

℣. Adoráte Dóminum, allelúja.

℟. In aula ſancta ejus, allelúja.

Ad Nonam. Ant. Stella iſta.

Capitulum. *Iſaiæ* 60.

OMnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes, & laudem Dómino annuntiántes.

℟. breve. Adoráte Dóminum, * Allelúja, allelúja. Adoráte.

℣. In aula ſancta ejus. Allelúja allelúja.

Glória Patri. Adoráte.

℣. Adoráte Deum, allelúja. ℟. Omnes Angeli ejus, allelúja.

Ad Veſperas. Ant. Ante lucíferum, cum reliquis de Laudibus 362.

Pſalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica 142. & ſic dicitur per totam Octavam.

Capitulum, Surge, illumináre Hymnus, Hoſtis Heródes impie. ℣. Reges Tharſis, ut ſupra 349. Ad Magnificat. Ant. to. 1. r. Tribus miráculis ornátum diem ſanctum cólimus: hódie ſtella Magos duxit ad præſépium: hódie vinum ex aqua factum eſt ad núptias: hódie in Jordáne, a Joánne Chriſtus baptizári vóluit, ut ſalváret nos, allelúja.

Oratio. Deus, qui hodiérna die, ut ſupra 363.

Si Epiphania venerit in Sabbato, in ſecundis Veſperis fit commemoratio Dominicæ infra Octavam. Ant. Remánſit. ℣. Omnes de Saba. Oratio. Vota, quæſumus Dómine 384.

In-

Digitized by Google

Infra Octavam Epiphaniæ si occurrat Festum Duplex, vel Semiduplex, transfertur post Octavam, nisi fuerit Patroni, vel Titularis Ecclesiæ, vel Dedicatio ejusdem, ut dicitur in Rubrica de Octavis: de Simplicibus verò fit commemoratio.

Ad Matutinum. ℣. Dómine lábia mea. Invitatorium, & Hymnus, ut supra in Rubrica Festi ponitur 350. reliqua omnia, ut in die Festi, præter Lectiones & Antiphonas ad Benedictus, & Magnificat, quæ singulis diebus habentur propriæ, ut sequitur.

De Dominica infra Octavam, in quamcunque diem Octavæ inciderit, fit Officium, ut infra ordinatur: & in ea ponitur Epistola prima ad Corinthios, omissis Lectionibus de Epistola ad Romanos.

Post Dominicam verò continuantur dies Octavæ eodem numero, quo notantur, perinde ac si Dominica non intercessisset. Exempli gratia: Si Dominica venerit in tertia die infra Octavam, prima die post Dominicam Lectiones secundi & tertii Nocturni, & Antiphonæ ad Benedictus & Magnificat, dicentur de tertia die infra Octavam, & sic deinceps de aliis. Lectiones tamen primi Nocturni de Epistola ad Romanos omittuntur, & pro iis sumuntur de Epistola prima ad Corinthios, quæ sequuntur post Dominicam, & de ea legitur etiam post Octavam usque ad Dominicam sequentem.

SECUNDA DIE

Infra Octavam Epiphaniæ.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános.

Lectio i. *Cap.* 9.

VEritátem dico in Christo, non méntior, testimónium mihi perhibénte consciéntia mea in Spíritu sancto: quóniam tristítia mihi magna est, & contínuus dolor cordi meo. Optábam enim ego ipse anáthema esse a Christo pro frátribus meis, qui sunt cognáti mei secúndùm carnem, qui sunt Israëlítæ, quorum adóptio est filiórum, & glória, & testaméntum, & legislátio, & obséquium, & promíssa: quorum patres, & ex quibus est Christus secúndùm

Digitized by Google

dùm carnem, qui eſt ſuper ómnia Deus benedíctus in ſécula. Amen.

℟. Tria ſunt múnera pretióſa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die iſta, & habent in ſe divína myſtéria: * In auro, ut oſtendátur Regis poténtia: in thure, Sacerdótem magnum conſídera: & in myrrha, Domínicam ſepultúram.

℣. Salútis noſtræ auctórem Magi veneráti ſunt in cunábulis; & de theſáuris ſuis myſticas ei múnerum ſpécies obtulérunt. In auro.

Lectio ii.

NOn autem quòd exciderit verbum Dei. Non enim omnes, qui ex Iſraël ſunt, ii ſunt Iſraëlítæ; neque qui ſemen ſunt Abrahæ, omnes fílii: ſed in Iſaac vocábitur tibi ſemen: id eſt, non qui fílii carnis, hi fílii Dei; ſed qui fílii ſunt promiſſiónis, æſtimántur in ſémine. Promiſſiónis enim verbum hoc eſt: Secúndùm hoc tempus véniam; & erit Sarræ fílius. Non ſolùm autem illa, ſed & Rebécca ex uno concúbitu habens Iſaac patris noſtri.

℟. In colúmbæ ſpécie Spíritus ſanctus viſus eſt, Patérna vox audíta eſt: * Hic eſt Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui.

℣. Cæli apérti ſunt ſuper eum, & vox Patris intónuit. Hic eſt Fílius.

Lectio iii.

CUm enim nondum nati fuíſſent, aut áliquid boni egíſſent, aut mali (ut ſecúndùm electiónem propóſitum Dei manéret) non ex opéribus, ſed ex vocánte dictum eſt ei: Quia major ſérviet minóri, ſicut ſcriptum eſt: Jacob diléxi, Eſau autem ódio hábui. Quid ergo dicémus? nunquid iníquitas apud Deum? Abſit. Móyſi enim dicit: Miſerébor, cujus miſéreor: & miſericórdiam præſtábo, cujus miſerébor. Igitur non voléntis, neque curréntis, ſed miſeréntis eſt Dei.

℟. Reges Tharſis, & ínſulæ múnera ófferent: * Reges Arabum & Saba, dona Dómino Deo addúcent.

℣. Omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes. Reges Arabum. Glória Patri. Reges Arabum.

In

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Episcopi.

Sermo 2. de Epiphania, qui est 30. de Tempore.

Lectio iv.

AD partum Vírginis adorándum Magi ab Oriénte venérunt. Hunc diem hódie celebrámus: huic débitum solemnitáti sermónem persólvimus. Illis dies iste primus illúxit, anniversária nobis festivitáte rédiit. Illi erant primítiæ géntium, nos pópulus géntium. Nobis hoc lingua nuntiávit Apostolórum; stella illis tanquam lingua cælórum: & nobis isdem Apóstoli, tanquam álii cæli, enarravérunt glóriam Dei.

℟. Illumináre, illumináre Jerúsalem, quia venit lux tua: * Et glória Dómini super te orta est.

℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, &. reges in splendóre ortus tui. Et glória.

Lectio v.

MAgnum sacraméntum! in præsépi jacébat, & Magos ab Oriénte ducébat: abscondebátur in stábulo, & agnoscebátur in cælo: ut ágnitus in cælo manifestarétur in stábulo; & appellarétur Epiphanía dies iste, quod Latinè manifestátio dici potest: simul ejus celsitúdinem humilitatémque comméndans; ut qui in apérto cælo signis sidéreis monstrabátur magnus, in angústo diversório, quæsítus invenirétur inválidus, infantílibus in membris natus, infantilibúsque pannis involútus, adorarétur a Magis, timerétur a malis.

℟. Omnes de Saba vénient aurum & thus deferéntes, & laudem Dómino annuntiántes, * Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Reges Tharsis, & ínsulæ múneraófferent, reges Arabum & Saba dona addúcent. Allelúja.

Lectio vi.

TImuit enim eum rex Heródes, essdem sibi Magis nuntiántibus, cùm adhuc quæreréntur párvulum, quem cognóverant cælo teste jam natum. Quid erit tribúnal judicántis, quando supérbos reges cunábula terrébant infántis? Quantò consúltiùs reges, non, sicut Heródes, interfícere quærant; sed, sicut Magi, pótiùs adoráre delecténtur, jam præsértim eum, qui & ipsam mortem,

quam

Digitized by Google

quam cupiébat inimícus inférre; étiam pro ipsis inimícis ab inimícis fustínuit, eámque in suo córpore occísus occídit. Pié tímeant reges ad Patris déxteram jam sedéntem, quem rex ímpius, tímuit adhuc matris úbera lambéntem.

℟. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, & dicéntes: Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum.

℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. Et vénimus.

Glória Patri. Et vénimus.

In tertio Nocturno:

Léctio sancti Euangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 2.

CUm natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes: Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

De Homília sancti Gregórii Papæ.

Ex Homilia 10. in Euangelia.

NAtivitáte Regis nostri cógnita, Heródes ad cállida arguménta convértitur: & ne terréno regno privarétur, renuntiári sibi ubi puer inveniátur, póstulat. Adoráre eum velle se símulat; ut hunc, si inveníri possit, extínguat. Sed quanta est humána malítia contra consílium Divinitátis? Scriptum quippe est: Non est sapiéntia, non est prudéntia, non est consílium contra Dóminum. Nam ea, quæ appáruit stella, Magos perdúcit: natum Regem repériunt, múnera déferunt: & ne redíre ad Heródem débeant, in somnis admonéntur. Sicque fit, ut Jesum, quem quærit Heródes, invenire non possit. Cujus persóna qui álii quàm hypócritæ designántur, qui dum ficte quærunt, invenire Dóminum nunquam moréntur?

℟. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec veníret ad locum, ubi puer erat: * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno.

℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus; & procidéntes adoravérunt eum. Vidéntes.

Lectio viii.

SEd inter hæc sciéndum, quód Priscillianístæ hærétici nasci unumquénque hóminem sub constitutiónibus stellárum putant:

Digitized by Google

cárne: & hoc in adjutórium sui errántis assúmunt, quòd nova stélla éxiit cùm Dóminus in carne appáruit: cujus fúisse fatum eándem, quæ appáruit, stellam putant. Sed si Euangélii verba pensámus, quibus de eádem stella dicitur: Usque dum véniens stáret supra, ubi erat puer: dum non puer ad stellam, sed stella ad púerum cucúrrit: si dici líceat, non stella fatum púeri, sed fatum stellæ is, qui appáruit, puer fuit.

℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno: * Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus; & procidéntes adoravérunt eum: * Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurum, thus, & myrrham.

℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens stáret supra ubi erat puer. Et intrántes.

Glória Patri. Et apértis:

Lectio ix.

Sed a fidélium córdibus abíit, ut áliquid esse fatum dicant. Vitam quippe hóminum solus hic cónditor, qui creávit, administrat. Neque enim propter stellas homo, sed stellæ propter hóminem factæ sunt: & si stella fatum hóminis dícitur, ipsis suis ministériis subésse homo perhibétur. Certè cùm Jacob de útero egrédiens, prióris fratris plantam teneret manu, prior perfécte nequàquam égredi pótuit, nisi súbsequens inchoásset: & tamen cùm uno témpore eodémque moménto utrúmque mater súderit, non una utriúsque vitæ quálitas fuit.

Te Deum laudámus 18.

Ad Benedictus. Ant. to. 8.

Ab Oriénte venérunt Magi in Béthlehem adoráre Dóminum: & apértis thesáuris suis, pretiósa múnera obtulérunt: aurum, sicut Regi magno; thus, sicut Deo vero; myrrham sepultúræ ejus, allelúja.

Ad Magnificat. Ant. to. 7. r.

Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno: & intrántes domum, obtulérunt Dómino aurum, thus, & myrrham, allel.

TERTIA DIE

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános.

Lectio i. *Cap.* 12.

Obsecro itaque vos, fratres, per misericórdiam Dei, ut exhibeátis

Digitized by Google

ísdem ipsi interrogarétur Judæi, & ipsi eam secúndum divínæ Scriptúræ testimónium nominárent, ipsi dícerent: In Béthlehem Judæ. Sic enim scriptum est: Et tu Béthlehem terra Juda, nón es mínima in princípibus Juda: ex te enim éxiet Dux, qui regat pópulum meum Israël. Quid álíud hìc significávit divína providéntia, nísi apud Judæos solas divínas ístteras remansúras, quibus gentes instruerentur, illi excæcarentur?

℟. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, & dicéntes: Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum.

℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. Et vénimus.

Glória Patri. Et vénimus.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 2.

Cum natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes: Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et reliqua.

De Homília sancti Gregórii Papæ.

Ex Homília 10. *in Evangélia.*

Magi verò aurum, thus, & myrrham déferunt. Aurum quippe Regi congruit, thus verò in Dei sacrifícium ponitur, myrrha autem mortuórum córpora condiúntur. Eum ergo Magi, quem adórant, étiam mysticis munéribus prædicant: auro Regem, thure Deum, myrrha mortálem. Sunt verò nonnúlli hærétici, qui hunc Deum credunt, sed ubíque regnáre nequáquam credunt. Hi profécto ei thus ófferunt, sed offérre étiam aurum nolunt. Et sunt nonnúlli, qui hunc Regem exístimant, sed Deum negant. Hi vidélicet ei aurum ófferunt, sed offérre thus nolunt.

℟. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec veníret ad locum, ubi puer erat. Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno.

℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus; & procidéntes adoravérunt eum. Vidéntes.

Lectio viii.

ET sunt nonnúlli, qui hunc & Deum & Regem faténtur, sed assúmsisse carnem mortálem negant. Hi nimírum ei aurum, & thus ófferunt, sed offérre myrrham assúmtæ mortalitátis nolunt. Nos ítaque nato Dómino offerámus aurum, & hunc ubíque régnare fatéamur: offerámus thus, ut credámus, quòd is qui in témpore appáruit, Deus ante témpora éxstitit: offerámus myrrham, ut eum, quem crédimus in sua divinitáte impassíbilem, credámus étiam in nostra fuísse carne mortálem.

℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno: * Et intrántes domum invenérunt púerum cum María matre ejus, & procidéntes adoravérunt eum: * Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurum, thus, & myrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat puer. Et intrántes. Glória Patri. Et apértis.

Lectio ix.

QUamvis in auro, thure, & myrrha intélligi & áliud potest. Aurum quippe sapiéntia designátur, Salomóne atteste, qui ait: Thesáurus desiderábilis requiéscit in ore sapiéntis. Thure autem, quod Deo incénditur, virtus oratiónis exprímitur, Psalmísta teste, qui dicit: Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo. Per myrrham verò, carnis nostræ mortificátio figurátur. Unde sancta Eccléssia de suis operáriis usque ad mortem pro Deo certántibus dicit: Manus meæ distillavérunt myrrham.

Te Deum laudámus 18.

Ad Benedictus. Ant. to. 4.

Tria sunt múnera, quæ obtulérunt Magi Dómino, aurum, thus, & myrrham, Fílio Dei, Regi magno, allelúja.

Ad Magnificat. Ant. to. 8 f.

Lux de luce apparuísti, Christe, cui Magi múnera ófferunt, allelúja, allelúja, allelúja.

QUARTA DIE,

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános

Lectio i. *Cap.* 13.

OMnis ánima potestátibus sublimióribus súbdita sit: Non est enim potéstas, nisi a Deo: quæ autem sunt, a Deo ordinátæ

Digitized by Google

tæ sunt. Itaque qui resistit potestati, Dei ordinationi restitit. Qui autem restiterunt, ipsi sibi damnationem acquisierunt: nam principes non sunt timori boni operis, sed mali. Vis autem non timere potestatem? Bonum fac, & habebis laudem ex illa: Dei enim minister est tibi in bonum.

℟. Tria sunt munera preciosa, quæ obtulérunt Magi Dómino in diébus ista, & habent in se divina mystéria: * In auro, ut ostendátur Regis poténtia: in thure, Sacerdótem magnum considera: & in myrrha, Domínicam sepultúram. ℣. Salútis nostræ auctórem Magi venerári fúnt in cunábulis, & de thesáuris suis mysticas ei múnerum spécies obtulérunt. In auro.

Lectio ii.

Si autem malum fecéris, time: non enim sine causa gládium portat. Dei enim minister est: vindex in iram ei, qui malum agit. Ideo necessitáte súbditi estóte, non solum propter iram, sed étiam propter conscientiam. Ideo enim & tributa præstátis: minístri enim Dei sunt, in hoc ipsum servientes. Réddite ergo ómnibus débita: cui tributum, tribútum: cui vectígal, vectígal: cui timórem, timórem: cui honórem, honórem.

℟. In columbæ spécie Spíritus sanctus visus est, Patérna vox audita est: Hic est Fílius meus dilectus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cæli apérti sunt super eum, & vox Patris intonuit. Hic est.

Lectio iii.

Nemini quicquam debéatis, nisi ut invicem diligátis: qui enim dilígit próximum, legem implévit. Nam, Non adulterábis, Non occídes, Non furáberis, Non falsum testimónium dices, Non concupísces, & si quod est áliud mandátum, in hoc verbo instaurátur: Díliges próximum tuum sicut teipsum. Dilectio próximi malum non operátur. Plenitúdo ergo legis est dilectio.

℟. Reges Tharsis, & ínsulæ múnera offérent: * Reges Arabum & Saba dona Dómino Deo adducent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes. Reges. Glória Patri. Reges.

In

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Sermo 1. de Epiphania.

Lectio iv.

CElebráto próximo die, quo intemeráta virgínitas humáni géneris édidit Salvatórem Epiphaníæ nobis, dilectíssimi, veneránda festívitas dat perseveránciam gaudiórum: ut inter cognatárum solemnitátum vicína sacraménta, exsultatiónis vigor, & fervor fídei non tepéscat. Ad ómnium enim hóminum spectat salútem; quòd substántia mediatóris Dei & hóminum, jam univérsis declarabátur mundo, cùm adhuc exíguo detinerétur oppídulo.

℟. Illumináre, illumináre Jerúsalem, quia venit lux tua: * Et glória Dómini super te orta est.

℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, & reges in splendóre ortus tui. Et glória.

Lectio v.

QUámvis enim Israelíticam gentem, & ipsíus gentis unam famíliam delegísset, de qua matérnam univérsæ humanitátis assúmeret: nóluit tamen intra matérnæ habitatiónis angústias ortus sui latére primórdia: sed mox ab ómnibus vóluit agnóscі, qui dignátus est ómnibus nasci. Tribus ígitur Magis in regióne Oriéntis stella nova claritátis appáruit, quæ illústrior céteris pulchriórque sidéribus, fácilè in se intuéntium óculos animósque convérteret; ut consétim adverterétur, non esse otiósum, quod tam insólitum videbátur.

℟. Omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes, & laudem Dómino annuntiántes, * Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Reges Tharsis, & ínsulæ múnera offerent, reges Arabum & Saba dona addúcent. Allelúja.

Lectio vi.

DEdit ergo aspiciéntibus intelléctum, qui præstitit signum: & quod fecit intélligi, fecit inquíri; & se inveniéndum óbtulit requisítus. Sequúntur tres viri supérni lúminis ductum, & prævii fulgóris indícium inténta contemplatióne comitántes, ad agnitiónem veritátis, grátiæ splendóre ducúntur: qui humáno sensu significátum sibi Regis ortum æstimavérunt in civitáte régia

gia esse quæréndum. Sed qui servi susceperat formam, & non judicáre véneràt, sed judicári, Béthlehem præelégit nativitáti, Jerosólymam passióni.

℟. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, & dicéntes: Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? Et vénimus adoráre Dóminum.

℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. Et vénimus. Glória Patri. Et vénimus.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 2.

CUm natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, diténtes: Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ.

Ex Homilia 10. in Euangelia.

MAgnum verò nobis áliquid Magi ínnuunt, quòd in regiónem suam per áliam viam revertúntur. In eo nanque quòd admóniti fáciunt, nobis profécto insínuant, quid faciámus. Régio quippe nostra paradísus est: ad quam, Jesu cógnito, redíre per viam, qua vénimus, prohibémur. A regióne étenim nostra superbiéndo, inobediéndo, visibília sequéndo, cibum vétitum, gustándo discéssimus: sed ad eam necésse est, ut flendo, obediéndo, visibília contemnéndo, atque appetítum carnis refrænándo, redeámus.

℟. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec veníret ad locum, ubi puer erat. Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno.

℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, & procidéntes adoravérunt eum. Vidéntes.

Lectio viii.

PEr áliam ergo viam ad regiónem nostram regrédimur: quóniam qui a paradísi gáudiis per delectaménta discéssimus, ad hæc per laménta revocámur. Unde necésse est, fratres charíssimi, ut semper pávidi, sempérque suspécti, ponámus ante óculos cordis, hinc culpas óperis, illinc judícium extrémæ districtiónis. Pensémus, quàm districtus judex

dæmónium, qui judícium minátur, & latet: terrórem peccatóribus inténtat, & tamen adhuc fústinet: & ideóque veníre cítius differt, ut minùs invéniat quod condémnet.

℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno: Et intrántes domum invenérunt púerum cum María matre ejus, & procidéntes adoravérunt eum: Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurum, thus, & myrrham. ℣. Stella, quam vidérant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens, staret supra, ubi erat puer. Et intrántes. Glória Patri. Et apértis.

Lectio ix.

PUnímus flétibus cubas; & cum Psalmísta vode, prævenímus fáciem ejus in confessióne: Voluptátum nos ergo fallácia nulla decípiat, nulla vana lætítia sedúcat. In próximo nanque est judex, qui dixit: Væ vobis, qui ridétis nunc; quia lugébitis, & flébitis. Hinc enim Sálomon ait: Risus dolóri miscébitur, & extréma gáudii luctus occupat. Hinc iterum dicit: Risum deputávi errórem, & gáudio dixi? Quid frustra decipéris? Hinc rursus ait: Cor sapiéntium ubi tristítia est, & cor stultórum ubi lætítia. ℟. Te Deum laudámus.

Ad Benedictus Ant. 10. Vídimus stellam ejus in Oriénte, & venímus cum munéribus adoráre Dóminum.

Ad Magníficat Ant. 8. Interrogábat Magos Heródes: Quod signum vidístis super natum Regem? Stellam, vídimus, fulgéntem, cujus splendor illúminas mundum.

QUINTA DIE.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános.

Lectio i. Cap. 14.

INfírmum autem in fide assúmite, non in dissceptatiónibus cogitatiónum. Alius enim credit se manducáre ómnia: qui autem infirmus est, olus manducet. Is qui manducat, non manducántem non spernat: & qui non manducat, manducántem non júdicet: Deus enim illum assúmsit. Tu quis es, qui júdicas aliénum servum? Dómino suo stat, aut cadit: stabit autem, potens est enim Deus statúere illum. ℟. Tria sunt múnera pre-

tió-

tóso, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, ut habeat in sé divína mystéria. In auro, ut ostendátur Regis poténtia: in thure, Sacerdótem magnum confitéra: & in myrrha, Dóminicum sepultúram. ℣. Salútis nostræ auctórem Magi venerári sunt in cunábulis; & de thesáuris suis mysticas ei múnerum spécies obtulérunt. In auro.

Lectio ii.

NAm sicut judicat étiam inter diem & diem: alius autem judicat omnem diem: unusquísque in suo sensu abúndet. Qui sapit diem, Dómino sapit. Et qui mandúcat, Dómino mandúcat: grátias enim agit Deo. Et qui non mandúcat, Dómino non mandúcat, & grátias agit Deo. Nemo enim nostrum sibi vivit, & nemo sibi móritur. Sive enim vivimus, Dómino vivimus: sive morimur, Dómino morimur. Sive ergo vivimus, sive morimur, Dómini sumus. ℟. In columbæ spécie Spíritus sanctus visus est, Patérna vox audíta est: Hic est Fílius meus dilectus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cœli apérti sunt super eum, & vox Patris audíta est. Hic est.

Lectio iii.

IN hoc enim Christus mórtuus est, & resurréxit: ut & mortuórum & vivórum dominétur. Tu autem quid judícas fratrem tuum? aut tu quare spernis fratrem tuum? Omnes enim stábimus ante tribunal Christi. Scriptum est enim: Vivo ego, dicit Dóminus, quóniam mihi flectétur omne genu: & omnis lingua confitébitur Deo. Itaque unusquísque nostrum pro se rationem réddet Deo. Non ergo amplius invicem judicémus. ℣. Reges Tharsis, & insulæ múnera offérent: Reges Arabum & Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes: Reges Arabum. Glória Patri. Reges Arabum.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Maximi Episcopi Sanctilis. de Epiphania.

Lectio iv.

IN hac, dilectíssimi, celebritáte, sicut relátu patérnæ traditiónis instrúimur, multiplici nobis est se-

festivitáte lætándum. Fe-
runt enim, hódie Christum
Dóminum nóstrum vel
stella duce a géntibus ado-
rátum; vel in nuptiis aq-
uam in vinum vertísse; vel suscépto a Joán-
ne baptísmate, consecrásse flúenta Jordánis, suúmque
fúnus purificándo Baptístam.
℣. Illumináre, illumináre
Jerúsalem, quia venit lux
tua! * Et glória Dómini
super te orta est.
℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, & reges in splendóre ortus tui. Et glória.

Lectio v.

Sed quid potíssimum præsénti hoc factum sit die, novérit ipse qui fecit: nos tamen crédere, nec dubitáre debémus quid illud sit, factum esse pro nobis. Nam quòd eum fulgentióris stellæ rádius incitávit adorárent Chaldæi, Deum vérum géntibus spes data est adorándi. Quòd aquæ novo sunt órdine in vina mutátæ, novi nobis póculi prælibátum est sacraméntum. Quòd autem baptizátus est Agnus Dei, regeneránte baptísmi salutáre nobis munus est dedicátum.
℟. Omnes de Saba ve-
nient, aurum & thus deférentes, & laudem Dómino annuntiántes, * Alleluja, alleluja, alleluja.
℣. Reges Tharsis, & insulæ munera ófferent, reges Arabum & Saba dona addúcent. Alleluja.

Lectio vi.

Oportet itaque nos, fratres, ad honórem Salvatóris nostri, cujus Nativitátem débita múltis cum exsultatióne transégimus, omni cum devotióne étiam hujus virtútum ejus celebráre natálem. Et quàm recte tria hæc nobis uno acta in die mystéria, prædicámus, qui ineffábilis Trinitátis arcánum uno Dei sub nómine cónfitémur. Per hæc ergo mirácula Christus Dóminus Redémptor noster óculis se vóluit revelare mortálium, quatenus invisíbilis ejus divínitas, quæ latébat in hómine, in ópere non lateret.
℟. Magi vénerunt ab Oriénte Jerosólymam, quærentes, & dicéntes: Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum.
℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte, & vénimus.

Glória Patri. Et véni-mus.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 2.

CUm natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes; Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in cap. 2. Matthæi.

VIdimus enim stellam ejus in Oriénte. Ad confusiónem Judæórum, ut nativitátem Christi a géntibus díscerent, óritur in Oriénte stella: quam futúram, Bálaam, cujus successóres erant, vaticínio néverant. Lege Numeróum libum. Deseruntur autem Magi stellæ indício in Judæam; ut sacerdótes a Magis interrogáti, ubi Christus nascerétur, inexcusábiles fierent de advéntu ejus.

℟. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec veníret ad locum, ubi puer erat. * Vidéntes autem eum gavísi sunt gáudio magno.

℣. Et intrántes domum invenérunt púerum cum María matre ejus; & procidéntes adoravérunt eum. Vidéntes autem.

Lectio viii.

AT illi dixérunt ei: In Béthlehem Judææ. Librariórum hic error est. Putámus enim ab Euangelísta primùm éditum, sicut in ipso Hebráico légimus, Judæ, non Judææ. Quæ est enim aliárum géntium Béthlehem, ut ad distinctiónem ejus hic Judææ ponerétur? Judæ autem iccírco scríbitur, quia est &ália Béthlehem in Gálilæa. Lege librum Jesu filii Nave. Dénique & in ipso testimónio, quod de Michææ prophetía sumtum est ita habétur: Et tu Béthlehem terra Juda.

℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno: * Et intrántes domum invenérunt púerum cum María matre ejus; & procidéntes adoravérunt eum: * Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurum, thus, & myrrham.

℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens

niens stáret supra ubi erat puer. Et intrántes.
Glória Patri. Et apértis.

Lectio ix.

ET apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus, & myrrham. Pulchérrime múnerum sacraménta Juvéncus présbyter uno versículo comprehéndit: Thus, aurum, myrrham, Regíque, homínique, Deóque dona ferunt. Et respónso accépto in somnis, ne redírent ad Heródem, per áliam viam revérsi sunt in regiónem suam. Qui múnera obtúlerant Dómino, consequénter respónsum accípiant, non per Angelum, sed per ipsum Dóminum; ut meritórum Joseph privilégium demonstrarétur. Revertúntur autem per áliam viam: quia infidelitáti miscéndi non erant Judæórum.

Te Deum laudámus 18.

Ad Benedictus. Ant. to. 7. r. Omnes natiónes vénient a longe, portántes múnera sua, allelúja.

Ad Magnificat. Ant. to. 8. f. Omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes, allelúja, allelúja.

SEXTA DIE.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános.

Lectio i. Cap. 15.

DEbémus autem nos firmióres imbecillitátes infirmórum sustinére, & non nobis placére. Unúsquísque vestrum próximo suo pláceat in bonum, ad ædificatiónem. Etenim Christus non sibi plácuit; sed sicut scriptum est: Impropéria improperántium tibi cecidérunt super me. Quæcúnque enim scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt: ut per patiéntiam, & consolatiónem Scripturárum spem habeámus.

℟. Tria sunt múnera prælósa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, & habent in se divína mystéria: * In auro, ut ostendátur Regis poténtia: in thure, Sacerdótem magnum confiténtur: & in myrrha, Domínicam sepultúram. ℣. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis; & de thesáuris suis mysticas ei múnerum spécies obtulérunt. In auro.

Lectio ii.

DEus autem patiéntiæ & solátii det vobis idípsum sápere in alterutrum

Digitized by Google

cum Jesu Christum: ut unánimes, uno ore honorificétis Deum, & Patrem Dómini nostri Jesu Christi. Propter quod suscípite ínvicem, sicut & Christus suscépit vos in honórem Dei. Dico enim Christum Jesum minístrum fuísse circumcisiónis propter veritátem Dei, ad confirmándas promissiónes patrum: gentes autem super misericórdia honoráre Deum, sicut scriptum est: Propterea confitébor tibi in géntibus Dómine, & nómini tuo cantábo. Et íterum dicit: Lætámini gentes cum plebe ejus. Et íterum: Laudáte omnes gentes Dóminum; & magnificáte eum omnes pópuli.

℟. In colúmbæ spécie Spíritus sanctus visus est, Et vox audíta est: Hic est Fílius meus dilectus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cœli apérti sunt super eum, & vox Patris intónuit: Hic est.

Lectio iii.

ET rursus Isaías ait: Erit radix Jesse, & qui exsúrget régere gentes, in eum gentes sperábunt. Deus autem spei répleat vos omni gáudio & pace in credéndo; ut abundétis in spe, & virtúte Spíritus sancti. Certus sum autem, fratres mei, & ego ipse de vobis, quóniam & ipsi pleni estis dilectióne, repléti omni sciéntia; ita, ut possítis alterútrum monére. Audácius autem scripsi vobis fratres ex parte, tanquam in memóriam vos redúcens; propter grátiam, quæ data est mihi a Deo, ut sim minister Christi Jesu in géntibus, sanctificans Euangélium Dei; ut fiat oblátio géntium accépta, & sanctificáta in Spíritu sancto.

℟. Reges Tharsis, & ínsulæ múnera ófferent: Reges Arabum & Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes: Reges Arabum. Glória Patri. Reges.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Fulgéntii Epíscopi.

Ex Sermóne 3. qui est de Epiphania sub initium.

Lectio iv.

IPse Deus, qui sibi in véteri Testaménto primítias offérri mandávit, homo natus, géntium primítias suo cúltui dedicávit

vit. Pallóres fúrere pe-córa matres Judæórum : Magi facti sunt primítiæ géntium : Illi de próximo adórati, isti de longínquo reváti. Ubi est, inquiunt, qui natus est Rex Judæórum? De Heróde rege Judæórum fílii jam fúerant nati. Archelaus natus est in palátio, Christus in divérsório. Archelaus natus, ut in lecto auréo pásceus; Christus aterna natus, in præsépio est brevíssimo collocátus: & tamen ille natus in palátio contémnitur, iste natus in divérsório quæritur: ille a Magis nullátenus nominátur, iste invéntus suppliciter adorátur.

℟. Illumináre, illumináre Jerúsalem, quia venit lux tua: * Et glória Dómini super te orta est.

℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, & reges in splendóre ortus tui. Et glória.

Lectio v.

QUis est iste Rex Judæórum? Pauper & dives, húmilis & sublímis. Quid est iste Rex Judæórum, qui portátur ut párvulus, adorátur ut Deus? parvus in præsépio, immensus in cœlo: vilis in pannis, pretiósus in stellis. Quid est quòd sic turbáris Heródes? Rex iste, qui natus est, non venit reges pugnándo superáre, sed vincéndo mirabíliter subjugáre. Nec ideo natus est, ut tibi succédat, sed ut in eum mundus fidéliter credat. Venit ergo, non ut pugnet vivus, sed ut triumphet occísus.

℟. Omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes, & laudem Dómino annuntiántes, * Allelúja, allelúja, allelúja, ℣. Reges Tharsis, & insulæ múnera ófferent, reges Arabum & Saba dona addúcent. Allelúja.

Lectio vi.

PUer iste, qui nunc a Magis dícitur Rex Judæórum, idem creátor est, & Dóminus Angelórum. Quapropter cujus times infántiam nascéntis, magis timére debes omnipoténtiam judicántis. Noli ergo timére regni tui succéssorem, sed time infidelitátis tuæ justíssimum damnatórem. Ite, inquit, & renuntiáte mihi, ut & ego véniens adórem eum. O cæcitas ficta, ò incredulitas impia, ò nequítia fraudulénta! Sanguis in-

Digitized by Google

nocéntium; quem crudéliter effudísti, attestátur quid de hoc púero voluísti.

℟. Magi vénium ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, & dicéntes: Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? Et vénimus adoráre Dóminum.

℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. Et vénimus. Glória Patri. Et vénimus.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 2.

CUm natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes: Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Episcópi.

Lib. 2. *in Lucæ cap.* 2. *post initium.*

QUæ sunt ista veræ fídei múnera? Aurum Regi, thus Deo, myrrha defúncto. Aliud enim Regis insígne, áliud divínæ sacraméntum potestátis, áliud honor est sepultúræ, quæ non corrúmpat corpus mórtui, sed reservet. Nos quoque, qui hæc audímus, & légimus, de thesáuris nostris tália fráures, múnera proferámus. Habémus enim thesáurum in vasis fictílibus: Si igitur in te ipso quod es, non ex te debes æstimáre, sed ex Christo: quantò magis in Christo non tua debes æstimáre, sed Christi? ℟. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec veníret ad locum, ubi puer erat: Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno: ℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus; & procidéntes adoravérunt eum: Vidéntes.

Lectio viii.

ERgo Magi de thesáuris suis offérunt múnera. Vultis scire quam bonum méritum hábeant? Stella ab his vidétur; & ubi Heródes est, non vidétur: ubi Christus est, rursus vidétur, & viam demónstrat. Ergo stella hæc via est, & via Christus: quia secúndum incarnatiónis mystérium Christus est stella. Oriétur enim stella ex Jacob, & exsúrget homo ex Israël. Déniquè, ubi Christus, & stella est. Ipse enim est stella splendida, & matutina. Sua igi-

Digitized by Google

fuitur ipſe luce ſe ſignat. ℟. Vidéntes ſtellam Magi, gavíſi ſunt gáudio magno: * Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus; & procidéntes adoravérunt eum: * Et apértis theſáuris ſuis obtulérunt ei múnera, aurum, thus, & myrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, uſque dum véniens ſtaret ſupra, ubi erat puer. Et intrántes. Glória Patri. Et apértis.

Lectio ix.

ACcipe áliud documéntum. Alia venérunt via Magi, ália rédeunt. Qui enim Chriſtum víderant, Chriſtum intelléxerant; melióres útique, quàm vénerant, revertúntur. Duæ quippe ſunt viæ: una, quæ ducit ad intéritum; ália, quæ ducit ad regnum. Illa peccatórum eſt, quæ ducit ad Heródem: hæc Chriſtus eſt, qua redítur ad pátriam. Hic enim temporális eſt incolátus, ſicut ſcriptum eſt: Multùm íncola facta eſt ánima mea.

Te Deum laudámus 18.

Ad Benedictus, Ant. to. 8. Vénient ad te, qui detrahébant tibi, & adorábunt veſtígia pedum tuórum.

Ad Magníficat, Ant. to. 1. Admóniti Magi in ſomnis, per áliam viam revérſi ſunt in regiónem ſuam.

SABBATO Infra Octavam Epiphaniæ.

Ad Veſperas.

Capitulum. *Rom.* 12.

FRatres, Obſecro vos per miſericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora veſtra hóſtiam vivéntem, ſanctam, Deo placéntem, rationábile obſequium veſtrum.

Hymnus. Hoſtis Heródes. ℣. Reges Tharſis 349.

Ad Magníficat, Ant. to. 2. Remánſit puer Jeſus in Jerúſalem, & non cognovérunt paréntes ejus, exiſtimántes illum eſſe in comitátu: & requirébant eum inter cognátos & notos.

Oratio.

VOta, quæſumus Dómine, ſupplicántis pópuli cæléſti pietáte proſéquere: ut & quæ agénda ſunt, vídeant; & ad implénda, quæ víderint, convaléſcant. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio Epiphaniæ per Antiphonam, quæ occurrit ſecundùm ordinem dierum infra Octavam.

℣. Omnes de Saba vénient allelúja.

Digitized by Google

℟. Aurum, & thus deferéntes, allelúja,

Nisi dicta sit Ant. Omnes de Saba vénient, tunc enim legitur ℣. Adoráte Deum, allelúja.

℟. Omnes Angeli ejus, allelúja.

Oratio.

DEus, qui hodiérna die Unigénitum tuum géntibus stella duce revelásti: concéde propítius; ut qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúndem Dóminum.

DOMINICA Infra Octavam Epiphaniæ.

Totum Officium dicitur de Epiphania, præter Lectiones, Capitula, Antiphonas ad Benedictus, & ad Magnificat, & Orationem.

In primo Nocturno ponitur Epístola prima ad Corinthios, quæ inferiùs post Octavam habetur 396. & legitur de ea sequentibus diebus. Lectiones verò, quæ aliquando supersunt de Epistola ad Romanos, eo anno prætermittuntur.

Quando Epiphania in Dominica venerit, Sabbato sequenti fit Officium de Dominica, & Feria sexta Vesperæ a Capitulo de Dominica cum commemoratione Octavæ.

In primo Nocturno leguntur Lectiones de Epistola ad Romanos, ut infra. Epistola verò ad Corinthios tunc ponitur ipsa die Dominica in Officio Octavæ.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános.

Lectio i. *Cap.* 16.

COmméndo autem vobis Phœben sorórem nostram, quæ est in ministério Eccléſiæ, quæ est in Cenchris: ut eam suscipiátis in Dómino digne Sanctis; & assistátis ei in quocúnque negótio vestri indigúerit: étenim ipsa quoque ástitit multis, & mihi ipsi. Salutáte Priscam & Aquilam adjutóres meos in Christo Jesu, (qui pro ánima mea suas cervíces supposuérunt: quibus non solus ego grátias ago, sed & cunctæ Eccléſiæ géntium) & domésticam Eccléſiam eórum.

℟. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cæli, & sicut colúmba super eum Spíritus mansit, & vox Patris intónuit: * Hic est Fílius meus dilectus, in quo mihi bene complácui.

℣. De-

℣. Descéndit Spíritus sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, & vox de cælo facta est. Hic est.

Lectio ii.

ROgo autem vos, fratres, ut obsérvétis eos, qui dissensiónes, & offendícula præter doctrínam, quam vos didicístis, fáciunt, & declináte ab illis. Hujuscémodi enim Christo Dómino nostro non sérviunt, sed suo ventri; & per dulces sermónes, & benedictiónes sedúcunt corda innocéntium. Vestra enim obediéntia in omnem locum divulgáta est. Gáudeo ígitur in vobis. Sed volo vos sapiéntes esse in bono, & símplices in malo.

℟. In colúmbæ spécie Spíritus sanctus visus est, Patérna vox audíta est: * Hic est Fílius meus dilectus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cæli apérti sunt super eum, & vox Patris intónuit. Hic est.

Lectio iii.

SAlútat vos Timótheus adjútor meus, & Lúcius, & Jason, & Sosípater cognáti mei. Salúto vos ego Tértius, qui scripsi epístolam, in Dómino. Salútat vos Cajus hospes meus, & univérsa Ecclésia. Salútat vos Erástus arcárius civitátis, & Quartus, frater. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum ómnibus vobis. Amen.

℟ Reges Tharsis, & ínsulæ múnera ófferent: * Reges Arabum & Saba dona Dómino Deo addúcent.

℣. Omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes. Reges Arabum. Glória Patri. Reges Arabum.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Sermo 4. de Epiphania.

Lectio iv.

JUstum & rationábile, dilectíssimi, veræ pietátis obséquium est, in diébus, qui divínæ ópera misericórdiæ proteständtur, toto corde gaudére, & honorífice ea, quæ ad salútem nostram gesta sunt, celebráre, vocánte nos ad hanc devotiónem ipsa recurréntium témporum lege, quæ nobis post diem, in quo coætérnus Patri Fílius Dei natus ex Vírgine est, brevi intervállo Epiphaníæ intulit festum, ex apparitióne Dómini consecrátum.

℟. Illumináre, illumináre

Digitized by Google

Jerúsalem, quia venit lux tua: * Et glória Dómini super te orta est.

℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, & reges in splendóre ortus tui. Et glória.

Lectio v.

IN quo fídei nóstræ magnum præsídium providéntia divína constítuit: ut, dum solémni veneratióne recólitur adoráta in exórdiis suis Salvatóris infántia, per ipsa originália documénta probarétur veri hóminis in Christo orta natúra. Hoc enim est, quod justíficat ímpios: hoc est, quod ex peccatóribus facit sanctos, si in uno eodémque Dómino nostro Jesu Christo & vera Déitas, & vera credátur humánitas: Déitas, qua ante ómnia sécula in forma Dei æquális est Patri humánitas, qua novíssimis diébus in forma servi unítus est hómini.

℟. Omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes, & laudem Dómino annuntiántes, * Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Reges Tharsis, & ínsulæ múneraófferent, reges Arabum & Saba dona addúcent. Allelúja.

Lectio vi.

ADroborándum ergo hanc fidem, quæ contra ómnes pronuntiabátur erróres, ex magna gestum est divíni pietáte consílii, ut gens in longínqua Orientális plagæ regióne consístens, quæ spectandórum síderum arte pollébat, signum nati púeri, qui supra omnem Israël esset regnatúrus, accíperet. Nova étenim cláritas apud Magos stellæ illustrióris appáruit, & intuéntium ánimos ita admiratióne suæ splendóris implévit, ut nequáquam sibi créderent negligéndum, quod tanto nuntiabátur indício.

℟. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, & dicéntes: Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum.

℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. Et vénimus. Glória Patri. Et vénimus.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 2.

CUm factus esset Jesus annórum duódecim, ascendéntibus illis Jerosólymam secúndum consuetúdinem diei festi, consumma-

matísque diébus, cùm redíssent, remánsit puer Jesus in Jerúsalem. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. in cap. 2. Lucæ, in fine.

A Duodécimo anno, ut légimus, Domínicæ súmitur dispútatiónis exórdium. Hìc enim prædicándæ fídei euangelizántium número debebátur. Nec otiósè immemor suórum secúndùm carnem paréntum, qui secúndùm carnem útique sapiéntia Dei implebátur & grátia, post tríduum reperítur in templo: ut esset indício, quia post tríduum triumphális illíus passiónis, in sede celésti, & honóre divíno fídei nostræ se suscitátus osténderet, qui mórtuus credebátur.

℟. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec veníret ad locum, ubi puer erat: * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno.

℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus; & procidéntes adoravérunt eum. Vidéntes autem.

Lectio viii.

QUid est quòd me quærebátis? Duæ sunt in Christo generatiónes: una est patérna, matérna áltera. Patérna illa divínior; matérna verò, quæ in nostrum labórem úsúmque descéndit. Et ídeo quæ supra natúram, supra ætátem, supra consuetúdinem sunt, non humánis assignánda virtútibus, sed divínis referénda sunt potestátibus. Alíbi eum ad ministérium mater impéllit, hìc mater arguítur, quia adhuc quæ humána sunt, éxigat. Sed cùm hìc duódecim describátur annórum, illic discípulos habére dicátur; vides matrem didicísse a fílio, ne exígeret a validióre ministérium, quæ stupébat in junióre miráculum.

℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno: * Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus; & procidéntes adoravérunt eum: * Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurum, thus, & myrrham.

℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usquè dum vé-

niens staret supra, ubi erat puer. Et intrántes: Glória Patri. Et apértis.

Lectio ix.

ET venit Názareth, & erat súbditus illis. Quid enim magíster virtútis, nisi officium pietátis implóret? Et mirámur, si Patri defert, qui súbditur matri? Non útique infirmitátis, sed pietátis ista subjéctio est: attóllat licét sævis emíssus látebris cóluber perfidiæ caput, & serpentínis évomat veména pectóribus. Cùm dicit se Fílius missum, majórem hæréticus appélletPatrem, ut imperféctum Fílium dicat, qui potest habére majórem: ut aliénis auxíliis ásserat eum, qui míttitur, indigére. Nunquid & humáno egébat auxílio, ut matérno servíret império?

Te Deum laudámus 18.

AD LAUDES, & per Horas, Ant. to. 2.

ANte lucíferum génitus, & ante sécula, Dóminus Salvátor noster hódie mundo appáruit.

Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis 19.

Ant. to. 1. Venit lumen tuum Jerúsalem; & glória Dómini super te orta est: & ambulábunt gentes in lúmine tuo, allelúja.

Ant. to. 1. Apértis thesáuris suis obtulérunt Magi Dómino, aurum, thus, & myrrham, allelúja.

Ant. to. 4. Mária & flúmina benedícite Dómino: hymnum dícite fontes Dómino, allelúja.

Ant. to. 7. Stella ista, sicut flamma corúscat, & Regem regum Deum demónstrat: Magi eam vidérunt, & magno Regi múnera obtulérunt.

Capitulum. *Rom.* 12.

FRatres, Obsécro vos per misericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum.

Hymnus. Ósola magnárum úrbium 363.

℣. Adoráte Deum, allelúja.

℟. Omnes Angeli ejus, allelúja.

Ad Benedictus, Ant. to. 2. Remánsit puer Jesus in Jerúsalem, & non cognovérunt paréntes ejus, existimántes illum esse in comitátu: & requirébant eum inter cognátos & notos.

Ora-

Digitized by Google

Oratio.

VOta, quæsumus Dómine, supplicántis pópuli cæléſti pietáte proſéquere: ut & quæ agénda sunt, vídeant; & ad implénda, quæ víderint, convaléſcant. Per Dóminum. Deinde fit commemoratio de Epiphania. Ant. Hódie cæléſti sponſo juncta eſt Eccléſia, quóniam in Jordáne lavit Chriſtus ejus crímina: currunt cum munéribus Magi ad regáles núptias; & ex aqua facto vino lætántur convívæ, allelúja.

℣. Omnes de Saba vénient, allelúja.

℟. Aurum & thus deferéntes; allelúja.

Oratio. Deus, qui hodiérna die, ut ſupra 386.

Ad Tertiam, Ant. Venit lumen tuum.

Capitulum. Fratres, Obſecro vos.

℟. breve. Reges Tharſis, & ínſulæ múnera ófferent,* Allelúja, allelúja. Reges Tharſis.

℣. Reges Arabum & Saba dona addúcent. Allelúja, allelúja.

Glória Patri. Reges Tharſis.

℣. Omnes de Saba vénient, allelúja.

℟. Aurum & thus deferéntes, allelúja.

Ad Sextam, Ant. Apéritis theſáuris ſuis.

Capitulum. *Rom.* 12.

DIco enim per grátiam, quæ data eſt mihi, ómnibus qui ſunt inter vos: Non plus ſápere quàm opórtet ſápere, ſed ſápere ad ſobrietátem.

℟. breve. Omnes de Saba vénient,* Allelúja, allelúja. Omnes.

℣. Aurum & thus deferéntes. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Omnes.

℣. Adoráte Dóminum, allelúja.

℟. In aula ſancta ejus, allelúja.

Ad Nonam, Ant. Stella iſta.

Capitulum. *Rom.* 12.

SIcut enim in uno córpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eúndem actum habent: ita multi unum corpus ſumus in Chriſto, ſinguli autem alter altérius membra in Chriſto Jeſu Dómino noſtro.

℟. breve. Adoráte Dóminum,* Allelúja, allelúja. Adoráte.

℣. In aula ſancta ejus. Allelúja, allelúja.

Digitized by Google

Glória Patri. Adoráte. ℣. Adoráte Deum, allelúja. ℟. Omnes Angeli ejus, allelúja.

Ad Vesperas, Ant. Ante lucíferum, cum reliquis de Laudibus. Psal. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica 142.

Capitulum. Fratres, Obsecro vos 390. Hymn. Hostis Heródes impie. ℣. Reges Tharsis 349.

Ad Magnificat, Ant. to. 8. Fili, quid fecísti nobis sic? Ego & pater tuus doléntes quærebámus te. Quid est quòd me quærebátis? nesciebátis quia in iis, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse?

Oratio. Vota, quæsumus Dómine, ut supra.

Et fit commemoratio de Epiphania. Ant. Tribus miráculis ornátum diem sanctum cólimus: hódie stella Magos duxit ad præsépium: hódie vinum ex aqua factum est ad núptias: hódie in Jordáne a Joánne Christus baptizári vóluit, ut salváret nos, allelúja.

℣. Omnes de Saba vénient, allelúja.

℟. Aurum & thus deferéntes, allelúja.

Oratio. Deus, qui hodiérna die, ut supra 386.

Si Octava Epiphaniæ venerit in Dominica, nihil fit de Dominica in ipsa die Octavæ; sed tantùm in primis Vesperis diei Octavæ fit commemoratio pro secundis Vesperis Dominicæ infra Octavam, de qua celebratum est Officium eo die. Ant. Fili, quid fecísti. ℣. Omnes de Saba. qui Versus etiam dicitur, quando Octava Epiphaniæ venerit in Feria secunda pro commemoratione Dominicæ in primis Vesperis diei Octavæ.

IN DIE OCTAVA

Epiphaniæ Duplex.

In primis Vesperis omnia dicuntur sicut in primis Vesperis Epiphaniæ 349. excepta Oratione, quæ dicitur ut sequitur.

Oratio.

DEus, cujus Unigénitus in substántia nostræ carnis appáruit: præsta quæsumus; ut per eum, quem símilem nobis foris agnóvimus, intus reformári mereámur. Qui tecum vivit, & regnat.

Ad Matutinum, Invitatorium, Hymnus, & Psalmi, ut infra Octavam: cetera dicuntur, sicut in die Epiphaniæ, præter Lectiones.

In

In primo Nocturno legúntur Lectiones de Epístola prima ad Corinthios, quæ occúrrunt secundùm superiorem Rubricam 386.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

Oratione in sancta Lumina.

Lectio iv.

NOn possum cohibére lætítiæ voluptátem, sed mente extóllor, & afficior: & própriæ pusillitátis oblítus, officium magni Joánnis, immo pótiùs famulátum subíre conténdo, ac géstio: & licèt non sim præcúrsor, de erémo tamen vénio. Christus ergo illumináture, immo pótiùs fulgóre suo nos illúminat: Christus baptizátur; simul & nos descendámus, ut cum ipso páriter ascendámus.

℟. Illumináre, illumináre Jerúsalem, quia venit lux tua: * Et glória Dómini super te orta est.

℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, & reges in splendóre ortus tui. Et.

Lectio v.

JOánnes baptízat, & accédit Jesus, sanctíficans quidem & ipsum, qui baptízat; præcípuè tamen ut & véterem Adam sepéliat in aquis, & ante ómnia, ut per hæc sanctificéntur aquæ Jordánis: ut sicut erat spíritus & caro, ita & his, qui baptizándi erant, in spíritu & aqua sanctificatiónis succéssio traderétur. Non súscipit Baptísta, conténdit Jesus. Ego, inquit, opus hábeo a te baptizári. Lucérna dicit ad Solem, & vox dóquitur ad Verbum.

℟. Omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes, & laudem Dómino annuntiántes, * Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Reges Tharsis, & ínsulæ múnera ófferent, reges Arabum & Saba dona addúcent. Allelúja.

Lectio vi.

AScéndit Jesus de aqua, secum quodámmodo demérsum edúcens & élevans mundum: & vidit non dívidi cælum, sed aperíri, quod sibi ac nobis post se aliquándo Adam ille conclúserat; sicut & ígneo gládio paradísus fúerat conclúsus. Spíritus sanctus testimónium pérhibet: símilia nanque sibi ipsa concúrrunt. Decelo testimónium defértur: inde enim erat ille, cui testimónium perhibétur.

℟. Ma-

Digitized by Google

℟. Magi vénium ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, & dicéntes: Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? Et vénimus adoráre Dóminum.

℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. Et vénimus.

Glória Patri. Et vénimus.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* i.

IN illo témpore: Vidit Joánnes Jesum veniéntem ad se, & ait: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccátum mundi. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 6 in Joann. ante médium.

ANtequam veníret Dóminus, ut baptizarétur a Joánne in Jordáne, nóverat eum illis vócibus, ubi ait: Tu ad me venis baptizári? Ego a te débeo baptizári. Sed ecce Dóminum nóverat, nóverat Fílium Dei. Unde probámus, quòd jam nóverat, quia ipse baptizáret in Spíritu sancto? Antequam veníret ad flúvium, cùm multi ad Joánnem currerent baptizári, ait illis: Ego quidem baptízo vos in aqua: qui autem post me venit, major me est: cujus non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere: ipse vos baptizábit in Spíritu sancto & igni. Jam & hoc nóverat.

℟. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec veníret ad locum, ubi puer erat. Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno.

℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus; & procidéntes adoravérunt eum. Vidéntes autem.

Lectio viii.

QUid ergo per colúmbam dídicit, ne mendax póstea inveniátur, (quod avértat a nobis Deus opinári) nisi quamdam proprietátem, in Christo talem futúram, ut quamvis multi minístri baptizatúri essent, sive justi, sive injústi, non tribuerétur sánctitas baptísmi, nisi illi, super quem descéndit colúmba, de quo dictum est: Hic est qui baptízat in Spíritu sancto? Petrus baptízet, hic est qui baptízat: Paulus baptízet, hic est, qui baptízat: Judas

das baptízet, hic est qui baptízat. Nam si pro diversitáte meritórum baptísma sanctum est: quia divérsa sunt mérita, divérsa erunt baptísmata: & tantò quisque áliquid mélius putátur accípere, quantò a melióre vidétur accepísse.

℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus; & procidéntes adoravérunt eum. * Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurum, thus, & myrrham. ℣ Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens stáret supra ubi erat puer. Et intrántes. Glória Patri. Et apértis.

Lectio ix.

IPsi sancti (intellígite fratres) boni pertinéntes ad colúmbam, pertinéntes ad sortem civitátis illíus Jerúsalem, ipsi boni in Eccléfia, de quibus dicit Apóstolus, Novit Dóminus qui sunt ejus; diversárum gratiárum sunt, non omnes pária mérita habent. Sunt álii álíis sanctióres, sunt álii álíis melióres. Quare ergo si unus ab illo, verbi grátia, justo, sanctio baptizétur, álius ab álio inferióris mériti apud Deum, inferióris gradus, inferióris continéntiæ, inferióris vitæ, unum tamen & par & æquále est, quod accepérunt, nisi quia hic est, qui baptízat?

Te Deum laudámus 18.

Ad Laudes, & per Horas, & ad Vesperas, omnia dicuntur sicut in die Epiphaniæ excepta Oratione, quæ est, Deus, cujus Unigénitus 39.

Si Octava Epiphaniæ venerit in Sabbato, in secundis Vesperis Octavæ fit de Festo SS. Nominis Jesu, cum commemoratione Octavæ, & Dominicæ secundæ post Epiphaniam. Quando autem Septuagesima venerit in prima Dominica post Octavam Epiphaniæ, tunc præfatum Festum SS. Nominis Jesu transfertur in primam diem non impeditam: & in primo Sabbato post Octavam, non impedito Festo novem Lectionum, alioquin prima die post Octavam, fiat Officium de Feria, in qua ponuntur Responsoria primi Nocturni Dominicæ secundæ post Epiphaniam, & tres Lectiones leguntur de Ho-

Digitized by Google

Homilia eiusdem Dominicæ, cum ejus Antiphona ad Benedictus, & Oratione. Festum verò Semiduplex in ea occurrens transfertur in primam diem similiter non impeditam.

DOMINICA PRIMA

post Epiphaniam, quæ est infra Octavam.

In primo Nocturno legitur Epistola prima ad Corinthios, secundùm superiorem Rubricam 386.

Incipit Epistola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i. *Cap.* 1.

PAulus vocátus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, & Sósthenes frater, Eccléstiæ Dei quæ est Corínthi, sanctificátis in Christo Jesu, vocátis sanctis, cum ómnibus, qui ínvocant nomen Dómini nostri Jesu Christi, in omni loco ipsórum, & nostro. Grátia vobis & pax a Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo.

℟. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cæli, & sicut colúmba super eum Spíritus mansit, & vox Patris intónuit: * Hic est Fílius meus dilectus, in quo mihi bene complácui.

℣. Descéndit Spíritus sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, & vox de cælo facta est. Hic est.

Lectio ii.

GRátias ago Deo meo semper pro vobis in grátia Dei, quæ data est vobis in Christo Jesu: quòd in ómnibus dívites facti estis in illo, in omni verbo, & in omni sciéntia: sicut testimónium Christi confirmátum est in vobis; ita ut nihil vobis desit in ulla grátia, exspectántibus revelatiónem Dómini nostri Jesu Christi, qui & confirmábit vos usque in finem sine crímine, in die advéntus Dómini nostri Jesu Christi: Fidélis Deus, per quem vocáti estis in societátem Fílii ejus Jesu Christi Dómini nostri.

℟. In colúmbæ spécie Spíritus sanctus visus est, Patérna vox audíta est: * Hic est Fílius meus dilectus, in quo mihi bene complácui.

℣. Cæli apérti sunt super eum, & vox Patris intónuit. Hic est.

Lectio iii.

OBsécro autem vos, fratres, per nomen Dómini nostri Jesu Christi, ut idípsum dicátis omnes, & non sint in vobis schís-

schísmata: sitis autem perfécti in eódem sensu, & in eádem sententia. Significatum est enim mihi de vobis, fratres mei, ab iis qui sunt Chloës, quia contentiónes sunt inter vos. Hoc autem dico, quod unúsquísque vestrúm dicit: Ego quidem sum Pauli: ego autem Apóllo: ego verò Cephæ: ego autem Christi. Divísus est Christus? Nunquid Paulus crucifíxus est pro vobis? aut in nómine Pauli baptizáti estis?

℟. Reges Tharsis, & ínsulæ múnera ófferent, * Reges Arabum & Saba, dona Dómino Deo addúcent.

℣. Omnes de Saba vénient aurum & thus deferéntes. * Reges.

Glória Patri. Reges.

In secundo & tertio Nocturno leguntur Lectiones Dominicæ infra Octavam 387.

Si verò dies Octava venerit in Dominica, dicuntur de die Octava 393.

FERIA SECUNDA

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio i. *Cap.* 2.

ET ego, cùm venísssem ad vos, fratres, veni non in sublimitáte sermónis, aut sapiéntiæ, annúntians vobis testimónium Christi. Non enim judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, & hunc crucifíxum. Et ego in infirmitáte, & timóre, & tremóre multo fui apud vos: & sermo meus, & prædicátio mea non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne spíritus & virtútis: ut fides vestra non sit in sapiéntia hóminum, sed in virtúte Dei.

Lectio ii.

SApiéntiam autem lóquimur inter perfectos; sapiéntiam verò non hujus séculi, neque príncipum hujus séculi, qui destruúntur: sed lóquimur Dei sapiéntiam in mystério, quæ abscóndita est, quam prædestinávit Deus ante sécula in glóriam nostram, quam nemo príncipum hujus séculi cognóvit: si enim cognovíssent, nunquam Dóminum glóriæ crucifixíssent. Sed sicut scriptum est: Quod óculus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascéndit, quæ præparávit Deus iis, qui díligunt illum.

Le-

Digitized by Google

Lectio iii.

NObis autem revelávit Deus per Spíritum suum: Spíritus enim ómnia scrutátur, étiam profúnda Dei. Quis enim hóminum scit quæ sunt hóminis, nisi spíritus hóminis, qui in ipso est? ita & quæ Dei sunt, nemo cognóvit, nisi Spíritus Dei. Nos autem non spíritum hujus mundi accépimus, sed Spíritum, qui ex Deo est, ut sciámus quæ a Deo donáta sunt nobis; quæ & lóquimur non in doctis humánæ sapiéntiæ verbis, sed in doctrína Spíritus, spirituálibus spirituália comparántes.

FERIA TERTIA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio i. *Cap.* 5.

OMníno audítur inter vos fornicátio, & talis fornicátio, qualis nec inter gentes, ita ut uxórem patris sui áliquis hábeat. Et vos inflati estis: & non magis luctum habuístis, ut tollátur de médio vestrûm qui hoc opus fecit. Ego quidem absens córpore, præsens autem spíritu; jam judicávi ut præsens, eum qui sic operátus est, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, congregátis vobis & meo spíritu, cum virtúte Dómini nostri Jesu, trádere hujúsmodi sátanæ in intéritum carnis, ut spíritus salvus sit in die Dómini nostri Jesu Christi.

Lectio ii.

NOn est bona gloriátio vestra. Nescítis quia módicum fermentum totam massam corrúmpit? Expurgáte vetus fermentum, ut sitis nova conspérsio, sicut estis ázymi. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Itaque epulémur, non in fermento véteri, neque in fermento malítiæ, & nequítiæ: sed in ázymis sinceritátis, & veritátis.

Lectio iii.

SCripsi vobis in epístola: Ne commiscéamini fornicáriis. Non útique fornicáriis hujus mundi, aut aváris, aut rapácibus, aut idólis serviéntibus: alióquin debuerátis de hoc mundo exísse. Nunc autem scripsi vobis, non commiscéri: si is, qui frater nominátur, est fornicátor, aut avárus, aut idólis sérviens, aut malédicus, aut ebriósus, aut rapax: cum hujúsmodi nec cibum súmere.

FE-

FERIA QUARTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio i. *Cap.* 6.

AUdet áliquis vestrûm habens negótium adversùs álterum, judicári apud ínfquos, & non apud sanctos? An nescítis, quóniam sancti de hoc mundo judicábunt? Et si in vobis judicábitur mundus, indígni estis qui de mínimis judicétis? Nescítis quóniam Angelos judicábimus? quantò magis seculária? Seculária ígitur judícia si habuéritis; contemtíbiles, qui sunt in Eccléfia, illos constitúite ad judicándum. Ad verecúndiam vestram dico. Sic non est inter vos sápiens quisquam, qui possit judicáre inter fratrem suum? Sed frater cum fratre judício conténdit: & hoc apud infidéles?

Lectio ii.

JAm quidem omníno delíctum est in vobis, quòd judícia habétis inter vos. Quare non magis injúriam accípitis? quare non magis fraudem patímini? Sed vos injúriam fácitis, & frandátis: & hoc frátribus. An nescítis, quia iníqui regnum Dei non possidébunt? Nolíte errâre: Neque fornicárii, neque idólis serviéntes, neque adúlteri, neque molles, neque masculórum concubitóres, neque fures, neque avári, neque ebrióſi, neque malédici, neque rapáces, regnum Dei possidébunt. Et hæc quidam fuístis: sed ablúti estis, sed sanctificáti estis, sed justificáti estis in nómine Dómini nostri Jesu Christi, & in Spíritu Dei nostri.

Lectio iii.

OMnia mihi licent, sed non ómnia expédiunt. Omnia mihi licent, sed ego sub nullíus rédigar potestáte. Esca ventri & venter escis: Deus autem & hunc & has dístruet: corpus autem non fornicatióni, sed Dómino: & Dóminus córpori. Deus verò & Dóminum suscitávit: & nos suscitábit per virtútem suam. Nescítis, quóniam córpora vestra membra sunt Christi? Tollens ergo membra Christi, fáciam membra meretrícis? Abfit. An nescítis, quóniam qui adhæret meretrici, unum corpus efficitur? Erunt enim (inquit) duo in carne una. Qui autem adhæret Dómino, unus spíritus

tus est. Fúgite fornicatiónem.

FERIA QUINTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio i. *Cap.* 7.

DE quibus autem scripsístis mihi: Bonum est hómini muliérem non tángere: propter fornicatiónem autem unusquísque suam uxórem hábeat, & unaquæque suum virum hábeat. Uxóri vir débitum reddat: simíliter autem & uxor viro. Múlier sui córporis potestátem non habet, sed vir. Simíliter autem & vir sui córporis potestátem non habet, sed múlier.

Lectio ii.

NOlíte fraudáre ínvicem, nisi fórte ex consénsu ad tempus, ut vacétis oratióni: & íterum revertímini in idípsum, ne tentet vos sátanas propter incontinéntiam vestram. Hoc autem dico secúndùm indulgéntiam, non secúndùm impérium. Volo enim omnes vos esse sicut meípsum. Sed unusquísque próprium donum habet ex Deo: álius quidem sic, álius verò sic. Dico autem non núptis, & víduis: bonum est illis, si sic permáneant sicut & ego. Quòd si non se cóntinent, nubant. Mélius est enim núbere, quàm uri.

Lectio iii.

IIs autem, qui matrimónio juncti sunt, præcípio non ego, sed Dóminus, uxórem a viro non discédere: quòd si discésserit, manére innúptam, aut viro suo reconciliári. Et vir uxórem non dimíttat. Nam céteris ego dico, non Dóminus. Si quis frater uxórem habet infidélem, & hæc conséntit habitáre cum illo, non dimíttat illam. Et si qua múlier fidélis habet virum infidélem, & hic conséntit habitáre cum illa, non dimíttat virum: sanctificátus est enim vir infidélis per mulíerem fidélem, & sanctificáta est múlier infidélis per virum fidélem: alióquin fílii vestri immúndi essent, nunc autem sancti sunt.

FERIA SEXTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio i. *Cap.* 13.

SI línguis hóminum loquar & Angelórum, charitátem autem non hábeam, factus sum velut æs sónans, aut cymbalum tínniens. Et si habúero prophe-

Digitized by Google

phetíam, & nóverim mystéria ómnia, & omnem sciéntiam: & si habúero omnem fidem, ita ut montes tránsferam, charitátem autem non habúero, nihil sum. Et si distribúero in cibos páuperum omnes facultátes meas, & si tradídero corpus meum, ita ut árdeam, charitátem autem non habúero, nihil mihi prodest.

Lectio iii.

CHáritas pátiens est, benígna est: Cháritas non æmulátur, non agit pérperam, non inflátur, non est ambitiósa, non quærit quæ sua sunt, non irritátur, non cógitat malum, non gaudet super iniquitáte, congáudet autem veritáti: ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet. Cháritas nunquam éxcidit, sive prophetíæ evacuabúntur, sive linguæ cessábunt, sive sciéntia destruétur. Ex parte enim cognóscimus, & ex parte prophetámus. Cùm autem vénerit quod perfectum est, evacuábitur quod ex parte est.

Lectio iii.

CUm essem párvulus, loquébar ut párvulus, sapiébam ut párvulus, cogitábam ut párvulus. Quando autem factus sum vir, evacuávi quæ erant párvuli. Vidémus nunc per spéculum in ænígmate; tunc autem fácie ad fáciem. Nunc cognósco ex parte; tunc autem cognóscam, sicut & cógnitus sum. Nunc autem manent fides, spes, cháritas, tria hæc: major autem horum est cháritas.

SABBATO.

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio i. *Cap.* 16.

DE collétis autem, quæ fiunt in sanctos, sicut ordinávi Eccléfiis Galátiæ, ita & vos fácite: Per unam sábbati unusquísque vestrûm apud se sepónat, recóndens quod ei bene placúerit: ut non, cùm vénero, tunc collectæ fiant. Cùm autem præsens fúero: quos probavéritis per epístolas, hos mittam perférre grátiam vestram in Jerúsalem. Quòd si dignum fúerit ut & ego eam, mecum ibunt.

Lectio ii.

VEniam autem ad vos, cùm Macedóniam pertransíero: nam Macedóniam pertransíbo. Apud vos autem fórsitan manébo, vel étiam hiemábo: ut

Digitized by Google

vos me deducátis quócunque fero. Nolo enim vos modò in tránsitu vidére: spero enim me aliquántulum témporis manére apud vos, si Dóminus permíserit. Permanébo autem Epheſi uſque ad Pentecóſten. Oſtium enim mihi apértum eſt magnum & évidens: & adverſárii multi.

Lectio iii.

SI autem vénerit Timótheus, vidéte ut ſine timóre ſit apud vos: opus enim Dómini operátur, ſicut & ego. Ne quis ergo illum ſpernat: dedúcite autem illum in pace, ut véniat ad me: exſpécto enim illum cum frátribus. De Apóllo autem fratre, vobis notum fácio, quóniam multùm rogávi eum, ut veníret ad vos cum frátribus: & útique non fuit volúntas, ut nunc veníret: véniet autem, cùm ei vácuum fúerit. Vigiláte, ſtate in fide, virſiliter ágite, & confortámini. Omnia veſtra in charitáte fiant.

SABBATO PRIMO

poſt Octavam Epiphaniæ.

Veſp. de Feſto SS Nominis Jeſu, ut in proprio Feſtorum, cum commemoratione Dominicæ ſecundæ poſt Epiphaniam, pro qua Antiphona, & ℣. ut in Pſalterio 165.

Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui cæléſtia ſimul & terréna moderáris: ſupplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi, & pacem tuam noſtris concéde tempóribus. Per Dóminum.

DOMINICA II.

poſt Epiphaniam.

Omnia ut in Pſalterio, præter ea, quæ hic ſunt propria.

In primo Nocturno.

Incipit Epiſtola ſecúnda beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio i. *Cap.* 1.

PAulus Apóſtolus Jeſu Chriſti per voluntátem Dei, & Timótheus frater, Eccléſiæ Dei quæ eſt Corínthi, cum ómnibus ſanctis, qui ſunt in univérſa Achája. Grátia vobis & pax a Deo Patre noſtro, & Dómino Jeſu Chriſto. Benedíctus Deus & Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti, Pater miſericordiárum, & Deus totíus conſolatiónis, qui conſolátur nos in omni tribulatióne noſtra: ut poſſímus & ipſi conſolári eos, qui in omni preſſúra

Digitized by Google

ſtra ſunt, per exhortatiónem, qua exhortámur & ipſi a Deo. Quóniam ſicut abúndant paſſiónes Chriſti in nobis; ita & per Chriſtum abúndat conſolátio noſtra.

℟. Dómine, ne in ira tuá árguas me, neque in furóre tuo corrípias me. * Miſerére mei Dómine, quóniam infírmus ſum.

℣. Timor & tremor venérunt ſuper me, & contexérunt me ténebræ. Miſerére mei.

Lectio ii.

SIve autem tribulámur pro veſtra exhortatióne & ſaliúte, ſive conſolámur pro veſtra conſolatióne, ſive exhortámur pro veſtra exhortatióne & ſaliúte, quæ operátur toleránti am earúndem paſſiónum, quas & nos pátimur: ut ſpes noſtra firma ſit pro vobis: ſciéntes, quòd ſicut ſócii paſſiónum eſtis, ſic éritis & conſolatiónis.

℟. Deus, qui ſedes ſuper thronum, & júdicas æquitátem, eſto refúgium páuperum in tribulatióne: * Quia tu ſolus labórem & dolórem conſíderas.

℣. Tibi enim derelíctus eſt pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia tu.

Lectio iii.

NOn enim vólumus ignoráre vos fratres, de tribulatióne noſtra, quæ facta eſt in Aſia, quóniam ſupra modum graváti ſumus ſupra virtútem, ita ut tæderet nos étiam vívere. Sed ipſi in nobiſmetípſis reſpónſum mortis habúimus, ut non ſimus fidéntes in nobis, ſed in Deo, qui ſúſcitat mórtuos: qui de tantis perículis nos erípuit, & éruit: in quem ſperámus, quóniam & adhuc erípiet, adjuvántibus & vobis in oratióne pro nobis: ut ex multórum perſónis, ejus quæ in nobis eſt donatiónis, per multos grátiæ agántur pro nobis.

℟. A dextris eſt mihi Dóminus, ne commóvear: * Propter hoc dilatátum eſt cor meum, & exſultávit lingua mea.

℣. Dóminus pars hereditátis meæ, & cálicis mei. Propter.

Glória Patri. Propter.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chryſóſtomi.

Ex Præf. in Epiſt. B. Pauli.

Lectio iv.

BEáti Pauli Epiſtolárum lectiónem dum aſſíduè auſcúlto, perque heb-

Digitized by Google

hebdómadas síngulas bis sæpè, & ter & quater, quotiescúnque sanctórum Mártyrum memórias celebrámus, gáudio exsúlto, tuba illa spirituáli pérfruens, & éxcitor, ac desidério incaléfco, vocem mihi amícam agnóscens, & feré præséntem ipsum intuéri, & disseréntem audíre vídeor. Sed tamen dóleo, & moléste fero, quòd virum hunc non omnes, sicut par est, cognóscunt: verùm ita illum nonnúlli ignórant, ut ne Epistolárum quidem ejus númerum planè sciant. Hoc verò non imperítia facit: sed quòd nolint beáti hujus viri scripta assíduè in mánibus habére.

℟. Notas mihi fecísti Dómine vias vitæ: * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Tu es qui restítues hereditátem meam mihi. Adimplébis.

Lectio v.

Neque enim nos, quæ scimus, si quid scimus, ab ingénii bonitáte atque acúmine scimus: sed quòd erga hunc virum impénsè affécti, ab illíus lectióne nunquam discédimus: síquidem qui amant, ii plus quàm céteri omnes eórum facta norunt, quos amant, ut qui de iis ipsis sint solíciti. Id quod beátus hic véluti osténdens, ad Philippénses ait: Sicut est mihi justum, ut hoc de vobis ómnibus séntiam, eò quòd hábeam vos in corde, & in vínculis meis, & in defensióne & confirmatióne Euangélii.

℟. Díligam te Dómine, virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum. ℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus. Et refúgium meum.

Lectio vi.

Quapropter si & vos quoque lectióni diligénter atténdere voluéritis, nihil áliud vobis erit requiréndum. Verax est enim Christi sermo dicéntis: Quærite, & inveniétis: pulsáte, & aperiétur vobis. Céterùm, quandóquidem complúres ex iis, qui huc nobíscum convéniunt, & liberórum educatiónem, & uxóris curam, & famíliæ providéntiam suscepére, ob idque totos sese huic labóri dare non sústinent: at certè ipsi vos excitáte ad ea, sal-

Digitized by Google

Ítem capiénda, quæ álii colligerint; stúdii tantúndem iis, quæ dicta fúerint, auscultándis, quantum pecúniis colligéndis impertiéntes. Nam etsi turpe sit, non nisi tantum stúdii a vobis exígere: optábile tamen erit, si tantum saltem tribuátis.

℟. Dómini est terra, & plenitúdo ejus: * Orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo.

℣. Ipse super mária fundávit eam, & super flúmina præparávit illam. Orbis.

Glória Patri. Orbis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* 2.

IN illo témpore: Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, & erat mater Jesu ibi. Vocátus est autem & Jesus, & discípuli ejus ad núptias. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 9. *in Joann. post init.*

QUòd Dóminus invitátus venit ad núptias, étiam excépta mystica significatióne, confirmáre vóluit quòd ipse fecit núptias. Futúri enim erant, de quibus dixit Apóstolus, prohibéntes núbere, & dicéntes quòd malum essent núptiæ, & quòd diábolus eas fecísset: cùm idem Dóminus dicat in Euangélio, interrogátus utrùm líceat hómini dimíttere uxórem suam ex quálibet causa, non licére, excépta causa fornicatiónis. In qua responsióne, si meminístis, hoc ait: Quod Deus conjúnxit, homo non séparet.

℟. Ad te Dómine levávi ánimam meam: * Deus meus in te confído, non erubéscam.

℣. Custódi ánimam meam, & éripe me, Deus.

Lectio viii.

ET qui benè eruditi sunt in fide Cathólica, novérunt quòd Deus fécerit núptias; & sicut conjúnctio a Deo, ita divórtium a diábolo sit. Sed propterea in causa fornicatiónis licet uxórem dimíttere: quia ipsa esse uxor prior nóluit, quæ fidem conjugálem marito non servávit. Nec illæ, quæ virginitátem Deo vovent, quanquam ampliórem gradum honóris & sanctitátis in Eccléfia téneant, sine núptiis sunt: nam & ipsæ pértinent ad núptias cum tota Eccléfia, in quibus

Digitized by Google

núptiis sponsus est Christus.

℟. Duo Séraphim clamábant, alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glóriâ eius.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus.

Glória Patri. Plena est.

Hoc Responsorium semper dicitur post Octavam. Lectionem ab hac Dominica usque ad Septuagesimam in Dominicis tantùm.

Lectio ix.

AC per hoc ergo Dóminus invitátus venit ad núptias, ut conjugális cástitas firmarétur, & osténderétur sacraméntum nuptiárum: quia & illárum nuptiárum sponsus persónam Dómini figurábat, cui dictum est: Servásti vinum bonum usque adhuc. Bonum enim vinum Christus servávit usque adhuc, id est, Euangélium suum. Te Deum laudámus 18.

Ad Laudes, omnia ut in Psalterio 19.

Ad Benedictus Ant. to. 1. Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, & erat ibi Jesus cum María matre sua.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui cæléstia simul & terréna moderáris: supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi, & pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dñm.

Deinde fiunt Commemorationes, ut supra in Vesperis Sabbati 166.

Ad Horas, & Vesperas, omnia, ut in Psalterio de Dominica.

Ad Magnificat, Ant. to. 1. Deficiénte vino, jussit Jesus impléri hydrias aqua, quæ in vinum convérsa est, alleluja.

Oratio. Omnípotens.

Deinde fiunt Commemorationes. ut supra in Vesperis Sabbati 166.

Post Octavam Epiphaniæ usque ad Quadragesimam, quando occurrit fieri de Feria, fit Officium ut in Psalterio, exceptis iis, quæ sunt propria. Oratio verò dicitur de Dominica præcedenti.

FERIA SECUNDA.

De Epístola secúnda ad Corínthios.

Lectio i. *Cap.* 3.

INcipimus iterum nosmetipsos commendáre? aut

aut nunquid egémus (sicut quidam) commendatítiis epístolis ad vos, aut ex vobis? Epístola nostra vos estis, scripta in córdibus nostris, quæ scitur & légitur ab ómnibus homínibus: manifestáti quòd epístola estis Christi, minístráta a nobis, & scripta non atraménto, sed Spíritu Dei vivi: non in tábulis lapídeis, sed in tábulis córdis carnálibus.

℟. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te!

℣. Et perfecísti eis, qui sperant in te Dómine, in conspéctu filiórum hóminum. Quam.

Lectio ii.

Fidúciam autem talem habémus per Christum ad Deum: non quòd sufficiéntes simus cogitáre áliquid a nobis, quasi ex nobis: sed sufficiéntia nostra ex Deo est: qui & idóneos nos fecit minístros novi Testaménti, non líttera, sed spíritu: líttera enim occídit, spíritus autem vivíficat. Quòd si minístrátio mortis lítteris deformáta in lapídibus, fuit in glória, ita ut non possent inténdere fílii Israël in fáciem Móysi propter glóriam vultus ejus, quæ evacuátur: quómodo non magis minístrátio spíritus erit in glória?

℟. Adjútor meus esto Deus: * Ne derelínquas me.

℣. Neque despícias me, Deus salutáris meus. Ne.

Lectio iii.

Nam si minístrátio damnatiónis glória est: multò magis abúndat minitérium justítiæ in glória. Nam nec glorificátum est, quod cláruit in hac parte, propter excelléntem glóriam. Si enim quod evacuátur, per glóriam est: multò magis quod manet, in glória est. Habéntes ígitur talem spem, multa fidúcia útimur: & non sicut Móyses ponébat velámen super fáciem suam, ut non inténderent fílii Israël in fáciem ejus, quod evacuátur, sed obtúsi sunt sensus eórum. Usque in hodiérnum enim diem, idípsum velámen in lectióne véteris Testaménti manet non revelátum, quóniam in Christo evacuátur.

℟. Benedícam Dóminum in omni témpore: * Semper laus ejus in ore meo.

℣. In Dómino laudábitur ani-

Digitized by Google

ánima mea; áudiant mansuéti, & læténtur. Semper. Glória Patri. Semper.

Respónsoria in hac & sequéntibus Feriis posita, repetúntur in Feriis sequéntium Hebdomadárum usque ad Septuagesimam.

FERIA TERTIA.

De Epístola secúnda ad Corínthios.

Lectio i. *Cap.* 5.

SCimus enim, quóniam si terréstris domus nóstra hujus habitatiónis dissolvátur, quòd ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufáctam, ætérnam in cælis. Nam & in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quæ de cælo est, superíndui cupiéntes: si tamen vestíti, non nudi inveniámur. Nam & qui sumus in hoc tabernáculo, ingemíscimus graváti: eò quòd nólumus exspoliári, sed supervestíri, ut absorbeátur quod mortále est, a vita.

℟. Auribus pércipe Deus lácrimas meas: ne síleas a me; remítte mihi: *Quóniam íncola ego sum apud te, & peregrínus.

℣. Compláceat tibi, ut erípias me: Dómine ad adjuvándum me festína. Quóniam.

Lectio ii.

AUdéntes ígitur semper, sciéntes quóniam dum sumus in córpore, peregrinámur a Dómino (per fidem enim ambulámus, & non per spéciem:) audémus autem, & bonam voluntátem habémus magis peregrinári a córpore, & præséntes esse ad Dóminum. Et ídeo conténdimus sive abséntes, sive præséntes, placére illi. Omnes enim nos manifestári opórtet ante tribúnal Christi, ut réferat unusquísque própria córporis, prout gessit, sive bonum, sive malum.

℟. Státuit Dóminus supra petram pedes meos: & dirréxit gressus meos Deus: Et misit in os meum cánticum novum.

℣. Exaudívit preces meas: & edúxit me de lacu misériæ. Et misit.

Lectio iii.

SCiéntes ergo timórem Dómini, homínibus suadémus, Deo autem manifésti sumus. Spero autem & in conscientiis vestris maniféstos nos esse. Non iterum commendámus nos vobis; sed occasiónem damus vobis gloriándi pro nobis: ut habeátis ad eos, qui

qui in fácie gloriántur, & non in corde. Sive enim ménte excédimus, Deo; sive sóbrii sumus, vobis: Cháritas enim Christi urget nos: æstimántes hoc, quóniam si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt: & pro ómnibus mórtuus est Christus: ut & qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei, qui pro ipsis mórtuus est & resurréxit.

℟. Ego dixi, Dómine miserére mei: * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me Dómine. Sana. Glória Patri. Sana.

FERIA QUARTA.

De Epístola secúnda ad Corínthios.

Lectio i. *Cap. 7.*

HAs ergo habéntes promissiónes, charíssimi, mundémus nos ab omni inquinaménto carnis & spíritus, perficiéntes sanctificatiónem in timóre Dei. Cápite nos. Néminem læsimus, néminem corrúpimus, néminem circumvénimus. Non ad condemnatiónem vestram dico. Prædíximus enim, quòd in córdibus nostris estis ad commoriéndum, & ad convivéndum.

℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis: ℣. Neque in finem irátus reserves mala mea.

℣. Non intres in judícium cum servo tuo Dómine. Neque.

Lectio ii.

MUlta mihi fidúcia est apud vos, multa mihi gloriátio pro vobis: replétus sum consolatióne, superabúndo gáudio in omni tribulatióne nostra. Nam & cùm venissémus in Macedóniam, nullam réquiem hábuit caro nostra, sed omnem tribulatiónem passi sumus: foris pugnæ, intus timóres. Sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in advéntu Titi. Non solùm autem in advéntu ejus, sed étiam in consolatióne, qua consolátus est in vobis, réferens nobis vestrum desidérium, vestrum fletum, vestram æmulatiónem pro me, ita ut magis gaudérem.

℟. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * Cantábo, & psalmum dicam Dómino.

℣. Exúrge glória mea, exúrge psaltérium & cí-

tha-

clara, exsúrgam dilúculo. Cantábo.

Lectio iii.

QUóniam etsi contristávi vos in epístola, non me pœnitet: & si pœnitéret, vídens quòd epístola illa (etsi ad horam) vos contristávit, nunc gáudeo: non quia contristáti estis, sed quia contristáti estis ad pœniténtiam. Contristáti enim estis secúndum Deum, ut in nullo detriméntum patiámini ex nobis. Quæ enim secúndum Deum tristítia est, pœniténtiam in salútem stábilem operátur: sæculi autem tristítia mortem operátur.

℟. Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus misericórdia mea.

℣. Lætábor & exsultábo in te; psallam nómini tuo Altíssime: Deus meus. Glória Patri. Deus meus.

FERIA QUINTA.

De Epístola secúnda ad Corínthios.

Lectio i. *Cap.* 10.

IPse autem ego Páulus obsécro vos per mansuetúdinem & modéstiam Christi, qui in fácie quidem húmilis sum inter vos, absens autem confído in vobis. Rogo autem, vos, ne præsens áudeam per eam confidéntiam, qua exístimor audére in quosdam, qui arbitrántur nos tanquam secúndum carnem ambulémus. In carne enim ambulántes, non secúndum carnem militámus.

℟. Deus in te sperávi, Dómine non confúndar inætérnum: in justítia tua líbera me, * Et éripe me.

℣. Inclína ad me aurem tuam, & salva me. Et éripe me.

Lectio ii.

NAm arma militiæ nostræ non carnália sunt, sed poténtia Deo ad destructiónem munitiónum, consília destruéntes, & ómnem altitúdinem extolléntem se adversus sciéntiam Dei, & in captivitátem redigéntes omnem intellectum in obséquium Christi, & in promtu habéntes ulcísci omnem inobediéntiam, cùm impléta fúerit vestra obediéntia. Quæ secúndum fáciem sunt, vidéte. Si quis confídit sibi Christi se esse, hoc cógitet iterum apud se: quia sicut ipse Christi est, ita & nos.

℟. Repleátur os meum laus-

laúde tua, ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam: noli me projícere in témpore senectútis: *Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me.

℣. Gaudébunt lábia mea, cùm cantávero tibi. Dum defécerit.

Lectio iii.

NAm & si ámplius áliquid gloriátus fúero de poteſtáte noſtra, quam dedit nobis Dóminus in ædificatiónem, & non in deſtructiónem veſtram: non erubéſcam. Ut autem non exíſtímer tanquam terrére vos per epſtolas: quóniam quidem epíſtolæ, ínquiunt, graves ſunt & fortes, præſéntia autem córporis infírma, & ſermo contemtíbilis: hoc cógitet qui ejúſmodi eſt; quia quales ſumus verbo per epíſtolas abſéntes, tales & præſéntes in facto. Non enim audémus inſérere, aut comparáre nos quibúſdam, qui ſeſpſos comméndant: ſed ipſi in nobis noſmetípſos metiéntes, & comparántes noſmetípſos nobis. ℟. Gaudébunt lábia mea, cùm cantávero tibi: *Et ánima mea, quam redemíſti Dómine.

℣ Sed & lingua mea meditábitur juſtítiam tuam, tota die laudem tuam. Et ánima.

Glória Patri. Et ánima.

FERIA SEXTA.

De Epíſtola ſecúnda ad Corínthios.

Lectio i. *Cap.* 12.

SI gloriári opórtet (non éxpedit quidem) véniam autem ad viſiónes & revelatiónes Dómini. Scio hóminem in Chriſto ante annos quatuórdecim (ſive in córpore néſcio, ſive extra corpus néſcio, Deus ſcit) raptum hujúſmodi uſque ad tértium cælum. Et ſcio hujúſmodi hóminem (ſive in córpore, ſive extra corpus néſcio, Deus ſcit) quóniam raptus eſt in Paradíſum: & audívit arcána verba, quæ non licet hómini loqui.

℟. Confitébor tibi, Dómine Deus, in toto corde meo, & honorificábo nomen tuum in ætérnum: * Quia miſericórdia tua Dómine magna eſt ſuper me.

℣. Deus meus es tu, & confitébor tibi: Deus meus es tu, & exaltábo te. Quia miſericórdia.

Lectio ii.

PRo hujúſmodi gloriábor; pro me autem ni-

Digitized by Google

nihil gloriábor, nisi in infirmitátibus meis. Nam & si volúero gloriári, non ero insípiens: veritátem enim dicam: parco autem, ne quis me exístimet supra id quod videt in me, aut áliquid audit ex me. Et ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, dátus est mihi stímulus carnis meæ ángelus sátanæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet a me: & dixit mihi: Súfficit tibi grátia mea: nam virtus in infirmitáte perfícitur.

℟. Misericórdia tua, Dómine, magna est super me: * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri.

℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Et liberásti.

Lectio iii.

Líbenter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi. Propter quod pláceo mihi in infirmitátibus meis, in contuméliis, in necessitátibus, in persecutiónibus, in angústiis pro Christo: Cùm enim infírmor, tunc potens sum. Factus sum insípiens, vos me coëgístis. Ego enim a vobis débui commendári: nihil enim minus fui ab iis, qui sunt supra modum Apóstoli: tamétsi nihil sum.

℟. Factus est mihi Dóminus in refúgium: * Et Deus meus in auxílium spei meæ.

℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, & factus est Dóminus protéctor meus. Et Deus.

Glória Patri. Et Deus.

SABBATO.

De Epístola secúnda ad Corínthios.

Lectio i. *Cap.* 13.

Ecce tértio hoc vénio ad vos: In ore duórum, vel trium téstium stabit omne verbum. Prædíxi, & prædíco, ut præsens, & nunc absens, iis qui ante peccavérunt, & cæteris ómnibus, quóniam si vénero íterum, non parcam. An experiméntum quæritis ejus, qui in me lóquitur Christus, qui in vobis non infirmátur, sed potens est in vobis? Nam etsi crucifíxus est ex infirmitáte, sed vivit ex virtúte Dei. Nam & nos infírmi sumus in illo: sed vivémus cum eo ex virtúte Dei in vobis.

℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis: * Neque

que in finem irátus reférves mala mea.

℣. Non intres in judícium cum servo tuo Dómine. Neque.

Lectio ii.

VOsmetípsos tentáte si estis in fide: ipsi vos probáte. An non cognóscitis vosmetípsos, quia Christus Jesus in vobis est? nisi forte réprobi estis. Spero autem quòd cognoscétis, quia nos non sumus réprobi. Orámus autem Deum, ut nihil mali faciátis: non ut nos probáti appareámus, sed ut vos quod bonum est faciátis: nos autem ut réprobi simus. Non enim póssumus áliquid advérsùs veritátem, sed pro veritáte. Gaudémus enim quóniam nos infírmi sumus, vos autem poténtes estis. Hoc & orámus vestram consummatiónem.

℟. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * Cantábo & psalmum dicam Dómino.

℣. Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium & cíthara, exsúrgam dilúculo. Cantábo.

Lectio iii.

IDeo hæc absens scribo, ut non præsens dúriùs agam secúndùm potestátem, quam Dóminus dedit mihi in ædificatiónem, & non in destructiónem. De cétero, fratres, gaudéte, perfécti estóte, exhortámini, idem sápite, pacem habéte, & Deus pacis & dilectiónis erit vobíscum. Salutáte ínvicem in ósculo sancto. Salútant vos omnes sancti. Grátia Dómini nostri Jesu Christi, & cháritas Dei, & communicátio sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis. Amen.

℟. Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

℣. Lætábor & exsultábo in te, psallam nómini tuo Altíssime. Deus meus. Glória Patri. Deus meus.

Ad Vesperas, omnia præter Orationem, ut in Psalterio 162. quod servatur in aliis Sabbatis usque ad Septuagesimam.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice: atque ad protegéndum nos déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

DO-

Digitized by Google

DOMINICA III. post Epiphaniam.

Ad Matutinum, omnia ut in Psalterio.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio i. *Cap.* 1.

PAulus Apóstolus non ab homínibus, neque per hóminem, sed per Jesum Christum, & Deum Patrem, qui suscitávit eum a mórtuis: & qui mecum sunt omnes fratres, Eccléſiis Galátiæ: Grátia vobis & pax a Deo Patre, & Dómino nostro Jesu Christo, qui dedit semetípsum pro peccátis nostris, ut eríperet nos de præsénti século nequam, secúndùm voluntátem Dei, & Patris nostri, cui est glória in sécula seculórum. Amen.

℟. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me. * Miserére mei Dómine, quóniam infírmus sum.

℣. Timor & tremor venérunt super me, & contexérunt me ténebræ. Miserére.

Lectio ii.

MIror quòd sic tam citò transferímini ab eo, qui vos vocávit in grátiam Christi, in áliud Euangélium: quod non est áliud, nisi sunt áliqui, qui vos contúrbant, & volunt convértere Euangélium Christi. Sed licet nos, aut Angelus de cælo euangelízet vobis prætérquam, quod euangelizávimus vobis, anáthema sit. Sicut prædíximus, & nunc íterum dico: Si quis vobis euangelizáverit præter id quod accepístis, anáthema sit. Modò enim homínibus suádeo, an Deo? An quæro homínibus placére? Si adhuc homínibus placérem, Christi servus non essem.

℟. Deus, qui sedes super thronum, & júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne: * Quia tu solus labórem & dolórem consíderas.

℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia.

Lectio iii.

NOtum enim vobis fácio, fratres, Euangélium, quod euangelizátum est a me, quia non est secúndùm hóminem: neque enim ego ab hómine accépi illud, neque dídici, sed per revelatiónem Jesu Christi. Audístis enim conversatiónem meam aliquán-

Digitized by Google

quándo in Judaísmo: quóniam supra modum persequébar Ecclésiam Dei, & expugnábam illam, & proficiébam in Judaísmo supra multos coætáneos meos in génere meo, abundántiùs æmulátor exístens paternárum meárum traditiónum.

℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear: * Propter hoc dilatátum est cor meum, & exsultávit lingua mea.

℣. Dóminus pars hereditátis meæ, & cálicis mei. Propter.

Glória Patri. Propter.

In secundo Nocturno.

De Expositióne sancti Augustíni Epíscopi in Epístolam ad Gálatas.

In Præfatione, tom. 4.

Lectio iv.

CAusa, propter quam scribit Apóstolus ad Gálatas, hæc est: ut intélligant grátiam Dei id secum ágere, ut sub lege jam non sint. Cùm enim prædicáta eis esset Euangélii grátia, non defuérunt quidam ex circumcisióne, quamvis Christiáni nómine, nondum tamen ténentes ipsum grátiæ benefícium, & adhuc voléntes esse sub onéribus legis, quæ Dóminus Deus imposúerat non justítiæ serviéntibus, sed peccáto, justam scílicet legem injústis hóminibus dando ad demonstránda peccáta eórum, non auferénda. Non enim auférat peccáta nisi grátia Dei, quæ per dilectiónem operátur.

℟. Notas mihi fecísti Dómine vias vitæ: * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

℣. Tu es qui restítues hereditátem meam mihi. Adimplébis.

Lectio v.

SUb hac ergo grátia jam Gálatas constitútos illi volébant constitúere sub onéribus legis, asseveránte nihil eis prodésse Euangélium, nisi circumcideréntur, & céteras carnáles Judáici ritus observatiónes subírent. Et ídeo Paulum Apóstolum suspéctum habére cœperant, a quo illis Euangélium prædicátum erat, tanquam non ténentem disciplínam ceterórum Apostolórum, qui gentes cogébant Judaizáre.

℟. Díligam te Dómine, virtus mea: Dóminus firma-

thaméntum meum, * Et refúgium meum.

℣. Liberátor meus, Deus meus adjútor meus. Et refúgium meum.

Lectio vi.

TAlis quidem quæstio est & in epístola ad Romanos: verúntamen videtur áliquid interésse, quòd ibi contentiónem ipsam dírimit, litémque compónit, quæ inter eos qui ex Judæis, & eos qui ex géntibus credíderant; orta erat: cùm illi tanquam ex méritis óperum legis, sibi réddituum Euangélii præmium arbitraréntur; quod præmium incircumcísis tanquam immeritis nolébant dari: illi contra Judæis se præférre gestírent, tanquam interfectóribus Dómini. In hac verò epístola ad eos scribit, qui jam commóti erant auctoritáte illórum, qui ex Judæis erant, & ad observatiónes legis cogébant.

℟. Dómini est terra, & plenitúdo ejus: * Orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo.

℣. Ipse super mária fundávit eam, & super flúmina præparávit illam. Orbis.

Glória Patri. Orbis.

In tértio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 8.

IN illo témpore: Cùm descendísset Jesus de monte, secútæ sunt eum turbæ multæ: & ecce leprósus véniens, adorábat eum. Et réliqua.

Homilía sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 1. *Comment. in cap.* 8. *Matthæi.*

DE monte Dómino descendénte, occúrrunt turbæ, quia ad altióra ascéndere non valuérunt. Et primus ei occúrrit leprósus: necdum enim póterat cum lepra tam multíplicem in monte Salvatóris audíre sermónem. Et notándum, quòd hic primus speciáliter curátus sit: secúndò, puer Centuriónis: tértiò, socrus Petri fébriens in Caphárnaum: quarto loco, qui obláti sunt ei a dæmónio vexáti: quorum spíritus verbo ejiciébat, quando & omnes male habéntes curávit.

℟. Ad te Dómine levávi ánimam meam: * Deus meus in te confído, non erubéscam.

℣. Custódi ánimam meam, & éripe me. Deus.

Le-

Digitized by Google

Lectio viii.

ET ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens. Rectè post prædicatiónem atque doctrínam, signi offértur occásio, ut per virtútem miráculi prætéritus apud audiéntes sermo firmétur: Dómine, si vis, potes me mundáre. Qui voluntátem rogat, de virtúte non dúbitat. Et exténdens Jesus manum, tétigit eum, dicens: Volo, mundáre. Extendénte manum Dómino, statim lepra fugit. Simúlque consídera quàm húmilis & sine jactántia respónsio. Ille dixerat, Si vis: Dóminus respóndit, Volo. Ille præmíserat, Potes me mundáre. Dóminus jungit & dicit, Mundáre. Non ergo, ut pleríque Latinórum putant, jungéndum est, & legéndum, Volo mundáre: sed separátim, ut primùm dicat, Volo; deínde ímperet, Mundáre.

℣. Duo Séraphim clamábant, alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus.

Glória Patri. Plena est.

Lectio ix.

ET ait illi Jesus: Vide, némini díxeris. Et revéra quid erat necésse, ut sermóne jactáret, quod córpore præferébat? Sed vade, osténde te sacerdóti. Várias ob causas mittit eum ad sacerdótem: primùm propter humilitátem, ut sacerdótibus deférre honórem videátur. Erat enim lege præcéptum, ut qui mundáti fúerant a lepra, offérrent múnera sacerdótibus. Deínde, ut mundátum vidéntes leprósum, aut créderent Salvatóri, aut non créderent: si créderent, salvaréntur: si non créderent, inexcusábiles forent. Et simul, ne, quod in eo sæpíssime criminabántur, legem vidérétur infríngere.

Te Deum laudámus.

Ad Benedictus, Ant. to. Cùm descendísset Jesus de monte, eccè leprósus véniens adorábat eum, dicens: Dómine, si vis, potes me mundáre: & exténdens manum, tétigit eum, dicens: Volo, mundáre.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice: atque ad protegéndum nos déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Ant. to. 1. f.

Dómine, si vis, potes me mundáre, & ait Jesus: Volo, mundáre.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Gálatas.

Lectio i. *Cap.* 3.

OInsensáti Gálatæ, quis vos fascinávit non obedíre veritáti, ante quorum óculos Jesus Christus præscríptus est, in vobis crucifíxus? Hoc solùm a vobis volo dísscere: Ex opéribus legis Spíritum accepístis, an ex audítu fídei? Sic stulti estis, ut cùm spíritu cœpéritis, nunc carne consummémini? Tanta passi estis sine causa? si tamen sine causa. Qui ergo tríbuit vobis Spíritum, & operátur virtútes in vobis; ex opéribus legis, an ex audítu fídei? Sicut scriptum est: Abraham crédidit Deo, & reputátum est illi ad justítiam.

℟. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te!

℣. Et perfecísti eis, qui sperant in te Dómine, in conspéctu filiórum hóminum. Quam.

Lectio ii.

COgnóscite ergo, quia qui ex fide sunt, hi sunt fílii Abrahæ. Próvidens autem Scriptúra, quia ex fide justíficat gentes Deus, prænuntiávit Abrahæ: Quia benedicéntur in te omnes gentes. Igitur qui ex fide sunt, benedicéntur cum fidéli Abraham. Quicúnque enim ex opéribus legis sunt, sub maledícto sunt. Scriptum est enim: Maledíctus omnis, qui non permánserit in ómnibus quæ scripta sunt in libro legis, ut fáciat ea.

℟. Adjútor meus esto Deus: * Ne derelínquas me.

℣. Neque despícias me, Deus salutáris meus. Ne.

Lectio iii.

QUóniam autem in lege nemo justificátur apud Deum, maniféstum est: quia justus ex fide vivit. Lex autem non est ex fide, sed: Qui fécerit ea, vivet in illis: Christus nos redémit de maledícto legis, factus

pro

pro nobis maledictum; quia scriptum est: Maledictus omnis qui pendet in ligno: ut in géntibus benedíctio Abrahæ fíeret in Christo Jesu, ut pollicitatiónem Spíritus accipiámus per fidem.

℟. Benedícam Dóminum in omni témpore: * Semper laus ejus in ore meo.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea; áudiant mansuéti, & læténtur. Semper. Glória Patri. Semper.

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Gálatas.

Lectio i. *Cap.* 5.

STate, & nolíte íterum jugo servitútis continéri. Ecce ego Paulus dico vobis; quóniam si circumcidámini, Christus vobis nihil próderit. Testíficor autem rursus omni hómini circumcidénti se, quóniam débitor est universæ legis faciéndæ. Evacuáti estis a Christo, qui in lege justificámini: a grátia excidístis. Nos enim spíritu ex fide, spem justítiæ exspectámus.

℟. Auribus pércipe Dómine lácrimas meas: ne síleas a me; ne fórte tácere mihi: * Quóniam ínquila ego sum apud te, & peregrínus.

℣. Compláceat tibi, ut erípias me: Dómine ad adjuvándum me festína: Quóniam.

Lectio ii.

NAm in Christo Jesu neque circumcísio áliquid valet, neque præpútium: sed fides, quæ per charitátem operátur. Currebátis bene, quis vos impedívit veritáti non obedíre? Persuásio hæc non est ex eo, qui vocat vos. Módicum ferméntum totam massam corrúmpit. Ego confído in vobis in Dómino, quòd nihil áliud sapiétis: qui autem contúrbat vos, portábit judícium, quicúnque est ille.

℟. Státuit Dóminus supra petram pedes meos, & diréxit gressus meos Deus: * Et misit in os meum cánticum novum.

℣. Exaudívit preces meas: & edúxit me de lacu misériæ. Et misit.

Lectio iii.

EGo autem, fratres, si circumcisiónem adhuc prædico, quid adhuc persecutiónem pátior? Ergo evacuátum est scándalum crucis. Utinam & abscindántur qui vos contúrbant. Vos enim in libertátem vocáti estis fratres;

tantùm ne libertátem in occasiónem detis carnis, sed per charitátem Spíritus servíte ínvicem. Omnis enim lex in uno sermóne implétur: Díliges próximum tuum sicut teípsum. Quòd si ínvicem mordétis & comédetis, vidéte ne ab ínvicem consumámini. Dico autem: Spíritu ambuláte, & desidéria carnis non perficiétis. Caro enim concupíscit advérsùs spíritum; spíritus autem advérsùs carnem: hæc enim sibi ínvicem adversántur, ut non quæcúnque vultis, illa faciátis.

℟. Ego dixi, Dómine miserére mei; * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me Dómine. Sana.

Glória Patri. Sana.

FERIA QUARTA.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio i. *Cap.* i.

PAulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, ómnibus sanctis qui sunt Ephesi, & fidélibus in Christo Jesu. Grátia vobis & pax a Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Benedíctus Deus & Pater Dómini nóstri Jesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spirituáli in cæléstibus in Christo, sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti & immaculáti in conspéctu ejus in charitáte.

℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis: * Neque in finem irátus reserves mala mea. ℣. Non intres in judícium cum servo tuo Dómine. Neque.

Lectio ii.

QUi prædestinávit nos in adoptiónem filiórum per Jesum Christum in ipsum, secúndum propósitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiæ suæ, in qua gratificávit nos in dilécto Fílio suo. In quo habémus redemtiónem per Sánguinem ejus, remissiónem peccatórum secúndum divítias grátiæ ejus, quæ superabundávit in nobis in omni sapiéntia & prudéntia: ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntátis suæ, secúndum beneplácitum ejus, quod propósuit in eo, in dispensatióne plenitúdinis témporum, instauráre ómnia in Christo, quæ in cæ-

cælis, & quæ in terra sunt, in ipso.

℟. Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * Cantábo, & psalmum dicam Dómino.

℣. Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium & cithara, exsúrgam dilúculo. Cantábo.

Lectio iii.

IN quo étiam & nos sorte vocáti sumus, prædestináti secúndùm propósitum ejus, qui operátur ómnia secúndum consílium voluntátis suæ: ut simus in laudem glóriæ ejus nos, qui ante sperávimus in Christo. In quo & vos, cùm audissétis verbum veritátis (Euangélium salútis vestræ) in quo & credéntes signáti estis Spíritu promissiónis sancto, qui est pignus hereditátis nostræ, in redemtiónem acquisitiónis, in laudem glóriæ ipsius.

℟. Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus misericórdia mea.

℣. Lætábor & exsultábo in te. psallam nómini tuo Altíssime. Deus meus.

Glória Patri. Deus meus.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Ephésios.

Lectio i. *Cap* 4.

OBtecro ítaque vos ego vinctus in Dómino, ut digné ambulétis vocatióne qua vocáti estis, cum omni humilitáte & mansuetúdine, cum patiéntia, supportántes ínvicem in charitáte, sollíciti serváre unitátem Spíritus in vínculo pacis. Unum corpus, & unus spíritus, sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ. Unus Dóminus, una fides, unum baptísma. Unus Deus & Pater ómnium, qui est super omnes, & per ómnia & in ómnibus nobis.

℟. Deus in te sperávi, Dómine non confúndar inætérnum: in justítia tua líbera me, * Et éripe me.

℣. Inclína ad me aurem tuam, & salva me. Et éripe me.

Lectio ii.

UNicuíque autem nostrúm data est grátia secúndùm mensúram donatiónis Christi. Propter quod dicit: Ascéndens in altum captívam duxit captivitátem; dedit dona homínibus. Quòd autem ascéndit, quid est, nisi quia & descéndit primùm in

inferiores partes terræ? ℟. Gaudébunt lábia mea, Qui descéndit, ipse est & qui ascéndit super omnes cælos, ut impléret ómnia.

℟. Repleátur os meum laude tua, ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam: noli me projícere in témpore senectútis: * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me.

℣. Gaudébunt lábia mea, cùm cantávero tibi. Dum defécerit.

Lectio iii.

ET ipse dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios verò Euangelístas, álios autem Pastóres, & Doctóres, ad consummatiónem Sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem Córporis Christi: donec occurrámus omnes in unitátem fídei, & agnitiónis Fílii Dei, in virum perfectum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi: ut jam non símus párvuli fluctuántes: & circumferámur omni vento doctrínæ in nequítia hóminum, in astútia ad circumventiónem erróris. Veritátem autem faciéntes in charitáte, crescámus in illo per ómnia, qui est caput Christus.

℟. Gaudébunt lábia mea, cùm cantávero tibi: * Et ánima mea, quam redemísti Dómine.

℣. Sed & lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam. Et ánima.

Glória Patri. Et ánima.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Ephésios.

Lectio i. *Cap.* 5.

ESTóte ergo imitatóres Dei, sicut fílii charíssimi: & ambuláte in dilectióne, sicut & Christus diléxit nos, & trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem & hóstiam Deo in odórem suavitátis. Fornicátio autem, & omnis immundítia, aut avarítia, nec nominétur in vobis, sicut decet sanctos: aut turpitúdo, aut stultilóquium, aut scurrílitas, quæ ad rem non pértinet; sed magis gratiárum áctio.

℟. Confitébor tibi, Dómine Deus, in toto corde meo, & honorificábo nómen tuum in ætérnum: * Quia misericórdia tua, Dómine, magna est super me:

℣. Deus meus es tu, & confitébor tibi: Deus meus es tu, & exaltábo te. Quia.

Le-

Digitized by Google

Lectio ii.

HOc enim scitóte intelligéntes, quòd omnis fornicátor, aut immúndus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hereditátem in regno Christi, & Dei. Nemo vos sedúcat inánibus verbis: propter hæc enim venit ira Dei in fílios diffidéntiæ. Nolíte ergo éfici partícipes eórum. Erátis enim aliquándo ténebræ: nunc autem lux in Dómino. Ut fílii lucis ambuláte.

℟. Misericórdia tua, Dómine, magna est super me: * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri.

℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Et liberásti.

Lectio iii.

FRuctus enim lucis est in omni bonitáte, & justítia, & veritáte: probántes quid sit beneplácitum Deo. Et nolíte communicáre opéribus infructuósis ténebrárum, magis autem redargúite. Quæ enim in occúlto fiunt ab ipsis, turpe est & dícere. Omnia autem, quæ arguúntur, a lúmine manifestántur: omne enim, quod manifestátur, lumen est. Propter quod dicit: Surge qui dormis, & exsúrge a mórtuis, & illuminábit te Christus.

℟. Factus est mihi Dóminus in refúgium: * Et Deus meus in auxílium spei meæ.

℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, & factus est Dóminus protéctor meus. Et Deus meus.

Glória Patri. Et Deus meus.

SABBATO.

De Epístola ad Ephésios.

Lectio i. *Cap.* 6.

FIlii, obedíte paréntibus vestris in Dómino: hoc enim justum est: Honóra patrem tuum, & matrem tuam. Quod est mandátum primum in promissióne: ut bene sit tibi, & sis longævus super terram. Et vos, patres, nolíte ad iracúndiam provocáre fílios vestros: sed educáte illos in disciplína & correptióne Dómini.

℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis: * Neque in finem irátus reserves mala mea.

℣. Non intres in judícium cum servo tuo Dómine. Neque.

Digitized by Google

Lectio ii.

SErvi, obedíte dómi-nis carnálibus cum timóre & tremóre, in simplicitáte cordis vestri, sicut Christo: non ad óculum serviéntes, quasi homínibus placéntes, sed ut servi Christi, faciéntes voluntátem Dei ex ánimo, cum bona voluntáte serviéntes sicut Dómino, & non homínibus: sciéntes quóniam unusquísque quodcúnque fécerit bonum, hoc recípiet a Dómino, sive servus, sive liber. Et vos dómini éadem fácite illis, remitténtes minas: sciéntes quia & illórum & vester Dóminus est in cælis; & personárum accéptio non est apud eum.

℟. Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * Cantábo, & psalmum dicam Dómino.

℣. Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium & cíthara, exsúrgam dilúculo. Cantábo.

Lectio iii.

DE cétero, fratres, confortámini in Dómino, & in poténtia virtútis ejus. Indúite vos armatúram Dei, ut possítis stare advérsus insídias diáboli: quóniam non est nobis colluctátio advérsus carnem & sánguinem; sed advérsus príncipes & potestátes, advérsus mundi rectóres tenebárum harum, contra spiritália nequítiæ, in cæléstibus. Propterea accípite armatúram Dei, ut possítis resístere in die malo, & in ómnibus perfécti stare.

℟. Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus misericórdia mea.

℣. Lætábor & exsultábo in te, psallam nómini tuo Altíssime. Deus meus.

Glória Patri. Deus meus.

Ad Vesperas. Oratio.

DEus, qui nos in tantis periculis constitútos, pro humána scis fragilitáte non posse subsístere: da nobis salútem mentis & córporis; ut ea, quæ pro peccátis nostris pátimur, te adjuvánte vincámus. Per Dóminum.

DOMINICA IV. post Epiphaniam.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Philippénses.

Lectio i. Cap. 1.

PAulus & Timótheus servi Jesu Christi, ómnibus sanctis in Christo Jesu,

Digitized by Google

Jesu, qui sunt Philippis, cum Episcopis & Diacónibus: Grátia vobis & pax a Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Grátias agó Deo meo in omni memória vestri, semper in cunctis oratiónibus meis pro ómnibus vobis, cum gáudio deprecatiónem fáciens, super communicatióne vestra in Euangélio Christi à prima die usque nunc: confidens hoc ipsum, quia qui cœpit in vobis opus bonum, perficiet usque in diem Christi Jesu. Sicut est mihi justum hoc sentire pro ómnibus vobis: eó quòd hábeam vos in corde, & in vínculis meis, & in defensióne, & confirmatióne Euangélij, sócios gáudii mei omnes vos esse.

℟. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me. * Miserére mei Dómine, quóniam infírmus sum.

℣. Timor & tremor venérunt super me, & contexérunt me ténebræ. Miserére.

Lectio ii.

TEstis enim mihi est Deus, quómodo cúpiam omnes vos in viscéribus Jesu Christi. Et hoc oro, ut charitas vestra magis ac magis abúndet in scientia, & in omni sensu: ut probétis potióra, ut sitis sincéri, & sine offénsa in diem Christi, repléti fructu justitiæ per Jesum Christum, in glóriam & laudem Dei. Scire autem vos volo, fratres, quia quæ circa me sunt, magis ad profectum venérunt Euangélii: ita ut vincula mea manifésta fierent in Christo in omni prætório, & in cæteris ómnibus: & plures e frátribus in Dómino confidéntes vínculis meis, abundántius audérent sine timóre verbum Dei loqui.

℟. Deus, qui sedes super thronum, & júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne: * Quia tu solus labórem & dolórem consideras.

℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia tu solus.

Lectio iii.

QUidam quidem & propter invídiam & contentiónem, quidam autem & propter bonam voluntátem Christum prædicant, quidam ex charitáte, sciéntes, quóniam in defensiónem Euangélii pósitus sum. Quidam autem

Digitized by Google

sem ex contentióne. Christum annúntiant non sincére, existimántes pressúram se suscitáre vínculis meis. Quid enim? Dum omni modo, sive per occasiónem, sive per veritátem, Christus annuntiétur: & in hoc gáudeo, sed & gaudébo.

℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear: * Propter hoc dilatátum est cor meum, & exsultávit lingua mea.

℣. Dóminus pars hereditátis meæ, & cálicis mei. Propter.

Glória Patri. Propter.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 4. cap. 30.

Lectio iv.

REplémus refectiónibus corpus, ne extenuátum defíciat: extenuámus abstinéntia, ne nos replétum premat: vegetámus hoc mótibus, ne ritu immobilitátis intéreat: sed cítiùs hoc collocándo sístimus, ne ipsa sua vegetatióne succúmbat: adjuméntis hoc véstium tégimus, ne frigus intérimat: & quæsíta adjuménta projícimus, ne calor exúrat. Tot ígitur diversitátibus occurrántes, quid ágimus, nisi corruptibilitáti servímus, ut saltem multiplícitas impénsi obséquii corpus sustíneat, quod anxíetas infírmæ mutabilitátis gravat?

℟. Notas mihi fecísti Dómine vias vitæ: * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

℣. Tu es qui restítues hereditátem meam mihi, Adimplébis.

Lectio v.

UNde bene per Paulum dícitur: Vanitáti enim subjécta est creatúra non volens, sed propter eum qui subjécit eam in spe: quia & ipsa creatúra liberábitur a servitúte corruptiónis, in libertátem glóriæ filiórum Dei. Vanitáti quippe creatúra non volens súbditur: quia homo, qui ingénitæ constántiæ statum volens deséruit, pressus justæ mortalitátis póndere, nolens mutabilitátis suæ corruptióni servit. Sed creatúra hæc tunc a servitúte corruptiónis erípitur, cùm ad filiórum Dei glóriam incorrúpta resurgéndo subleváta.

℟. Díligam te Dómine, vir-

Digitized by Google

firmaméntum meum, * Et refúgium meum.

℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus. Et refúgium.

Lectio vi.

HIc ítaque eléctí moléstia vincti sunt, quia adhuc corruptiónis suæ pœna deprimúntur: sed cùm corruptíbili carne exúimur, quasi ab his, quibus nunc astríngimur, moléstiæ vínculis relaxámur. Præsentári nanque jam Deo cúpimus, sed adhuc mortális córporis obligatióne præpedímur. Jure ergo vincti dícimur, quia adhuc incéssum nostri desidérii ad Deum líberum non habémus. Unde bene Paulus, ætérna desíderans, sed tamen adhuc corruptiónis suæ sárcinam portans, vinctus clamat: Cúpio dissólvi, & esse cum Christo. Dissólvi enim non quæreret, nisi se procul dúbio vinctum vidéret.

℟. Dómini est terra, & plenitúdo ejus: * Orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo.

℣. Ipse super mária fundávit eam, & super flúmina præparávit illam. Orbis. & glória Patri. Orbis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 8.

IN illo témpore: Ascendénte Jesu in navículam, secúti sunt eum discípuli ejus: & ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navícula operirétur flúctibus; ipse verò dormiébat. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. *Comment. in cap.* 8. *Matthæi.*

QUintum signum fecit, quando ascéndens navem de Caphárnaum, ventis imperávit & mari. Sextum, quando in regióne Gerasenórum dedit potestátem dæmónibus in porcos. Séptimum, quando ingrédiens civitátem suam, paralyticum secúndum curávit in léctulo. Primus enim paralyticus, est puer Centuriónis.

℟. Ad te Dómine levávi ánimam meam: * Deus meus in te confído, non erubéscam.

℣. Custódi ánimam meam, & éripe me, Deus.

Le-

Digitized by Google

Lectio viii.

IPse verò dormiébat: & accessérunt ad eum, & suscitavérunt eum, dicéntes: Dómine, salva nos. Hujus signi typum in Jona légimus, quando cétetis periclitántibus, ipse, secúrus est, & dormit, & suscitátur; & império ac sacraménto passiónis suæ líberat suscitántes. Tunc súrgens imperávit ventis & mari. Ex hoc loco intellígimus, quòd omnes creatúræ séntiant creatórem. Quas enim increpávit, & quibus imperávit, séntiunt imperántem: non erróre hæreticórum, qui ómnia putant animántia; sed majestáte conditóris, quæ apud nos insensibília, illi sensibília sunt.

℟. Duo Séraphim clamábant, alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus.

Glória Patri. Plena est.

Lectio ix.

POrrò hómines miráti sunt, dicéntes: Quális est hic, quia venti & mare obédiunt ei? Non discípuli, sed nautæ & céteri, qui in navi erant, mirabántur. Sin autem quis contentiósè volúerit, eos qui mirabántur, fuísse discípulos: respondébimus, rectè hómines appellátos, qui necdum nóverant poténtiam Salvatóris.

Te Deum laudámus 18.

Ad Benedictus, Ant. to. 6. Ascendénte Jesu in navículam, ecce motus magnus factus est in mari: & suscitavérunt eum discípuli ejus, dicéntes: Dómine, salva nos, perímus.

Oratio.

DEus, qui nos in tantis periculis constitútos, pro humána scis fragilitáte non posse subsístere: da nobis salútem mentis & córporis; ut ea, quæ pro peccátis nostris pátimur, te adjuvánte vincámus. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Ant. to. 15. Dómine, salva nos, perímus: ímpera, & fac Deus tranquillitátem.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Philippénses.

Lectio i. Cap. 4.

ITaque, fratres mei charíssimi & desideratíssimi,

Digitized by Google

mi, gáudium meum, & coróna mea: sic state in Dómino, charíssimi. Eudóciam rogo, & Syntychen déprecor idípsum sápere in Dómino. Etiam rogo & te, germáne compar, ádjuva illas, quæ mecum laboravérunt in Evangélio cum Cleménte, & cæteris adjutóribus meis, quorum nómina sunt in libro vitæ.

℣. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te!

℣. Et perfecísti eis, qui sperant in te Dómine, in conspéctu filiórum hóminum. Quam.

Lectio ii.

GAudéte in Dómino semper: iterum dico gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus prope est. Nihil solliciti sitis: sed in omni oratióne & obsecratióne cum gratiárum actióne petitiónes vestræ innotéscant apud Deum. Et pax Dei, quæ exsúperat omnem sensum, custódiat corda vestra, & intelligéntias vestras in Christo Jesu.

℣. Adjútor meus esto Deus: * Ne derelínquas me.

℣. Neque despícias me, Deus salutáris meus. Ne.

Lectio iii.

DE cétero fratres, quæcúnque sunt vera, quæcúnque pudíca, quæcúnque justa, quæcúnque sancta, quæcúnque amabília, quæcúnque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplínæ, hæc cogitáte. Quæ & didicístis & accepístis, & audístis, & vidístis in me, hæc ágite: & Deus pacis erit vobíscum. Gavísus sum autem in Dómino veheménter, quóniam tandem aliquándo resorduístis pro me sentíre, sicut & sentiebátis: occupáti autem erátis.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore: * Semper laus ejus in ore meo.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea; áudiant mansuéti, & læténtur. Semper.

GLória Patri. Semper.

FERIA TERTIA.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses.

Lectio i. *Cap.* i.

PAulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, & Timótheus frater: eis qui sunt Colóssis, sanctis & fidélibus frátribus in Christo Jesu, Grá-

Digitized by Google

Grátia vobis & pax a Deo Pátre nóstro, & Dómino Jesu Christo. Grátias ágimus Deo, & Patri Dómini nostri Jesu Christi, semper pro vobis orántes: audiéntes fidem vestram in Christo Jesu, & dilectiónem, quam habétis in sanctos omnes, propter spem, quæ repósita est vobis in cælis; quam audístis in verbo veritátis Euangélii: quod pervénit ad vos, sicut & in univérso mundo est, & fructíficat, & créscit, sicut in vobis ex ea die, qua audístis & cognovístis grátiam Dei in veritáte, sicut didicístis ab Epaphra charíssimo consérvo nostro, qui est fidélis pro vobis minister Christi Jesu, qui étiam manifestávit nobis dilectiónem vestram in spíritu.

℟. Auribus pércipe, Deus, lácrimas meas: ne síleas a me; remítte mihi * Quóniam ínco la ego sum apud te, & peregrínus.

℣. Compláceat tibi, ut erípias me: Dómine ad adjuvándum me festína. Quóniam.

Lectio ii.

IDeo & nos ex qua die audívimus, non cessámus pro vobis orántes & postulántes, ut impleámini agnitióne voluntátis ejus, in omni sapiéntia & intellectu spirituáli: ut ambulétis digne Deo per ómnia placéntes: in omni ópere bono fructificántes, & crescéntes in sciéntia Dei: in omni virtúte confortáti secúndum poténtiam claritátis ejus, in omni patiéntia & longanimitáte, cum gáudio grátias agéntes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine.

℟. Státuit Dóminus supra petram pedes meos, & direxit gressus meos Deus: * Et misit in os meum cánticum novum.

℣. Exaudívit preces meas: & eduxit me de lacu misériæ. Et misit.

Lectio iii.

QUi eripuit nos de potestáte tenebrárum, & tránstulit in regnum Filii dilectiónis suæ, in quo habémus redemtiónem per Sánguinem ejus, remissiónem peccatórum: qui est imágo Dei invisíbilis, primogénitus omnis creatúræ; quóniam in ipso condita sunt univérsa in cælis & in terra, visíbilia & invisíbilia, sive Throni, sive Dominatiónes, sive Principátus, sive Potestátes:

nes: ómnia per ipsum, & in ipso creáta sunt: & ipse est ante omnes, & ómnia in ipso constant. Et ipse est caput córporis Eccléſiæ, qui est princípium, primogénitus ex mórtuis.

℟. Ego dixi, Dómine miserére mei: * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me Dómine. Sana.

Glória Patri. Sana.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Colossénses.

Lectio i. *Cap.* 3. *ℓ.* 4.

INdúite vos ergo sicut elécti Dei, sancti & dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam: supportántes ínvicem, & donántes vobísmetípsis, si quis advérsùs áliquem habet querélam: sicut & Dóminus donávit vobis, ita & vos. Super ómnia autem hæc; charitátem habéte, quod est vínculum perfectiónis: & pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua & vocáti estis in uno córpore: & grati estóte.

℟. Ne perdideris me cum iniquitátibus meis: * Nec que in finem iráctus reférves mala mea.

℣. Non intres in judícium cum servo tuo Dómine. Neque.

Lectio ii.

VErbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia, docéntes & commonéntes vosmetípsos, psalmis, hymnis, & cánticis spirituálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Omne quodcúnque fácitis in verbo, aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agéntes Deo & Patri per ipsum. Mulíeres súbditæ estóte viris, sicut opórtet, in Dómino. Viri dilígite uxóres vestras, & nolíte amári esse ad illas. Fílii obedíte paréntibus per ómnia: hoc enim plácitum est in Dómino. Patres nolíte ad indignatiónem provocáre fílios vestros, ut non pusíllo ánimo fiant.

℟. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * Cantábo, & psalmum dicam Dómino.

℣. Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium & cíthara, exsúrgam dilúculo. Cantábo.

Le-

Digitized by Google

Lectio iii.

SErvi obedíte per ómnia dóminis carnálibus, non ad óculum serviéntes, quasi homínibus placéntes, sed in simplicitáte cordis, timéntes Deum. Quodcúnque fácitis, ex ánimo operámini, sicut Dómino, & non homínibus: sciéntes quòd a Dómino accipiétis retributiónem hereditátis. Dómino Christo servíte. Qui enim injúriam facit, recípiet id quod iníque gessit: & non est personárum acceptio apud Deum. Dómini, quod justum est, & æquum, servis præstáte, sciéntes quòd & vos Dóminum habétis in cælo. Oratióni instáte, vigilántes in ea in gratiárum actióne.

℟. Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

℣. Lætábor & exsultábo in te, psallam nómini tuo Altíssime. Deus meus. Glória Patri. Deus meus.

FERIA QUINTA.

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses.

Lectio i. Cap. 1.

PAulus, & Silvánus, & Timótheus, Ecclésiæ Thessalonicénsium, in Deo Patre, & Dómino Jesu Christo, Grátia vobis & pax. Grátias ágimus Deo semper pro ómnibus vobis, memóriam vestri faciéntes in oratiónibus nostris sine intermissióne, ménores óperis fídei vestræ, & labóris, & charitátis, & sustinéntiæ spei Dómini nostri Jesu Christi, ante Deum & Patrem nostrum: sciéntes, fratres dilécti a Deo, electiónem vestram: quia Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantùm, sed & in virtúte, & in Spíritu sancto, & in plenitúdine multa, sicut scitis quales fuérimus in vobis propter vos.

℟. Deus, in te sperávi, Dómine non confúndar in ætérnum, in justítia tua líbera me, * Et éripe me.

℣. Inclína ad me aurem tuam, & salva me. Et éripe me.

Lectio ii.

ET vos imitatóres nostri facti estis, & Dómini, excipiéntes verbum in tribulatióne multa cum gáudio Spíritus sancti: ita ut facti sitis forma ómnibus credéntibus in Macedónia & in Achája. A vobis enim diffamátus est sermo

mo Dómini, non solùm in Macedónia & in Achája, sed in omni lóco fides vestra, quæ est ad Deum, profécta est, ita ut non sit nobis necésse quicquam loqui. Ipsi enim de nobis annúntiant qualem introítum habuérimus ad vos: & quómodo convérsi estis ad Deum a simulácris, servíre Deo vivo & vero, & exspectáre Fílium ejus de cælis (quem suscitávit ex mórtuis) Jesum, qui erípuit nos ab ira ventúra.

℟. Repleátur os meum laude tua, ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam: noli me projícere in témpore senectútis: * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me.

℣. Gaudébunt lábia mea, cùm cantávero tibi. Dum defécerit.

Lectio iii. *Cap.* 2.

NAm ipsi scitis, fratres, introítum nostrum ad vos, quia non inánis fuit: sed ante passi, & contuméliis affécti (sicut scitis) in Philíppis, fidúciam habúimus in Deo nostro loqui ad vos Evangélium Dei in multa solicitúdine. Exhortátio enim nostra non de erróre, neque de immundítia, neque in dolo: sed sicut probáti sumus a Deo, ut crederétur nobis Evangélium: ita lóquimur, non quasi homínibus placéntes, sed Deo, qui probat corda nostra. Neque enim aliquándo fúimus in sermóne adulatiónis, sicut scitis: neque in occasióne avarítiæ, Deus testis est: nec quæréntes ab homínibus glóriam, neque a vobis, neque ab áliis.

℟. Gaudébunt lábia mea, cùm cantávero tibi: * Et ánima mea, quam redemísti Dómine.

℣. Sed & lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam. Et ánima.

Glória Patri. Et ánima.

FERIA SEXTA.

De Epístola prima ad Thessalonicénses.

Lectio i. *Cap.* 4.

DE cétero ergo, fratres, rogámus vos, & obsecrámus in Dómino Jesu, ut quemádmodum accepístis a nobis quómodo opórteat vos ambuláre, & placére Deo, sic & ambulétis, ut abundétis magis. Scitis enim quæ præcépta déderim vobis per Dóminum Jesum. Hæc est enim volúntas Dei, sanc-

Digitized by Google

ctificátio vestra: ut abstineátis vos a fornicatióne, ut sciat unusquísque vestrum vas suum possidére in sanctificatióne & honóre; non in passióne desidérii, sicut & gentes, quæ ignórant Deum.

℟. Confitébor tibi, Dómine Deus, in toto corde meo, & honorificábo nomen tuum in ætérnum: * Quia misericórdia tua, Dómine, magna est super me. ℣. Deus meus es tu, & confitébor tibi: Deus meus es tu, & exaltábo te. Quia misericórdia.

Lectio ii.

ET ne quis supergrediátur, neque circumvéniat in negótio fratrem suum: quóniam vindex est Dóminus de his ómnibus, sicut prædíximus vobis, & testificáti sumus. Non enim vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem. Itaque qui hæc spernit, non hóminem spernit, sed Deum: qui étiam dedit Spíritum suum sanctum in nobis.

℟. Misericórdia tua, Dómine, magna est super me: * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Et liberásti ánimam meam.

Lectio iii.

DE charitáte autem fraternitátis non necésse habémus scríbere vobis: ipsi enim vos a Deo didicístis, ut diligátis invicem. Etenim illud fácitis in omnes fratres in univérsa Macedónia. Rogámus autem vos fratres, ut abundétis magis, & óperam detis, ut quiéti sitis, & ut vestrum negótium agátis, & operémini mánibus vestris, sicut præcépimus vobis: & ut honéste ambulétis ad eos qui foris sunt, & nullíus áliquid desiderétis.

℟. Factus est mihi Dóminus in refúgium, * Et Deus meus in auxílium spei meæ. ℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, & factus est Dóminus protéctor meus. Et Deus. Glória Patri. Et Deus.

SABBATO.

Incipit Epístola secúnda ad Thessalonicénses.

Lectio i. *Cap.* i.

PAulus, & Silvánus, & Timótheus Eccléſiæ Thessalonicénsium in Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Grátia vobis & pax a Deo patre no-

Digitized by Google

nostro, & Dómino Jesu Christo. Grátias ágere debémus semper Deo pro vobis, fratres, ita ut dignum est, quóniam supercréscit fides vestra, & abúndat cháritas uniúscujúsque vestrûm in ínvicem: ita ut & nos ipsi in vobis gloriémur in Eccléstis Dei, pro patiéntia vestra & fide, & in ómnibus persecutiónibus vestris & tribulatiónibus, quas sustinétis in exémplum justi judícii Dei, ut digni habeámini in regno Dei, pro quo & patímini. ℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis: * Neque in finem irátus reférves mala mea. ℣. Non íntres in judícium cum fervo tuo Dómine. Neque.

Lectio ii.

Si tamen justum est apud Deum retribúere tribulatiónem iis, qui vos tríbulant: & vobis, qui tribulámini, réquiem nobíscum in revelatióne Dómini Jesu de cælo cum Angelis virtútis ejus, in flamma ignis dantis vindíctam iis, qui non novérunt Deum, & qui non obédiunt Euangélio Dómini nostri Jesu Christi. Qui pœnas dabunt in intéritu ætérnas a fácie Dómini, & a glória virtútis ejus: cùm vénerit glorificári in sanctis suis, & admirábilis fieri in ómnibus, qui credidérunt; quia créditum est testimónium nostrum super vos in die illo. In quo étiam orámus semper pro vobis: ut dignétur vos vocatióne sua Deus noster, & ímpleat omnem voluntátem bonitátis, & opus fídei in virtúte: ut clarificétur nomen Dómini nostri Jesu Christi in vobis, & vos in illo, secúndùm grátiam Dei nostri, & Dómini Jesu Christi. ℟. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum * Cantábo, & psalmum dicam Dómino. ℣. Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium & cíthara, exsúrgam dilúculo. Cantábo.

Lectio iii. Cap. 2.

Rogámus autem vos, fratres, per advéntum Dómini nostri Jesu Christi, & nostræ congregatiónis in ipsum: ut non citò moveámini a vestro sensu, neque terreámini, neque per spíritum, neque per sermónem, neque per epístolam tanquam per nos missam, quasi instet dies Dómini. Ne quis vos se-

Digitized by Google

dúcat ullo modo: quóniam nisi vénerit discéssio primùm, & revelátus fúerit homo peccáti, fílius perditiónis, qui adversátur, & extóllitur supra omne, quod dícitur Deus, aut quod cólitur, ita ut in templo Dei sédeat, osténdens se tanquam sit Deus.

℟. Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus misericórdia mea.

℣. Lætábor & exsultábo in te, psallam nómini tuo Altíssime. Deus meus.

Glória Patri. Deus meus.

Ad Vesperas. Oratio.

FAmíliam tuam, quæsumus Dómine, continua pietáte custódi: ut quæ in sola spe grátiæ cæléstis innítitur, tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum.

DOMINICA V. post Epiphaniam.

In primo Nocturno. Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio i. *Cap.* 1.

PAulus Apóstolus Jesu Christi secúndùm impérium Dei Salvatóris nostri, & Christi Jesu spei nostræ: Timótheo dilécto fílio in fide. Grátia, misericórdia, & pax a Deo Patre, & Christo Jesu Dómino nostro. Sicut rogávi te ut remanéres Epheſi, cùm irem in Macedóniam, ut denuntiáres quibúsdam, ne áliter docérent, neque intenderent fábulis, & genealogíis interminátis: quæ quæstiónes præstant magis, quàm ædificatiónem Dei, quæ est in fide.

℟. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me: * Miserére mei Dómine, quóniam infírmus sum.

℣. Timor & tremor venérunt super me, & contexérunt me ténebræ. Miserére mei.

Lectio ii.

FInis autem præcépti est cháritas de corde puro, & consciéntia bona, & fide non ficta. A quibus quidam aberrántes, convérsi sunt in vaniloquium: voléntes esse legis doctóres, non intelligéntes neque, quæ loquúntur, neque de quibus affírmant. Scimus autem, quia bona est lex, si quis ea legítimè utátur: sciens hoc, quia lex justo non est pósita, sed injústis, & non súbditis, ímpiis & peccatóribus, scelerátis & contaminátis, parricídis & ma-

Digitized by Google

matricídis, homicídis, fornicáriis, masculórum concubitóribus, plagiáriis, mendácibus & perjúris, & si quid áliud sanæ doctrínæ adversátur, quæ est secúndùm Euangélium glóriæ beáti Dei, quod créditum est mihi.

℟. Deus, qui sedes super thronum, & júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne: * Quia tu solus labórem & dolórem consíderas.

℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia.

Lectio iii.

GRátias agó ei qui me confortávit, Christo Jesu Dómino nostro, quia fidélem me exístimávit, ponens in ministério: qui priùs blasphémus fui, & persecútor, & contumelióſus: sed misericórdiam Dei consequútus sum, quia ignórans feci in incredulitáte. Superabundávit autem grátia Dómini nostri cum fide & dilectióne, quæ est in Christo Jesu: Fidélis sermo, & omni acceptióne dignus; quòd Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere, quorum primus ego sum: sed ídeo misericórdiam consequútus sum, ut in me primò osténderet Christus Jesus omnem patiéntiam, ad informatiónem eórum, qui creditúri sunt illi, in vitam ætérnam.

℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear: * Propter hoc dilatátum est cor meum, & exsultávit lingua mea.

℣. Dóminus pars hereditátis meæ, & cálicis mei: Propter.

Glória Patri. Propter.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

De Verbis Apóstoli, sermone 8. sub initium.

Lectio iv.

HUmánus sermo, & omni acceptióne dignus, quia Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere. Atténde Euangélium: Venit enim Fílius hóminis quærere, & salváre, quod perierat. Si homo non perísset, Fílius hóminis non venísset. Ergo perierat homo: venit Deus homo, & invéntus est homo. Perierat homo per líberam voluntátem: venit Deus homo per grátiam liberatrícem.

℟. Notas mihi fecísti Dómine

Digitized by Google

mine vias vitæ: * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Tu es qui restítues hereditátem meam mihi. Adimplébis.

Lectio v.

QUæris, quid váleat ad malum líberum arbítrium? Récole hóminem peccántem. Quæris, quid váleat ad auxílium Deus, & homo? Atténde in eo grátiam liberántem. Nusquam pótuit sic osténdi, quantum váleat volúntas hóminis usurpáta per supérbiam, ad uténdum sine adjutório Dei: malum non pótuit plus & maniféstiùs éxprimi, quàm in hómine primo. Ecce perit primus homo: & ubi esset, nisi venísset secúndus homo? quia & ille homo, ídeo & iste homo; & ídeo humánus sermo.

℟. Díligam te Dómine, virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum. ℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus. Et refúgium meum.

Lectio vi.

PRorsus nusquam sic appáret benignitas grátiæ, & liberálitas omnipoténtiæ Dei, quàm in hómine mediatóre Dei & hóminum, hómine Christo Jesu. Quid enim dícimus, fratres mei? In fide Cathólica nutrítis loquor, vel in pacem Cathólicam lucrátis. Nóvimus & tenémus, mediatórem Dei & hóminum, hóminem Christum Jesum, in quantum homo erat, ejus esse natúræ, cujus & nos sumus. Non enim altérius natúræ caro nostra, & caro illíus; nec altérius natúræ ánima nostra, & ánima illíus. Hanc suscépit natúram, quam salvándam esse judicávit. ℟. Dómini est terra, & plenitúdo ejus: * Orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo. ℣. Ipse super mária fundávit eam, & super flúmina præparávit illam. Orbis.

Glória Patri. Orbis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 13.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis parábolam hanc: Símile factum est regnum cælórum hómini, qui seminávit bonum semen in agro suo. Et réliqua.

Ho-

Digitized by Google

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. Quæst. Euang. in Matth. cap. 11. tom. 4.

CUm negligéntius ágerent præpósiti Eccléſiæ, aut cùm dormitiónem mortis accíperent Apóstoli, venit diábolus, & superseminávit eos, quos malos fílios Dóminus interpretátur. Sed quæritur, utrum hæréticí sint, an malè vivéntes Cathólici? Possunt enim dici fílii mali étiam hæréticí, quia ex eódem Euangélii sémine, & Christi nómine procreáti, pravis opiniónibus ad falsa dógmata convertúntur.

℟. Ad te Dómine levávi ánimam meam: * Deus meus in te confído, non erubéscam.

℣. Custódi ánimam meam, & éripe me. Deus.

Lectio viii.

SEd quòd dicit eos in médio trítici seminátos, quasi vidéntur illi significári, qui unítus communiónis sunt. Verúntamen quóniam Dóminus agrum ipsum, non Eccléſiam, sed hunc mundum interpretátus est: bene intelliguntur hæréticí, quia non societáte unítus Eccléſiæ, vel unítus fídei, sed societáte solíus nóminis Christiáni in hoc mundo permiscéntur bonis. At illi, qui in eádem fide mali sunt, pálea pótiùs, quàm zizánia reputántur: quia pálea étiam fundaméntum ipsum habet cum fruménto, radicémque communem.

℟. Duo Séraphim clamábant, alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glóriâ ejus.

℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus.

Glória Patri. Plena est.

Lectio ix.

IN illa planè sagéna, qua concludúntur & máli & boni písces, non absúrdè mali Cathólici intelliguntur. Aliud est enim mare, quod magis mundum istum significat: áliud sagéna, quæ unítus fidei, vel unítus Eccléſiæ communiónem vidétur osténdere. Inter hæréticos & malos Cathólicos hoc ínterest, quòd hæréticí falsa credunt: illi autem vera credéntes, non vivunt ita ut credunt.

Te Deum laudámus 18.

Ad Benedictus, Ant. to. r. f. Dómine, nonne bonum semen seminásti in agro tuo? unde ergo habet zizánia? & ait illis: Hoc fecit inimícus homo.

Ad Magníficat, Ant. to. i. Collígite primum zizánia, & alligáte ea in fascículos ad comburéndum: tríticum autem congregáte in hórreum meum, dicit Dóminus.

FERIA SECUNDA.

De Epístola prima ad Timótheum.

Lectio i. *Cap.* 3. & 4.

Fidélis sermo: Si quis Episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo Epíscopum irreprehensíbilem esse, unius uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, púdicum, hospitálem, doctórem; non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum; non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum, fílios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Eccléstæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum: ne in supérbiam elátus, in judícium incidat diáboli. Opórtet autem illum & téstimónium habére bonum ab iis, qui foris sunt; ut non in oppróbrium incidat, & in láqueum diáboli. ℟. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te! ℣. Et perfecísti eis, qui sperant in te Dómine, in conspéctu filiórum hóminum. Quam.

Lectio ii.

Diáconos símiliter púdicos, non bilíngues, non multo vino déditos, non turpe lucrum sectántes: habéntes mystérium fídei in consciéntia pura. Et hi autem probéntur primùm, & sic ministrent, nullum crimen habéntes. Mulíeres símiliter pudícas, non detraháentes, sóbrias, fidéles in ómnibus. Diáconi sint unius uxóris viri: qui fíliis suis bene præsint, & suis dómibus. Qui enim bene ministráverint, gradum bonum sibi acquírent, & multam fidúciam in fide, quæ est in Christo Jesu. ℟. Adjútor meus esto Deus: * Ne derelínquas me. ℣ Neque despícias me, Deus salutáris meus. Ne derelínquas me.

Le-

Digitized by Google

Lectio iii.

HÆc tibi scribo, spe-rans me ad te veníre citò. Si autem tardáve-ro, ut scias quómodo opór-teat te in domo Dei con-versári, quæ est Eccléfia Dei vivi, colúmna & firmaméntum veritátis. Et manifésté magnum est pietátis sacraméntum, quod manifestátum est in carne, justificátum est in spíritu, appáruit Angelis, prædicátum est géntibus, créditum est in mundo, assúmtum est in glória. Spíritus autem manifésté dicit, quia in novíssimis tempóribus discédent quidam a fide: attendéntes spirítibus erróris, & doctrínis dæmoniórum.

℟. Benedícam Dóminum in omni témpore: * Semper laus ejus in ore meo.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea; áudiant mansuéti, & læténtur. Semper. Glória Patri. Semper.

FERIA TERTIA.

Incipit Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio i. *Cap.* 1.

PAulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, secúndum promissiónem vitæ, quæ est in Christo Jesu: Timótheo charíssimo fílio, grátia, misericórdia, pax a Deo Patre, & Christo Jesu Dómino nostro. Grátias ago Deo, cui sérvio a progenitóribus in consciéntia pura, quòd sine intermissióne hábeam tui memóriam in oratiónibus meis, nocte ac die desíderans te vidére, memor lacrimárum tuárum, ut gáudio ímplear, recordatiónem accípiens ejus fídei, quæ est in te non ficta, quæ & habitávit primùm in ávia tua Lóide, & matre tua Eunice, certus sum autem quòd & in te.

℟. Auribus pércipe, Deus, lácrimas meas: ne síleas a me; remítte mihi: * Quóniam ínco la ego sum apud te, & peregrínus.

℣. Compláceat tibi, ut erípias me: Dómine ad adjuvándum me festína. Quóniam.

Lectio ii.

PRopter quam causam admóneo te, ut resúscites grátiam Dei, quæ est in te per impositiónem mánuum meárum. Non enim dedit nobis Deus spíritum timóris, sed virtútis, & dilectiónis, & sobrietátis. Noli ítaque erubéscere testi-

Digitized by Google

ſtimónium Dómini noſtri, neque me vinctum ejus: ſed collabóra Euangélio ſecúndùm virtútem Dei: qui nos liberávit, & vocávit vocatióne ſua ſancta, non ſecúndùm ópera noſtra, ſed ſecúndùm propóſitum ſuũ, & grátiam, quæ data eſt nobis in Chriſto Jeſu ante témpora ſeculária.

℟. Státuit Dóminus ſupra petram pedes meos, & diréxit greſſus meos Deus: * Et miſit in os meum cánticum novum.

℣. Exaudívit preces meas: & edúxit me de lacu miſériæ. Et miſit.

Lectio iii.

MAnifeſtáta eſt autem nunc per illuminatiónem Salvatóris noſtri Jeſu Chriſti: qui deſtrúxit quidem mortem, illumināvit autem vitam, & incorruptiónem per Euangélium: in quo póſitus ſum ego prædicátor, & Apóſtolus, & magiſter géntium. Ob quam cauſam étiam hæc pátior, ſed non confúndor. Scio enim cui crédidi, & certus ſum, quia potens eſt depóſitum meum ſervare in illum diem. Formam habe ſanórum verbórum, quæ a me audíſti in fide & in dilectióne in Chriſto Jeſu.

℟. Ego dixi, Dómine miſerére mei: * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me Dómine. Sana.

Glória Patri. Sana.

FERIA QUARTA.

De Epiſtola ſecúnda ad Timótheum.

Lectio i. *Cap.* 3.

HOc autem ſcito, quòd in novíſſimis diébus inſtábunt témpora periculóſa: erunt hómines ſeípſos amántes, cúpidi, eláti, ſuperbi, blaſphémi, paréntibus non obediéntes, ingráti, ſceléſti, ſine affectióne, ſine pace, criminatóres, incontinéntes, immítes, ſine benignitáte, proditóres, protérvi, túmidi, & voluptátum amatóres magis quàm Dei; habéntes ſpéciem quidem pietátis, virtútem autem ejus abnegántes. Et hos devíta.

℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis: * Neque in finem irátus reſérves mala mea.

℣. Non intres in judícium cum ſervo tuo Dómine. Neque.

Le-

Digitized by Google

Lectio ii.

EX his enim sunt, qui pénetrant domos, & captívas ducunt mulíercu-las onerátas peccátis, quæ ducúntur vàriis desidériis: semper díscéntes, & nunquam ad sciéntiam veritátis perveniéntes. Quemádmodum autem Jannes & Mambres restitérunt Móysi; ita & hi resístunt veritáti: homines corrúpti mente, réprobi circa fidem; sed ultra non proficient: insipiéntia enim eórum manifésta erit ómnibus, sicut & illórum fuit.

℟. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * Cantábo, & psalmum dicam Dómino.

℣. Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium & cíthara, exsúrgam dilúculo. Cantábo.

Lectio iii.

TU autem assecútus es meam doctrínam, institutiónem, propósitum, fidem, longanimitátem, dilectiónem, patiéntiam, persecutiónes, passiónes: quália mihi facta sunt Antiochíæ, Icónii, & Lystris: quales persecutiónes sustínui, & ex ómnibus eripuit me Dóminus. Et omnes qui piè volunt vívere in Christo Jesu, persecutiónem patiéntur. Mali autem hómines & seductóres proficient in pejus, errántes, & in errórem mitténtes.

℟. Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

℣. Lætábor & exsultábo in te, psallam nómini tuo Altíssime. Deus meus.

Glória Patri. Deus meus.

FERIA QUINTA.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Titum.

Lectio i. *Cap.* i.

PAulus servus Dei, Apóstolus autem Jesu Christi, secúndùm fidem electórum Dei, & agnitiónem veritátis, quæ secúndùm pietátem est in spem vitæ ætérnæ, quam promísit qui non mentítur Deus, ante témpora sæculária: manifestávit autem tempóribus suis verbum suum in prædicatióne, quæ crédita est mihi secúndùm præcéptum Salvatóris nostri Dei: Tito dilécto fílio secúndùm commúnem fidem, grátia & pax a Deo Patre, & Christo Jesu Salvatóre nostro.

℟. Deus in te sperávi, Dómine non confúndar in ætérnum: in justítia tua, líbe-

Hbera me, * Et éripe me.
℣. Inclína ad me aurem tuam, & salva me. Et éripe me.

Lectio ii.

HUjus rei grátia relíqui te Cretæ, ut ea quæ desunt, córrigas, & constítuas per civitátes Presbyteros, sicut & ego dispósui tibi. Si quis sine crímine est, unius uxóris vir, fílios habens fidéles, non in accusatióne luxúriæ, aut non súbditos. Opórtet enim Epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem: non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum: sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndùm doctrínam est, fidélem sermónem: ut potens sit exhortári in doctrína sana, & eos, qui contradícunt, argúere.

℟. Repleátur os meum laude tua, ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam: noli me projícere in témpore senectútis: * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me.
℣. Gaudébunt lábia mea, cùm cantávero tibi. Dum defécerit.

Lectio iii.

SUnt enim multi éti am inobediéntes, vaníloqui, & seductóres, máximè qui de circumcisióne sunt; quos opórtet redárgui: qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia. Dixit quídam ex illis, próprius ipsórum prophéta: Creténses semper mendáces, malæ béstiæ, ventres pigri. Testimónium hoc verum est. Quam ob causam íncrepa illos dure, ut sani sint in fide, non intendéntes Judáicis fábulis, & mandátis hóminum avertántium se a veritáte. Omnia munda mundis: coinquinátis autem & infidélibus nihil est mundum.
℟. Gaudébunt lábia mea, cùm cantávero tibi: * Et ánima mea, quam redemísti Dómine.
℣. Sed & lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam. Et. Glória Patri. Et.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Titum.

Lectio i. *Cap. 2. ℣. 3.*

HÆc lóquere, & exhortáre, & árgue cum omni império. Nemo te

te contémnat. Admóne illos princípibus & potestátibus súbditos esse, dicto obedíre, ad omne opus bonum parátos esse: néminem blasphemáre, non litigiósos esse, sed modéstos, omnem ostendéntes mansuetúdinem ad omnes hómines.

℟. Confitébor tibi Dómine Deus, in toto corde meo, & honorificábo nomen tuum in ætérnum: * Quia misericórdia tua, Dómine, magna est super me.

℣ Deus meus es tu, & confitébor tibi: Deus meus es tu, & exaltábo te. Quia.

Lectio ii.

ERámus enim aliquándo & nos insipiéntes, incréduli, errántes, serviéntes desidériis & voluptátibus váriis, in malítia & invídia agéntes, odíbiles, odiéntes invicem. Cùm autem benígnitas & humánitas appáruit Salvatóris nostri Dei: non ex opéribus justítiæ, quæ fécimus nos, sed secúndùm suam misericórdiam salvos nos fecit per lavácrum regeratiónis & renovatiónis Spíritus sancti, quem effúdit in nos abúndè per Jesum Christum Salvatórem nostrum: ut justificáti grátia ipsíus, herédes simus secúndùm spem vitæ ætérnæ.

℟. Misericórdia tua, Dómine, magna est super me: * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri.

℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Et liberásti.

Lectio iii.

FIdélis sermo est, & de his volo te confirmáre: ut curent bonis opéribus præésse qui credunt Deo. Hæc sunt bona & utília homínibus. Stultas autem quæstiónes, & genealogías, & contentiónes, & pugnas legis devíta: sunt enim inútiles & vanæ. Hæréticum hóminem post unam & secúndam correptiónem devíta: sciens quia subvérsus est, qui ejúsmodi est, & delínquit, cùm sit próprio judício condemnátus.

℟. Factus est mihi Dóminus in refúgium: * Et Deus meus in auxílium spei meæ.

℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, & factus est Dóminus protéctor meus. Et Deus meus.

Glória Patri. Et Deus meus.

SAB-

Digitized by Google

SABBATO.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Philémonem.

Lectio i. *Cap.* 1.

PAulus vinctus Christi Jesu, & Timótheus frater: Philémoni diléćto, & adjutóri nostro, & Appiæ soróri charíssimæ, & Archíppo commilitóni nostro, & Eccléśiæ quæ in domo tua est. Grátia vobis & pax a Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo, semper memóriam tui fáciens in oratiónibus meis, áudiens charitátem tuam, & fidem, quam habes in Dómino Jesu, & in omnes sanctos: ut communicátio fídei tuæ évidens fiat in agnitióne omnis óperis boni, quod est in vobis in Christo Jesu.

℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis: * Neque in finem irátus reśérves mala mea.

℣. Non intres in judícium cum servo tuo Dómine. Neque.

Lectio ii.

GAudium enim magnum hábui & consolatiónem in charitáte tua: quia vísćera sanctórum requievérunt per te, frater. Propter quod multam fidúciam habens in Christo Jesu imperándi tibi quod ad rem pértinet: propter charitátem magis óbsecro, cùm sis talis, ut Paulus senex, nunc autem & vinctus Jesu Christi: Obsecro te pro meo fílio, quem génui in vínculis, Onésimo, qui tibi aliquándo inútilis fuit, nunc autem & mihi & tibi útilis, quem remísi tibi.

℟. Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * Cantábo, & psalmum dicam Dómino.

℣. Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium & cithara, exsúrgam dilúculo. Cantábo.

Lectio iii.

TU autem illum ut mea vísćera súscipe, quem ego volúeram mecum detinére: ut pro te mihi ministráret in vínculis Euangélii: sine consílio autem tuo nihil vólui fácere, uti ne velut ex necessitáte bonum tuum esset, sed voluntárium. Fórsitan enim ídeo discéssit ad horam a te, ut ætérnum illum recíperes: jam non ut servum, sed pro servo charíssimum fratrem, máximè mihi; quantò autem magis tibi, & in carne, & in

Digitized by Google

& in Dómino? Si ergo habes me fócium, fúscipe illum sicut me. Si autem áliquid nócuit tibi, aut debet, hoc mihi ímputa. Ego Paulus scripsi mea manu.

℟. Adjútor meus tibi psallam, quia Deus fuscéptor meus es: * Deus meus misericórdia mea.

℣. Lætábor & exsultábo in te, psallam nómini tuo Altíssime. Deus meus.

Glória Patri. Deus meus.

Ad Vesperas. Oratio

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus; ut semper rationabília meditántes, quæ tibi sunt plácita, & dictis exsequámur, & factis. Per Dóminum.

DOMINICA VI. post Epiphaniam.

In primo Nocturno. Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio i. *Cap.* 1.

MUltifáriam, multísque modis olim Deus loquens pátribus in Prophétis: novíssimè diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit herédem universórum, per quem fecit & sécula: Qui cùm sit splendor glóriæ, & figúra substántiæ ejus, portánsque ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, sedet ad déxteram majestátis in excélsis: tantò mélior Angelis effáctus, quantò differéntiùs præ illis nomen hereditávit.

℟. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me: * Miserére mei Dómine, quóniam infírmus sum.

℣. Timor & tremor venérunt super me, & contexérunt me ténebræ. Miserére.

Lectio ii.

CUi enim dixit aliquándo Angelórum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te? Et rursum: Ego ero illi in Patrem, & ipse erit mihi in Fílium? Et cùm iterum introdúcit primogénitum in orbem terræ, dicit: Et adórent eum omnes Angeli Dei. Et ad Angelos quidem dicit: Qui facit Angelos suos spíritus, & minístros suos flammam ignis. Ad Fílium autem: Thronus tuus Deus in séculum séculi: virga æquitátis, virga regni tui. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo exsultatiónis præ participibus tuis.

℟. Deus,

Digitized by Google

℟. Deus, qui sedes super thronum, & júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne: * Quia tu solus labórem & dolórem consíderas.

℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia tu.

Lectio iii.

ET, Tu in princípio Dómine terram fundásti: & ópera mánuum tuárum sunt cæli. Ipsi períbunt, tu autem permanébis, & omnes ut vestiméntum veteráscent: & velut amíctum mutábis eos, & mutabúntur: tu autem idem ipse es, & anni tui non defícient. Ad quem autem Angelórum dixit aliquándo: Sede a dextris meis, quoadúsque ponam inimícos tuos scabéllum pedum tuórum? Nonne omnes sunt administratórii spíritus, in ministérium missi propter eos, qui hereditátem cápient salútis?

℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear: * Propter hoc dilatátum est cor meum, & exsultávit lingua mea.

℣. Dóminus pars hereditátis meæ, & cálicis mei. Propter.

Glória Patri. Propter.

In secundo Nocturno. Sermo sancti Athanásii Epíscopi.

Oratione 2. contra Arianos, post medium.

Lectio iv.

SI persónam, rem, tempus Apostólici dicti cognóscerent hærétici, nunquam humána in Deitátem transferéntes, tam ímpiè & stultè advérsus Christum sese habuíssent. Id intuéri licébit, si inítium lectiónis dénuo repetítum probè excípias. Dicit enim Apóstolus: Multifáriam multísque modis olim Deus locútus est pátribus nostris per Prophétas: últimis autem diébus locútus est nobis in Fílio. Atque ita paulò post dicit: Perfécta ab eo nostrórum peccatórum purificatióne, ipsum sedére ad déxteram majestátis in excélsis, tantò meliórem Angelis factum, quantò præstántiùs nomen præ illis sortítus est. De eo ígitur témpore, quo nobis per Fílium locútus est, cùm peccatórum purgátio fieret, Apostólicum dictum mentiónem facit. Quando autem nobis locútus est in Fílio, aut quando purgátio peccatórum facta, aut quando natus est homo, nisi post

post Prophétas, idque in últimis diébus?

℟. Notas mihi fecísti, Dómine, vias vitæ: * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

℣. Tu es qui restítues hereditátem meam mihi. Adimplébis.

Lectio v.

DEínde cùm narrátio institúta esset de humána Verbi dispensatióne, deque últimis tempóribus; consequénter commemorávit, Deum neque superióribus ætátibus tacuísse, sed locútum esse per Prophétas: & postquam Prophétæ suo officio perfúncti sunt, & lex per Angelos pronuntiáta est, & Fílius étiam ad nos descéndit, & ad ministrándum accéssit; tunc demum necessário subíntulit: Tantò mélior Angelis factus: osténdere volens, quantò Fílius præ servò excéllit, tantò functióne officióque servórum, Fílii administratiónem meliórem fuísse.

℟. Díligam te Dómine, virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum.

℣. Liberátor meus, Deus meus adjútor meus. Et refúgium meum.

Lectio vi.

FUnctiónem ígitur discérnens Apóstolus, tum véterem, tum novam, magna dicéndi libertáte útitur, ad Judæos scribens & loquens. Propter hoc ígitur non in univérsum, ex própria comparatiónis ratióne dixit, quòd major aut honorátior esset: ne quis quasi de ejúsdem géneris, & cum eo commúnibus rebus hæc verba intellígeret: sed ídeo meliórem illum dixit, ut discrímen natúræ Fílii ad res creátas indicáret.

℟. Dómini est terra, & plenitúdo ejus: * Orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo.

℣. Ipse super mária fundávit eam, & super flúmina præparávit illam. Orbis terrárum.

Glória Patri. Orbis terrárum.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 13.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis parábolam hanc, Símile est regnum cæ-

Digitized by Google

lórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. Comment. in cap. 13. Matthæi.

REgnum cælórum, prædicátio Euangélii est, & notítia Scripturárum, quæ ducit ad vitam, & de qua dícitur ad Judæos: Auferétur a vobis regnum Dei, & dábitur genti faciénti fructus ejus. Símile est ergo hujuscémodi regnum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Homo qui séminat in agro suo, a pleríque Salvátor intellígitur, quòd in ánimis credéntium séminet: ab áliis ipse homo séminans in agro suo, hoc est, in semetípso, & in corde suo.

℟. Ad te Dómine levávi ánimam meam: * Deus meus in te confído, non erubéscam.

℣. Custódi ánimam meam, & éripe me. Deus.

Lectio viii.

QUis est íste, qui sémi-nat, nisi sensus noster & ánimus; qui suscípiens granum prædicatiónis, & fovens seméntem, humóre fídei facit in agro sui péctoris pullulláre? Prædicátio Euangélii mínima est ómnibus disciplínis. Ad primam quippe doctrínam, fidem non habet veritátis, hóminem Deum, Christum mórtuum, & scándalum crucis prædicans. Confer hujuscémodi doctrínam dogmátibus philosophórum, & libris eórum, & splendóri eloquéntiæ, & compositióni sermónum; & vidébis quantò minor sit céteris semínibus seméntis Euangélii.

℟. Duo Séraphim clamábant, alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus, Sanctus.

Glória Patri. Plena est omnis terra.

Lectio ix.

SEd illa cùm créverint, nihil mordax, nihil vívidum, nihil vitále demónstrant: sed totum fláccidum marcidúmque & mol-

mollítum ebúllit in ólera & in herbas, quæ citò aréscunt & córruunt. Hæc autem prædicátio, quæ parva vidébatur in princípio, cùm vel in ánima credéntis, vel in toto mundo sata fúerit, non exsúrgit in ólera, sed crescit in árborem: ita ut vólucres cæli (quas vel ánimas credéntium, vel fortitúdines Dei servítio mancipátas, sentíre debémus) véniant & hábitent in ramis ejus. Ramos puto Euangélicæ árboris, quæ de grano sináp is créverit, dógmatum esse diversitátes, in quibus supradictárum vólucrum unaquæque requiéscit.

Te Deum laudámus 18.

Ad Benedictus, Ant. to. 7. r. Símile est regnum cælórum grano sináp is, quod mínimum est ómnibus seminibus: cùm autem créverit, majus est ómnibus oléribus.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus; ut semper rationabília meditántes, quæ tibi sunt plácita, & dictis exsequámur, & factis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat, in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. Amen.

Ad Magnificat, Ant. to. 1. a. Símile est regnum cælórum ferménto, quod accéptum múlier abscóndit in farínæ satis tribus, donec fermentátum est totum.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio i. *Cap.* 3.

UNde, fratres sancti, vocatiónis cæléstis partícipes, consideráte Apóstolum & Pontíficem confessiónis nostræ Jesum: qui fidélis est ei, qui fecit illum, sicut & Móyses in omni domo ejus. Amplióris enim glóriæ iste præ Móyse dignus est hábitus, quantò ampliórem honórem habet domus, qui fabricávit illam. Omnis nanque domus fabricátur ab áliquo: qui autem ómnia creávit, Deus est.

℟. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te!

℣. Et perfecísti eis, qui sperant in te Dómine, in conspéctu filiórum hóminum. Quam...

Lectio ii.

ET Móyses quidem fidélis erat in tota domo ejus tanquam fámulus, in testimónium eórum, quæ dicénda erant: Christus verò tanquam fílius in domo sua: quæ domus sumus nos, si fidúciam & glóriam spei usque ad finem firmam retineámus. Quapróptèr sicut dicit Spíritus sanctus: Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obdurâre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndùm diem tentatiónis in desérto.

℟. Adjútor meus esto Deus: * Ne derelínquas me.

℣. Neque despícias me, Deus salutáris meus. Ne derelínquas me.

Lectio iii.

VIdéte, fratres, ne forte sit in áliquo vestrûm cor malum incredulitátis, discedéndi a Deo vivo: sed adhortámini vosmetípsos per síngulos dies, donec Hódie cognomináture, ut non obdurétur quis ex vobis fallácia peccáti. Partícipes enim Christi effécti sumus: si tamen inítium substántiæ ejus usque ad finem firmum retineámus. Dum dícitur: Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obdurâre corda vestra, quemádmodum in illa exacerbatióne. Quidam enim audiéntes exacerbavérunt: sed non univérsi, qui profécti sunt ex Ægypto per Móysen.

℟. Benedícam Dóminum in omni témpore: * Semper laus ejus in ore meo.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea; áudiant mansuéti, & læténtur. Semper laus ejus.

Glória Patri. Semper laus ejus.

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio i. *Cap.* 4.

TImeámus ergo, ne forte relícta pollicitatióne introeúndi in réquiem ejus, existimétur áliquis ex vobis deésse. Etenim & nobis nuntiátum est, quemádmodum & illis. Sed non prófuit illis sermo audítus, non admíxtus fídei ex iis quæ audiérunt. Ingrediémur enim in réquiem, qui credídimus: quemádmodum dixit: Sicut jurávi in ira mea: si introíbunt in réquiem meam:

Digitized by Google

meam: & quidem opéribus ab institutióne mundi perféctis.

℟. Auribus pércipe, Deus, lácrimas meas: ne síleas a me; remítte mihi: * Quóniam ínco la ego sum apud te, & peregrínus.

℣ Compláceat tibi, ut erípias me: Dómine ad adjuvándum me festína. Quóniam.

Lectio ii.

DIxit enim in quodam loco de die séptima sic: Et requiévit Deus die séptima ab ómnibus opéribus suis. Et in isto rursum: Si introíbunt in réquiem meam. Quóniam ergo súpereſt introíre quosdam in illam, & ii, quibus prióribus annuntiátum est, non introiérunt propter incredulitátem: ſterum términat diem quemdam, Hódie, in David dicéndo, post tantum témporis, sicut supra dictum est: Hódie si vocem eius audiéritis, nolíte obduráre corda vestra.

℟. Státuit Dóminus supra petram pedes meos, & diréxit gressus meos Deus: * Et misit in os meum cánticum novum.

℣. Exaudívit preces meas: & edúxit me de lacu miseriæ. Et misit.

Lectio iii.

NAm si eis Jesus réquiem præstitíſſet, nunquam de ália loquerétur, post hac, die. Itaque relínquitur sabbatísmus pópulo Dei. Qui enim ingréſſus est in réquiem ejus: étiam ipse requiévit ab opéribus suis, sicut a suis Deus. Festinémus ergo ingredi in illam réquiem: ut ne in idípsum quis incidat incredulitátis exémplum. Vivus est enim sermo Dei, & éfficax, & penetrabílior omni gládio ancípiti; & pertíngens usque ad divisiónem ánimæ ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, & discrétor cogitatiónum & intentiónum cordis.

℟. Ego dixi, Dómine miserére mei: * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me Dómine. Sana ánimam meam. Glória Patri. Sana ánimam meam.

Digitized by Google

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio i. *Cap.* 6.

QUapróptèr intermitténtes inchoatiónis Christi sermónem, ad perfectióra ferámur, non rursum jaciéntes fundaméntum pœniténtiæ ab opéribus mórtuis, & fídei ad Deum, baptísmatum doctrínæ, impositiónis quoque mánnum, ac resurrectiónis mortuórum, & judícii ætérni. Et hoc faciémus, si quidem permíserit Deus.

℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis: * Neque in finem irátus reférves mala mea.

℣. Non ineres in judícium cum servo tuo Dómine. Neque in finem.

Lectio ii.

IMpossíbile est enim, eos, qui semel sunt illumináti, gustavérunt étiam donum cæléste, & partícipes facti sunt Spíritus sancti, gustavérunt nihilóminus bonum Dei verbum, virtutésque séculi ventúri, & prolápsi sunt; rursus renovári ad pœniténtiam, rursum crucifigéntes fibimetípsis Fílium Dei, & osténtui habéntes.

℟. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * Cantábo, & psalmum dicam Dómino.

℣. Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium & cíthara, exsúrgam dilúculo. Cantábo.

Lectio iii.

TErra enim sæpe veniéntem super se bibens imbrem, & géneras herbam opportúnam illis, a quibus cólitur, áccipit benedictiónem a Deo. Próferens autem spinas ac tríbulos, réproba est, & maledícto próxima: cujus consummátio in combustiónem. Confídimus autem de vobis, dilectíssimi, melióra & vicinióra salúti: tamétsi ita lóquimur. Non enim injústus Deus, ut obliviscátur óperis vestri, & dilectiónis, quam ostendístis in nómine ipsíus, qui ministrástis sanctis, & ministrátis.

℟. Adjútor meus tibi psallam, quia Deus susceptor meus es: * Deus meus misericórdia mea.

℣. Lætábor & exsultábo in te, psallam nómini tuo Altíssime. Deus meus. Glória Patri. Deus meus.

FE-

Digitized by Google

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio i. *Cap.* 7.

HIc enim Melchísedec, rex Salem, sacérdos Dei súmmi, qui obviávit Abrahæ regréſſo a cæde regum, & benedíxit ei: cui & décimas ómnium divísit Abraham: primùm quidem qui interpretátur rex justítiæ: deínde autem & rex Salem, quod est, rex pacis sine patre, sine matre, sine genealogía, neque inítium diérum, neque finem vitæ habens, assimilátus autem Fílio Dei, manet sacérdos in perpétuum.

℟. Deus in te sperávi, Dómine non confúndar in ætérnum: in justítia tua líbera me, * Et éripe me. ℣. Inclína ad me aurem tuam, & salva me. Et éripe me.

Lectio ii.

INtuémini autem quantus sit hic, cui & décimas dedit de præcípuis Abraham patriárcha. Et quidem de fíliis Levi sacerdótium accipiéntes, mandátum habent décimas súmere a pópulo secúndùm legem, id est, a frátribus suis: quanquam & ipsi exíerint de lumbis Abrahæ. Cujus autem generátio non annumerátur in eis, décimas sumsit ab Abraham; & hunc, qui habébat repromissiónes, benedíxit. ℟. Repleátur os meum laude tua, ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam: noli me projícere in témpore senectútis: * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me. ℣. Gaudébunt lábia mea, cùm cantávero tibi. Dum defécerit.

Lectio iii.

SIne ulla autem contradictióne, quod minus est, a melióre benedícitur. Et hic quidem décimas moriéntes hómines accípiunt: ibi autem contestátur, quia vivit. Et (ut ita dictum sit) per Abraham, & Levi, qui décimas accépit, decimátus est: adhuc enim in lumbis patris erat, quando obviávit ei Melchísedec. Si ergo consummátio per sacerdótium Levíticum erat (pópulus enim sub ipso legem accépit) quid adhuc necessárium fuit secúndùm órdi-

Digitized by Google

nem Melchísedec álium súrgere sacerdótem, & non secúndùm órdinem Aaron dici? Transláto enim sacerdótio, necésse est ut & legis translátio fiat.

℟. Gaudébunt lábia mea, cùm cantávero tibi: * Et ánima mea, quam redemísti Dómine.

℣. Sed & lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam. Et ánima mea.

Glória Patri. Et ánima mea.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio i. *Cap.* 11.

ESt autem fides sperandárum substántia rerum, argumentum non apparéntium. In hac enim testimónium consequúti sunt senes. Fide intellígimus aptáta esse sécula verbo Dei: ut ex invisibílibus visibília fierent. Fide plúrimam hóstiam Abel, quàm Cain, óbtulit Deo: per quam testimónium consequútus est esse justus, testimónium perhibénte munéribus eius Deo, & per illam defúnctus adhuc lóquitur.

℟. Confitébor tibi, Dómine Deus, in toto corde meo, & honorificábo nomen tuum in ætérnum: * Quia misericórdia tua, Dómine, magna est super me.

℣. Deus meus es tu, & confitébor tibi: Deus meus es tu, & exaltábo te. Quia misericórdia.

Lectio ii.

FIde Henoch translátus est, ne vidéret mortem, & non inveniebátur, quia tránstulit illum Deus: ante translatiónem enim testimónium hábuit placuísse Deo. Sine fide autem impossíbile est placére Deo. Crédere enim opórtet accedéntem ad Deum quia est, & inquiréntibus se remunerátor sit. Fide Noë respónso accépto de iis, quæ adhuc non videbántur, métuens aptávit arcam in salútem domus suæ, per quam damnávit mundum: & justítiæ, quæ per fidem est, heres est institútus.

℟. Misericórdia tua, Dómine, magna est super me: * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri.

℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Et liberásti ánimam meam.

Le-

Lectio iii.

FIde qui vocátur Abraham obedívit in locum exíre, quem acceptúrus erat in hereditátem: & éxiit, néscіens quò iret. Fide demorátus est in terra repromissiónis, tanquam in aliéna, in cásulis habitándo cum Isaac & Jacob coherédibus repromissiónis ejúsdem. Exspectábat enim fundaménta habéntem civitátem: cujus ártifex & cónditor Deus.

℟. Factus est mihi Dóminus in refúgium, * Et Deus meus in auxílium spei meæ.

℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, & factus est Dóminus protéctor meus. Et Deus meus.

Glória Patri. Et Deus meus.

SABBATO.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio i. *Cap.* 13.

CHáritas fraternitátis máneat in vobis. Et hospitalitátem nolíte oblivísci: per hanc enim latuérunt quidam, Angelis hospítio recéptis. Mementóte vinctórum, tanquam simul vincti; & laborántium, tanquam & ipsi in córpore morántes: Honorábile connúbium in ómnibus, & torus immaculátus. Fornicatóres enim & adúlteros judicábit Deus.

℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis: * Neque in finem irátus reférves mala mea.

℣. Non intres in judícium cum servo tuo Dómine. Neque.

Lectio ii.

Sint mores sine avarítia, contenti præséntibus: ipse enim dixit: Non te déseram, neque derelínquam. Ita ut confidénter dicámus: Dóminus mihi adjútor, non timébo quid fáciat mihi homo. Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei: quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem. Jesus Christus heri, & hódie: ipse & in sécula.

℟. Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * Cantábo & psalmum dicam Dómino.

℣. Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium & cithara, exsúrgam dilúculo. Cantábo.

Le-

Digitized by Google

Lectio iii.

DOctrínis váriis, & peregrínis nolíte abdúci. Optimum est enim grátia stabilíre cor, non escis: quæ non profuérunt ambulántibus in eis. Habémus altáre, de quo édere non habent potestátem, qui tabernáculo deférviunt. Quorum enim animálium infértur sanguis pro peccáto in Sancta per Pontíficem, hórum córpora creméntur extra castra. Propter quod & Jesus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est.

℟. Adjútor meus tibi psallam, quia Deus susceptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

℣. Lætábor & exsultábo in te, psallam nómini tuo Altíssime. Deus meus.

Glória Patri, Deus meus.

Si aliquod Festum Duplex celebretur in Sabbato ante Septuagesimam, in secundis Vesperis post Orationem Festi, fit commemoratio de Dominica, & in fine dicitur Benedicámus Dómino, allelúja, allelúja, &c. ut infra.

SABBATO ante Septuagesimam.

Ad Vesperas.

Capitulum. 1. *Cor.* 9.

FRatres, Nescítis, quòd ii, qui in stádio currunt, omnes quidem currunt, sed unus áccipit brávium? Sic cúrrite, ut comprehendátis.

Hymnus.

O Lux beáta Trínitas,
Et principális Unitas,
Jam Sol recédit ígneus,
Infúnde lumen córdibus.
Te mane laudum cármine,
Te deprecémur véspere;
Te nostra supplex glória
Per cuncta laudet sécula.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc & in perpétuum.
Amen.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine.

℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnificat, Ant. to. 8. Dixit Dóminus ad Adam: De ligno, quod est in médio paradísi, ne cómedas: in qua hora comederis, morte moriéris.

Ora-

Digitized by Google

Oratio.

PReces pópuli tui, quæsumus Dómine, clemènter exáudi: ut qui juste pro peccátis nostris afflígimur, pro tui nóminis glória misericórditer liberémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat.

℣. Benedicámus Dómino, allelúja, allelúja.

℟. Deo grátias, allelúja, allelúja.

Et deinceps non dicitur Allelúja, usque ad Sabbatum sanctum: Sed post Deus in adjutórium, ubi dicebatur Allelúja, dicitur Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Si in Dominicis a Septuagesima usque ad Dominicam in Albis occurrat Festum Duplex, vel Semiduplex, transfertur in primam diem similiter non impeditam, ut dicitur in Rubrica de Translatione Festorum.

DO-

Raphael Urbin. inv. *Io: Franceschi sculp.*

Digitized by Google

DOMINICA
IN SEPTUAGESIMA.

Ad Matutinum.

Invitatorium. Præoccupémus fáciem Dómini: * Et in psalmis jubilémus ei.

Psalmus, Venîte exsultémus 2.

In primo versu Psalmi omittitur Præoccupémus fáciem ejus, &c. & ejus loco repetitur a Choro Invitatorium.

Hymnus, Primo diérum ómnium 3.

Antiphonæ, Psalmi, & Versículi Nocturnorum de Psalterio.

In primo Nocturno.

Incipit liber Génesis.

Lectio i. *Cap.* 1.

IN princípio creávit Deus cælum & terram. Terra autem erat inánis & vácua, & ténebræ erant super fáciem abyssi: & Spíritus Dei ferebátur super aquas. Dixítque Deus: Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quòd esset bona: & divísit lucem a ténebris. Appellavítque lucem, Diem; & ténebras, Noctem: factúmque est vésperè & manè, dies unus. Dixit quoque Deus: Fiat firmaméntum in médio aquárum; & dívidat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmaméntum, divisítque aquas, quæ erant sub firmaménto, ab his, quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocavítque Deus firmaméntum, Cælum: & factum est vésperè & manè, dies secúndus. ℟. In princípio creávit Deus cælum & terram, & fecit in ea hóminem, * Ad imáginem & similitúdinem suam.

℣. Formávit ígitur Deus hóminem de limo terræ, & inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ. Ad imáginem.

Lectio ii.

DIxit verò Deus: Congregéntur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum: & appáreat árida. Et factum est ita. Et vocávit

Digitized by Google

cávit Deus áridam, Terram: congregationésque aquárum appellávit Mária. Et vidit Deus quòd esset bonum. Et ait: Gérminet terra herbam viréntem, & faciéntem semen, & lignum pomíferum fáciens fructum juxta genus suum, cujus semen in semetípso sit super terram. Et factum est ita. Et prótulit terra herbam viréntem, & faciéntem semen juxta genus suum, lignúmque fáciens fructum, & habens unumquódque seméntem secúndùm spéciem suam. Et vidit Deus quòd esset bonum. Et factum est vésperè & manè, dies tértius. Dixit autem Deus: Fiant luminária in firmaménto cæli, & dívidant diem ac noctem, & sint in signa & témpora, & dies & annos: ut lúceant in firmaménto cæli, & illúminent terram. Et factum est ita. Fecítque Deus duo luminária magna: lumináre majus, ut præésset diéi: & lumináre minus, ut præésset nocti: & stellas. Et pósuit eas in firmaménto cæli, ut lucérent super terram, & præéssent diéi ac nocti, & divíderent lucem ac ténebras. Et vidit Deus quòd esset bonum. Et factum est vésperè & manè, dies quartus.

℟. In princípio creávit Deus cælum & terram, & Spíritus Dei ferebátur super aquas: * Et vidit Deus cuncta, quæ fécerat, & erant valde bona.

℣. Igitur perfécti sunt cæli & terra, & omnis ornátus eórum. Et vidit.

Lectio iii.

Dixit étiam Deus: Prodúcant aquæ réptile ánimæ vivéntis, & volátile super terram sub firmaménto cæli. Creavítque Deus cete grándia, & omnem ánimam vivéntem atque motábilem, quam produxerant aquæ in spécies suas, & omne volátile secúndùm genus suum. Et vidit Deus quòd esset bonum: Benedixítque eis, dicens: Créscite, & multiplicámini, & repléte aquas maris: avésque multiplicéntur super terram. Et factum est vésperè & manè, dies quintus. Dixit quoque Deus: Prodúcat terra ánimam vivéntem in génere suo, juménta, & reptília, & béstias terræ secúndùm spécies suas. Factúmque est ita. Et fecit Deus béstias terræ juxta spé-

Digitized by Google

spécies suas, & juménta, & omne réptile terræ in génere suo. Et vidit Deus quòd esset bonum, & ait: Faciámus hóminem ad imáginem & similitúdinem nostram: & præsit píscibus maris, & volatílibus cæli, & béstiis, universæque terræ, omnique réptili, quod movétur in terra.

℟. Formávit Dóminus hóminem de limo terræ: * Et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ; & factus est homo in ánimam vivéntem.

℣. In princípio fecit Deus cælum & terram, & plasmávit in ea hóminem. Et inspirávit.

Glória Patri. Et inspirávit.

In secundo Nocturno.

Ex libro Enchirídii sancti Augustíni Epíscopi.

Cap. 25. 26. & 27. tom. 3.

Lectio iv.

MOrtis supplícium Dóminus hómini comminátus fúerat, si peccáret: sic eum múnerans líbero arbítrio, ut tamen régeret império, terréret exítio: atque in paradíso felicitáte, tanquam in umbra vitæ, unde justítia custodíta in melióra conscénderet, collocávit. Hinc post peccátum exsul efféctus, stirpem quoque suam, quam peccándo in se tanquam in radíce vitiáverat, pœna mortis & damnatióne obstrínxit: ut quicquid prolis ex illo, & simul damnáta, per quam peccáverat, cónjuge, per carnálem concupiscéntiam, in qua inobediéntiæ pœna símilis retribúta est, nascerétur, tráheret originále peccátum, quo traherétur per errónes dolorésque divérsos ad illud extrémum cum desertóribus ángelis, vitiatóribus, & possessóribus, & consórtibus suis, sine fine supplícium.

℟. Talit Dóminus hóminem, & pósuit eum in paradíso voluptátis: * Ut operarétur, & custodíret illum.

℣. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio, in quo pósuit hóminem, quem formáverat. Ut operarétur.

Lectio v.

SIc per unum hóminem peccátum intrávit in mundum, & per peccátum mors: & ita in omnes hómines pertránsiit, in quo omnes peccavérunt. Mundum quippe appellávit eo loco Apóstolus univérsum ge-

Digitized by Google

genus humánum. Ita ergo res se habébant. Jacébat in malis, vel étiam volvebátur, & de malis in mala præcipitabátur totius humáni géneris massa damnáta; & adjúncta parti eórum, qui peccáverant, angelórum, luébat impiæ defertiónis digníssimas pœnas.

℟. Dixit Dóminus Deus. Non est bonum, hóminem esse solum: * Faciámus ei adjutórium símile sibi. ℣. Adæ verò non inveniebátur adjútor símilis sibi: dixit verò Deus. Faciámus.

Lectio vi.

Adiram quippe Dei pértinet justam, quicquid cæca & indómita concupiscéntia fáciunt libénter mali, & quicquid manifestis opertísque pœnis patiúntur invíti: non sanè creatóris desisténte bonitáte, & malis ángelis subministráre vitam, vivacémque poténtiam (quæ subministrátio si auferátur, interíbunt) & hóminum, quamvis de propágine vitiáta damnatáque nascéntium, formáre sémina, & animáre, & ordináre membra per témporum ætátes, per locórum spátia vegetáre sensus, alimenta donáre. Mélius enim judicávit de malis bene fácere, quàm mala nulla esse permíttere. ℟. Immísit Dóminus sopórem in Adam, & tulit unam de costis ejus: * Et ædificávit costam, quam túlerat Dóminus de Adam, in mulíerem; & addúxit eam ad Adam, ut vidéret quid vocáret eam: * Et vocávit nomen ejus Virágo, quia de viro sumta est. ℣. Cùmque obdormísset, tulit unam de costis ejus, & replévit carnem pro ea. Et ædificávit.

Glória Patri. Et vocávit.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 20.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum hómini patrifamílias, qui éxiit primo manè condúcere operários in víneam suam. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 19. *in Euang. post prin.*

Regnum cælórum hómini patrifamílias símile dícitur, qui ad excoléndam víneam suam operários condúcit. Quis ve-

Digitized by Google

verò patrisfamílias símilitúdinẽ réctiùs tenet, quàm Cónditor nóster, qui regit quos cóndidit, & eléctos suos sic in hoc mundo póssidet, quasi súbjéctos dóminus in domo? Qui habet víneam, universálem scílicet Eccléſiam, quæ ab Abel justo usque ad últimum eléctum, qui in fine mundi nascitúrus est, quot sanctos próculit, quasi tot pálmites misit.

℟. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio: * In quo pósuit hóminem, quem formáverat.

℣. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, & ad vescéndum suáve; lignum étiam vitæ in médio paradísi. In quo.

Lectio viii.

HIc ítaque paterfamílias ad excoléndam víneam suam, manè, hora tértia, sexta, nona, & undécima operários condúcit: quia a mundi hujus instio usque in finem ad erudiéndam plebem fidélium, prædicatóres congregáre non desístit. Manè étenim mundi fuit ab Adam usque ad Noë: hora verò tértia a Noë usque ad Abraham: sexta quoque ab Abraham usque ad Móysen: nona autem a Móyse usque ad advéntum Dómini: undécima verò ab advéntu Dómini usque ad finem mundi. In qua prædicatóres sancti Apóstoli missi sunt, qui mercédem plenam & tardè veniéntes accepérunt.

℟. Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est, sciens bonum & malum: * Vidéte, ne fortè sumat de ligno vitæ, & vivat in ætérnum.

℣. Fecit quoque Dóminus Deus Adæ túnicam pellíceam, & índuit eum, & dixit. Vidéte.

Lectio ix.

AD erudiéndam ergo Dóminus plebem suam, quasi ad excoléndam víneam suam, nullo témpore déstitit operários míttere: quia & priùs per patres, & póstmodum per legis doctóres & Prophétas, ad extrémum verò per Apóstolos, dum plebis suæ mores excóluit, quasi per operários in víneæ cultúra laborávit: quamvis in quólibet módulo vel mensúra, quisquis cum fide recta bonæ prædicátor actiónis éxstitit, hujus víneæ operárius fuit. Operátor ergo manè, hora tértia, sexta

Digitized by Google

& nona, antíquus ille & Hebráicus pópulus designátur: qui in eléctis suis ab ipso mundi exórdio, dum recta fide Deum stúduit cólere, quasi non défuisse in víneæ cultúra laboráre. Ad undécimam verò Gentíles vocántur, quibus & dícitur: Quid hìc statis tota die otiósi?

℣. Ubi est Abel frater tuus? dixit Dóminus ad Cain. Néscio Dómine, numquid custos fratris mei sum ego? & dixit ad eum: Quid fecísti? * Ecce vox sánguinis fratris tui Abel clamat ad me de terra.

℣. Maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum, & suscépit sánguinem fratris tui de manu tua. Ecce vox.

Glória Patri. Ecce vox.

Nonum Responsorium dicitur in Dominicis usque ad Pascha loco Hymni, Te Deum, qui non dicitur hoc tempore, nisi in Festis.

AD LAUDES,

Antiphona to. 1. s.

MIserére mei Deus, & a delícto meo munda me; quia tibi soli peccávi.

Psalmus idem 62.

Ant. to. 8. Confitébor tibi, quóniam exaudísti me.

Psalm. Confitémini 26.

Ant. to. 2. Deus Deus meus, ad te de luce vígilo, quia factus es adjútor meus.

Psalmus idem 20.

Ant. to. 2. Benedíctus es in firmaménto cæli, & laudábilis in sécula, Deus noster.

Canticum, Benedícite 22.

Ant. to. 1. s. Laudáte Dóminum de cælis.

Psalmus idem 22.

Psalmi supradicti semper dicúntur in Laudibus Dominicæ usque ad Pascha.

Capitulum. 1. Cor. 9.

FRatres, Nescítis, quòd ii, qui in stádio currunt, omnes quidem currunt, sed unus áccipit brávium? Sic cúrrite, ut comprehendátis.

Hymnus, Æterne rerum Cónditor 23.

℣. Dómine refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne & progénie.

Ad Benedictus, Ant. to. 1. s. Símile est regnum cælórum hómini patrifamílias, qui éxiit primo manè conducere operários in víneam suam, dicit Dóminus.

Oratio.

PReces pópuli tui, quæsumus Dómine, cleménter exáudi: ut qui justè pro

pro peccátis nostris afflígimur, pro tui nóminis glória misericórditer liberémur. Per Dóminum nostrum.

Ad Primam, Ant. to. 1. Conventióne autem facta cum operáriis ex denário diúrno, misit eos in vineam suam.

Psalmus, Deus in nómine tuo, cum reliquis ut in Psalterio 25.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis. Dóminus autem dirigat 33.

Ad Tertiam, Ant. to. 2. f. Ite & vos in vineam meam, & quod justum fúerit, dabo vobis.

Capitulum, Fratres, Nescítis.

℟. breve. Inclína cor meum Deus, * In testimónia tua. Inclína.

℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem; in via tua vivífica me. In testimónia tua.

Glória Patri. Inclína.

℣. Ego dixi, Dómine miserére mei.

℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ad Sextam, Ant. to. 1. f. Quid hic statis tota die otiósi? respondérunt, & dixérunt: Quia nemo nos conduxit.

Capitulum. 1. Cor. 9.

Omnis autem, qui in agóne contendit, ab ómnibus se ábstinet: & illi quidem ut corruptíbilem corónam accípiant, nos autem incorrúptam.

℟. breve. In ætérnum Dómine, * Permanet verbum tuum in cælo. In ætérnum.

℣. Et in séculum séculi véritas tua. Permanet.

Glória Patri. In ætérnum.

℣. Dóminus regit me, & nihil mihi déerit.

℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Ad Nonam, Ant. to. 8. Voca operários, & redde illis mercédem suam, dicit Dóminus.

Capitulum. 1. Cor. 10.

Bibébant autem de spirituáli, consequénte eos, petra: petra autem erat Christus: sed non in plúribus eórum beneplácitum est Deo.

℟. breve. Clamávi in toto corde meo, * Exáudi me Dómine. Clamávi.

℣. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi.

Glória Patri. Clamávi.

℣. Ab occúltis meis munda me Dómine.

℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Ad Vesperas, Ant. & Psalmus, Dixit Dóminus, cum reliquis ut in Psalterio 142.

Capitulum, Fratres Neſcitis. Hymn. Lucis Creátor óptime 145.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea.

℟. Sicut incénsum in conſpéctu tuo.

Ad Magnificat Ant. to. 7 r. Dixit paterfamílias operáriis ſuis: Quid hic ſtatis tota die otiósi? At illi reſpondéntes, dixérunt: Quia nemo nos conduxit. Ite & vos in vineam meam: & quod juſtum fúerit, dabo vobis.

Oratio. Preces pópuli tui, ut ſupra 166.

FERIA SECUNDA.

De libro Géneſis.

Lectio i. *Cap.* 1.

ET creávit Deus hóminem ad imáginem ſuam: ad imáginem Dei creávit illum: másculum & féminam creávit eos. Benedixítque illis Deus, & ait: Créſcite, & multiplicámini; & repléte terram, & ſubjícite eam, & dominámini píſcibus maris, & volatílibus cæli, & univérſis animántibus, quæ movéntur ſuper terram. Dixítque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem ſemen ſuper terram, & univérſa ligna, quæ habent in ſemetípſis ſeméntem géneris ſui, ut ſint vobis in eſcam: & cunctis animántibus terræ, omníque vólucri cæli, & univérſis, quæ movéntur in terra, & in quibus eſt ánima vivens, ut hábeant ad veſcéndum. Et factum eſt ita. Vidítque Deus cuncta, quæ fécerat: & erant valde bona. Et factum eſt véſpere & mane, dies ſextus.

℟. Dum deambuláret Dóminus in paradíſo ad auram poſt meridiem, clamávit, & dixit: Adam ubi es? Audívi Dómine vocem tuam, * Et abscóndi me.

℣. Vocem tuam audívi in paradíſo, & timui, eò quòd nudus eſſem. Et abscóndi me.

Lectio ii. *Cap.* 2.

IGitur perfécti ſunt cæli & terra, & omnis ornátus eórum. Compleviſtque Deus die ſéptimo opus ſuum, quod fécerat: & requiévit die ſéptimo ab univérſo ópere quod patrárat. Et benedíxit diéi ſéptimo, & ſanctificávit illum: quia in ipſo ceſſáverat.

Digitized by Google

fat ab omni ópere suo, quod creávit Deus ut fáceret. Istæ sunt generatiónes cæli & terræ, quando creáta sunt, in die, quo fecit Dóminus Deus cælum & terram: & omne vírgultum agri ántequam orirétur in terra, omnémque herbam regiónis priúsquam germináret: non enim plúerat Dóminus Deus super terram, & homo non erat, qui operarétur terram: sed fons ascendébat e terra, írrigans univérsam superfíciem terræ.

℟. In sudóre vultus tui vescéris pane tuo, dixit Dóminus ad Adam: cùm operátus fúeris terram, non dabit fructus suos: * Sed spinas & tríbulos germinábit tibi.

℣. Quia audísti vocem uxóris tuæ, & comedísti de ligno, ex quo præcéperam tibi, ne coméderes, maledícta terra in ópere tuo. Sed spinas.

Lectio iii.

FOrmávit ígitur Dóminus Deus hóminem de limo terræ, & inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ, & factus est homo in ánimam vivéntem. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio: in quo pósuit hóminem, quem formáverat. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, & ad vescéndum suáve: lignum étiam vitæ in médio paradísi, lignúmque sciéntiæ boni & mali. Et flúvius egrediebátur de loco voluptátis ad irrigándum paradísum, qui inde divíditur in quátuor cápita.

℟. Formávit Dñs 463.

Ad Magnificat, Ant. 10. 1. l. Hi novíssimi una hora fecérunt, & pares illos nobis fecísti, qui portávimus pondus diéi, & æstus.

FERIA TERTIA.

De libro Géneseos.

Lectio i. *Cap.* 2.

TUlit ergo Dóminus Deus hóminem, & pósuit eum in paradíso voluptátis, ut operarétur, & custodíret illum: præcepítque ei, dicens: Ex omni ligno paradísi cómede: de ligno autem sciéntiæ boni & mali ne cómedas. In quocúnque enim die coméderis ex eo, morte moriéris. Dixit quoque Dóminus Deus: Non est bonum esse hóminem solum: faciámus ei adjutórium símile sibi.

℟. Tulit Dóminus 463.

Digitized by Google

Lectio ii.

FOrmátis igitur, Dóminus Deus, de humo cunctis animántibus terræ, & univérsis volatílibus cæli, addúxit ea ad Adam, ut vidéret quid vocáret ea: omne enim, quod vocávit Adam ánimæ viventis, ipsum est nomen ejus. Appellavítque Adam nomínibus suis cuncta animántia, & univérsa volatília cæli, & omnes béstias terræ: Adæ verò non inveniebátur adjútor símilis ejus.

℟. Dixit Dóminus 464.

Lectio iii.

IMmísit ergo Dóminus Deus sopórem in Adam: cúmque obdormísset, tulit unam de costis ejus, & replévit carnem pro ea. Et ædificávit Dóminus Deus cóstam, quam túlerat de Adam, in mulíerem: & addúxit eam ad Adam. Dixítque Adam: Hoc nunc os ex óssibus meis, & caro de carne mea: hæc vocábitur Virágo, quóniam de viro sumta est. Quamóbrem relínquet homo patrem suum, & matrem, & adhærébit uxóri suæ: & erunt duo in carne una.

℟. Immísit Dóminus sopórem 464.

Ad Magnificat, Antiph.

Dixit autem paterfamílias Amíce, non fácio tibi injúriam: nonne ex denário convenísti mecum? tolle quod tuum est, & vade.

FERIA QUARTA.

De libro Géneseos.

Lectio i. *Cap.* 3.

SEd & serpens erat callídior cunctis animántibus terræ, quæ fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulíerem: Cur præcépit vobis Deus, ut non comederétis de omni ligno paradísi? Cui respóndit múlier: De fructu lignórum, quæ sunt in paradíso, vescimur: de fructu verò ligni, quod est in médio paradísi, præcépit nobis Deus ne comederémus, & ne tangerémus illud, ne forte moriámur. Dixit autem serpens ad mulíerem: Nequáquam morte moriémini. Scit enim Deus, quòd in quocúnque die, comederítis ex eo, aperiéntur óculi vestri: & éritis sicut dii, sciéntes bonum & malum. Vidit ígitur múlier, quòd bonum esset lignum ad vescéndum, & pulchrum óculis, aspectúque delectábile: & tulit de fructu illíus, & comédit: dedítque viro suo, qui comédit.

édit. Et apérti sunt óculi ambórum.

℟. Plantáverat 465.

Lectio ii.

CUmque cognovíssent se esse nudos, consuérunt fólia ficus, & fecérunt sibi perizómata. Et cùm audíssent vocem Dómini Dei deambulántis in paradíso ad auram post meridiem, abscóndit se Adam & uxor ejus a fácie Dómini Dei in médio ligni paradísi. Vocavítque Dóminus Deus Adam, & dixit ei: Ubi es? Qui ait: Vocem tuam audívi in paradíso; & tímui, eò quòd nudus essem, & abscóndi me. Cui dixit: Quis enim indicávit tibi, quòd nudus esses, nisi quòd ex ligno, de quo præcéperam tibi ne coméderes, comedísti? Dixítque Adam: Múlier, quam dedísti mihi sóciam, dedit mihi de ligno, & comédi. Et dixit Dóminus Deus ad mulíerem: Quare hoc fecísti? Quæ respóndit: Serpens decépit me, & comédi.

℟. Ecce Adam 465.

Lectio iii.

ET ait Dóminus Deus ad serpéntem: Quia fecísti hoc, maledíctus es inter ómnia animántia, & béstias terræ: super pectus tuum gradiéris, & terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te & mulíerem, & semen tuum & semen illíus: ipsa cónteret caput tuum, & tu insidiáberis calcáneo ejus. Mulíeri quoque dixit: Multiplicábo ærúmnas tuas, & concéptus tuos: in dolóre páries fílios, & sub viri potestáte eris, & ipse dominábitur tui. Adæ verò dixit: Quia audísti vocem uxóris tuæ, & comedísti de ligno, ex quo præcéperam tibi ne coméderes, maledícta terra in ópere tuo: in labóribus cómedes ex ea cunctis diébus vitæ tuæ. Spinas & tríbulos germinábit tibi, & cómedes herbam terræ. In sudóre vultus tui vescéris pane, donec revertáris in terram, de qua sumtus es: quia pulvis es, & in púlverem revertéris. Et vocávit Adam nomen uxóris suæ Heva: eò quòd mater esset cunctórum viventium.

℟. Ubi est Abel frater tuus? 466.

Ad Magnificat, Ant. to. 8. f. Tolle quod tuum est, & vade, quia ego bonus fum, dicit Dóminus.

Digitized by Google

FERIA QUINTA.

De libro Genesis.

Lectio i. *Cap.* 4.

ADam verò cognóvit uxórem suam Hevam, quæ concépit & péperit Cain, dicens: Possédi hóminem per Deum. Rursúmque péperit fratrem ejus Abel. Fuit autem Abel pastor óvium, & Cain agrícola. Factum est autem post multos dies, ut offérret Cain de frúctibus terræ múnera Dómino. Abel quoque óbtulit de primogénitis gregis sui, & de adípibus eórum: & respéxit Dóminus ad Abel, & ad múnera ejus. Ad Cain verò, & ad múnera illíus non respéxit: iratúsque est Cain veheménter, & cóncidit vultus ejus. Dixítque Dóminus ad eum: Quare irátus es? & cur cóncidit fácies tua? Nónne si bene égeris, recípies: sin autem malè, statim in fóribus peccátum áderit? sed sub te erit appetítus ejus, & tu domináberis illíus.

℟. In princípio 461.

Lectio ii.

DIxítque Cain ad Abel fratrem suum: Egrediámur foras. Cùmque essent in agro, consúrréxit Cain advérsùs fratrem suum Abel, & interfécit eum. Et ait Dóminus ad Cain: Ubi est Abel frater tuus? Qui respóndit: Néscio. Num custos fratris mei sum ego? Dixítque ad eum: Quid fecísti? vox sánguinis fratris tui clamat ad me de terra. Nunc ígitur maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum, & suscépit sánguinem fratris tui de manu tua. Cùm operátus fúeris eam, non dabit tibi fructus suos: vagus & prófugus eris super terram.

℟. In princípio 462.

Lectio iii.

DIxítque Cain ad Dóminum: Major est iníquitas mea, quàm ut véniam mérear. Ecce éjicis me hódie a fácie terræ, & a fácie tua abscóndar, & ero vagus & prófugus in terra: omnis ígitur, qui invénerit me, occídet me. Dixítque ei Dóminus: Nequáquam ita fiet: sed omnis, qui occíderit Cain, séptuplum puniétur. Posuítque Dóminus Cain signum, ut non interfíceret eum omnis, qui invenísset eum. Egressúsque Cain a fácie Dómini,

Digitized by Google

ni ; habitávit prófugus in terra ad Orientálem plagam Eden.

℟. Formávit Dñs 463.

Ad Magnificat, Ant. to. 8. Non licet mihi quod volo fácere? an óculus tuus nequam est, quia ego bonus sum? dicit Dóminus.

FERIA SEXTA.

De libro Géneſis.

Lectio i. *Cap.* 4.

COgnóvit autem Cain uxórem suam, quæ concépit & péperit Henoch: & ædificávit civitátem, vocavítque nomen ejus ex nómine fílii sui, Henoch. Porrò Henoch génuit Irad, & Irad génuit Mavsaël, & Mavsaël génuit Mathúsaël, & Mathúsaël génuit Lamech. Qui accépit duas uxóres, nomen uni Ada, & nomen álteri Sella. Genuítque Ada Jabel, qui fuit pater habitántium in tentóriis, atque pastórum. Et nomen fratris ejus Jubal: ipse fuit pater canéntium cíthara & órgano. Sella quoque génuit Tubálcain, qui fuit malleátor & faber in cuncta ópera æris & ferri. Soror verò Tubálcain, Noëma.

℟. Tulit Dóminus hóminem 463.

Lectio ii.

DIxítque Lamech uxóribus suis Adæ & Sellæ: Audíte vocem meam uxóres Lamech, auscultáte sermónem meum: quóniam occídi virum in vulnus meum, & adolescéntulum in livórem meum. Séptuplum últio dábitur de Cain, de Lamech verò septuágies sépties. Cognóvit quoque adhuc Adam uxórem suam; & péperit fílium, vocavítque nomen ejus Seth, dicens: Pósuit mihi Deus semen áliud pro Abel, quem occídit Cain. Sed & Seth natus est fílius, quem vocávit Enós: iste cœpit invocáre nomen Dómini.

℟. Dixit Dóminus 464.

Lectio iii. *Cap.* 5.

HIc est liber generatiónis Adam. In die, qua creávit Deus hóminem, ad similitúdinem Dei fecit illum. Másculum & féminam creávit eos, & benedíxit illis: & vocávit nomen eórum Adam, in die, quo creáti sunt. Vixit autem Adam centum trigínta annis: & génuit ad imáginem & similitúdinem suam, vocavítque nomen ejus Seth. Et facti sunt dies Adam, postquam génuit Seth, octingénti anni:

ge-

Digitized by Google

genuítque fílios & fíllas. Et factum est omne tempus, quod vixit Adam, anni nongénti trigínta, & mórtuus est.

℟. Immísit Dóminus 464.

SABBATO.

De libro Géneſis.

Lectio i. *Cap.* 5.

VIxit autem Maláleël sexagínta quinque annis, & génuit Jared. Et vixit Maláleël, postquam génuit Jared, octingéntis trigínta annis: & génuit fílios & fíllas. Et facti sunt omnes dies Maláleël octingénti nonagínta quinque anni, & mórtuus est. Vixítque Jared centum sexagínta duóbus annis, & génuit Henoch. Et vixit Jared, postquam génuit Henoch, octingéntis annis: & génuit fílios & fílias. Et facti sunt omnes dies Jared nongénti sexagínta duo anni, & mórtuus est. Porrò Henoch vixit sexagínta quinque annis, & génuit Mathúsalam.

℟. Plantáverat 465.

Lectio ii.

ET ambulávit Henoch cum Deo: & vixit, postquam génuit Mathúsalam, trecéntis annis, & génuit fílios & fílias. Et facti sunt omnes dies Henoch trecénti sexagínta quínque anni. Ambulavítque cum Deo, & non appáruit, quia tulit eum Deus. Vixit quoque Mathúsala centum octogínta septem annis, & génuit Lamech. Et vixit Mathúsala, postquam génuit Lamech, septingéntis octogínta duóbus annis: & génuit fílios & fílias. Et facti sunt omnes dies Mathúsala, nongénti sexagínta novem anni, & mórtuus est.

℟. Ecce Adam 465.

Lectio iii.

VIxit autem Lamech centum octogínta duóbus annis, & génuit fílium: vocavítque nomen ejus Noë, dicens: Iste consolábitur nos ab opéribus & labóribus mánuum nostrárum in terra, cui maledíxit Dóminus. Vixítque Lamech, postquam génuit Noë, quingéntis nonagínta quinque annis, & génuit fílios & fílias. Et facti sunt omnes dies Lamech, septingénti septuagínta septem anni, & mórtuus est.

℟. Ubi est Abel 466.

SABBATO

ante Sexagesímam.

Ad Vesperas, Capitulum. 2. *Cor.* 11.

FRatres, Libénter sufférti insipiéntes, cùm sitis

fitis ipsi sapiéntes : sustinétis enim, si quis vos in servitútem rédigit, si quis dévorat, si quis áccipit, si quis extóllitur, si quis in fáciem vos cædit.

Hymnus, & Versiculi de Psalterio 1 6 5.

Ad Magnificat, Ant. to 8. Dixit Dóminus ad Noë: Finis univérsæ carnis venit coram me: fac tibi arcam de lignis levigátis, ut salvétur univérsum semen in ea.

Oratio.

DEus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra actióne confídimus: concéde propítius, ut contra advérsa ómnia, Doctóris géntium protectióne muniámur. Per Dóminum.

DOMINICA in Sexagesima.

Ad Matutinum Invitatorium. Præoccupémus fáciem Dómini: * Et in psalmis jubilémus ei.

Psalmus, Venite 2.

In primo versu Psalmi omittitur, Præoccupémus fáciem ejus, &c. & ejus loco repetitur a Choro Invitatorium. Hymnus, Primo diérum 3.

Antiphonæ, Psalmi, & Versiculi Nocturnorum de Psalterio.

In primo Nocturno.

De libro Géneſis.

Lectio i. Cap. 9. & 6.

NOë verò cùm quingentórum esset annórum, génuit Sem, Cham, & Japheth. Cùmque cœpíssent hómines multiplicári super terram, & fílias procreássent; vidéntes fílii Dei fílias hóminum quòd essent pulchræ, accepérunt sibi uxóres ex ómnibus, quas elégerant. Dixítque Deus: Non permanébit spíritus meus in hómine in ætérnum, quia caro est: erúntque dies illíus centum vigínti annórum. Gigántes autem erant super terram in diébus illis. Postquam enim ingréssi sunt fílii Dei ad fílias hóminum, illæque genuérunt, isti sunt poténtes a século viri famósi.

℟. Dixit Dóminus ad Noë: Finis univérsæ carnis venit coram me: repléta est terra iniquitáte eórum: * Et ego dispérdam eos cum terra.

℣. Fac tibi arcam de lignis levigátis, mansiúnculas in ea fácies. Et ego.

Lectio ii.

VIdens autem Deus, quòd multa malítia hóminum esset in terra, & cun-

Digitized by Google

cuncta cogitátio cordis intenta esset ad malum omni témpore, pœnítuit eum, quòd hóminem fecísset in terra. Et tactus dolóre cordis intrínsecùs, Delébo, inquit, hóminem, quem creávi, a fácie terræ, ab hómine usque ad animántia, a réptili usque ad vólucres cæli. Pœnitet enim me, fecísse eos. Noë verò invénit grátiam coram Dómino.

℟. Noë vir justus atque perféctus cum Deo ambulávit:* Et fecit ómnia quæcúnque præcépit ei Deus. ℣. Fecit sibi aream, ut salvarétur univérsum semen. Et fecit.

Lectio iii.

HÆ sunt generatiónes Noë: Noë vir justus atque perféctus fuit in generatiónibus suis, cum Deo ambulávit. Et génuit tres fílios, Sem, Cham, & Japheth. Corrúpta est autem terra coram Deo, & repléta est iniquitáte. Cùmque vidísset Deus terram esse corrúptam, (omnis quippe caro corrúperat viam suam super terram) dixit ad Noë: Finis univérsæ carnis venit coram me: repléta est terra iniquitáte a fácie eórum; & ego dispérdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis levigátis: mansiúnculas in arca fácies, & bitúmine línies intrínsecùs & extrínsecùs. Et sic fácies eam: Trecentórum cubitórum erit longitúdo arcæ, quinquagínta cubitórum latitúdo, & trigínta cubitórum altitúdo illíus.

℟. Quadragínta dies & noctes apérti sunt cæli, & ex omni carne habénte spíritum vitæ ingréssa sunt in arcam: * Et clausit a foris óstium Dóminus. ℣. In artículo diéi illíus ingréssus est Noë in arcam, & fílii ejus, & uxor illíus, & uxóres filiórum ejus. Et clausit.

Glória Patri. Et clausit.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Noë & Arca.

Cap. 4. circa medium.

Lectio iv.

HAbes, quia irátus Dóminus est: quóniam quamvis cogitáret, hoc est sciret, quia homo pósitus in terræ regióne, carnem portans, sine peccáto esse non possit; (terra enim velut quidam tentatiónum locus est, caróque corruptélæ illécebra) tamen cùm habérent mentem

tem rationis capácem, virtutémque ánimæ infúsam córpori, sine consideratióne áliqua in lapsum ruérent; ex quo revocáre se nollent. Neque enim Deus cógitat sicut hómines, ut áliqua ei nova succédat sententia, neque iráscitur quasi mutábilis: sed ídeo hæc legúntur, ut exprimátur peccatórum nostrórum acérbitas, quæ divínam merúerit offénsam: tanquam eoúsque increverit culpa, ut étiam Deus, qui naturáliter non movétur, aut ira, aut ódio, aut passióne ulla, provocátus videátur ad iracúndiam.

℟. Ædificávit Noë altáre Dómino, offerens super illud holocáustum: odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis, & benedíxit ei, dicens: * Créscite, & multiplicámini, & replete terram.

℣. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, & cum sémine vestro post vos. Créscite.

Lectio v.

Minátus est prætérea, quòd deléret hóminem. Ab hómine, inquit, usque ad pecus, & a reptílibus usque ad volatília delébo. Quid læserant irrationabília? Sed quis propter hóminem illa facta erant, eo útique deléto, propter quem facta sunt, cónsequens erat, ut étiam illa delerentur, quia non erat qui his uterétur. Sensu autem altióre illud manifestátur: quia homo mens est, quæ est rationis capax. Homo enim definitur, ánimal vivum, mortále, rationábile. Principáli ígitur extincto, étiam sensus omnis extínguitur: eò quòd nihil réliqui ad salútem supérfit, cùm salútis fundaméntum virtus defécerit.

℟. Ponam arcum meum in núbibus cæli, dixit Dóminus ad Noë: * Et recordábor fœderis mei, quod pépigi tecum.

℣. Cùmque obdúxero núbibus cælum, apparébit arcus meus in núbibus. Et.

Lectio vi.

Ad condemnatiónem autem ceterórum, & ad expressiónem pietátis divínæ, dícitur Noë apud Deum grátiam invenísse. Simul osténditur, quòd hóminem justum non obúmbret aliórum offénsio, quando ipse ad totius géneris reservátur seminárium. Qui non generatiónis

nis nobilitáte, ſed juſtitiæ & perfectiónis mérito laudátur. Probáti enim viri genus, virtútis proſápia eſt: quia ſicut hóminum genus hómines, ita animárum genus virtútes ſunt. Etenim famíliæ hóminum ſplendóre géneris nobilitántur, animárum autem clarificátur grátia ſplendóre virtútis.

℟. Per memetípſum juráui, dicit Dóminus, Non adjíciam ultra aquas diluvii ſuper terram: pacti mei recordábor, * Ut non perdam aquis diluvii omnem carnem.

℣. Arcum meum ponam in núbibus, & erit ſignum fœderis inter me, & inter terram. Ut non.

Glória Patri. Ut non.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 8.

IN illo témpore: Cùm turba plúrima convenírent, & de civitátibus properárent ad Jeſum, dixit per ſimilitúdinem: Exiit qui ſeminat, ſeminare ſemen ſuum. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ. *Homilia* 15. *in Evang.*

LEctio ſancti Evangélii, quam modò, fratres charíſſimi, audístis, expolitióne non indiget, ſed admonitióne. Quæ enim per ſemetípſam Véritas expóſuit, hæc diſcútere humána fragílitas non præſúmat. Sed eſt quod ſollícite in hac ipſa expoſitióne Domínica penſáre debeámus: quia ſi nos vobis ſemen verbum, agrum mundum, vólucres dæmónia, ſpinas divítias ſignificáre dicerémus, ad credéndum nobis mens fórſitan veſtra dubitáret. Unde & idem Dóminus per ſemetípſum dignátus eſt expónere quod dicébat, ut ſciátis rerum ſignificatiónes quærere in ea étiam, quæ per ſemetípſum nóluit explanáre.

℟. Benedíxit Deus Noë, & fíliis ejus, & dixit ad eos: * Créſcite, & multiplicámini, & repléte terram.

℣. Ecce ego ſtátuam pactum meum vobíſcum, & cum ſémine veſtro poſt vos. Créſcite.

Lectio viii.

EXponéndo ergo quod dixit, figuráte ſe loqui innúuit: quátenus certos nos rédderet, cùm vobis noſtra fragílitas verbórum illíus figúras aperíret.

Quis

Digitized by Google

Quis enim mihi unquam crédiderét, si spinas divítias interpretári voluíssem? máxime cùm illæ pungánt, istæ delécteut. Et tamen spinæ sunt, quia cogitatiónum suárum punctiónibus mentem lácerant: & cùm usque ad peccátum pértrahunt, quasi inflícto vúlnere cruéntant. Quas bene hoc in loco, álio Euangelísta testánte, nequáquam Dóminus divítias, sed falláces divítias appéllat.

℟. Ecce egó státuam pactum meum vobíscum, & cum sémine vestro post vos: * Neque erit desínceps diluvium dissípans terram. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, & erit signum fœderis inter me, & inter terram. Neque.

Lectio ix.

Falláces enim sunt, quæ nobíscum dimpermanére non possunt: falláces sunt, quæ mentis nóstræ inópiam non expéllunt. Solæ autem divítiæ veræ sunt, quæ nos dívites virtútibus fáciunt. Si ergo, fratres charíssimi, esse dívites cúpitis, veras divítias ámate. Si culmen veri honóris quæritis, ad cæléste regnum téndite. Si glóriam dignitátum diligitis, in illa supérna Angelórum cúria adscríbi festináte. Verba Dómini, quæ aure percípitis, mente retinéte. Cibus enim mentis est sermo Dei: & quasi acéptus cibus stómacho langúente rejícitur, quando audítus sermo, in ventre memóriæ nòn tenétur. Sed quisquis alimenta non détinet, hujus profécto vita desperátur.

℟. Cùm turba plúrima convenírent ad Jesum, & de civitátibus properárent ad eum, dixit per similitúdinem: * Exiit qui séminat, seminare semen suum. ℣. Et dum séminat, álind cécidit in terram bonam, & ortum fecit fructum céntuplum. Exiit. Glória Patri. Exiit.

Infra Hebdomadam Feria quarta & Sabbato, loco hujus Responsórii dicitur primum Responsorium Feriæ secundæ sequentis:

AD LAUDES,

Antiphona to. 1. f.

Secúndum magnam misericórdiam tuam miserére mei Deus.

Psalmus, Miserére mei Deus 6a.

Ant. to. 1. l. Si mihi Dóminus salvátor fúerit, non timé-

timébo quid fáciat mihi homo.

Psalm. Confitémini Dómino 26.

Ant. to. 2. In velaménto clamávi valde dilúculo: Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo.

Psalmus, Deus, Deus meus, cum reliquis 20.

Ant. to. 8. Hymnum dicámus Dómino Deo nostro.

Ant. to. 1. In tympano & choro, in chordis & órgano laudáte Deum.

Capitulum. 2. *Cor.* 11.

FRatres, Libénter suffértis insipiéntes cùm sitis ipsi sapiéntes: sustinétis enim, si quis vos in servitútem rédigit, si quis dévorat, si quis áccipit, si quis extóllitur, si quis in fáciem vos cædit.

Hympus, Æterne rerum Cónditor. 23.

℣. Dómine refúgium factus es nobis.

℟. A generatióne & progénie.

Ad Benedictus. Ant. to. 8. Cùm turba plúrima convenírent ad Jesum, & de civitátibus properárent ad eũ, dixit per similitúdinem: Exiit qui séminat, semináre semen suum.

Oratio.

DEus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra actióne confídimus: concéde propítius, ut contra advérsa ómnia, Doctóris géntium protectióne muniámur. Per Dóminum.

Ad Primam, Ant. to. 2. Semen cécidit in terram bonam, & áttulit fructum in patiéntia.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis, Dóminus autem dírigat 33.

Ad Tertiam, Ant. to. 1. Qui verbum Dei rétinent corde perfécto & óptimo, fructum áfferunt in patiéntia.

Capitulum, Fratres, Libénter.

℟. breve. Inclína cor meum Deus, * In testimónia tua. Inclína.

℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem, in via tua vivífica me. In testimónia tua.

Glória Patri. Inclína.

℣. Ego dixi, Dómine miserére mei.

℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ad Sextam, Ant. to. 8. Semen cécidit in terram bonam, & áttulit fructum, áliud centésimum, & áliud sexagésimum.

Ca-

Digitized by Google

Capitulum. 2. *Cor.* 12.

TEr virgis cæsus sum, semel lapidátus sum, ter naufrágium feci, nocte & die in profúndo maris fui.

℟. breve. In ætérnum Dómine,* Pérmanet verbum tuum in cælo. In ætérnum.

℣. Et in séculum séculi véritas tua. Pérmanet.

Glória Patri. In ætérnum.

℣. Dóminus regit me, & nihil mihi déerit.

℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Ad Nonam, Ant. to. 7.

Si verè, fratres, dívites esse cúpitis, veras divítias amáte.

Capitulum. 2. *Cor.* 12.

LIbénter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

℟. breve. Clamávi in toto corde meo,* Exáudi me Dómine. Clamávi.

℣. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi.

Glória Patri. Clamávi.

℣. Ab occúltis meis munda me Dómine.

℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Ad Vesperas, Antiphona, & Psalmus, Dixit Dóminus, cum réliquis de Dominica 142.

Capitulum. Fratres, Libénter. Hymnus, Lucis Creátor óptime 145.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea.

℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magníficat, Ant.to 6.

Vobis datum est nosse mystérium regni Dei, céteris autem in parábolis, dixit Jesus discípulis suis.

Oratio. Deus, qui cónspicis, ut supra 180.

FERIA SECUNDA.

De libro Géneſis.

Lectio 1. *Cap.* 7.

DIxit Dóminus ad Noë: Ingrédere tu, & omnis domus tua in arcam: te enim vidi justum coram me in generatióne hac. Ex ómnibus animántibus mundis tolles septéna & septéna, másculum & fœminam: de animántibus verò immúndis duo & duo, másculum & féminam. Sed & de volatílibus cæli septéna & septéna, másculum & féminam: ut salvétur semen super fáciem univérsæ terræ. Adhuc enim, & post dies septem ego pluam super terram quadragínta diébus & quadragínta nóctibus: & delébo

Digitized by Google

omnem substántiam, quam feci, de superfície terræ. ℟. In artículo diéi illíus ingréssus est Noë in arcam, & fílii ejus, * Uxor illíus, & uxóres filiórum ejus. ℣. Deléta sunt univérsa de terra; remánsit autem solus Noë, & qui cum eo erant in arca. Uxor.

Lectio ii.

FEcit ergo Noë ómnia, quæ mandáverat ei Dóminus. Cùmque transíssent septem dies, aquæ dilúvii inundavérunt super terram. Anno sexcentésimo vitæ Noë, mense secúndo, séptimo décimo die mensis, rupti sunt omnes fontes abyssi magnæ, & cataráctæ cæli apértæ sunt: & facta est plúvia super terram quadragínta diébus & quadragínta nóctibus. ℟. Recordátus Dóminus Noë, addúxit spíritum super terram, & imminútæ sunt aquæ: * Et prohíbitæ sunt plúviæ de cælis. ℣. Reversæque sunt aquæ de terra eúntes & redeúntes, & cœpérunt mínui post centum quinquagínta dies. Et prohíbitæ.

Lectio iii.

IN artículo diéi illíus ingréssus est Noë, & Sem, & Cham, & Japheth fílii ejus, uxor illíus, & tres uxóres filiórum ejus cum eis in arcam: ipsi & omne ánimal secúndum genus suum, universáque juménta in género suo, & omne quod movétur super terram in género suo, cunctúmque volátile secúndum genus suum. Factúmque est dilúvium quadragínta diébus super terram: & multiplicátæ sunt aquæ, & elevavérunt arcam in sublíme a terra. ℟. Quadragínta dies 476.

Ad Magnificat, Ant. to. 7. Si culmen veri honóris quæritis, ad illam cæléstem pátriam quantóciùs properáte.

FERIA TERTIA.

De libro Géneſis.

Lectio ii. *Cap. 8.*

RECordátus autem Deus Noë, cunctorúmque animántium, & ómnium jumentórum, quæ erant cum eo in arca, addúxit spíritum super terram, & imminútæ sunt aquæ. Et clausi sunt fontes abyssi, & cataráctæ cæli; & prohíbitæ sunt plúviæ de cælo. Reversæque sunt aquæ de terra eúntes & redeúntes: & cœpérunt mínui post centum quinquagínta dies. Requievítque arca mense sé-

séptimo. vicésimo séptimo die mensis, super montes Arméniæ.

℟. Ædificávit Noë 477.

Lectio ii.

AT verò aquæ ibant & decrescébant usque ad décimum mensem: décimo enim mense prima die mensis, apparuérunt cacúmina móntium. Cùmque transíssent quadragínta dies, apériens Noë fenéstram arcæ, quam fécerat, dimísit córvum: qui egrediebátur, & non revertebátur, donec siccaréntur aquæ super terram. Emísit quoque colúmbam post eum, ut vidéret si jam cessássent aquæ super fáciem terræ. Quæ cùm non invenísset ubi requiésceret pes ejus, revérsa est ad eum in arcam.

℟. Ponam arcum 477.

Lectio iii.

EXspectátis autem ultra séptem diébus áliis, rursum dimísit colúmbam ex arca. At illa venit ad eum ad vésperam, portans ramum olívæ virántibus fóliis in ore suo. Intellexit ergo Noë, quòd cessássent aquæ super terram. Exspectavítque nihilóminus séptem álios dies, & emísit colúmbam, quæ non est revérsa ultra ad eum. Igitur sexcentésimo primo anno, primo mense, prima die mensis, imminútæ sunt aquæ super terram.

℟. Per memetípsum jurávi 478.

Ad Magnificat, Ant. to. 3. Semen est verbum Dei, sátor autem Christus: omnis qui invenit eum, manébit in ætérnum.

FERIA QUARTA.

De libro Genesis.

Lectio i. *Cap. 8.*

LOcútus est autem Deus ad Noë, dicens: Egrédere de arca tu, & uxor tua, fílii tui, & uxóres filiórum tuórum tecum. Cuncta animántia, quæ sunt apud te, ex omni carne, tam in volatílibus, quàm in béstiis, & univérsis reptílibus, quæ reptant super terram, educ tecum, & ingredímini super terram: créscite, & multiplicámini super eam. Egréssus est ergo Noë, & fílii ejus, uxor illíus, & uxóres filiórum ejus cum eo. Sed & ómnia animántia, juménta & reptília, quæ reptant super terram secúndùm genus suum, egréssa sunt de arca.

℟. Benedíxit Deus 478.

Digitized by Google

Lectio ii.

ÆDificávit autem Noë altáre Dómino: & tollens de cunctis pecóribus, & volúcribus mundis, óbtulit holocáusta ſuper altáre. Odoratúsque eſt Dóminus odórem ſuavitátis, & ait: Nequáquam ultra maledícam terræ propter hómines: ſenſus enim, & cogitátio humáni cordis in malum prona ſunt ab adoleſcéntia ſua: non ígitur ultra percútiam omnem ánimam vivéntem, ſicut feci. Cunctis diébus terræ, ſeméntis & meſſis, frigus & æſtus, æſtas & hiems, nox & dies non requiéſcent.

℟. Ecce ego 479.

Lectio iii. *Cap.* 9.

BEnedixſtq; Deus Noë, & fíliis ejus. Et dixit ad eos: Créſcite, & multiplicámini, & repléte terram. Et terror veſter actremor ſit ſuper cuncta animália terræ, & ſuper omnes vólucres cæli, cum univérſis, quæ movéntur ſuper terram: omnes piſces maris mánui veſtræ tráditi ſunt. Et omne quod movétur & vivit, erit vobis in cibum: quaſi ólera viréntia trádidi vobis ómnia. Excépto, quòd carnem cum ſánguine non comedétis. Sánguinem enim animárum veſtrárum requíram de manu cunctárum beſtiárum & de manu hóminis, de manu viri & fratris ejus, requíram ánimam hóminis. Quicúnque effúderit humánum ſánguinem, fundétur ſang. is illíus: ad imáginem quippe Dei factus eſt homo.

℟. In artículo 482.

Ad Magnificat, Ant. to. 1. ſ. Quod autem cécidit in terram bonam, hi ſunt, qui in corde bono & óptimo fructum áfferunt in patiéntia.

Si prædictæ Antiphonæ ad Magníficat non potuerint dici in præcedentibus Feriis; & in ſequenti Feria quinta occurrat fieri Officium de Feria, dicatur ultima ex iis prætermiſſa: alioquin, expletis omnibus, ſumantur de Pſalterio: quod ſemper fit, quando propriæ non habentur.

FERIA QUINTA.

De libro Géneſis.

Lectio i. *Cap.* 9.

DIxítque Deus: Hoc ſignum fœderis quod do inter me & vos, & ad omnem ánimam vivéntem, quæ eſt vobíſcum, in generatiónes ſempitérnas: Arcum

Digitized by Google

cum meum ponam in núbibus, & erit signum fœderis inter me, & inter terram. Cùmque obdúxero núbibus cælum, apparébit arcus meus in núbibus: & recordábor fœderis mei vobíscum, & cum omni ánima vivénte, quæ carnem végetat: & non erunt ultra aquæ dilúvii ad deléndum univérsam carnem. ℟. Dixit Dóminus 475.

Lectio ii.

Cœpítque Noë vir agrícola exercére terram, & plantávit víneam. Bibénsque vinum inebriátus est, & nudátus in tabernáculo suo. Quod cùm vidísset Cham pater Chánaan, verénda scílicet patris sui esse nudáta, nuntiávit duóbus frátribus suis foras. At verò Sem & Japheth pállium imposuérunt húmeris suis, & incedéntes retrórsum, operuérunt verénda patris sui: faciésque eórum avérsæ erant, & patris vírilia non vidérunt.

℟. Noë vir justus 476.

Lectio iii.

Evígilans autem Noë ex vino, cùm dídicísset quæ fécerat ei fílius suus minor, ait: Maledíctus Chánaan, servus servórum erit frátribus suis. Dixítque: Benedíctus Dóminus Deus Sem; sit Chánaan servus ejus. Dilátet Deus Japheth, & hábitet in tabernáculis Sem; sitque Chánaan servus ejus. Vixit autem Noë post dilúvium trecéntis quinquagínta annis. Et impléti sunt omnes dies ejus nongentórum quinquagínta annórum, & mórtuus est.

℟. Quadragínta dies 476.

FERIA SEXTA.

De libro Géneſis.

Lectio i. *Cap.* 10.

Hæ sunt generatiónes filiórum Noë, Sem, Cham, & Japheth: natíque sunt eis fílii post dilúvium. Fílii Japheth: Gomer, & Magog, & Mádai, & Javan, & Thubal, & Mosoch, & Thiras. Porrò fílii Gomer: Ascenez, & Riphath, & Thogórma. Fílii autem Javan: Elísa, & Tharsis, Cetthim, & Dódanim. Ab his divísæ sunt ínsulæ géntium in regiónibus suis, unusquísque secúndùm linguam suam, & famílias suas in natiónibus suis. Fílii autem Cham: Chus, & Mésraim, & Phuth, & Chánaan.

℟. Ædificávit Noë 477.

Digitized by Google

Lectio ii. *Cap.* 11.

ERat autem terra lábii unus, & sermónum eorúndem. Cùmque proficiscerèntur de Oriénte, invenérunt campum in terra Sénnaar, & habitavérunt in eo. Dixítque alter ad próximum suum: Veníte, faciámus láteres, & coquámus eos igni. Habuerúntque láteres pro saxis, & bitúmen pro cæménto, & dixérunt: Veníte, faciámus nobis civitátem & turrim, cujus culmen pertíngat ad cælum: & celebrémus nomen nostrum, ántequam dividámur in univérsas terras.

℟. Ponam arcum 477.

Lectio iii.

DEscéndit autem Dóminus, ut vidéret civitátem & turrim, quam ædificábant fílii Adam, & dixit: Ecce, unus est pópulus, & unum lábium ómnibus: cœpérúntque hoc fácere, nec desístent a cogitatiónibus suis, donec eas ópere cómpleant. Veníte igitur, descendámus, & confundámus ibi linguam eórum, ut non áudiat unusquísque vocem próximi sui. Atque ita divísit eos Dóminus ex illo loco in universas terras, & cessavérunt ædificáre civitátem.

℟. Per memetípsum 478.

SABBATO.

De libro Géneſis.

Lectio i. *Cap.* 11.

HÆ sunt generatiónes Sem: Sem erat centum annórum, quando génuit Arphaxad, biénnio post dilúvium. Vixítque Sem, postquam génuit Arphaxad, quingéntis annis: & génuit fílios & fílias. Porrò Arphaxad vixit trigínta quinque annis, & génuit Sale. Vixítque Arphaxad, postquam génuit Sale, trecéntis tribus annis: & génuit fílios & fílias. Sale quoque vixit trigínta annis, & génuit Heber. Vixítque Sale, postquam génuit Heber, quadringéntis tribus annis: & génuit fílios & fílias.

℟. Benedixit Deus 478.

Lectio ii.

VIxit autem Heber trigínta quátuor annis, & génuit Phaleg. Et vixit Heber, postquam génuit Phaleg, quadringéntis trigínta annis, & génuit fílios & fílias. Vixit quoque Phaleg trigínta annis, & génuit Reu. Vixítque Phaleg, postquam génuit Reu, ducéntis novem annis:

Digitized by Google

nis: & génuit fílios & fílias. Vixit autem Reu trigínta duóbus annis, & génuit Sarug. Vixit quoque Reu, postquam génuit Sarug, ducéntis septem annis: & génuit fílios & fílias. Vixit verò Sarug trigínta annis, & génuit Nachor. Vixítque Sarug, postquam génuit Nachor, ducéntis annis: & génuit fílios & fílias.

℟. Ecce ego 479.

Lectio iii.

VIxit autem Nachor vigínti novem annis, & génuit Thare. Vixítque Nachor, postquam génuit Thare, centum decem & novem annis: & génuit fílios & fílias. Vixítque Thare septuagínta annis, & génuit Abram, & Nachor, & Aran. Hæ sunt autem generatiónes Thare: Thare génuit Abram, Nachor, & Aran. Porrò Aran génuit Lot. Mortuúsque est Aran ante Thare patrem suum, in terra nativitátis suæ in Ur Chaldæórum. Duxérunt autem Abram & Nachor uxóres: nomen uxóris Abram, Sárai: & nomen uxóris Nachor, Melcha fília Aran patris Melchæ, & patris Jeskhæ. Erat autem Sárai stérilis, nec habébat líberos.

℟. In artículo 472.

SABBATO
ante Quinquagesimam.

Ad Vesperas.

Capitulum. 1. Cor. 13.

FRatres, Si línguis hóminum loquar & Angelórum, charitátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tínniens.

Hymnus & Versículi de Psalterio 163.

Ad Magnificat, Ant. to. 6. Pater fídei nostræ Abraham summus, óbtulit holocáustum super altáre pro fílio.

Oratio.

PReces nostras, quæsumus Dómine, cleménter exáudi: atque a peccatórum vínculis absolútos, ab omni nos adversitáte custódi. Per Dóminum nostrum.

DOMINICA
in Quinquagesima.

Ad Matutinum, Invitatorium. Præoccupémus fáciem Dómini: * Et in psalmis jubilémus ei.

Psalmus, Venite 2.

In primo versu Psalmi omittitur, Præoccupémus fáciem ejus, &c. & ejus

Digitized by Google

loco repetitur a Choro Invitatorium.

Hymn: Primo diérum 3.

Antiphonæ, Psalmi, & Versiculi Nocturnorum, ut in Psalterio.

In primo Nocturno.

De libro Géneseos.

Lectio i. *Cap.* 12.

DIxit autem Dóminus ad Abram: Egrédere de terra tua, & de cognatióne tua, & de domo patris tui, & veni in terram, quam monstrábo tibi. Faciámque te in gentem magnam, & benedícam tibi, & magnificábo nomen tuum erísque benedíctus. Benedícam benedicéntibus tibi, & maledícam maledicéntibus tibi; atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ. Egréssus est ítaque Abram sicut præcéperat ei Dóminus, & ívit cum eo Lot: Septuagínta quinque annórum erat Abram, cùm egrederétur de Haran. Tulítque Sáraï uxórem suam, & Lot fílium fratris sui, universámque substántiam, quam possédérant, & ánimas quas fécerant in Haran: & egréssi sunt, ut irent in terram Chánaan. Cùmque venísset in eam, pertránsvit Abram terram usque ad locum Sichem, usque ad convállem illústrem. Chananæus autẽ tunc erat in terra.

℟. Locútus est Dóminus ad Abram, dicens: Egrédere de terra tua, & de cognatióne tua, & veni in terram, quam monstrávero tibi: *Et fáciam te in gentem magnam.

℣. Benedícens benedícam tibi, & magnificábo nomen tuum, erísque benedíctus. Et fáciam.

Lectio ii.

APpáruit autem Dóminus Abram, & dixit ei: Sémini tuo dabo terram hanc. Qui ædificávit ibi altáre Dómino, qui apparúerat ei. Et inde transgrédiens ad montem, qui erat contra Oriéntem Bethel, teténdit ibi tabernáculum suum, ab Occidénte habens Bethel, & ab Oriénte Hai: ædificávit quoque ibi altáre Dómino, & invocávit nomen ejus. Perréxitque Abram vadens, & ultra progrédiens ad Meridiem. Facta est autem fames in terra: descendítque Abram in Ægyptum, ut peregrinarétur ibi: prævalúerat enim fames in terra. Cùmque prope esset, ut ingrederétur Ægyptum,

Digitized by Google

ptum, dixit Sárai uxóri suæ: Novi quòd pulchra sis múlier, & quòd cùm víderint te Ægyptii, dicturi sunt: Uxor ipsíus est: & interfícient me, & te reservábunt. Dic ergo, obsécro te, quòd soror mea sis: ut bene sit mihi propter te, & vivat ánima mea ob grátiam tui.

℟. Dum staret Abraham ad flicem Mambre, vidit tres viros ascendéntes per viam: * Tres vidit, & unum adorávit.

℣. Ecce Sara uxor tua páriet tibi fílium, & vocábis nomen ejus Isaac. Tres vidit.

Lectio iii.

CUm ítaque ingréssus esset Abram Ægyptum, vidérunt Ægyptii mulíerem quòd esset pulchra nimis. Et nuntiavérunt príncipes Pharaóni, & laudavérunt eam apud illum: & sublàta est múlier in domum Pharaónis. Abram verò bene usi sunt propter illam: fuerúntque ei oves, & boves, & ásini, & servi, & fámulæ, & ásinæ, & caméli. Flagellávit autem Dóminus Pharaónem plagis máximis, & domum ejus propter Sárai uxórem Abram. Vocavítque Pharao Abram, & dixit ei: Quidnam est hoc quod fecísti mihi? quare non indicásti, quòd uxor tua esset? Quam ob causam dixísti esse sorórem tuam, ut tóllerem eam mihi in uxórem? Nunc ígitur ecce conjux tua, áccipe eam, & vade.

℟. Tentávit Dóminus Abraham, & dixit ad eum: * Tolle fílium tuum, quem díligis, Isaac, & offer illum ibi in holocáustum super unum móntium, quem dixero tibi.

℣. Vocátus quoque a Dómino, respóndit, Adsum: & ait ei Dóminus. Tolle. Glória Patri. Tolle.

In secundo Nocturno.
Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Abraham Patriárcha.

Lectio iv. *Lib. 1. cap. 2.*

MAgnus planè vir Abraham, & multárum virtútum clarus insignibus, quèm votis suis Philosophía non pótuit æquáre. Dénique minus est quod illa finxit, quàm quod iste gessit: majórque ambitióso eloquéntiæ mendácio simplex veritátis fides. Itaque cujúsmodi fúerit in eo viro devótio, consideremus. Ea enim virtus órdine

fine prima est, quæ est fundaméntum ceterárum: meritóque hanc ab eo primam exégit Deus, dicens: Exi de terra tua, & de cognatióne tua, & de domo patris tui. Satis fúerat dixísse, De terra tua. Ibi enim erat exíre de cognatióne, exíre de patérna domo.

℟. Angelus Dómini vocávit Abraham, dicens: * Ne exténdas manum tuam super púerum, eò quòd tímeas Dóminum.

℣. Cùmque extendísset manum, ut immoláret fílium, ecce Angelus Dómini de cælo clamávit, dicens. Ne exténdas.

Lectio v.

Sed ídeo áddidit síngula, ut ejus affléctum probáret: ne fortè aut imprudénter cœpísse viderétur, aut fraus áliqua mandátis cæléstibus pararétur. Sed sicut coacervánda fuérunt præcépta, ne quid latéret; ita étiam proponénda præmia, ne fortè desperáret. Tentátur ut fortis, incitátur ut fidélis, provocátur ut justus: meritóque exívit, quemádmodum locútus est illi Dóminus. Et exívit cum eo Lot. Hoc autem, quod pro magno inter septem Sapiéntum dicta celebrátur, Séquere Deum; perfécit Abraham, factóque Sapiéntum dicta prævénit, & sequútus Deum, exívit de terra sua.

℟. Vocávit Angelus Dómini Abraham de cælo secúndò, dicens: Benedícam tibi. * Et multiplicábo te sicut stellas cæli.

℣. Possidébit semen tuum portas inimicórum tuórum; & benedicéntur in sémine tuo omnes tribus terræ. Et multiplicábo.

Lectio vi.

Sed quia ante terra ei fúerat ália, hoc est régio Chaldæórum, de qua exívit Thara pater Abrahæ, & in Charran demigrávit: & quia secum edúxit nepótem suum, cui dictum fúerat, Exi de cognatióne tua: considerémus, ne fortè hoc sit exíre de terra sua, de hujus terræ, hoc est, de córporis nostri quadam commoratióne égredi, de qua exívit Paulus, qui dixit: Nostra autem conversátio in cælis est.

℟. Deus dómini mei Abraham, dírige viam meam: * Ut cum saláte revértar in domum dómini mei.

℣. Obsecro Dómine, fac mi-

Digitized by Google

misericórdiam cum fervo tuo. Ut cum.

Glória Patri. Ut cum.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 18.

IN illo témpore: Assúmsit Jesus duódecim, & ait illis: Ecce ascéndimus Jerosólymam, & consummabúntur ómnia, quæ scripta sunt per Prophétas de Fílio hóminis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 2. *in Euangelia*.

REdémtor noster, prævidens ex passióne sua, discípulórum ánimos perturbándos, eis longe ante & ejúsdem passiónis pœnam, & resurrectiónis suæ glóriam prædíxit: ut cùm eum moriéntem, sicut prædíctum est, cérnerent, étiam resurrectúrum non dubitárent. Sed quia carnáles adhuc discípuli nullo modo valébant cápere verba mystérii, vertitur ad miráculum. Ante eórum óculos cæcus lumen recépit: ut qui cæléstis mystérii verba non cáperent, eos ad fidem cæléstia facta solidárent.

℟. Veni hódie ad fontem aquæ, & osávi Dóminum, dicens: * Dómine Deus Abraham, tu prósperum fecísti desidérium meum. ℣. Igitur puélla, cui díxero, Da mihi aquam de hydría tua, ut bibam: & illa díxerit, Bibe dómine, & camélis tuis potum tríbuam: ipsa est, quam præparávit Dóminus fílio dómini mei. Dómine.

Lectio viii.

SEd miráculæ Dómini & Salvatóris nostri sic accipiénda sunt, fratres charíssimi, ut & in veritáte credántur facta, & tamen per significatiónem nobis áliquid ínnuant. Opera quippe ejus & per poténtiam áliud osténdunt, & per mystérium áliud loquúntur. Ecce enim, quis juxta históriam cæcus iste fúerit, ignorámus: sed tamen quid per mystérium signíficet, nóvimus. Cæcum quippe est genus humánum, quod in parénte primo a paradísi gáudiis expúlsum, claritátem supérnæ lucis ignórans, damnatiónis suæ ténebras pátitur. Sed tamen per Redemtóris sui præséntiam illumináte: ut intérnæ lucis gáudia jam per desidérium vídeat, atque in via vitæ bonæ spéntis gressus ponat.

℟. Fa-

Digitized by Google

℣. Factus est sermo Dómini ad Abram, dicens: * Noli timére Abram: ego protéctor tuus sum, & merces tua magna nimis.

℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de Ur Chaldæórum. Noli timére.

Lectio ix.

Nóndum verò est, quòd cùm Jesus Jéricho appropinquáre dicitur, cæcus illumináture. Jéricho quippe luna interpretátur: luna autem in sacro elóquio pro defectu carnis ponitur: quia dum ménstruis momentis decréscit, defectum nostræ mortalitátis designat. Dum igitur Cónditor noster appropinquat Jéricho, cæcus ad lumen rédit: quia dum divínitas defectum nostræ carnis suscépit, humánum genus lumen, quod amíserat, recépit. Unde enim Deus humána pátitur, inde homo ad divína sublevátur. Qui vidélicet cæcus recte & juxta viam sedére, & mendícans esse describitur. Ipsa enim Véritas dicit: Ego sum via.

℣. Cæcus sedébat secus viam, transeúnte Dómino, & clamávit ad eum: & ait illi Dóminus: Quid vis ut fáciam tibi? * Dómine, ut vídeam lumen.

℣. Stans autem Jesus, jussit illum duci ad se, & cùm appropinquáret, interrogávit eum, dicens. Quid vis.

Glória Patri. Dómine.

Infra Hebdomadam Feria quarta & Sabbato. loco hujus Respónsorii dicitur Respónsorium primum Feriæ secundæ sequentis.

AD LAUDES,

Antiphona to. 1.

Secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum, Dómine, dele iniquitátem meam.

Psalm. Miserére mei 62.

Ant. to. 8. Deus meus es tu, & confitébor tibi: Deus meus es tu, & exaltábo te.

Psalm. Confitémini 26.

Ant. to. 7. Ad te de luce vígilo Deus, ut vídeam virtútem tuam.

Psalmus, Deus, Deus meus, cum reliquis o.

Ant. to. 4. Hymnum dícite, & supereexaltáte eum in sécula.

Ant. to. 5. Omnes Angeli ejus laudáte Dóminum de cœlis.

Capitulum. 1. Cor. 13.

Fratres, Si linguis hóminum loquar & Angelórum, charitátem autem non

non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tínniens.

Hymnus, Æ térne rerum Cónditor 23.

℣. Dómine refúgium factus es nobis.

℟. A generatióne & progénie.

Ad Benedictus, Ant to.4.f. Ecce ascéndimus Jerosólymam, & consummabúntur ómnia, quæ scripta sunt de Fílio hóminis: tradétur enim géntibus, & illudétur, & conspuétur: & postquam flagelláverint, occídent eum, & tértia die resúrget.

Oratio.

PReces nostras, quæsumus Dómine, cleménter exáudi: atque a peccatórum vínculis absolútos, ab omni nos advérsitáte custódi. Per Dóminum nostrum.

Ad Primam, Ant.to. 1. r. Iter faciénte Jesu. dum appropinquáret Jéricho, cæcus clamábat ad eum, ut lumen recípere mererétur.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis. Dóminus autem dírigat 33.

Ad Tertiam, Ant. to. 1. Transeúnte Dómino, clamábat cæcus ad eum: Miserére mei Fili David.

Capitulum, Fratres, Si línguis.

℟. breve. Inclína cor meum Deus, * In testimónia tua. Inclína.

℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem, in via tua vivífica me. In testimónia tua.

Glória Patri. Inclína.

℣. Ego dixi, Dómine miserére mei.

℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ad Sextam, Ant. to.7. r. Et qui præíbant, increpábant eum ut táceret: ipse verò multò magis clamábat: Miserére mei, Fili David.

Capitulum. 1. *Cor.* 13. CHáritas nunquam éxcidit, sive prophetíæ evacuabúntur, sive linguæ cessábunt, sive sciéntia destruétur: Ex parte enim cognóscimus, & ex parte prophetámus.

℟. breve. In ætérnum Dómine, * Pérmanet verbum tuum in cælo. In ætérnum.

℣. Et in séculum séculi véritas tua. Pérmanet.

Glória Patri. In ætérnum.

℣. Dóminus regit me, & nihil mihi déerit.

℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Ad

Digitized by Google

Ad Nonam, Ant. to. 1. Cæcus magis ac magis clamábat, ut eum Dóminus illumináret.

Capitulum: 1. *Cor.* 13.

NUnc autem manent, fides, spes, cháritas, tria hæc: major autem horum est cháritas.

℟. breve. Clamávi in toto corde meo, * Exáudi me Dómine. Clamávi.

℣. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi me Dómine.

Glória Patri. Clamávi.

℣. Ab occúltis meis munda me Dómine.

℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Ad Vesperas, Antiphona, & Psalmus, Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica 142.

Capitulum, Fratres, Si linguis.

Hymnus, Lucis Creátor óptime 145.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea.

℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Ant. to. 1. Stans autem Jesus jussit cæcum addúci ad se, & ait illi: Quid vis ut fáciam tibi? Dómine, ut vídeam. Et Jesus ait illi: Réspice, fides tua te salvum fecit. Et confestim vidit, & sequebátur illum, magnificans Deum.

Oratio, Preces nostras, ut supra 493.

FERIA SECUNDA.

De libro Genésis.

Lectio 1. *Cap.* 13.

AScéndit ergo Abram de Ægypto, ipse & uxor ejus, & ómnia, quæ habébat, & Lot cum eo ad Austrálem plagam. Erat autem dives valde in possessióne auri & argénti. Reversúsque est per iter, quo vénerat, a Merídie in Bethel, usque ad locum ubi priùs fixerat tabernáculum inter Bethel & Hai, in loco altáris, quod fécerat priùs, & invocávit ibi nomen Dómini. Sed & Lot qui erat cum Abram, fuérunt greges óvium, & arménta, & tabernácula. Nec póterat eos cápere terra, ut habitárent simul: erat quippe substántia eórum multa, & nequíbant habitáre communiter.

℟. Movens Abram tabernáculum suum, venit & habitávit juxta convállem Mambre: * Ædificavítque ibi altáre Dómino.

℣. Dixit autem Dóminus ad eum: Leva óculos tuos, & vide: omnem terram, quam

Digitized by Google

quam cónspicis, tibi dabo, & sémini tuo in sempitérnum. Ædificavítque.

Léctio ii.

UNde & facta est rixa inter pastóres gregum Abram & Lot. Eo autem témpore Chananæus & Pherezæus habitábant in terra illa. Dixit ergo Abram ad Lot: Ne, quæso, sit júrgium inter me & te, & inter pastóres meos & pastóres tuos: fratres enim sumus. Ecce univérsa terra coram te, est: recéde a me, óbsecro: si ad sinístram féris, ego déxteram tenébo: si tu déxteram elégeris, ego ad sinístram pergam. Elevátis itaque Lot óculis, vidit omnem circa regiónem Jordánis, quæ univérsa irrigabátur, ántequam subvérteret Dóminus Sódomam & Gomórrham, sicut paradísus Dómini, & sicut Ægyptus veniéntibus in Segor. Elegítque sibi Lot regiónem circa Jordánem, & recéssit ab Oriénte.

℟. Crédidit Abram Deo, & reputátum est ei ad justítiam: * Et ídeo amícus Dei factus est.

℣. Fuit autem justus coram Dómino, & ambulávit in viis ejus. Et ídeo.

Léctio iii.

DIvisíque sunt alter ab altérutrum a fratre suo. Abram habitávit in terra Chánaan: Lot verò morátus est in óppidis, quæ erant circa Jordánem, & habitávit in Sódomis. Hómines autem Sodomítæ péssimi erant, & peccatóres coram Dómino nimis. Dixítque Dóminus ad Abram, postquam divísus est ab eo Lot: Leva óculos tuos, & vide a loco, in quo nunc es, ad Aquilónem & Merídiem, ad Oriéntem & Occidéntem. Omnem terram, quam cónspicis, tibi dabo, & sémini tuo usque in sempitérnum: faciámque semen tuum sicut púlverem terræ.

℟. Tentávit Dóminus Abraham 489.

Ad Magnificat, Ant. to. 7. r. Et qui præíbant, increpábant eum ut taceret: ipse verò multò magis clamábat: Miserére mei, Fili David.

FERIA TERTIA.

De libro Genesis.

Léctio i. *Cap.* 14.

ET egréssi sunt rex Sodomórum, & rex Gomórrhæ, rexque Adamæ, & rex Séboim, nec non & rex Balæ, quæ est Segor: & di-

Digitized by Google

& direxérunt áciem contra eos in valle silvéstri: scílicet advérsùs Chodorlahomor regem Elamitárum, & Thadal regem géntium, & Amraphel regem Sénnaar, & Arioch regem Ponti: quátuor reges advérsùs quinque. Vallis autem silvéstris habébat púteos multos bitúminis. Itaque rex Sodomórum & Gomórrhæ terga vertérunt, ceciderúntque ibi: & qui remánserant, fugérunt ad montem. Tulérunt autem omnem substántiam Sodomórum & Gomórrhæ, & univérsa, quæ ad cibum pértinent, & abiérunt: nec non & Lot, & substántiam ejus, fílium fratris Abram, qui habitábat in Sódomis.

℟. Angelus Dómini 490.

Lectio ii.

ET ecce unus, qui evásérat, nuntiávit Abram Hebræo, qui habitábat in conválle Mambre Amorrhæi fratris Escol, & fratris Aner: hi enim pepígerant fœdus cum Abram. Quod cùm audísset Abram, captum vidélicet Lot fratrem suum, numerávit expedítos vernáculos suos trecéntos decem & octo: & persecútus est usque Dan. Et divísis scíciis, irruit super eos nocte: percussítque eos, & persecútus est eos usque Hoba, quæ est ad lævam Damásci. Reduxítque omnem substántiam, & Lot fratrem suum cum substántia illíus, mulíeres quoque & pópulum.

℟. Vocávit Angelus Dómini 490.

Lectio iii.

EGréssus est autem rex Sodomórum in occúrsum ejus, postquam revérsus est a cæde Chodorlahomor, & regum, qui cum eo erant in valle Save, quæ est vallis regis. At verò Melchísedec rex Salem, próferens panem & vinum, (erat enim sacérdos Dei altíssimi) benedíxit ei, & ait: Benedíctus Abram Deo excélso, qui creávit cælum & terram: & benedíctus Deus excélsus, quo protegénte, hostes in mánibus tuis sunt. Et dedit ei décimas ex ómnibus.

℟. Deus Dómini mei Abraham 490.

Ad Magnificat, Ant. to. 8. Miserére mei Fili David. Quid vis ut fáciam tibi? Dómine, ut vídeam.

FE-

Digitized by Google

FERIA QUARTA Cinerum.

Si hac die occurrat Festum Duplex, transfertur in sequentem diem similiter non impeditam, ut dicitur in Rubrica de Translatione Festorum. Aliis diebus si occurrat. Festum Duplex, vel Semiduplex, fit de eo cum commemoratione & nona Lectione de Homilia Feriæ. De Simplicibus fit tantùm commemoratio.

In hac & sequentibus Feriis usque ad Vesperas Sabbati, Hymni, Capitula, & alia omnia dicuntur, ut in Psalterio per Annum, exceptis Antiphonis, ad Benedictus, & Magnificat: & post Laudes, Horas, Vesperas, & Completorium dicuntur Preces flexis genibus, ut ibidem in Psalterio.

Hodie ante Matutinum in Choro dicuntur Psalmi Graduales cxx.

Lectio sancti Euangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii *Cap.* 6.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cùm jejunátis, nolíte fíeri sicut hypócritæ, tristes. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 2. *de sermone Domini in monte, cap.* 12. *tom.* 4.

MAniféstum est his præcéptis, omnem nostram intentiónem in interióra gáudia dirigi, ne foris quæréntes mercédem, huic sæculo conformémur, & amittámus promissiónem tantò solidióris atque firmióris, quantò interióris beatitúdinis, qua nos elégit Deus confórmes fíeri imáginis Fílii sui. In hoc autem capítulo máximè adverténdum est, non in solo rerum corporeárum nitóre atque pompa, sed étiam in ipsis sórdibus luctuósis esse posse jactántiam, & eò periculosiórem, quò sub nómine servitútis Dei décipit.

℟. Veni hódie ad fontem aquæ, & orávi Dóminum, dicens: * Dómine Deus Abraham, tu prósperum fecísti desidérium meum.

℣. Igitur puélla, cui díxero, Da mihi aquam de hydria tua, ut bibam: & illa díxerit, Bibe dómine, & camélis tuis potum tríbuam: ipsa est, quam præparávit Dóminus fílio dómini mei. Dómine Deus Abraham.

Digitized by Google

Lectio ii.

QUi ergo immoderáto cultu córporis atque veſtítu, vel cæterárum rerum nitóre præfúlget, fácilè convíncitur rebus ipſis, pompárum ſæculi eſſe ſectátor, nec quemquam fallit dolóſa imágine ſanctitátis. Qui autem in profeſſióne Chriſtianitátis, inuſitáto ſqualóre ac ſórdibus inténtos in ſe óculos hóminum facit, cùm id voluntáte fáciat, non neceſſitáte patiátur: ex céteris ejus opéribus poteſt cónjici, utrum hoc contématu ſupérflui cultus, an ambitióne áliqua fáciat: quia & ſub ovína pelle cavéndos lupos Dóminus præcépit: Sed ex frúctibus, inquit, eórum cognoſcétis eos.

℟. Factus eſt ſermo Dómini ad Abram, dicens: * Noli timére Abram: ego protéctor tuus ſum, & merces tua magna nimis.

℣. Ego enim ſum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de Ur Chaldæórum. Noli timére.

Lectio iii.

CUm enim cœperint alſquibus tentatiónibus ea ipſa ſcílicet illis ſubtrahi, vel negári, quæ iſto velámine vel conſequúti ſunt, vel cónſequi cúpiunt: tunc neceſſe eſt ut appáreat, utrum lupus in ovína pelle ſit, an ovis in ſua. Non tamen propter ea ornátu ſupérfluo debet aſpéctus hóminum mulcére Chriſtiánus, quia illum parcum hábitum ac neceſſárium étiam ſimulatóres fæpiùs uſúrpant, ut incáutos decípiant: quia & illæ oves non debent pelles ſuas depónere, ſi aliquándo eis lupi ſe cóntegant.

℟. Movens Abram tabernáculum ſuum, venit & habitávit juxta convállem Mambre: * Ædificavítque ibi altáre Dómino.

℣. Dixit autem Dóminus ad eum: Leva óculos tuos, & vide: omnem terram, quam cónſpicis, tibi dabo, & ſémini tuo in ſempitérnum. Ædificavítque. Glória Patri. Ædificavítque.

Ad Laudes, & Horas omnia ut in Pſalterio 89. Ad Benedictus, Ant. to. 7. r. Cùm jejunátis, nolíte fieri ſicut hypócritæ, triſtes.

Deinde dicuntur Preces flexis genibus 65. Et ſimiliter ad omnes Horas, ut in Pſalterio.

Ora-

Oratio.

PRæsta, Dómine, fidélibus tuis; ut jejuniórum veneránda solémnia & cóngrua pietáte susc̃ipiant, & secúra devotióne percúrrant. Per Dóminum.

Hodie & duobus sequéntibus diebus dicuntur Vesperæ hora consueta: Sabbato verò, & deinceps usque ad Pascha dicuntur ante comestionem tam in Festis, quàm in Feriis, exceptis Dominicis, in quibus dicuntur hora consueta.

Ad Magnificat, Ant. to. 4. Thesaurizáte vobis thesáuros in cælo, ubi nec ærúgo, nec tinea demolítur.

Deinde dicuntur Preces, ut supra 65.

Oratio.

INclinántes se, Dómine, majestáti tuæ, propitiátus inténde: ut qui divíno múnere sunt refécti, cæléstibus semper nutriántur auxíliis. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

LÉctio sancti Euangélii secúndum Matthæum.

Lectio i. Cap. 8.

IN illo témpore: Cùm introísset Jesus Caphárnaum, accéssit ad eum Centúrio, rogans eum, & dicens: Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, & male torquétur. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 2. de Consensu Euangelist. cap. 20. tom. 4.

VIdeámus utrum sibi de hoc servo Centuriónis Matthæus Lucásque conséntiant. Matthæus enim dicit: Accéssit ad eum Centúrio, rogans eum, & dicens: Puer meus jacet in domo paralyticus. Cui vidétur repugnáre, quod ait Lucas: Et cùm audísset de Jesu, misit ad eum senióres Judæórum, rogans eum, ut veníret, & sanáret servum ejus. At illi cùm venissent ad Jesum, rogábant eum sollícite, dicéntes ei: Quia dignus est ut hoc illi præstes: díligit enim gentem nostram, & synagógam ipse ædificávit nobis. Jesus autem ibat cum illis: & cùm jam non longe esset a domo, misit ad eum Centúrio amícos, dicens: Dómine, noli vexári: non enim dignus sum ut sub tectum meum intres. ℟. Dómine, puer meus jacet paralyticus in domo, & male torquétur: * Amen dico tibi, ego véniam, & curábo eum. ℣. Dómine, non sum dignus

gnus ut intres sub tectum meum: sed tantùm dic verbo, & sanábitur puer meus. Amen.

Lectio ii.

SI enim hoc ita gestum est, quómodo erit verum, quod Matthæus narrat, Accéssit ad eum quidam Centúrio; cùm ipse non accésserit, sed amícos míserit: nisi diligénter adverténtes intelligámus, Matthæum non omnímodo deseruísse usitátum morem loquéndi? Non solùm enim dícere solémus, accessísse áliquem étiá ántequam pervéniat illuc, quò dícitur accessísse: unde étiam dícimus, Parùm accéssit, vel multùm accéssit eò, quò áppetit pervenire: verùm étiam ipsam perventiónem, cujus adipiscéndi causa accéditur, dícimus plerúmque factam, etsi eum, ad quem pérvenit, non vídeat ille qui pervénit, cùm per amícum pérvenit ad áliquem, cujus ei favor est necessárius. Quod ita ténuit consuetúdo, ut jam étiam vulgò perventóres appelléntur, qui poténtium quorúmlibet tanquam inaccessíbiles ánimos, per conveniéntium personárũ interpositiónem, ambitiónis arte pertíngunt.

℟. Dum staret Abraham ad ílicem Mambre, vidit tres viros ascendéntes per viam: * Tres vidit, & unum adorávit.

℣. Ecce Sara uxor tua páriet tibi fílium, & vocábis nomen ejus Isaac. Tres.

Lectio iii.

NOn ergo absúrdè Matthæus, étiam quod vulgò possit intélligi, per álios facto accéssu Centuriónis ad Dóminum, compéndio dícere vóluit: Accéssit ad eum Centúrio. Verúntamen non negligénter intuénda est étiam sancti Euangelístæ altitúdo mysticæ locutiónis, secúndùm quam scriptum est in Psalmo: Accédite ad eum, & illuminámini. Proínde quia fidem Centuriónis, qua verè accéditur ad Jesum, ipse ita laudávit, ut díceret: Non invéni tantam fidem in Israël: ipsum pótiùs accessísse ad Christum dícere vóluit prudens Euangelísta, quàm illos, per quos verba sua mísserat.

℟. Tentávit Dóminus Abraham, & dixit ad eum: ℣. Tolle fílium tuum, quem díligis, Isaac, & offer illum ibi in holocáustum sus-

per

per unum móntium, quem dixero tibi.

℣. Vocátus quoque a Dómino, respónait, Adsum: & ait ei Dóminus. Tolle. Glória Patri. Tolle.

Ad Benedictus, Ant. to. 1 s. Dómine, puer meus jacet paralyticus in domo, & male torquétur: Amen dico tibi, ego véniam, & curábo eum.

Deinde dicuntur Preces, ut supra 65.

Oratio.

DEus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris; preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; & flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Ant. to. 1 s. Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum: sed tantùm dic verbo, & sanábitur puer meus.

Deinde dicuntur Preces, ut supra 65.

Oratio.

PArce, Dómine, parce pópulo tuo: ut dignis flagellatiónibus castigátus, in tua miseratióne respíret. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, & regnat.

FERIA SEXTA.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio i. *Cap.* 5.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Audístis quia dictum est: Díliges próximum tuum, & ódio habébis inimícum tuum. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1 *Com. in c.* 5 *& 6. Matth.*

EGo autem dico vobis: Dilígite inimícos vestros; benefácite his, qui odérunt vos. Multi præcépta Dei, imbecillitáte suæ, non sanctórum víribus æstimántes, putant esse impossibília quæ præcépta sunt: & dicunt sufficere virtútibus, non odísse inimícos: cæterùm dilígere, plus præcipi, quàm humána natúra patiátur. Sciéndum est ergo, Christum non impossibília præcépere, sed perfécta. Quæ fecit David in Saúl, & in Absálom: Stéphanus quoque martyr pro inimícis lapidántibus deprecátus est: & Paulus anáthema cupit esse pro persecutóribus suis. Hæc autem Jesus & dócuit & fecit, dicens: Pater, ignósce illis: quod enim fáciunt, nésciunt.

℟. Angelus Dómini vocávit Abraham, dicens: * Ne exténdas manum tuam super púerum, eò quòd tímeas Dóminum.

℣. Cùmque extendísset manum, ut immoláret fílium, ecce Angelus Dómini de cælo clamávit, dicens. Ne exténdas.

Lectio ii.

UT sitis fílii Patris vestri, qui in cælis est. Si Dei, præcépta custódiens, fílius quis efficitur Dei: ergo non est natúra fílius, sed arbítrio suo. Cùm ergo facis eleëmósynam, noli tuba cánere ante te, sicut hypócritæ fáciunt in synagógis & in vicis, ut honorificéntur ab homínibus. Qui tuba canit, eleëmósynam fáciens, hypócrita est. Qui jejúnans demolítur fáciem suam, ut ventris inanitátem monstret in vultu, & hic hypócrita est. Qui in synagógis, & in ángulis plateárum orat, ut videátur ab homínibus, hypócrita est.

℟. Vocávit Angelus Dómini Abraham de cælo, secúndò, dicens: Benedícam tibi, * Et multiplicábo te sicut stellas cæli.

℣. Possidébit semen tuum portas inimicórum tuórum: & benedicéntur in sémine tuo omnes tribus terræ. Et multiplicábo.

Lectio iii.

EX quibus ómnibus colligitur, hypócritas esse, qui quódlibet fáciunt, ut ab homínibus glorificéntur. Mihi vidétur & ille, qui dicit fratri suo: Dimítte, ut tollam festúcam de óculo tuo: nam propter glóriam hoc fácere vidétur, ut ipse justus esse videátur. Unde dícitur ei á Dómino: Hypócrita, éjice primùm trabem de óculo tuo. Non itaque virtus, sed causa virtútis apud Deum mercédem habet. Et si a recta via páululùm declináveris, non interest, utrum ad déxteram vadas, an ad sinístram, cùm verum iter amísseris.

℟. Deus Dómini mei Abraham, dírige viam meam: Ut cum salúte revértar in domum Dómini mei.

℣. Obsecro Dómine, fac misericórdiam cum servo tuo. Ut cum.

Glória Patri. Ut cum.

Ad Benedictus, Ant. to 1. Cùm facis eleëmósynam, néſciat sinístra tua quid fáciat déxtera tua.

Deinde dicuntur Preces, ut supra 65.

Ora-

Digitized by Google

Oratio.

INchoáta jejúnia, quæsumus Dómine, benígno favóre prosequere: ut observántiam, quam corporáliter exhibémus, méntibus étiam sincéris exercére valeámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Hodie post Laudes dicuntur Psalmi Pœnitentiales cxvi.

Ad Magnificat, Ant. to. 1. Tu autem cùm oráveris, intra in cubículum tuum, & clauso óstio ora Patrem tuum.

Deinde dicuntur Preces, ut supra 65.

Oratio.

TUére Dómine pópulum tuum, & ab ómnibus peccátis cleménter emúnda: quia nulla ei nocébit adversitas, si nulla ei dominétur iníquitas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, &c.

SABBATO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio i. Cap. 6.

IN illo témpore: Cùm sero esset, erat navis in médio mari, & Jesus solus in terra. Et réliqua.

Homilia venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 2. c. 28. in c. 6. Marc. to. 5.

LAbor discipulórum in remigándo, & contrárius eis ventus, labóres sanctæ Eccléstæ vários designat: quæ inter undas sæculi adversántis, & immundórum flatus spirítuum, ad quiétem pátriæ cæléstis, quasi ad fidam lítoris statiónem, pervenire conátur. Ubi bene dícitur, quia navis erat in médio mari, & ipse solus in terra, quia nonnúnquam Eccléstia tantis Gentílium pressúris non solùm afflícta, sed & fœdáta est, ut, si fieri posset, Redémtor ipsíus eam prorsus deseruísse ad tempus vidérétur. ℟. Veni hódie ad fontem aquæ, & orávi Dóminum, dicens: * Dómine Deus Abraham, tu prósperum fecísti desidérium meum: ℣. Igitur puélla, cui díxero, Da mihi aquam de hydria tua, ut bibam: & illa díxerit, Bibe dómine, & camélis tuis potum tríbuam: ipsa est, quam præparávit Dóminus fílio dómini mei. Dómine.

Lectio ii.

UNde est illa vox ejus inter undas, procel-

Digitized by Google

lásque tentatiónum irruéntium deprehénsæ, atque auxílium protectiónis illíus gemebúndo clamóre quæréntis: Ut quid Dómine recessísti longe, déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne? Quæ páriter vocem inimíci persequéntis expónit, in sequéntibus Psalmi subjíciens: Dixit enim in corde suo, Oblítus est Deus, avértit fáciem suam, ne vídeat usque in finem.

℣. Factus est sermo Dómini ad Abram, dicens: * Noli timére Abram: ego protéctor tuus sum & merces tua magna nimis.

℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de Ur Chaldæórum. Noli timére.

Lectio iii.

VErum ille non oblíviscitur oratióne n páuperum, neque avértit fáciem suam a sperántibus in se: quin pótiùs & certántes cum hóstibus, ut vincant, ádjuvat, & victóres in ætérnum corónat. Unde hìc quoque apérte dícitur, quia vidit eos laborántes in remigándo. Videt quippe Dóminus laborántes in mari quamvis ipse pósitus in terra: quia etsi ad horam differre videátur auxílium tribulátis impéndere, nihilóminus eos, ne in tribulatiónibus defíciant, & respéctu pietátis corróborat: & aliquándo étiam manifésto adjutório, victis adversitátibus, quasi calcátis sedatísque flúctuum volumínibus, líberat.

℣. Movens Abram tabernáculum suum, venit & habitávit juxta convállem Mambre: * Ædificavítque ibi altáre Dómino.

℣. Dixit autem Dóminus ad eum: Leva óculos tuos, & vide: omnem terram, quam cónspicis, tibi dabo, & sémini tuo in sempitérnum. Ædificavítque.

Glória Patri. Ædificavítque.

Ad Benedictus, Ant. to. 2. Me étenim de die in diem quærunt, & scire vias meas volunt.

Deinde dicuntur Preces, ut supra ¶.

Oratio.

ADésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, & concéde; ut hoc solémne jejúnium, quod animábus corporibúsque curándis salúbriter institútum est, devóto servítio celebrémus. Per Dóminum.

SAB-

Digitized by Google

SABBATO PRIMO in Quadrageſima.

Ad Veſperas, Capitulum. 2. *Cor.* 6.

FRatres Hortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, & in die ſalútis adjúvi te.

Hymnus.

AUdi, benígne Cónditor,
Noſtras preces cum flétibus,
In hoc ſacro jejúnio
Fuſas quadragenário.
Scrutátor alme córdium,
Infírma tu ſcis vírium:
Ad te revérſis éxhibe
Remiſſiónis grátiam.
Multùm quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad laudem tui nóminis
Confer medélam lánguidis.
Sic corpus extra cónteri
Dona per abſtinéntiam;
Jejúnet ut mens ſóbria
A labe prorſus crímínum.
Præſta beáta Trínitas,
Concéde ſimplex Unitas;
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

℣. Angelis ſuis Deus mandávit de te.
℟. Ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Ant. to. 7. r. Tunc invocábis, & Dóminus exáudiet: clamábis, & dicet: Ecce adſum.

Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam ánnua Quadrageſimáli obſervatióne purificas: præſta famíliæ tuæ; ut quod a te obtinére abſtinéndo nítitur, hoc bonis opéribus exſequátur. Per Dóminum.

PRO-

Digitized by Google

us Barocci inven. Io: Pranoghi scul. Romæ

Digitized by Google

PROPRIUM SANCTORUM.

Die xxix. Novembris.
S. Saturnini Martyris Commemoratio.

Ad Vesperas, Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & a verbis impiórum non timuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Saturnini mártyris tui concédis natalítio pérfrui; ejus nos tríbue méritis adjuvári. Per Dóminum nostrum.

De Festis occurrentibus in Adventu non fit Officium, nisi fuerit Duplex, vel Semiduplex. Quòd si venerit in Dominica, transfertur in Feriam secundam similiter non impeditam. De Simplicibus autem fit tantùm commemoratio.

IN VIGILIA S. Andreæ Apostoli.

Si hæc Vigilia venerit in Adventu, nihil fit de ea, nisi in Missa. Si verò non venerit in Adventu, fit Officium de Feria, ut dictum est in Rubricis generalibus, cum Homilia & Oratione de Vigilia, ut infra. Quod etiam servatur in aliis Vigiliis occurren. in Adventu & Quatuor Temporibus. Si Festum S. Andreæ venerit Feria secunda, de Vigilia fit Officium in Sabbato præcedenti, & commemoratio S. Saturnini in Dominica.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem.

Lectio i. *Cap.* 1.

IN illo témpore: Stabat Joánnes, & ex discípulis ejus duo. Et respíciens Jesum ambulántem, dicit: Ecce Agnus Dei. Et réliqua.

Homilia S. Augustini Epis. *Tract. 7. in Joan. post init.*

QUia talis erat Joánnes amícus sponsi, non

Digitized by Google

non quærébat glóriam suam sed testimónium perhibébat veritáti: nunquid vóluit apud se remanére discípulos suos, ut non sequeréntur Dóminum? Magis ipse osténdit discípulis suis quem sequeréntur: habébant enim illum tanquam agnum. Et ille: Quid me atténditis? Ego non sum agnus: Ecce Agnus Dei. De quo & supériùs dixerat: Ecce Agnus Dei. Et quid nobis prodest Agnus Dei? Ecce, ait, qui tollit peccátum mundi. Sequúti sunt illum, hoc audísto, duo qui erant cũ Joánne.

Responsoria de Feria occurrente.

Lectio ii.

VIdeámus sequéntia. Ecce Agnus Dei. Hoc Joannes. Et audiérunt eum duo discípuli loquéntem, & sequúti sunt Jesum. Non sic illum sequebántur, quasi jam ut inhærérent illi: nam maniféstum est, quando illi inhæsérunt, quia de navi eos vocávit. In his enim duóbus erat Andréas, sicut modò audístis. Andréas autem frater Petri erat. Et nóvimus in Euangélio, quòd Petrum & Andréam Dóminus de navi vocávit: dicens: Veníte post me, & fáciam vos piscatóres hóminum. Et ex illo jam inhæsérunt illi, ut non recéderent.

Lectio iii.

MOdò ergo quòd illum sequúntur isti duo, non quasi non recessúri sequúntur, sed vidére voluérunt ubi habitáret, & fácere quod scríptum est: Limen ostiórum ejus éxterat pes tuus: surge ad illum veníre assíduè. & erudíre præcéptis ejus. Osténdit eis ille ubi manéret: venérunt, & fuérunt cum illo. Quàm beátum diem duxérunt, quàm beátam noctem! Quis est, qui nobis dicat, quæ audíerint illi a Dómino? Ædificémus & nosmetípsi in corde nostro, & faciámus domum, quò véniat ille, & dóceat nos, & colloquátur nobis.

Ad Laudes, ut in Psalterio. Et dicuntur Preces Feriales flexis genibus, ut supra 65.

Oratio.

QUæsumus omnípotens Deus, ut beátus Andréas Apóstolus, cujus prævenímus festivitátem, tuum pro nobis implóret auxílium: ut a no-

Digitized by Google

a nostris reátibus absolúti, a cunctis étiam perículis erumámur. Per Dóminum.

Deinde pro commemoratione S. Saturnini, Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio, Deus, qui nos, ut supra 507.

Extra Adventum fit commemoratio de Cruce, cum reliquis 66. & 166.

Die xxx. Novembris.

In festo S. Andreæ Apostoli. Duplex.

Ad Vesperas, Ant. to. 7. Salve crux pretiósa, cum reliquis de Laudibus 522. Psalmus, Dixit Dñs, cum reliquis de Dominica 142. & loco ultimi, Psalmus, Laudáte Dóminum omnes gentes 147.

Capitulum. *Rom.* 10.

FRatres, Corde enim créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra: Omnis qui credit in illum, non confundétur.

Hymnus.

EXsúltet Cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis;
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.
Vos secli justi júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium;
Audíte preces súpplicum.
Qui cælum verbo cláuditis,
Serásque ejus fólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite jussu, quæsumus.
Quorum præcépto súbditur
Salus & languor ómnium;
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus:
Ut cùm judex advénerit
Christus in fine séculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
Et nunc, & in perpétuum.
Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum.
℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Ant. to. 1. Unus ex duóbus, qui secúti sunt Dóminum, erat Andréas frater Simónis Petri, allelúja.

Oratio.

MAjestátem tuam, Dómine, supplíciter exorámus: ut sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxstitit prædicátor & re-

Digitized by Google

& rector; ita apud te fit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dóminum.

Si venerit in Adventu, fit commemoratio Feriæ occurrentis.

Ad Matutinum, Invitatorium. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Psalmus, Veníte 2.

Hymnus.

ÆTérna Christi múnera,
Apostolórum glóriam,
Laudes canéntes débitas,
Lætis canámus méntibus.
Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles duces,
Cæléstis Aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.
Devóta Sanctórum Fides,
Invícta spes credéntium,
Perfécta Christi Cháritas
Mundi triúmphat príncipe.
In his Patérna glória,
In his volúntas Spíritus,
Exsúltat in his Fílius,
Cælum replétur gáudio.
Te nunc Redémtor quæsumus,
Ut ipsórum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sécula.
Amen.

In primo Nocturno.

Ant. to. 7. Vidit Dóminus Petrum & Andréam, & vocávit eos.

Psalmus 18.

CÆli enárrant glóriam Dei: * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum, * & ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam: * a summo cælo egréssio ejus, & occúrsus ejus usque ad summum ejus; nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini irreprehensíbilis, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus pérmanet in séculum séculi: * judícia Dei vera justificáta in semetípsis.

Desiderabília super aurum, & lápidem pretiósum multum; *

Digitized by Google

tum; * & dulciórem super mel & favum.
Nam & servus tuus custódit ea: * in custodiéndo illa retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me Dómine, * & ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero, * & emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine adjútor meus, * & redémtor meus.

Ant. Vidit Dóminus Petrum & Andréam, & vocávit eos.

Ant. 10. Veníte post me, dicit Dóminus, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.
In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, & læténtur.
Magnificáte Dóminum mecum, * & exaltémus nomen ejus in ínvicem.
Exquisívi Dóminum, & exaudívit me, * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.
Accédite ad eum, & illuminámini, * & vultus vestri non erubéscent.
Iste pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum, * & ex ómnibus tribulatiónibus ejus liberávit eum.
Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, * & erípiet eos.
Gustáte & vidéte, quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.
Timéte Dóminum omnes sancti ejus; * quóniam nihil deest timéntibus eum.
Divites eguérunt & esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non defícient omni bono.
Veníte fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.
Quis est homo, qui vult vitam, * & cupit vidére dies bonos?
Cóhibe linguam tuam a malo, * & lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte a malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & sequere eam.
Oculi Dómini super justos: * & aures ejus ad preces eórum.
Vultus autem Dómini super faciéntes mala; * ut per-

Digitized by Google

perdat de terra memóriam eórum.

C Lamavérunt justi, & Dóminus exaúdivit eos, * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

J Uxta est Dóminus his, qui tribulato sunt corde: * & húmiles spíritu salvábit.

M Últæ tribulatiónes justórum; * & de his ómnibus liberávit eos Dóminus.

D óminus custódit ómnia ossa eórum: * unum ex eis non conterétur.

M Ors peccatórum péssima est: * & qui odérunt justum, delínquent.

R édimet Dóminus ánimas servórum suórum: * & non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Ant. Veníte post me, dicit Dóminus, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum.

Ant. 2. Relíctis rétibus suis, secúti sunt Dóminum Redemtórem.

Psalmus 44.

E Ructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

L ingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma prælíis hóminum: * diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Propterea benedíxit te Deus inætérnum: * accíngere gládio tuo circa femur potentíssime.

S pécie tua & pulchritúdine tua, * intende, próspere procéde, & regna;

P ropter veritátem & mansuetúdinem & justítiam: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

S agíttæ tuæ acútæ, potentíssime: * pópuli sub te cadent, in corde inimicórum Regis.

S edes tua, Deus, in séculum séculi: * virga recta est virga regni tui.

D ilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * propterea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

M yrrha & gutta & cásia a vestiméntis tuis, a grádibus ebúrneis: * ex quibus te delectavérunt fíliæ regum in honóre tuo.

A stitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circumamícta varietáte.

A udi fília, & vide, & inclína aurem tuam: * & oblivíscere pópulum tuum & domum patris tui.

Quóniam concupívit Rex speciem tuam: * quia ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum fíliæ Tyri in munéribus.

Vul-

Vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis: * omnis glória ejus fíliæ regum ab intus.

In fímbriis áureis * circumamícta varietáte.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi in lætítia, & exsultatióne, adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui, Dómine, * in omni generatióne & progénie.

Propterea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in séculum séculi.

Antiph. Relíctis rétibus suis, secúti sunt Dóminum Redemtórem.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Deinde dicitur Pater noster.

Absolutiones & Benedictiones, ut in Dominica prima Adventus 176. vel in principio Breviarii post Rubricas.

Absolutio. Exáudi Dómine.

Benedictio. Benedictióne perpétua.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio 1. Cap. 10.

Finis legis, Christus, ad justítiam omni credénti. Móyses enim scripsit, quóniam justítiam, quæ ex lege est, qui fécerit homo, vivet in ea. Quæ autem ex fide est justítia, sic dicit: Ne díxeris in corde tuo: Quis ascéndet in cælum? id est, Christum dedúcere: Aut quis descéndet in Abyssum? hoc est, Christum a mórtuis revocáre. Sed quid dicit Scriptúra? Prope est verbum in ore tuo, & in corde tuo: hoc est verbum fídei, quod prædicámus. Quia si confiteáris in ore tuo Dóminum Jesum, & in corde tuo credíderis quòd Deus illum suscitávit a mórtuis, salvus eris.

℟. Cùm perambuláret Dóminus juxta mare Galilææ, vidit Petrum & Andréam rétia mitténtes in mare, & vocávit eos, dicens: * Veníte post me; fáciam vos fieri piscatóres hóminum.

℣. Erant enim piscatóres, & ait illis. Veníte post me.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Digitized by Google

Lectio ii.

COrde enim créditur ad justítiam, ore autem confessio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra: Omnis qui credit in illũ, non confundétur. Non enim est distínctio Judæi, & Græci: nam idem Dóminus ómnium dives in omnes, qui invocant illum. Omnis enim quicúnque invocáverit nomen Dómini, salvus erit. Quómodo ergo invocábunt, in quem non credidérunt? Aut quómodo credent ei, quem non audiérunt? Quómodo autem áudient sine prædicánte? Quómodo verò prædicábunt, nisi mittántur? sicut scriptum est: Quàm speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona!

℟. Mox ut vocem Dómini prædicántis audívit beátus Andréas, relíctis rétibus, quorum usu, actúque vivébat, *Æternæ vitæ sequútus est præmia largiéntem.

℣. Hic est, qui pro amóre Christi pepéndit in cruce, & pro lege ejus sustínuit passiónem. Æternæ.

Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

SEd non omnes obédiunt Evangélio. Isaías enim dicit: Dómine quis credídit auditui nostro? Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbum Christi. Sed dico: Nunquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Sed dico: Nunquid Israël non cognóvit? Primus Móyses dicit: Ego ad æmulatiónem vos addúcam in non gentem: in gentem insipiéntem, in iram vos mittam. Isaías autem audet, & dicit: Invéntus sum a non quæréntibus me: palam appárui iis, qui me non interrogábant. Ad Israël autem dicit: Tota die expándi manus meas ad pópulum non credéntem, & contradicéntem.

℟. Doctor bonus, & amícus Dei Andréas dúcitur ad crucem: quam a longe aspíciens, dixit: Salve, crux, *Súscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te Magíster meus Christus.

℣. Salve crux, quæ in córpore Christi dedicáta es: & ex membris ejus tanquam margarítis ornáta. Súscipe. Glória Patri. Súscipe.

In

℣. In secundo Nocturno.

Ant. to. 7. Dignum sibi Dóminus computávit mártyrem, quem vocávit Apóstolum, dum esset in mari, allelúja.

Psalmus 46.

OMnes gentes plaudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Deus summus, terríbilis, * & Rex magnus super omnes Deos.

Subjécit pópulos nobis, * & gentes sub pédibus nostris.

Elégit nos in hereditátem sibi, * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in jubilatióne, * & Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnávit Dóminus super omnes gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes pópuli convenérunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ nimiùm eleváti sunt.

Ant. Dignum sibi Dóminus computávit mártyrem, quem vocávit Apóstolum, dum esset in mari, allel.

Ant. to. 8. Diléxit Andréam Dóminus in odórem suavitátis.

Psalmus 60.

EXáudi Deus deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ: a finibus terræ ad te clamávi. Dum anxiarétur cor meum, * in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sécula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus exaudísti oratiónem meam: * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies Regis adjícies, annos ejus usque in diem séculi & sécula: * permanébit in ætérnum in conspéctu Dei.

Misericórdiam & veritátem quis requíret eórum? sic psallam nómini tuo, Deus, in séculum séculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Diléxit Andréam Dóminus in odórem suavitátis.

Ant. to. 2. Bíduo vivens

Digitized by Google

pendébat in cruce beátus Andréas pro Christi nómine, & docébat pópulum.

Psalmus 63.

EXáudi Deus oratiónem meam cùm déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * & a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas, intendérunt arcum rem amáram: * ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Subitò sagittábunt eum, & non timébunt; firmavérunt sibi verbum malum: * disputavérunt, ut abscónderent láqueos; dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátem, * defecérunt scrutántes scrutínium.

Accédet homo ad cor altum: * & exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * & pro níhilo habuérunt contra eos linguæ ipsórum.

Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos: * & tímuit omnis homo.

Annuntiavérunt ópera Dei: * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, & sperábit in eo: * & laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Bíduo vivens pendébat in cruce beátus Andréas pro Christi nómine, & docébat pópulum.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus précibus Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Lectio iv.

ANdréas Apóstolus Bethsáidæ natus, qui est Galilææ vicus, frater Petri, discípulus Joánnis Baptístæ, cùm eum de Christo dicéntem audísset, Ecce Agnus Dei; sequútus Jesum, fratrem quoque suum ad eúndem perdúxit: cùm póstea unà cum fratre piscarétur in mari Galilææ; ambo a prætereúnte Christo Dómino ante álios Apóstolos vocáti illis verbis: Veníte post me, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum: nullam interponéntes moram, & relíctis rétibus, sequúti sunt eum. Post cujus passiónem, & resurrectiónem, Andréas, cùm in Scythiam Europæ, quæ ei província ad Christi fidem

Digitized by Google

dem disseminándam obtínerat, venísset, deínde Epírum ac Thráciam peragrásset; doctrína & miráculis innumerábiles hómines ad Christum convértit. Post Patras Achájæ profectus, & in ea urbe plúrimis ad veritátem Euangélicam perdúctis, Ægéam Procónsulem, prædicatióni Euangélicæ resísténtem, libérrimè increpávit, quòd, qui judex hóminum habéri vellet, Christum Deum ómnium júdicem, a dæmónibus elúsus non agnósceret.

℟. Homo Dei ducebátur ut crucifígerent eum: pópulus autem clamábat voce magna, dicens: *Innocens ejus sanguis sine causa damnátur.

℣. Cùmque dúcerent eum, ut crucifigerétur, factus est concúrsus populórum clamántium, & dicéntium. Innocens.

Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

TUm Ægéas irátus, Desine, inquit, Christum jactáre, cui símilia verba nihil profuérunt, quò minus a Judæis crucifigerétur. Andréam verò de Christo nihilóminus líberè prædicántem, quòd pro salúte humáni géneris se crucifigéndum obtulísset, ímpia oratióne interpéllat, ac demum hortátur, ut sibi cónsulens, diis velit immoláre. Cui Andréas: Ego omnipoténti Deo, qui unus & verus est, ímmolo quotídie, non taurórum carnes, nec hircórum sánguinem, sed immaculátum Agnum in altári: cujus carnem postéaquam omnis pópulus credéntium manducáverit, Agnus, qui sacrificátus est, íntegер persevérat & vivus. Quamóbrem ira accénsus Ægéas, jubet eum in cárcerem detrúdi: unde pópulus Andréam fácilè liberásset, nisi ipse sedásset multitúdinem, veheméntiùs rogans, ne se ad optatíssimam martyrii corónam properántem impedírent.

℟. O bona crux, quæ decórem & pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti; áccipe me ab homínibus, & redde me magístro meo: *Ut per te me recípiat, qui per te me redémit.

℣. Beátus Andréas expánsis mánibus ad cælum, oráhat, dicens: Salva me bona crux. Ut per te.

Digitized by Google

Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

IGitur paulò post in tribúnal productum, cùm Ægéas crucis extolléntem mystéria, sibíque suam impietátem exprobrántem, diútius ferre non posset, in crucem tolli, & Christi mortem imitári jussit. Adúctus Andréas ad locum martyrii, cùm crucem vidísset, longe exclamáre cœpit: O bona crux, quæ decórem ex membris Dómini suscepísti, diu desideráta, sollícitè amáta, sine intermissióne quæsíta, & aliquándo cupiénti ánimo præparáta; áccipe me ab homínibus, & redde me magístro méo: ut per te me recípiat, qui per te me redémit. Itaque cruci affíxus est: in qua bíduum vivus pendens, & Christi fidem prædicáre nunquam intermíttens, ad eum migrávit, cujus mortis simílitúdinem concupíerat. Quæ ómnia Presbyteri, & Diáconi Achájæ, qui ejus passiónem scripsérunt, se ita ut commemoráta sunt, audísse, & vidísse testántur. Ejus ossa primùm Constantíno Imperatóre Constantinópolim, deínde Amálphim transláta sunt: Caput, Pio secúndo Pontífice, Romam allátum, in Basílica sancti Petri collocátum est.

℟. Expándi manus meas tota die in cruce ad pópulum non credéntem, sed contradicéntem mihi: * Qui ámbulant vias non bonas, sed post peccáta sua. ℣. Deus ultiónum Dóminus, Deus ultiónum líbere egit: exaltáre qui júdicas terram, redde retributiónem supérbis. Qui ámbulant.

Glória Patri. Qui ámbulant.

In tertio Nocturno.

Ant. to. 8. Non me permíttas, Dómine, fámulum tuum a te separári: tempus est ut commendétur terræ corpus meum, & me ad te veníre júbeas.

Psalmus 74.

COnfitébimur tibi Deus, confitébimur tibi, * & invocábimus nomen tuum.

Narrábo ómnia mirabília tua: * dum accépero tempus, ego justítiam judicábo.

Liquefácta est terra & omnes inhabitántes in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi

Dixi iníquis: Nolíte iníquè ágere; * & delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu. Nolíte extóllere in altum cornu vestrum, * & nolíte loqui advérsùs Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus; * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, & hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini mèri plenus est mixto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: * verúntamen fæx ejus non est exinanita.

Bibent ex eo omnes peccatóres terræ: * ego autem in sécula gaudébo, cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam, * & exaltabúntur córnua justi.

Ant. Non me permíttas, Dómine, fámulum tuum a te separári: tempus est ut commendétur terræ corpus meum, & me ad te veníre júbeas.

Ant. to. 4. Andréas verò rogábat pópulum, ut non impedíret passiónem ipsíus.

Psalmus 96.

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes & caligo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante eum præíbit: * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt ante fáciem Dómini: * a fácie Dómini trémuit omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília, * & qui gloriántur in símulácris suis.

Adoráte eum omnes Ángeli ejus: audívit, & lætáta est Sion: * & exsultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua Dómine.

Quóniam tu es Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas servórum suórum; & de manu peccatóris liberávit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino: * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Ant. Andréas verò rogábat

bat pópulum, ut non impedíret passiónem ipsíus.

Ant. to. 8. Accipe me ab homínibus, & redde me magístro meo: ut per te me recípiat, qui per te me redémit, allelúja.

Psalmus 98.

DOminus regnávit irascántur pópuli, * qui sedes super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno & terríbili, quóniam sanctum est: * & honor regis judícium díligit.

Tu paráfti æquitátem: * judícium & justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabéllum pedum ejus; * quóniam sanctum est.

Móyses & Aaron in sacerdótibus ejus; * & Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos; * & in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * & præcépta ejus, quæ déderat illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos; Deus tu propítius fuísti illis; * & víndicans in ómnia stúdia eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus; * quóniam sanctus est Dóminus Deus noster.

Ant. Accipe me ab homínibus, & redde me magístro meo: ut per te me recípiat, qui per te me redémit, allelúja.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus.

℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Pater noster.

Absolutio. Avínculis.

Benedictio. Euangélica léctio.

Léctio sancti Euangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 4.

IN illo témpore: Ambulans Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simónem, qui vocátur Petrus, & Andréam fratrem ejus, mitténtes rete in mare. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 5. in Euangelia.

AUdístis, fratres charíssimi, quia ad unius jussiónis vocem Petrus & Andréas, relíctis rétibus, sequúti sunt Redem-

Digitized by Google

emíserat. Nulla verò hunc fácere adhuc mirácula víderant: nihil ab eo de præmio ætérnæ retributiónis audíerant: & tamen ad unum Dómini præcéptum, hoc, quod possidére videbántur, obliti sunt. Quanta nos ejus mirácula vidémus, quot flagéllis affligimur, quantis minárum asperitátibus deterrémur, & tamen vocántem sequi contémnimus?

℟. Orávit sanctus Andréas, dum respíceret in cælum, & voce magna clamávit, & dixit: Tu es Deus meus, quem vidi: ne me patiáris ab ímpio júdice depóni: * Quia virtútem sanctæ crucis agnóvi.

℣. Tu es magíster meus Christus, quem diléxi, quẽ cognóvi, quem conféssus sum: tantúmmodo in ista voce exáudi me. Quia virtútem.

Benedictio. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

IN cælo jam sedet, qui de conversióne nos admonet: jam jugo fídei colla géntium súbdidit, jam mundi glóriam stravit: jam ruínis ejus crebrescéntibus, districti sui judícii diem propinquántem denúntiat: & tamen supérba mens nostra adhuc non vult hoc sponte deférere, quòd quotídie perdit invíta. Quid ergo, fratres charíssimi, quid in ejus judício dictúri sumus, qui ab amóre præséntis sæculi nec præcéptis flectimur, nec verbéribus emendámur?

℟. Videns crucem Andréas exclamávit, dicens: O crux admirábilis, ò crux desiderábilis, ò crux, quæ per totum mundum rútilas: * Súscipe discípulum Christi, ac per te me recípiat, qui per te móriens me redémit.

℣. O bona crux, quæ decórem & pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti. Súscipe.

Glória Patri. Súscipe.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

SEd fortásse áliquis tácitis sibi cogitatiónibus dicat: Ad vocem Domínicam utérque iste piscátor quid, aut quantum dimísit, qui pene nihil hábuit? Sed hac in re, fratres charíssimi, affectum debémus pótius pensáre, quàm censum. Multum relíquit, qui sibi nihil retínuit: multum relíquit, qui quantúmlibet parum, totum

Digitized by Google

tum deférunt. Certè nos & hábita cum amóre possidémus, & ea, quæ mínime habémus, ex desidério quærimus. Multum ergo Petrus & Andréas dimísit, quando utérque étiam desidéria habéndi derelíquit. Te Deum laudámus 18.

AD LAUDES,

& per Horas, Ant. to. 7.

SAlve crux pretiósa, súscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te magíster meus Christus.

Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis 18.

Ant. to. 8. Beátus Andréas orábat, dicens: Dómine Rex ætérnæ glóriæ, súscipe me pendéntem in patíbulo.

Ant. to. 8. Andréas Christi fámulus, dignus Dei Apóstolus, germánus Petri, & in passióne sócius.

Ant. to. 8. Maximílla, Christo amábilis, tulit corpus Apóstoli, óptimo loco cum aromátibus sepelívit.

Ant. to. 7. r. Qui persequebántur justum, demersísti eos Dómine in inférno, & in ligno crucis dux justi fusísti.

Capitulum. *Rom.* 10.

FRatres, Corde enim créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra: Omnis, qui credit in illum, non confundétur.

Hymnus:, Exsúltet cælum láudibus 509.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus, Ant. to. 7. r. Concéde nobis hóminem justum, redde nobis hóminem sanctum: ne interfícias hóminem Deo chárum, justum, mansuétum, & pium.

Oratio.

MAjestátem tuam, Dómine, supplíciter exorámus: ut sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxstitit prædicátor & rector; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio Feriæ, si venerit in Adventu.

Ad Tertiam, Ant. Beátus Andréas.

Capitulum. Fratres, Corde enim.

℟. breve. In omnem terram, * Exívit sonus eórum. In omnem.

℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit.

Glória Patri. In omnem.

℣. Con-

Digitized by Google

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.
℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Sextam, Ant. Andréas Christi fámulus.

Capitulum. *Rom.* 10.

NOn enim est distínctio Judæi & Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes, qui ínvocant illum: Omnis enim quicúnque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

℟. breve. Constítues eos príncipes, * Super omnem terram. Constítues.
℣. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.
℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus.
℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam, Ant. Qui persequebántur justum.

Capitulum. *Rom.* 10.

ISaías enim dicit: Dómine quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi. Sed dico: Nunquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum.

℟. breve. Nimis honorá-

ti sunt, * Amíci tui Deus. Nimis.
℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis.
℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Vesperas, Ant. Salve crux pretiósa, cum reliquis de Laudibus, Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis in secundis Vesperis de Communi Apostolorum xviii.

Capitulum, Fratres, Corde enim, ut supra.

Hymnus, Exsúltet cælum láudibus 509.
℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnificat, Ant. to. 1. Cùm pervenísset beátus Andréas ad locum, ubi crux paráta erat, exclamávit & dixit: O bona crux, diu desideráta, & jam concupiscénti ánimo præparáta; secúrus & gaudens vénio ad te, ita & tu exsúltans suscípias me discípulum ejus, qui pepéndit in te.

Oratio, Majestátem tuam, ut supra.

Fit commemoratio sancti Andreæ Avellini Confessóris

Digitized by Google

soris non Pontificis, ut infra, cum comm. Feriæ, si venerit in Adventu.

FESTA DECEMBRIS.

Ante Adventum, prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

Die 1. Decembris.

In Festo S. Andreæ Avellini Confessoris.

Semiduplex.

Officium fit, ut in Rubricis generalibus notatur de Festo Semiduplici.

Omnia de Cõmuni Confessoris non Pont. lxxxiii. exceptis his, quæ hìc sunt propria.

Oratio.

DEus, qui in corde beáti Andréæ Confessóris tui per árduum quotídie in virtútibus proficiéndi votum admirábiles ad te ascensiónes dispósuísti: concéde nobis ipsíus méritis, & intercessióne ita ejúsdem grátiæ partícipes fíeri, ut perfectióra semper exsequéntes, ad glóriæ tuæ fastígium felíciter perducámur. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente. Quod & in aliis Festis servatur, quando in primo Nocturno non assignantur aliæ Lectiones.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ANdréas Avellínus, dictus ántea Lancellóttus, apud Castrum novum Lucániæ Pagum natus, inter ipsa infántiæ primórdia futúræ sanctitátis non obscúra præbuit indícia. Adoléscens ad lítteras addiscéndas patérna e domo egréssus, lúbricam illíus ætátis sémitam inter bonárum ártium stúdia ita perégit, ut sapiéntiæ instítium, quod est timor Dómini, ob óculos potíssimùm habére nunquam prætermísserit. Cum egrégia prosínde forma exímium castitátis stúdium conjúnxit, quo impudícas sæpe mulíerum insídias elúsit, intérdum étiam apértam vim propulsávit. Clericáli milítiæ jamprídem adscríptus, Neápolim se cóntulit, ut legálibus disciplínis vacáret; ibíque jurísprudéntiæ láuream adéptus, atque intérea ad sacerdotálem dignitátem evéctus, causárũ patrocínia in foro duntáxat Ecclesiástico, proque privátis quibúsdam persónis juxta sacrórum Cánonum sanctiónes ágere cœpit. Verùm cùm aliquándo inter cáusam agéndam

leve

leve ei mendácium excidísset, mox verò fortúita sacrárum Scripturárum lectióne in illa verba incidísset: Os quod mentítur occídit ánimam, tanto ejus culpæ dolóre, ac pœniténtia corréptus est, ut statim ab ejúsmodi vitæ institúto sibi recedéndum esse dúxerit. Itaque abdicátis forénsibus curis, se totum divíno cúltui, sacrísque minístériis máncipávit: cùmque Eccleiásticæ virtútis exémplis emineret, sanctimoniálium regímini a tunc exísténte Archiepíscopo Neapolitáno præféctus fuit. Quo in múnere cùm pravórum hóminum ódia subísset, primò quidem intentátæ sibi necis perículum declinávit, mox verò per sicárium tribus in fácie acceptis vulnéribus, injúriæ atrocitátē æquo ánimo pértulit. Tunc perfectiónis vitæ desidério flagrans, ut inter Cléricos Regulares adscriberétur, suppliciter postulávit, votíque compos factus, ob ingéntem, quo æstuábat, crucis amórem, ut sibi Andréæ nomen imponerétur, précibus impetrávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

ARctióris itaque vitæ currículum álacri stúdio ingréssus, in eas máximè virtútis exercitatiónes incúbuit, ad quas sese árduis étiam emíssis votis obstrínxit, áltero scílicet suæ ipsíus voluntáti júgiter obsisténdi, áltero verò in via Christiánæ perfectiónis semper ulteriùs progrediéndi. Regulàris disciplínæ cultor assíduus, & in ea promovénda, cùm áliis præésset, studiosíssimus fuit. Quicquid ab Institúti sui offícii, & régulæ præscripto supérerat témporis, oratióni, & animárum salúti tribuébat. In confessiónibus excipiéndis mira ejus pietas, & prudéntia enítuit, vicos, & óppida Neápoli sanctíma Evangélicis minístériis magno cum animárum lucro frequens lustrábat. Quam ardéntem erga próximos sancti viri charitátem signis étiam Dóminus illustrávit. Cùm enim

enim intempésta nocte ab audíta ægri confessióne, domum redíret, ac plúviæ, ventorúmque vis prunéntem facem extinxísset, non solùm ipse cum fóciis inter effusíssimos imbres, nihil madefactus est, verum étiam inusitáto splendóre, e suo córpore mirabíliter emicánte, fóciis inter densíssimas ténebras iter monstrávit. Abstinéntia, & patiéntia, nec non abjectióne, atque ódio sui summópere præstitit. Necem fratris fílio illátam impertubáto ánimo tulit, ac suos ab omni ulciscéndi cupiditáte compéscuit, immo étiam pro interfectóribus ópem, & misericórdiam júdicum implorávit.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, *Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, & ornávit eum. Et.

Lectio vi.

PLúribus in locis Clericórum Regulárium Ordinem propagávit, eorúmque domicília Mediolàni, & Placéntiæ instítuit. Illíus óperam sanctus Cárolus Borromæus, & Paulus de Arátio Cléricus Regulàris Cardináles, quibus erat acceptíssimus, in Pastorális múneris curis adhibuérunt. Despéram Vírginem singulári amóre, & cultu prosequebátur. Angelórum colloquio pérfrui méruit, quos cum divínas laudes persólveret, e regióne concinéntes se audísse testátus est. Dénique post heróica virtútum exémpla, Prophetíæ quoque dono illústris, quo & secréta córdium, & absséntia, & futúra prospéxit, annis gravis, & labóribus fractus, ad Aram celebratúrus in verbis illis tértiò repetítis: Introíbo ad Altáre Dei, repentíno apoplexíæ morbo corréptus est, mox Sacraméntis rite munítus, placidíssimè inter suos ánimam efflávit. Ejus corpus Neápoli in Eccléfia sancti Pauli ad hæc usque témpora eo frequentíssimo pópuli concúrsu cólitur, quo fuit elátum. Illum dénique insignibus in vita & post mortem miráculis clarum Clemens undécimus Póntifex Máximus solémni ritu Sanctórum Catálogo adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus,

Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meã: Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est, qui contémsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia te vidi.

Glória Patri. Quia te vidi.

In tertio Nocturno, Homília sancti Gregorii Papæ in Euangel. Sint lumbi vestri, ut in Communi Confessóris, non Pontificis lxxxvii.

In Laudibus commemoratio Feriæ, si venerit in Adventu.

In secundis Vesperis a Capitulo de sancta Bibiana virgine & martyre, cum commemoratione sancti Andreæ Avellini, & Feriæ.

Die ii. Decembris.

In Festo sanctæ Bibianæ virginis & martyris.

Semiduplex.

Omnia dicuntur de Communi Virginum xcvii. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

DEus ómnium largítor bonórum, qui in fámula tua Bibiána cum virginitátis flore martyrii palmam conjunxísti: mentes nostras ejus intercessióne tibi charitáte cohǽrere, ut amótis perículis, præmia consequámur ætérna. Per Dóminum.

Fit commemoratio Feriæ.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BIbiána virgo Romána, nóbili génere nata, Christiána fide nobílior fuit. Ejus enim pater Flaviánus sub Juliáno apóstata impiíssimo tyránno Exprǽféctus, servilibúsque notis compúnctus, ad aquas Taurínas deportátus, martyr occúbuit. Mater Dafróſa, & fíliæ primùm conclúsæ domi, ut inédiæ conficeréntur; mox relegáta mater extra Urbem cápite plexa est. Mórtuis autem piis paréntibus, Bibiána cum soróre sua Demétria bonis ómnibus exspoliátur: Aproniánus Urbis Prætor, pecúniis ínhians, soróres persequitur, quas humána prorsus ope destitútas, Deo mirabíliter, qui dat escam esuriéntibus, enutriénte, cùm vivacióres vegetiorésque conspexísset, veheménter est admirátus.

℟. Propter veritátem, & man-

mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua, intende, próspere procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Suádet nihilóminus Aproniánus, ut veneréntur deos géntium, amíssas ídeo opes, Imperatóris grátiam, præclaríssimas núptias consequutúræ. Si seus fécerint, minátur cárceres, virgas, secúres. At illæ neque blandítiis, neque minis a recta fide declinántes, parátæ pótiùs mori quàm fœdári móribus Ethnicórum, Prætóris impietátem constantíssimè detestántur. Quare Demétria ob óculos Bibiánæ repénte córruens, óbiit in Dómino: Bibiána Rufínæ mulíeri vaferrimæ seducénda tráditur, quæ ab incunábulis edócta, Christiánas leges, & illibátum serváre virginitátis florem, seípsa fórtior, féminæ superávit insídias, & Prætóris æstus delúsit.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem; * Propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Propterea.

Lectio vi.

Nihil autem proficiénte Rufína, quæ, præter dolósa verba, illam quotídie verbéribus affligébat, ut de sancto propósito dimovéret, spe sua frustrátus Prætor, accénsus ira quòd in Bibiána perdidísset óperam, a líctóribus eam denudári, vinctísque mánibus colúmnæ alligári, eámque plumbátis cædi jubet, donec effláret ánimam. Cujus sacrum corpus objéctum cánibus bíduo jácuit in foro Tauri, illæsum tamen, & divínitus servátum; quod deínde Joánnes Présbyter sepelívit noctu juxta sepúlcrum soróris, & matris ad palátium Liciniánum, ubi úsque in præsens exstat Eccléfia Dei, sanctæ Bibiánæ nómine, dicáta: quam Urbánus octávus instaurávit, sanctárum Bibiánæ, Demétriæ, & Dafrósæ corpóribus in ea repértis, & sub Ara máxima collocátis.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia & exsultatióne.

℣. Spécie tua, & pulchritúdi-

Digitized by Google

mínis tua, intende, prósperè procéde, & regna. Afferéntur. Gloria Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno. Homilia sancti Gregorii Papæ in Euangelium, Símile est regnum cælórum thesáuro. de Communi non Virginum. cxxiii.

Commemoratio Feriæ.

Vesperæ de S. Francisco Xaverio, cũ commemoratione S. Bibianæ, & Feriæ.

DIE III. DECEMBRIS.

In Festo S. Francisci Xaverii Confessoris.

Duplex.

Omnia de Cõmuni Confessoris non Pont. lxxxiii. præter Orationem, & Lectiones secundi, & tertii Nocturni.

Oratio.

DEus, qui Indiánum gentes beáti Francísci prædicatióne, & miráculis Ecclésiæ tuæ aggregáre voluísti: concéde propítius, ut cujus gloriósa mérita venerámur, virtútum quoque imiémur exémpla. Per Dóminum.

Pro S. Bibiana. Ant. Veni sponsa Christi. ℣. Diffúsa est. ℟. Propterea. Oratio, Deus omnium, ut supra. 57.

Postea de Feria.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

FRancíscus in Xavério Diœcésis Pampelonénsis nobílibus paréntibus natus, Parísiis sancto Ignátio sese cómitem, & discípulum júnxit. Ipso magístro eò brevi devénit, ut in rerum divinárum contemplatióne defíxus, a terra aliquándo sublímis elevarétur: quod illi sacrificánti coram pópuli multitúdine aliquóties evénit. Has ánimi delícias magnis sui córporis cruciátibus merebátur. Nam interdícto sibi, non carnis solùm & vini, sed panis quoque tritícei usu, vílibus cibis vescí sólitus, per bíduum subínde, triduúmque omni prorsus alimento abstínuit. Férreis in se flagéllis ita sæviit, ut sæpe copiósus cruóre difflúeret; somnum brevíssimum humi jacens carpébat.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum; & Et dedit illi claritátem æternam. ℣. Justum deduxit Dómi-

Digitized by Google

mus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

VItæ austeritáte, ac sanctitáte Apostólico múneri jam matúrus, cùm Joánnes tértius Lusitániæ Rex áliquot nascéntis Societátis viros a Paulo tértio pro Indiis postulásset; Sancti Ignátii hortátu ab eódem Pontífice ad tantum opus cum Apostólici Núntii potestáte delégitur. Eò appúlsus, illico variárum géntium difficíllimis, & váriis linguis divínitus instrúctus appáruit. Quia eum quandóque único idiómate ad divérsas gentes concionántem, unaquæque sua lingua loquéntem audívit. Províncias innúmeras pédibus semper, & sæpe nudis peragrávit. Fidem Japóniæ, & sex áliis regiónibus invéxit. Multa centéna hóminum míllia ad Christum in Indiis convértit: magnósque Príncipes, Regésque complúres sacro fonte expiávit. Et cùm tam magna pro Deo ágeret, ea erat humilitáte, ut sancto Ignátio, tunc Præpósito suo, flexis génibus scríberet.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi exornávit eum.

℣. Indúit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

HUnc dilatándi Evangélii ardórem multitúdine, & excelléntia miraculórum Dóminus roborávit. Cæco visum réddidit. Tantum marínæ aquæ signo Crucis convértit in dulcem, quantum quingéntis vectóribus, qui síti adigebántur ad mortem, diu sufficit. Qua in várias quoque regiónes asportáta, ægri plúrimi súbito curáti sunt. Plures mórtuos revocávit ad vitam, inter quos púllo sepúltum étui jussum, e túmulo suscitávit, duósque álios, dum efferúntur, apprehénsa eórum manu, paténtibus féretro vivos restítuit. Prophetiæ spíritu passim afflátus, plúrima & loco & témpore remotíssima enuntiávit. Demum in Sancti áni Sinárum insula die secúnda Decembris óbiit plenus méritis, laboribúsque confectus. Deo mórtui cadáver viva calce

per

per multos menses bis obmutuit, sed pénitus incorrúptum, odóre, & sánguine manávit; & ubi Málacam delátum est, pestem sevíssimam confestim extínxit. Dénique ubíque terrárum hovis, maximísque fulgéntem miráculis Gregórium décimus quintus Sanctis adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locúturus est ei Deus: & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam:* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. *Cap.* 16.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 29. in Evang. post init.

POtest omnis creatúra nómine omnis natio géntilis designári. Ante étenim dictum fúerat, In viam géntium ne abíeritis: quæ

autem dícitur, Prædicáte omni creatúræ: ut scílicet prius a Judæa Apostolórum repúlsa prædicátio tunc nobis in adjutórium fieret, cùm hanc illa ad damnatiónis suæ testimónium superba repulísset. Sed cùm discípulos ad prædicándum Véritas mittit, quid áliud in mundo facit, nisi grana sémmis spargit? Et pauca grana mittit in sémine, ut multárum messium fruges recípiat ex nostra fide.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum:* Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

NEque étenim in univérso múndo tanta fidélium messis exsúrgeret, si de manu Dómini superatiónalem terram illa elécta grana prædicántium non venísset. Séquitur: Qui credíderit & baptizátus fúerit, salvus erit: qui verò non credíderit, condemnábitur. Fortásse unusquísque apud semetip-

Digitized by Google

psum dicat: Ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera étenim fides est, quæ in hoc quod verbis dicit, móribus non contradícit. Hinc est enim quòd de quibúsdam falsis fidélibus Paulus dicit: Qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suũ quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

Signa autem eos, qui creditúri sunt, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia ejícient, linguis lóquentur novis, serpéntes tollent: & si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, & bene habébunt. Nunquídnam, fratres mei, quia ista signa non fácitis, mínime créditis? Sed hæc necessária in exórdio Eccléſiæ fuérunt. Ut enim ad fidem créscoret multitúdo credéntium, miráculis fúerat nutriénda. Quia & nos cùm arbústa plantámus, tándiu eis aquã infúndimus, quoúsque ea in terra jam coalúisse videámus: & si semel radícem fixerint, irrigátio cessábit. Hinc est enim quòd Paulus dicit: Linguæ in signum sunt, non fidélibus, sed infidélibus.

℟. Te Deum laudámus.

℣. Commemoratio de Feria in Laudibus.

Vesperæ de eodem Festo, & a Capitulo de S. Petro Chrysólogo Episc. & Confess. cum commemoratione S. Francisci Xaverii, Feriæ, & S. Barbaræ virg. & mart.

Die iv. Decembris.

In Festo sancti Petri Chrysologi Episc. & Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis lxi.

Ad Magnificat, Ant. O doctor óptime.

Oratio.

Deus, qui beátum Petrum Chrysólogum, doctórem egrégium, divínitus præmonstrátum ad regéndam, & instruéndam Eccléſiam tuam éligi voluísti: præsta quæsumus; ut quem doctórem vitæ, ha-

Digitized by Google

habémus in terris, intercessórem habére meremur in cœlis. Per Dóminum &c.

Deinde fit commemoratio sancti Francisci Xaverii. Ant. Hic vir despíciens. ℣. Justum. ℟. Et osténdit. Oratio, Deus, qui Indiárum, ut supra 529.

Postea de Feria.

Pro sancta Barbara virgine & martyre, Ant. Veni sponsa Christi. ℣. Spécie tua. ℟. Inténde.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ miracula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ Bárbaræ vírginis, & mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones, Fidélis sermo, de eodem Communi lxiv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PEtrus, qui ob aúream ejus eloquéntiæ Chrysólogi cognómen adéptus est, Foro Cornéliiin Æmília honéstis paréntibus natus, a prima ætáte ánimum ad Religiónem adjécens, Cornélio Románo tunc ejúsdem Urbis Corneliénsis Epíscopo, óperam dedit: a quo étiam sciéntia, & vitæ sanctitáte cùm brevi profecísset, Diáconus creátus est. Póstmodum cóntigit, ut Ravennátes ob mortem Archipræsúlis sui álium, (ut moris erat) ab eis eléctum Romam ad sanctum Sixtum Papam tértium pro confirmatióne mísserint unà cum Legátis suis, & cum prædícto Cornélio, qui eúndem Levítam secum perdúxit. Interim sanctus Petrus Apostólus, & martyr Apollináris Summo Pontífici in somnis apparuérunt, medi**á**mque habéntes hunc Júvenem, jussérunt; ut illum, & non álium, in Archiepíscopum Ravénnæ creáret. Hinc Póntifex mox ut vidit Petrum, cognóvit eum a Dómino Deo præeléctum: propterea, rejécto illo, quem ipsi offerébant, hunc solum, anno Christi quadringentésimo tricésimo tértio, illi Metropolitánæ præfécit Eccléliæ. Quod cùm Legáti Ravennatenses ægrè ferrent, audíta visióne, divínæ voluntáti libénter acquiescéntes, novum Archiepíscopum máxima

cum reverentia susceperunt.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

PEtrus ígitur, licèt invítus in Archipræsúlem consecrátus Ravénnam dedúcitur: ubi a Valentiniáno Imperatóre, & Galla Placídia ejus matre, ac a b univérso pópulo máxima lætítia excéptus est. Et ille ab eis id unum pétere dixit, ut quando tantum óneris pro ipsórum salúte subíre non recusávit, studérent ipsi mónitis suis obtemperáre, divínisque præcéptis non obsístere. Duórum Sanctórum tunc ibi defunctórum córpora, óptimis unguéntis condíta sepelívit, Barbatiáni vidélicet presbyteri, & Germáni Antisiodorénsis Epíscopi, cujus étiam cucúllam, & cilícium sibi vendicávit in hæreditátem. Projéctum, & Marcellínum in Epíscopos ordinávit. In Classe fontem extrúxit magnitúdinis vere mirábilis, & tem-

pla quædam magnífice ædificávit: tum beáto Andréæ Apóstolo, cum áliis Sanctis. Ludos a b humánibus personátis cum váriis salutatiónibus Calendis Januárii fieri sólitos conciónem habuit acérrimam; ubi inter alia illud præcláre dixit: Qui jocáni volúerit cum diábolo, non potérit gaudére cum Christo. Jussu sancti Leónis Papæ primi scripsit postea ad Chalcedonénse Concílium advérsus hæresim Euthychétis. Respóndit præterea ad Euthychen ipsum & alia epístola, quæ eídem Concílio in novis editiónibus præfixa, & in Annáles Ecclesiásticos relata fuit.

℟. Pósui adjutórium super potentem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

DUm publicè sermónes habéret ad pópulum, ádeo véhemens erat in dicéndo, ut præ nímio ardóre, vox illi intérdum defécerit: sicut cóntigit in conciónem mulíeris

Hæ-

Digitized by Google

Hæmorrhoíssæ. Unde Ravennátes commóti, tot lácrimis, clamóribus, & oratiónibus locum replevérunt; ut póstea ipse grátias ágeret Deo, quòd in lucrum amóris vérterit damnum. Ejúsdem sermónis. Cùm tandem annos círciter decem & octo eam Eccléſiam ſanctiſſimè rexiſſet, labórum ſuórum finem adésse divínitus prænóſcens, in Pátriam ſe cóntulit. Ubi ſancti Caſſiáni templum ingréſſus, magnum Diadéma áureum, gemmis diſtinctum pretioſiſſimis óſtentans, ſuper Altáre majus póſuit, nec non áureum incratérem, & paténam argénteam, quam tum rábidi Canis morſus, tum febres ſanáre ſæpius expértum eſt, aquâ inde demiſſa. Ex tunc Ravennátes, qui eúndem ſequúti fúerant, dimíſit, ádmonens, ut in eligéndo óptimo Paſtóre invigilárent atténtè. Mox Deum humíliter precátus, & ſanctum Caſſiánum Patrónum, ut benígnè ánimam ejus excíperet, tértio nonas Decémbris placidè ex hac vita migrávit, anno Dómini círciter quadringentéſimo quinquagéſimo. Sacrum illíus corpus communi totíus civitátis fletu, ac pietáte, prope corpus ejúſdem ſancti Caſſiáni honorífice cónditum noſtris étiam temporíbus religiósè cólitur: cujus tamen brachium auro & gemmis ornátum Ravénnam delátum in Urſiána Æde venerátur.

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & omnis terra doctrínâ ejus repléta eſt: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iſte eſt qui contémſit vitam mundi, & pervénit ad cœléſtia regna. Ipſe intercédat.

Glória Patri. Ipſe.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangelium, Vos eſtis ſal terræ, de Communi Doctorum lxxxii.

Commemoratio feriæ.

Pro ſancta Barbara, Ant. Símile eſt. ℣. Diffúſa. ℟. Propterea. Oratio, Deus, qui inter cétera, ut ſupra 533.

DIE v. DECEMBRIS.

S. Sabbæ Abbatis Commemoratio.

Veſperis, Ant Similábo eum. ℣. Amávit eum &c. Oratio. Intercéſſio, ut in Communi lxxiv.

Digitized by Google

DIE VI. DECEMBRIS.

In Festo sancti Nicolai Episcopi, & Confessoris. Duplex.

Oratio.

DEus, qui beátum Nicolaum Pontíficem innúmeris decorásti miráculis: tríbue quæsumus, ut, ejus méritis & précibus a gehénnæ incéndiis liberémur. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio de Feria.

In primo Nocturno leguntur Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

NIcolaum, illústri loco Pátaræ in Lycia natum paréntes a Deo précibus impetrárunt. Cujus viri sánctitas quanta futúra esset, jam ab incunábulis appáruit. Nam infans, cùm réliquos dies lac nutrícis frequens súgeret, quarta & sexta féria semel duntáxat, idque vésperi sugébat: quam jejúnii consuetúdinem in réliqua vita semper ténuit. Adoléscens paréntibus orbátus, facultátes suas paupéribus distríbuit. Cujus illud insígne est Christiánæ benignitátis exémplum, quòd cùm ejus cívis egens tres fílias jam núbiles in matrimónio cóllocáre non posset, earúmque pudicítiam prostitúere cogitáret: re cógnita Nicoláus nocte per fenéstram tantum pecúniæ in ejus domum injécit, quantum unius vírginis doti satis esset: quod cùm iterum & tértiò feciſſet, tres illæ vírgines honéstis viris in matrimónium datæ sunt.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: *Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

CUm verò se totum Deo dedíſſet in Palæstínam profectus est, ut loca sancta víseret, & præsens venerarétur. Qua in peregrinatióne navem conscéndens seréno cælo, & tranquíllo mari, horríbilem nautis tempestátem prædíxit: moxque ortam, cùm essent omnes in summo perículo, orans mirabíliter sedávit. Unde cùm domum revérsus singuláris sanctitátis ómnibus documénta præbéret: Dei admónitu Myram, quæ Lyciæ metrópolis erat, ve-

nit:

nit, quo tempore, ejus urbis Episcopo mórtuo, provinciáles Episcopi de successóre deligéndo consultábant. Itaque in ea deliberatióne divínitus admóniti sunt, ut eum elígerent, qui postridie mane primus in Eccléfiam ingrederétur, Nicoláus nómine. Qua observatióne adhíbita, in Eccléfiæ jánua deprehénsus est Nicoláus, & summo ómnium consénsu Myræ Episcopus creátur. In Episcopátu castitátem, quam semper colúerat, gravitátem, oratiónis assiduitátem, vigílias, abstinéntiam, liberalitátem, & hospitalitátem, in adhortándo mansuetúdinem, in reprehendéndo severitátem perpétuo adhíbuit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Viduis, & órphanis pecúnia, consílio, ópera non défuit: oppréssos ádeo sublevávit, ut étiam tres Tribúnos, per calúmniam a Constantino Augústo condemnátos, quia propter famam ejus miraculórum oratiónibus longíssime absénti commendárant adhuc vivens, cum Imperatóri, minácier eum terrens, apparuísset, liberáverit. Cùm verò contra edíctum Diocletiáni & Maximiáni Christiánæ fídei veritátem Myræ prædicárent, ab Imperatórum satellítibus comprehénsus, & longíssime abdúctus, in cárcerem conjéctus est; ubi fuit usque ad Constantínum Imperatórem: cujus jussu ex custódia eréptus, Myram rédiit. Mox ad Nicænum Concílium se cóntulit, ubi cum trecéntis illis decem & octo Pátribus, Ariánam hæresim condemnávit. Inde revérsus ad Episcopátum, non ita multò post instánte morte, suspíciens in cælum, cùm Angelos sibi occurréntes intuerétur, illo Psalmo pronuntiáto, In te Dómine sperávi: usque ad eum locum, In manus tuas commémdo spíritum meum, in cæléstem pátriam migrávit. Ejus corpus Bárium in Apúlia translátum, ibídem summa celebritáte ac veneratióne cólitur.

℟. Iste est qui ante Deum ma-

Digitized by Google

magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrínâ ejus repléta est. * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno. Homilia in Euangelium, Homo péregrè proficíscens, ut in Communi Confessoris Pontificis lxii.

Vesperæ a Capitulo de S. Ambrosio, cum commemoratione sancti Nicolai, & Feriæ.

DIE VII. DECEMBRIS.

In Festo sancti Ambrosii Episcopi, & Confessoris & Ecclesiæ Doctoris.

Duplex.

Ad Magnificat, Ant. O doctor óptime.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo etérnæ salútis beátum Ambrósium minístrũ tribuísti: præsta quæsumus; ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére merceámur in cælis. Per Dóminũ. Deinde fit commemoratio S. Nicolai, nisi transferatur, Ant. Amávit eum. ℣. Justum deduxit. ℟. Et osténdit. Oratio, Deus, qui beátum Nicolaum, ut supra 536.

Postea de Feria.

Ad Matutinum, & alias Horas, omnia de Communi Confessoris Pontificis lxi.

In primo Nocturno Lectiones, Fidélis sermo, de Comm. Confessoris Pontificis lxiv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

AMbrósius Episcopus Mediolanénsis, Ambrósii civis Románi filius, patre Gálliæ Præfécto natus est. In hujus infántis ore exámen apum consedísse dícitur: quæ res divínam viri eloquéntiam præmonstrábat. Romæ liberálibus disciplínis erudítus est. Post a Probo Præfécto, Ligúriæ & Æmíliæ præpósitus: unde póstea ejúsdem Probi jussu cum potestáte Mediolánum venit: ubi, mórtuo Auxéntio Ariáno Episcopo, pópulus de successóre deligéndo dissidébat. Quare Ambrósius, pro officii sui múnere Ecclésiam ingréssus, ut commótam seditiónem sedáret, cùm multa de quiéte & tranquillitáte reipúblicæ præclárè dixísset, de repénte púero Ambrósium.

Epi-

Epíscopum exclamánte, univérsi pópuli vox erúpit, Ambróſium Epíscopum depoſcéntis.

℟. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

REcusánte illo, & eórum précibus resisténte, ardens pópuli stúdium ad Valentiniánum Imperatórem delátum est: cui gratíſſimum fuit, a se delectos júdices ad sacerdótium poſtulári. Fuit id étiam Probo Præfécto jucúndi, qui Ambrósio proficiscénti quaſi divínans dixerat: Vade, àge, non ut judex, ſed ut Epíscopus. Itaque cùm ad pópuli deſidérium Imperatóris voluntas accéderet, Ambrósius baptizátus (erat enim catechúmenus) Sacrísque initiátus, ac ſervátis ómnibus, ex instítuto Eccléſiæ, Ordinum grádibus, octávo die, qui fuit séptimo Idus Decémbris, Epíscopále onus ſuſcépit. Factus Epíscopus, catholícam fidem & diſciplínam Eccleſiásticam acérrime defén-

dit: multósque Ariános, & álios hæréticos ad fídei veritátem convértit, in quibus clariſſimũ Eccléſiæ lumen ſanctum Auguſtínum Jeſu Christo péperit.

℟. Póſui adjutórium ſuper poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

GRatiáno Imperatóre occíſo, ad Máximũ ejus interfectórem, legátus iterum profectus est: éoque pœniténtiam ágere recuſánte, ſe ab ejus communióne ſemóvit. Theodósium Imperatórem, propter eædem Theſſalonícæ factam, ingréſſu Eccléſiæ prohíbuit. Cui, cùm ille David quoque regem adúlterum & homicídam fuiſſe dixiſſet, reſpóndit Ambrósius: Qui ſequútus es errántem, ſequere pœniténtem. Quare Theodósius ſibi ab eo impóſitam públicam pœniténtiam humíliter egit. Ergo ſanctus Epíscopus pro Eccléſia Dei máximis labóribus curíſque perfúnctus, multis libris étiam egrégie conſcríptis, antequam in mor-

bum

bum incíderet, mortis súæ diem prædíxit. Ad quem ægrótum Honorátus Vercellénsis Epíscopus, Dei voce ter admónitus, accúrrit, eíque sanctum Dómini corpus præbuit: quo ille súmto, conformátis in crucis similitúdinem mánibus, orans, ánimam Deo réddidit prídie nonas Aprílis, anno post Christum natum trecentésimo nonagésimo séptimo.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est. * Ipse intercédat pro peccátis ómnium popolórum.

℣. Iste est qui contémsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno legitur Homilia in Euangeliũ, Vos estis sal terræ ut in Communi Doctor. lxxxii.

In Laudib. comm. Feriæ. Vesperæ de Conceptione, cum commemorat. sancti Ambrosii, & Feriæ.

Die viii. Decembris.

In Festo Conceptionis beatæ Mariæ Virginis.

Duplex.

Ad Vesperas, Ant. Conéptio gloriósæ, cum reliquis de Laudib. 546. Psal-

mi consueti de sancta Maria ut in ejus Officio parvo. Capitulum. *Eccli.* 24.

Ab ínstio, & ante sécula creáta sum, & úsque ad futúrum séculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso minístrávi.

Hymnus, Ave maris stella clxvii.

℣. Concéptio est hódie sanctæ Maríæ vírginis.

℟. Cujus vita ínclita cunctas illústrat Eccléfias.

Ad Magnificat. Ant. to. 1. r. Glorióse vírginis Maríæ Conceptiónem dignissimã recolámus, quæ & genitrícis dignitátem obtínuit, & virgínalem pudicítiam non amísit.

Oratio.

Famulis tuis, quæsumus Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, Conceptiónis ejus votíva solémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio sancti Ambrosii. Ant. O Doctor óptime, ℣. Justũ dedúxit. ℟. Et osténdit. Oratio, Deus, qui pópulo tuo, ut supra 538.

Deinde de Feria.

Ad

Ad Completórium, & ad lias Horas in fine omnium Hymnorum dicitur Glória tibi Dómine, qui natus es de Vírgine, etiam in Festis & Domin. infra Octavam occurrentibus praeterquam in Hymno, Ave Maris Stella. Quod semper servatur quando fit Officium de S. Maria.

Ad Matutinum, Invitatorium. Conceptiónem vírginis Maríæ celebrémus: Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Psal. Veníte exsultémus.

Hymnus, Quem terra.

Antiphonæ, & Psalmi Nocturnorum, ut in ejus Officio parvo clxx.

In primo Nocturno.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua.

℟. Inténde, prósperè procéde, & regna.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi.

Benedictio. Benedictióne perpétua.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. *Cap.* 24.

EGo ex ore Altíssimi prodívi: primogénita ante omnem creatúram. Ego feci in cælis ut orirétur lumen indefíciens, & sicut nébula texi omnem terram. Ego in altíssimis habitávi, & thronus meus in colúmna nubis. Gyrum cæli circuívi sola: & profúndum abyssi penetrávi: & in flúctibus maris ambulávi, & in omni terra steti, & in omni pópulo, & in omni gente primátum hábui: & ómnium excelléntium & húmilium cordis virtúte calcávi: & in his ómnibus réquiem quæsívi & in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit & dixit mihi Creátor ómnium: & qui creávit me requiévit in tabernáculo meo, & dixit mihi: In Jacob inhábita & in Israël hereditáre, & in eléctis meis mitte radices.

℟. Hódie concépta est beáta virgo María ex progénie David: * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo.

℣. Conceptiónem beátæ Maríæ vírginis cum gáudio celebrémus. Per quam.

Unigénitus.

Lectio ii.

AB initio & ante sæcula creáta sum, & usque ad futúrum sæculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso minístravi: Et sic in Sion firmáta sum, & in civitáte

te sanctificáta símsliter in quiévi, & in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei heréditas illíus, & in plenitúdine sanctórum deténtio mea. Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, & quasi cypréssus in monte Sion. Quasi palma exaltáta sum in Cades, & quasi plantátio rosæ in Jéricho. Quasi olíva speciósa in campis, & quasi platánus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum & bálsamum aromatízans odórem dedi, quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris: & quasi storax, & gálbanus, & ungula, & gutta, & quasi Líbanus non incísus vaporávi habitatiónem meam, & quasi bálsamum non mistum odor meus.

℟. Beatíssimæ vírginis Maríæ Conceptiónem devotíssimè celebrémus. * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ vírginis devotíssimè celebrémus. Ut ipsa.

Benedictio. Spíritus.

Lectio iii.

EGo quasi terebínthus extendi ramos meos, & rami mei honóris & grátiæ. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris: & flores mei fructus honóris & honestátis. Ego mater pulchræ dilectiónis, & timóris, & agnitiónis, & sanctæ spei. In me grátia omnis viæ & veritátis: in me omnis spes vitæ & virtútis. Transíte ad me omnes qui concupíscitis me, & a generatiónibus meis implémini: Spíritus enim meus super mel dulcis, & heréditas mea super mel & favum. Memória mea in generatiónes seculórum. Qui edunt me, adhuc esúrient: & qui bibunt me, adhuc sítient. Qui audit me non confundétur: & qui operántur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam æternam habébunt.

℟. Glorióssæ vírginis Maríæ Conceptiónem dignissimam recolámus: * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit salvatórem mundi.

℣. Beatíssimæ vírginis Maríæ Conceptiónem devotíssimè celebrémus. Cujus.

Glória Patri. Cujus.

In secundo Nocturno.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus

℣. Deus in médio ejus non commovébitur.
Pater noster.
Absolutio. Ipsius pietas.
Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Ex libro sancti Ambrósii Episcopi de Virginibus.

Lib. 2. sub init.

Lectio iv.

Sit vobis tanquam in imágine descripta virginitas, vitáque beátæ Maríæ: de qua velut in spéculo refúlget spécies castitátis, & forma virtútis. Hinc sumátis licet exémpla vivéndi: ubi tanquam in exemplári magistéria expréssa prohibétis, quid corrígere, quid effúgere, quid tenére debeátis, osténdunt. Primus discéndi ardor, nobílitas est magístri. Quid nobílius Dei matre? Quid splendídius ea, quam splendor elégit? Quid cástius ea, quæ corpus sine córporis contagióne generávit?

℟. Concéptio gloriósæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David: * Cujus vita ínclita cunctas illústrat Ecclésias.

℣. Hódie concépta est beáta virgo María ex progénie David. Cujus.

Bño. Christus perpétuæ

Lectio v.

Nam de cæteris ejus virtútibus quid loquar? Virgo erat non solum córpore, sed étiam mente, quæ nullo doli ámbitu fincérum adulteráret affectum. Corde húmilis, verbis gravis, ánimi prudens; loquéndi párcior, legéndi studiósior, non in incérto divitiárum, sed in prece páuperis spem repónens: intenta óperi, verecúnda sermóne, árbitrum mentis sólita non hómine, sed Deum quærere: nullum lædere, bene velle ómnibus, assúrgere majóribus natu, æquálibus non invidére, fúgere jactántiam, rationem sequi, amáre virtútem.

℟. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ celebrémus; * Ut ipsa pro nobis interedat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Corde & ánimo Christo canámus glóriam; in hac sacra solemnitáte præcélsæ genitrícis Dei Maríæ. Ut ipsa.

Benedictio. Ignem sui amóris:

Lectio vi.

Quando ista vel vultus læsit parentes? quando discéssit a pín-

Digitized by Google

pínquis? quando fastidívit inúmilem? quándo derísit débilem? quando vitávit inopem? Eos solos fólius cœtus vitórum invísere, quos miserikórdia non erubésceret, neque præteríret verecúndia. Nihil torvum in óculis, nihil in verbis protérvum, nihil in actu inverecúndum. Non gestus fráctior, non incéssus solútior, non vox petulántior; ut ipsa córporis spécies simulácrum fúerit mentis, régulæ prohibitátis.

℟. Concéptio tua, Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster. * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem, & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Ex te.

Glória Patri. Qui.

In tertio Nocturno.

Loco nona Ant. Post partum, dicitur Ant. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, & concépit de Spíritu sancto. ℣. Elégit eam Deus & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre fáciat eam.

Pater noster. Absolutio. Benedictio. Euangélica léctio.

Léctio sancti Euangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. i.

LIber generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac, Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua. Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 2. de consensu Evang. c. 1.

MAtthæus Euangelísta sic ortus est: Liber generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham. Quo exórdio suis satis osténdit generatiónem Christi secúndum carnem se suscepísse narrándam. Secúndum hanc enim Christus fílius hóminis est, qui étiam se ipse sæpíssime appéllat, commendans nobis quid miséricórdiæ dignátus sit esse pro nobis. Nam illa supérna & ætérna generátio secúndum quam Fílius Dei unigénitus est ante ómnem creatúram, quia ómnia per ipsum facta sunt, ita ineffábilis est, ut de illa dictum a Prophéta intelligátur: Generatiónem ejus quis enarrábit?

℟. Be-

℣. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, & sanctum nomen ejus.

℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit.

Bño. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii.

EXséquitur ergo humánam generatiónem Christi Matthæus, ab Abraham generatóres commémorans, quos perdúcit ad Joseph virum Maríæ, de qua natus est Jesus. Neque enim fas erat, ut ob hoc eum a conjúgio Maríæ separándum putáret, quòd non ex ejus concúbitu, sed virgo péperit Christum. Hoc enim exémplo magníficè insinuátur fidélibus conjugátis, étiam servátâ pari consénsu continéntiâ, posse permanére vocaríque conjúgium, non permísto córporis sexu, sed custodíto mentis affectu: præsértim quia nasci eis étiam fílius pótuit sine ullo complexu carnáli, qui propter solos gignéndos fílios adhibéndus est.

℟. Felix nanque es sacra vírgo María, & omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: sentiant omnes tuum juvámen, quicúnque célebrant tuam sanctam Conceptiónem. Quia.

Glória Patri. Christus.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix. *Cap* 2.

CUm autem evidénter dicat Apóstolus Paulus, ex sémine David secúndùm carnem Christum; ipsam quoque Maríam de stirpe David áliquam consanguinitátem duxísse, dubitáre útique non debémus. Cujus féminæ, quóniam nec sacerdotále genus tacétur, insinuánte Luca, quòd cognáta ejus esset Elísabeth, quam dicit de filiábus Aaron: firmíssimè tenéndum est carnem Christi ex utróque génere propagátam, & regum scílicet, & sacerdótum, in quibus persónis apud illum pópulum Hebræórum étiam mystica únctio figurabátur, ideſt chrisma, unde Christi nomen elúcet, tantò ante étiam ista evidentíssima significatióne prænuntiátum.

Te Deum laudámus 18.

Digitized by Google

AD LAUDES, & per Horas, Ant to.8.

CONcéptio gloriósæ vírginis Maríæ, ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David.

Psalmus, Dóminus regnávit, cum reliquis 19.

Ant. to. 7. Concéptio est hódie sanctæ Maríæ vírginis, cujus vita ínclita cunctas illústrat Eccléſias.

Ant. to. 6 Regáli ex progénie María exórta refúlget: cujus précibus nos adjuvári mente & spíritu devotíssime póscimus.

Ant. to. 8. Corde & ánimo Christo canámus glóriam, in hac sacra solemnitáte præcélsæ genitrícis Dei Maríæ.

Ant. to 7. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ celebrémus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Capitulum. *Eccli.* 24.

AB inítio, & ante sécula creáta sum, & usque ad futúrum séculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus, O Gloriósa Dómina clxxviii.

℣. Concéptio est hódie sanctæ Maríæ vírginis.

℟. Cujus vita ínclita cunctas illústrat Eccléſias.

Ad Benedictus, Ant to.8. Conceptiónem hodiérnam perpétuæ vírginis genitrícis Dei Maríæ solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni procéssit, allelúja.

Oratio.

FAmulis tuis quæsumus Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, Conceptiónis ejus votíva solémnitas, pacis tríbuat incremèntum. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio Feriæ.

Ad Primam in ℟. breve dicitur ℣. Qui natus es de María vírgine, & sic dicitur per totam Octavam, etiam in festis.

Ad Tertiam, Antiphona. Concéptio est hódie.

Capitulum, Ab inítio.

℟. breve. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua.

℣. Intènde, prósperè procéde, & regna. Et pulchritúdine tua.

Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad

Ad Sextam, Ant. Regáli ex progénie María.

Capitulum. *Eccli.* 24.

ET sic in Sion firmáta sum, & in civitáte sanctificáta símíliter requiévi, & in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei heréditas illíus, & in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. breve. Adjuvábit eã, * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus non commovébitur. Deus vultu suo.

Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Ant. Cum jucunditáte.

Capitulum. *Eccli.* 24.

IN platéis sicut cinnamómum & bálsamum aromatízans odórem dedi; quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. breve. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit eam.

Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

In secundis Vesperis omnia ut in primis Vesperis.

Ad Magnificat, Ant. 10. Concéptio tua, Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: ex te enim ortus est sol justítiæ Christus Deus noster: qui sólvens maledictiónẽ, dedit benedictiónem; & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

Oratio, ut supra.

Deinde fit commemoratio Festi sequentis, & Feriæ.

DIE IX. DECEMBRIS.

In Festo sancti Eutychiani Papæ & Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris xxvii. præter Lectiones secundi Nocturni, ut infra.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Eutychiáni mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Commemoratio Feriæ.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

Digitized by Google

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

EUtychiánus natióne Tuscus, pátria Lunénsis, Maríno patre, post beáti Felícis Sacerdótium, Románæ Eccléſiæ Episcopátum susćepit. Constítuit fruges & uvas super Altári benedíci: itémque a fidélibus nullátenus mártyrem sepelíri sine dalmática, aut purpuráto colóbio. Qui cùm per divérſa loca trecéntos ſexagínta duos mártyres ſua manu ſepelíſſet, illis & ipſe ſociátus, ſub Numeriáno Imperatóre martyrio coronátus eſt ſexto Idus Decémbris, ſepultúsque in cœmetério Callísti via Appia. Quinque Ordinatiónibus menſe Decémbri creávit Presbyteros quatuórdecim, Diáconos quinque, Epíſcopos per divérſa loca novem. Vixit in Pontificátu annos octo, menſes quinque, & dies áliquot.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Deſcendítque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit eum. Et.

Sermo ſancti Máximi Epíſcopi.

De S. Cyprian. Homilia 2.

Lectio v.

IN martyrio beatíſſimi Eutychiáni, fratres charíſſimi, univérſa nobíſcum Christi exſúltat Eccléſia, quam in omne gáudium & cæléſtis eruditióne ſermónis inſtrúxit, & múnere triumphális ſánguinis decorávit. Fuit enim in eo, ſicut compértum habémus, & contra errónes diáboli ſpirituális ſapiéntiæ plenitúdo, & advérsùm perſecutiónes mundi, Chriſtiáni péctoris mitigáta conſtántia. Quis non hujúſmodi virum, quantis valet præcóniis, proſequátur, cujus eloquéntia inſpiráta divínitus & Eccléſias dócuit, & ſéculum confutávit?

℟. Deſidérium ánimæ ejus tribuſti ei Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: poſuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo. Et voluntáte.

Lectio vi.

VEre hic mirábilis atque ómnium ubíque ſtúdiis celebrándus, quem ſán-

Digitized by Google

sánctitas sacerdótem, perítia doctórem, fides mártyrem consecrávit. Pretiósa, inquit David, in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus. Vidéte, charíssimi, in quantum venerábilis Eutychiánus étiam prophéticam supergréssus est laudem, cujus in conspéctu Dómini non solum mors, sed & vita éxstitit pretiósa. Moriéndo nanque, próprium Christo sánguinem dedit: vivéndo nihilóminus cohortatióne fortíssima innúmeros cælo mártyres acquisívit.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: ℣ Et corónã pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno Homilia in Euangelium. Si quis vult post me veníre, ut in Communi unius Martyris xlii.

In Laudibus commemoratio Octavæ, & Feriæ. Vesperæ de Translatione Almæ Domus Lauretanæ, cum commemoratione sancti Eutychiani, & Feriæ.

DIE X. DECEMBRIS.

In Festo Translationis Almæ Domus Lauretanæ. Duplex.

Ad Vesperas, Ant. Domum tuam, cum reliquis de Laudibus, ut infra.

Psalmus, Dixit Dóminus, cum reliquis, ut in Officio parvo beatæ Mariæ virginis.

Capitulum. *Eccli.* 24.

IN ómnibus réquiem quæsívi, & in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, & dixit mihi Creátor ómnium; & qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo.

Hymnus, Ave maris stella clxvii.

℣. Hæc est Domus Dómini firmiter ædificáta.

℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Magnificat, Ant. to. 1. f. Sanctificávit Dóminus tabernáculum suum, quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

Oratio.

DEus, qui beátæ Maríæ vírginis Domum per incarnáti Verbi mystérium misericórditer consecrásti, eámque in si-

Digitized by Google

nu Ecclésiæ tuæ mirabíliter collocásti: concéde, ut segregáti a tabernáculis peccatórum, digni efficiámur habitatóres Domus sanctæ tuæ. Per eúndem Dóminum nostrum &c.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Salvatórem mundi in Domo Vírginis de Spíritu sancto concéptum, * Veníte, adorémus.

Psalmus, Veníte exsultémus 2.

Hymnus.

URbs beáta Jerúsalē,
Dicta pacis vísio,
Quæ constrúitur in cælis
Vivis ex lapídibus,
Et Angelis coronáta,
Ut sponsáta cómite.
Nova véniens e cælo
Nuptiáli thálamo
Præparáta, ut sponsáta
Copulétur Dómino:
Platéæ & muri ejus.
Ex auro purríssimo.
Portæ nitent margarítis
Adytis paténtibus;
Et virtúte meritórum
Illuc introdúcitur
Omnis, qui ob Christi nomen
Hic in mundo prémitur.
Tunsiónibus, pressúris
Expolíti lápides.
Suis coaptántur locis
Per manus artíficis,
Disponúntur permanstúri
Sacris ædifíciis.
Glória & honor Deo
Usquequáque Altíssimo,
Una Patri, Filióque
Inclito Paráclito;
Cui laus est & potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

In primo Nocturno.

Ant. to. 4. Eleváta est magnificéntia tua super cælos.

Psalmi consueti de sancta Maria, ut in ejus Officio parvo clxx.

Ant. to. 8 f. In sole pósuit tabernáculum suum, & ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Ant. to. 3. r. Quis ascéndet in montem Dómini, aut quis stabit in loco sancto ejus? Innocens mánibus, & mundo corde.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo.

℟. In longitúdinem diérum.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Benedictióne perpétua.

De libro tértio Regum.

Lectio i. *Cap.* 8.

STetit autem Sálomon ante Altáre Dómini in con-

Digitized by Google

conspéctu Ecclésiæ Israël, & expándit manus suas in cælum, & ait: Ergo ne putándum est, quòd veré Deus hábitet super terrã? Si enim cælum, & cæli cælórum te cápere non possunt; quanto magis Domus hæc, quam ædificávi? Sed réspice ad oratiónem servi tui, & ad preces ejus Dómine Deus meus: audi hymnum & oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie, ut sint óculi tui apérti super Domum hanc nocte ac die; super Domum, de qua dixísti, Erit nomen meum ibi, ut exáudias deprecatiónem servi tui, & pópuli tui Israël, quodcúnque óraverint in loco isto: & exáudies in loco habitáculi tui in cælo, & cùm exaudíeris, propítius éris.

℟. Vidi speciósam sicut colúmbam ascendéntem désuper rivos aquárum, cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus, * Et sicut dies vérni circumdabant eam flores rosárum, & lília convállium.

℣. Quæ est ista, quæ ascéndit per desértum, sicut vírgula fumi ex aromátibus myrrhæ, & thuris? Et sicut.

Lectio ii.

SI fúgerit pópulus tuus Israël inimícos suos (quia peccátus est tibi) & agéntes pœniténtiam, & confiténtes nómini tuo vénerint, & oráverint, & deprecáti te fúerint in Domo hac, exáudi in cælo, & dimítte peccátum pópuli tui Israël, & redúces eos in terram, quam dedísti Pátribus eórum. Si clausum fúerit cælum, & non plúerit propter peccáta eórum, & oránte in loco isto, pœniténtiam égerint nómini tuo, & a peccátis suis convérsi fúerint propter afflictiónem suam, exáudi eos in cælo, & dimítte peccáta servórum tuórum, & pópuli tui Israël, & osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, & da plúviam super terram tuam, quam dedísti pópulo tuo in possessiónem.

℟. Quæ est ista, quæ ascéndit sicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, * Terríbilis ut castrórum acies ordináta?

℣. Fília Sion tota formósa, & suávis es, pulchra ut luna, elécta ut sol. Terríbilis.

Digitized by Google

Lectio iii.

SI quis cognóverit plagam cordis sui, & expánderit manus suas in Domo hac, tu exáudies in cælo in loco habitatiónis tuæ, & repropitiáberis, & fácies, ut des unicuíque secúndùm omnes vias suas, sicut víderis cor ejus, (quia tu nosti solus cor ómnium filiórum hóminum), ut tímeant te cunctis diébus, quibus vivunt super fáciem terræ, quam dedísti Pátribus nostris: Insuper & alienígena, qui non est de pópulo tuo Israël, cùm vénerit de terra longínqua propter nomen tuum (audiétur enim nomen tuum magnum, & manus tua fortis, & bráchium tuum exténtum ubíque) cùm vénerit ergo, & oráverit in hoc loco, tu exáudies in cælo, in firmaménto habitáculi tui; & fácies omnia, pro quibus invocáverit te alienígena; ut discant univérsi pópuli terrárum nomen tuum timére, sicut pópulus tuus Israël; & probent, quia nomen tuum invocátum est super Domũ hanc. ℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut Sol, & formósa tanquam Jerúsalem? ℣. Vidérunt eam fíliæ Sion, & beátam dixérunt, & Regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, & lília convállium. Vidérunt. Glória Patri, Vidérunt.

In secundo Nocturno.

Ant. to. 1. f. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, propterea benedíxit te Deus in ætérnum, & in séculum séculi.

Ant. to. 7. f. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Ant. to. 7. f. Homo natus est in ea, & ipse fundávit eam Altíssimus.

℣. Dómine dilexi decórem Domus tuæ. ℟. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas. ℣. Jube domne benedícere. Benedíctio. Deus Pater.

Sermo S. Bernárdi Abbátis. *Serm. 52. de diverſ.*

Lectio iv.

SApiéntia, quæ Dei erat, & Deus erat, de sinu Patris ad nos véniens ædificávit sibi Domum, ipsam scílicet Matrem suam vírginem Maríam, in qua septem colúmnas excídit. Quid est in ea septem colúmnas excídere, nisi ipsam

ipsam dignum sibi habitáculum fide & opéribus præparáre? nimírum ternárius número ad fidem propter sanctam Trinitátem, quaternárius pértinet ad mores propter quátuor princípales virtútes. Quòd autem in beáta María sancta Trínitas fúerit, fúerit dico per præséntiam majestátis, ubi solus Fílius erat per susceptiónem humanitátis, testátur Núntius cæléstis, qui ei arcána mystéria réserans, ait: Ave grátiâ plena, Dóminus tecum: & post pauca; Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ecce habes Dóminum, habes virtútem Altíssimi, habes Spíritum sanctum, habes Patrem, Fílium, & Spíritum sanctum.

℟. O quàm metuéndus est locus iste! * Verè non est hic áliud, nisi Domus Dei, & porta cæli.

℣ Hæc est Domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Verè non.

Lectio v.

UTrum autem & quátuor principáles virtútes, tanquam quátuor colúmnas possédérit, inquisitióne dignum vidétur. Primùm ergo videámus, an fortitúdinem habúerit: quæ nimírũ virtus quómodo illi abésse pótuit, quæ abjéctis seculáribus pompis, spretísque voluptátibus carnis, soli Deo in Virginitáte vívere propósuit? Ni fallor, hæc Virgo est, quæ apud Salomónem légitur, Muliérem fortem quis invéniet? procul, & de últimis fínibus prétium ejus. Porrò, quòd témperans, & justa fúerit, ex Angeli collocutióne, & sui ipsíus responsióne, luce clárius comprobámus. Salutáta quippe tam venerabíliter ab Angelo: Ave grátiâ plena, Dóminus tecum, non se éxtulit; quasi quæ ex singulári grátiæ privilégio benedicerétur, sed síluit, & qualis esset insólita hæc salutátio, secum cogitávit. Qua in re, quid, nisi témperans fuit? At verò, cùm de cæléstibus mystériis ab eódem Angelo docerétur, diligénter quæsívit, quómodo concíperet, & páreret, quæ virum útique non cognósceret, & in hoc sine dúbio prudens éxtitit.

℟. Fundáta est Domus Dómini supra vérticem móntium, & exaltáta est super

Digitized by Google

super omnes colles, Et vénient ad eam omnes gentes, & dicent: Glória tibi Dómine.

℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos. Et vénient ad eam.

Lectio vi.

JUstítiæ autem præférert insígne, ubi se ancíllam Dómini confitétur: nam quòd justórum sit conféssio testátur, qui ait: Verúntamen justi confitebúntur nómini tuo. Fuit ígitur beáta Virgo Maria fortis in propósito, témperans in siléntio, prudens in interrogatióne, justa in confessióne. His itaque quátuor morum colúmnis, & tribus fídei prædíctis exstrúxit in ea sibi Domum sapiéntia cæléstis, quæ ádeo mentem ejus replévit, ut de plenitúdine mentis fecundarétur & caro. Ipsíus autem Vírginis natális Domus divínis mystériis consecráta, Angelórum ministério ab infidélium potestáte in Dalmátiam prius, desínde in Agrum Lauretánum Picénæ Provínciæ transláta fuit, sedénte sancto Cæléstino quinto: eandémque ipsam esse, in qua Verbum Caro factum est, & habitávit in nobis; tum Pontificiis diplomátibus, & celebérrima totíus Orbis veneratióne, tum contínua miraculórum virtúte, & cæléstium beneficiórum grátia comprobátur. Quibus permótus Innocéntius duodécimus, quo ferventiùs erga Matris amantíssimæ cultum fidélium memória excitarétur, ejúsdem sanctæ Domus translatiónem anniversária solemnitáte in tota Picéni Província veneratam, Missa etiam, & Officio próprio celebrári præcépit.

℟. Domus mea Domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis, qui petit, áccipit, & qui quærit, ínvenit; * Et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, & accipiétis, quærite, & inveniétis. Et pulsánti.

Glória Patri. Et pulsánti.

In tertio Nocturno.

Ant. to. 6. Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus, adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Ant. to. 6. Vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Ant. to. 6. Cantáte Dómino cánticum novum, quia mirabília fecit Dóminus, alleluja.

℣. Do-

Digitized by Google

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo.
℟. In longitúdinem diérum.
Páter noster.
Absolutio. A vínculis.
℣. Jube domne benedícere.
Benedictio. Euangélica léctio.

Léctio sancti Euangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap* 1. 26.

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, & nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Homil. 1. *super Missus est.*

QUæ est hæc virgo tam venerábilis, ut salutétur ab Angelo, tam húmilis, ut desponsáta fit Fabro? Pulchra permístio virginitátis, & humilitátis, nec mediócriter placet Deo illa ánima, in qua & humílitas commendat virginitátem, & virgínitas exórnat humilitátem: sed quanta putas veneratióne digna est, in qua humilitátem exáltat fœcúnditas, & partus cónsecrat virginitátem? Audis vírginem, audis húmilem? laudábilis virtus: virgínitas, sed magis necessária humílitas; illa consúlitur, ista præcípitur.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Myrrha, & gutta, & cásia a vestiméntis tuis a dómibus ebúrneis, ex quibus te delectavérunt fíliæ Regum in honóre tuo. Propterea.

Ex Homilia 2. *super eodem loco.* . . . . .

Lectio viii.

MIssus est, inquit, Angelus ad Vírginem, vírginem carne, vírginem mente, vírginem professióne, vírginem dénique, qualem describit Apóstolus, mente, & córpore sanctam, nec nóviter, nec fortúito invéntam, sed a século eléctam, ab Altíssimo præcógnitam, & sibi præparátam, ab Angelis servátam, a Pátribus præfigurátam, a Prophétis promíssam, ut pauca loquar de plúribus, quam sibi áliam prædixísse Deus vidétur, quando ad serpéntem ait: Inimicítias ponam inter te, & múlierem?

Et

Digitized by Google

Et si adhuc dúbitas, an de María díxerit, audi quod séquitur: Ipsa cónteret caput tuum: cui hæc serváta victória est, nisi Maríæ? R. Beáta es virgo María Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino, perfécta, sunt in te, quæ dicta sunt tibi: Ecce exaltáta es super Choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ℣. Ave María, grátiâ plena, Dóminus tecum. Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

Ex Homilia 3. Super eodem loco.

Lectio ix.

ET ingréssus Angelus ad eam dixit: Ave grátiâ plena, Dóminus tecum. Quò ingréssus ad eam? Puto in sacrárium pudíci cubículi, ubi illa fortássis cláuso super se óstio orábat Patrem in abscóndito. Solent Angeli adstáre oántibus, & delectári in his, quos vident leváre puras manus in oratióne. Holocáustum sanctæ devotiónis gaudent se offérre Deo in odórem suavitátis. Maríæ autem oratiónes quantùm placúerint in conspéctu Altíssimi, Angelus indicávit, qui ingréssus ad eam tam reveréntèr salutávit. Te Deum laudámus 18.

AD LAUDES, & per Horas, Ant. to. 7. r.

DOmum tuam, Dómine, decet sanctitúdo in longitúdinem diérum. Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis de Dominica.

Ant. to. 1. r. Domus mea Domus oratiónis vocábitur: in ea omnis, qui petit, áccipit, & qui quærit, ínvenit, & pulsánti aperiétur.

Ant. to. 4. Propter Domum Dómini Dei nostri quæsívi bona tibi.

Ant. to. 5 Dómine Deus exaltásti super terram habitatiónem meam.

Ant. to. 3. Domum majestátis meæ, & locum pedum meórum glorificábo.

Capitulum. *Eccli.* 24.

IN ómnibus réquiem quæsívi, & in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, & dixit mihi Creátor ómnium: & qui creávit me requiévit in tabernáculo meo.

Hymnus.

ANguláris fundaméntum
Lapis Christus missus est,
Qui parietum compáge
In utróque néctitur;

Quem

Digitized by Google

Quem Sion sancta susce-
pit,
In quo credens permanet.
O mnis illa Deo sacra
Et dilécta Cívitas,
Plena módulis, in laude,
Et canóre júbilo,
Trinum Deum, Unicúm-
que
Cum fervóre prædicat.
Hoc in templo, summe
Deus,
Exorátus ádveni;
Et cleménti bonitáte
Precum vota súscipe:
Largam benedictiónem
Hìc infúnde júgiter.
Hìc promereántur omnes
Petíta acquírere,
Et adépta possidére;
Cum Sanctis perénniter
Paradísum introíre,
Transláti in réquiem.
Glória & honor Deo
Usquequáque Altíssimo,
Unà Patri, Filióque,
Inclito Paráclito,
Cui laus est & potéstas
Per ætérna sécula.
Amen.

℣. Introíbimus in taberná-
culum ejus.
℟. Adorábimus in loco,
ubi stetérunt pedes ejus.

Ad Benedictus, Ant. to. 6.
Ecce tabernáculum Dei
cum homínibus, & habi-
tábit cum eis, & ipsi pó-
pulus ejus erunt, & ipse
Deus cum eis erit eórum
Deus.

Oratio.

DEus, qui beátæ Ma-
rìæ vírginis Domum
per incarnáti Verbi mysté-
rium misericórditer conse-
crásti, eámque in sinu Ec-
clésiæ tuæ mirabíliter col-
locásti: concéde, ut segre-
gáti a tabernáculis pecca-
tórum, digni efficiámur
habitatóres Domus sanctæ
tuæ. Per eúndem Dómi-
num.

Ad Primam in ℟. brevi
dicitur ℣. Qui natus es de
María vírgine.

Lectio brevis, Capitulum
Nonæ.

Ad Tertiam, Ant. Do-
mus mea.

Capitulum, In ómnibus
réquiem quæsívi, ut supra.

℟. breve. Hìc Domus
Dei est, * Et porta cæli.
Hìc Domus.
℣. Et vocábitur aula Dei.
Et porta cæli.
Glória Patri. Hìc Domus.
℣. Dómine dilexi decórem
Domus tuæ.
℟. Et locum habitatiónis
glóriæ tuæ.

Ad Sextam, Ant. Pro-
pter Domum Dómini.

Capitulum. *Eccli.* 24.

ET sic in Sion firmáta
sum, & in civitáte
san-

Digitized by Google

sanctificáta símíliter requiévi, & in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illíus, & in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. breve. Dómine,* Diléxi decórem Domus tuæ. Dómine.

℣. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ. Diléxi.

Glória Patri. Dómine.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo.

℟. In longitúdinem diérum.

Ad Nonam, Ant. Domum majestátis meæ.

Capitulum. *Eccli.* 24.

IN platéis sicut cinnamómum, & bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. Domum tuam, Dómine,* Decet sanctitúdo. Domum tuam.

℣. In longitúdinem diérum. Decet sanctitúdo.

Glória Patri. Domum tuam.

℣. Hic Domus Dei est, & porta cæli.

℟. Et vocábitur aula Dei.

In secundis Vesperis omnia, ut in primis.

Ad Magnificat, Ant. to. 6. O quàm metuéndus est locus iste! Verè non est hic áliud, nisi Domus Dei, & porta cæli.

Oratio, ut supra, cum commemoratione sancti Damasi, & Feriæ.

DIE XI. DECEMBRIS.

In Festo sancti Damasi Papæ & Confessoris.

Duplex.

Oratio.

EXáudi Dómine preces nostras: & interveniénte beáto Dámaso Confessóre tuo atque Pontífice, indulgéntiam nobis tríbue placátus, & pacem. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

DAmasus Hispánus, vir egrégius & eruditus in Scriptúris, indícto primo Constantinopolitáno Concílio, nefáriam Eunómii, & Macedónii hæresim extínxit. Idem Ariminénsem convéntum a Libério jam ante rejéctum, iterum condemnávit, in quo, ut scribit sanctus Hierónymus, Valéntis potíssimum & Ursácii fráudibus, damnátio Nicænæ fídei conclamáta fuit: & ingemíscens orbis ter-

Digitized by Google

terrárum, se Arianum esse mirátus est.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Basílicas duas ædificávit, álteram sancti Laurentii nómine ad theátrum Pompéji, quam máximis munéribus auxit, eíque domos & prædia attribuit: álteram via Ardeatína ad Catacúmbas. Platóniam étiam, ubi córpora sanctórum Petri & Pauli aliquándiu jacuérunt, dedicávit, & exornávit elegántibus vérsibus. Idémque prosa & versu scripsit de virginitáte, múltaqueália metro édidit.

℟. Póstui adjutórium super poténtem, & exaltávi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Poenam talionis constituit iis, qui álterum falsi críminis accusássent, Statuit, ut quod plúribus jam locis erat in usu Psalmi per omnes Ecclésias die noctúque ab altérnis caneréntur; & in fine cujúsque Psalmi dicerétur, Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto. Ejus jussu sanctus Hierónymus novum testaméntum Græcæ fídei réddidit. Cùm Eccléſiam rexísset annos decem & septem, menses duos, dies vigínti sex, & habuísset Ordinatiónes quinque mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros trigínta unũ, Diáconos úndecim, Epíscopos per divérsa loca sexagínta duos; virtúte, doctrína, ac prudéntia clarus, prope octogenárius, Theodósio seniór imperánte, obdormívit in Dómino: & via Ardeatína unà cum matre, & soróre sepúltus est in Basílica, quam ipse ædificáverat. Illíus reliquiæ póstea translátæ sunt in Ecclésiam sancti Laurentii ab ejus nómine in Dámaso vocátam.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrínâ ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémsit vi-

Digitized by Google

vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse intercédat.

Glória Patri. Ipse intercédat.

In tertio Nocturno legitur Homilia in Euangel. Vigiláte, de Communi Confess. Pontificis lxxvii.

In Laudibus commemoratio Octavæ, & Feriæ.

Vesperæ de eodem Festo, & a Capitulo de sancto Melchiade Papa, & martyre, cum commemoratione sancti Damasi, Octavæ, & Feriæ.

DIE XII. DECEMBRIS.

In Festo sancti Melchiadis Papæ & martyris.

Duplex.

Oratio. Infirmitátem, de Communi unius Martyris xxvii.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MElchíades Afer post Eusébium Románam tenuit Eccléfiam. Qui cùm adhuc Présbyter esset, misit Diáconos cum lítteris Maxéntii Imperatóris, & lítteris Præfécti Prætório ad Urbis Præféctum, ut ea loca recíperet, quæ fúerant Christiánis témpore persecutiónis ablata. Réddita autem Eccléfiis pace, Constantínum Augústum adivére Donatístæ, ut in eórum contra Cæciliánum Carthaginénsem Epíscopum causa júdices daret. Quibus Constantínus respóndit: Petístis a me in féculo judícium, cùm ego ipse Christi judícium exspéctem. Attamen dati sunt júdices Epíscopi tres, missíque Romam ad Melchíadem Pontíficem, ut ibi pro fratrum concórdia & unitáte Synodus cogerétur.

℣. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit eum. Et.

Lectio v.

AD Urbem ítaque hi tres profécti, convenérunt cum áliis quíndecim Epíscopis, ipsóque Melchíade, in domum Faustæ in Lateránis. Ubi causa discússa Cæciliánus ómnium Epíscopórum sententiis ínnocens est pronuntiátus, & ejúsdem Melchíadis decréto judícium est clausum. Ut autem Dona-

Digitized by Google

mitiæ, Cathólicæ uniréntur Ecclésiæ, Melchíades (prout scribit sanctus Augustínus) tanquam vir óptimus, fílius Christiánæ pacis, & Pater Christiánæ plebis, ádmodum laborávit; oblátæ étiam conditióne, ut quibuscúnque in locis duo essent contrariárum factiónum Epíscopi, is confirmarétur, qui prior fuísset ordinátus, & álteri plebs ália regénda provideréturr.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine: * Et voluntáte lábiorum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte lábiorum ejus.

Lectio vi.

Sanxit, ne ulla ratióne die Dominico, aut quinta feria quis fidélium jejunáret, quia eos dies, quasi sacro jejúnio deputátos, Pagáni celebrábant. Iccirco fáctum, ut oblatiónes consecrátæ per Epíscopum, quæ dicebántur Fermentum, per Ecclésias dirigeréntur; ne Presbyteri in suis Títulis ante cum suis plebibus celebrántes, ab Epíscopi communióne separátos judicárent. Quicúm in persecutióne Maximiáni multa passus esset, tandem sub Constantíno quiévit in Dómino, quarto Idus Decémbris, sepultúsque est in Cœmetério Callísti via Appia. Una Ordinatióne creávit Presbyteros sex, Diáconos quinque, Epíscopos per diversa loca úndecim.

℟. Stola jucunditátis índuit eam Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intellectus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam pulchritúdinis.

Glória Patri. Et corónam pulchritúdinis.

In tertio Nocturno, Homília in Euángelium. Si quis venit. Octavum Responsórium, Dómine prævenísti eum in benedictiónibus, ut in Communi unius Martyris xxxvij.

In Laudibus commemoratio Octavæ, & Feriæ. ob In secundis Vésperis fit de sancta Lucia Virgine & martyre cum commemoratione sanctæ Melchiadis, Octavæ & Feriæ.

Die xiii. Decembris.

Intestio. S. Luciæ Virginis & Martyris. Duplex.

Omnia de Communi Virginum, præter ea, quæ sequuntur.

Ad Magnificat, Ant. to. In tua patiéntia possedísti ánimam tuam, Lúcia: ponsa Christi: odísti quæ in mundo sunt, & coruscas cum Angelis: sánguine próprio inimícum vicísti.

Oratio.

EXáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ Lúciæ vírginis & mártyris tuæ festivitáte gaudémus: ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Melchiadis, Octavæ, & Feriæ.

In primo Nocturno.

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio. Cap. 7.

DE virgínibus præcéptum Dómini non hábeo: consílium autem do, tanquam misericórdiam consequútus a Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quónium bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc itaque dico, fratres: tempus breve est: réliquum est, ut & qui habent uxóres, tanquam non habéntes sint: & qui flent, tanquam non flentes: & qui gaudent, tanquam non gaudéntes: & qui emunt, tanquam non possidéntes: & qui utúntur hoc mundo, tanquam non utántur: præterit enim figúra hujus mundi.

R. Lúcia virgo, quid a me petis, quod ipsa púeris præstáre contínuo manu tuæ? Nam & fides tua illi subvénit, & recte salváta est: * Quia incúndum Deo in tua virginitáte habitáculum præparásti. V. Sicut per me civitas Catanénsium sublimátur: a Christo ita per te Syracusána cívitas decorábitur. Quia.

Lectio ii.

VOlo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollícitus

Digitized by Google

cho est: quæ Dómino sancta
quómodo placeat Deo.
Qui autem cum uxóre est,
sollícitus est quæ sunt mundi,
quómodo placeat uxóri,
& dívisus est. Et mú-
lier innupta, & virgo cógitat: quæ Dómini sunt,
ut sit sancta, córpore & spíritu. Quæ autem nupta est,
cógitat quæ sunt mundi,
quómodo pláceat viro. Por-
ro hoc ad utilitátem ves-
tram dico: non ut láqueum
vobis injíciam, sed ad id
quod honéstum est, & quod
facultátem præbeat sine impedimento Dómino
obsecrándi.

℟. Rogávi Dóminum meum Jesum Christum, ut ignis
sancti non dominetur mei: * Et impetrávi a Dómino
fidúciam matrónæ mei. ℣. Pro eis me sanctífico,
dicit Dóminus, ut sint & ipsi sanctificáti in veritáte. * Et impetrávi.

Lectio iii.

Si quis autem putat se vidéri exístimat super vírgine sua, quod sit
præter rationem, & ita opórtet fieri: quod vult fáciat: non
peccat, si nubat. Nam
qui státuit in corde suo firmum, non habens necessitátem, potestátem autem
habens suæ voluntátis, & hoc judícavit in corde suo
servare virginem suam,
bene facit. Igitur & qui
matrimónio jungit virgi-
nem suam, bene facit: &
qui non jungit, mélius fa-
cit. Múlier alligáta est le-
gi quanto témpore vir ejus
vivit: quòd si dormíerit vir
ejus, liberáta est; cui vult
núbat, tantùm in Dómi-
no. Beátior autem erit, si
sic permánserit secúndum
meum consílium. Puto
autem quòd & ego Spíritum Dei hábeam.

℟. Grata facta est a Dómino in certámine, quia
apud Deum & apud hómines glorificáta est: in con-
spéctu príncipis loquebá-
tur sapiéntiam: * Et Dómi-
nus hóminum diléxit eam. ℣. Adjunxit eam Deus
sibi: non commovébitur. Et
Glória Patri. Et.

In Secundo Nocturno.

Lectio iv.

Lucia virgo Syracusa,
patre, génere & Chri-
stiana fide ab infántia nó-
bilis, una cum matre Eu-
tychia, quæ sánguinis flu-
xu laborábat, Cátanam ad
venerándum corpus beátæ
Agathæ venit: quæ ad e-
jus sepúlcrum cum sup-
plíciter orásset, Agathæ
intercessióne matri sanitá-

rem impetrávit. Statim ve-
rò matrem exorávit, ut
quam dotem sibi daturus es-
set, Christi pauperibus ero-
bui pateretur. Ut igitur
Syracusas rédiit, omnem
pecúniam, quam ex facul-
tátibus véditis rédegerat,
pauperibus distribuit.

℣. Veni Sponsa Christi, ac-
cipe corónam, quam ti-
bi Dóminus præparávit in
æternum, pro cujus amóre
sánguinem tuum fudísti.

℟. Et cum Angelis in cæ-
lum introísti.

℣. Veni eléctа mea, & po-
nam in te thronum meum,
quia concupívit Rex spe-
ciem tuam. Et cum

Lectio

Quod ubi resciísset
is, cui eam paréntes
contra virginis vo-
luntátem desponderant, a-
pud Paschásium Præfectum
Lúciam, quòd Christiána
esset, accusávit. Quam il-
le cùm nec precibus, nec
minis ad cultum idolórum
posset perdúcere, ut eam
tanto magis incénsam vi-
déret ad celebrándas Chri-
stiánæ fidei laudes, quan-
to magis ipse cam a sen-
ténția avértere conábatur;
Cessábunt, inquit, verba;
cùm ventum erit ad vér-
bera. Cur virgo Deo ser-

vis verba deesse non pos-
sunt, quibus a Christo do-
mino dictum est: Cùm re-
téxerint antem vos, nolíte
cogitáre quómodo aut quid loquámini: dábitur enim vobis in illa
hora quid loquámini: non
enim vos estis qui loquimini,
sed Spíritus Sancti, qui
loquitur in vobis.

℟. Dilécta mea gratia in
dábitur tibi: Propter ver-
bum veritatis, & mansuetu-
dinem, & justítiam: & dedúcet te Deus mirabíliter
tua.

℣. Speciósa, & pulchra fí-
lia Jerúsalem, quæ pro-
cédis, & progrédere Pa-
ptérea.

Lectio

Quam cum Paschásius
interrogásset, Quis
in te Spíritus sanctus
respóndit, Castè & pie vivéntes templum sunt
Spíritus sancti. Ad illum
ille: Si templum es alicujus dei, cur non
ut te Spíritus sanctus dése-
rat, quæ virgo es, Spíritu
tam fœdis violáris? Cáste-
tus mihi duplicábitur ad
coronam. Quare Paschá-
sius ita instituit: Lóca
virginum ad vilia, ubi ejus
virginitas violántur. Sed
divínitus factum est, ut ea
ma virgo ita consisteret,
ut nulla vi de loco dimo-
veri posset. Quamobrem Præ-

fectus

fœtus circum ipsam, pice, resina, ac ferventi oleo perfúsam, ignem accépit, imperávit: sed cum ne flamma quidem eam læderet, multis torméntis excrúciatæ, gutture gládio transfígitur. Quo vúlnere accépto, Lúcia prædíxit Ecclésiæ tranquillitátem, quæ futúra erat Diocletiáno & Maximiáno mórtuis. Idibus Decémbris spíritum Deo tráddidit. Cujus corpus Syracúsis sepúltum, deínde Constantinópolim, postrémo Venétias translátum est.

℟. Spécie tua, & pulchritúdine tua, * Intende, próspere procéde, & regna.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, propterea benedíxit te Deus inætérnum. Intende, próspere.

Glória Patri. Intende, próspere.

In tertio Nocturno

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 13.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homilia 11. *in Evangel.*

CÆlórum regnum, fratres charíssimi, ita cónditum rebus símile dícitur, ut ex his, quæ animus novit, surgat ad incógnita quæ non novit: quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, & per ea quæ usu dídicit, quasi confrictátus incaléscat, ut per hoc quod scit nosum dilígere, díscat & incógnita amáre. Ecce enim cælórum regnum, thesáuro abscóndito in agro comparátur, quem qui invénit homo abscóndit, & præ gáudio illíus vadit, & vendit univérsa quæ habet, & emit agrum illum.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio viii.

QUa in re hoc quoque notándum est, quod invénus, thesáurus abscónditur, ut servétur: quia studium cæléstis desidérii a malígnis spíritibus custodíre non súfficit,

Digitized by Google

qui hoc ab humánis tántis-
bus non abscóndit. In præ-
sénti étenim vita, quasi in
via sumus, qua ad pátriam
pérgimus. Malígni autem
spíritus iter nostrum quasi
quídam latrúnculi óbsident.
Deprædári ergo desíderat,
qui thesáurum públicè por-
tat in via. Hoc autem dí-
co, non ut próximi ópera
nostra bona non vídeant,
cùm scripeum sit: Vídeant
ópera vestra bona, & glo-
rificent Patrem vestrum,
qui in cælis est: sed ut per
hoc quod ágimus, laudes
extérius non quarámus.
Sic autem se opus in pú-
blico, quátenus intentio
máneat in occúlto: ut & de bono ópere próximis præbeámus exémplum, & tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem; * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Propterea. Glória Patri. Propterea.

Lectio ix.

THesáurus autem cæléste est desidérium: ager verò, in quo thesáurus abscónditur, disciplína studii cæléstis. Quem profécto agrum vénditis ómnibus cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cæléstis custódiam calcat: ut nihil jam quod caro blandítur, líbeat, nihil quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat.

Te Deum laudámus 18.

AD LAUDES, & per Horas, Ant. to. 7. s.

ORánte sancta Lúcia, appáruit ei beáta Agatha, & consolabátur animam Christi.

Psalmus 5. Dóminus regnávit, cum reliquis 9.

Ant. to. 7. r. Lúcia virgo, quid a me petis, quod ipsa póteris præstáre continuò matri tuæ?

Ant. to. 9. Per te, Lúcia virgo, civitas Syracusána decorábitur a Dómino Jesu Christo.

Ant. to. 8. Benedíco te, Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Fílium tuum ignis extínctus est a lácere meo.

Ant. to. 8. Soror mea Lúcia, virgo Deo devóta, quid a me petis, quod ipsa póteris præstáre continuò matri tuæ?

Ad

Ad Benedictus, Ant. to. 1. Colúmna es immóbilis, Lúcia sponsa Christi: quia omnis plebs te exspéctat, ut accípias corónam vitæ, allelúja.

Oratio, Exáudi nos, ut supra 562.

Deinde fit commemoratio Octavæ, & Feriæ.

Ad Vesperas, Ant. Oránte sancta Lúcia, cum reliquis, ut supra. Psalmi de Communi Virginum non vidi.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magníficat, Ant. to. 7. Tanto póndere eam fixit Spíritus sanctus, ut virgo Christi immóbilis permanéret.

Oratio, Exáudi nos, ut supra 562.

Deinde fit commemoratio Octavæ, & Feriæ.

Si verò festum sanctæ Luciæ venerit in Dominica tertia Adventus, transfertur in secúndam proximè sequéntem feriam, cum commemoratione Octavæ, & Feriæ.

Vesperæ autem dicuntur de die Octava Conceptionis, ut in primis Vesperis festi & fit commemoratio sanctæ Luciæ, & Feriæ.

Die xiv. DECEMBRIS.

Septima die infra Octavam. Semiduplex.

In primo Nocturno leguntur Lectiones de Scriptura occurrente.

Si verò septima dies infra Octavam incidat in feriam quartam Quatuor Temporum, fit de Octava, & lectiones primi Nocturni leguntur prout sequuntur.

De Parábolis Salomónis. Lectio i. Cap. 8. & 9.

EGo sapiéntia hábito in consílio, & erúditis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, & superbiam, & viam pravam & os bilíngue detéstor. Meum est consílium, & æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, & legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes imperant; & poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo: & qui manè vigilant ad me, invénient me.

℟. Hódie concépta est.

Lectio ii.

MEcum sunt divítiæ, & glória, opes superbæ, & justítia. Mélior est enim fructus meus auro, & lápide pretióso; & genímina mea argénto elé-

Digitized by Google

cto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me, & thesáuros eórum répleam. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quicquam fáceret a princípio. Abætérno ordináta sum, & ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abyssi, & ego jam concépta eram: necdum fontes aquárum erúperant: nec dum montes gravi mole constíterant: ante colles ego pariebár.

℟. Beatíssimæ 543.

Lectio iii.

BEátus homo qui audit me, & qui vígilat ad fores meas quotídie, & observat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, & háuriet salútem a Dómino: qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum, & propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas, ut vocárent ad arcem, & ad mœnia civitátis: Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est: Venite, comédite panem meum, & bíbite vinum quod míscui vobis.

℟. Glorióse virginis Maríæ 542.

In secundo Nocturno.

Ex Epístola sancti Ambrósii Epíscopi ad Sirícium Papam.

Epist. 81 al. 7.

Lectio iv.

DE via perversitátis prodúntur dícere: Virgo concépit, sed non virgo generávit. Quæ pótuit ergo Virgo concípere, non pótuit Virgo generáre, cùm semper concéptus præcédat, partus sequátur? Sed si doctrínis non créditur sacerdótum, credátur oráculis Christi, credátur mónitis Angelórum dicéntium: Quia non est impossíbile Deo omne verbum. Credátur symbolo Apostolórum, quod Eccléfia Romána intemerátum semper custódit, & servat. Audívit María vocem Angeli, & quæ ante díxerat; Quómodo fiet istud? non de fide generatiónis intérrogans, respóndit póstea: Ecce ancílla Dómini, contíngat mihi secúndùm verbum tuum.

℟. Concéptio glorióse 543

Ex

Ex Libro sancti Hieronymi Presbyteri advérsùs Jovinianum.

Ex Apolog. ad Pammachium, pro libro advérsùs Jovinianum, ſub fine.

Lectio v.

CHeistus virgo, mater vírginis nostri virgo perpétua, mater & vírgo. Jesus enim clausis ingréssus est óstiis: & in sepúlcro ejus, quod novum & in petra durissima fúerat excísum, nec antea quis, nec póstea pósitus est. Hortus conclúsus, fons signátus: de quo fonte ille flúvius manat, juxta Joël, qui írrigat torréntem, vel fúnium, vel spinárum: fúnium, peccatórum, quibus ante alligabámur: spinárum, quæ suffócant seméntem patrisfamílias. Hæc est porta Orientália, ut ait Ezéchiel, semper clausa, & lúcida, opériens in se, vel ex se próferens Sancta sanctórum, per quam sol justítiæ, & Póntifex noster secúndùm órdinem Melchísedech ingréditur, & egréditur.

℟. Cum jucunditáte Conceptiónem 543.

Ex Libro sancti Irenæi Episcopi & Mártyris advérsùs hæreses.

Lib. 3. cap. 19.

Lectio vi.

IN sua própria veniénte Dómino, & sua própria eum bajulánte condítióne, quæ bajulátur ab ipso, & recapitulatiónem ejus, quæ in ligno fuit inobediéntiæ, per eam, quæ in ligno est, obediéntiam faciénte, & seductióne illa solúta, qua sedúcta est malè illa, quæ jam viro destináta erat, virgo Eva: per veritátem evangelizáta est bene ab Angelo jam sub viro virgo María. Quemádmodum enim illa per angélicum sermónem sedúcta est, ut effúgeret Deum, prævaricáta verbum ejus; ita & hæc per Angélicum sermónem evangelizáta est, ut portáret Deum, obédiens ejus verbo. Et sicut illa sedúcta est, ut effúgeret Deum; sic hæc suása est obedíre Deo, ut vírginis Evæ, vírgo María fieret advocáta. Et quemádmodum adstrictum est morti genus humánum per vírginem, solvátur per vírginem; æqua lance dispósita virginális inobediéntia, per virginálem obediéntiam.

℟. Conceptio tua, Dei Genitrix 544.

In

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

LIber generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac, Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua. De Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Undè supra pauló post.

CUjus verò rei grátia librum ipsum generatiónis Christi vocat, ubi non sola útique generátio, sed tota prorsus ipsíus mystérii dispensátio continétur? Quia totíus scílicet dispensatiónis caput, radix atque princípium ómnium nobis in hoc consístit bonórum. Ut enim Móyses librum cæli appellávit, ac terræ, cùm certè non de cælo solùm terráque loquerétur, sed de cunctis, quæ inter ipsa subsístunt; ita étiam Evangelísta ab ipso ómnium fonte & cápite, bonórum librum vocávit. ℟. Beátam me dicent 545.

Lectio viii.

QUa verò de causa non eum ante fílium Abrahæ, & póstea fílium David nuncupávit? Non sicut opinántur álqui, ab inferióribus volens ad superióra cónscendere. Cæterùm faciísset, quod fecit & Lucas; nunc autem e contrário facit: cur ergo commemorávit priórem, David? Quia ipse procul dúbio in ómnium versabátur ore, ob insígnes honóris & glóriæ, ob ipsíus quòque témporis spátia junctióra. Etsi enim utráque promíserat Deus, sed tamen illud quasi antíquum recipiebátur, hoc verò quasi novum, & recens ab ómnibus celebrabátur. ℟. Felix namque 545.

Si hodie occurrat feria quarta Quatuor Temporum, nona lectio erit de Homília, & fit commemoratio de eadem feria in Laudibus.

Lectio ix.

IPsi namque Judæi dicunt: Nonne ex semine David, & Béthlehem castéllo, ubi erat David, vénit Christus? Nemo igitur illum fílium Abrahæ, sed omnes fílium David nominábant; qui étiam honorabilióres quoque de sanctitáte Reges, qui post David fuísse referúntur, ab illo omnes vocábant. Nec ipsi solùm, verum étiam Deus; nam & Ezechiel, & álii Prophétæ dicunt, David sur-

Digitized by Google

surrectúrum effectis, atque venturum non de illo tempore quo nóctuo jam loquúmur; sed de illo, qui illius virtúte tum erant finiturí. Propterea igitur a hótióre sanctíssima celebramúr persóna fumi ceremoniárum; & tum demum ad antiquiórem reditúrit parentem.

Te Deum laudámus 18.

Ad Laudes fit comm. Fer.

Ad Vesperas duplex de die Octava, ut in primis Vesperis Festi, cum commemoratione Feriæ.

Si verò dies Octava Conceptionis occurrat in Dominica tertia Adventus, Vesperæ dicuntur de Psalterio, & a Capitulo fit de Sabbato ante Dominicam tertiam Adventus, cum commemoratione diei Octavæ Conceptionis, ut in primis Vesperis Festi, sine Precibus.

Die xvi. Decembris.

In Octava Conceptionis beatæ Mariæ Virginis.

Duplex.

In primo Nocturno leguntur lectiones de scriptura occurrente.

Si verò dies Octava occurrat in feria quarta Quatuor Temporum, lectiones primi Nocturni leguntur prout septima die infra Octavam habentur 567.

In secundo Nocturno

De Expositione sancti Gregórii Papæ in libros Regum.

In 1. Regum.

Lectio v.

Fuit vir unus de Ramathaim Sophim, de monte Ephraim. Fecit hujus montis nómine beatíssima semper virgo Maria, Dei génitrix, designári. Mons quippe fuit, quæ omnem eléctæ creatúræ altitúdinem, electiónis suæ dignitáte transcéndit. An non mons sublímis Maria, quæ ut conceptiónem ætérni Verbi pertólleret, meritórum vértices supra omnes Angelórum choros, usque ad sólium Deitátis exérxit? Hujus enim montis præcellentíssimam dignitátem Isaías vaticinans ait: Erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini in vértice móntium. Mons quippe in vértice mónstratus fuit, quia altitúdo Maria sancta omnes Sanctos superáfit.

℟. Concéptio 543.

Ex Epístola S. Leónis Papæ ad Pulchériam Augústam.

Epist. 13. ante medium.

Lectio vi.

Sacraméntum reconciliatiónis nostræ ante tém-

témpora ætérna dispósitum nulla implébant figúra: quia nondum supervénerat Spíritus sanctus in Vírginem, nec virtus Altíssimi obumbráverat ei, ut & intra víscera ejus vísceri, ædificánte sibi Sapiéntia domum, Verbum caro fíeret, & forma Dei, ac forma servi in unam conveniénte persónam, Creátor témporum nascerétur in témpore; & per quem facta fuit ómnia, ipse inter ómnia gignerétur. Nisi enim novus homo, factus in similitúdinem carnis peccáti, nostram suscíperet vetustátem, & consubstantiális Patri, consubstantiális esse dignarétur & Matri, naturámque sibi nostram solus a peccáto liber uniret, sub jugo diáboli generáliter tenerétur humána captívitas.

℟. Cum jucunditáte 543. De expositióne sancti Basílii Epíscopi in Isaíam Prophétam.

In cap. 8. post initium.

Lectio vi.

Accéssi, inquit, ad Prophetíssam, & in útero accépit & péperit fílium. Quòd María Prophetíssa fúerit, ad quam próxime accéssit Isaías per prænotiónem spíritus, nemo contradíxerit, qui sit memor verbórum Maríæ, quæ prophético afflátu spíritus eloquúta est: Quid enim ait? Magníficat ánima mea Dóminum, & exsultávit spíritus meus in Deo salutári meo: quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quòd si ánimum accommodáveris universis ejus verbis, non útique contentióse negáveris eam fuísse Prophetíssam, quòd Dómini Spíritus in eam supervénerit, & virtus Altíssimi obumbráverit ei.

℟. Concéptio tua 544.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 1.

Liber generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac, Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua. De Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Unde supra paulò post.

Duo sunt, quæ páriunt quæstiónem. Unum, quæ causa sit, ut in generatiónum catálogo Virgo scribátur; álterum verò, qua ratió-

ratione Joseph in mente habuit cui certe nihil cum Christo generationis esse communis videtur. Cur enim fraudavit alio undare? & adulterum esse? Quid ergo dicemus? quod atque primum illud necessarium fuerit, ne morti, quemadmodum ex David Virgo deberetur. Unde hoc itaque dicemus? Audi ait Gabriel loquentem Dominum: Ne timeas Virginem desponsatam viro, cui nomen Joseph, de domo & familia David. Quid ita audire manifestius, cum ex domo & familia David illam Virginem esse cognoscas? Vbi sis [illegible] R. Benedicamus Domino. Deo gratias.

Lectio iv.

NOn enim nobis apud Hebraeos generationum catalogum perscrutari otium. Ut ergo ad morem Scripturae veniam in ipso statim principio videntur antiqua destruere, & nobis Virginem obscure indicare: parentes quidem silentes, atque majores, ac Joseph genere nolens, ait. Sive enim hanc fecisset in Virgine, novitatis non effugisset invidiam: sive Joseph reticuisset, non agnoscerémus, in qua tribu Virgo subsisteret. Ultro ergo & nos discernerémus, quae esset Maria, vel unde, & consuetudo legis permaneret immobilis, generationum catalogum usque ad sponsum ejus perduxit, ac de domo illum David esse, ne [illegible] vir.

R. Felix namque 545.

Si hodie occurrat feria quarta Quatuor Temporum, nona lectio erit de Homilia, & fiet commemoratio de dicta feria quarta.

Lectio v.

HOc enim declarato, illud quoque patet, ex consequenti, quod felicem inde esset & Virgo quia utique nequaquam justum esset, ut pater ejus, quem sibi aliunde, quam unde ea praecipiebat, eligere. Possumus verò & aliam quoque & altiorem quidem proferre rationem, ob quam parentes Virginis praetermissi sunt. Sed quae ea est? Noluit Euangelista recenti adhuc tempore novi illius, admirandique partus Judaeis esse manifestum, quod Christus natus fuisset ex Virgine. Neque prorsus noster hic sermo est, sed a nobis de Patrum, atque insignium virorum traditione susceptus. [illegible] ad Deum laudemus.

In

In Laudibus fit commemoratio Feriæ.

In secundis Vesperis omnia ut in primis Vesperis Festi, cum commemoratione sequentis Festi, & Feriæ.

Die XVI. DECEMBRIS.

In Festo sancti Eusebii Episcopi & Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præterea, quæ hic habentur propria.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Eusébii mártyris tui, atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejusdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Fit commemoratio Feriæ Adventus.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

Sed si hoc Festum venerit in Quatuor Temporibus, lectiones primi Nocturni legantur de Actibus Apostolorum, A Miléto de Communi unius Martyris xxx.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

EUsébius natióne Sardus, Románæ Urbis Lector, post Vercellénsis Episcopus ad hanc regendam Ecclésiam meritò est créditus, divíno eléctus judício: nam quem nunquam ante constitúti electóres cognóverant, posthábitis civibus, simul ut vidérunt & probavérunt, sanctúmque inérfuit, ut probarétur, quantum ut videtétur. Primus in Occidéntis pártibus in eádem Ecclésia mónachos instituit esse, quos Cléricos, ut esset in ipsis vita & conténtus sensum, & accuratio Levitárum. Ariánis impiorátibus ea tempestáte per Occidéntem longe latéque tradúctis, advérsus eas vísibiliter sic stimulávit, ut ejus invícta fides Libérium Summum Pontíficem ad vitæ solátia erigeret. Quare hic sciens, in ipso fervére Spíritum Dei, cum ei significássent, ut pacem Imperatóremque una cum suis Legátis patrocínium fidei susciperet, mox cum illis profectus est ad Constántium, apud quem enixius agens, quicquid legatióne petebátur, obtínuit, ut Episcópos una nempe, coetus celebrarétur.

12. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a se-

ductó-

Digitized by Google

dictóribus tutávit illum: Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam: & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit illi.

Lectio v.

COllectum est Modoéni anno sequénti Concílium, ad quod a Constántio invitátum Eusébium, concupiscúmque, ac vocátum a Liberio Legátis, tendéntibus, ut malignántium Synagóga Arianórum contra sanctum Athanásium furéntium in suas partes adúceret, ut pótius diserte statim ipse, declárans, e præséntibus quosdam sibi compértos hæréticа labe pollútos, Nicænam immo fidem propositúrus esset subscribéndam, ántequam cétera tractarántur. Quòd Arianis acérbe irátis negántibus, nedum in Athanásium recusávit ipse subscríbere, quin sancti Dionysii mártyris, qui decéptus ab ipsis subscripserat, captivátam simplicitátem ingeniosíssimè liberávit. Quámobrem illi gráviter indignántes, post multas illátas injúrias, exílio illum multárunt; sed sanctus vir, excússo púlvere, nec Cæsaris minas véritus, nec enses obstrictos, exílium veluti sui ministérii offícium accépit, missúsque Scythópolim, famem, sitim, vérbera, diversáque supplícia perpéssus, pro fide strénue vitam contémsit, mortem non métuit, corpus carnifícibus trádidit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi.

QUanta in eum tunc Arianórum crudélitas fúerit, ac effrons inverecúndia, osténdunt graves lítteræ plenæ róboris, pietátis, ac religiónis, quas e Scythópoli scripsit ad Vercellénsem Clerum, & pópulum, aliósque fínitimos; e quibus étiam est explorátum, ipsórum nec minis, inhumánaque sævítia potuísse unquam eum deterréri, nec serpentína blanda subtilitáte ad eórum societátem perdúci. Hinc in Cappadóciam profréndque ad superióres

Ægy-

Ægypti Thebáidas prætéxit. Quæ Constántia sua deportátus, exílii rigóres tulit ad mortem usque Constántii, post quem ad gregem suum reverti permíssus, non prius redíre vóluit, quàm reparándis fidei jactúris ad Alexandrínam Synodum sese conférret: postquam médici præstántis instar péragrans Orientis provincias, ut fide confirmos ad integram valetúdinem restitúeret eos instítuens in Ecclésia doctrína. Inde salubríbus pari digréssu in Illyricum, rursúsque in Itáliam delátus, ad ejus réditum lúgubres vestes Itália mutávit; ubi postquam Psalmórum ómnium expurgátos a se commentários Origénis édidit, Eusebíusque Cæsariénsis, quos vérterat de Græco in Latínum, demúm tot egrégiis factis illústris ad immarcescíbilem glóriæ coronam tantis ærúmnis promérita sub Valentiniáno, & Valénte, Veroétdis migávit.

℟. Scola inundántis indúit eum Dóminus: Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intellectus, & aquæ sapiéntiæ salutári potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno, Homília sancti Gregorii Papæ in Euangel. Si quis mihi post me venire, ut in Communi unius Martyris secundo loco. R. viii. Dómine prævéniſti.

Si venerit in Quatuor Tempor. nona Lectio de Epístola de Homília Feriæ, cum commemoratione eósdem in Laudibus.

DIE XVIII. DECEMBRIS.

In Festo Exspectationis Partus Beatæ Mariæ Virginis Duplex.

Ad Vesperas, Ant. Missus est, cum reliquis de Laudibus. Psalmi, ut in ejus Officio parvo dicitur.

Capitulum *Isaiæ* xi.

EGrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini.

Hymnus, Cónditor alme siderum, ut in Vesperis Dominicæ primæ Adventus 179.

Et in fine omnium Hymnorum dicitur:

Laus, honor, virtus, glória Deo Patri & Fílio, Sancto simul Paráclito, In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Ave

℣. Ave María grátiâ plena.
℟. Dóminus tecum.

Ad Magníficat, Ant. to. Spíritus sanctus in te descéndet María, ne tímeas: habébis in útero Fílium Dei, allelúja.

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem súscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúndem Dóminum.

Et fit commemoratio Adventus, Antiphona, O.

Ad Matutinum, Invitat. Ave María grátiâ plena,* Dóminus tecum.

Psalmus, Venite, exsultémus 2.

Hymnus, Verbum supérnum pródiens, ut ad Matutinum Dominicæ primæ Adventus 176.

In primo Nocturno.

Ant. to. 3. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet, & illumináb ócu los servórum suórum, allelúja.

Psalm. Dómine Dóminus noster, cum reliquis in primo Nocturno de Communi Virginum ci.

Ant. to. 4. Roráte cæli désuper, & nubes pluant justum: aperiátur terra, & gérminet Salvatórem.

Psalmus, Cæli enárrant.

Ant. to. 1. Ecce nomen Dómini de longínquo: & cláritas ejus replet orbem terrárum.

Psalm. Dómini est terra.

℣. Ex Sion spécies decóris ejus.
℟. Deus noster maniféstè véniet.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 7.

ET adjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsum supra. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo domus David: Nunquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia molésti estis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce virgo concípiet, & páriet fílium, & vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum, & mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, & elígere bonum.

℟. Non auferétur sceptrũ de Juda, & dux de fémo-

Digitized by Google

re ejus, donec véniat qui mitténdus est: * Et ipse erit exspectátio géntium.

℣. Pulchrióres sunt óculi ejus vino: & dentes ejus lacte candidióres. Et ipse.

Lectio ii. *Cap.* 11.

ET egrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini: spíritus sapiéntiæ, & intelléctus, spíritus consílii, & fortitúdinis, spíritus sciéntiæ, & pietátis, & replébit eum spíritus timóris Dómini. Nō secúndùm visiónem oculórum judicábit, neque secúndùm auditum áurium árguet: sed judicábit in justítia páupe-res, & árguet in æquitáte pro mansuétis terræ: & percútiet terram virga orisui: & spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus, & fides cinctórium renum ejus.

℟. Oriétur stella ex Jacob & consúrget homo de Israël, & confríget omnes duces alienigenárum: * Et erit omnis terra posséssio ejus.

℣. De Jacob erit qui dominábitur, & perdet relíquias civitátis. Et erit omnis terra.

Lectio iii. *Cap.* 35.

LÆtábitur desérta, & invia, & exsultábit solitúdo, & florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, & exsultábit lætabúnda, & laudans: glória Líbani data est ei: decor Carméli, & Saron: ipsi vidébunt glóriam Dómini & decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, & génua debília roboráte. Dícite pusillánimis: Confortámini, & nolíte timére: ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis: Deus ipse véniet, & salvábit vos. Tunc aperiéntur óculi cæcórum, & aures surdórum patébunt. Tunc sáliet sicut cervus claudus, & apérta erit lingua mutórum: quia scissæ sunt in desérto aquæ, & torréntes in solitúdine. Et quæ erat árida, erit in stagnum, & sítiens in fontes aquárum.

℟. Descéndet Dóminus sicut plúvia in vellus: oriétur in diébus ejus justítia, * Et abundántia pacis.

℣. Et adorábunt eum omnes reges: omnes gentes sérvient ei. Et.

Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Ant. to. 2. De Sion exíbit

Digitized by Google

bit lex; & verbum Dómini de Jerúsalem.

Psalm. Exultávit, cum reliquis, ut in secundo Nocturno de Communi Virginum cv.

Ant. to. ℣. Ecce Deus noster, exspectávimus eum, & salvábit nos, allelúja.

Psalmus, Deus noster.

Ant. to. i. l. Dóminus véniet, occúrrite illi dicéntes: Magnum princípium, & regni ejus non erit finis, Deus, Fortis, Dominátor, Princeps pacis, allelúja.

Psal. Magnus Dóminus.

℣. Egrediétur virga de radíce Jesse.

℟. Et flos de radice ejus ascéndet.

Sermo S. Ildefónsi Archiepíscopi Toletáni.

Ex lib. de Virginitate B. M.

Lectio iv.

DOmina mea, atque dominátrix mea dóminans mihi, mater Dómini mei, ancílla Fílii tui, génetrix factóris mundi, te rogo, te oro, te quæso, ut hábeam spíritum Dómini tui, spirítumque Fílii tui, nec non & spíritum Redemtóris mei, ut de te vera & digna sápiam, vera & digna loquar, vera & digna quæcúnque sunt, díligam. Tu enim es elécta a Deo, assúmta a Deo, advocáta a Deo, próxima Deo, adhærens Deo, conjúncta Deo; visitáta ab Angelo, salutáta ab Angelo, benedícta ab Angelo, beatificáta ab Angelo: turbáta in sermóne, attónita in cogitatióne, stupefácta in salutatióne, admirata in dictórum annuntiatióne.

℟. Ecce virgo concípiet, & páriet fílium, dicit Dóminus: * Et vocábitur nomen ejus Admirábilis, Deus, Fortis.

℣. Super sólium David, & super regnum ejus sedébit in ætérnum. Et vocábitur:

Lectio v.

INvenísse te apud Deum grátiam audis, & ne tímeas, jubéris. Unde & tu fidúcia roboráris, cognitióne miraculórum instrúeris, ad novitátem inaudítæ glóriæ provéheris. De prole ab Angelo nuntiáta es, & post fetum íntegra, & pudíca manes: Certa virgínitas nobis propónitur, & nascitúrum ex te sanctum Dei Fílium, tibi ab Angelo euangelizátur: & quæ sit nascéntis Regis poténtia, mirabíliter intimátur. Quómodo fiat, quæris, de orígine intérrogas, de ratióne perscrutáris, de

Digitized by Google

experiéntia requíris, de órdine scíscitáris. Audi inaudítum orácului, considera inusitátum opus, animadvérte incógnitum artánu, atténde invísum factum: Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

℟. Roráte cæli désuper, & nubes pluant justum: * Aperiátur terra, & gérminet Salvatórem.

℣. Emítte Agnum Dómine dominatórem terræ, de Petra desérti ad montem fíliæ Sion. Aperiátur.

Lectio vi

TOta invisibíliter Trínitas conceptiónem operábitur in te: sola persóna Fílii Dei in córpore tuo nascitúra carnem assúmet de te. Ideóque quod concipiétur ex te, quod nascétur ex te, quod pródiet ex te, quod germinábitur ex te, quod parturiétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Erit enim hic magnus, hic Deus virtútum, hic Rex ómnium seculórum, hic factor ómnium rerũ. Ecce beáta tu inter muliéres, íntegra inter puérperas, Dómina inter ancíllas, Regína inter soróres. Ecce ex hoc beátam te dicent omnes generatiónes, beátam te novérunt omnes cæléstes Virtútes, beátam te prædicant omnes Vates, beátam te célebrant omnes Natiónes. Beáta tu fídei nostræ, beáta tu ánimæ nostræ, beáta dilectióni nostræ, beáta præcóniis, & prædicatiónibus meis.

℟. Docébit nos Dóminus vias suas, & ambulábimus in sémitis ejus: * Quia de Sion exíbit lex, & verbum Dómini de Jerúsalem.

℣. Veníte, ascendámus ad montem Dómini, & ad domum Dei Jacob. Quia.

Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Ant. to. 6. Dóminus dabit benignitátem, & terra nostra dabit fructum suum.

Psálmus 84.

BEnedíxisti Dómine terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob. Remisísti iniquitátem plebi tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos Deus salutáris noster, & avérte iram tuam a nobis; * ut non in ætérnum irascáris nobis.

Neque exténdas iram tuã a progénie in progénies: * Deus tu convértens vivificábis

Digitized by Google

cábis nos, & plebs tua lætábitur in te.

O stende nobis, Dómine, misericórdiam tuam, * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: quóniam loquétur pacem in plebem suam, * & super sanctos suos, & in eos, qui convertúntur ad ipsum.

Verúntamen prope est timéntibus eum salutáre ipsius; * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi: * justítia & pax compléxæ sunt se:

Véritas de terra orta est: * & justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit: * & ponet in via gressus suos.

Ant. Dóminus dabit benignitátem, & terra nostra dabit fructum suum.

Ant. to. 1. r. Ecce véniet Deus, & homo de domo David sedére in throno, allelúja.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in montibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, Cívitas Dei: * memor ero Raab & Babylónis sciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthiópum, * hi fuérunt in ea.

Mater Sion dicet: Homo & homo factus est in ea; * & ipse fundávit eam Altíssimus.

Dóminus narrávit in scriptúris populórum suórum, * & príncipum eórum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium nostrum * habitátio est in te.

Ant. Ecce véniet Deus, & homo de domo David sedére in throno, allelúja.

Ant. to. 4. Annuntiáte pópulis, & dícite: Ecce Deus Salvátor noster vénit.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nomen ejus: * bene nuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dómi-

Digitized by Google

nus & laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Confessio & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctitas, & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: dícite in natiónibus: Dóminus regnávit a ligno: * étenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur.

Judicábit pópulos in æquitáte, * & gentes in ira sua.

Læténtur cæli, & exsúltet terra; * moveátur mare & plenitúdo ejus.

Gaudébunt campi, & ómnia, quæ in eis sunt: * tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum ante fáciem Dómini; quóniam venit, quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Ant. Annuntiáte pópulis, & dícite: Ecce Deus Salvátor noster véniet.

℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo.

℟. Véniet, ut salvet pópulum suum.

Si hoc Festum venerit in Feria iv. Quatuor Temporum Adventus, loco sequentis Homiliæ leguntur tres Lectiones Homiliæ ejusdem Feriæ quartæ, cum Responsoriis, quæ hic assignantur.

Léctio sancti Euangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. i.

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, & nomen vírginis María. Et réliqua. Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Euangel. Luc. cap. i. & in Homiliis hiemalibus de Temp. Feria quarta Quatuor Temp. mensis Decembris.

AD Maríam vírginem Gábriel míttitur, qui Dei fortitúdo nominátur: illum quippe nuntiáre veniébat, qui ad debellándas aéreas potestátes húmilis apparére dignátus est. De quo

quo per Psalmístam dícitur: Dóminus fortis, & potens, Dominus potens in prælio. Et rursum: Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ. Per Dei ergo fortitúdinem nuntiándus erat, qui virtútum Dóminus, & potens in prælio, contra potestátes aéreas ad bella veniébat. Et ingréssus Angelus ad eam, dixit: Ave grátiâ plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus. Bene grátiâ plena vocátur, quæ nimírum grátiam, quam nullaália merúerat, assequitur: ut ipsum vidélicet grátiæ concípiat, & géneret. anctórem.

℟. Ave María, grátiâ plena: Dóminus tecum: Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi: quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei.

℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei. Spíritus.

Benedictio. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédat.

Lectio VIII.

ECce concípies in útero, & páries fílium, & vocábis nomen ejus Jesum. Jesus, Salvátor, hoc salutáris interpretátur: cujus sacraméntum nóminis álloquens Joseph Angelus expósuit: Ipse enim (inquiens) salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Non ait, pópulum Israël, sed pópulum suum; hoc est, in unitátem fídei ex præpútio, & circumcisióne vocátum: quibus ex divérsa parte vocátis, fíeret unus pastor, & unum ovíle. Hic erit magnus, & Fílius Altíssimi vocábitur: & dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus. Idem ergo Fílius Altíssimi, qui in útero virgináli concéptus, & natus est: Idem homo in témpore creátus ex matre, qui Deus est ante témpora natus ex Patre. Si autem idem homo, qui Deus est; omíttat Nestórius, hóminem tantùm dícere ex Vírgine natum.

℟. Súscipe Verbum virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est: concípies, & páries Deum páriter & hóminem: Ut benedícta dícáris inter omnes mulíeres.

℣. Páries quidem fílium, & virginitátis non patiéris detri-

Digitized by Google

detriméntum efficiéris grávida, & eris mater semper intácta. Ut benedícta. Glória Patri. Ut benedícta.

Lectio ix.

IDeóque & quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Ad distinctiónem nostræ sanctitátis, Jesus sanctus singulariter nascitúrus afferitur. Nos quippe, etsi sancti efficimur, non tamen náscimur; quia ipsa natúræ corruptiónis conditióne constríngimur, ut métitò cum Prophéta gementes síngulí dicámus: Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum, & in delíctis péperit me mater mea. Ille autem solus veráciter sanctus est, qui ut ipsam conditiónem natúræ corruptíbilis vínceret, ex commistióne carnális cópulæ concéptus non est. Sanctum, inquit, vocábitur Fílius Dei. Quid hìc dicis Nestoriáne, qui beátam Maríam Dei negans esse genitrícem, apértè nísteris impugnáre veritátem? Ecce Deum dixit superventúrum, Dei Fílium nascitúrum. Quómodo ergo aut Dei Fílius Deus non est, aut quæ Deum édidit, quómodo Theótocos, sil est, Dei génitrix non esse potest?

Te Deum laudámus 18.

AD LAUDES, & per Horas, Ant. to 8.

MIssus est Gábriel Angelus ad Maríam, vírginem desponsátam Joseph.

Psalmus, Dóminus regnávit, cum reliquis de Dominica 19.

Ant. to. 1. f. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, allelúja.

Ant. to. 8. Ne tímeas María, invensísti grátiam apud Dóminum: ecce concípies, & páries fílium, allelúja.

Ant. to. 1. Dabit ei Dóminus sedem David patris ejus, & regnábit in ætérnum.

Ant. to. 8. f. Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndùm verbum tuum.

Capitulum. *Isaiæ* 11.

EGrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini.

Hymn. Vox clara, ut in Laudibus Dominicæ primæ Adventus 183.

℣. Spíritus sanctus superveniet in te.

℟. Et

Digitized by Google

℟. Et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Ad Benedictus, Ant. to. 8. Super fólium David, & super regnum ejus sedébit in ætérnum.

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúndem Dóminum.

Deinde fit commemoratio Feriæ.

Ad Tertiam, Antiphona. Ave María.

Capitulum. Egrediétur.

℟. breve. Tu exsúrgens Dómine, * Miseréberis Sion. Tu exsúrgens.

℣. Quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus: Miseréberis.

Glória Patri. Tu exsúrgens.

℣. Roráte cæli désuper, & nubes pluant justum.

℟. Aperiátur terra, & gérminet Salvatórem.

Ad Sextam, Antiphona. Ne tímeas María.

Capitulum. *Isaiæ 7.*

ECce virgo concípiet, & páriet fílium, & vocábitur nomen ejus Emánuel. Butyrum, & mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, & elígere bonum.

℟. breve. Roráte cæli désuper, * Et nubes pluant justum. Roráte.

℣. Aperiátur terra, & gérminet Salvatórem. Et nubes.

Glória Patri. Roráte.

℣. Emítte Agnum Dómine dominatórem terræ.

℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

Ad Nonam, Antiphona. Ecce ancílla Dómini.

Capitulum. *Isaiæ 45.*

ROráte cæli désuper, & nubes pluant justum, aperiátur terra, & gérminet Salvatórem, & justítia oriátur simul: ego Dóminus creávi eum.

℟. breve. Emítte Agnum Dómine, * dominatórem terræ. Emítte.

℣. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion. Dominatórem.

Glória Patri. Emítte.

℣. Spíritus sanctus supervéniet in te.

℟. Et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

In secundis Vesperis omnia dicuntur ut in primis, præter quintam Antiphonam,

Digitized by Google

nam, cujus loco dicitur Antiph. to. 8. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Psalmus, Meménto Dómine David 133.

Ad Magnificat, Ant. to. O Virgo virginum, quómodo fiet istud, quia nec primam similem visa es, nec habére sequéntem? Fíliæ Jerúsalem, quid me admirámini? Divínum est mystérium hoc quod cérnitis.

Oratio, Deus, qui de beátæ Maríæ, ut supra.

Pro commemor. Advent. Ant. O.

De Vigília sancti Thomæ Apóstoli nihil fit, nisi in Missa.

DIE XXI. DECEMBRIS.

In Festo sancti Thomæ Apóstoli. Duplex.

Omnia de Communi Apostolorum, exceptis iis, quæ hic sunt propria.

Ad Magníficat in utrísque Vesperis, & ad Benedíctus in Laudibus, Ant. to. 8. Quia vidísti me, Thoma, credidísti: beáti qui non vidérunt, & credidérunt, allelúja.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, beáti Apóstoli tui Thomæ solemnitátibus gloriári: ejus semper & patrocíniis sublevémur, & fidem cóngrua devotióne sectémur. Per Dóminum nostrum, Jesum Christum &c.

Deinde pro commemoratione Adventus, Antiphona. O clavis David.

Oratio ut in Adventu.

Si contingat Festum transferri in secundam Feriam, tunc dicitur alia subsequens, Antiphona. O óriens.

In primo Nocturno.

Lectiones de Epístola prima ad Corinthios. Sic nos exístimet, de Communi Apostolorum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

THomas Apóstolus, qui & Dídymus, Galilæus, post accéptum Spíritum sanctum in multas provincias profectus, est ad prædicándum Christi Euangélium: Parthis, Medis, Persis, Hyrcánis, & Bactris Christiánæ fídei & vitæ præcépta trádidit. Postrémo ad Indos se cónferens, eos in Christiána religióne erudívit. Qui ad extrémum vitæ, doctrínæque sanctitáte, & miraculórum magnitúdine, cum céteris géntibus sui admiratiónem, & Je-

& Jesu Christi amóre commóvisset; illíus gentis regem, idolórum cultórem, magis ad iram accéndit: cujus sententia condemnátus, telísque confóssus, Calamínæ Apostolátus honórem martyrii coróna decorávit.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes splendidas vestes, & Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amici Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem, & dicéntem: Isti sunt.

Sermo S. Gregórii Papæ. *Homil.* 30. *in Euang. post med.*

Lectio v.

SCriptum est: Spíritus Dómini ornávit cælos. Ornaménta enim cælórum, sunt virtútes prædicántium: Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens: Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúndem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetia, álii discrétio spirituum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Beáti estis, cùm maledíxerint vobis hómines, & persequúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérsùm vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte, & exsultáte, quóniam merces vestra copióta est in cælis.

℣. Cùm vos óderint hómines, & cùm separáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen vestrum tanquam malum, propter Fílium hóminis, Gaudéte.

Lectio vi.

QUot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cælórum. Hinc rursus scriptum est: Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cælos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de sancti Spíritus divinitáte adjúngitur: Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cælórum ergo virtus de Spíritu sumta est: quia mundi hujus potestátibus contraíre non præ-

Digitized by Google

præsúmerent, nisi eos sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales nanque doctóres sanctæ Eccléſiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, ſcimus: & post advéntum illíus, cujus fortitúdinis facti ſint, conſpícimus.

℟. Isti sunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modò coronántur, & accípiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modò coronántur.

Glória Patri. Modò coronántur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* 20.

IN illo témpore: Thomas, unus ex duódecim, qui dícitur Dídymus, non erat cum eis, quando venit Jesus. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ. *Ex Homil.* 26. *in Euangel. poſt medium.*

QUid, fratres charíſſimi, quid inter hæc animadvértitis? Numquid casu gestum créditis, ut eléctus ille discípulus tunc deésset, post autem vénions audíret, aut diens dubitáret, dúbitans palpáret, palpans créderet? Non hoc casu, sed divína dispensatióne gestum est. Egit nanque miro modo supérna clemèntia, ut discípulus ille dúbitans, dum in magístro suo vúlnera, palpáret carnis, in nobis vúlnera sanáret infidelitátis. Plus enim nobis Thomæ infidélitas ad fidem, quàm fides credéntium discípulórum prófuit: quia dum ille ad fidem palpándo redúcitur, nostra mens, omni dubitatióne postpósita, in fide solidátur.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Eccléſiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem Dómini.

Lectio viii.

SIc quippe discípulum Dóminus post resurrectiónem suam dubitáre permísit, nec tamen in dubitatióne deséruit: sicut ante nativitátem suam habére Maríam sponsum vóluit, qui tamen ad ejus núptias non

tiónem pervénit. Nam ita factus est discípulus dúbitans, & palpans, testis veræ resurrectiónis, sicut sponsus matris fúerat custos integérrimæ virginitátis. Palpávit autem, & exclamávit: Dóminus meus, & Deus meus. Dicit ei Jesus: Quia vidísti me, credidísti. Cùm Paulus Apóstolus dicat: Est autem fides sperandárum substántia rerum, argumentum non apparéntium: profécto liquet, quia fides illárum rerum argumentum est, quæ apparére non possunt. Quæ étenim appárent, jam fidem non habent, sed agnitiónem.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, & dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrínâ fulget Eccléfia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum doctrínâ.

Glória Patri. Quorum doctrínâ.

Lectio ix.

DUm ergo vidit Thomas, dum palpávit; cur ei dícitur: Quia vidísti me, credidísti? Sed áliud vidit, áliud crédidit. A mortáli quippe hómine divínitas vidéri non pótuit. Hóminem ergo vidit, & Deum conféssus est, dicens: Dóminus meus, & Deus meus. Vidéndo ergo crédidit, qui considerándo verum hóminem hunc Deum, quem vidére non póterat, exclamávit. Lætíficat valde quod séquitur: Beáti qui non vidérunt, & credidérunt. In qua nimírum sententia nos speciáliter signáti sumus, qui eum, quem carne non vídimus, mente retinémus. Nos signáti sumus: sed fidem nostram opéribus séquimur. Ille étenim veré credit, qui exércet operándo quod credit.

Te Deum laudámus 18.

Si verò hoc Festum occurrat in Quatuor Temporibus, nona Lectio legitur de Homilia illius Feriæ.

Pro commemoratione Adventus, Ant. Nolíte timére; quinta enim die véniet ad vos Dóminus noster.

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini.

℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Oratio ut in Adventu.

Si hoc Festum transferatur,

Digitized by Google

tur, tunc Ant. Nolíte timére, dicitur ad Benedíctus, in Dominica loco Antiphonæ. Ave María, & in Officio S. Thomæ pro commemor. Adventus ponitur Antiphona Feriæ secundæ. Dicit Dóminus: Pœniténtiam ágite: appropinquávit enim regnum cælórum, allelúja.

℣. Vox clamántis, ut supra.

FESTA JANUARII.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DOMINICA II. post Epiphaniam.

In Festo SS. Nominis Jesu.

Duplex.

Ad Vesperas, Ant. to. 1. OMnis, qui invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

Psalmus, Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica 142. & loco ultimi, Psalmus, Crédidi propter quod 146.

Ant. to. 2. Sanctum, & terríbile nomen ejus: inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Ant. to. 3. Ego autem in Dómino gaudébo, & exsultábo in Deo Jesu meo.

Ant. to. 4. A solis ortu usque ad occásum, laudábile nomen Dómini.

Ant. to. 5. Sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Capitulum. *Phil. 2.*

FRatres, Christus humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis: propter quod & Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen, quod est super omne nomen: ut in nómine Jesu omne genu flectátur.

Hymnus.

JEsu dulcis memória,
Dans vera cordis gáudia:
Sed super mel & ómnia
Ejus dulcis præséntia.
Nil cánitur suávius,
Nil audítur jucúndius,
Nil cogitátur dúlcius,
Quàm Jesus Dei Fílius.
Jesu, spes pœniténtibus!
Quàm pius es peténtibus!
Quàm bonus te quæréntibus!
Sed quid inveniéntibus?
Nec lingua valet dícere,
Nec líttera exprímere;
Expértus potest crédere,
Quid sit Jesum dilígere.
Sis Jesu nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium:
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sécula.
Amen.

℣. Sit

Digitized by Google

℣. Sit nomen Dómini benedíctum, allelúja.
℟. Ex hoc nunc, & usque in séculum, allelúja.

Ad Magníficat, Ant. to. 6. Fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen ejus, allelúja.

Oratio.

DEus, qui Unigénitum Fílium tuum constituísti humáni géneris Salvatórem, & Jesum vocári jussísti: concéde propítius; ut cujus sanctum nomen venerámur in terris, ejus quoque aspéctu perfruámur in cælis. Per eúndem Dóminum.

Deinde fit commemoratio Dominicæ secundæ post Epiphaniam, Ant. Suscépit Deus Israël púerum suum: sicut locútus est ad Abraham, & semen ejus: exaltáre húmiles usque in séculum.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine.
℟. Et descéndat super nos miséricórdia tua.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui cæléstia simul, & terréna moderáris: supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi, & pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum &c.

Ad Completorium, & per Horas diei, in fine Hymnorum dicitur: Glória tibi Dómine, Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutínum, Invitatorium. Admirábile nomen Jesu, quod est super omne nomen, * Veníte, adorémus.

Psalmus, Veníte, exultémus 2.

Hymnus.

JEsu, Rex admirábilis,
Et triumphátor nóbilis,
Dulcédo ineffábilis,
Totus desiderábilis:
Quando cor nostrum vísitas,
Tunc lucet ei véritas,
Mundi vilescit vánitas,
Et intus fervet cháritas.
Jesu dulcédo córdium,
Fons vivus, lumen ménthium,
Excédens omne gáudium,
Et omne desidérium.
Jesum omnes agnóscite,
Amórem ejus póscite,
Jesum ardénter quærite,
Quærendo inardéscite.
Te nostra Jesu vox sonet,
Nostri te mores exprimant,
Te corda nostra díligant,
Et nunc & in perpétuum.
Amen.

In

In primo Nocturno.

Ant. to. 1. l. Dómine Dóminus noster, quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalmus, Dómine Dóminus noster, cum reliquis ut in Officio parvo beatæ Mariæ. Psalmus verò iste incipitur a secundo versu, Quóniam elevàta est.

Ant. to. 2. In nómine Jesu omne genu flectátur, cæléstium, terréstrium, & infernórum.

Psalmus, Cæli enárrant.

Ant. to. 3. r. Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus: mementóte, quóniam excélsum est nomen ejus.

Psalm. Dómini est terra.

℣ Propter nomen tuum, Dómine propitiáberis peccáto meo.

℟. Multum est enim.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

Benedictio. Benedictióne perpétua.

De Actibus Apostolórum.

Lectio 1. *Cap.* 3.

PEtrus autem, & Jánnes ascendébant in templum ad oram oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur: quem ponébant quotídie ad portam templi, quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleëmósynam ab introeúntibus in templum. Is cùm vidísset Petrum, & Joánnem incipiéntes introíre in templum, rogábat ut eleëmósynam acciperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joánne, dixit: Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit: Argéntum, & aurum non est mihi: quod autem hábeo, hoc tibi do: In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, & ámbula. Et apprehénsa manu ejus déxtera, allevávit eum. Et prótinus consolidátæ sunt bases ejus, & plantæ. Et exíliens stetit, & ambulábat: & intrávit cum illis in templum, ámbulans, & exíliens, & laudans Deum.

℟. Ecce concípies, & páries fílium, & vocábis nomen ejus Jesum: * Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum.

℣. Vocátum est nomen ejus Jesus, quod vocátum est ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Ipse.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Le-

Digitized by Google

Lectio ii

ET vidit omnis pópulus eum ambulántem, & laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quòd ipse erat, qui ad eleëmósynam sedébat ad Speciósam portam templi: & impléti sunt stupóre, & éxtasi in eo, quod contígerat illi. Cùm teneret autem Petrum, & Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos ad pórticum, quæ appellátur Salomónis, stupéntes. Videns autem Petrus, respóndit ad pópulum: Viri Israelítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostra virtúte, aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Jacob, Deus patrum nostrórum glorificávit Fílium suum Jesum, quem vos quidem tradidístis, & negástis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem sanctum, & justum negástis, & petístis virum homicídam donári vobis: Auctórem verò vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus hunc, quem vos vidístis, & nostis, confirmávit nomen ejus, & fides, quæ per eum est; dedit íntegram sanitátem istam in conspéctu ómnium vestrum.

℟. Benedíctum est nomen tuum, Deus Patrum nostrórum, qui cùm irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis: * Et in témpore tribulatiónis peccáta dimíttis.

℣. Et benedíctum nomen majestátis tuæ in ætérnum, qui facis mirabília solus. Et in témpore.

Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii. *Cap. 4.*

FActum est autem in crástinum, ut congregaréntur príncipes eórum, & senióres, & Scribæ in Jerúsalem, & Annas princeps Sacerdótum, & Cáiphas, & Joánnes, & Alexánder, & quotquot erant de génere Sacerdotáli, & statuéntes eos in médio, interrogábant: In qua virtúte, aut in quo nómine fecístis hoc vos? Tunc replétus Spíritu sancto Petrus, dixit ad eos: Príncipes pópuli, & senióres, audíte: Si nos hódie dijudicámur in benefácto hóminis infírmi, in quo iste salvus factus est, notum sit ómnibus vobis, & omni ple-

Digitized by Google

plebi Israël: quia in nómine Dómini nostri Jesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, in hoc iste astat coram vobis sanus. Hic est lapis, qui reprobátus est a vobis ædificántibus, qui factus est in caput ánguli: & non est in álio áliquo salus. Nec enim áliud nomen est sub cælo datum homínibus, in quo opórteat nos salvos fíeri.

℟. Laudábo nomen tuum assíduè, * Et collaudábo illud in confessióne.

℣. Lætábor, & exsultábo in te: psallam nómini tuo Altíssime. Et.

Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Ant. to. 4. Mémores erunt nóminis tui, Dómine, in omni generatióne, & generatiónem.

Psalmus, Eructávit.

Ant. to. 5. Magnificáte Dóminum mecum, & exaltémus nomen ejus in idípsum.

Psalmus, Deus noster refúgium.

Ant. to. 6. Omnes gentes, quascúnque fecísti, vénient, & adorábunt coram te Dómine, & glorificábunt nomen tuum.

Psalmus, Fundaménta.

℣. Propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos.

℟. Et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum. Pater noster.

Absolutio. Ipsius píetas.

Benedictio. Deus pater.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 15. super Cantica, circa medium.

Lectio iv.

NOn otiósè Spíritus sanctus nomen sponsi óleo cómparat, cùm ita dóceat, sponsam ad sponsum clamáre: Oleum effúsum nomen tuum. Oleum enim lucet, pascit, & ungit. Fovet ignem, nutrit carnem, lenit dolórem: lux, cibus, medicína. Vide idem nunc & de sponsi nómine. Lucet prædicátum, pascit recogitátum, invocátum lenit, & ungit. Et percurrámus síngula. Unde putas in toto orbe tanta, & tam súbita fidei lux, nisi de prædicáto nómine Jesu? Nonne in hujus nóminis luce Deus nos vocávit in admirábile lumen suum, quibus illumináti, & in lúmine isto vidéntibus lumen, dicat méritò Paulus: Fuístis aliquándo ténebræ, nunc autem lux in Dómino?

℟. Spe-

Digitized by Google

℣. Sperent in te, qui novérunt nomen tuum: * Quóniam non dereliquísti quæréntes te Dómine.

℣. Exsúrge Dómine, ádjuva nos, & líbera nos propter nomen tuum. Quóniam.

Bño: Christus perpétuæ.

Lectio v.

HOc dénique nomen coram Régibus, & géntibus, & fíliis Israël portáre jussus est idem Apóstolus; & portábat nomen, tanquam lumen, & illumináb pátriam, & clamábat ubíque: Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. Abiiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis, sicut in die honéste ambulémus. Et monstrábat ómnibus lucérnam super candelábrũ, annúntians in omni loco Jesum, & hunc crucifíxum. Quómodo lux ista resplénduit, ac perstrínxit cunctórum intuéntium óculos, quando de ore Petri, tanquã fulgur egrédiens, claudi unsus corporáles plantas solidávit & bases, multósque spirituáliter cæcos illuminávit? Nunquid non ignem sparsit, cùm ait: In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, & ámbula?

℟. Confitébimur nómini tuo magno, * Quóniam terríbile, & sanctum est.

℣. Hi in cúrribus, & hi in equis, nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus. Quóniam.

Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

NEc tantùm lux est nomen Jesu, sed est & cibus. An non tóties confortáris, quóties recordáris? Quid æquè mentem cogitántis impínguat? Quid ita exercitátos réparat sensus, virtútes róborat, végetat mores bonos atque honéstos, castas fovet affectiónes? Aridus est omnis ánimæ cibus, si non óleo isto infúnditur. Insípidus est, si non hoc sale condítur. Si scribas, non sapit mihi, nisi légero ibi Jesum. Si dísputes, aut cónferas, non sapit mihi, nisi sonúerit ibi Jesus. Jesus mel in ore, in aure mélos, in corde júbilus. Sed est & medicína. Tristátur áliquis nostrûm? véniat in cor ejus Jesus, & inde síliat in os. Et ecce ad exórtum nóminis lumen, núbilum omne dissugit, redit serénum. Lábitur quis in crimen? currit insuper ad láqueum mortis

Digitized by Google

desperándo? Nonne, si invocet nomen vitæ, confestim respirábit ad vitam? ℟. Læténtur omnes, qui sperant in te Dómine, in ætérnum exsultábunt, & habitábis in eis, & gloriabúntur in te omnes, Qui díligunt nomen tuum. ℣. Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, & in nómine tuo exsultábunt tota die. Qui. Glória Patri. Qui.

In tertio Nocturno.

Ant. to. 7. 1. Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: annuntiáte de die in diem salutáre ejus. Psal. Cantáte Dómino.

Ant. to. 8. Secúndùm nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ: justítiâ plena est déxtera tua. Psal. Dóminus regnávit.

Ant. to. 6. Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: iter fácite ei, qui ascéndit super occásum, Dóminus nomen illi. Psal. Cantáte Dómino.

℣. Afférte Dómino glóriam & honórem. ℟. Afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

Benedictio. Euangélica léctio.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 2.

IN illo témpore: Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumcidérétur puer, vocátum est nomen ejus Jesus. Et réliqua.

Homilia sancti Bernárdi Abbátis.

Serm 1. de Circumcisione.

MAgnum, & mirábile Sacraméntum. Circumcíditur puer, & vocátur Jesus. Quid sibi vult ista connéxio? circumcísio nempe magis salvándi, quàm Salvatóris esse vidétur: & Salvatórem circumcídere pótiùs decet, quàm circumcídi. Sed agnósce mediatórem Dei, & hóminum, qui ab ipso nativitátis suæ exórdio divínis humána sóciat, ima summis. Náscitur ex muliere, sed cui fecunditátis fructus sic accédat, ut non décidat flos virginitátis. Pannis involvitur; sed panni ipsi Angélicis láudibus honorántur. Absconditur in præsépio; sed próditur radiánte stella de cælo. Sic & circumcísio veritátem susceptæ probat humanitátis: & nomen, quod est super omne nomen, glóriam índicat majestátis.

Cir-

Digitized by Google

Circumciditur tanquam verus Abrahæ filius: Jesus vocátur tanquam verus Filius Dei.

℟. Tribulatiónem & dolórem invéni: * Et nomen Dómini invocávi.

℣. Turris fortíssima nomen Dómini, in ipso sperávi, & adjútus sum. Et nomen.

Bño. Divínum auxílium.

Lectio viii.

Neque enim ad instar priórum meus iste Jesus nomen vácuum, aut ináne portat. Non est in eo magni nóminis umbra, sed véritas. Cælitus síquidem índitum nomen Euangelísta testátur, quod vocátum est ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Et attende verbi profunditátem: Postquam natus est Jesus. Jesus vocátur ab homínibus, qui vocátus est ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Idem quippe & Angeli Salvátor, & hóminis; sed hóminis ab incarnatióne, Angeli ab inítio creatúræ. Vocátum est, ait, nomen ejus Jesus, quod vocátum est ab Angelo. In ore ergo duórum, vel trium téstium stat omne verbum: & ipsum, quod in Prophéta abbreviátum, maniféstius in Euangélio légitur, caro factum.

℟. Exspectábo nomen tuum Dómine * Quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

℣. Ut confiteámur nómini sancto tuo, & gloriémur in laude tua. Quóniam.

Glória Patri. Quóniam.

Benedictio. Per Euangélica dicta.

Léctio sancti Euangélii secúndum Joánnem.

Lectio ix. *Cap.* 8.

In illo témpore: Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, & erat Mater Jesu ibi. Vocátus est autem & Jesus, & discípuli ejus ad núptias. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Tract. 9. *in Joann. post initiú.*

Quòd Dóminus invitátus venit ad núptias, étiam excépta mystica significatióne, confirmáre vóluit, quòd ipse fecit núptias. Futúri enim erant, de quibus dixit Apóstolus, prohibéntes núbere, & dicéntes quòd malum essent núptiæ. & quòd Diábolus eas fecísset: cùm idem Dóminus dicat in Euangélio, interrogátus utrum líceat hó-

Digitized by Google

hómini dimíttere uxórem suam ex quálibet causa, non licére, excépta causa fornicatiónis In qua responsióne, si meminístis, hoc ait: Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. Te Deum laudámus 18.

Si verò hoc Festum contingat transferri, nona Lectio erit sequens.

MErito sané, dum circumcíditur puer, qui natus est nobis, Salvátor vocátur, quòd vidélicet ex hoc jam cœperit operári salútem nostram, immaculátum illum pro nobis sánguinem fundens. Neque enim jam quærere est Christiánis, cur volúerit Dóminus Christus circumcídi. Propter hoc síquidem circumcísus est, propter quod natus, propter quod passus. Nihil horum propter se, sed ómnia propter eléctos. Nec in peccáto génitus, nec a peccáto circumcísus, nec mórtuus est pro peccáto suo: magis autem propter delícta nostra. Quod vocátum est, inquit, ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Vocátum plané, non impósitu. Nempe hoc ei nomen est ab ætérno. A natúra própria habet, ut sit Salvátor: in nátum est ei nomen hoc, non índitum ab humána, vel Angélica creatúra. Te Deum laudámus 18.

AD LAUDES,

& per Horas, Ant. to. 6.

OLeum effúsum nomen tuum, ídeo adolescéntulæ dilexérunt te.

Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis de Dominica, ut in Psalterio 19.

Ant. to. 2. Scitóte, quia Dóminus ipse est Deus, cujus nomen in ætérnum.

Ant. to. 3. Sitívit ánima mea ad nomen sanctum tuum Dómine.

Ant. to. 1. Benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum, & laudábile, & superexaltátum in sécula.

Ant. to. 5. Júvenes, & vírgines, senes cum junióribus laudáte nomen Dómini, quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Capitulum. *Philip.* 2.

FRatres, Christus humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis: propter quod & Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen, quod est super omne nomen: ut in nómine Jesu omne genu flectátur.

Hy-

Digitized by Google

Hymnus.

JEsu, decus Angélicum,
In aure dulce cánticum,
In ore mel mirificum,
In corde nectar cælicum.
Qui te gustant, esúriunt;
Qui bibunt, adhuc sítiunt;
Desideráre néscIunt,
Nisi Jesum, quem dílígunt.
O Jesu mi dulcíssime,
Spes suspirántis animæ!
Te quærunt piæ lácrimæ,
Te clamor mentis íntimæ.
Mane nobíscum Dómine,
Et nos illústra lúmine,
Pulsa mentis calígine,
Mundum reple dulcédine.
Jesu, flos Matris vírginis,
Amor nostræ dulcédinis,
Tibi laus, honor nóminis,
Regnum beatitúdinis.
Amen.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum, & terram.

Ad Benedictus, Ant. to. 8. Dedit se, ut liberáret pópulum, & acquíreret sibi nomen ætérnum, allelúja.

Oratio.

DEus, qui unigénitum Fílium tuum constitúísti humáni géneris Salvatórem, & Jesum vocári jussísti: concéde propítius; ut cujus sanctum nomen venerámur in terris, ejus quoque aspéctu perfruámur in cælis. Per eúndem Dóminum.

Deinde fit commemor. Dominicæ secundæ post Epiphaniam. Ant. Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, & erat ibi Jesus cum María matre sua.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit.
℟. Induit Dóminus fortitúdinem, & præcínxit se virtútem.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui cæléstia simul, & terréna moderáris: supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi, & pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

Ad Primam, ℟. breve. Christe Fili.
℣. Qui natus es de María vírgine.

Ad Tertiam, Ant. Scitóte.

Capitulum. Fratres, Christus humiliávit, ut supra.
℟. breve. Sit nomen Dómini benedíctum. * Allelúja, allelúja. Sit nomen Dómini.
℣. Ex hoc nunc, & usque in séculum. Allelúja, allel.
Glória Patri. Sit nomen.
℣. Afférte Dómino glóriam, & honórem, allel.
℟. Af-

Digitized by Google

℟. Afférte Dómino glóriam nómini ejus, allelúja.

Ad Sextam, Ant. Sitívit.

Capítulum. *Philip.* 2.

IN nómine Jesu omne genu flectátur, cæléstium, terréstrium, & infernórum, & omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

℟. breve. Afférte Dómino glóriam, & honórem, * Allelúja, allelúja. Afférte.

℣. Afférte Dómino glóriam nómini ejus. Allelúja, allelúja.

Glória Patri. Afférte.

℣. Magnificáte Dóminum mecum, allelúja.

℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum, allelúja.

Ad Nonam, Ant. Júvenes, & vírgines.

Capítulum. *Coloss.* 3.

OMne quodcúnque fácitis in verbo, aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi fácite, grátias agéntes Deo, & Patri per ipsum.

℟. breve. Magnificáte Dóminum mecum, * Allelúja, allelúja. Magnificáte.

℣. Et exaltémus nomen ejus in idípsum. Allelúja, allelúja.

Glória Patri. Magnificáte.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, allelúja.

℟. Qui fecit cælum, & terram, allelúja.

In secundis Vesperis ómnia dicuntur sicut in primis.

Ad Magníficat, Ant to. 8. Vocábis nomen eius Jesum; ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum, allelúja.

Oratio, Deus, qui Unigénitum, ut supra.

Deinde fit commemoratio Dominicæ secundæ post Epiphaniam, Ant. Deficiénte vino, jussit Jesus impléri hydrias aqua, quæ in vinum convérsa est, allel.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea.

℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Oratio, Omnípotens sempitérne, ut supra.

Die XIV. Januarii.

In Festo S. Hilarii Episcopi, & Confessoris.

Semiduplex.

Ant. Sacérdos & Póntifex.

℣. Amávit eum.

℟. Stolam glóriæ.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Hilárium minístrum tribuísti: præsta quæsumus, ut quem doctórem vitæ habúi-

simus in terris intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Si hoc Festum venerit in Dominica, transfertur in primam diem non impeditam; & commemoratio cum nona Lectione S. Felicis fit in Dominica: quod & in similibus servatur

Commemoratio S. Felicis Presbyteri, & mart.

Ant. Iste Sanctus.

℣. Glória & honóre.

℟. Et constituísti.

Oratio.

CONcéde, quæsumus omnípotens Deus: ut ad meliórem vitam Sanctórum tuórum exémpla nos próvocent; quátenus quorum solémnia ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

HIlárius in Aquitánia nóbili génere natus, doctrína & eloquéntia excélluit. Qui primùm in matrimónio, quasi mónachi vitam egit: deínde propter singuláres virtútes Pictavórũ Epíscopus creátur: quod munus Episcopále sic gessit, ut a fidélibus summam laudem consequerétur. Quo témpore, cùm terróribus, bonórum spoliatióne, exílio, & omni crudelitáte Constántius Imperátor Cathólicos vexáret, nisi ad Ariánas partes transírent: Hilárius tanquam firmíssimum murum se Ariánis oppónens, illórum furórem in se concitávit. Itaque multis petítus insídiis, tandem dolo Saturnini Arelaténsis Epíscopi, de Synodo Biterrénsi in Phrygiam relegátus est: ubi & mórtuum suscitávit, & libros duódecim scripsit de Trinitáte contra Ariános.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

QUadriénnio post coácto concílio ad Seleuciam Isáuriæ urbem, Hilárius adésse compúlsus est: ac deínde Constantinópolim profectus, ubi extrémum fídei perículum animadvértit, tribus libéllis públicè datis, audiéntiam Imperatóris popóscit, ut de fide cum

Digitized by Google

tum adversáriis coram disputáret. Verùm cum Ursácius, & Valens Ariáni Epíscopi, quos Hilárius scriptis confutárat, præséntis eruditiónem pertimúerent; Constántio persuasérunt, ut spécie honóris eum in suum Episcopátum restitúeret. Tunc Hilárium a prælio hæreticórum reverténtem, ut inquit sanctus Hierónymus, Galliárum Eccléfia complexa est: quem ad Episcopátum sequútus est Martínus, qui póstea Turonénsi præfuit Eccléfiæ: tantúmque illo doctóre profécit, quantum ejus póstea sanctitas declarávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi

MAgna deínceps tranquillitáte Pictavórum Eccléfiam administrávit: Galliámque univérsam addúxit, ut Arianórum impietátem condemnáret. Multos libros scripsit mira eruditióne: quos omnes sanctus Hierónymus ad Lætam fine ulla erróris suspicióne legi posse testátur illis verbis: Hilárii libros intrépide decúrras pede. Migrávit in cælum Idibus Januárii, Valentiniáno, & Valénte Imperatóribus, anno post Christum natum trecentésimo sexagésimo nono.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 5.*

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quòd si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. can. 4. post initium.

VOs estis sal terræ: quòd si sal infatuátum fúerit, ad níhilum valet id quod saliétur. Sal, ut árbitror, terræ nullum est. Quómodo ergo Apóstolos sal terræ nuncupávit? Sed pro

proprietas est quærénda dictórum quam & Apostolórum officium, & ipsius salis natúra monstrábit. Sal est in se unum cóntinens aquæ & ignis elementum, & hoc ex duóbus est unum. Hic igitur in omnem usum humáni géneris effectus, incorruptiónem corpóribus, quibus fúerit aspérsus, impértit, & ad omnem sensum condíti sapóris aptíssimus est. Apóstoli autem sunt rerum cæléstium prædicatóres, & æternitátis velut satóres, immortalitátem ómnibus corpóribus, quibus eórum sermo aspérsus fúerit; conferéntes.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: *Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

Merito igitur sal terræ nuncupáti sunt, per doctrínæ virtútem saliéndi modo æternitáti córpora reservántes. Sed natúra salis semper éadem est, nec immutári unquam potest. Verùm quia conversióni homo súbjacet, & solus beátus, qui usque ad finem in ómnibus Dei opéribus permánserit; ideo eos sal terræ nuncupátos monet in tráditæ sibi potestátis virtúte persístere, ne infatuáti nihil fáciant, & ipsi sensu accépti sapóris amísso, vivificáre corrúpta non possint, & projécti de Ecclésiæ promtuáriis, cum his, quos salíerint, pédibus incedéntium proterántur.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ, & intellectus.

℣. Jucunditátem & exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et.

Glória Patri. Et.

Pro sancto Felice Presbyt. & Mart.

Lectio ix.

Felix Nolánus présbyter, cùm in idóla veheméntius inveherétur, ab infidélibus várie vexátus, in cárcerem conjícitur. Unde ab Angelo nocte edúctus, quærere jussus est Maximiánum Nolæ Episcopum: qui cùm sénio confáctus desperáret se ferre posse supplícia persequéntis, se abdíderat in silvam. Quò cùm Felix, Deo duce, pervenísset, sanctum Episcopum humi jacéntem penè mórtuum videt: quem recreá-

Digitized by Google

creátum, ac sublátum in húmeros, apud fidélem víduam reficiéndum curávit. Sed cùm is iterum idolórum cultóres impietátis argúeret, facto in ipsum ímpetu, fúgiens in angústo duórum parietum intervállo se occultávit. Qui áditus cùm repénte aranéarum telis pertéxtus visus esset, némini recéntis látebræ suspiciónem relíquit. Inde ígitur evádens Felix, in sedibus piæ muliéris tres menses látuit. Cùm verò Dei Eccléfia requiéscere cœpísset, Nolam rédiens, multísque ibi vitæ exémplis, & doctrínæ præcéptis, miraculísque ad Christi fidem convérsis, constánter étiam recusáto ejus urbis Episcopátu, obdormívit in Dómino; sepultúsque est prope Nolam in loco, quem in Pincis appellábant.

Te Deum laudámus 18.

In Laudibus fit commemoratio S. Felicis martyris. Ant. Qui odit ánimam suam. ℣. Justus ut palma. ℟. Sicut cedrus.

Oratio. Concéde quæsumus, ut supra 601.

Vesperæ de sequenti, cum commemoratione S. Hilarii, ac S. Mauri Abbatis.

DIE XV. JANUARII.

In Festo S. Pauli primi Eremitæ. Duplex.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Pauli confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Pro S. Hilario. Ant. Amávit eum Dóminus.

℣. Elégit eum.

℟. Ad sacrificándum.

Oratio, Deus, qui pópulo tuo, ut supra 600.

Deinde pro commemoratione S. Mauri Abbatis. Ant. Euge serve bone.

℣. Justum.

℟. Et osténdit.

Sed si Festum S. Pauli transferatur ob Festum SS. Nominis Jesu, non variantur Antiphonæ. & ℣. sed dicuntur ut in eodem Communi.

Oratio.

INtercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti Mauri Abbátis commendet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

In primo Nocturno. Lectiones de Scriptura occurrente.

In

Digitized by Google

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PAulus, Eremitárum auctor & magíster, apud inferiórem Thebáidem natus, cũ quíndecim esset annórum, orbátus paréntibus est. Qui póstea declinándæ causa persecutiónis Décii & Valeriáni, & Deo libériùs inserviéndi, in erémi spelúncam se cóntulit: ubi, palma ei victum & vestítum præbénte, vixit ad centésimum & décimum tértium annum: quo témpore, ab António nonagenário Dei admónitu invísitur. Quibus inter se, cùm ántea non nossent, próprio nómine consalutántibus, & multa de regno Dei colloquéntibus, corvus, qui ántea semper Paulo dimidiátum panem attúlerat, íntegrum détulit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem æternam.

℣. Justum deduxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

POst corvi discéssum, Eja, inquit Paulus, Dóminus nobis prándium misit, veré pius, veré miséricors. Sexagínta jam anni sunt, cùm accípio quotídie dimídii panis fragméntum; nunc ad advéntum tuum milítibus suis Christus duplicávit annónam: Quare cum gratiárum actióne ad fontem capiéntes cibum, ubi tantísper recreáti sunt, ſterum grátiis de more Deo actis, noctem in divínis láudibus consumsérunt. Dilúculò Paulus de morte, quæ sibi instáret, ádmonens Antónium, hortátur, ut pállium, quod ab Athanásio accéperat, ad involuéndum suum corpus afférret. Quo ex itínere rédiens ille, vidit inter Angelórum choros, inter Prophetárum, & Apostolórũ cœtus Pauli ánimam in cælum ascéndere.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

CUmque ad ejus cellam pervenísset, invénit génibus complicátis, eréc-

Digitized by Google

cervíce, extensísque in áleum mánibus corpus exánime: quod pállio obvólvens, hymnósque & Psalmos ex Christiána traditióne decántans, cùm sárculum, quo terram fóderet, non habéret; duo leónes ex interióre erémo, rápido cursu ad beáti senis corpus feruntur: ut fácilè intelligerétur, eos, quo modo póterant, plorátum édere; qui certátim terram pédibus effodiéntes, fóveam, quæ hóminem cómmodè cáperet, effecérunt. Qui cùm abiíssent, Antónius sanctum corpus in eum locum inclusit: & injécta humo, túmulum ex Christiáno more compósuit: túnicam verò Pauli, quam in sportæ modum ex palmæ fóliis ille sibi contexúerat, secum áuferens, eo vestítu diébus solémnibus Paschæ, & Pentecóstes, quoad vixit, usus est.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meã: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 11.

IN illo témpore: Respóndens Jesus dixit; Confíteor tibi Pater, Dómine cæli & terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus, & prudéntibus, & revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 10. de verbis Domini.

VEníte ad me omnes, qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infírmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spátia charitátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me omnes qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promtu est, quóniam laboránte vocávit. Quærent fortè, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam. Tóllite jugum meum super vos, & díscite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visíbilia & invisíbilia creáre, non in ipso mundo mirabília fácere, & mórtuos susci-

éitáre; sed, Quóniam mitis sum, & húmilis cordé.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni cordé suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo fine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

MAgnus esse vis? a mínimo incipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult, & dispónit superimpónere molem ædificii; quantò erit majus ædifícium, tantò áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cùm constrúitur, in supérna consúrgit: qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo & fábrica ante celsitúdinem humiliátur, & fastígium post humiliatiónē erígitur. ℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus Dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Pro S. Mauro Abbate.

Lectio ix.

MAurus nóbilis Románus, puer a patre Eutychio Deo sub sancti Benedícti disciplína oblátus, brevì tantum divínæ grátia profécit, ut ipsi magístro admiratióni esset: qui illum sæpe véluti reguláris observántiæ & virtútum ómnium spécimen, céteris discípulis ad imitándum proponébat. Cujus adhuc adolescéntis, illud admirábilis obediéntiæ exémplum a sancto Gregório Papa commemorátur. Nam cùm Plácidus mónachus in lacum prolápsus, aquárū ímpetu raperétur, sancti Patris jussu accúrrens Maurus, & super aquas incédens, sócium capíllis apprehénsum, ad terram attráxit. Missus in Gálliam ab eodem sancto Benedícto, célebri Monastério extrúcto, cui annos quadragínta præfuit, monásticam disciplínam mirífice propagávit. Dénique sanctitáte & miráculis clarus, septuagenário major migrávit in cælum, anno salútis

Digitized by Google

látis quingentésimo sexagésimo quinto. Te Deum laudámus 18. In Laudibus pro commemoratione S. Mauri Abbatis Ant. Símilabo eum. ℣. Amávit eum. ℟. Stolam. Oratio, Intercéssio, ut supra 604.

Vesperæ a Capitulo de sancto Marcello cum commemoratione S. Pauli Eremitæ.

DIE XVI. JANUARII.

In Festo S. Marcelli Papæ, & martyris.

Duplex.

Oratio.

PRæces pópuli tui, quæsumus Dómine, clementer exáudi: ut beáti Marcélli mártyris tui atque Pontíficis méritis adjuvémur, cujus passióne lætámur. Per Dóminum.

Pro commemoratione S. Pauli Eremitæ, Ant. Hic vir despíciens. ℣. Justum. ℟. Et osténdit. Oratio, Deus, qui nos 604.

In primo Nocturno Lectiones de Scripura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MArcéllus Románus a Constántio & Galério usque ad Maxéntium Pontificátum gessit. Cujus hortátu Lucína matrónæ Romána, bonórum suórum Dei Eccléſiam fecit hærédem. Vigínti quinque títulos in Urbe instítuit, quasi dispósitas quasdam, & ad baptísmum, pœnitentiámque eórum, qui ex infidélibus Christiánam religiónem suscíperent, & ad Mártyrum sepultúram. Quibus rebus ira incénsus Maxéntius, Marcéllo grávia supplícia minátur, nisi depósito Pontificátu, idólis immoláret.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit illi.

Lectio v.

QUi cùm insánas hóminis voces negligeret, misit eum in catábulum, ut bestiárum, quæ públicè alebántur, curam sustinéret. Ubi Marcéllus assíduis jejúniis, & précibus novem menses vitam duxit, paróchias, quas præsens non póterat, vísitans per epístolas. Indè eréptus a cléricis, hospítio recípitur

cúit a beáta Lucína: in cújus ædibus Eccléfiam dedicávit, quæ hódie título fancti Marcélli nominátur: in qua & Chriftiáni orábant, & ipfe beátus Marcéllus prædicábat.

℟. Defidérium ánimæ ejus tribuífti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudáfti eum.

℣. Quóniam prævenífti eũ in benedictiónibus dulcédinis: pofuífti in cápite ejus corónam de lápide pretiófo. Et voluntáte.

Lectio vi.

QUibus cógnitis, Maxéntius in eam Eccléfiam catábuli béftias transférri, & a Marcéllo cuftodíri jubet: ubi loci fœditáte, multísque ærúmnis afflictus obdormívit in Dómino. Cujus corpus in cœmetério Priscíllæ via Salária a beáta Lucína fepúltum eft décimo féptimo Caléndas Februárii. Sedit annos quinque, menfem unum, dies vigínti quinque. Scripfit epiftolam ad Epifcopos Antiochénæ provínciæ de primátu Románæ Eccléfiæ, quam caput Eccleſiárum appellándam demónftrat. Ubi étiam illud fcriptum eft, nullum Concílium jure celebrári, nifi ex auctoritáte Román Pontíficis. Ordinávit menfe Decémbri Romæ Presbyteros vigínti quinque, Diáconos duos, Epifcopos per divérfa loca vigínti unum.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pófuit fuper caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intellectus: & aqua fapiéntiæ falutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno.

Lectiones de Homilia fuper Evangel. Si quis vult, de Communi unius Martyris xlii.

℟. viii. Dómine prevéniſti.

Veſperæ a capitulo de S. Antonio Abbate, cum commemoratione S. Marcelli.

DIE XVII. JANUARII.

In Feſto S. Antonii Abbatis. Duplex.

Oratio.

INtercéſſio nos, quæſumus Dómine, beáti Antónii Abbátis commendet: ut quod noſtris méritis non valémus, ejus patrocínio aſſequámur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Marcelli. Ant. Qui vult venire. ℣. Juſtus. ℟. Sicut

Digitized by Google

cedrus, Oratio, Preces pópuli tui, ut supra 608.

In primo Nocturno leguntur Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ANtónius Ægyptius, nobílibus & Christiánis paréntibus natus, quibus adoléscens orbátus est, cùm ingréssus Ecclésiam ex Euangélio audivísset: Si vis perféctus esse, vade, & vende ómnia quæ habes, & da paupéribus: tanquam ea sibi dicta essent, sic Christo Dómino obtemperándum existimávit. Itaque véndita re familiári, pecúniam omnem paupéribus distríbuit. Quibus solútus impedimémtis, cæléstis vitæ genus in terris cólere instítuit. Sed cùm in periculósum illud certámen descénderet: ad fídei præsídium, quo erat armátus, adhibéndum sibi putávit subsídium reliquárum virtútum: quarum tanto stúdio incénsus fuit, ut quemcúnque vidéret áliqua virtútis laude excellémtem, illum imitári stúderet.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

NIhil ígitur eo contiméntius, nihil vigilántius erat. Patiéntia, mansuetúdine, misericórdia, humilitáte, labóre ac stúdio divinárum Scripturárum supérabat omnes. Ab hæreticórum & schismaticórum hóminum, máxime Arianórum, congréssu & colloquio sic abhorrébat, ut ne prope quidem ad eos accedéndum díceret. Humi jacébat, cùm eum necessárius somnus occupásset. Jejúnium autem ádeo cóluit, ut salem tantúmmodo ad panem adhibéret; sitim aqua extíngueret: neque se ante solis occásum cibo aut potu recreábat: sæpe étiam bíduum cibo abstinébat: sæpíssime in oratióne pernoctábat. Cùm talis tantúsque Dei miles evassísset Antónius, sanctíssimum júvenem hostis humáni géneris váriis tentatiónibus aggréditur, quas ille jejúnio, & oratióne vincébat. Nec verò frequens de sátana triúmphus se-

secúrum reddébat Antónium, qui diáboli innumerábiles artes nocéndi nóverat.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi

ITaque cóntulit se in vastíssimam Ægypti solitúdinem: ubi quotídie ad Christiánam perfectiónem proficiens, dæmones (quorum tantò erant acrióres ímpetus, quantò Antónius ad resisténdum fórtior evadébat) ita contémsit, ut illis éxprobraret imbecillitátem: ac sæpe discípulos suos éxcitans ad pugnándum contra diábolum, docénsque quibus armis vincerétur: Mihi créditε, dicébat, fratres, pertiméscit sátanas pióram vigílias, oratiónes, jejúnia, voluntáriam paupertátem, misericórdiam, & humilitátem, máximè verò ardéntem amórem in Christum Dóminum, cujus único sanctíssimæ crucis signo debilitátus áufugit. Sic autem dæmónibus erat formidolósus, ut multi per Ægyptum ab illis agitáti, invocáto nómine Antónii liberaréntur: tantáque erat ejus fama sanctitátis, ut per lítteras se ejus oratiónibus Constántinus Magnus & fílii commendárent. Qui áliquando quintum & centésimum annum agens, cùm innumerábiles sui institúti imitatóres habéret, convocátis mónachis, & ad perfectam Christiánæ vitæ régulam instrúctis, sanctitáte & miráculis clarus migrávit in cælum, décimo sexto Caléndas Februárii.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ loquútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Homilia súper Evangelium. Sint lumbi vestri, de Communi Confessoris non Pontificis lxxxvii.

Vesp. de Cathedra S. Petri, cum commem. S. Antonii, & S. Priscæ.

Digitized by Google

Raphael Urbinas inven. *Io: Franceschi sculp.*

Digitized by Google

DIE XVIII. JANUARII.

IN FESTO CATHEDRÆ SANCTI PETRI,

Qua Romæ primùm sedit. Duplex.

Ad Vesperas, Antiph. **Ecce sacérdos**, cum reliquis Antiphonis, & Psalmis de Communi Confessoris Pontificis **lxi.**

Capitulum. *Eccli.* 44.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, & inventus est justus, & in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

Quodcúnque vínclis super terram strínxeris,
Erit in astris religátum fórtiter;
Et quod resólvis in terris arbítrio,
Erit solútum super cæli rádium:
In fine mundi Judex eris sæculi.
Glória Patri per imménsa sæcula,
Sit tibi, Nate, decus & impérium,
Honor, potéstas, sanctóque Spíritui:
Sit Trinitáti salus indivídua,
Per infinita seculórum sæcula. Amen.

℣. Tu es Petrus.
℟. Et super hanc petram ædificábo Eccléstam meam.

Ad Magnificat, Ant. to. 1. Tu es Pastor óvium, princeps Apostolórum: tibi tráditæ sunt claves regni cælórum.

Oratio.

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontificium tradidísti: concéde, ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivis.

Deinde fit commem. S. Pauli ante alias quascunque commem. etiam Festi

Digitized by Google

Duplicis, aut Dñicæ. Quod & servatur in commem. S. Petri, quæ fit in Festis S. Pauli.

Ant. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, & doctor géntium, intercéde pro nobis ad Deũ, qui te elégit.

℣. Tu es vas electiónis sancte Paule Apóstole.

℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Oratio.

DEus, qui multitúdinem géntium beáti Pauli Apóstoli tui prædicatióne docuísti: da nobis quæsumus; ut cujus commemoratiónem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus.

Postea fit commem. sancti Antonii. Ant. Hic vir despíciens. ℣. Justum. ℟. Et osténdit.

Oratio. Intercéssio nos, ut supra 609.

Postremò, ac compenoratio S. Prisæ virginis & martyris. Ant. Veni sponsa Christi.

℣. Spécie tua.

℟. Inténde.

Oratio.

DA quæsumus omnípotens Deus, ut qui beátæ Prisæ virginis & mártyris tuæ natalítia cólimus: & annua solemnitáte lætémur, & tantæ fídei proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium: Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum: Tibi trádidit Deus claves regni cœlórum.

Psalmus, Venite exsultémus.

Hymnus Quodcúnque, ut supra in Vesperis.

In primo Nocturno.

Ant. Beátus vir, cum aliis Antiphonis, Psalmis, & versículis de Communi Conf. Pont. lxii.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. i.

PEtrus apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, & Bithyniæ, secúndum præscriptiónem Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obœdiéntiam, & aspersiónem sánguinis Jesu Christi: Grátia vobis, & pax multiplicétur. Benedíctus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndùm misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivã, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hereredi-

Digitized by Google

reditátem incorruptíbilé, & incontaminátam, & immarcescíbilem, conservátam in cælis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.

℟. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te, & super plebem meam príncipem te constítui, * Et claves regni cælórum tádidi tibi.

℣. Quodcúnque ligáveris super terram, erit ligátum & in cælis: & quodcúnque sólveris super terram, erit solútum & in cælis. Et claves.

Lectio ii.

IN quo exsultábitis módicum nunc, si opórtet contristári in váriis tentatiónibus: ut probátio vestræ fidei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, & glóriam, & honórem in revelatióne Jesu Christi, quem cùm non vidéritis, dilígitis, in quem nunc quoque non vidéntes credítis: credéntes autem exsultábitis lætítia inenarrábili & glorificáta, reportántes finem fídei vestræ, salútem animárum.

℟. Si díligis me, Simon Petre, pasce óves meas: Dómine, tu nosti quia amo te, * Et ánimam meam pono pro te.

℣. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. Et ánimam.

Lectio iii.

DE qua salúte exquisiérunt atque scrutáti sunt Prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt, scrutántes in quod, vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi: prænúntians eas, quæ in Christo sunt, passiónes, & posterióres glórias: quibus revelátum est, quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritu sancto misso de cælo; in quem desíderant Angeli prospícere.

℟. Tu es Petrus, & super hanc petram ædificábo Eccléstam meam, & portæ inferi non prævalébunt adversùs eam: * Et tibi dabo claves regni cælórum.

℣. Quodcúnque ligáveris super terram, erit ligátum & in cælis: & quodcúnque sólveris super terram, erit solútum & in cælis. Et.

Glória Patri. Et.

Digitized by Google

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ. *Ser. 1. de SS. Apost. Petro & Paulo, ante medium.*

Lectio iv.

CUm duódecim Apóstoli, accépta per Spíritum sanctum ómnium loquutióne linguárum, imbuéndum Euangélio mundum distribútis sibi terrárum pártibus suscepíssent, beatíssimus Petrus princeps Apostólici órdinis ad arcem Románi destinátus impérii, ut lux veritátis, quæ in ómnium géntium revelabátur salútem, efficáciùs se ab ipso cápite per totum mundi corpus effúnderet. Cujus autem natiónis hómines in hac tunc urbe non essent? aut quæ usquam gentes ignorárent, quod Roma didicísset?

℟. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum: tibi trádidit Deus ómnia regna mundi: * Et ídeo tibi tráditæ sunt claves regni cælórum.

℣. Quodcúnque ligáveris super terram, erit ligátum & in cælis: & quodcúnque sólveris super terram, erit solútum & in cælis. Et.

Lectio v.

HIc conculcándæ philosophíæ opiniónes, hìc dissolvéndæ erant terrénæ sapiéntiæ vanitátes, hìc confutándi dæmonum cultus, hìc ómnium sacrilegiórum impíetas destruénda, ubi diligentíssima superstitióne habebátur collèctum, quicquid usquam fúerat vanis erróribus institútum. Ad hanc ergo urbem tu beatíssime Petre Apóstole venire non métuis; & consórte glóriæ tuæ Paulo Apóstolo, aliárum adhuc Ecclesiárum ordinatiónibus occupáto, silvam istam fremèntium bestiárum, & turbulentíssimæ profunditátis Océanum constántior, quàm cùm supra mare graderéris, ingréderis.

℟. Ego pro te rogávi Petre, ut non defíciat fides tua: * Et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos.

℣. Caro & sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cælis. Et.

Lectio vi.

JAm pópulos, qui ex circumcisióne credíderant, erudíeras: jam Antiochénam Eccléfiam, ubi primùm Christiáni nóminis dignitas est orta, fundáveras: jam Pontum, Galátiam, Cappadóciam, Asiam,

Digitized by Google

fiam, atque Bithyniam lé-
gibus Euangélicæ prædi-
catiónis impléveras: nec
aut dúbius de provéctu ópe-
ris, aut de spátio tuæ igná-
rus ætátis, trophæum cru-
cis Christi Románis árci-
bus inferébas, quò te divi-
nis præordinatiónibus an-
teíbant & honor potestá-
tis, & glória passiónis.

℟. Petre amas me? tu scis Dómine, quia amo te: * Pasce oves meas.

℣. Simon Joánnis díligis me plus his? tu scis Dómine, quia amo te. Pasce. Glória Patri. Pasce.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 16.

IN illo témpore: Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philippi: & interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilia sancti Hilárii Epíscopi.

Comm. in Matth. can. 16. *post initium.*

DOminus a discípulis requírit, quem se hómines esse dícerent: & adjécit, hóminis Fílium. Hæc enim confessiónis tenénda ratio est, ut sicut Dei Fílium, ita & fílium hóminis meminérimus, quia álterum sine áltero nihil spei tríbuit ad salútem. Editis itaque, quæ divérsa de eo erant, hóminum opiniónibus, quid de se ipsi séntiant, quærit. Petrus respóndit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. Sed Petrus conditiónes propositiónis expénderit. Dóminus enim dixerat: Quem me hómines esse dicunt, fílium hóminis? Et certè fílium hóminis, contemplátio córporis præferébat. Sed addéndo, Quem me esse dicunt, significávit, præter id quod in se videbátur, esse áliud sentiéndum; erat enim hóminis fílius. Quod igitur de se opinándi judícium desiderábat? Non illud arbitrámur, quod de se ipse conféssus est: sed occúltum erat, de quo quærebátur, in quod se credéntium fides debébat exténdere.

℟. Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? dixit Jesus discípulis suis. Respóndens Petrus dixit: Tu es Christus Fílius Dei vivi: Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, & super hanc petram ædificábo Eccléstam meam.

℣. Beá-

Digitized by Google

℣. Beátus es Simon Bar-Jóna, quia caro & sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui est in cælis. Et ego.

Lectio viii.

ET dignum planè confessio Petri præmium consequúta est; quia Dei Fílium in hómine vidísset. Beátus hic est, qui ultra humánum óculos intendísse, & vidísse laudátus est: non id, quod ex carne & sánguine erat, cóntuens; sed Dei Fílium cæléstis Patris revelatióne conspíciens: dignúsque judicátus, qui quod in Christo Dei esset, primus agnósceret. O in nuncupatióne novi nóminis felix Ecclésiæ fundaméntum; dignáque ædificatióne illíus petra, quæ inférnas leges, & tártari portas, & ómnia mortis claustra dissólveret! O beátus cæli jánitor, cujus arbítrio claves ætérni áditus tradúntur, cujus terréstre judícium præjudicáta auctóritas sit in cælo! ut quæ in terris aut ligáta sint, aut solúta, statúti ejúsdem conditiónem obtíneant & in cælo.

℟. Elégit te Dóminus sacerdótem sibi, ad sacrificándum ei, * Hóstiam laudis.

℣. Immola Deo sacrifícium laudis, & redde Altíssimo vota tua. Hóstiam. Glória Patri. Hóstiam.

Si Festum Cathedræ celebretur in Dominica, ix. Lectio legitur de Homilia Dominicæ, omíssa Lectione S. Prisæ: quod & in símilibus observetur.

Pro S. Prisca virg. & mart.

Lectio ix.

PRisca, nóbilis virgo Romána, trédecim ánnos nata, Cláudio Imperatóre, Christiánæ fídei accusáta, ejúsdem jussu, ducta ad Apóllinis templum, ut idólis immoláret, cùm rem detestarétur, cólaphis cæsa, in cárcerem tráditur; atque inde emíssa, cùm in fídei constántia perseveráret, affécta verbéribus: ferventíque ádipe delibúta, rursus in cárcerem inclúditur. Post tríduum in amphitheátrum prodúcta, leóni objícitur: qui suæ feritátis oblítus, humíliter se ad ejus pedes abjécit. Quæ póstea in ergástulo tríduum inédia afflícta, in equúleo suspéndi tur, & úngulis férreis excarnificáta, in rogum injícitur, unde étiam mirabíliter evásit incólumis. Dénique extra Urbem cápite ab-

adéptus, & virginitátis palmam martyrii corónâ cumulávit. Cujus corpus via Ostiénsi, décimo ab Urbe milliário, a Christiánis décimo quinto Caléndas Februárii sepelítur.

Te Deum laudámus 18.

AD LAUDES. & per Horas. Ant. to. 7.

ECce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, & invéntus est justus.

Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis.

Ant. to. 7. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Ant. to. 8. Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

Ant. to. 7. Sacerdótes Dei, benedícite Dóminum: servi Dómini, hymnum dícite Deo, allelúja.

Ant. to. 7. Serve bone & fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. *Eccli. 44.*

ECce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, & invéntus est justus, & in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

JAm bone Pastor Petre, clemens súscipe

Vota precántum, & peccáti víncula

Réfolve, tibi potestáte trádita,

Qua cunctis cælum verbo claudis, áperis.

Sit Trinitáti sempitérna glória,

Honor, potéstas, atque jubilátio,

In unitáte, cui manet imperium

Ex tunc, & modò, per ætérna sécula. Amen.

℣. Exáltent eum in Ecclésia plebis.

℟. Et in cáthedra seniórum laudent eum.

Ad Benedictus. Ant. to. 8.

Quodcúnque ligáveris super terram, erit ligátum & in cælis: & quodcúnque solveris super terram, erit solútum & in cælis: dicit Dóminus Simóni Petro.

Oratio.

DEus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi, atque solvéndi pontificium tradidísti: concéde, ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivis.

Deinde fit commem. sancti Pauli. ut supra 614.

Postea S. Priscæ, Ant. Símile est regnum cælórum.

℣. Dis-

Digitized by Google

℣. Dilátáta est gentis.
℟. Propterea.
Oratio. Deus quæsumus, ut supra 614.
Ad Tertiam, Ant. Non est invéntus.
Capitulum, Ecce sacérdos.
℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit.
℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit eum.
Glória Patri. Amávit.
℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.
℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.
Ad Sextam, Ant. Ideo jurejurándo.
Capitulum. *Eccli.* 44.
NOn est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi: sed eò jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.
℟. breve Elégit eum Dóminus, * Sacerdótem sibi. Elégit.
℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem.
Glória Patri. Elégit.
℣. Tu es Sacérdos in ætérnum.
℟. Secúndùm órdinem Melchísedec.
Ad Nonam, Ant. Serve bone.
Capitulum. *Eccli.* 45.
FIlngi sacerdótio, & habére laudem in nómine ipsíus, & offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.
℟. br. Tu es Sacérdos, * In ætérnum. Tu es.
℣. Secúndùm órdinem Melchísedec. In ætérnum.
Glória Patri. Tu es.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnũ Dei.
Ad Vesperas, Ant. Ecce Sacérdos, cum reliquis de Laud. Psalm. Dixit Dóminus, cum reliq. de Dominica, & loco ultimi Psalmus, Memento Dómine David 153.
Capit. & Hymn. ut supra in primis Vesperis.
℣. Elégit te Dóminus sacerdótem sibi.
℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.
Ad Magnificat, Ant. to. ℟. Dum esset summus Pontifex, terréna non métuit, sed ad cæléstia regna glorióstus migrávit.
Orat. Deus, qui beáto Petro, ut supra.
Postea fit commemoratio sancti Pauli, ut supra in primis Vesperis 614.
Deinde de S. Canuto, Rege & Mart. Orat. ut infra ac SS. Ma-

Digitized by Google

℣. Marii, & sociór. mart:
Ant. Istórum est enim.
℣. Lætámini.
℟. Et gloriámini.

Oratio.

EXáudi Dómine pópulum tuum, cum Sanctórum tuórum patrocínio supplicántem: ut & temporális vitæ nos tríbuas pace gaudére, & atérnæ reperíre subsídium. Per Dóminum nostrum.

DIE XIX. JANUARII.

In Festo S. Canuti quarti Reg. & Mart. Sem. ad lib.

Oratio.

DEus, qui ad illustrándam Ecclésiam tuã, beátum Canútum Danórum regem, martyrii palma, & gloriósis miráculis decoráre dignátus es: concéde propítius; ut sicut ipse Domínicæ passiónis imitátor fuit, ita nos per ejus vestígia gradiéntes, ad gáudia sempitérna pervenire mereámur. Per eúndem Dóminum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CAnútus quartus, Suenónis Esthritii Danórum regis filius, fide, pietáte, & morum honestáte conspícuus, & inde a tenéris annis spécimen dedit. Patérnum sceptrum summa ómnium acclamatióne adéptus, Religióni promovéndæ fédulò incúmbere, Ecclésias reddítibus augére, & pretiósa supellectíli ornáre cœpit. Tum zelo propagándæ fídei succénsus, bárbara regna justo certámine aggréssus, devíctas, subditásque natiónes Christiánæ legi subjugávit. Victóriis autem plúrimis gloriósus, & divítiis auctus, regále diadéma ad Christi crucifíxi pedes abjécit; se, & regnum illi subjíciens, qui Rex regum est, & Dóminus dominántium: corpus suum jejúniis, cilíciis, & flagéllis castigávit. In oratióne, & contemplatióne assíduus, erga páuperes profúsus, erga omnes benéficus semper fuit: nec unquam a justítiæ, divinæque legis sémita deflexit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam: & in vínculis non

Digitized by Google

non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

HIs, alíisque virtútibus imbútus, ad supémum perfectiónis ápicem sanctus Rex properábat. Accidit autem, ut Angliæ regnum a Vvilhélmo Normannórum duce, formidábili exércitu invaderétur: Anglis verò, Danórum opem implorántibus, cùm succúrrere Rex decrevísset, belli expeditiónem Oláo fratri commísit. Qui regnándi cupiditáte illéctus, arma vertit in Regis perníciem, milítibus, & pópulo contra illum concitátis. Nec defuérunt rebellióni foménta: cùm enim Rex (éditis légibus) décimas Eccléſiis solvi, Dei & Eccléſiæ præcépta servári, transgressóres punívi sanxísset, plerísque pervérsi ac sceleráti hómines exacerbáti, primùm quidem tumultuári, tum plebem commovére, ac tandem sanctíssimo Regi necem molíri cœpérunt.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte lábiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et

Lectio vi.

SCiens igitur Rex, futurórum præscius, mortem sibi propter justítiam imminére; ea prænuntiáta, ad Eccléſiam sancti Albáni mártyris Othónis, tanquam ad locum certáminis, profectus est; & Sacraméntis munítus, agónem suum Dómino commendábat. Mox ibi advéniens conjuratórum multitúdo, Eccléſiæ ignem admovére, fores confríngere, & in eam irrúmpere tentárunt. Quod cùm perfícere non possent, ad fenéstras accedéntes, saxa, & sagíttas in sanctum Regem, flexis génibus pro inimícis oránte, magno ímpetu jaculári non cessárunt, donec lápidum, & telórum ictibus, ac tandem láncea confóssus, glorióso martyrio ante altáre exténsis bráchiis procúmbens, coronátus est, sedénte in Apostólico throno Gregório séptimo. Multis póstea miráculis Mártyrem suum illustrávit Deus nam gravi penúria, & diversis calamitátibus oppréſſa Dánia, patráti sacri-

Digitized by Google

crílegii pœnas luit. Plures étiam váriis languóribus afflícti, ad ejus túmulum remédium, & incolumitátem consequúti sunt. Cùmque Regína sacrum ejus corpus noctu clam surrípere, & álió transférre conarétur, emíſſo cœlitus ingénti splendóre perterrita, a propósito cessávit.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intellléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam.

Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Euang. Si quis vult post me venire, de Communi unius Mart. xlii.

Pro SS. Mario, & sociis Martyribus.

Lectio ix.

MArius Persa, nóbili loco natus, cum Martha cónjuge pari nobilitáte, & duóbus fíliis Audíface, & Abachum, Romam venit, Cláudio Imperatóre, ut Mártyrum sepúlcra venerarétur. Ibi Christiános in víncula conjéctos fovébant, & ópera, ac facultátibus suis sustentábant, & sanctórum córpora sepeliébant. Quamóbrem comprehénſi omnes, cùm nec impiórum minis, nec terróre commoverèntur, ut diis sacrificárent; primùm fústibus debilitáti, deínde fúnibus attrácti, tum admótis candéntibus lámiais combústi, & úngulis férreis excarnificáti sunt. Postrémò præcísis mánibus, & ad collum alligátis, ducti per médiam Urbem, via Cornélia ad tértium décimum ab Urbe milliárium, in eum locum qui Nymphæ dicébatur, necántur: ac primùm Martha, quæ virum, ac fílios ad supplícia pro Jesu Christi fide constánter perferénda, vehemènter fúerat cohortáta: mox céteris in eádem arenária cervíces abscindúntur, eorúmque córpora conjiciúntur in ignem. Quæ semiústa, Felícitas matróna Romána nóbilis, colligénda, & in suo prædio sepeliénda curávit.

Te Deum laudámus 18.

Commem. SS. Marii & socior. Ant. Vestri capílli.

℣. Exsultábunt.

Oratio, ut supra 621.

Vesp. de SS. Fabiano & Se-

Digitized by Google

Sebastiano, cum commem. S. Canuti.

DIE XX. JANUARII.

In Festo SS. Fabiani & Sebastiani Mart. Duplex.

Oratio.

INfirmitátem nostrã réspice omnípotens Deus: & quia pondus própriæ actiónis gravat; beatórum mártyrum tuórum Fabiáni, & Sebastiáni intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno leguntur Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

FAbiánus Románus a Maximíno usque ad Décium regens Eccléſiam, septem Diáconis regiónes divísit, qui páuperum curam habérent. Tótidem Subdiáconos creávit, qui res gestas Mártyrum a septem Notáriis scriptas collígerent. Idem státuit, ut quotánnis Feria quinta in Cœna Dómini, vétere cõbústo, Chrisma renovarétur. Dénique decimotértio Caléndas Februárii in persecutióne Décii martyrio coronátus, in cœmetério Callísti via Appia sepelítur, cùm sedísset annos quíndecim, dies quátuor. Hic fecit Ordinatiónes quinque mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros vigínti duos, Diáconos septem, Epíscopos per divérsa loca úndecim.

℣. Sancti tui, Dómine, mirábile consequúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra apáruit árida; & in mari rubro via sine impedimento. ℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torrénte inundavérunt. Terra.

Lectio v.

SEbastiánus ex patre Narbonénsi, matre Mediolanénsi natus, ob géneris nobilitátem & virtútem Diocletiáno charus fuit; dux primæ cohórtis, Christiános, quorum fidem clam colébat, ópera & facultátibus adjuvábat: & qui ex eis tormentórum vim reformidáre videbántur, cohortatióne sic confirmábat, ut pro Jesu Christo multi se ultro tortóribus offérrent. In illis fuére Marcus & Marcelliánus fratres; qui Romæ in custódia erant apud Nicóstratum: cujus uxor Zoë vocem, quam amíserat, Sebastiáni oratióne recuperávit.

Digitized by Google

vit. Quibus Diocletiáno delátis, Sebastiánum accérsit, & veheméntiùs objurgátum, ómnibus artíficiis a Christi fide conátur avértere. Sed cùm nihil nec pollicéndo, nec terréndo prosíceret, ad palum alligátum sagittis confígi jubet.

℟. Vérbera carnífícum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut herédes fierent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut herédes.

Lectio vi.

QUem ómnium opinióne mórtuum, noctu sancta múlier Iréne sepeliéndi grátia jussit auférri: sed vivum repértum, domi suæ curávit. Itaque paulo post confirmáta valetúdine, Diocletiáno obviam factus, ejus impietátem libériùs accusávit. Cujus aspéctu cùm ille primùm obstupuísset, quòd mórtuum créderet; rei novitáte, & acri Sebastiáni reprehensióne excandéscens, cum tándiu virgis cædi imperávit, donec ánimam Deo rédderet. Ejus corpus in cloácam dejéctum Lucína a Sebastiáno in somnis admónita, ubi esset, & quo loco humári vellet, ad Catacúmbas sepelívit, ubi sancti Sebastiáni nómine célebris Eccléfia est ædificáta.

℟. Tanquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos, & in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum, & pax est eléctis Dei.

℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem; & fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam.

Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno legitur Homilia super Euang. Descéndens Jesus de monte, de Communi plurimorum Martyrum lx.

In secundis Vesperis a Capit. fit de sancta Agnete.

DIE XXI. JANUARII.

In festo S. Agnetis virginis & mart. Duplex.

Ad Vesperas Capitulum, Confitébor tibi Dómine, ut infra ad Laudes 637. Hymnus, Jesu coróna Virginum. ℣. Spécie tua, ut in Comm. Virgin. xcix. Ad Magnificat, Ant. to. 8. Beáta Agnes in médio flammárum expánsis mánibus orábat: Te déprecor omní-

Digitized by Google

omnípotens, adorándæ, colénde, Pater metuénde, quia per sanctum Fílium tuum evási minas sacrílegi tyránni, & carnis spurcítias immaculáto calle transívi: & ecce vénio ad te, quem amávi, quem quæsívi, quem semper optávi.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui infírma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas: concéde propítius: ut qui beátæ Agnétis vírginis, & mártyris tuæ solémnia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commemoratio SS. Mart. Fabiani & Sebastiani, Ant. Gaudent in cælis. ℣. Exsultábunt. ℟. Lætabúntur. Oratio, Infirmitátem, ut supra in primis Vesperis 624.

Ad Matutinum Invitatorium. Regem Vírginum Dóminum:* Veníte, adorémus.

Psalmus, Veníte 2.

Hymnus, Virginis Proles, de Comm. c.

In primo Nocturno.

Ant. to. 8. Discéde a me pábulum mortis, quia jam ab álio amatóre prævénta sum.

Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit.

Sed in lege Dómini fuit volúntas ejus: * & in lege ejus meditábitur die, ac nocte.

Et erit tanquam lignum, * quod plantátum est secus decúrsus aquárum.

Quod fructum suum dabit in témpore suo, * & fólium ejus non décidet, & ómnia quæcúnque fécerit prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in consílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum períbit.

Ant. Discéde a me pábulum mortis, quia jam ab álio amatóre prævénta sum.

Ant. to. 7. Déxteram meam, & collum meum cinxit lapídibus pretiósis, trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas.

Psal-

Digitized by Google

Psalmus 2.

QUare fremuérunt gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?
Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum advérsùs Dóminum, * & advérsùs Christum ejus.
Dirumpámus víncula eórum, * & projiciámus a nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * & Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum Rex ab eo, super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum Dómini.
Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, * ego hódie génui te.
Póstula a me, & dabo tibi gentes hereditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * & tanquam vas figuli confríges eos.
Et nunc reges intellígite: * erudímini omnes, qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre, * & exsultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Ant. Déxteram meam, & collum meum cinxit lapídibus pretiósis, trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas.

Ant. to. 7. Pósuit signum in fáciem meam, ut nullum præter eum amatórem admíttam.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsùs me: multi dicunt ánimæ meæ: Non est salus illi in Deo ejus.
Tu autem Dómine, susceptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi & somnum cœpi, & resurréxi, * quóniam Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * & super

per pópulum tuum benedíctio tua.

℣. Posúit signum in fáciem meam, ut nullum præter eum amatórem admíttam.

℟. Spécie tua, & pulchritúdine tua.

℣. Inténde, próspere procéde, & regna.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. *Cap.* 51.

Confitébor tibi Dómine Rex, & collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo, quóniam adjútor & protéctor factus es mihi, & liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ insquæ, & a lábiis operántium mendácium, & in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndùm multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me: a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, & in médio ignis non sum æstuáta: de altitúdine ventris inferi, & a lingua coinquináta, & a verbo mendácii, a rege iníquo, & a lingua injústa.

℟. Diem festum sacratíssimæ vírginis celebrémus, quátiter passa sit beáta Agnes ad memóriam revocémus: tertiodécimo ætátis suæ anno mortem pérdidit, & vitam invénit: Quia solum vitæ diléxit auctórem.

℣. Infántia quidem computabátur in annis, sed erat senéctus mentis imménsa. Quia.

Lectio ii.

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum & vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, & non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, & non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ Dómine, & operatiónis tuæ, quæ a século sunt. Quóniam éruis sustinéntes te Dómine, & líberas eos de mánibus géntium.

℟. Déxteram meam & collum meum cinxit lapídibus pretiósis, trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas: * Et circúmdedit me vernántibus atque coruscántibus gemmis.

℣. Posúit signum in fáciem meam, ut nullum præter eum amatórem admíttam. Et circúmdedit.

Le-

Digitized by Google

Lectio iii.

EXaltásti super terram habitatiónem meam, & pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, & in témpore superbórum sine adjutório Laudábo nomen tuum assíduè, & collaudábo illud in confessióne, & exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, & eripuísti me de témpore insquo. Propterea confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini.

℣. Amo Christum, in cujus thálamum introíbo, cujus mater virgo est, cujus pater féminam nescit, cujus mihi órgana modulátis vócibus cantant. * Quem cùm amávero, casta sum; cùm tetígero, munda sum; cùm accépero, virgo sum.

℣. Annulo fídei suæ subarrhávit me, & imménsis monílibus ornávit me. Quem.

Glória Patri. Quem.

In secundo Nocturno.

Ant. 7. Induit me Dóminus cyclade auro texta & imménsis monílibus ornávit me.

Psalmus 4.

CUm invocárem te, exaudísti me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti me.

Miserére mihi Dómine, * & exáudi oratiónem meam.

Filii hóminum úsquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Scitóte quóniam magnificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, dum clamávero ad eum.

Irascímini & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, & in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, * & speráte in Dómino.

Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona? * signátum est super nos lumen vultus tui Dómine.

Dedísti lætítiam in corde meo: * a témpore fruménti, vini, & ólei sui multiplicáti sunt.

In pace in idípsum obdórmiam & requiéscam: * quóniam tu Dómine singulariter in spe constituísti me.

Ant. Induit me Dóminus cyclade auro texta, & imménsis monílibus ornávit me.

Digitized by Google

Ant. to. r.l. Mel & lac ex ejus ore suscépi; & sánguis ejus ornávit genas meas.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe Dómine, intéllige clamórem meum: * inténde voci oratiónis meæ, rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo Dómine: * mané exáudies vocem meam.

Mané astábo tibi, & vidébo: * quóniam non volens Deus iniquitátem tu es.

Non habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti Dómine omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes eos, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum & dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo Dómine, in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Deduc me, Dómine, in tua justítia: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant: * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam exacerbavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, in ætérnum exsultábunt, & inhabitábis in eis: * & gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum.

Quóniam tu Dómine benedíces justum, * Dómine ut scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti nos.

Ant. Mel & lac ex ejus ore suscépi; & sánguis ejus ornávit genas meas.

Ant. to. r.r. Ipsi soli servo fidem: ipsi me tota devotióne committo.

Psalmus 8.

DOmine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.

Ex ore infántium, & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, & defensórem.

Quón-

Digitized by Google

Quóniam vidébo cælos, ópera digitórum tuórum; * lunam & stellas, quas tu fundásti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulò minùs ab Angelis; * glória & honóre coronásti eum, & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves & boves univérsas, insuper & pécora campi;

Vólucres cæli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Ipsi soli servo fidem, ipsi me tota devotióne committo.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus non commovébitur.

Ex libro sancti Ambrósii Episcopi de Virgínibus.

Lib 1. post initium.

Lectio iv.

HOdíe natális est vírginis, integritátem sequámur. Natális est mártyris, hóstias immoléms. Natális est sanctæ Agnétis, miréntur viri, non desperent párvuli, stúpeant nuptæ, imiténtur innúptæ. Sed quid dignum ea loqui póssumus, cujus ne nomen quidem vácuum laudis est? Devótio supra ætátem, virtus supra natúram: ut mihi videátur non hóminis habuísse nomen, sed orácului mártyris, quod indicávit quid esset fútura. Nomen vírginis títulus est pudóris. Appellábo mártyrem: prædicávi satis. Prolíxa laudátio est, quæ non quæritur, sed tenétur. Nemo est laudabílior, quàm qui ab ómnibus laudári potest. Quot hómines, tot præcónes, qui mártyrem prædicant, dum loquúntur. ℣. Induit me Dóminus vestiménto salútis, & induménto lætítiæ circúmdedit me: Et tanquam sponsam decorávit me coróna. ℣. Trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas, circúmdedit me vernántibus atque coruscántibus gemmis. Et tanquam.

Lectio v.

HÆc trédecim annórum martyrium fecísse tráditur. Quo detestabílior crudélitas, quæ nec

Digitized by Google

minúsculæ pepércit ætáti: immo magnæ vis fídei, quæ étiam ab illa testimónium invénit ætáte. Fuit ne in illo corpúsculo vúlneri locus? Et quæ non hábuit quo ferrum recíperet, hábuit quo ferrum vínceret. Hæc inter cruéntas carnifícum impávida manus, hæc stridéntium grávibus immóbilis tráctibus catenárum, nunc furéntis mucróni míllitis totum offérre corpus, mori adhuc néscia, sed paráta; vel si ad aras invíta raperétur, téndere Christo inter ignes manus, atque in ipsis sacrílegis fócis trophæum Dómini signáre victóris: nunc ferrátis colla manúsque ambas inférere néxibus. Sed nullus tam tenúia membra póterat nexus inclúdere. Novum martyrii genus. Nondum idónea pœnæ, & jam matúra victóriæ? certáre difficilis, fácilis coronári: magistérium virtútis implévit, quæ præjudícium vehébat ætátis.

℟. Mel & lac ex ejus ore susćepi; * Et sanguis ejus ornávit genas meas.

℣. Osténdit mihi thesáuros incomparábiles, quos mihi se datúrum repromísit. Et sánguis.

Lectio vi.

NOn sic ad thálamum nupta properáret, ut ad supplícii locum, læta succéssu, gradu festína virgo procéssit. Fleve omnes ipsa sine fletu. Mirári plerísque, quòd tam fácilè vitæ suæ pródiga, quam nondum háuserat, jam quasi perfúncta donáret. Stupére univérsi, quòd jam divinitátis testis exsísteret, quæ adhuc árbitra sui per ætátem esse non posset. Quanto terróre egit cárnifex, ut timerétur; quantis blandítiis, ut suadéret; quantórum vota, ut sibi ad núptias provenírent? At illa: Et hæc sponsi injúria est, inquit, exspectáre placitúram. Qui me sibi prior elégit, accípiet: quid percússor moráris? Péreat corpus, quod amári potest óculis, quibus nolo. Stetit, orávit, cervícem inflexit. Cérneres trepidáre carnifícem, quasi ipse addictus fuísset, trémere percussóris déxteram, pallére ora alléno timéntis perículo, cùm puélla non timéret suo. Habétis igitur in una hóstia duplex martyrium, pudóris, & religiónis. Et virgo permánsit, & martyrium obtínuit.

℟. Jam

Digitized by Google

℣. Jam corpus ejus córpori meo sociátum est, & sanguis ejus ornávit genas meas: * Cujus mater virgo est, cujus pater féminam nescit.

℣. Ipsi sum desponsáta, cui Angeli férviunt, cujus pulchritúdinem sol & luna mirántur. Cujus.

Glória Patri. Cujus.

In tertio Nocturno.

Ant. to. 2. Cujus pulchritúdinem sol & luna mirántur, ipsi soli servo fidem.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam.

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * & non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit próximo suo malum: * & oppróbrium non accépit advérsus próximum suum.

Ad nihilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum magnificat.

Qui jurat próximo suo, & non décipit eum: * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non commovébitur in ætérnum.

Ant. Cujus pulchritúdinem sol & luna mirántur, ipsi soli servo fidem.

Ant. to. 3. Christus circúmdedit me vernántibus atque coruscántibus gemmis pretiósis.

Psalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum: * diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Propterea benedíxit te Deus in ætérnum: * accíngere gládio tuo circa femur potentíssime.

Spécie tua & pulchritúdine tua, * intende, prósperè procéde, & regna.

Propter veritátem & mansuetúdinem & justítiam: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, potentíssime: * pópuli sub te cadent, in corde inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in séculum séculi: * virga recta est virga regni tui.

Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myr-

Myrrha & gutta & cásia a vestiméntis tuis, a grádibus ebúrneis: * ex quibus te delectavérunt fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deaurato, * circumamícta varietáte.

Audi fília, & vide, & inclína aurem tuam: * & oblivíscere pópulum tuum & domum patris tui.

Quóniam concupívit Rex spéciem tuam: * quia ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum fíliæ Tyri in munéribus.

Vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis: * omnis glória ejus fíliæ Regum ab intus,

In fímbriis áureis * circumamícta varietáte.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi in lætítia, & exsultatióne, adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui, Dómine, * in omni generatióne & progénie.

Propterea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in séculum séculi.

Ant. Christus circúmdedit me vernántibus atque coruscántibus gemmis pretiósis.

Ant. to. 7. Ipsi sum desponsáta, cui Angeli sérviunt, cujus pulchritúdinem sol & luna mirántur.

Psalmus 45

Deus noster refúgium & virtus, * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Propterea non timébimus dum turbábitur terra * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ ejus: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus: * Deus in médio ejus, non commovébitur.

Adjuvábit eam Deus vultu suo; conturbátæ sunt gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam Altíssimus, & mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini: * quæ posúit prodígia super terram.

Auferens bella usque ad fines terræ: * arcum cónteret,

Digitized by Google

teret, & confringet arma, & scuta combúret igni. Vacáte & vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Ipsi sum desponsáta, cui Angeli serviunt, cujus pulchritúdinem sol & luna mirántur.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Euangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap* 25.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cælórum decem vírginibus, quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso & sponsæ. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ *Homilia* 12. *in Euangel.*

SÆpe vos, fratres charíssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre: sed hodiérna sancti Euangélii lectióne compéllor dícere, ut & bona, quæ ágitis, cum magna cautéla teneátis: ne per hoc quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humána requiratur, ne appetítus laudis subrépat, & quod foris osténditur, intus a mercéde vacuétur. Ecce énim Redemptóris voce decem vírgines, & omnes dicúntur vírgines, & tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt recéptæ: quia eárum quædam, dum de virginitáte sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt. ℟. Ipsi sum desponsáta, cui Angeli sérviunt, cujus pulchritúdinem sol & luna mirántur: * Ipsi soli servo fidem, ipsi me tota devotióne commítto.

℣. Déxteram meam & collum meum cinxit lapídibus pretiósis: trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas. Ipsi soli.

Lectio viii.

SEd priùs quæréndum nobis est, quid sit regnum cælórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes, & fátuæ dicántur. Dum enim cælórum regnum constat, quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur símile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis

Digitized by Google

bis est, quod sæpe in sacro elóquio, regnum cælórum præséntis témporis Eccléśia dícitur. De quo álio in loco Dóminus dicit; Mittet Fílius hóminis Angelos suos, & cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scándala póterunt, quæ colligántur. ℟. Omnípotens, adoránde, colénde, & treménde, benedíco te: * Quia per Fílium tuum unigénitum evási minas hóminum impiórum, & spurcítias diáboli impolluto calle transívi. ℣. Te confíteor lábiis, te corde, te totis viscéribus concupísco. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix.

IN quinque autem córporis sénsibus unusquísque subsístit. Geminátus autem quinárius denárium pérficit. Et quia ex utróque sexu fidélium multitúdo collígitur, sancta Eccléśia decem virgínibus símilis esse denuntiátur. In qua quia mali cum bonis, & réprobi cum eléctis admísti sunt, rectè símilis virgínibus prudéntibus & fátuis esse perhibétur. Sunt nanque pleríque continéntes, qui ab appetítu se exterióri custódiunt, & spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, & toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, ætérna præmia éxpectant, pro laboribus suis recípere laudes humánas nolunt. Hi nimírum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra conscientiæ cóntegunt. Et sunt pleríque, qui corpus per abstinéntiam afflígunt, sed de ipsa sua abstinéntia humános favóres éxpetunt. Te Deum laudámus 18.

AD LAUDES, & per Horas, Ant. to 7.

INgréssa Agnes tarpitúdinis locum Angelum Dómini præparátum invénit.

Psalmus, Dóminus regnávit, cum reliquis 19.

Ant. to. 7. Mecum enim hábeo custódem córporis mei, Angelum Dómini.

Ant. to. 7. Annulo suo subarrhávit me Dóminus meus Jesus Christus, & tanquam sponsam decorávit me coróna.

Ant. to. 8. Benedíco te Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Fílium tuum ignis extínctus est a látere meo.

Ant.

Digitized by Google

Ant. 10. 8. Congaudéte mecum, & congratulámini, quia cum his ómnibus lúcidas sedes accépi.

Capitulum. *Eccli.* 51.

CONfitébor tibi Dómine Rex, & collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor & protéctor factus es mihi, & liberásti corpus meum a perditióne.

Hymnus, Jesu coróna Vírginum cxiii.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Ant. 10. 1. Ecce quod concupívi, jam vídeo: quod sperávi, jam téneo, ipsi sum juncta in cælis, quem in terris pósita, tota devotióne diléxi.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui infírma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas: concéde propítius, ut qui beátæ Agnétis vírginis & mártyris tuæ solémnia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Ant. Mecum enim hábeo.

Capitulum, Confitébor, ut supra.

℟. breve. Spécie tua, Et pulchritúdine tua. Spécie tua.

℣. Inténde, prósperè procéde, & regna. Et pulchritúdine tua.

Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Ant. Annulo suo.

Capitulum. *Eccli.* 51.

LIberásti me secúndùm multitúdinem miseri córdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

℟. breve. Adjuvábit eam, Deus vultu suo. Adjuvábit eam.

℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo.

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Ant. Congaudéte mecum.

Capitulum. *Eccli* 51.

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum: quóniam éruis sustinén-

Digitized by Google

tinéntes te, & líberas eos de manu angústiæ, Dómine Deus noster.

℟. breve. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit eam.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit eam.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Vesperas, Ant. Ingréssa Agnes.

Psalmus, Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica 142. & loco ultimi Psalmus, Laúda Jerúsalem 165.

Capitulum. & Hymnus, ut in primis Vesperis.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Ant. to. 1. Stans béata Agnes in médio flammæ, expánsis mánibus orábat ad Dóminum: Omnípotens, adoránde, colénde, treméndе, benedíco te, & glorífico nomen tuum in ætérnum.

Oratio, Omnípotens, ut supra.

Deinde fit commemoratio sequentis Festi.

Die xxii. Januarii.

In Festo SS. Vincentii & Anastasii Martyr.

Semiduplex.

Ant. Istórum est enim.

℣. Lætámini. ℟. Et gloriámini.

Oratio.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris: ut qui ex iniquitáte nostra reos non esse cognóscimus, beatórum mártyrum tuórum Vincéntii & Anastásii intercessióne liberémur. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Vincéntius, Oscæ in Hispánia citerióre natus, a prima ætáte stúdiis déditus, sacras líteras a Valério Cæsaraugustáno Episcopo didícit: cujus étiam partes suscépit prædicándi Euangélium, quod Episcopus, propter linguæ impediméntum, prædicatiónis offício fungi non póterat. Ea re ad Daciánum provínciæ a Diocletiáno & Maximiáno præpósitum, deláta, Vincéntius Cæsarauguástæ comprehénditur, & vinctus ad Daciánum Valéntiam addúcitur. Ubi ver-

Digitized by Google

verbéribus & equúleo tortus, multis præséntibus, cùm nulla aut tormentórum vi, aut acerbitáte, vel lenitáte verbórum a propósito deterréri posset, in craticula impósitus, prunis ardéntibus suppósitis, ac férreis úngulis excarnificátus, candentibúsque láminis exústus, iterum dúcitur in cárcerem stratum testáceis fragméntis, ut ejus nudum corpus, somno oppréssum, a subjéctis étiam testárum acúleis torquerétur.

℟. Sancti tui Dómine mirábile consequúti sunt iter, serviéntes præséptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: & in mari rubro via sine impedimento.

℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

VErùm, illo in tenebrícósa inclúso custódia, clarissimus splendor obórtus totum cárcerem illustrávit: quæ lux cùm summa admiratióne omnes, qui áderant, affecíssset; res a custóde cárceris ad Daciánum defértur. Qui edúctum in molli cúlcitra cóllocat: & quem cruciátibus insuam sententiam trahere non póterat, delíciis perdúcere conátur. Sed invíctus Vincéntii ánimus Jesu Christi fide, spéque munítus vicit ómnia; & ignis, ferri, tortórum immanitáte superáta, victor ad cæléstem martyrii corónam advolávit, undécimo Caléndas Februárii. Cujus corpus, cùm projéctum esset inhumátum, corvus & a volúcribus & a lupo, úngulbus, rostro, alis mirabíliter defendit. Qua re cógnita, Daciánus illud in altum mare demérgi jubet: sed inde étiam divínitus ejéctum ad littus, Christiáni sepéliunt.

℟. Vérbera carnífices non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut herédes fierent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut herédes.

Lectio vi.

ANastásius Persa, mónachus, Heráclio Imperatóre, cùm sanctam Jerosolymórum terram visitásset, ad Cæsaréam Palæstínæ pro Christi religióne víncula & vérbera constánter perpéssus est. Mox a Persis ob eándem causam

Digitized by Google

sam váriis cruciátibus afféctus, a rege Chósroa annò cũ septuagínta áliis Christiánis, secúri percútitur. Cujus relíquiæ primùm Jerosólymam ad Monastérium, in quo monásticam vitam profésſus erat, desínde Romam delátæ, collocátæ sunt in Monastério ad aquas Sálvias.

℟. Tanquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos: & in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum, & pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: & fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno, Homilia super Euangelium. Cùm audiéritis prælia, de Communi plurimorum Martyrum.

Vesperæ de sequenti, cum commem. præcedentis, & S. Emerentianæ Virginis & Martyris.

DIE XXIII. JANUARII.

In festo Desponsationis B Mariæ Virginis cum S. Joseph. Duplex.

Ad Vesperas, Ant. Desponsátio gloriósæ, cum reliquis de Laudibus.

Psalmus, Dixit Dóminus, cum reliquis de Beata Maria, ut in ejus Officio parvo clxiv.

Capitulum. *Eccli.* 24.

Ab initio, & ante sécula creáta sum, & usque ad futúrum séculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso minístrávi.

Hymn. Ave maris stella.

℣. Desponsátio est hódie sanctæ Maríæ vírginis.

℟. Cujus vita ínclita cunctas illústrat Eccléſias:

Ad Magnificat, Ant. to. 1. 1. Gloriósæ vírginis Maríæ Desponsatiónem digníssimam recolámus, quæ & genitrícis dignitátem obtínuit, & virgináles pudicítiam non amísit.

Oratio.

Famulis tuis, quæsumus Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, Desponsatiónis ejus votíva solémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum nostrum.

Postea fit comm. SS. Vincentii & Anastasii Mart. Ant. Gaudent in cælis. ℣. Exsultábunt. Oratio. Adésto, ut supra 638.

Pro S. Emerentiana. Ant. Veni

Veni sponsa Christi: Spécie tua. Oratio, Indulgéntiam, de Communi Virginum c.

Ad Matutinum. Invitatorium. Desponsatiónem vírginis Maríæ celebrémus: * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Psalmus, Venite, exsultémus 2.

Hymnus, Quem terra. Antiphonæ, & Psalmi Nocturnorum, ut in Officio parvo B. Mariæ clxx.

In primo Nocturno.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, & regna.

Incípiunt Cántica Canticórum.

Lectio i. *Cap.* 1.

OSculétur me ósculo oris sui: quia melióra sunt úbera tua vino, fragrántia unguéntis óptimis. Oleum effúsum nomen tuum: ídeo adolescéntulæ dilexérunt te. Trahe me post te: currémus in odórem unguentórum tuórum. Introdúxit me Rex in cellária sua: exsultábimus, & lætábimur in te: memóres úberum tuórum super vinum: recti díligunt te. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem; sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis.

℟. Hódie desponsáta est beáta virgo María ex progénie David: * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit século.

℣. Desponsatiónem beátæ Maríæ vírginis cum gáudio celebrémus. Per quam salus.

Lectio ii.

NOlíte me consideráre quòd fusca sim, quia decolorávit me sol: fílii matris meæ pugnavérunt contra me, posuérunt me custódem in víneis; víneam meam non custodívi. Indica mihi quem díligit ánima mea, ubi pascas, ubi cubes in merídie, ne vagári incípiam post greges sodálium tuórum. Si ignóras te, ò pulchérrima inter mulíeres, egrédere, & abi post vestígia gregum, & pasce hœdos tuos juxta tabernácula pastórum. Equitátui meo in cúrribus Pharaónis assimilávi te amica mea. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut túrturis: collum tuum sicut monília.

℟. Beatíssimæ vírginis Maríæ Desponsatiónem devotíssimè celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad

Digitized by Google

Dóminum Jesum Christum.

℣. Cum jucunditáte Desponsatiónem beátæ Maríæ vírginis devotíssimè celebrémus. Ut ipsa.

Lectio iii.

MUrénulas áureas faciémus tibi, vermiculátas argénto. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. Fascículus myrrhæ dilèctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur. Botrus Cypri dilèctus meus mihi in víneis Engáddi. Ecce tu pulchra es amíca mea, ecce tu pulchra es, óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es dilècte mi, & decórus. Léctulus noster flóridus: tigna domórum nostrárum cédrina, laqueária nostra cypréssina.

℟. Gloriósæ vírginis Maríæ Desponsatiónem digníssimam recolámus: * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit Salvatórem mundi.

℣. Beatíssimæ vírginis Maríæ Desponsatiónem devotíssimè celebrémus, Cujus. Glória Patri. Cujus.

In secundo Nocturno.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Sermo sancti Bernárdi Abbatis.

In Homilia 2. super Missus est.

Lectio iv.

OPortébat a príncipe mundi aliquándiu celári divíni consílii sacraméntum: non quòd Deus, si palam opus suum fácere vellet, impedíri posse ab illo metúeret; sed quia ipse, qui non solùm poténter, sed étiam sapiénter quæcúnque vóluit, fecit, sicut in ómnibus opéribus suis quasdam rerum, vel témporum congruéntias propter órdinis pulchritúdinem serváre consuévit: ita in hoc quoque tam magnífico ópere suo, nostræ vidélicet reparatiónis, non tantùm poténtiam suam, sed & prudéntiam osténdere vóluit.

℟. Desponsátio gloriósæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclita cunctas illústrat Ecclésias.

℣. Hódie desponsáta est beáta virgo María ex progénie David. Cujus.

Lectio v.

COnvéniens ergo erat, ut suáviter quoque ómnia, cæléstia scílicet, & terréna dispóneret, quatenus,

Digitized by Google

tenus, & illinc dejíciens inquiétum, réliquos in pace firmáret; & hic debellatúrus invídum, nobis priùs suæ humilitátis, & mansuetúdinis valde necessárium exémplum relínqueret: sicque mirábili fieret moderámine sapiéntiæ, ut & fluis suávis, & hóstibus fortis appáréret.

℟. Cum jucunditáte Desponsatiónem beátæ Maríæ celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Corde, & ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ genitrícis Dei Maríæ. Ut ipsa.

Lectio vi.

QUid enim prodésset diábolum a Deo vinci, nobis manéntibus supérbis? Necessário ígitur desponsáta est María Joseph, quando per hoc & a cánibus sanctum abscónditur, & a Sponso virgínitas comprobátur, & Vírginis tam verecúndiæ párcitur, quàm famæ providétur. Quid sapiéntius? quid dignius divina providéntia? Uno tali consílio secrétis cæléstibus, & admíttitur testis, & excluditur hostis, & íntegra servátur fama vírginis Matris. ℟. Desponsátio tua, Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem, & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. ℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Ex te. Glória Patri, Qui solvens.

In tértio Nocturno.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 1.

CUm esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. *Comment. in cap.* 1. *Matthæi.*

QUare non de símplici Vírgine, sed de desponsáta concípitur? Primùm, ut per generatiónem Joseph, origo

Digitized by Google

Maríæ monstrarétur: secúndò, ne lapidarétur a Judæis ut adúltera: tértiò, ut in Ægyptum fúgiens habéret solátium. Martyr Ignátius étiam quartam áddidit causam, cur a desponsáta concéptus sit: Ut partus, ínquiens, ejus celarétur diábolo, dum eum putat non de vírgine, sed de uxóre generátum.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: *Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, & sanctum nomen ejus.

℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Benedictio. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii.

Antequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Non ab álio invénta est, nisi a Joseph, qui penè licéntia maritáli futúræ uxóris ómnia nóverat. Quod autem dícitur, Antequam convenírent: non séquitur ut postea convénerint; sed Scriptúra, quod factum non sit, osténdit.

℟. Felix nanque es sacra virgo María, & omni laude dignissima. *Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, interveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: sentiant omnes tuum juvámen, quicúnque célebrant tuam sanctam Desponsatiónem. Quia ex te.

Glória Patri. Christus.

Pro S. Emerentiana virgine & martyre.

Lectio ix.

Emerentiána virgo Romána, collactánea beátæ Agnétis, adhuc catechúmena, fide & charitáte flagrans, furéntes in Christiános idolórum cultóres, cùm vehementiùs accusáret, a concitáta multitúdine lapídibus óbruta est. Quæ in cruciátibus orans, ad sepúlcrum sanctæ Agnétis, próprio sánguine, quem pro Christo constánter effúdit, baptizáta, ánimam Deo réddidit.

Te Deum laudámus 18.

AD LAUDES, & per Horas, Ant. to 8.

Desponsátio, gloriósæ vírginis Maríæ, ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David.

Psalmus. Dóminus regná-

Digitized by Google

gnávit, cum reliquis de Dominica 19.

Ant. to. 7. Desponsátio est hódie sanctæ Maríæ vírginis, cujus vita ínclita cunctas illústrat Ecclésias.

Ant. to. 6. Regáli ex progénie María exórta refúlget, cujus précibus nos adjuvári mente & spíritu devotíssimè póscimus.

Ant. to. 8. Corde & ánimo Christo canámus glóriam, in hac sácra solemnitáte præcélsæ genitrícis Dei Maríæ.

Ant. to. 7. Cum jucunditáte Desponsatiónem beátæ Maríæ celebrémus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Capitulum. *Eccli. 24.*

AB initio, & ante sécula creáta sum, & usque ad futúrum séculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso minístrávi.

Hymnus, O gloriósa Dómina cl. xviii.

℣. Desponsátio est hódie sanctæ Maríæ vírginis.

℟. Cujus vita ínclita cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Benedictus, Ant. to. 8 Desponsatiónem hodiérnam perpétuæ vírginis genitrícis Dei Maríæ solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni procéssit, allelúja.

Oratio.

FAmulis tuis, quæsumus Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre: ut, quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium; Desponsatiónis ejus votíva solémnitas, pacis tríbuat incremèntum. Per Dóminum.

Postea fit commem. S. Emerentianæ vírg. & mart. Ant. Símile est regnum cælórum. ℣. Diffúsa. Oratio, Indulgéntiam, de Communi cxiii.

Ad Primam in ℟. brevi dicitur ℣. Qui natus es de María vírgine.

Ad Tertiam, Ant. Desponsátio est hódie.

Capitulum. Ab initio. ℟. breve. Spécie tua, Et pulchritúdine tua. Spécie tua.

℣. Intènde, próspere procède, & regna. Et pulchritúdine.

Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Ant. Regáli ex progénie.

Digitized by Google

Capitulum. *Eccli.24.*

ET sic in Sion firmáta sum, & in civitáte sanctificáta símiliter requiévi, & in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei heréditas illíus, & in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. breve. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit.

℣ Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus.

Glória Patri. Adjuvábit.

℣ Elégit eam Deus, & præelégit eam.

℟ In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Ant. Cum jucunditáte.

Capitulum. *Eccli.24.*

IN platéis sicut cinnamómum, & bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit eam.

Glória Patri. Elégit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟ Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In secundis Vesperis, Antiphonæ, Psalmi, Capitulum, Hymnus, & ℣. ut in primis Vesperis.

Ad Magnificat, Ant.to. 1. Desponsátio tua, Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

Oratio. Fámulis tuis, quæsumus, ut supra.

Deinde fit commem. Festi sequentis.

DIE XXIV. JANUARII.

In Festo S. Timothei Episcopi & Martyris.

* Semiduplex.

Ant. Iste Sanctus ℣. Glória & honóre. ℟. Et constituísti.

Oratio.

INfirmitátem nostram réspice omnípotens Deus: & quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Timóthei mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Script. occurr.

In secundo Nocturno, Lectio iv.

TImótheus, Lystris in Lycaónia natus ex patre

Digitized by Google

patre Gentili, & matre Judæa. Christiánam colébat religiónem, cùm in ea loca venit Paulus Apóstolus. Qui fama commótus, quæ de Timóthei sanctitáte percrebúerat, ipsum adhíbuit sócium suæ peregrinatiónis: sed propter Judæos, qui se ad Christum convérterant, sciéntes Timóthei patrem esse Gentilem, eum circumcídit. Cùm igitur ambo Ephesum venissent, ibi ordinátus est Epíscopus ab Apóstolo, ut eam Eccléfiam gubernáret.

℟. Honórem fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Defendítque eum illo in fóveam, & in vínculis non dedúxit eum. Et dedit.

Lectio v.

AD quem Apóstolus duas epístolas scrípsit, álteram Laodicéæ, álteram Roma: quibus in Pastorális offícii cura confirmátus, cùm sacrifícium, quod uni Deo debétur, fíeri dæmonum simulácris, ferre non posset; pópulum Ephesínum, Diánæ in ejus celebritáte immolántem, ab illa impietáte removére conátus, lapídibus óbrutus est: ac pené mórtuus, a Christiánis ereptus, & in montem óppido vicínum delátus, nono Calendas Februárii obdormívit in Dómino.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 44. de Sanctis.

Lectio vi.

TRiumphális beáti mártyris Timóthei dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit: cujus glorificatióni sicut congáudet Eccléfia, fic ejus propónit fequénda vestígia. Si enim compátimur, & conglorificábimur. In cujus gloriófo agóne duo nobis præcípuè consideránda sunt: indurata vidélicet tortóris fævítia, & Mártyris invícta patiéntia: fævítia tortóris, ut eam detestémur: patiéntia Martyris, ut eam imitémur.

Digitized by Google

Audi Psalmístam advérsùs malítiam increpántem: Noli æmulári in malignántibus quóniam tanquam fenum velóciter aréscent. Quod autem advérsùs malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem. Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: *Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intellécus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam.

Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno Homilia in Euangel Si quis venit, de Communi unius Martyris xxxvii.

Vesperæ de Conversione S. Pauli Apostcum comm. S. Petri, ac S. Timothei.

DIE XXV. JANUARII.

In Conversione S. Pauli Apostoli. Duplex.

Ad Vesperas, Ant. Ego plantávi, cum reliquis de Laudibus 654. Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica 142. & loco ultimi, Psalmus, Laudáte Dóminum omnes gentes 147.

Capitulum. Act. 9.

SAulus adhuc spirans minárum & cædis in discípulos Dómini, accéssit ad príncipem Sacerdótum, & pétiit ab eo epístolas in Damáscum ad synagógas: ut si quos invenísset hujus viæ viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jerúsalem.

Hymnus.

DOctor egrégie Paule, mores instrue.
Et mente polum nos transférre sátage;
Donet perféctum largiátur pléniùs,
Evácuáto quod ex parte gérimus.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio
In unitáte, cui manet impérium,
Ex tunc, & modo per extérna sécula. Amen.

℣. Tu es vas electiónis sancte Paule Apóstole.

℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Magnificat, Ant. to. 7. r. Vade Ananía, & quære Saulum: ecce enim orat: quia vas electiónis est mihi, ut portet nomen meum coram géntibus, & régibus, & fíliis Israël.

Ora-

Digitized by Google

Oratio.

DEus, qui universum mundum beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis quæsumus, ut qui ejus hódie Conversiónem cólimus, per ejus ad te exémpla grádiámur. Per Dóminum.

Pro commemor. S. Petri.

Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cælórum.

℣. Tu es Petrus.

℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Oratio.

DEus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontificium tradidísti: concéde; ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur.

Deinde fit commemorat. S. Timothei.

Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, & tollat crucem suam, & sequátur me.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio, Infirmitátem nostram 646.

Ad Matutinum, Invitatorium, Laudémus Deum nostrum. * In Conversióne Doctóris gentium.

Psalmus, Veníte, exsultémus.

Hymnus, Doctor egrégie Paule, ut supra.

In primo Nocturno.

Ant. to. 1. Qui operátus est Petro in Apostolátum, operátus est & mihi inter gentes: & cognovérunt grátiam, quæ data est mihi a Christo Dómino.

Psalmus, Cæli enárrant, cum reliquis de Communi Apostolorum v.

Ant. to. 1. l. Scio cui credidi, & certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem, justus judex.

Psalmus, Benedícam Dóminum.

Ant. to. 1. f. Mihi vívere Christus est, & mori lucrum: gloriári me opórtet in cruce Dómini nostri Jesu Christi:

Psalmus, Exclamávit.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

De Actibus Apostolórum,

Lectio 1. Cap. 9.

SAulus adhuc spirans minárum & cædis in discí-

Digitized by Google

discípulos Dómini, accéssit ad príncipem sacerdótum, & pétiit ab eo epístolas in Damáscum ad synagógas: ut si quos invenísset hujus viæ viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jerúsalem. Et cùm iter fáceret, cóntigit ut appropinquáret Damásco: & súbitò circumfúlsit eum lux de cælo. Et cadens in terram, audívit vocem dicéntem sibi: Saule, Saule, quid me persequéris? Qui dixit: Quis es Dómine? Et ille: Ego sum Jesus, quem tu persequéris. Durum est tibi contra stímulum calcitráre.

℟. Qui operátus est Petro in Apostolátum, operátus est & mihi inter gentes: * Et cognovérunt grátiam Dei, quæ data est mihi. ℣. Grátia Dei in me vácua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet. Et cognovérunt.

Lectio ii.

ET tremens, ac stupens dixit: Dómine, quid me vis fácere? Et Dóminus ad eum: Surge, & ingrédere civitátem, & ibi dicétur tibi quid te opórteat fácere. Viri autem illi, qui comitabántur cum eo, stabant stupefácti, audiéntes quidem vocem, néminem autem vidéntes. Surréxit autem Saulus de terra, apertísque óculis nihil vidébat. Ad manus autem illum trahéntes, introduxérunt Damáscum. Et erat ibi tribus diébus non videns; & non manducávit, neque bibit.

℟. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi: * Ideóque repósita est mihi coróna justítiæ. ℣. Scio cui credídi, & certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Ideóque.

Lectio iii.

ERat autem quidam discípulus Damásci, nómine Ananías: & dixit ad illum in visu Dóminus, Ananía. At ille ait: Ecce ego, Dómine. Et Dóminus ad eum: Surge, & vade in vicum, qui vocátur Rectus, & quære in domo Judæ Saulum nómine Tarsénsem: ecce enim orat. (Et vidit virum Ananíam nómine introeúntem, & imponéntem sibi manus, ut visum recípiat.) Respóndit autem Ananías: Dómine, audívi a multis de viro hoc, quanta mala fécerit sanctis tuis in Jerúsalem:

Digitized by Google

lem: & hic habet potestátem a princípibus sacerdótum alligándi omnes, qui invocant nomen tuum. Dixit autem ad eum Dóminus: Vade, quóniam vas electiónis est mihi iste, ut portet nomen meum coram géntibus, & régibus, & fíliis Israël. Ego enim osténdam illi quanta opórteat eum pro nómine meo pati.

℟. Repósita est mihi coróna justítiæ, * Quam reddet mihi Dóminus in illum diem, justus judex.

℣. Scio cui crédidi, & certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Quam.

Glória Patri. Quam.

In secundo Nocturno.

Ant. to 8. Tu es vas electiónis sancte Paule. Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo.

Psalmus, Omnes gentes.

Ant. to. 9. Magnus sanctus Paulus vas electiónis, vere dignè est glorificándus, qui & méruit thronum duodécimum possidére.

Psalmus, Exáudi Deus deprecatiónem.

Ant. to. 10. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi.

Psalmus, Exáudi Deus oratiónem meam.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 14. de Sanctis.

Lectio iv.

HOdie de Actibus Apostolórum léctio hæc pronuntiáta est: ubi Paulus Apóstolus ex persecutóre Christianórum annuntiátor factus est Christi. Prostrávit enim Christus persecutórem, ut fáceret Eccléſiæ Doctórem: percútiens eum, & sanans: occídens, & vivíficans: occísus agnus a lupis, & fáciens agnos de lupis. Ita enim in præclára prophetía, cùm Jacob Patriárcha benedíceret fíliis suis (præséntes tangens, futúra prospíciens) prædíctum erat quod in Paulo cóntigit. Erat autem Paulus, sicut ipse testátur, de tribu Bénjamin. Cùm autem Jacob benedícens fílios suos, veníſſet ad benedicéndum Bénjamin, ait de illo: Bénjamin lupus rapax.

℟. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univér-

Digitized by Google

nivérso mundo: * Per quem omnes gentes cognovérunt grátiam Dei.

℣. Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit. Per.

Lectio v.

QUid ergo? lupus rapax semper? Absit, sed qui manè rapit prædam, ad vésperam dívidit escas. Hoc in Apóstolo Paulo implétum est, quia & de illo dictum erat. Jam, si placet, audiámus illum manè rapiéntem, ad vésperum escas dividéntem. Manè & véspere pósita sunt pro eo, ac si dicerétur, priùs & póstea. Sic ergo accipiámus: Priùs rápiet, póstea dívidet escas. Atténdite raptórem. Saulus, inquit, accéptis epístolis a princípibus sacerdótum, ibat, ut ubicúnque invenírет Christiános, ad sacerdótes attráheret, & addúceret, útique puniéndos.

℟. Grátia Dei sum id quod sum, * Et grátia ejus in me vácua non fuit, sed semper in me manet.

℣. Qui operátus est Petro in Apostolátum, operátus est & mihi inter gentes. Et grátia.

Lectio vi.

IBat spirans, & anhélans cædes, hoc est, manè rápiens. Nam & quandó lapidátus est Stéphanus primus martyr pro nómine Christi, evidéntiùs áderat & Saulus, & sic áderat lapidántibus, ut non ei sufficeret, si tantùm suis mánibus lapidáret. Ut enim esset in ómnium lapidántium mánibus, ipse ómnium vestiménta servábat: magis sæviens omnes adjuvándo, quàm suis mánibus lapidándo. Audívimus, manè rápiet: videámus ad vésperam quáliter dívidat escas. Voce Christi prostrátus de cælo, & accípiens désuper interdíctum jam sæviéndi, cécidit in fáciem suam, priùs prosternéndus, póstea erigéndus; priùs percutiéndus, póstea sanándus.

℟. Saulus, qui & Paulus magnus prædicátor, * A Deo confortátus convalescébat, & confundébat Judæos.

℣. Osténdens quia hic est Christus Fílius Dei. * A Deo. Glória Patri. * A Deo.

In tertio Nocturno.

Ant. to. 8. Saulus, qui & Paulus, magnus prædicátor, a Deo confortátus convalescébat, & confundébat Judæos.

Psal-

Digitized by Google

Psalmus. Confitébimur.

Ant. 10. 8. 1. Ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ ángelus Sátanæ, qui me colaphízet: propter quod ter Dóminum rogávi, ut auferrétur a me: & dixit mihi Dóminus: Súfficit tibi, Paule, grátia mea.

Psalmus, Dóminus regnávit, exsúltet.

Ant. 10. 8. Repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex.

Psalmus, Dóminus regnávit, iræscántur.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus.

℟. Nimis confortátus est princípatus eórum.

Léctio sancti Euangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 19.

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua. Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Homilia in natali sancti Benedicti.

PErfectus ille est, qui ábiens vendit omnia quæ habet, & dat paupéribus, ac véniens séquitur Christum: habébit enim thesáurum non deficiéntem in cælis. Unde bene, interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus: Amen dico vobis, quòd vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis & vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, inália præmium sperare dócuit: id est, in regeneratióne, cùm vidélicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.

℟. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, & Doctor géntium, * Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit, ut digni efficiámur grátia Dei.

℣. Tu es vas electiónis sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis. Intercéde.

Lectio viii.

ET justa prorsus retributio, ut qui hìc pro Christo humánæ glóriam celsitúdinis neglexérunt, illic a Christo júdices glorificáti, singulariter cum eo assídeant, qui a sequéndis

ejus

Digitized by Google

ejus vestígiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet, duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Mathías eléctus est, tunc esse judicatúros, sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israël judicándæ: alióquin tribus Levi, quæ tertiadécima est, injudicáta recédet.

℟. Damásci, præpósitus gentis Aretæ regis vóluit me comprehéndere: * Et a frátribus per murum demíssus sum in sporta, * Et sic evási manus ejus in nómine Dómini.

℣. Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi scit quia non méntior. Et a frátribus.

Glória Patri. Et sic.

Lectio ix.

ET Paulus, qui tertiusdécimus est Apóstolus judicándi sorte privábitur, cùm ipse dicat: Nescítis quóniam ángelos judicábimus, quantò magis seculária? Sciéndum nanque est, omnes, qui ad exémplum Apostolórum sua reliquérunt ómnia, & sequúti sunt Christum, júdices cũ eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apostolórum, ómnium numerósitas judicántium, & per duódecim tribus Israël, univérsitas eórum, qui judicándi sunt, osténditur.

Te Deum laudámus 18.

AD LAUDES.

& per Horas. Ant. to. 8.

EGo plantávi, Apóllo rigávit, Deus autem incrementũ dedit, allelúja.

Psalmus, Dóminus regnávit, cum reliquis 19.

Ant. to. 8. Libéntet gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

Ant. to. 4. Grátia Dei in me vácua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet.

Ant. to. 8. Damásci, præpósitus gentis Aretæ regis vóluit me comprehéndere: a frátribus per murum demíssus sum in sporta, & sic evási manus ejus in nómine Dómini.

Ant. to. 8. Ter virgis cæsus sum, semel lapidátus sum, ter naufrágium pértuli pro Christi nómine.

Capitulum. Act. 9.

SAulus adhuc spirans minárum & cædis in

discí-

Digitized by Google

discípulos Dómini, accéssit ad príncipem sacerdótum, & pétiit ab eo epístolas in Damáscum ad synagógas: ut si quos invenísset hujus viæ viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jerúsalem.

Hymnus.

EXsúltet cœlum láudibus,
Resúltet terra gáudiis;
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.
Vos secli justi júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium;
Audíte preces súpplicum.
Qui cœlum verbo cláuditis,
Serásque ejus sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite jussu quæsumus.
Quorum præcépto súbditur
Salus & languor ómnium;
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus:
Ut cùm judex advénerit
Christus in fine séculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio;
Cum Spíritu Paráclito
Et nunc, & in perpétuum
Amen.

℣. Tu es vas electiónis sancte Paule Apóstole.

℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Benedictus, Ant. to.

Vos, qui secúti estis me, sedébitis super sedes, judicántes duódecim tribus Israël, dicit Dóminus.

Oratio.

DEus, qui univérsum mundum beáti Pauli Apóstoli, prædicatióne docuísti: da nobis quæsumus, ut qui ejus hódie Conversiónem colimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Et fit commem. S. Petri, ut supra 649.

Ad Tertiam, Ant. Libénter gloriábor.

Capitulum, Saulus adhuc spirans, ut supra.

℟. breve. In omnem terram, * Exívit sonus eórum. In omnem.

℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit.

Glória Patri. In omnem terram.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Sextam, Ant. Grátia Dei.

Capitulum. Act. 9.

SUrréxit autem Saulus de terra, apertísque óculis nihil vidébat. Ad manus

Digitized by Google

nus autem illum trahéntes, introduxérunt Damáscum. Et erat ibi tribus diébus non videns, & non manducávit, neque bibit.

℟. breve. Constítues eos príncipes, * Super omnem terram. Constítues eos.

℣. Mémores érunt hóminis tui Dómine. Super.

Glória Patri. Constítues eos.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus!

℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam, Ant. Ter virgis cæsus sum.

Capitulum. Act. 9.

SAulus autem multò magis convalescébat, & confundébat Judæos, qui habitábant Damáscum, affírmans quóniã hic est Christus.

℟. breve. Nimis honoráti sunt, * Amíci tui Deus. Nimis.

℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci tui.

Glória Patri. Nimis.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Vesperas, Ant. Ego plantávi, cum reliquis de Laudibus 514. Psalmi de Communi Apostolorum xviii.

Capitulum, Saulus ad huc spirans. Hymnus. Doctor egrégie, ℣. Tu es vas. ut supra in primis Vesperis 648.

Ad Magnificat, Ant. to. 8. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, & Doctor géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

Oratio, Deus, qui universum mundum, ut supra.

Deinde fit commemoratio S. Petri, ut supra 649. Et S. Polycarpi, ut infra.

DIE XXVI. JANUARII.

In Festo S. Polycarpi Episcopi & Martyris.

Semiduplex.

Ant. Iste Sanctus. ℣. Glória & honóre. ℟. Et constituísti.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Polycárpi mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalícia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Hieronymi Presbyteri de Scriptóribus Ecclesiásticis.

Lectio iv.

POlycárpus Joánnis Apóstoli discípulus, & ab eo Smyrnæ Epíscopus ordinátus, totíus Asiæ princeps fuit, quippe qui nonnúllos Apostolórum, & eórum, qui víderant Dóminum, magístros habúerit, & víderit. Hic propter quæstiónem quamdam super die Paschæ quæstiónes, sub Imperatóre Antonino Pio, Ecclésiam in Urbe regénte Aniceto, Romam venit: ubi plúrimos credéntium, Marciónis & Valentíni persuasióne deceptos, redúxit ad fidem. Cúmque ei fortúito óbviam fuísset Márcion, & díceret: Cognóscis nos? respóndit. Cognósco primogénitum diáboli. Póstea vero regnánte Marco Antonino, & Lúcio Aurélio Cómmodo, quarta post Neróne persecutióne, Smyrnæ, sedénte Procónsule, & univérso pópulo in amphitheátro advérsus eum personánte, igni tráditus est. Scripsit ad Philippénses valde útilem epístolam, quæ usque hódie in Asiæ conventu légitur.

℟. Honestum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam, & in vínculis non dereliquit eum. Et dedit illi claritátem ætérnam.

De Expositióne S. Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum.

Serm. 21. Lectio v.

PRíncipes persequúti sunt me gratis; & a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quòd injúste persecutiónum torménta sustíneat: qui nihil rapúerit, nullum violéntus oppréserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum: qui nihil légibus débeat, & gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia: qui loquátur justè, & non audiátur: qui loquátur plena salútis, & impugnétur: ut possit dícere, Cùm loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis igitur persecutiónem pátitur qui impugnátur sine crímine: impugnátur ut nóxius, cùm sit in

in tali confessióne laudábilis : impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cùm pietas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine : * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi.

VEre frustra impugnátur, qui apud ímpios, & infídos impietátis arcéssitur, cùm fídei sit magíster. Verùm qui gratis impugnátur, fortis debet esse & constans. Quómodo ergo subtéxuit; Et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris, atque formídinis. Sed est étiam infirmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum. Timéte Dóminum omnes sancti ejus: &, Beátus vir, qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus, * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus panevitæ, & intelléctus : & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 10.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nihil est opértum, quod non revelábitur : & occúltum, quod non sciétur. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. circ. 10. post medium.

DOminus diem judícii osténdit, quæ abscrúsam voluntátis nostræ conscién tiam prodet : & ea, quæ nunc occúlta existimántur, luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas : quia dies judícii, nulla hæc fuísse atque insánia, revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine : & quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Non légimus Dóminum sólitum fuísse nóctibus sermocinári; & doctrínam in ténebris tra-

didí-

dámne: sed quia omnis sermó ejus carnálibus ténebræ sunt, & verbum ejus infidélibus nox est.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, & opus fortitúdinis.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio viii.

ITaque id quod a se dictum est, cum libertáte fidei & confessiónis vult esse loquéndum. Iccírco quæ in ténebris dicta sunt, prædicári jussit in lúmine, ut quæ secréto áuriam commíssa sunt, super tecta, id est, excélso loquéntium præcónio audiántur. Constánter enim Dei ingeréndа cognítio est, & profúndam doctrínæ Euangélicæ secrétum in lúmine prædicatiónis Apostólicæ revelándum: non timéntes eos, quibus cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est: sed timéntes pótius Deum, cui perdéndæ in gehénna & ánimæ & córporis sit potéstas.

℟. Hic est veré martyr, qui pro Christi nómine * sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non timuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Qui minas.

Glória Patri. Qui minas.

Lectio ix.

NOlíte timére eos qui occídunt corpus. Nullus ígitur córporum nostrórum casus est pertimescéndus, neque ullus interiméndæ carnis admitténdus est dolor: quando pro natúræ suæ atque origínis conditióne resolúta, in substántiam spirituális ánimæ refundátur. Et quia doctrínis tálibus confirmátos opórtet líberam confiténdi Dei habére constántiam, étiam conditiónem, qua tenerémur, adjécit: negatúrum se eum Patri in cælis, qui se homínibus in terra negásset: eum pórro qui confessus coram homínibus se fuísset, a se in cælis confiténdum: qualésque nos nóminis sui teste hominibus fuísse mus, tali nos apud Deum Patrem testimónio ejus utúros.

℣. Te Deum laudámus. ℟. Vésperæ de S. Joanne

Tta Chry-

Digitized by Google

Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est, qui contémsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse intercédat.

Glória Patri. Ipse intercédat.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 5.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quòd si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 15. *in Matth. ante med.*

ATténdite quid dixerit, Vos estis sal terræ: per quod osténdit, quàm necessáriò, ista præcípiat. Non enim de vestra, inquit, tantúmmodo vita, sed de universo orbe vobis rátio reddénda est. Non ad duas quippe urbes, aut decem, aut vigínti, neque ad unam gentem vos mitto, sicut mittébam Prophétas: sed ad omnem terram prorsus, ac mare, totúmque mundum, & hunc váriis criminibus oppréssum.

℟. Amávit eum Dóminus & ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio viii.

DIcéndo enim, Vos estis sal terræ: osténdit universam hóminum infantiátam esse natúram, & peccatórum vi corrúptam, & ideírco illas ab eis virtútes requírit, quæ máximè ad multórum salútem procurándam necessáriæ sunt atque útiles. Nam qui mansuétus est ac modéstus, & misericors, & justus, non intra se tantúmmodo hæc rectè facta concludit, vérum in aliórum quoque utilitátem, præcláros hos fáciet efflúere fontes. Igitur qui corde mundo est atque pacíficus, & persecutiónem pro veritáte pátitur, nihilóminus in commúne cómmodum vitam instítuit.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ, & intellectus.

℣. Jucunditátem & exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Le-

Digitized by Google

Lectio ix.

NE igitur putétis, inquit, ad fletus nos ducéndos assecutúrum, neque exiguárum rerum vobis inténdam narratiónem. Vos estis sal terræ. Quid igitur ipsi ne putrescátis medicáti sunt? Nequáquam: neque enim fieri potest, ut ea quæ jam corrúpta sunt, salis perfrictióne reparéntur. Non ergo hoc fecérunt, sed ante sepultúra, sibique, tráditæ, atque ab illa jam putrédine liberáta, aspergébant sale, ut in ea novitáte conservábant, quam a Dómino fuscéperant. Liberáte quippe a putrédine peccatórum, Christi virtúte est: ut autem ad illa fœtórem non revertántur, Apostolórum cura est ac labóris.

℣. Deum laudámus te.

In secundis Vesperis a Capítulo de S. Dionysio, cum commem. S. Joannis Chrysóstomi, Ant. O Doctor.

℣. Justum deduxit.

De Communi. Oratio, Ecclésiam, ut supra, ac S. Agnetis secundo.

Ant. Stans a dextris ejus Agnus nive candídior, Christus sibi sponsam & mártyrem consecrávit.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua.

℟. Intende, próspere procéde, & regna.

Oratio.

DEus, qui nos annua beátæ Agnetis vírginis & mártyris tuæ solemnitáte lætíficas: da quæsumus, ut quam veneramur officio, étiam pia conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum nostrum &c.

DIE XXVIII JANUARII.

In Festo sancti Dionysii Papæ & Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Confessoris Pontificis. Oratio, Deus qui nos lxi.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno

Lectio iv.

DIonysius ex Mónacho post beátum Sixtum secúndum, Románæ Ecclésiæ Epíscopus est constitútus. Is contra Sabellianos scripsit: & advérsus eos, qui Fílium Dei opus aut creatúram asseverábant, plura volúmina édidit. Dionysii Alexandríni Epíscopi apud se accusáti, quasi qui Fílium Dei, factum, & non

substantiálem Patri, díceret, in Romána Synodo causam discússit: ad quem ejúsdem Synodi iudíndigne feréntis sententiam perscripsit. Sed cùm Alexándrinus Antístes iterum atque iterum, missis Romam suis scriptis, se purgásset, atque defendísset, matúro demum consílio est absolútus. Presbyteris Ecclésias in Urbe Dionysius distríbuit, & Cœmetéria, Paróchias, atque Diœcéses divísit. Dénique multis pro Ecclésia perfúnctus labóribus, ac fídei documéntis clarus, Aureliáno Imperatóre migrávit ad Dóminum, sepultúsque est in Cœmetério Callísti, via Appia sexto Caléndas Januárii. Hábuit mense Decémbri Ordinatiónes duas, quibus creávit Presbyteros duódecim; Diáconos sex, Epíscopos per divérsa loca septem. Sedit annos úndecim, menses tres, dies quatuórdecim.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

In Epist. ad Rom. c. 15. circa fin.

Lectio v.

CHristum díligens, & legem illíus útique díligit & Móysen tum prímum fuísse pópulum Judæórum pósuit, quando, qua esset in illum benevoléntia, re ipsa jam declarávérat: David quoque símili modo regno inaugurátus est, postéaquam apparúerat, quàm amícus esset in pópulum afféctu: ita quippe júvenis adhuc pópuli causa dóluit, ac zelávit, ut & ánimam suam exponeret, cùm vidélicet bárbarum illum e médio tolléret. Quod verò dicébat: Quid dábitur ei, qui alienígenam hunc interfécerit? non fdeo dicébat, quòd mercédem exígeret, sed quo sibi crederétur, & in pugnam cum illo committerétur: nam cùm adépta jam victória, ad regem esset ingréssus, nihil de mercéde méminit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum

mecum, Deo sancto meo unxi eum: Manus enim mea.

Lectio vi.

ET Sánctus quoque hic magnus erat, & amátor pópuli sui: & dicébat: Absit autem hoc a me peccátum, ut cessem pro vobis orare. Dóminus Ita & Paulus: immo non ita, sed multo plus ómnibus ardébat erga súbditos. Unde & discípulos ita erga se animávit, ut díceret: Si possibile fuísset, óculos vestros eruíssétis, mihíque dedíssétis. Et Christus óptimi Patróris régulam próferens, dixit: Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus: sunt enim sanctórum ánimæ veheménter miti, & hóminum amántes non solùm erga domésticos, sed aliénos, ita ut hanc suam mansuetúdinem étiam ad animántia bruta exténdant. Propérea & sápiens quídpiam dixit: Justus miserétur animárum jumentórum suórum: si jumentórum, multo magis hóminum.

℣. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est. ℟. Ipse intercédat pro peccátis ómnium pópulorum.

Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno Homília in Evangel. Homo quídam, ut in Communi Conf. Pontíficum.

Lectio ix. S. Agnétis secundo.

BEáta Agnes, paréntibus ad ejus sepúlcrum assídue vigilántibus, quadam nocte chóro vírginum comitáta cùm appáruisset, sic ad eos locúta dícitur: Ne me, paréntes, mórtuam lugeátis: nam una cum his vírginibus vivo apud illum in cælis, quem in terris tota mente dilexi. Cùm áliquot post annos Constántia, Constantíni Imperatóris fília, insanábili úlceri medicínam quærens, nondum Christiána ad idem sepúlcrum accessísset: obdormíscens sibi audíre vísa est vocem hanc Agnétis: Constánter age Constántia: crede in Jesum Christum Fílium Dei, qui te sanam fáciet. Quæ sanáta, paulò post una cum multis ex família Imperatóris baptísata ejus repléta est. Ipse sinum suscípiens, ibi Ecclésiam nómine beátæ Agnétis ædificávit.

Te

Te Deum laudámus. R8.
In Laudibus fit comm. S. Agnetis secundo. Ant Bonce quod concepi, jam vídeo: quod sperávi, jam téneo: ipsi sum juncta in cælis, quem in terris pósita tota devotióne diléxi. ℣. Diffúsa est. Orat. Deus qui nos, ut supra 663.
In ii. Vesperis a Capit. de S. Zosimo, cum commem. S. Dionysii.

DIE XXIX. JANUARII.

In Festo S. Zosimi Papæ & Confess. Duplex.
Omnia de Communi Confess. Pontif. Oratio, Da, quæsumus lxi.
Pro S. Dionysio Papa. Ant. Dum esset summus Pontifex. ℣. Justum. R. Et ostendit. Oratio, Exáudi de eodem Communi.
In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.
In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ZOsimus Græcus Abrahámi filius post sanctum Innocéntium Románæ Ecclésiæ Episcopátum suscépit. Is Africanórum Conciliórum decrétis adversus Pelagiánam hæresim sententiæ suæ robur adnéxuit, & ad impiórum excídium gládio Petri ferro

ceras ómnium mentes vitiátum; ista nanque ab ipso probátis, per totum mundum hæresis Pelagiána damnáta est. Damnávit & Pelágium ipsum, una cum Cæléstio, datis hac de re lítteris ad universam Ecclésiam.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

ECclesiásticæ disciplínæ tenacíssimus fuit, complúribus ad eam ubíque sive servándam, sive restituéndam destinátis gravibus epístolis. Defúnxit juxta probátum Ecclésiæ morem, ut si quis ab infántia Ecclesiásticis minístériis nomen dedísset, inter Lectóres usque ad vicésimum ætátis annum continuáta observatióne duráret. Si verò major jam & grandævus post baptísmum, sive inter Lectóres, sive inter Exorcístas, quinquénnio tenerétur, & inde Acólythus, vel Subdiácono adnéxus, & ad impiórum quátuor annis, & sic ad Diaconátum (si mere-

rétur)

Digitized by Google

rétur) accéderet: in quo ordine quidquam annis hujus rére debéret, & inde, fusfragántibus votis sacerdótium promeréri posset. ℟. Pósui adjutórium super potentem, & exaltávi electum de plebe mea. * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. * Manus. Lectio vi.

SAnctus, ut Diáconi lævas libéntissimis pallis tégerent, potestátemque fecit, ut per Paróchias Paschális Céreus benedicerétur. Cavit præterea, ne Clérico póculum propinarétur in público, præterquam in Fidélium cellis, & máxime Clericórum. Qui cum sanctíssimè rexísset Ecclésiam annum unum, menses quátuor, dies septem, quiévit in pace; sepultúsque est juxta Corpus sancti Laurentii mártyris via Tiburtina séptimo Calendas Januárii, Honório & Theodósio juniór. imperántibus. Una Ordinatióne mense Decembri creávit Presbyteros decem, Diáconos tres, Epíscopos per divérsa loca

Lectio vii.

HIste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est. ℟. Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. * Ipse. Glória Patri. * Ipse.

In tertio Nocturno, Homília in Evangel. Homo péregre, ut in Communi Conf. Pont. lxxiv.

In ii. Vesperis a Capite de S. Felice IV. cum commem. S. Zosimi.

DIE XXX. JANUARII.

In Festo S. Felicis I. Papæ & Confess.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Póntif. Oratio, Exáudi, quæsumus lxi.

Pro commem S. Zosimi Ant Dum esset summus Póntifex. ℣. Justum. Et osténdit. Oratio, Da quæsumus, de eodem Commune lxxiv.

In primo Nocturno Lectiones de Script. occurr.

In secundo Nocturno

Lectio iv.

FElix quartus Samnítis, Cástoris filius, divína grátia copiósè instínctus, beáto Joánne Papa in Theodérici regis Itália Ariá-

Digitized by Google

Ariáni cáccere, defúncto, ob húmilem pietátem, atque simplicitátem véteris prælátus, celsum Románi Episcopátus locum promóruit. Per id tempus Athalaricus Theodorici successor, quanquam & ipse Arianus, Apostólicæ tamen. Sedis honóri cónsulens, instantísque Románi Cleri desidériis favens, suo decréto constituit, quòd, juxta priscæ consuetúdinis tenórem (ne Clerus forénsibus lítibus prosanátus sæculáribus implicétur) si quis áliquem ad Románum Clerum pertinéntem in quálibet causa, probábili créderet actióne pulsándum, ad Beatíssimi Papæ judícium priùs veníret audiéndus; ut, aut ipse inter utrósque more suæ sanctitátis cognósceret, aut causam delígeret, æquitátis stúdio terminándam: qui verò reveréntiam tantæ Sedi exhibére contémneret, decem librárum auri dispéndio multári jussit, per manus memoráti Antístitis erogándo.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

PAPA Felix nefáriam damnávit præsumtiónem eórum, qui sacerdotáli ordinatióne suscépta, ad sæculáris vitæ mores demigrábant. Exéxit in Urbe Basílicam sanctórum Cosmæ & Damiáni eo loco, qui appellátur Via sacra, juxta templum Urbis Romæ, consummámque in cénobio sancti Martyris Sabíni Basílicam via Salária a solo refécit. Idem paupéribus largus, & miséris solátia præbens, cùm créscere fecísset opes Apostólicæ Sedis, annóso jam hæc cum beáta vita commutávit, sepúltus in nostra Basílica S. Petri quarto idus Octóbris, Justiniáno Imperatóre, & Athalaríco Itáliæ rege. Duábus Ordinatiónibus mense Februário & Martio creávit Presbyteros quinquagínta quinque, Diáconos quátuor, Epíscopos per diversa loca vigínti novem. Sedit in Pontificátu annos quátuor, ménses duos, dies decem & octo.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi electum

ctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

2. *per. Pasc. c.* 1.

Lectio vi.

TAntum debet actiónē pópuli áctio transcéndere Præsulis, quantum distáre solet a grege vita Pastóris. Opórtet namque, ut metíri se sollícite stúdeat, quanta teménda rectitúdinis necessitáte, constríngitur, sub cujus æstimatióne pópulus grex vocátur. Sit ergo, necésse est, cogitatióne mundus, actióne præcípuus, discrétus in siléntio, útilis in verbo, síngulis compassióne próximus, præ cunctis contemplatióne suspénsus, bene agéntibus per humilitátem sócius, contra delinquéntium vítia per zelum justítiæ eréctus, interiórum curam in exteriórum occupatióne non mínuens, exteriórum providéntiam in interiórum solicitúdine non relínquens. ℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est, qui contémsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia in Euang. Vigiláte, de Comm. Conf. Pontif. secundo loco lxxvii.

In ii. Vesperis a Capit. de S. Petro Nolasco, cum comm. præcedentis.

DIE XXII. JANUARII.

In Festo S. Petri Nolasci Confess. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pontif. præter ea, quæ hic sunt propria.

Oratio.

DEus, qui in tuæ charitátis exémplum ad Fidélium Redemtiónem, sanctum Petrum Ecclésiam tuam nova Prole fecundáre divínitus dignáti: ipsíus nobis intercessióne concéde, a peccáti servitúte solútis, in cæléstí pátria perpétua libertáte gaudére. Qui vivis & regnas, &c.

Pro S. Felice IV. Ant. Dum esset summus Pontifex. ℣. Justum. ℟. Et ostendit. Oratio, Exáudi, quæsumus, de Communi lxxiv.

In

In primo Nocturno Lectiones de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PEtrus Nolascus Recáudi prope Carcassónam in Gállia nóbili génere natus, singulári erga próximum charitáte excélluit. Cujus virtútis preságium fuit, quòd cùm adhuc in cunábulis vagíret infans, exámen apum ad eum convolávit, & favum mellis in ejus déxtera cónstrúxit. Adoléscens paréntibus orbátus, Albigénsium hæresim, quæ tunc in Gállia grassabátur, éxecrans, divéndito património in Hispániam secéssit, & apud beátam Vírginem Montis Serráti, votum, quo pridem se obstrínxerat, exsólvit. Tum Barcinónam pergens, cùm Christifidélibus ab hóstium servitúte redimendis, omnem pecúniam consumsísset, seípsum pro iis liberándis venum ire, aut in illórum víncula súffici, cúpere dictitábat.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum deduxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

QUàm gratum Deo fúerit hoc sancti viri desidérium, súbsequens declarávit éventus. Nam nocte oránti, & de Christianórum in captivitáte detentórum subsídio, multa ánimo volvénti, beáta Virgo appárens, Fílio suo, sibíque acceptíssimum fore suggéssit, si ad sui honórem Religiósorum Ordo institueréture, quibus præcípuè esset cúra, captívos ab infidéliu tyránnide liberáre. Hinc cæléstí mónito illico obtémperans, una cum sancto Raymúndo de Pénnafort, & Jacóbo primo rege Aragóniæ de eádem re a Dei genitríce ipsa nocte prædmónitis, Religiónem beátæ Maríæ de Mercéde Redemtiónis captivórum instítuit: Sodálibus suis quarto voto obstrictis, manéndi in pignus sub Paganórum potestáte, si pro Christianórum liberatióne opus fúerit.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas Paradísi corónavit eum.

℣. In-

℣. Indúit eum Dóminus lorícam fídei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

EDito virginitátis voto, illibátam perpétuæ castitátem servávit. Patiéntia, humilitáte, abstinéntia, ceterísque virtútibus mirabíliter enítuit. Prophetíæ dono illústris; fúturæ prædíxit; inter quæ máxime celebrátur, quòd Jacóbus rex Valéntiam a Mauris occupátam expugnáverit, accépta prius ab eo obtinéndæ victóriæ securitáte. Angeli custódis, ac Deíparæ Vírginis frequénti apparitióne recreábatur. Sénio tandem confléctus, de imminénti morte certior factus, in morbum incidit; sanctísque refléctus Sacraméntis, Fratres suos ad charitátem erga captívos cohortátus, & psalmum, Confitébor tibi Dómine in toto corde meo, devotíssimè récitans; ad illa verba, Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo, spíritum Deo réddidit média nocte Vigíliæ Nativitátis Dómini, anno millésimo ducentésimo quinquagésimo sexto. Cujus festivitátem Alexánder Séptimus die vicésima prima Januárii celebrári præcépit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna, Quia te. Glória Patri. Quia te.

In tertio Nocturno, Homilia venerab. Bedæ Presbyteri in Evangel. Noli te timére pusillus grex; de Communi Confessoris non Pontificis xciv.

Vesperæ a Capítulo de S. Severo. Comm. S. Petri Nolásci.

FESTA FEBRUARII.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE I. FEBRUARII.

In Festo S. Severi Epíscopi & Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pontificis. Oratio, Exáudi, quæsumus Dómine Ixi. Lectiones primi Nocturni de Script. occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SEvérus Ravénnas hómini ligénere ortus Textrínæ Lanáriæ óperam navans,

Digitized by Google

vans, cum sua cónjuge, & filíola (quam ex ea fúscéperat) insudóre vultus sui, coram Deo & homínibus juste, ac pie vivébat. Cùm autem Ravennárum Antístes diem suum obíisset, & Clerus cum pópulo in Eccléfiam convenísset ad successóris electiónem, Sevérus, divíno quodam instínctu, eò se cóntulit, láceris quidem véstibus & vili cultu, præcláris tamen virtútibus ornátus.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

IN ángulum templi se recépit, ut méliùs latéret Sed mirum dictu! candidíssima colúmba, Spíritus sancti symbolum, fílico ádvolans, illíus cápiti insédit, ut Episcópum céteris ómnibus designáret. Ipse verò colúmbam mánibus répulit, ut se tanto suffrágio subdúceret. Colúmba iterum ádvolat, itérúmque repéllitur, tandem cùm tertiò advoláffet, Clerus mox impétrans, ut ésset ille signo certámen dirémit, & reluctántem Sevérum ad sacras ínsulas rápuit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

HOc minístérium omni virtútum & miraculórum génere decorávit. Illíus vocem mórtui audiérunt; mortuæque cónjugis cadáver ei páruit, & tánculam defléctens, filíolæ vita functæ optátam locum præbuit. Geminiáno Episcópo extréma offícia Mútinæ præstáre visus est, dum eódem témpore, Ravénnæ rem sacram fáceret. Vivens dénique túmulum ingréssus est, ne mortem timére vidérétur; ibíque obdormívit in Dómino Calendis Februárii anno Christi trecentésimo nonagésimo.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrínâ ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste

℣. Ipse est qui contémsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse. ℟. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Homil. in Euang. Vigiláte, quia nescítis, &c. de Communi Confess. Pontificis lxxvii.

In secundis Vesperis fit de Purificatione B. M. V. cum commemoratione S. Severi.

DIE II. FEBRUARII,

In Festo Purificationis B. Mariæ Virginis.

Duplex.

Ad Vesperas. Ant. to. 6.

O Admirábile commércium! Creátor géneris humáni, animátum corpus súmens, de Vírgine nasci dignátus est: & procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

Psalmus, Dixit Dóminus, & reliqui consueti de S. Maria, ut in ejus Officio parvo clxiv.

Ant. to 3. Quando natus es ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt scriptúræ: sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum: te laudámus Deus noster.

Ant. to. 4. Rubum, quem víderat Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: Dei génitrix intercéde pro nobis.

Ant. to 1. Germinávit radix Jesse: orta est stella ex Jacob: virgo péperit Salvatórem: te laudámus Deus noster.

Ant. to 2. Ecce María génuit nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, alleluja.

Capitulum. *Malach.* 3.

Ecce ego mitto Angelum meum, & præparábit viam ante fáciem meam: & statim véniet ad templum sanctum suum Dominátor, quem vos quæritis, & Angelus testaménti, quem vos vultis.

Hymnus, Ave maris stella clxvii.

℣. Respónsum accépit Símeon a Spíritu sancto.

℟. Non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini.

Ad Magnificat, Ant. to. 1.

Senex púerum portábat, puer autem senem regébat: quem virgo péperit, & post partum virgo permánsit: ipsum, quem génuit, adorávit.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, majestátem tuam súpplices exorámus: ut sicut unigénitus Fílius tuus hodiérna die cum nostræ carnis substántia in templo est præsentátus; ita nos fácias purificátis tibi méntibus præsentári. Per eúndem Dóminum.

Et fit commem. S. Severi. Ant. Amávit eum Dóminus. ℣. Justum. ℟. Et osténdit. Oratio, E xáudi, de Communi lxxiv.

Ad Completorium, & alias Horas, in fine omnium Hymnorum dicitur, Glória tibi Dómine, Qui natus es de Vírgine, præterquam in Hymno, Ave maris stella. Quod semper servatur, quando fit Officium de S. Maria.

Ad Matutinum, Invitatórium. Ecce venit ad templum sanctum suum Dóminator Dóminus: * Gaude & lætáre Sion, occúrrens Deo tuo.

Psalmus, Venite, exultémus 2.

Hymn. Quem terra clxx.

Antiphonæ, & Psalmi Nocturnorum dicuntur ut in Officio parvo B. Mariæ clxx.

In primo Nocturno.

℣. Spécie tua & pulchritúdine tua.

℟. Intende, próspere procéde, & regna.

De libro Exodi.

Lectio i. Cap. 13.

LOcútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Sanctífica mihi omne primogénitum, quod áperit vulvam in fíliis Israël, tam de homínibus, quam de juméntis: mea sunt enim ómnia. Et ait Móyses ad pópulum: Cùm introdúxerit te Dóminus in terram Chananæi, sicut jurávit tibi & pátribus tuis, & dáderit tibi eam; separábis omne quod áperit vulvam Dómino, & quod primitívum est in pecóribus tuis: quicquid habúeris masculíni sexus consecrábis Dómino. Primogénitum ásini mutábis ove: quòd si non redémeris, interfícies. Omne autem primogénitum hóminis de fíliis tuis, prétio rédimes. ℟. Adórna thálamum tuum Sion, & súscipe Régem Christum: * Quem virgo concépit, virgo péperit, virgo post partum, quem génuit, adorávit.

℣. Accípiens Símeon púerum in mánibus, grátias agens,

Digitized by Google

agens, benedíxit Dóminum. Quem virgo.

De Libro Levítici.

Lectio iv. Cap. 12.

LOcútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere fíliis Israël, & dices ad eos: Múlier, si suscépto sémine pepérerit másculum, immúnda erit septem diébus, juxta dies separatiónis ménstruæ. Et die octávo circumcidétur infántulus: ipsa verò triginta tribus diébus manébit in sánguine purificatiónis suæ. Omne sanctum non tanget, nec ingrediétur in Sanctuárium, donec impleántur dies purificatiónis suæ. Sin autem fœminam pepérerit, immúnda erit duábus hebdomádibus, juxta ritum fluxus ménstrui: & sexagínta sex diébus manébit in sánguine purificatiónis suæ.

℟. Postquam impléti sunt dies purgatiónis Maríæ secúndùm legem Móysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino, * Sicut scriptum est in lege Dómini: Quia omne masculínum adapériens vulvam, sanctum Dómino vocábitur.

℣. Obtulérunt pro eo Dómino par túrturum, aut duos pullos columbárum. Sicut scriptum.

Lectio iij.

CUmque expléti fúerint dies purificatiónis suæ, pro fílio, sive pro fília déferet agnum annículum in holocáustum, & pullum colúmbæ, sive túrturem pro peccáto, ad óstium tabernáculi testimónii, & tradet sacerdóti, qui ófferet illa coram Dómino, & orábit pro ea, & sic mundábitur a profluvio sánguinis sui. Ista est lex pariéntis másculum aut fœminam. Quòd si non invénerit manus ejus, nec potúerit offérre agnum, sumet duos túrtures, vel duos pullos columbárum, unum in holocáustum, & álterum pro peccáto. Orabítque pro ea sacérdos, & sic mundábitur.

℟. Obtulérunt pro eo Dómino par túrturum, aut duos pullos columbárum, * Sicut scriptum est in lege Dómini.

℣. Postquam autem impléti sunt dies purgatiónis Maríæ, secúndùm legem Móysi, tulérunt illum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino. Sicut.

Glória Patri. Sicut.

Digitized by Google

In secundo Nocturno.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi,

Serm. 13. *de Temp. post init.*

Lectio iv.

SIc olim prædíctum est: Mater Sion dicit, Homo & homo factus est in ea: & ipse fundávit eam Altíssimus. O omnipoténtia nascéntis! ò magnificéntia de cælo ad terram descendéntis! Adhuc in útero portabátur, & ex útero matris a Joánne, Baptísta salutabátur. In templo præsentabátur, & a Simeóne sene famóso, annóso, probáto, coronáto agnoscebátur. Tunc cognóvit, tunc adorávit, tunc dixit: Nunc Dómine, dimíttis servum tuum in pace: quia vidérunt óculi mei salutáre tuum.

℟. Símeon justus & timoráto exspectábat redemtiónem Israël: * Et Spíritus sanctus erat in eo.

℣. Respónsum accépit Símeon a Spíritu sancto, non vissúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini. Et Spíritus.

Lectio v.

DIscrebátur exíre de sæculo, ut vidéret natum, per quem cónditum est séculum. Agnóvit infántem senex, factus est in púero puer. Innovátus in ætáte, qui plenus erat pietáte. Símeon senex ferébat Christum infántem, Christus regébat Simeónis senectútem. Dictum ei fúerat a Dómino, quòd non gustáret mortem, nisi vidéret Christum Dómini natum. Natus est Christus, & implétum est desidérium senis in mundi ipsíus senectúte. Ipse ad senem hóminem venit, qui mundum inveterátum invénit.

℟. Respónsum accépit Símeon a Spíritu sancto, non vissúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini: * Et benedíxit Deum, & dixit: Nunc dimíttis servum tuum in pace, quia vidérunt óculi mei salutáre tuum Dómine.

℣. Cùm indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, ut fácerent secúndùm consuetúdinem legis pro eo; ipse accépit eum in ulnas suas. Et.

Lectio vi.

IN isto quidem sæculo diu esse molébat, & Chri-

Christum in hoc sæculo vidére cupiébat; tantam cum Prophéta, & dicens: Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, & salutáre tuum da nobis. Dénique ut novéritis ita esse ístius lætítiam, concínit, dicens: Nunc dimíttis servum tuum in pace; quia vidérunt óculi mei salutáre tuum. Prophétæ cecinérunt Conditórem cæli & terræ in terra cum homínibus futúrum: Angelus nuntiávit creatórem carnis & spíritus in carne ventúrum: salutávit Joánnes ex útero in útero Salvatórem: Símeon senex Deum agnóvit infántem. ℟. Cùm indúcerent púerum Jesum paréntes ejus in templum, ut fácerent secúndùm consuetúdinem legis pro eo, accépit eum Símeon in ulnas suas, & benedíxit Deum, dicens: * Nunc dimíttis Dómine, servum tuum in pace. ℣. Suscípiens Símeon púerum in mánibus, exclamávit dicens. Nunc dimíttis. Glória Patri. Nunc dimíttis.

In tertio Nocturno.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre fecit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 2.

IN illo témpore: Postquam impléti sunt dies purgatiónis Maríæ secúndùm legem Móysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut státuerent eum Dómino, sicut scriptum est in lege Dómini. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. *Comm. in Luc. c.* 2. *post init.*

ET ecce homo erat in Jerúsalem, cui nomen Símeon, & homo iste justus & timorátus, exspéctans consolatiónem Israël. Non solùm ab Angelis, & Prophétis, & a pastóribus, sed étiam a senióribus & justis generátio Dómini áccipit testimónium. Omnis ætas, & utérque sexus, eventorúmque mirácula fidem ástruunt. Virgo génerat, stérilis parit, mutus lóquitur, Elísabeth prophétat, Magus adórat, útero clausus exsúltat, vídua confitétur, justus exspéctat. ℟. Suscípiens Jesum in ulnas suas Símeon, exclamávit, & dixit: * Tu es

Digitized by Google

vere lumen ad illuminatiónem géntium, & glóriam plebis tuæ Israël.

℣. Cùm indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, & ipse accépit eum in ulnas suas, & benedíxit Deum, & dixit: Tu.

Benedictio. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo Virgínum intercédat pro nobis ad Dóminum.

Lectio viii.

ET bene justus, qui non suam, sed pópuli grátiam requirébat, cúpiens ipse corpóreæ vínculis fragilitátis exsólvi, sed exspéctans vidére promíssum: sciébat enim, quia beáti óculi qui eum vidérent. Et ipse accépit eum in ulnas suas, & benedíxit Deum, & dixit: Nunc dimítte servum tuum, Dómine, secúndùm verbum tuum in pace. Vide justum, velut corpóreæ cárcere molis inclúsum, velle dissólvi, ut incípiat esse cum Christo. Dissólvi enim, & cum Christo esse, multo mélius est.

℟. Senex púerum portábat, puer autem senem regébat: * Quem Virgo concépit, Virgo péperit, Virgo post partum, quem génuit adorávit.

℣. Accípiens Símeon púerum in mánibus, grátias agens benedíxit Dóminum. Quem.

Glória Patri. Quem.

Lectio ix.

SEd qui vult dimítti, véniat in templum, véniat in Jerúsalem, exspéctet Christum Dómini, accípiat in mánibus Verbum Dei, complectátur operibus velut quibúsdam suæ fídei brachiis: tunc dimittétur, ut non vídeat mortem, qui víderit vitam. Vides úberem in omnes grátiam, Dómini generatióne diffúsam, & prophetíam incrédulis negátam esse, non justis. Ecce & Símeon prophétat, in ruínam & resurrectiónem plurimórum venísse Dóminum Jesum Christum: ut justórum, iniquorúmque mérita discérnat, & pro nostrórum qualitáte factórum, judex verus & justus, aut supplícia decérnat, aut præmia.

Te Deum laudámus &c.

AD LAUDES.

& per Horas, Ant. to. 3.

SÍmeon justus & timoràtus exspectábat redemtiónem Israël; & Spíritus sanctus erat in eo.

Psalmus, Dóminus regnávit, cum reliquis &c.

Ant.

Digitized by Google

Ant. to. 7. Responsum accépit Símeoni a Spíritu sancto, non vísúrum se mortem, nisi vidéret Dóminum.

Ant. to. 3. Accípiens Símeon púerum in mánibus, grátias agens, benedíxit Dóminum.

Ant. to. 8. Lumen ad revelatiónem géntium, & glóriam plebis tuæ Israël.

Ant. to. 8. Obtúlerunt pro eo Dómino par túrtures, aut duos pullos colúmbarum.

Capitulum. *Malach.* 3.

ECce ego mitto Angelum meum, & præparábit viam ante faciem meam: & statim véniet ad templum sanctum suum Dominátor, quem vos quæritis, & Angelus testaménti, quem vos vultis. Ecce venit, dicit Dóminus Omnípotens.

℟. Gloriósa Dómina cláruit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Ant. to. 1. Cùm indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, accépit eum Símeon in ulnas suas, & benedíxit Deum, dicens: Nunc dimíttis servum tuum in pace.

Oratio.

OMníporens sempi ne Deus majestem tuam súpplices exóramus: ut sicut unigéni Fílius tuus hodiérna cum nostræ carnis substántia in templo est præsentátus; ita nos fácias purificátis tibi méntibus præsentári. Per eúndem Dóminum.

Ad Primam, in ℟. ves dicitur ℣. Qui natus es de María vírgine. Et sic dicitur semper quando fit de B. Virgine.

Ad Tertiam, Ant. Hic accépit Símeon

Capitulum, Ecce ego mitto.

℟. breve. Spécie tua Et pulchritúdine tua. Spécie tua.

℣. Intende, próspere procéde, & regna. Et pulchritúdine tua.

Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Ant. Accépiens Símeon.

Capitulum. *Malach.*

ECce véniet, dicit Dóminus exercítuum: & quis póterit cogitáre diem advéntus ejus, & q

Digitized by Google

stabit ad vidéndum eum? Ipse enim quasi ignis conflans, & quasi herba fullónum.

℟. breve. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit eam.

℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo.

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Ant. Obtulérunt.

Capitulum. *Malach.* 3.

ET placébit Dómino sacrifícium Juda, & Jerúsalem sicut dies séculi, & sicut anni antíqui, dicit Dóminus omnípotens.

℟. breve. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit eam.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit eam.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Vesperas, Ant. Símeon justus, cum reliquis de Laudibus. Psalmi, Capitulum, Hymnus, & ℣. ut supra in primis Vesperis.

Ant. Magníficat. Ant. 2. Hódie beátus vir Símeon puérum Jesum præséntavit in templo: & Símeon replétus Spíritu sancto, accépit eum in ulnas suas, & benedíxit Deum in ætérnum.

Oratio, ut supra.

Déinde fit commemoratio sancti Blasii. Ant. Iste sanctus. ℣. Glória & honóre. Oratio. Deus, qui nos beáti Blásii, de Communi unius Mart. xvii.

DIE III. FEBRUARII.

In Festo S. Blasii Epíscopi & martyris. Semiduplex. Oratio, Deus, qui nos, de Communi unius Martyris xvii.

In primo Nocturno. Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BLásius Cáppadox, nóbili génere ortus, Sebáste in Cappadócia ex médico Epíscopus creátus est, ut córporum curatióni, animórum cura succéderet. Huic múneri cùm sedulam, ac piam operam naváret; dira tempéstas advérsus Christiános a Lycínio tyránno excitáta fuit. Blásius divíno instínctu, Christi consílio & exém-

Digitized by Google

& exémplo, in montem Argæum se recépit, eúmque se in spelúncam ábdidit, in qua rerum divinárum contemplatióni vacans, ab ipsis ferís, natívæ feritátis oblítis quotidiánum victum accépit, & multis obséquiis cultus est.

℣. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℟. Deténdéque cum illo in fóvea, & in vínculis: non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

IBi tédio láboris, dum ab Agricolæ Præsidis militibus cæsis depósitis, inde abstráctus, & ad Præsidem ductus, illíus jussu, in vincula conjéctus est. Sed vinctus ipse mulíeres, quæ ejus sanctimónia fama accíverat, a diversórum morbórum vínculis libertávit. In his puer fuit, qui desperáta a médicis salúte, transvérsa spina fluxíbus inhærénte, ánimam agébat. Illústris sane tum córporum, tum animórum médicus, non humána, sed divína arte, non parátis a natúra remédiis, sed Christi grátia omnípotente, ab eo prístinæ fidei tránsfretátuit. Omnium enim adfuit ægritúdinum géneri benéficus; nam Christi fuerat vagus ambulántis in Dei Ecclésia pténæ viduam animórum multiplicántium fœcúnditatem renovávit.

℣. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine. Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi

ATrocíssimis torméntis crudelíssimi Præsídis jussu, cruciátus fuit. Duris verbéribus cursus, tortus in equúleo, pectínibus férreis laniátus, candénti lorica indútus, & lámpadibus exquisitíssimis suptúplicíis afféctus est. Sed ejus fides probári quidem pótuit, non hamen vinci. Dilaceráto córpore invíctus ánimus réstitit. Tandem victo Tyranno, cápite plexus, illústre fídei testímonium Eccléſiæ relíquit tértio nonas Februárii, anno Christi trecentésimo décimo sexto.

℟. Stola jucunditátis in-

duit

duit eum Dóminus. * Et coróna pulchritúdinis pósuit supra caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intellectus: & aquæ sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno Homilia in Evangel. Si quis vult post me venire &c. de Communi unius Martyris xlii.

Vesperæ de sequenti, cum commemor. præcedentis.

Die iv. Februarii.

In Festo S. Andreæ Corsini Epiſc. & Confeſſ.

Duplex.

Oratio.

DEus, qui in Ecclésia tua nova semper instáuras exémpla virtútum: da pópulo tuo beáti Andréæ Confessóris tui atque Pontíficis ita sequi vestígia, ut assequántur & præmia. Per Dóminum.

Pro commem. S. Blasii, Ant. Qui vult venire. ℣. Justus. Oratio, Deus, qui nos de Commixli.

In primo Nocturno, Lectiones de scriptura occurrente.

Si verò hoc Festum celebretur in Quadragesima, Lectiones primi Nocturni sumuntur ex Cómuni Confessóris Pontíficis, Fidélis sermo luiv, & nona Lectio legitur de Homília Feriæ, cum commemoratione de ea in Vesperis, & Laudibus. Similiter si aliquod ex sequéntibus Festis occurrat in dicta Quadragesima, in primo Nocturno legúntur Lectiones, quæ habentur in Communibus illius Sancti, nisi propria assignentur.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ANdréam Florentia ex nóbili Corsinórum família natum, paréntes précibus a Deo impetrárunt, & beátæ Vírgini spopondérunt. Qualis autem futúrus esset, divíno præságio, antequam nascerétur, osténsum est: nam mater gravida sibi vidéra est per quiétem lupam edidísse, qui ad Carmelitárum ædem pergens, in ipso templi vestíbulo statim in agnum convérsus est. Adoléscens pié & ingénue educátus, cùm sensim ad vítia declináret, sæpe a matre increpátus fuit. Ubi autem cognóvit, se paréntum voto Deíparæ Vírgini dicátum fuísse, Dei amóre succénsus, de Carmelitárum institútum am-

Digitized by Google

amplexus est, in quo váriis tentatiónibus a dæmone vexátus, nunquam tamen pónit a Religiónis propósito dimovéri. Mox Lutétiam míssus, eménso studiórum currículo, & láurea donátus, in pátriam revocátur, suísque Ordinis regiminí in Etrúria præficitur. ℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

INtérea Perusína Eccléfia suo víduata Pastóre, eum sibi Episcopum elégit: quo múnere se indignum æstimans, diu látuit ignótus, donec púeri voce mirabíliter loquéntis pródítus, & extra urbem invéntus, ne divínæ contradíceret voluntáti, Episcopátum suscépit. Ea dignitáte auctus, humilitáti, quam semper colúerat, impénsius incúbuit: & pastoráli solicitúdini misericórdiam in páuperes, liberalitátem, oratiónis assiduitátem, vigílias, aliásque virtútes adjúnxit, & spíritu étiam prophético clarus fuit, ácleo ut ejus sánctitas ab ómnibus celebrarétur.

℟. Póstui adjutórium súper poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim:

Lectio vi.

HIs permótus Urbánus quintus, ad sedándas Bonóniæ turbas Andréam legátum misit: quo in múnere multa perpéssus, civium ódia, quæ ad interneciónem exárserant, summa prudéntia restínxit; tum restitúta tranquillitáte, ad própria revérsus est. Nec multo post assíduis labóribus, & voluntária carnis maceratióne confléctus, óbitus die a beáta Vírgine sibi prædícto, ad cæléstia regna migrávit anno Dómini millésimo trecentésimo septuagésimo tértio, ætátis suæ septuagésimo primo. Quem Urbánus octávus multis magnísque miráculis clarum Sanctórum número adscrípsit. Ejus corpus Florentiæ in Eccléfia fui Ordinis quiéscit, & máxima cívium veneratióne cólitur; quibus non semel

in

Digitized by Google

in præsénti discrímine, & liberátii córpus meum a perditióne.

℣. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est; & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis 6. manium pópulorum.

℣. Iste est qui contémsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse.

℣. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium. Homo pérgens profíciscens, de Communi Confes. Pontif. lxxi.

Vesperæ a Capitulo de S. Agatha, ut infra, cum commem. S. Andréæ.

DIE V. FEBRUARII.

In Festo S. Agathæ Virginis, & Martyris.

Duplex.

Ad Vesperas, Ant. Quis es tu, cum reliquis de Laudibus 691.

Psalmus, Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica 142. & loco ultimi, Psalmus, Laudáte Dóminum omnes gentes 147.

Capitulum. *Eccli.* 51.

COnfitébor tibi Dómine Rex, & collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo, quóniam adjútor & protéctor factus es mihi,

Hymnus, Jesu, coróna Vírginum. ℣. Spécie tua, ut in Comm. Virg. xcix.

Ad Magníficat, Ant. to. 1. Stans beáta Agatha in médio cárceris, expánsis mánibus orábas ad Dóminum: Dómine Jesu Christe magíster bone, grátias tibi ago, qui me fecísti vincere torménta carnífícum: jube me Dómine ad tuam immarcescíbilem glóriam felíciter pervenire.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ Agathæ vírginis & mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Deinde fit com. S. Andreæ Corsi.

Ad Matutínum, Invitatórium Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Psalmus, Veníte, exsultémus 2.

Hymnus, Virginis Proles &c.

In primo Nocturno.

Ant. to. 71. Ingénua sum, & ex-

& ex spectábili génere, ut omnis parentéla mea tegátur.

Psalmus, Beátus vir, ut in festo S. Agnetis 626.

Ant. 10. 8. Summa ingenúitas ista est, in qua servitus Christi comprobátur.

Psalmus, Quare fremuérunt 627.

Ant. 10. 2. Ancílla Christi sum, ídeo me osténdo servíle habére persónam.

Psalmus, Dómine, quid multiplicáti 627.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua.

℟. Inténde, prósperè procéde, & regna.

Pater noster . . .

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 51.

COnfitébor tibi Dómine Rex, & collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo; quóniam adjútor, & protéctor factus es mihi, & liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ injquæ, & a lábiis operántium mendácium, & in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndùm multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæ-

réntium ánimam meam & de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, & in médio ignis non sum æstuáta de altitúdine ventris inferi, & a lingua coinquinánte & a verbo mēdácii, a regi injquo, & a lingua injústa

℟. Dum torquerétur beáta Agatha in manílla gráviter, dixit ad júdicem: Impie, crudélis, & dire tyránne, non es confúsus amputáre in fémina, quod ipse in matre fuxísti.

℣. Ego enim hábeo manúllas íntegras intus in ánima mea, quas ab infántia Dómino consecrávi. Impie.

Lectio ii.

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, & vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdederunt me úndique, & non erat qui adjuváret. Respiciens eram ad adjutórium hóminum, & non erat. Memorátus sum misericórdiæ tuæ Dómine, & operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt. Quóniam éruis sustinéntes te Dómine, & líberas eos de mánibus géntium.

℟. Agatha lætíssimè,

gl

glorianter ibat ad cárcerem, *Quasi ad épulas invitáta: & agónem suum Dómino précibus commendábat.

℣. Nobilíssimis orta natálibus, ab ignóbili gaudens trahébatur ad cárcerem. Quasi.

Lectio iii.

EXaltásti super terram habitatiónem meam, & pro morte defluénte, deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, & in témpore superbórum fine adjutório. Laudábo nomen tuum assíduè, & collaudábo illud in confessióne, & exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, & eripuísti me de témpore infquo. Propterea confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini. ℟. Quis es tu, qui venísti ad me curáre vúlnera mea? Ego sum Apóstolus Christi: nihil in me dúbites fília ipse me mísit ad te, * Quem dilexísti meane & puro corde.

℣. Nam & ego Apóstolus ejus sum, & in nómine ejus scias te esse curándam. Quem. Gloria Patri. Quem.

In secundo Nocturno.

Ant. to. 8. Agatha sancta dixit: Si feras mihi promíttis, audíto Christi nómine manifestábitur.

Psalmus, Cùm invocárem 629.

Ant. to. 8. Si ignem adhíbeas, rorem mihi salvíficum de cælo Angeli ministrábunt.

Psalmus, Verba mea áuribus 630.

Ant. to. 7. Agatha lætíssimè & glorianter ibat ad cárcerem, quasi ad épulas invitáta: & agónem suum Dómino précibus commendábat.

Psalmus, Dómine Dóminus noster 630.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Lectio iv.

AGatha virgo, in Sicília nobílibus paréntibus nata, quam Panormitáni, & Catanénses cívem suam esse dicunt, in persecutióne Décii Imperatóris Cátanæ gloriósi martyrii corónam consequúta est. Nam cùm pari pulchritúdinis & castitátis laude commendarétur, Quintiánus Siciliæ Prætor ejus

ejus hortátu cæpísse est. Sed cùm, tentáta modis ómnibus ejus audácia, Agathen in suam sententiam perdúcere non posset, Christiánæ superstitiónis nómine comprehénsam, Aphrodísiæ cuidam mulíeri depravándam trádit. Quæ Aphrodísiæ consuetúdine cùm de constántia colénda Christiánæ fídei, & servánda virginitátis removéri non posset; núntiat illa Quintiáno, se in Agatha óperam pérdere. Quare illa ad se vírginem addúci jubet: &, Nónne, inquit, te pudet nóbili génere natam, húmilem & servílem Christianórum vitam ágere? Cui Agatha: Multò præstántior est Christiána humílitas, & sérvitus regum ópibus ac superbiæ.

℟. Ego autem adjúta a Dómino, perseverábo in confessióne ejus, qui me salvam fecit, * Et consolátus est me.

℣. Grátias tibi ago, Dómine Jesu Christe qui misísti ad me Apóstolum tuum curáre vúlnera mea. Et consolátus.

Lectio v.

QUamóbrem irátus Prætor hanc ei optiónem dat, velítne pótius venerári deos, an vim tormentórum súbire. At illa constans in fide, primùm cóluphis cæsa mittitur in cárcerem: unde, postridie edúcta, cùm in sententia permanéret, admócis candéntibus lámminis in equúleo torquétur: tum ei mamílla abscinditur. Quo in vúlnere Quintiánum appéllans virgo, Crudélis, inquit, tyránne, non te pudet amputáre in fémina, quod ipse in matre suxísti? Mox conjécta in vincula, sequénti nocte a sene quodam, qui se Christi Apóstolum esse dicébat, sanáta est. Rursum evocáta a Prætóre, & in Christi confessióne persevéranS, in acútis téstulis & candéntibus carbónibus ei subjéctis volutátur.

℟. Ipse me curávit, qui per Apóstolum Petrum in custódia me confortávit, pro eo quòd jussa sum suspéndi in equúleo. * Propter fidem castitátis ádjuva me Dómine Deus meus in tortúra mamillárum meárum.

℣. Ipse me dignátus est ab omni plaga curáre, & mamíllam meam meo péctori restitúere. Propter fidem.

Le-

Digitized by Google

Lectio 5.

Uo témpore ingénti terræmótu urbs tota contremúit; ac parietes corruéntes, finum, & Falcónium mos Prætóris familiá oppressérunt. Quare emériter commóta cite, véritus pópuli tutum Quintiánus, Agan semimórtuum clam ici ímperat in cárcere. e sic Deum precáte nine, qui me custodí b infántia, qui ab útua me amórem séculi, me carnifícum tormén superiórem præstitísti pe ánimam meam. Ea ratióne migrávit in cæ nonis Februárii: cu corpus a Christiánis se tur.

Vidísti Dómine, & spe ti agónem meum, quó lo pugnávi in stádio; quia nólui obedíre dátis Príncipum, a sum in mamílla tor i.

ropter veritátem, & suetúdinem, & justi i. Jussa sum in mamíl-

ria Patri. Jussa sum, n tertio Nocturno. t. to. 4 Nisi diligén erféceris corpus meũ, a carnifícibus attrectári, non potest ánima mea in

Psalmus 90.

In Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Transmígra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres tetendérunt arcum; * paravérunt sagíttas suas In pháretra, ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quem perfecísti destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus interrogant fílios hóminum.

Dóminus interrogat justum & ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluit super peccatóres láqueos: * ignis, sulphur, & spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus justítiam dilexit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Antiphona. Nisi diligénter perféceris corpus meum a carnifícibus attrectári, non potest ánima mea in para-

Digitized by Google

paradísum Dómini cum palma intráre martyrii.

Ant. to. 7. Vidísti Dómine agónem meum, quómodo pugnávi in stádio: sed quia nólui obedíre mandátis Príncipum, jussa sum in mamílla torquéri.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam.

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * & non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum: * & oppróbrium non accépit advérsus próximum suum.

Ad nihilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum magnificat.

Qui jurat próximo suo, & non décipit eum: * qui pecúniam suam non dedit ad usúram; & múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non commovébitur in ætérnum.

Ant. Vidísti Dómine agónem meum, quómodo pugnávi in stádio: sed quia nólui obedíre mandátis Príncipum, jussa sum in mamílla torquéri.

Ant. to. 7. Propter fidem castitátis jussa sum suspéndi in equúleo: ádjuva me Dómine Deus meus in tortúra mamillárum meárum.

Psalmus 15.

COnsérva me Dómine, quóniam in te sperávi: * dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non indiges.

Sanctis, qui in terra sunt ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Multiplicátæ sunt enim infirmitátes eórum, * postea acceleravérunt.

Non congregábo convénticula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum illórum per lábia mea.

Dóminus, pars hereditátis meæ & cálicis mei: * tu es qui restítuis mihi hereditátem meam.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hereditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui mihi tríbuit intellectum: * insuper & usque ad noctem increpavérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóveat.

Propter hoc delectátum est cor meum, & exsultávit lingua mea: * insuper & caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno; * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem. Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Ant. Propter fidem castitátis jussa fui suspéndi in equúleo: ádjuva me Dómine Deus meus in torméntis mamillárum meárum.

℣. Blégit eam Deus, & præmúnit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Euangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 19.

IN illo témpore: Accessérunt ad Jesum Pharisæi, tentántes eum, & dicéntes: Si licet hómini dimíttere uxórem suam quacúnque ex causa? Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 65. in Matthæum, sub medium.

DOminus noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitáte legis de non solvéndo matrimónio, eos ad cupiditátem illíus trahere studet. Deínde ut eam esse possíbilem osténdat, sic inquit: Sunt eunúchi, qui ex ventre matris ita nati sunt, & sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, & sunt qui sepsos castravérunt propter regnum cælórum. Quibus verbis laténter eos ad eligéndam virginitátem indúcit, dum eam virtútem esse possíbilem ástruit.

℣. Beáta Agatha ingréssa cárcerem, expándit manus suas ad Deum, & dixit: Dómine, qui me fecísti víncere torménta carnificum, * Jube me ad tuam misericórdiam pervenire.

℣. Dómine qui me creásti, & tulísti a me amórem sæculi, qui corpus meum a pollutióne, separásti. Jube.

Lectio viii.

ID autem hoc ferè modo confírmat. Cógita tecum si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cum & ejúsmodi voluptáte caréres, & nullam caréndo mercédem consequerêris? Grátias ígi-

tur

tor nunc Deo agas, quòd cum mercéde atque corónis idem sústines, quod illi sine corónis, ac præmio tóleranti, immo verò non idem, sed multò lévius: tum quia spe erígeris, & conscientia rectè facti: tũ quia non ita ingéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris.

℟. Medicínam carnálem córpori meo nunquam exhíbui, sed hábeo Dóminum Jesum Christum, * Qui solo sermóne restáurat univérsa.

℣. Qui mé dignátus est ab omni plaga curáre, & mamíllam meam meo péctori restitúere, ipsum invoco Deum vivum. Qui.

Glória Patri. Qui.

Lectio ix.

CUm ergo de illis eunúchis díxerit, qui nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustra & inutíliter tales sunt: ac de illis, qui ut regnum cælórum consequántur, se cóntinent, subjúnxit rursus, dicens: Qui potest cápere, cápiat: ut alacriórem efficiat eó ipso quòd grave esse opus osténdit, & ineffábili benignitáte sua sóluit eam rem intra necessitátem legis concludere; idque dicéndo, adhuc magis possíbilem esse demónstrat, ut voluntátis stúdium plus augeátur.

Te Deum laudámus 18.

AD LAUDES, & per horas, Ant. to. 7.

QUis es tu, qui venísti ad me curáre vúlnera mea? Ego sum Apóstolus Christi, nihil in me dúbites fília.

Psalmus, Dóminus regnávit, cum reliquis 19.

Ant. to. 1. Medicínam carnálem córpori meo nunquam exhíbui, sed hábeo Dóminum Jesum Christum, qui solo sermóne restáurat univérsa.

Ant to 7. Grátias tibi ago, Dómine Jesu Christe, quia memor es mei, & misísti ad me Apóstolum tuum curáre vúlnera mea.

Ant. to 8. Benedíco te Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Apóstolum tuum mamíllam meã meo péctori restituísti.

Ant to 7. r. Qui me dignátus est ab omni plaga curáre, & mamíllam meam meo péctori restitúere, ipsum invoco Deum vivum.

Capitulum. *Eccli.* 51.

CONfitébor tibi Dómine Rex, & collau-

Digitized by Google

dábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor, & protéctor factus es mihi, & liberásti corpus meum a perditióne.

Hymnus, Jesu coróna Vírginum cxiii.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Ant. to 5

Paganórum multitúdo fúgiens ad sepúlcrum Vírginis, tulérunt velum ejus contra ignem: ut comprobáret Dóminus, quòd a persículis incéndii méritis beátæ Agathæ mártyris suæ eos liberáret.

Oratio.

DEus, qui inter céteras poténtiæ tuæ miracula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut, qui beátæ Agathæ vírginis & mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Ant. Medicínam carnálem.

Capitulum. *Eccli.* 51.

CONfitébor tibi Dómine Rex, & collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo, quóniam adjútor, & protéctor factus es mihi, & liberásti corpus meum a perditióne.

℟. breve. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua.

℣. Inténde, prósperè procéde, & regna. Et pulchritúdine tua.

Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Ant. Grátias tibi ago.

Capitulum. *Eccli.* 51.

LIberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

℟. breve. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit.

℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus.

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Ant. Qui me dignátus est.

Ca-

Capitulum. *Eccli.* 51.

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum: quóniam éruis sustinéntes te, & líberas eos de manu angústiæ, Dómine Deus noster.

℟. breve. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Vesperas, Ant. Quis es tu, cum reliquis, ut supra in Laudibus. Psalmus, Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica 141. & loco ultimi, Psalmus, Lauda Jerúsalem 165.

Capitulum, &c reliqua de S. Anthero, ut in Comm. unius Mart. Oratio, Infirmitátem. Commem. S. Agathæ, Ant. Stans beáta Agatha in médio cárceris, expánsis mánibus orábat ad Dóminum: Dómine Jesu Christe, magíster bone, grátias tibi ago, qui me fecísti vincere torménta carníficum: jube me Dómine ad tuam immarcessíbilem glóriam felíciter pervenire.

℣. Diffúsa est grátia. Oratio Deus, qui inter cétera, ut supra.

Deinde fit commem. S. Dorotheæ Virg. & Mart. Ant. Veni sponsa Christi.

℣. Spécie tua. Orat Indulgéntiam, de Comm. c.

DIE VI. FEBRUARII.

In Festo S. Antheri Papæ & Martyris. Duplex.

Omnia de Comm. unius Martyris. Oratio, Infirmitátem xxvii.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occur. Si verò venerit in Quadragesima, leguntur Lectiones de Actibus Apostolórum, A Miléto, de eodem Communi xxx.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ANthérus natióne Græcus, patre Rómulo, post sanctum Pontiánum, Romæ ordinátus est Epíscopus. Is gesta Mártyrum diligénter a Notáriis conquisívit, ac in Eccléfia recóndidit. Propter eam causam a Máximo Præfécto martyrio coronátus est tértio nonas Januárii, sepultúsque in cœmetério Callísti via Appia, Maximíno príncipe, Unica ordi-

Digitized by Google

natióne mense Decémbri ordinávit Epíscopum Fundánæ civitátis in Campánia: sedit in Pontificátu mensem unum, dies duódecim.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & á seductóribus tutávit illum: Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam: & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Sermo S. Augustíni Epíscopi.

De verb Dom. 50.

Lectio v.

PAstor bonus Christus. Quid Petrus? Nónne bonus pastor? Nónne & ipse ánimam suam pro óvibus pósuit? Quid Paulus? Quid céteri Apóstoli? Quid eórum témpora consequéntes beáti Epíscopi mártyres? Quid étiam iste sanctus Anthérus? Nónne ómnes pastóres boni, non mercenárii, de quibus dícitur; Amen dico vobis, percepérunt mercédem suam? Omnes ergo illi pastóres boni, non sólum quia sánguinem fudérunt, sed quia pro óvibus fudérunt. Non enim fudérunt elatióne, sed charitáte.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine: Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi.

NAm & apud Hæréticos, qui propter iniquitátes, & errores suos áliquid molestiárum perpéssi fuérunt, nómine mártyris se jactant: ut hoc pállio dealbáti facílius fuéntur, quia lupi sunt. Si autem vultis scire in quo número habéndi sunt, pastórem bonum Paulum Apóstolum audíte: quóniã non omnes, qui córpora sua in passióne étiam ignibus tradunt æstimándi sunt sánguinem fudísse pro óvibus, sed pótius contra oves. Si distribúero, inquit, ómnia mea paupéribus, & tradídero corpus meum, ut árdeam: jam ipsi sunt. Sed vide quid séquitur: Charitátem autem non hábeam, nihil mihi prodest. Ecce venítur ad passiónem, ecce venítur & ad sánguinis effusiónem, venítur & ad córporum inconsumptiónem: & tamen nihil prodest, quia chá-

charitas deest. Adde charitátem, prosunt ómnia: détrahe charitátem, nihil prosunt cétera.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónâ pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intellectûs, & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno Homilia in Euangel. Si quis venit ut in Comm. unius Martyris xxxvii.

Lectio ix.

De sancta Dorothea

DOróthea virgo, ex Cæsaréa Cappadóciæ, propter Christi confessiónem ab Aprício præside comprehénsa, Chrysti æ, & Callistæ soróribus, quæ a fide defécerant, trádita est, ut eam a propósito removérent. Sed contra factum est: nam eas Doróthea ad cultum Christiánæ religiónis redúxit, propter quam étiam martyrium suscepérunt. Quare virgo equúleo diu torta, & palmis cæsa, ad extrémum cápitis damnáta, duplicátam virginitátis, & martyrii palmam accépit.

Te Deum laudámus: ſſ.

In Laudibus commem. S. Doróthææ virginis & martyris.

In secundis Vesperis a Capit. de sequenti, cum commem. præcedentis.

DIE VII. FEBRUARII.

In Festo S. Romualdi Abbatis. Duplex.

Oratio.

INtercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti Romuáldi Abbátis commendet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Pro commem. S. Antheri, Ant. Qui vult venire. ℣. Justus. Oratio, Infirmitátem, de Communi xli.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

Si verò venerit in Quadragesima, leguntur Lectiones de libro Ecclesiastici, Beátus vir, de Communi Confessoris non Pontificis secundo loco: xci.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ROmuáldus Ravénnæ, Sérgio patre, nóbili génere natus, adoléscens in propínquum monastérium Classénse pœniténtiæ causa secéssit; ubi religió-

Digitized by Google

si hóminis sermóne ad pietátis stúdium veheméntiùs incénsus, viso étiam semel & sterum per noctem in Eccléfia beáto Apollinári, quod Dei servus illi futúrum promísserat, mónachus efficitur. Mox ad Marsínum, vitæ sanctitáte ac severióre disciplína in finibus Venetórum eo témpore célebrem, se cóntulit, ut ad arctam & sublímen perfectiónis viam, eo magístro ac duce, uterétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum deduxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

MUltis sátanæ insídiis, & hóminum invídia oppugnátus, tantò humílior se assíduè jejúniis, & oratiónibus exercébat, & rerum cæléstium meditatióne, vim lacrimárum profúndens, fruebátur; vultu tamen ádeo læto semper erat, ut intuéntes exhilaráret. Magno apud príncipes & reges in honóre fuit; multíque ejus consílio, mundi illécebris abjéctis, solitúdinem petiérunt. Martyrii quoque cupiditáte flagrávit; cujus causa dum in Pannóniam proficíscitur, morbo, quo afflictabátur cùm progrederétur, levabátur cùm recéderet, revérti cógitur.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

IN vita & post mortem miráculis clarus, spíritu étiam prophetíæ non cáruit. Scalam a terra cælum pertingéntem, in símilitúdinem Jacob Patriárchæ, per quam hómines in veste cándida ascendébant, & descendébant, per visum conspéxit: eóque Camaldulénses mónachos, quorum institúti auctor fuit, designári mirabíliter agnóvit. Dénique cùm annos centum & viginti ágeret, & centum ipsos in summa vitæ asperitáte. Deo servísset, ad eum migrávit anno salútis millé-

millésimo vicésimo séptimo. Ejus corpus quinquénnio postquam sepúltum fúerat, íntegrum repértum, Fabriáni in Ecclésia sui Ordinis honorífice cónditum est.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meá: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno. Homilia S. Hieronymi super Euangel. Ecce nos relíquimus ómnia, ut in Communi Abbatum xcv.

In secundis Vesperis a Capitulo fit de S. Joanne de Matha, cum commemoratione præcedentis.

Die viii. Februarii.

In Festo S. Joannis de Matha Confessoris.

Duplex.

Oratio.

Deus, qui per sanctum Joánnem Ordinem sanctíssimæ Trinitátis ad rediménndum de potestáte Saracenórum captívos cælitus instituere dignátus es: præsta quæsumus; ut ejus suffragántibus méritis, a captivitáte córporis, & ánimæ, te adjuvánte, liberémur. Per Dóminum.

Deinde fit comm. S. Romualdi Abbatis. Ant. Hic vir. ℣. Justum. Oratio Intercéssio, ut supra 695.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente: si verò venerit in Quadr. Lectiones, Beátus vir, de Communi Conf. non Pontif. xci.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes de Matha Ordinis sanctíssimæ Trinitátis redemtiónis captivórum institútor, Falcóne in Provincia natus est, paréntibus pietáte, & nobilitáte conspícuis. Studiórum causa Aquas Séxtias, mox Parísios profectus, confectóque Theologíæ currículo, magistérii láuream adéptus, doctrínæ, & virtútum splendóre enítuit. Quibus motus Parisiénsis Antístes ad sacrum Presbyterátus órdinem præ humilitáte reluctántem promóvit, eo consílio, ut in ea civitáte cómmorans, sapiéntia, & móribus studiósæ juventúti prælucéret. Cùm autem in sacéllo ejusdem Epíscopi, ipso cum áliis adstán-

Digitized by Google

ſánte, primum Deo ſacrum offérret, cæléſti favóre méruit recreári. Nam Angelus cándida, & fulgénti veſte indútus, cui in péctore crux rúbei, & cærúlei colóris aſſúta erat, bráchiis cancellátis, & ſuper duos captívos ad látera póſitos, Chriſtiánum unum, álterum Maurum, exténdis, appáruit. Qua viſióne in éxtaſim raptus, intelléxit prótinus vir Dei, ſe ad rediméndum ab infidélibus captívos deſtinári.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & a ſeductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

QUò verò matúriùs in re tanti momenti procéderet, in ſolitúdinem ſecéſſit, ibíque divíno nutu factum eſt, ut Felícem Valéſium in ipſa erémo jam multis annis degéntem repérerit, cum quo ſnita ſocietáte, ſe per triénnium in oratióne, & contemplatióne, omniúmque virtútum ſtúdio exércuit. Cóntigit autem, ut dum ſecum de rebus divínis prope fontem colloquerétur, cervus ad eos accéſſerit, crucem inter córnua gerens, rúbei & cærúlei colóris. Cúmque Felix ob rei novitátem miraretur, narrávit ei Joánnes viſiónem in prima Miſſa hábitam, & exínde férvéntiùs oratióniincumbéntes, ter in ſomnis admóniti, Romam proficíſci decrevérunt, ut a ſummo Pontífice novi Ordínis pro rediméndis captívis inſtitutiónem impetrárent. Eléctus fúerat eo témpore Innocéntius tértius, qui illis benígnè accéptis, dum ſecum de re propósita delíberat in feſto ſanctæ Agnétis ſecúndo, Laterání inter Miſſárum ſolémnia ad ſacræ Hóſtiæ elevatiónem, Angelus ei cándida veſte, cruce bicolóri, ſpécie rediméntis captívos appáruit. Quo viſo Pontifex Inſtitútum approbávit, & novum Ordinem ſanctiſſimæ Trinitátis redemtiónis captivórum vocári juſſit, ejúsque profeſſóribus albas veſtes cum cruce rúbei & cærúlei colóris præbuit.

℟. Amávit eum Dóminus, & or-

& ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

Sic stabilíto Ordine, sancti fundatóres in Gálliam rediérunt: primóque cœnóbio Cervi frígidi in Diœcési Meldénsi constrúcto, ad ejus régimen Felix remánsit, & Joánnes Romam cum áliquot sóciis revérsus est, ubi Innocéntius domum, Ecclésiam, & hospitále sancti Thomæ de Formis in mónte Cælio eis donávit, cum multis redítibus, & possessiónibus. Datis quoque líteris ad Miramolínum regem Marrochii, opus redemtiónis felíci auspício inchoátum fuit. Tum ad Hispánias, sub jugo Saracenórum magna ex parte oppréssas, Joánnes profectus est, regúmque, príncipum, atque aliórum fidélium ánimos ad captivórum, & páuperum commiseratiónem commóvit. Monastéria ædificávit, hospitália erexit, magnóque lucro animárum plures captívos redémit. Romam tandem revérsus, sanctísque opéribus incúmbens, assíduis labóribus attrítus, & morbo confectus, ardentíssimo Dei, & próximi amóre exæstuans, ad extrémum devénit. Quare frátribus convocátis, eísque ad opus redemtiónis cœlitus præmonstrátum efficáciter cohortátis, obdormívit in Dómino sexto décimo caléndas Januárii anno salútis millésimo ducentésimo décimo tértio, ejúsque corpus in ipsa Ecclésia sancti Thomæ de Formis condígno honóre tumulátum fuit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Euangel. Sint lumbi vestri, de Communi Confess. non Pontif. lxxxvii.

In secundis Vesperis ad Capit. de S. Telesphoro, cum comm. S. Joánnis de Matha, & S. Apollóniæ virg. & mart.

Digitized by Google

DIE IX. FEBRUARII.

In Festo S. Telesphori Papæ & Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Martyris. Oratio, Deus, qui nos xxviii.

Pro commem. S. Joánnis de Matha, Ant. Hic vir. ℣. Justum. Oratio, Deus, qui, ut supra 697.

Postea de S. Apollonia. Ant. Veni sponsa Christi. ℣. Spécie tua. ℟. Intende.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut, qui beátæ Apollóniæ vírginis, & mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente; vel, si venerit in Quadragesima, de Actibus Apostolorum, A Miléto, de eodem Communi xxx.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

THelésphorus natióne Græcus, pátria Thuriénsis in magna Græcia, ex Presbytero Románæ Eccléfiæ, cujus dignum ministrum égerat, Póntifex máximus creátus est. Hoc suprémum munus ita óbiit, ut exímius Petri succéssor lectus esse viderétur. In ejus cáthedra sedit sub Imperatóre Antonino Pio annos úndecim, menses octo, dies vigínti septem, fervénte persecutiónis æstu: qui tamen non óbstitit, quin fédulam óperam regéndæ Christi Eccléfiæ solícitus navárit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descenditque cum illo in fóveam: & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit illi.

Lectio v.

HInc novis decrétis multa illum egrégiè sanci vísse légimus, quæ ad fidélium mores, Eccleſiasticórum libertátem, & sacros ritus áttinent: scílicet quadragesimále jejúnium jam olim ab Apóstolis tráditum novo edícto restaurásse; ac mandásse, ut in Natáli Dómini sanctum Missæ sacrifícium ter celebrarétur médiæ nocte, illucescénte aurora, hora

hora demum tértia post solis ortum; & constitutísse, et sacræ Liturgíæ hymnus Angélicus, Glória in excélsis Deo, adderétur.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi.

EDixísse quoque, ne Sacerdótes a pópulo arguerénturut sublímis órdinis dignitáti consúleret. Ordinatióne quadrúplici mense Decémbri creávit Presbyteros duódecim, Diáconos octo, Epíscopos trédecim per divérsa loca. Cùm autem in propagánda fide ardentíssimus esset, ac proínde idolórum sacerdótibus invísus, captus tandem, cápitis abscissióne martyrium consummávit nonis Januárii, anno Dómini centésimo quinquagésimo quarto. Ejus corpus in Vaticáno sepúltum est.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intellectus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno Homilia in Euangel. Si quis vult, ut in Communi unius Mart. xlii.

Lectio ix.

De S. Apollonia Virgine & Martyre.

APollónia, virgo Alexandrína, sub Décio Imperatóre, cùm ingravescénte jam ætáte, ad idóla sisterétur, ut eis venerationem adhibéret: illis contémtis, Jesum Christum verum Deum coléndum esse prædicábat. Quam óbrem omnes ei contúsi sunt & evúlsi dentes: ac, nisi Christum detestáta deos cóleret, accénso rogo combustúros vivam mináti sunt ímpii carnífices. Quibus illa, se quamvis mortem pro Jesu Christi fide subitúram, respóndit. Itaque cõprehénsa ut comburerétur, cùm paulísper, quasi delíberans quid agéndum esset, stetísset, ex illórum mánibus elápsa, álacris in ignem sibi parátum, majóri Spíritus sancti flamma intus accénsa, se injé-

injécit. Unde brevi consúmto córpore, purissimus spíritus in cælum ad sempitérnam martyrii corónam evolávit.

T. e Deum laudámus 18.

In Laudibus commem. S. Apolloniæ.

In secundis Vesperis a Capit de S. Agathone, cum comm. S. Telesphori, & S. Guilhelmi Confessoris.

Die x. Februarii.

In Festo S. Agathonis Papæ & Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Confess. Pontif. Oratio, Deus, quæsumus lxii.

Pro S. Telesphoro, Ant. Qui vult venire. ℣. Justus. Oratio. Deus, qui nos, de Communi xli.

Deinde fit commem. S. Guilhelmi Confess. Ant. Similábo eum. ℣. de Laud. Justum deduxit. Oratio, Deus, qui nos, de Communi Confess. non Pontif. lxxxiv.

In primo Nocturno Lectiones de Script. occurrente. Si verò venerit in Quadragesimam de libro Ecclesiastici. Laudémus viros gloriósos, de Communi Confessoris Pontificis secundo loco lxxiv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

A Gatho natióne Siculus, ex doctíssimo ac sanctíssimo mónacho, Románus Póntifex creátus est anno Christi septingentésimo septuagésimo octávo. Vir summa humanitáte, exímio ánimi candóre, singulári morum suavitáte, & comitáte præditus. Cunctórum amans, cunctis amabilíssimus. Ita demum a natúra & grátia comparátus, ut ad suprémam illam dignitátem geréndam natus, seu factus esse videría.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

A Cœptis a Constantíno Pogonáto Hísteris ad Donum prædecessórem, scriptis pro convocándo Concílio Œcuménico ad diuturnum schisma tollendum, quo laborábat Ecclésia, & definiéndas fídei controvérsias, quæ toto fere Oriénte máximas tempestátes atque ruínas excitárant:

Digitized by Google

tárant; Provinciáles Synodos in Occidénte habéri curávit, in quibus Monothelitárum causa discutterétur, & damnaréntur errónes.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

His præmíssis legátos suos & Concílii Románi misit Constantinópolim cum binis líteris ad Imperatórem, in quibus, prædícta hæresi doctè, fusè, ac sólidè refutáta, damnatísque primáriis illíus sectatóribus, Sérgio scílicet, Cyro, Paulo, Pyrrho, Petro, & áliis, Antecessóres suos ab omni erróris labe immúnes hucúsque fuísse, expréssis verbis declarávit. Agathónis ígitur auctoritáte sexta Synodus universális congregáta est, in qua iísdem erróres, iisdémque errántes damnáti fuérunt. Demum cùm tres annos, & quinque circiter menses sedísset, piè óbiit in Dómino, & in nostra Basílica Príncipis Apostolórum sepultúræ mandátus est.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrínâ ejus repléta est. * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est, qui contémsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse intercédat.

Glória Patri. Ipse intercédat.

In tertio Nocturno Homilia in Euangel. Homo péregrè, ut in Comm. Confess Pontif. Ixxi.

Pro S. Guilhelmo Confess.

Lectio ix.

Gúilhélmus natióne Gallus, illústri génere ortus est. Sed abdicátis honóribus & divítiis, relícta pátria, ut mélius latéret, novo & mirábili pœniténtiæ génere, lorica & gálea noctu diúque cruciátus pótius, quam tectus eremíticam vitam cóluit; in qua piæ córporis afflictióni, oratióni, vigíliis, jejúniis, ac rerum cæléstium contemplatióni longam, & nunquam interrúptam óperam navávit: ut multis desínceps illústri exémplo esset, & prima jáceret fundaménta laudábilis

Digitized by Google

lis Guilhelmitárum Institúti. Obiit Guilhelmus quarto idus Februárii circa annum millésimum centésimum quinquagésimum sextum in valle agri Senénsis, quam Stábulum Rhodis vocábant, annis gravis, clarus méritis & miráculis, quibus deínde sacras illíus exúvias Deus illustrávit.

In Laudibus fit comm. S. Guilhelmi.

Vesperæ de eodem Festo, cum comm. S. Theodori Confess. ut infra.

DIE XI. FEBRUARII.

In Festo S. Theodori Confessóris. nostræ sacrosanctæ Basil. Mansionar. Semid.

Ant. Similábo eum. ℣. Amávit, de Communi Confess. non Pontif. lxxxiv.

Oratio.

DEus, qui beáti Theodóri confessóris tui in Vaticánæ Basílicæ ministério excubántiam mirábili Príncipis Apostolórum apparitióne decorásti: concéde; ut ad te dilúculo vigilántes, promíssam recípere corónam felíciter mereámur. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno. Lectiones de Script. occurr. Sed si venerit in Quadrages. Lectiones erunt de libro Ecclesiastici, Beátus vir, de Comm. Confess. non Pontificis secundo loco xci.

In secundo Nocturno. Ex libro Dialogórum sancti Gregórii Papæ.

Lectio iv. *Lib. 3. Cap. 24.*

THeodórus Ecclésiæ beáti Petri Apóstoli custos fuit, cujus narratióne innótuit res, quæ ei cóntigit valde memorábilis: quòd quadam nocte, dum cítiùs ad meliórânda juxta jánuam luminária, surrexísset, ex more in ígneis grádibus sub lámpade pósitis stabat, & lámpadis refovébat lumen; tunc repénte beátus Petrus Apóstolus in stola cándida deórsum in pavimento cónstitit, eíque dixit: Collibérte quare tam cítiùs surrexísti? quia in re quid idem beátus Apóstolos serviénti sibi vóluit præséntia sui respéctus osténdere, nisi quia quicquid pro ejus veneratióne ágeret, ipse hoc pro mercéde retributiónis sine intermissióne semper vidéret? ℣. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: ℟. Et

Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum deduxit Dóminus per vias rectas, & óstendit illi regnum Dei. Et dedit illi.

De Sermóne S. Bernárdi Abbátis.

De S. Vitt. 1. & 2.

Lectio v.

GAudéte in Dómino, dilectíssimi, qui inter contínua suæ pietátis beneficia indúlsit nobis sanctum Theodórum, cujus multi salvaréntur exémplo. Iterum dico, gaudéte, quia factus de médio appropiávit Deo, introívit in poténtias Dómini, penetrávit in sancta, símilis factus in glória sanctórum. In terris vilus est, ut esset exémplo: in cælis levátus est, ut sit patrocínio. Hìc infórmat ad vitam, illic invítat ad glóriam: factus est mediátor ad regnum, qui fuit incitátor ad opus.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, & ornávit eum. Et ad portas paradísi.

Lectio vi.

STudeámus profínde móribus conformári, emulémur devótum afféctum, ánimi puritátem, dormíre párcius, oráre frequéntius, commonére nosmetípsos psalmis, hymnis, & cánticis spirituálibus, diébus júngere nóctes, & divínis láudibus occupári. Habémus quidem quod digné mirémur, & quod salúbriter imitémur. Quàm pium quàm dulce, quàm suáve te cánere, te cólere, te precári ô sancte Theodóre! Nomen tuum, & memoriále tuum favus distíllans in lábiis nostris, mel & lac sub lingua ómnium, qui tui memória delectántur. Dies glorióſæ migratiónis tuæ, dies lætítiæ, exsultémus, & lætémur in ea.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: ingrédere in réquiem meam: Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia te vidi.

Glória Patri. Quia te vidi.

Digitized by Google

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap* 12.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua. De Homil. S. Gregórii Papæ *Homil.* 13 *in Evang.*

SEd véniens Dóminus, quid servis vigilántibus exhíbeat, audiámus. Amen dico vobis, quòd præcínget se, & fáciet eos discúmbere, & tránsiens ministrábit illis. Præcínget se, ideſt ad retributiónem præparábit: & fáciet illos discúmbere, ideſt ætérna réquie refovéri. Discúmbere quippe nostrum in regno quiéscere est. Unde surſum Dóminus dicit: Véniet, & recúmbent cum Abraham, Isaac, & Jacob. Tránsiens autem Dñus ministrat, quia lucis suæ illustratióne nos sátiat. Transíre verò dictũ est, cùm de judício ad regnum redit. ℟. Iſte est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce Homo sine quéla, verus Dei cultor, abstinens se ab omni ópere malo, & permanens in innocéntia sua. Ipſe.

Lectio viii.

SEd quid si servi in prima vigília negligéntes exístunt? Prima quippe vigília, primævæ ætátis custódia est; sed neque sic desperándum est, & a bono opere cessándum: nam longanimitátis suæ patiéntiam insínuans Dóminus, subdit: Et si vénerit in secúnda vigília, & si in tértia vigília vénerit, & ita invénerit, beáti sunt servi illi. Prima quippe vigília, primævum tempus est, ideſt puerítia. Secúnda, adolescéntia, vel juvéntus, quæ auctoritáte sacri elóquii unum sunt, dicénte Salomóne: Lætáre júvenis in adolescéntia tua. Tértia autem senéctus accípitur. ℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus Dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Le-

Digitized by Google

Lectio ix.

QUi ergo vigiláre in prima vigília nóluit, custódiat vel secúndam: ut qui convérti a pravitátibus suis in puerítia negléxit ad vias vitæ, saltem in témpore juventútis evígilet. Et qui evigiláre in secúnda vigília noluit, tértiæ vigíliæ remédia non amíttat: ut qui in juventúte ad vias vitæ non evígilat, saltem in senectúte resípiscat. Deus despícitur, & exspéctat: contémni se videt, & révocat: injúriam de contémtu suo súscipit, & tamen quandóque reverténtibus étiam præmia promíttit.

Si venerit in Quadrag nona lect. erit de Hom. Fer. cum com. in laud.

Vesperæ de seq. Comm. præcedentis.

DIE XII. FEBRUARII.

In Festo S. Hygini Papæ, & Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Martyris. Oratio, Infirmitátem xxvii.

Pro commem. S. Theodori, Ant. Hic vir, despíciens. ℣. Justum. Oratio, ut supra. 704.

In primo Nocturno Lectiones de Script. occur. nisi venerit in Quadrag. quia tunc leguntur de Actibus Apostolorum, A Miléto, de eodem Communi xxx.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

HYginus Athenién-sis, Philósopho Patre, cùm jam Románæ Eccléſiæ Présbyter esset, Cleri suffrágiis Telésphoro suffectus est. Sedit in sancta Petri Sede, Imperatóre Antonino Pio Augústo, annos tres, menses úndecim, dies vigínti octo. Ubi primùm Póntifex renuntiátus est, Clericórum Ordines in suos gradus distínxit; ac fecit, ut in iis Eccléſiis, quas Títulos vocant, tum primárii ministri, tum álii essdem subjécti adéssent, qui fidélibus, cùm res postuláret, sacra ministrárent.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit eum. Et

Lectio v.

INstítuit etiam, ne absque celebratióne Mis-

Digitized by Google

ſæ, Templa, vel Oratória ſacro ritu conſecrarèntur; ne inconſúlto Epíſcopo, vel nova conſtrueréntur, vel jam conſtrúcta deſtrueréntur; & ne matéries ad ſacrum illum uſum congésta, & deſtináta in prophános uſus converterétur. Edíxit prætérea, ut patríni baptísmo adéſſent, qui de ſacro fonte infántes levárent: ne quis Epíſcopus reus críminis damnarétur, níſi a Comprovinciálibus Epíſcopis ejus cauſa probè diſcuſſa fuíſſet. Cuncta hæc ejus título ac nómine ſancíta exſtant. Tres ordinatiónes hábuit menſe Decémbri, in quibus creávit Epíſcopos ſex, Presbyteros quíndecim, Diáconos quinque.

℟. Deſidérium ánimæ ejus tribuíſti ei Dómine: Et voluntáte labiórum ejus non fraudáſti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: poſuíſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo. Et voluntáte.

Lectio vi.

CUm autem paulò ante Juſtínus clariſſimus philósophus & Chriſti martyr ſcripſíſſet Apologíam pro religióne Christiána ad Imperatórem Antoníum Pium Augústum, obtínuit, ut perſecútio deſæviret. Hinc a Christianórum cæde, non quidem omníno, plúrimum tamen, público príncipis edícto temperátum eſt. Sanctíſſimo tamen Paſtóri, cujus cura Domínico gregi conſúltum fúerat, párcitum non fuit: nempe hic glorióſo martyrio, ne anteceſſóribus diſsímilis eſſet, innocentíſſimam vitam terminávit anno Dómini centéſimo quinquagéſimo octávo, die undécima Januárii. Sepúltus eſt in Vaticáno.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónâ pulchritúdinis póſuit ſuper caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intellécus: & aqua ſapiéntiæ ſalutáris potávit illum. Et.

Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno Homilia in Euangel. Si quis venit, ut in Comm. unius Martyris xxxvii. & ſi fuerit in Quadrag. ix. lectio de Homilia Feriæ cum ejus commem. in laudibus.

In ii.

Digitized by Google

In ii. Vesperis a Capit. de S. Gregorio II. Comm. S. Hygini.

DIE XIII. FEBRUARII.

In Festo S. Gregorii II. Papæ, & Confess.

Duplex.

Oratio.

EXáudi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti Gregórii confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: & qui tibi dignè méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Pro S. Hygino, Ant. Qui vult. ℣. Justus. Oratio, Infirmitátē de Comm. xii.

Lectiones primi Nocturni de Script. occurren. & si venerit in Quadrag. erunt de libro Ecclesiastici, Laudémus viros, ut in Communi Confess. Pontif. lxxiv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GRegórius, hujus nóminis secúndus, natióne Románus, Patre Marcéllo, anno Christi septingentésimo décimo quarto mirábili totius Cleri & pópuli concórdia ad supremum Ecclésiæ Pontificátum evéctus est. Hic a puerítia divíno cúltui addíctus in Patriarchío sub beáti Sérgii óculis, & disciplína víxerat, Subdiáconi primùm, tum facellárii múnere functus. Mox bibliothécæ cura illi crédita, ad Diaconátus tandem ordinem promótus, in régiam urbem unà cum sanctíssimo Papa Constantíno profectus est. Ibi ab Imperatóre de nonnúllis capítibus interrogátus, cùm sacrárum litterárum perítissimus esset, & constantíssimus rerum Ecclesiasticárum defénsor, óptima, & cathólica respónsióne príncipi satisfécit. ℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. ℣. Manus enim mea auxiliábitur ei. ℟. Nihil profíciet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

URbis mœnia, contra Langobardórum excursiónes áliqua ex parte reparávit. Aliquot Basilicas, témporum injúria collápsas, restítuit. Urbána monastéria fere deserta, & mónachos in prístinam formā & disciplínam redégit. Immo post mortem

Digitized by Google

Nónnitæ matris, patérnam domum in Eccléſiam, & monaſtérium commutávit, quod multis prædiis inſtrúctum relíq it. Corbiniánum, & Bonifácium viros Apoſtólicos, ſpíritu plenos, in Germániam miſit ad prædicándum Gentílibus Chriſti Euangélium, eósque ſacris Epiſcopátus inſulis decorávit, poſtquam innúmeram Paganórum multitúdinem ab éis ad Chriſti fidem convérſam fuſſe accepíſſet. Ut omnes óptimi Paſtóris partes impléret, óptimis légibus Eccleſiáſticam diſciplínam, & Chriſtianórum mores inſtrúxit. Géminam Synodum Romæ hábuit, álteram advérsùs illícitæ conjúgia, álteram advérsùs Iconoclástas.

℟. Póſui adjutórium ſuper poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David fervum meum, óleo ſancto meo unxi eum; Manus.

Lectio vi.

LEónem Iſáurum ſacrárum Imáginum, deſtructórem váriis epíſtolis ab illa hæreſi removére, omníque illum officiórum génere ſibi demeréri ſtúduit; cùm tamen hic ad ſcéleris cúmulum, óptimum Pontíficem neci trádere ferro ſéxies, ſemel auro & munéribus corrúmpere, quamvis fruſtra, tentáſſet. Luitprándo cum Exárcho ad excídium Úrbis properánti, ſanctiſſimus Póntifex, Dei fretus præſídio, ad prata Neróonis occúrrit, & piis mónitis regis ánimum ita mollívit, ut non jam hoſtis, ſed pius adorátor enſem & corónam Príncipi Apoſtolórum obtúlerit. Cùm autem Imperátor deſtructiónem machinarétur, eúndem diro anathémate pérculit, & ſnito cum Francis fœdere, ab ſmpio molímine detérruit. Rebus demum præcláre geſtis, quibus máximis quibúſque prædeceſſórum ſuórum æquiparátur, pié óbiit in Dómino ſexto Pontificátus anno, & in Baſílica noſtra cónditus eſt.

℟. Iſte eſt, qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & omnis terra doctrínâ ejus repléta eſt: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iſte eſt, qui contémſit vitam mundi, & pervénit ad

ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangel. Vigilate. De Comm. Confess. Pontif. lxxvii.

Si hoc festum celebretur in Quadrag. Lectio ix. de Homilia Feriæ curr. & de ea fit comm. in laudibus. In ii. Vesperis a Capit. de S. Vitaliano. cum comm. S. Gregorii, Fer. & S. Valentini martyris.

DIE XIV. FEBRUARII.

In Festo S. Vitaliani Papæ, & Confessoris.

Duplex.

Oratio, Da quæsumus, ut in Comm Conf. Pont. xii. Pro S. Gregorio, Ant. Dum esset summus Pontifex. V. Justum. Orat. Fæudii, ut lup. 709. Postea fit comm. S. Valentini mart. Ant. Iste sanctus. V. Glória & honóre. R. Et constituísti.

Oratio.

PRæsta, quæsumus omnípotens Deus: ut qui beáti Valentíni mártyris tui natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, ejus intercessióne liberémur. Per Dóminum. In primo Nocturno Lectiones de Script. occurr. Sed si venerit in Quadrages. de Libro Ecclesiastici, Laudémus viros, ut in Comm Confes. Pontificis lxxiv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

VItalíanus, patria Signiénsis, natióne Campánus, Anastásio patre, duóbus feré ménsibus ab Eugénii hujus nóminis primi óbitu, non sine públicæ bonórum ómnium gratulátione, in ejus locum subrogátus fuit. Vir sanè disciplínæ, ac régulæ Ecclesiásticæ amantíssimus & retinentíssimus. Illam in vigóre suo, ut a prædecessóre lætus accéperat, ita sédulus successóri reliquit; & nihil unquam omísit, quod ad illíus splendórem servándum perti*n*éret.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

V. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

NUlli labóri, nulli pepércit indústriæ, ut Orientálem Eccléstam, jam diutúrno schísmate a Romána separátam, & Con-

Digitized by Google

Constántium Imperatórẽ, Heráclii nepótem, Monothelitárum fautórem, impíſque auctórem typi ad meliórem frugem redúceret. Eódem ánimo & fidẽ Petrum Patriárcham Constantinopolitánum, ſcriptis ad eum líteris, hortátus eſt ad reddéndam Eccléſiæ pacem, & fidem Cathólicam amplecténdã.

℣. Póſui adjutórium ſuper poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

VArias ſcripſit epiſtolas, ut ſacrórum Cánonum indemnitáti, & divínæ fidei propagatióni conſúleret. In id præſértim paſtorália illíus cura incúbuit, non ſine próſpero evéntu. Religiónem enim in Anglia collabéntem reſtítuit: & cùm ibi eſſet ſacrórum miniſtrórum penúria, magnum Theodórum Tharſénſem, & Adriánum Abbátem eò miſit: illum quidem, ut Eccléſiæ Anglicánæ Primas eſſet; hunc verò, ut monáſticam diſciplínam reſtaurãret. Cùm demum illíus pietas multùm, diúque refulſiſſet, ac ſedíſſet annos quatuórdecim, & menſes quinque, ex hac vita ad Deum migrávit, & in Vaticáno ſepúltus eſt anno Chriſti ſexcentéſimo ſexagéſimo nono.

℟. Iſte eſt, qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & omnis terra doctrínã ejus repléta eſt: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iſte eſt, qui contémſit vitam mundi, & pervénit ad cæléſtia regna. Ipſe intercédat.

Glória Patri. Ipſe.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangel. Homo péregrè, ut in Comm. Confeſſ. Pontif. lxxi. Et ſi fuerit in Quadrag. ix. Lectio erit de Homilia Feriæ, cum comm. ejuſdem.

In Laudib. fit commem. S. Valentini mart.

Veſperæ a Capit. de ſequenti. Commem. præcedentis Feriæ, & SS. Fauſtini, & Jovitæ martyrum.

DIE XV. FEBRUARII.

In Feſto S. Franciſci Saleſii Epiſc. & Conf. Duplex.

Oratio.

DEus, qui ad animárum ſalútem beátum

Digitized by Google

ánum Francíscum Cónfessórem tuum atque Pontíficem, ómnibus ómnia fáctum esse voluísti; concéde propítius; ut charitátis tuæ dulcédine perfúsi, ejus dirigéntibus mónitis, ac suffragántibus méritis ætérna gáudia consequámur. Per Dóminum.

Postea fit comm. S. Vitaliani. Ant. Dum esset summus Póntifex. ℣. Justum. Orat. D a quæsumus, de Communi lxxiv.

Et fit comm. Fer. SS. Faustini & Jovitæ mart. Ant. Istórum est enim. ℣. Lætámini ℟. Et gloriámini. de Comm. plurim. Mart. xliv.

Oratio.

DEus, qui nos ánnua sanctórum mártyrum tuórum Fanstíni & Jovítæ solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Script. occurr. Si venerit in Quadrag. Fidélis sermout in Comm. Confess. Pontif. lxiv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

FRancíscus in óppido Salésio, unde famíliæ eo[illegible]ónien[illegible]; pii & nob[illegible]bus paréntibus natus, [illegible]téneris annis futúræ sa[illegible]ctitátis indícia præbui[illegible]mórum innocéntia, & [illegible]vitáte. Adoléscens lil[illegible]tálibus disciplínis eru[illegible]tus, mox Philosophíæ Theologíæ Parísiis 6[illegible]ram dedit: & ne quid[illegible]bi deésset ad ánimi cul[illegible]ram, Juris utriúsque l[illegible]ream summa cum la[illegible]Patávii obtínuit. In sa[illegible]æde Lauretána perpét[illegible]virginitátis votum, q[illegible]pridem Parísiis se obstr[illegible]xerat, innovávit: a cu[illegible]virtútis propósito nu[illegible]unquam dæmonum fr[illegible]dibus, nullis sénsuum [illegible]lécebris pótuit dimové[illegible]

℟. Invéni David serv[illegible]meum, óleo sancto n[illegible]unxi eum: * Manus en[illegible]mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet ini[illegible]eus in eo, & fílius iniqui[illegible]tis non nocébit ei. Man[illegible]

Lectio v.

RECusáta in Sabáu[illegible]Senátu amplíssi[illegible]dignitáte, Clericáli m[illegible]tiæ nomen dedit: tum [illegible]cerdótio initiátus, & [illegible]nevénsis Eccléſiæ præ[illegible]sitúram adéptus, ejus n[illegible]neris partes ádeo perfé[illegible]explévit, ut eum Gra[illegible]

Digitized by Google

rius Episcopus vindicándis ab hæresi Calviniána Chaballicénsibus, aliísque Genévæ finítimis pópulis, divíni verbi præcónem destinárit. Quam expeditiónem álacri ánimo suscípiens, aspérrima quæque perpéssus est, sæpe ab hæréticis conquisítus ad necem, varísque calúmniis & insídiis vexátus. Sed inter tot discrímina, & agónes, insuperábilis ejus constántia semper enítuit; Deíque ope protéctus, septuagínta duo míllia hæreticórum ád Cathólicam fidem reduxísse dícitur, inter quos multi nobilitáte, & doctrína insígnes numerántur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

MOrtuo Granério, qui eum sibi coadjutórem decérni curáverat, Episcopus consecrátus, sanctitátis suæ rádios circumq. áque diffúdit, zelo Ecclesiásticæ disciplínæ, pacis stúdio, miseri-córdia in páuperes, omnísque virtúte conspícuus. Ad divíni cultus augméntum novum Ordinem sanctimoniálium instítuit, a Visitatióne beátæ Vírginis nuncupátum, sub régula sancti Augustíni: cui áddidit constitutiónes, sapiéntia, discretióne, & suavitáte mirábiles. Suis étiam scriptis cæléstem doctrína refértis Ecclésiam illustrávit, quibus iter ad Christiánam perfectiónem tutum & planum demónstrat. Annum dénique agens quinquagésimum quintum, dum e Gállia Annésium regrédirur, post Sacrum in die sancti Joánnis Euangelístæ Lugdúni celebrátum, grávi morbo corréptus, sequénti die migrávit in cælum, anno Dómini millésimo sexcentésimo vicésimo secúndo: Ejus corpus Annésium delátum, in Ecclésia moniálium dicti Ordinis honorífice cónditum fuit, cœpítque statim miráculis claréscere. Quibus rite probátis, ab Alexándro séptimo Pontífice Máximo in Sanctórum número relátus est, assignáta ejus festivitáti die vicésima nona Januárii.

℟. Iste

Digitized by Google

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: ℣. Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno Homilia in Euang. Homo péregrè. ut in Communi Conf. Pontif. lxxi.

Lectio ix.

SS. Faustini, & Jovitæ Martyrum.

FAustínus, & Jovíta fratres nóbiles Brixiáni, in multis Itáliæ úrbibus, quò vincti, sæviénte Trajáni persecutióne, ducebántur, acerbíssima supplícia perpéssi, fortes in Christiánæ fidei confessióne perstitérunt. Nam Brixiæ diu vínculis constricti, feris étiam objécti, in ignémque conjécti, & a béstiis, & a flamma íntegri & incólumes servátisunt: inde verò iísdem caténis colligáti Mediolánum venérunt: ubi eórum fides tentáta exquisitíssimis torméntis, tanquam ígne aurum, in cruciátibus magis enítuit. Póstea Romam missi, ab Euarísto Pontífice confirmáti, ibi quoque crudelíssimè torquéntur. Dénique perdúcti Neápolim, in ea étiam urbe váriè cruciáti, vinctis mánibus, pedibúsque in mare demerguntur, unde per Angelos mirabíliter erépti sunt. Quare multos & constántia in torméntis, & miraculórum virtúte ad Christi fidem convertérunt. Postrémò redúcti Brixiam instio suscépti ab Adriáno impérii, secúri percússi, illústrem martyrii corónam accepérunt.

Te Deum laudamus 18.

Si verò venerit in Quadrag. ix. Lectio de Homilia Feriæ curr. & in Laud. fit comm. de ea, & SS. Faustini, & Jovitæ mart.

In secúndis Vesperis commem. S Martinæ virg. & mart. & Feriæ.

DIE XVI. FEBRUARII.

In Festo S. Martinæ Virginis & Mart.

Semiduplex.

Ant. Veni sponsa Christi. ℣. Spécie tua. ix. Inténde.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ miracúla étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut

ut qui beátæ Martínæ vírginis, & mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Postea tit com. Feriæ.

Ad Matut. Invitat. Regem Vírginum Dóminũ, * Veníte, adorémus.

Psalm. Venite 2.

Hymnus.

MArtínæ célebri pláudite nómini,
Cives Romúlei, pláudite glóriæ:
Insignem méritis dícite vírginem,
Christi dícite mártyrem.
Hæc dum conspícuis orta paréntibus,
Inter delícias, inter amábiles
Luxus illécebras dítibus áffluit
Faustæ munéribus domus.
Vitæ despícions cómmoda, dédicat
Se rerum Dómino, & munífica manu
Christi paupéribus distríbuens opes,
Quærit præmia Cælitum.

NOn illam crúcians úngula, non feræ,
Non virgæ horríbili vúlnere cómmovent;
Hinc lapsi e Súperum sédibus Angeli
Cæléstí dape récreant.
Quin & depósita sævítie leo,
Se rictu plácido prójicit ad pedes:
Te Martína tamen dans gládius neci,
Cæli cœtibus ínserit.
Te, thuris rédolens ara vapóribus,
Quæ fumat, précibus júgiter ínvocat,
Et fálsum périmens auspícium, tui
Delet nóminis ómine.
A nobis ábigas lúbrica gáudia
Tu, qui Martyribus éxter ades, Deus
Une & Trine: tuis da fámulis jubar,
Quo clemens ánimos beas. Amen.

In primo Nocturno Lectiones de Script. occurr. vel, si venerit in Quadrag. de libro Ecclesiastici Confitébor ut in Comm. Virginum cxv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MArtína virgo Romána, patre consulári, illústri génere nata, téneris adhuc annis orbáta paréntibus, Christiánæ pietátis ardóre succénsa,

Digitized by Google

sa, divítias, quibus affluébat, mira in páuperes liberalitáte distríbuit. Sub Alexándro príncipe, cùm deos inánes cólere juberétur, immáne fácinus summa libertáte detestátur. Quapróper cterum átque cterum affécta verbéribus, uncis, úngulis férreis, testárum fragméntis lacerata, acutíssimis gládiis membrátim concísa, ádipe ferventi perúncta, demum in amphitheátro damnátur ad bétias; a quibus illæsa divínitus evádens, in ardénte rogum injécta, incólumis pari benefício servátur.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: *Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Ex ejus tortóribus nonnúlli, miráculi novitáte correpti, Dei aspiránte grátia, Christi fidem amplexi, post cruciátus gloriósam martyrii palmam cápitis abscissióne promeruére. Ad ejúsdem preces nunc terræmótibus exórtis, nunc ignibus e cælo tonánte delápsis, deórum templa prostráta sunt, & simulácra consúmta. Interdum ex vulnéribus lac cum sánguine erúpit, splendórque nitidíssimus, ac suavíssimus odor e córpore emanávit: interdum sublímis régia in sede divínis láudibus unà cum Cælítibus interésse visa ést.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: *Propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Propterea.

Lectio vi.

Hisce prodígiis, ejúsque in primis constántia, ácriter permótus judex, caput vírgini áputári præcépit; qua perémta, audítáque de cælo voce, qua ad Súperos evocabátur, urbs tota contremuit, ac multi idolórum cultóres ad Christi fidem cónversi sunt. Sacrum Martínæ corpus, sedénte sancto Urbáno primo, martyrio affectum; Urbáno octávo Pontífice Máximo in pervetústa ejúsdem Eccléfia, ad Mamertínum cárcerem in Capitolíni clivi radícibus; cum sanctórum mártyrum Coneórdii, Epiphánii, & sóciis corpóribus repértum,

Digitized by Google

tum, eódem loco in melióremformam redácto, atque decéntiùs ornáto, magno pópuli concúrsu, totíus Urbis lætítia, solémni ritu ac pompa repósitum est.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia, & exsultatióne. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. * Afferéntur. Glória Patri. * Afferéntur.

In tertio Nocturno, Homilia in Euang. Símile erit regnum cælórum decem virgínibus de Comm. Virginum cxi.

Si hoc Festum celebretur in Quadrag. Lectio ix. erit de Homilia Feriæ, cum ejus comm. in Laudibus.

Ad Laudes, Hymnus:

TU natále solum prótege, tu bonæ
Da pacis réquiem Christíadum plagis;
Armórum strépitus, & fera prælia
In fines age Thrácios
Et regum sócians ágmina sub crucis
Vexíllo, Sólymas néxibus éxime,
Vindéxque innócui sánguinis, hósticum
Robur fúnditus érue.
Tu nostrum cólumen, tu decus ínclitum,
Nostrárum obséquium réspice ménsium;
Romæ vota líbens éxcipe, quæ pio
Te ritu canit, & colit.
A nobis ábigas lúbrica gáudia
Tu, qui Martyribus dexter ades, Deus.
Une, & Trine: tuis da símulis jubar,
Quo clemens ánimos beas. Amen.

In secundis Vesperis a Capit. fit de S. Ignatio Episc. & Mart. cum commem. S. Martinæ.

DIE XVII. FEBRUARII.

In Festo Sancti Ignatii Episc. & Mart.

Semiduplex.

Oratio, Infirmitátem, de Communi unius Martyris xxvii.

Pro commem. S. Martinæ, Ant. Veni sponsa Christi. ℣. Diffúsa. Oratio, Deus, qui inter cétera, ut supra 715.

Deinde de Feria, si fuerit in Quadrag.

Lection. i Noct. de Script. occur. Sed si venerit in Quadrages. seguntur de Actibus Apostolorum, A Miléto, de eod. Comm. usq.

in

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Hieronymi Presbyteri de Scriptoribus Ecclesiásticis.

Lectio iv.

IGnátius Antiochénæ Ecclésiæ tértius post Petrum Apóstolum Epíscopus, commovénte persecutiónem Traiáno, damnátus ad béstias, Romam vinctus mittitur: Cùmque návigans Smyrnam venísset, ubi Polycárpus audítor Joánnis Epíscopus erat, scripsit unam epístolam ad Ephésios, álteram ad Magnesiános, tértiam ad Trallénses, quartam ad Romános: & inde egrédiens scripsit ad Philadélphios, & ad Smyrnæos, & própriam ad Polycárpum, commendans illi Anthiochénsem Ecclésiam: in qua & de Euangélio, quod nuper a me translátum est, super persóna Christi ponit testimónium.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam: & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit

Lectio v.

Dignum autem vidétur, quia tanti viri fécimus mentiónem, & de epístola ejus, quam ad Romános scribit, paucá pónere. De Syria usque ad Romam pugno ad béstias in mari, & in terra, nocte diéque ligátus cum decem leopárdis, hoc est milítibus, qui mè custódiunt; quibus & cùm beneféceris, pejóres fiunt: Iníquitas autem eórum mea doctrína est: sed non ideíreo justificátus sum. Utinam fruar béstiis, quæ mihi sunt præparátæ; quas & oro mihi velóces esse ad intéritum, & ad supplícia, & állici ad comedéndum me, ne, sicut & aliórum Mártyrum, non áudeant corpus attíngere. Quòd si venire nolúerint, ego vim fáciam, ego me urgébo, ut dévorer. Ignóscite mihi fílioli: quid mihi prosit, ego scio.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et

Le-

Digitized by Google

Lectio vi.

NUnc incípio Christi esse discípulus, nihil de his, quæ vidéntur, desíderans, ut Jesum Christum invéniam. Ignis, crux, béstiæ, confráctio óssium, membrórum divísio, & totíus córporis contrítio; & tota torménta diáboli in me véniant: tantùm ut Christo fruar. Cúmque jam damnátus esset ad béstias, & ardóre patiéndi rugiéntes audíret leónes, ait: Fruméntum Christi sum, déntibus bestiárum molar, ut panis mundus invéniar. Passus est anno undécimo Trajáni. Relíquiæ córporis ejus Antiochíæ jacent extra portam Daphníticam, in cœmetério.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: *Et coróna pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus, & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* 12.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cádens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 51. in Joann. sub med.

IPse Dóminus Jesus erat granum mortificándi, & multiplicándum: mortificándum infidelitáte Judæórum, multiplicándum fide populórum. Jam verò exhórtans ad passiónis suæ sectanda vestígia, Qui amat, inquit, ánimam suam, perdet eam. Quod duóbus modis intélligi potest. Qui amat, perdet; id est, si amas, perdes. Si cupis vitam tenére in Christo, noli mortem timére pro Christo. Item álio modo: Qui amat ánimam suam, perdet eam: noli amáre, ne perdas: noli amáre in hac vita, ne perdas in ætérna vita.

℟. Coróna áurea super caput ejus, *Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, & opus fortitúdinis.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Le-

Lectio viii.

HOc autem, quod pœ-
riùs dixi, magis
habére videtur Evangé-
licus sensus. Séquitur enim:
Qui odit ánimam suam
in hoc mundo, in vitam
ætérnam custódit eam. Ergo,
quod supràdictum est,
qui amat subintelligitur,
in hoc mundo, ipse útique
perdet: qui autem odit,
útique in hoc mundo, in
vitam ætérnam ipse custó-
dit eam. Magna, & mira
sententia, quemádmodum
fit, hóminis in ánimam suã
amor ut péreat, ódium ne
péreat. Si malè amáveris,
tunc odísti: si bene óderis,
tunc amásti. Felíces, qui
odérunt custodiéndo, ne
perdant amándo.

℟. Hic est veré martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit. * Qui minas júdicum non timuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Qui minas júdicum. Glória Patri. Qui minas júdicum.

Lectio ix.

SEd vide ne tibi subrépat, ut ipsum velis interficere, & non intelligéndo, quòd debes odísse in hoc mundo ánimam tuam. Hinc enim quidam malígni atque pervérsi hómines, & in ipsis crudelióres, & sceleratióres homicídas, flammis se donant, aquis se præcípitant, præcípitio se collídunt, & périmunt. Hoc Christus non docuit: immo étiam diábolo præcipítium suggerénti respóndit: Redi retro Sátanas: scriptum est, Non tentábis Dóminum Deum tuum. Petro autem dixit, significans qua morte clarificatúrus erat Deum: Cùm esses júnior, cingébas te, & ambulábas quò volébas: cùm autem senúeris, alter te cinget, & feret quò tu non vis. Ubi satis exprésserit, non a se ipso, sed ab álio debére occídi, qui vestígia séquitur Christi.

Te Deum laudámus.

Si venerit in Quadragesima lectio de Homilia Feriæ, & de ea fit commemoratio in Laudibus, ac secundis Vesperis.

Vesperæ de sequenti cum commemoratione præcedentis, ac S. Simeonis Episc. & Mart.

Digitized by Google

DIE XVIII. FEBRUARII.

In Festo B. Gregorii X. Papæ, & Confess.

Duplex.

Oratio, Deus, quæsumus, & reliqua omnia de Comm. Confes. Pontif. lvii. Pro comm. S. Ignatii, Ant. Qui vult venire. P. Justus. Orat. Infirmitatem de Comm. notis Martii. Deinde Feriæ occurrerit in Quadrag.

Postea de S. Simeone Episc. & Mart. Ant. Hic sanctus. Gloria, & honore. Oratio, Deus, qui nos, de eodem Comm. lxvii.

In Nocturno, qui celebratur in Quadrages. Lectiones de libro Ecclesiastici; Laudemus viros, de Comm. Conf. Pontif. lxxiv. aliàs de Script occurr.

In secundo Nocturno, de Sermone S. Maximi Epis. & Sancti &c. lxvii. & in tertio Noctur. Homil. in Evangel. Homo peregre, ut in eodem Comm. lxxi.

Lectio ix.

De S. Simeone Episc. & Mart.

SImeon filius Cleophæ, qui post Jacobum proximus Jerosolymis ordinatus Episcopus, Trajano Imperatore apud Atticum consularem est accusatus, quòd Christianus esset, & Christi propinquus; comprehendebantur enim adhuc eo tempore, quicumque ex genere David orti essent. Quare multis eruciatus tormentis, eodem passionis genere quo Salvator noster subierat, afficitur, mirantibus omnibus, quòd homo centum & viginti annorum (erat enim centum, & viginti annorum) acerbissimos crucis dolores fortiter, constanterque pateretur.

Te Deum laudamus 18.

Sed si venerit in Quadrages. nona lectio legitur de Homilia Feriæ, & ad Laud. fit commem. ejusdem, ac S. Simeonis.

In ii. Vesperis commem. Festi sequentis, & Feriæ.

DIE XIX. FEBRUARII.

In Festo S. Raymundi de Penafort Confess.

Semiduplex.

Ant. Similabo eum, &c. Deinde cum, &c. Comm. Confess. non Pontif. lxxiv.

Oratio.

DEus, qui beatum Raymundum patriæ, & Sacramenti insignem ministrum elegisti, & per maris undas mirabiliter triduanâ fide conclusa, ut ejus intercessione dignos

Digitized by Google

pœnitentiæ fructus facere, & ad æternæ salútis portum pervenire valeámus. Per Dóminum.

Et fit commem. Feriæ.

In primo Nocturno, si venerit in Quadrages. Lectiones de Libro Ecclesiastici, Beátus vir, ut in eodem Comm. secundo loco xci. aliàs de Script. occur.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BEátus Raymúndus Barcinonénsis ex nóbili família de Péñafort, Christiánæ Religiónis rudiméntis imbútus, adhuc párvulus exímiæ ánimi, & córporis índole magnum áliquid porténdere visus est. Nam adoléscens humanióres líteras in pátria profléssus, Bononiæ se cóntulit, ubi pietátis officiis, ac Pontificio, Civilíque Juri sédulò incúmbens, & doctóris láurea insignitus, ibídem sacros Cánones magna cum hóminum admiratióne est interpretátus. Ejus virtútum fama percrebréscente, Berengárius Barcinonénsis Epíscopus, cùm Roma suam ad Ecclésiam redíret, eum conveniéndi causa Bononiam iter instítuit, & tandem summis précibus, ut secum in pátriam reverterétur, obtínuit. Mox ejúsdem Ecclésiæ Canonicátu, & Præpositúra ornátus, univérso Clero, & pópulo, integritáte, modéstia, doctrína, & morum suavitáte præfúlsit, ac Deíparæ vírginis, quam singulári pietátis affécu venerábatur, honórem & cultum semper pro víribus auxit.

℣. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem, æternam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei, Et dedit.

Lectio v.

ANnum circiter quintum supra quadragésimum agens, in Ordine Fratrum Prædicatórum, solémni emíssa professióne, ut novus miles, in omni virtútum género, sed præcípuè in charitáte erga egénos, & máximè captívos ab infidélibus deténtos, se exércuit. Unde cùm ejus hortátu sanctus Petrus Nolascus (cujus ipse confessiónes audiébat) suas opes piíssimo

Digitized by Google

huic óperi conférret, tum eídem, tum beato Raymúndo, & Jacóbo primo Aragóniæ regi appárens beatíssima Virgo, gratíssimum sibi, & unigénito Fílio suo fore dixit, si in Ejus honórem instituerétur Ordo Religiosórum, quibus captívos ex infidélium tyránnide liberándi cura incúmberet. Quare colláctis inter se consíliis, Ordinem beátæ Maríæ de mercéde redemtiónis captivórum fundavérunt: cui béatus Raymúndus vérsas vivéndi leges præscripsit ad eúsdem Ordinis vocatiónem accommodatíssimas, quarum approbatiónem áliquot post annos a Gregório nono impetrávit, & dictum sanctum Petrum primum generálem Ordinis magístrum suis ipse mánibus hábitu eódem indútum creávit.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

AB eódem Gregório Romam accérsitus, & Capelláni, ac Pœnitentiárii, & Confessárii sui múnere decorátus, ejúsdem jussu, Romanórum Pontíficum decréta, in diversis Concíliis, & Epístolis sparsa, in unum Decretálium volúmen redégit. Archiepiscopátum Tarraconénsem ab ipso Pontífice sibi oblátum constantíssime recusávit: & totíus Ordinis Prædicatórum generále magistérium, quod per biénnium sanctíssime administráverat, sponte dimísit. Jacóbo Aragóniæ regi sacræ Inquisitiónis officii suis in regnis instituéndi auctor fuit. Multa patrávit mirácula; inter quæ illud claríssimum, quod ex fusula Baleári majóri Barcinónem reversúrus, strato super aquas pállio, centum sexaginta milliária sex horis confécerit, & suum cœnóbium jánuis clausis fúerit ingréssus. Tandem prope centenárius, virtútibus, & méritis cumulátus, obdormívit in Dómino anno salútis millésimo ducentésimo septuagésimo quinto, quem Clemens octávus in Sanctórum número rétulit.

℟. Justum deduxit Dóminus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei, & dedit illi scientiam sanctórum: honestávit illum in labóribus, & complévit omnia,

Digitized by Google

mnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est, qui contémsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia.

Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno Homilia in Euangel. Sint lumbi vestri, ut infra in Comm. Ixxxvii. & ix. lectio de Homilia Feriæ, cum ejus commem. in Laudibus, si venerit in Quadragesi.

Vesperæ de sequenti, comm. præced., & Feriæ.

DIE XX. FEBRUARII.

In Festo S. Scholasticæ Virginis. Duplex.

Omnia de Comm. Virg. xcvii. præter ea, quæ hic sunt propria.

Oratio.

DEus, qui ánimam beátæ vírginis tuæ Scholásticæ, ad ostendéndam innocéntiæ viam, in colúmbæ spécie cælum penetráre fecísti: da nobis ejus méritis, & précibus, ita innocénter vívere, ut ad ætérna mereámur gáudia pervenire. Per Dóminum.

Pro S. Raymundo, Ant. Hic vir despíciens.

℣. Justum. Orat. ut supra.

Postea de Feria.

In primo Nocturno Lectiones de Script. occurr. si venerit ante Quadrag. aliàs de Epist. prima B. Pauli Apost. ad Corinth. De Vírgínibus, ut in eodem Communi ciii.

In secundo Nocturno. Ex libro secúndo Dialogórum Sancti Gregórii Papæ. *Cap.* 33.

Lectio iv.

SCholástica venerábilis Patris Benedícti soror omnipoténti Dómino ab ipso infántiæ témpore dedicáta, ad eum semel per annum venire consuéverat: ad quam vir Dei non longè extra jánuam in possessióne monastérii descendébat. Quadá verò die venit ex more, atque ad eá cum discípulis venerábilis ejus descéndit frater, qui totũ diem in Dei láudibus, sacrísque colloquiis ducéntes, incumbéntibus jam noctis ténebris, simul accepérunt cibum. Cùmque adhuc ad mensam sedérent, & inter sacra colloquia tárdior se hora protráheret; eadem sanctimoniális fémina soror eius eum rogávit, dicens: Quæso te, ut ista nocte me non dé-

Digitized by Google

déleras, ut usque manè de cæléstis vitæ gáudiis loquámur. Cui ille respóndit: Quid est quod lóqueris soror? manére extra cellam nullátenus possum. Tanta verò erat cæli serénitas, ut nulla in áere nubes apparéret. Sanctimoniális autem fémina, cùm verba fratris negántis audivísset, insértas dígitis manus super mensam pósuit, & caput in mánibus omnipoténtem Dóminum rogatúra declinávit. Cùmque leváret de mensa caput, tanta coruscatiónis, & tonítrui virtus, tántaque inundátio plúviæ erúpit, ut neque venerábilis Benedictus, neque fratres, qui cum eo áderant, extra loci limen, quo consédérant, pedem movére potúerint.

℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Et.

Lectio v.

Sanctimoniális quippe fémina caput in mánibus declínans, lacrimárum flúvium in mensam fúderat, per quas serenitátem aéris ad plúviam traxit. Nec paulò tárdiùs post oratiónem inundatio illa secúta est, sed tanta fuit conveniéntia oratiónis, & inundatiónis, ut de mensa caput jam cum tonítruo leváret; quátenus unum idémque esset momentum, & leváre caput, & plúviam depónere. Tunc vir Dei inter corúscos, & tonítruos, atque ingéntis plúviæ inundatiónem, videns se ad monastérium non posse remeáre, cœpit eónqueri constrístatus, dicens: Parcat tibi omnípotens Deus, soror, quid est, quod fecísti? cui illa respóndit: Ecce rogávi te, & audíre me nolúisti; rogávi Deum meum, & audívit me: modò ergo, si potes, egrédere, & me dimíssa, ad monastérium recéde. Ipse autem exíre extra sectum non valens, qui remanére sponte nóluit in loco, manfit invítus. Sicque factum est, ut totam noctem pervígilem dúcerent, atque per sacra spiritális vitæ collóquia, sese vicária relatióne satiárent.

℣. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * propterea

patrem meum te Deum, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justitiam. Propterea.

Lectio vii.

CUmque dió áltera éadem venerábilis fœmina ad cellam própriã recessísset, vir Dei ad monastérium rédiit. Cùm, ecce, post tríduum in cella consístens, elevátis in cœlum óculis vidit pijíssimam sororis suæ ánimam de córpore egréssam; in colúmbæ spécie cœli secréta penetráre. Qui, tantæ ejus glóriæ congáudens, omnipoténti Deo in hymnis & láudibus grátias réddidit, ejúsque óbitum fratribus denuntiávit. Quos étiam próttinus misit, ut ejus corpus ad monastérium déferrent, atque in sepúlcro, quod sibi ipsi parávérat, pónerent. Quo fácto, cóntigit, ut quorum mens una semper in Deo fúerat, eórum quoque córpora nec sepultúra separáret.

℟. Assidéntur Regi vírgines post eam; * Pónuntur ejus: * Afferéntur tibi in lætítia, & exsultatióne. ℣. Spécie tua & pulchritúdine tua intende, prospere procéde, & regna. Afferéntur.

Glória Patri. Afferéntur.

In Nocturno Homilia in Evang. S. Imile erat regnum cœlorum decem Virgínibus de Comm. Virg. in cap. & ix Lectio de Hom. Fer., si hoc Festũ celebretur in Quadrag. de qua etiã fit commem. in Laudibus.

DIE XXIX FEBRUARII.

In Cathedra S. Petri Antiochiæ.

Duplex.

Officium fit ut supra in Cathedra Rom. 22 Jan. exceptis Lectionibus secundi & tertii Nocturni, quæ hìc habentur, cum commem. S. Pauli, & Feriæ, si incidat in Quadrages.

In secundo Nocturno.

Sermo Sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 23. de Sanctis.

Lectio iv.

IN stitútio solemnitátis hodiérnæ a senióribus nostris Cathedræ nomen accépit, ídeo quòd primus Apostolórum Petrus hódie Episcopátus cáthedrã suscepísse refertur. Recte ergo Ecclésia eándem sédis illíus celebrat, quam Apóstolus pro Ecclésiarum salúte suscépit, di-

dicénte Dómino: Tu es Petrus, & super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

℟. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum: tibi trádidit Deus ómnia regna mundi: * Et ídeo tibi tráditæ sunt claves regni cælórum.

℣. Quodcúnque ligáveris super terram, erit ligátum & in cælis, & quodcúnque sólveris super terram, erit solútum & in cælis. Et ídeo.

Lectio v.

Petrum ítaque fundaméntum Ecclésiæ Dóminus nominávit: & ídeo digné fundaméntum hoc Ecclésia colit, supra quod Ecclesiástici ædificii altitúdo consúrgit. Unde convenienter Psalmus, qui lectus est, dicit: Exáltent eum in Ecclésia plebis, & in cáthedra seniórum laudent eum. Benedíctus Deus, qui beátum Petrum Apóstolum in Ecclésia exaltári præcépit: quia dignum est, ut fundaméntum hoc in Ecclésia honorétur, per quod ad cælum conscénditur.

℟. Ego pro te rogávi, Petre, ne non déficiat fides tua: * Et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos.

℣. Caro & sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cælis. Et

Lectio vi.

Quod natális ergo Cáthedræ hódie cóli[illegible]tur, sacerdotále honorátur officium. Sibi hoc Ecclésiæ invicem præstant, quia tanto necésse plus habet Ecclésia dignitátis, quanto sacerdotále officium plus honóris. Cùm solemnitátem hanc Ecclésiis mérito religiósa observátio introdúxerit; mirror cur apud quosdam infidéles hódie tam pernicióssus error increverit, ut super túmulos defunctórum cibos & vina cónferant, quasi egréssæ de corpóribus ánimæ carnáles cibos sequántur.

℟. Petre, amas me? tu scis Dómine, quia amo te: * Pasce oves meas.

℣. Simon Joánnis dílige me plus his? tu scis Dómine, quia amo te. Pasce. Glória Patri. Pasce.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16.

In illo témpore: Venit Jesus in partes Cæsaréæ

rie Philippi, & interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homília sancti Leónis Papæ.

Serm. 3. in anniversar. Assumt. suæ post initium.

APóstolos Dóminus, quid de se hómines opinéntur, interrogat: & tándiu sermo respondéntium commúnis est, quándiu humánæ intelligéntiæ ambigúitas explicátur. At ubi quid hábeat sensus discípulórum exígitur, primus est in Dómini confessióne, qui primus est in Apostólica dignitáte. Qui cùm dixísset: Tu es Christus Fílius Dei vivi, respóndit ei Jesus: Beátus es Simon Bar-Jona, quia caro & sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est: ídeo, ídeo beátus es, quia Pater meus te dócuit: nec terréna opínio te fefélli, sed inspirátio cæléstis instrúxit: & non caro & sanguis, sed ille me tibi, cujus sum unigénitus Fílius, indicávit. ℟. Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? dixit Jesus discípulis suis: respóndens Petrus dixit: Tu es Christus Fílius Dei vivi: * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, & super hanc petram ædificábo Eccléstam meam. ℣. Beátus es Simon Bar-Jona, quia caro & sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui est in cælis. Et ego.

Lectio viii.

ET ego, inquit, dico tibi, hoc est, sicut Pater meus tibi manifestávit divinitátem meam, ita & ego tibi notam fácio excelléntiam tuam, quia tu es Petrus: ideſt, cùm ego sim inviolábilis petra, ego lapis anguláris, qui fácio útraque unum, ego fundaméntum, præter quod nemo potest áliud pónere: tamen tu quoque petra es, quia mea virtúte solidáris, ut quæ mihi potestáte sunt própria, sint tibi mecum participatióne commúnia. Et super hanc petram ædificábo Eccléstam meam, & portæ ínferi non prævalébunt advérsùs eam. Super hanc, inquit, fortitúdinem ætérnum éxtruam templum: & Eccléstæ meæ cælo inferénda sublímitas, in hujus fídei firmitáte consúrget. ℟. Elégit te Dóminus sa-

cer-

cerdótem tibi, ad sacrificándum ei, * Hóstiam laudis.

℣. Immola Deo sacrifícium laudis, & redde Altíssimo vota tua. Hóstiam.

Glória Patri. Hóstiam.

Si hoc Festum ante Quadrag. venerit in Sabb. vel transferatur in Feriam ii. & annus non fuerit bissextilis, legitur ix. Lectio de Hom. il. Vigil. S. Mathiæ, & de ea fit comm. ad Laudes post commem S. Pauli. In Quadrag. autem ix. Lect. erit de Homilia Feriæ occur. cum comm. de ea, & nihil fit de Vigilia, nisi in Missa.

Lectio ix.

HAnc confessiónem portæ inferi non tenébunt, mortis víncula non ligábunt: vox enim ista vox vitæ est. Et sicut confessóres suos in cæléstia próvehit; ita negatóres ad inférna demérgit. Propter quod dicit beatíssimo Petro: Tibi dabo claves regni cælórum. Et quæcúnque ligáveris super terram, erunt ligáta & in cælis: & quæcúnque sólveris super terram, erunt solúta & in cælis. Transívit quidem étiam in álios Apóstolos vis potestátis ístius, & ad omnes Ecclésiæ príncipes décreti hujus constitútio commeávit: sed non frustra uni commendátur, quod ómnibus intimátur. Petro enim ideo hoc singuláriter créditur, quia cunctis Ecclésiæ rectóribus Petri forma præpónitur. Manet ergo Petri privilégium, ubicúnque ex ipsíus fertur æquitáte judícium. Nec nímia est vel sevéritas, vel remíssio, ubi nihil erit ligátum, nihil solútum, nisi quod beátus Petrus aut sólverit, aut ligáverit.

Te Deum laudámus.

In ii. Vesperis post commem. S. Pauli fit commem. Festi sequentis, & Feriæ.

DIE XXIII. FEBRUARII.

In Festo sanctæ Margaritæ de Cortona.

Semiduplex.

Ant. Símile est regnum cælórum. ℣. Spécie tua, ut in Comm. non Virg. ex ix.

Oratio.

DEus, qui fámulam tuam Margarítam de perditiónis via ad salútis trámitem misericórditer reduxísti: eádem nobis miseratióne concéde, ut quam priùs errántem sectári non erubúimus, mox

mox pœniténtiam Impígre sequi glorièmur. Per Dóminum nostrum &c.

Fit comm. Feriæ.

Lectiones primi Nocturni, si venerit in Quadrag. Mulierem, fortem cxx. ut in eodem Comm. aliàs de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MArgarita, a loco dormitiónis, Cortonénsis appellàta, Laviáni in Túscia ortum hábuit. Primis adolescéntiæ suæ annis mundi voluptátibus capta in Montis Politiáni civitáte vanam & lábricam vitam duxit; sed cùm amásium ab hóstibus fœdè transfóssum indício canis in fóvea sub strue lignórum tumulátum fortúitò repertísset, illico facta est manus Dómini super eam, quæ magno culpárum suárum mœróre tacta, éxiit foras, & flevit amárè. Itaque Laviánum revérsa, crine detónso, neglécto cápite, pulláque veste contécta, erróribus suis, mundíque illécebris núntium misit; inque ædibus Deo sacris, fune ad collum alligáto, humi procúmbens, ab ómnibus, quos ántea móribus suis palam offénderat, véniam exorávit. Mox Cortónam profécta in cínere, & cilício ab se læsam Dei majestátem placére stúduit, donec post triennále virtútum experiméntum a Frátribus Minóribus spirituális vitæ dúcibus Tértii Ordinis hábitum impetrávit. Uberes exínde lácrimæ ei familiáres fuérunt, atque ima suspíria a tanti ánimi contritióne ducta, ut diu elínguis consísteret. Léctulus nuda humus, cervical lapis, aut lignum porréxit, atque ita noctes insómnes in cæléstium meditatióne tráhere consuévit, nullum ámpliùs pravum desidérium perpéssa, dum bonus Spíritus prómtior infírmam carnem ad subeúndos labóres erigébat.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio v.

A Dæmone insídiis, funestísque conátibus lacessíta, múlier fortis hostem ex verbis detéctum,

ctum, semel, atque iterum invícta répulit. Ad eludéndum vanæ glóriæ lenocínium, quo a malo spíritu petebátur, prætéritos mores suos per vicos, & platéas alta voce accusáre non déstitit, omni supplício sè ream inclámans: nec nisi a Confessário detérrita in speciósam fáciem, olim ímpuri amóris causam, sævíre abstínuit, ægre ferens suam formam longa carnis maceratióne non aboléri. Quibus, aliísque magnæ pœniténtiæ argumentis suórum críminum labe expiáta, atque ita de se triumphátrix, ut sensus planè omnes a mundi illécebris custodíret, digna facta est, quæ sæpe Dómini consuetúdine fruerétur. Ejúsdem quoque Christi, & Vírginis Matris dolórum, quod ipsa ardénter expetíerat, párticeps facta, cunctis sénsibus destitúta, & verè mórtua, interdum visa est. Ad eam proínde véluti ad perfectiónis magístram ex dístitis étiam regiónibus plúrimi conveniébant: ipsa verò, cæléstí, quo erat perfúsa, lúmine córdium secréta, conscientias hóminum, immo & peccáta in remótis licèt pártibus Deum offendéntium, cum dolóre, & lácrimis déregens, summáque in Deum, & Próximum charitáte fervens ingéntem animárum fructum operáta est. Ægris ad se venténtibus salútem, obséssis a dæmone liberatiónem impetrávit. Púerum defúnctum lugénte matre ad vitam redúxit. Imminéntes bellórum tumúltus assíduis oratiónibus sedávit. Dénique summæ pietátis opéribus vivos, & mórtuos sibi demérui.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Propterea.

Lectio vi.

TOt sanctis opéribus occupáta de rigóre, quo ássidue corpus suum exercébat, nihil remísit; neque a stúdio cæléstia meditándi se avélli passa est, in utro que vitæ génere planè admiránda, utránque sorórem Magdaléna, & Martham réferens. Tandem pro se Dóminum orans, ut ex hac valle lacrimárum sursum

in

in cæléstem pátriam evocarétur, exaudíta est orátio ejus, die, atque hora dormitiónis ei patefáctis. Méritis ítaque, & laudibus plena, ac cæléstibus donis cumulata, cœpit córporis víribus destítui, perque dies decem & septém nullo cibo, sed divínis tantùm colóquiis refécta est: tùm sanctíssimis Ecclésiæ Sacraméntis rite suscéptis, vultu hílari, atque óculis in cælum convérsis octávo Caléndas Mártias, anno ætátis quinquagésimo, suæ conversiónis vicésimo tértio, humánæ verò salútis millésimo ducentésimo nonagésimo séptimo, felix migrávit ad Sponsum. Corpus in hanc usque diem végetum, incorrúptum, illæsum, & suáviter olens summa religióne cólitur in Ecclésia Fratrum Minórum, quæ jam ab eádem Margaríta appellátur. Miráculis continuò flóruit, quibus permóti Romani Pontífices ad augéndum ejus cultum plúrima liberáliter indulférunt. Benedíctus verò decimustértius in festo Pentecóstes die sextadécima Maji anni millésimi septingentésimi vicésimi octávi solémnem ejus Canonizatiónem religiosíssimè celebrávit.

℟. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, & laudent eam in portis ópera ejus, Múlier.

Glória Patri. Múlier.

In tertio Nocturno Homilía in Euangel. Símile est regnum cælórum thesáuro. de Comm. non Virgin. cxxiii. Nona lectio de Homilia Feriæ, si hoc Festum inciderit in Quadrag. & fit cómem. de ea in Laud. In anno verò non bissextili ante Quadrag. nona lectio legitur de Homil. Vigil. S. Mathiæ Apost. in Euangel. Hoc est præcéptum meum, cum comm. ejusdem Vigil. in Laudibus.

Ad Benedict. Ant. to. 4. Ut cognóvit, respuit Seráphici Ordinis Magdaléna: dimíssa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multùm.

Ad Magnificat in ii. Vesperis, in anno bissext. Ant. to. 8. Ego dilécto meo, & ad mè convérsio ejus, invéni què díligit ánima mea, ténui eum, nec dimíttam.

Fit

Fit comm. fer. si venerit in Quadragesima.

In anno verò communi Vesperæ integræ erunt de S. Mathia Apostolo, cum comm. Feriæ tantùm, si venerit in Quadragesima.

DIE XXIII. vel XXIV. FEBRUARII.

Anno bissextili.

In Vigilia sancti Mathiæ Apostoli.

Si non venerit in Quadrag. tres Lection. leguntur de Homil. in Euangel. Hoc est præceptum meum, ut in Vigilia Apost. i.

Si autem venerit in Quadrag. nihil fit de Vigilia; nisi in Missa.

Oratio.

DA, quæsumus omnipotens Deus: ut beáti Mathíæ Apóstoli tui, quam prævenímus, venerânda solémnitas, & devotiónem nobis augeat, & salútem. Per Dóminum.

DIE XXIV. vel XXV. FEBRUARII.

In Festo S. Mathiæ Apost. Duplex.

Omnia dicuntur de Communi Apost. præter Orationem & Lectiones.

Oratio.

DEus, qui beátum Mathíam Apostolórum tuórum collégio sociásti: tríbue quæsumus, ut ejus intercessióne, tuæ circa nos pietátis semper víscera sentiámus. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. *Cap.* 1.

IN diébus illis exsúrgens Petrus in médio fratrum dixit: (erat autem turba hóminum simul fere centum viginti) Viri fratres, opórtet impléri Scriptúram, quam prædíxit Spíritus sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum qui comprehendérunt Jesum: qui connumerátus erat in nobis, & sortítus est sortem ministérii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, & suspénsus crépuit médius, & diffúsa sunt ómnia víscera ejus.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, & símplices sicut colúmbæ.

℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte.

Lectio ii.

ET notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem; ita ut appel-

Digitized by Google

possidére ager ille sánguis eórum, Haceldáma, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum: Fiat commorátio eórum desérta, & non sit qui inhábitet in eis; & episcopátum ejus accípiat alter. Oportet ergo ex his vóbis qui nobíscum sunt congregári in omni témpore, quo intrávit & exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens a baptísmate Joánnis, usque in diem qua assúmptus est a nobis, testem resurrectiónis ejus nobíscum fieri unum ex istis.

℟. Tóllite jugum meum, super vos, dicit Dóminus, & díscite a me, quia mitis sum, & húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, & onus meum leve.

℣. Et invenítis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio iii.

ET statuérunt duos, Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus, & Mathíam. Et oránter dixérunt: Tu Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde, quem elégeris ex his dúobus unum accípere locum ministérii hujus, & apostolátus, de quo prævaricátus est Judas, ut ábiret in locum suum. Et dedérunt sortes eis: & cécidit sors super Mathíam, & annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

℟. Dum stetéritis ante reges, & præsídes, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini.

℣. Non enim vos estis, qui loquímini; sed Spíritus Patris vestri qui lóquitur in vobis. Dábitur.

Glória Patri. Dábitur.

In secundo Nocturno.

De Expositióne S. Augustíni Epísc. super Psalmum octogésimum séptimum.

Intermédium. Lectio iv.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis: díligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli & Prophétæ? Quia eórum auctóritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis: & cùm per ipsos intrámus, per Christum intrámus. Ipse est enim jánua. Et cùm dicúntur duódecim portæ Jerúsalem, & una porta Christus, & duódecim portæ Chri-

Digitized by Google

Christus, quia in duódecim portis Christus: & ideo duodenárius número Apostolórum. Sacraméntum magnum hujus duodenárii significátio est número. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, judicántes duódecim tribus Israël.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes splendidas vestes. & Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amici Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem volántem per médium cælum, voce magna clamántem, & dicéntem. Isti sunt.

Lectio v.

SI duódecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tertiusdécimus Paulus Apóstolus, & non erit quómodo júdicet: & ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantùm, sed & ángelos. Quos ángelos, nisi apóstatas ángelos? Nescítis, inquit, quia ángelos judicábimus? Respondéret ergo turba. Quid te jactas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dóminus, duódecim Apóstolos: unus cécidit Judas, in locum ipsius sanctus Mathías ordinátus est: implétus est duodenárius número sédium. Primò locum inveni ubi sédeas, & sic te minàre judicatúrum. Duódecim ergo sedes, quid sibi velint, videámus. Sacraméntum est cujúsdam universitátis, quia per totum orbem terrárum futúra erat Eccléfia: unde vocátur hoc ædifícium ad Christi compágem.

℟. Beáti estis, cùm maledíxerint vobis hómines, & persequúti vos fúerint, & dixerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte & exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis.

℣. Cùm vos óderint hómines, & cùm separáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen vestrum tanquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

ET ídeò quia úndique venítur ad judicándum, duódecim sedes sunt: sicut quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt. Non solùm ergo illi duódecim, & Apóstolus Paulus, sed quotquot judicatúri sunt, propter significatiónem ani-

Digitized by Google

universitátis ad sedes duódecim pértinent: quemádmodum quotquot intrábant, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi quátuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo, & Merídies. Istæ quátuor partes assíduè nominántur in Scriptúris. Ab istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Euangélio, a quátuor ventis se collectúrum eléctos suos; ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Eccléfia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur nisi per baptísmum in nómine Patris, & Fílii, & Spíritus sancti. Quátuor ergo ter ducta duódecim inveniúntur.

℟. Isti sunt triumphatóres & amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum meruérunt præmia ætérna: * Modò coronántur, & accípiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modò coronántur.

Glória Patri. Modò coronántur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 11.

IN illo témpore: Respóndens Jesus, dixit; Confíteor tibi Pater, Dómine cæli & terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus & prudéntibus, & revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 10. *de Verbis Domini.*

VEníte ad me omnes, qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infírmi, fútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed si angustántur vasa carnis, dilaténtur spátia charitátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me omnes, qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promtu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent fortè, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam. Tóllite jugum meum super vos, & díscite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília & invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere, &

Digitized by Google

mórtuos fuscitáre ; sed quóniam mitis sum, & húmilis corde.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

MAgnus esse vis ? a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam construére celsitúdinis ? de fundaménto priùs cógita humilitátis. Et quantam quisque vult, & dispónit superimpónere molem ædificii, quantò erit majus ædifícium, tantò áltiùs fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cùm construítur, in supérna consúrgit : qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo & fábrica ante celsitúdinem humiliátur, & fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, & dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrínâ fulget Eccléfia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum.

Glória Patri. Quorum.

Si hoc Festum venerit in Quadrag. ix. Lectio legitur de Homil. Feriæ occur. & de ea fit. comm. in Laud.

Lectio ix

QUod est fastígium, construéndæ fábricæ, quam molímur ? quò perventúrum est cacúmen ædificii ? Citò dico, usque ad conspéctum Dei. Vidétis quàm excélsum est, quanta res est conspícere Deum. Qui desíderat, & quod dico, & quod audit intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, vidéntem vidére. Nam qui colunt falsos deos, fácilè illos vident : sed eos vident, qui óculos habent, & non vident. Nobis autem promíttitur vísio Dei vivéntis, & vidéntis.

Te Deum laudámus 18. Ad Laudes, & alias Horas de Communi Apostolorum.

Vesperæ de eodem Festo, cum commem. S. Felicis III. Papæ & Confess. & Feriæ.

DIE

DIE XXV. vel XXVI. FEBRUARII.

Anno bissextili.

In Festo S. Felicis III. Papæ & Confess.

Duplex.

Antiph. Sacérdos & Pónifex. ℣. Amávit eum. Oratio. Da, quæsumus. et in Communi Confess. Pontif. lxii.

Deinde de Feria.

In primo Nocturno, si vererit in Quadrages. legúntur Lectiones de Libro Ecclesiastici, Laudémus viros gloriósos. de eodem Comm. lxxiv. aliàs de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

FElix Tértius, Pátria Románus, natus ex nobilíssima domo Anícia, & divi Gregórii Magni atavus, post Simplícium Papam ad summi Pontificátus ápicem est evéctus. Hic mira ánimi constántia, tamétsi Roma sub Hérulis Ariánis propénodum captíva vidérétur, illíque Patriárchæ conciliatiónem Zenónis Imperatóris approbássent, solus illi non communicávit. Ejúsdem de fide edíctum promulgántis, audáciam fórtiter représsit. Petrum Fullónē Patriarchátu Antiochéno dejécit. Acácium Constantinopolitánum Epíscopum Romam venire coégit, ut contra eum objéctis in Apostólicæ Sedis judício respondéret, ac in eúndem sententia excommunicatiónis animadvértit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

COnstítuit, ut Ecclésiæ nonnísi ab Epíscopis consecrarentur; semel baptizátos íterum rebaptizári sub grávibus pœnis prohíbuit Basílicā sancti Agapíti constrúxit. Anno ejus Pontificátus tértio sanctus Bárnabas Apóstolus cùm sancti Matthæi Euangélio in Cypro Anthémio Epíscopo Salamínæ appáruit; sicque prævia trina revelatióne corpus sancti Bárnabæ cum Euangélio supradícto est invéntum. Duas fecit ordinatiónes mense Decémbri, quibus creávit Romæ Presbyteros vigínti novē,

Digitized by Google

Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca trigínta. Quinto Caléndas Mártii e terris excédens, ad súperos evolávit.

℟. Póstui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim mea auxiliábitur ei.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

Ex Homil. 38. in Euang.

QUia nonnúnquam mentes audiéntium plus exémpla fidélium, quàm docéntium verba convértunt, volo vobis áliquid de próximo dícere, quod corda vestra tantò formidolósiùs áudiant, quantò eis hoc de propínquo sonat. Neque enim res longè ante gestas dícimus, sed eas, de quibus testes exsístunt, eísque interfuísse se réferunt, memorámus. Tres Pater meus soróres hábuit, quæ cunctæ tres sacræ vírgines fuérunt; quarum una Tarsílla, ália Gordiána, ália Æmiliána dicebátur. Quadam verò nocte huic Tarsíllæ (quæ inter soróres suas virtúte contínuæ oratiónis, afflictiónis stúdio, abstinéntiæ singuláris, gravitáte vitæ venerábilis, in honóre, & cúlmine sanctitátis excréverat) sicut ipsa narrávit per visiónem átavus meus Felix hujus Románæ Ecclésiæ Antístites appáruit, eíque mansiónem perpétuæ claritátis osténdit, dicens: Veni, quia in hac te lucis mansióne suspício. Quæ subsequénti mox febre corrépta, ad diem pervénit extrémum: & sicut nobílibus féminis, virísque moriéntibus multi convéniunt, qui eórum próximos consoléntur, eádem hora ejus éxitus multi víri, ac féminæ ejus léctulum circumstetérunt, inter quas mater mea quoque ádfuit: cùm súrsum illa respíciens, Jesum veniéntem vidit, & cum magna animadversióne cœpit circumstántibus clamáre, dicens: Recédite, recédite, Jesus venit. Cùmque in eum inténderet, quem vidébat, sancta illa ánima a carne solúta est, tantáque súbitò fragrántia miri odóris aspérsa est, ut ipsa quoque suávitas cunctis osténdere

ènderet, illuc Auctórem uavitátis venísse.

℣. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est, qui contémsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno Homilia in Euangel. Homo péregrè. de Comm. Confess. Pontif. lxxi. Et si hoc Festum celebretur in Quadrag. ix. lectio erit de Homilia Feriæ, cum commem. ejusdem in Laudibus.

FESTA MARTII.

Ante Quadrages. prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE II. MARTII.

In Festo S. Simplicii Papæ & Confessoris.

Duplex.

Orat. Da, quæsumus, & reliqua omnia de Comm. Confess. Pontif. lxii. præter ea, quæ hic habentur propria.

In primo Nocturno Lectiones de Libro Ecclesiastici, Laudémus víros gloriósos, ut in eodem Comm. lxxiv. vel de Script. occurren. si celebretur ante Quadragesimam.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SImplícius Tiburtínus, Patre Castório, próximè post sanctum Hilarum Románæ Eccléſiæ principátum susscépit, ac difficíllimis tempóribus (cùm magna ex parte Christiáni Orbis Cathólica Fides ob cunctos ferè príncipes hæresi infectos, nutáret) summa vigilántia gubernávit. Leóni Imperatóri petènti, ut rata haberéntur concéssa ab Epíscopis Synodi Chalcedonénsis Eccléſiæ Constantinopolitánæ privilégia, veheméntius réstitit, misso étiam eam ob causam Constantinópolim suo Legáto. Eádem pastoráli solicitúdine plúrimùm laborávit, ut Timotheus Ælúrus Alexandrínæ Eccléſiæ invásor, qui Constantinópoli líberè degens, adnitebátur quàm máximè propagáre hæresim, novúmque, Zenónis Imperatóris ópera, cogi Concílium, pellerétur in exsílium, ſicque integritáti suæ Alexandrína redderétur Eccléſia. Reliquórum item perduéllium pro nova Synodo in-

Digitized by Google

dicénda conátibus fórtiter óbstitit, ásserens nova Concília non fácilè convócanda, nisi cùm áliquid in pravis sénsibus novum, aut in assertióne dógmatum emersísset ambíguum.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

DAmnávit íterum Petrum Moggum álterum Alexandrínæ Sedis invasórem, curavítque, ut ex Urbe pellerétur, ne áliquos módicæ fídei infíceret, & ad perversitátis suæ factiónem pertráheret. Tímotheo Solofacíolo legítimo ejúsdem Eccléſiæ Antístiti, juxta prístinum institútum per suos Legátos erróris sui condonatiónem expeténti, iccírco quòd timóre pertérritus Dióscorum ad altáre nominásset, véniam impértiit. Antiochéni Episcópi electiónem, ad seditiónes vitándas Constantinópoli in Concílii Nicæni præjudícium peráctam, ea lege ratam hábuit, ut deínceps secúndùm Patrum definitiónes, Orientáli comprovinciálium Episcopórum Synodo créatio Anthiochéni Pontíficis reservarétur. Oblatiónes Eccléſiæ ita partiéndas esse præcépit, ut una duntáxat pórtio Epíscopo, una ſtidem Clero, duæ verò in Eccléſiæ fábricam, & peregrínos ac páuperes erogarentur. Zenónem Epíscopum Hispalénsem, vicária Sedis Apostólicæ auctoritáte fulcívit, ne Apostólicæ institutiónis decréta, & sanctórum términos Patrum, in Hispániis transcéndi permitteret.

℟. Pósui 'adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de pleba mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei..

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

STátuit in Urbe Hebdómadas, ut propter baptísmum & pœniténtiam peténtes, Présbyteri quidem de regióne prima apud sanctum Paulum, de tértia apud sanctum Laurentiũ, & de séptima apud sanctũ Petrum manérent. De-

Digitized by Google

Dedicávit Basílicas sancti Stéphani in Cælio Monte, sancti Andréæ Apóstoli juxta sanctam Maríam, item áliam sancti Stéphani juxta sanctum Laurentium, ac postrémò sanctæ Bibiánæ mártyris, áliam intra Urbem juxta palátiũ Liciniánum: itémque vasa complúra, tum argéntea, tum áurea Románæ cóntulit Eccléſiæ. Demum Zenóne Imperatóre, & Odóacre Itáliæ rege, migrávit ad Dóminum. Hábuit ordinatiónes tres mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros quinquagínta octo, Diáconos úndecim, Epíscopos per divérsa loca trigínta sex. Sacerdótium administrávit annos quíndecim, menses quinque, & dies decẽ, & sepúltus est in nostra Basílica Vaticána. ℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrínâ ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno Homilia in Euangel. Homo péregrè proficíscens. de Comm. Confess. Pontif. lxxi. Lectio ix. de Homilia Feriæ, cum ejus commem. in Laudibus, si hoc Festum venerit in Quadragesimam.

Die iv. Martii.

In Festo S. Lucii Papæ & Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. Orat. Deus, qui nos xxviii.

Lectiones primi Nocturni, A Miléto. de eodem Comm. xxx. vel, si venerit ante Quadragesimam. de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Lucius Románus, Patre Porphyrio, post sancti Cornélii consummatiónem, Románæ Eccléſiæ Epíscopátum ténuit. Sanxit, ut duo Presbyteri, ac tres Diáconi, eccleſiástici causa testimónii, quovis loco Epíscopum non desérerent. Pacem lapsis dandam, & pœniténtia acta, communicatiónis fructum negándum non esse, Spíritu Dei plenus (ut sanctus Cypriánus scripsit) líteris suis significávit. Ob Christi fidem exsílio relegátus, & póstmodum ad Eccléſiam suam incólumis redíre

Digitized by Google

permíssus, tandem omni Eccléſiæ facultáte Archidiácono ſuo Stéphano priùs trádita, cápite truncátus eſt quarto nonas Mártii, Gallo, & Voluſiáno princípibus. Duas hábuit ordinatiónes menſe Decémbri, quibus Presbyteros quatuor, Epíſcopos per divérſa loca ſeptem creávit. Ejus corpus primò via Appia ad ſanctum Sixtũ in Cœmetério Calliſti ſepúltum, inde a Paſcháli Papa in ſanctæ Cæciliæ Títulum unà cum ejúſdem vírginis, & Sociórum corpóribus translátum, ibi ſub ſancto altári collocátum fuit.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & a ſeductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Deſcendíſtque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit eum. Et.

De Epíſtola ſancti Cypriáni Epíſcopi & Mártyris, & Collegárum ejus.

Ad S. Lucium Papam & Martyrem.

Lectio v.

NUper quidem tibi, frater charíſſime, gratuláti ſumus, cùm te honóre gemináto in Eccléſiæ ſuæ adminiſtratióne, Confeſſórem páriter & Sacerdótem conſtítuit divína dignátio. Sed & nunc non minus tibi & comítibus tuis, atque univérſæ fraternitáti gratulámur, quòd cum eádem glória & láudibus veſtris, réduces vos démuo ad ſuos fecérit benígna Dómini & larga protéctio; ut paſcéndo gregi paſtor, & gubernándæ navi gubernátor, & plebi regéndæ rector redderétur: & apparéret relegatiónem veſtram ſic divínitus eſſe diſpóſitam, non ut Epíſcopus relegátus & pulſus Eccléſiæ deéſſet, ſed ut ad Eccléſiam major redíret: neque enim in tribus púeris minor fuit martyrii dígnitas, quia morte fruſtráta de carníno ignis incólumes exiérunt, aut non conſummárus Dániel éxſtitit in ſuis láudibus, quia qui leónibus miſſus fúerat ad prædam, protéctus a Dómino vixit ad glóriam. In Confeſſóribus Chriſti diláta martyria non mérita confeſſiónis mínuunt, ſed magnália divínæ protectiónis oſténdunt.

℟. De-

Digitized by Google

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine: * Et voluntáte lábiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Lectio vi.

REpræsentátum vídimus in vobis quod apud regem fortes atque illústres púeri prædicavérunt, ipsos quidem parátos esse ardére flammis, ne Diis ejus servírent, aut imáginem, quam fécerat, adorárent: Deum tamen, quem colébant, quemque & nos cólimus, poténtem esse, ut eos de camíno ignis exímeret, & de regis mánibus, ac de pœnis præséntibus liberáret: quod invénimus in confessiónis vestræ fide, & in Dómini circa vos protectióne nunc gestum: ut cùm vos paráti fuéritis & promti omne subíre supplícium, Dóminus tamen vos pœnæ subtráheret, & Ecclésiæ reserváret. Regrediéntibus vobis, breviáta non est in Epíscopo confessiónis suæ dignitas, sed magis crevit Sacerdotális auctóritas, ut altári Dei assístat Antístes, qui ad confessiónis arma suménda, & faciénda martyria, non verbis plebem, sed factis cohortétur, & imminénte Antichrísto, paret ad prælium mílites, non solùm sermónis & vocis incitaménto, sed fidei & virtútis exémplo.

℟. Stola jucunditátis indúit eum Dóminus; * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus, & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangel. Si quis vult. ut in Comm. unius Mart. xlii. & nona lectio de Homilia Feriæ occurr. si in Quadrag. venerit, cum commem. de ea in Laudibus.

In ii. Vesperis commem. S. Casimiri, & Feriæ.

DIE V. MARTII.

In Festo S. Casimiri Confessóris.

Semiduplex.

Ant. Similábo eum. ℣. Amávit. de Communi Confessor. non Pontificis lxxxiv.

Ora-

Digitized by Google

Oratio.

DEus, qui inter regáles delícias, & mundi illécebras, sanctum Casimírum virtúte constántiæ roborásti: quæsumus, ut ejus intercessióne fidéles tui terréna despíciant, & ad cæléstia semper aspírent. Per Dóminum.

Deinde fit comm. Feriæ. In. i. Nocturno, si venerit in Quadrag. Lect. Justus si morte. de Comm. Conf. non Pontif. lxxxiv. aliàs de Script. occur.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CAsimírus, patre Casimíro, matre Elisabétha Austríaca, Polóniæ régibus ortus, a puerítia, sub óptimis magístris, pietáte, & bonis ártibus ínstrúctus, juveníles artus áspero domábat cilício, & assíduis extenuábat jejúniis. Régii spreta lecti mollítie, dura cubábat humo, & clam intempésta nocte, præ fóribus templórum pronus in terra divínam exorábat cleméntiam. In Christi contemplánda passióne assíduus, Misságum solémniis ádeo eréćta in Deum mente solébat adésse, ut extra se rapi viderétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum deduxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

CAthólicam promovére fidem summópere stúduit, & Ruthenórum schísma abolére: quapropter Casimírum patrem indúxit, ut legem ferret, ne schismátici nova templa constrúerent, nec vétera collabéntia restaurárent. Erga páuperes & calamitátibus oppréssos benéficus, & misséricors, Patris & Defensóris egenórum nomen obtínuit. Virginitátem, quam ab incunábulis servávit illæsam, sub extrémo vitæ término fórtiter asséruit; dum gravi pressus infirmitáte, mori pótiùs, quàm castitátis jactúram ex medicórum consílio subíre, constánter decrévit.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. In-

Digitized by Google

℣. Induit eum Dñus lorícam fídei, & ornávit eũ. Et.

Lectio vi.

COnsummátus in brevi, virtútibus & méritis plenus, prænuntiáto mortis die, inter Sacerdótum & Religiosórum choros spíritum Deo réddidit, anno ætátis vicésimo quinto. Corpus Vilnam delátum multis claret miráculis. Etenim, prætérquam quòd puélla defúncta vitam, cæci visum, claudi gressum, & várii infírmi sanitátem ad ejus sepúlcrum recuperárunt; Lithuánis exíguo número ad potentíssimi hostis insperátam irruptiónem trepidántibus in áere appárens, insígnem tríbuit victóriam. Quibus permótus Leo décimus eúndem Sanctórum catálogo adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est, qui contémsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia te.

Glória Patri. Quia te.

In iii. Noct. Homil. in Euang. Sint lumbi vestri, de Communi Conf. non Pont. lxxxvii.

Nona Lectio de Homil. Feriæ occurr., & de ea fit commem. in Laudibus.

DIE. VII. MARTII.

In Festo S. Thomæ de Aquino Confessoris, & Ecclesiæ Doctoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pontif. lxxxiv. præter ea, quæ hic habentur.

Ad Magnificat in utrísque Vesperis. Ant. O Doctor óptime.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ Confessóris tui mira eruditióne clarísficas, & sancta operatióne fecúndas: da nobis, quæ sumus, & quæ dócuit, intellectu conspícere; & quæ egit, imitatióne complére. Per Dóminum.

Deinde fit commem. de Feria.

Postea sanctarum martyrum Perpetuæ & Felicitatis.

In Vesp & Laud. Ant. Istárum est enim regnum cælórum, quæ contemsérunt vitam mundi, & pervené-

Digitized by Google

venérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Glória & honóre coronásti eas Dómine.

℟. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum mártyrum tuárum Perpétuæ & Felicitátis palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. Sapiéntiam ómnium antiquórum. ut in Communi Doctor. lxxviii.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

THomas, Landúlpho Cómite Aquináte, & Theodóra Neapolitána, nobílibus paréntibus natus, quintum annum agens, mónachis sancti Benedícti Cassinátibus custodiéndus tráditur. Inde Neápolim studiórum causa míssus, jam adoléscens Fratrum Prædicatórum Ordinem suscépit. Sed matre ac frátribus id indígnè ferèntibus, Lutétiam Parisiórum mittitur. Qui fratres in itínere per vim raptum, in arcem castri sancti Joánnis perdúcunt: ubi váriè exagitátus, ut sanctum propósitum mutáret, mulíerem étiam, quæ ad labefactándam ejus constántiam introdúcta fúerat, titióne fugávit. Mox beátus júvenis flexis génibus ante signum Crucis orans, ibíque somno corréptus, per quiétem sentíre vísus est, sibi ab Angelis constríngi lumbos: quo ex témpore omni póstea libídinis sensu cáruit; soróribus, quæ ut eum a pio consílio removérent in castrum vénerant, persuásit, ut contémtis curis seculáribus, ad exercitatiónem cæléstis vitæ se conférrent.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum deduxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

EMíssus e castro per fenéstram, Neápolim redú-

Digitized by Google

reducitur: unde Romam, pósta Parísium a fratre Joánne Theutónico, Ordínis prædicatórum generáli Magístro ductus, Alberto magno doctóre, Philosophíæ, ac Theologíæ óperam dedit: vigínti quinque annos natus, magíster elt appellátus, publicéque Philosophos ac Theólogos summa cum laude eft interpretátus. Nunquam se lectióni aut scriptióni dedit, nisi polt oratiónem. In difficultátibus locórum sacræ Scriptúræ, ad oratiónem jejúnium adhibébat. Quin étiam sodáli suo fratri Reginaldo dícere solébat, quicquid sciret, non tam stúdio, aut labóre suo peperísse, quàm divínitus tráditum accepísse. Neápoli cùm ad imáginem Crucifixi vehementiùs oráret, hanc vocem audívit: Bene scripsísti de me Thoma, quam ergo mercédem accípies? Cui ille: Non áliam Dómine, nisi teípsum.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣ Induit eum Dñus lorícā fídei, & ornávit eum. Et

Lectio vi.

NUllum fuit scriptórum genus, in quibus non esset diligentíssimè versátus. Collatiónes Patrum assíduè pervolutábat: nec tamen a prædicatióne divíni verbi desístébat. Quod cùm fáceret per octávam Paschæ in Basílica sancti Petri, mulíerem, quæ ejus símbriam tetígerat, a fluxu sánguinis liberávit. Scripta ejus & multitúdine, & varietáte, & facilitáte explicándi res difficiles, ádeo excéllunt, ut ob eam causam étiam nomen Doctóris Angélici jure sit adéptus. Ab Urbáno quarto Romam vocátus, addúci non pótuit, ut honóres accéperet. Archiepiscopátum Neapolitánam étiam deferénte Clemente quarto Pontífice recusávit. Missus a Gregório décimo ad Concílium Lugdunénse, in monastério Fossænovæ in morbum incidit, ubi ægrótus Cántica Canticórum explanávit. Ibídem óbiit, quinquagenárius, anno salútis millésimo ducentésimo septuagésimo quarto, Nonis Mártii. Miráculis & vivus & mórtuus flóruit. A Joánne

Digitized by Google

ne vicésimo secúndo in Sanctórum número relátus est, anno millésimo trecentésimo vicésimo tértio: cujus corpus póstea Urbáno quinto súmmo Pontífice Tolósam translátum est.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iii. Noctur. Homil. in Euang. Vos estis sal terræ, de Communi Doct. lxxxii.

Nona Lectio dicitur de Homil. Feriæ occurr. si celebretur in Quadrag.

In Laudibus fit comm. Feriæ, & Sanctarum, ut supra.

In ii. Vesperis a Cap. de sequenti, cum commem. præcedentis, & Feriæ.

Die viii. Martii.

In Festo S. Joannis de Deo Confessoris.

Duplex.

Oratio.

DEus, qui beátum Joánnem, tuo amóre succénsum, inter flammas innóxium incédere fecísti, & per eum Eccléstam tuæ nova prole fecundásti: præsta, ipsius suffragántibus méritis; ut igne charitátis tuæ vítia nostra curéntur, & remédia nobis ætérna provéniant. Per Dóminum.

Pro comm. S. Thomæ de Aquino, An. O Doctor óptime. ℣. Justum. Orat. Deus qui Eccléstam, ut supra 747.

Et fit commem. Feriæ, si venerit in Quadragesí.

In i. Nocturno, in Quadragesíma, Lectiones de libro Ecclesiastici, Beátus vir. de Communi Confess. non Pontificis secundo loco. xci. aliàs de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOánnes de Deo ex cathólicis, pisque paréntibus in óppido Montis majóris junióris regni Lusitániæ natus, quàm sublímiter in sortem Dómini fúerit eléctus, insuétus splendor super ejus domo refúlgens, sonitúsque æris campáni sua sponte emíssus ab ipso ejus nativitátis témpore non obscúre prænuntiárunt.

runt. A laxióri vivéndi ratióne, divína operánte virtúte, revocátus, magnæ sanctitátis exhibére spécimen cœpit; & ob audítam prædicatiónem verbi Dei sic ad melióra se excitátum sensit, ut jam ab ipso sanctióris vitæ rudiménto consummátum áliquid, perfectúmque vísus sit attigísse. Bonis ómnibus in páuperes carcéribus inclúsos erogátis, admirábilis pœniténtiæ, suíque ipsíus contémtus, cuncto pópulo spectáculum factus, a plerísque, ceu demens, gráviter afflíctus, in cárcerem améntibus destinátum conjícitur. At Joánnes cælésti charitáte magis incénsus, gémino, atque amplo valetudinário ex piórum eleëmósynis in civitáte Granaténsi extrúcto, jactóque novi Ordinis fundaménto, Eccléstam nova prole fecundávit Fratrum Hospitalitátis, infírmis præcláro animárum, corporúmque profectu inserviéntium, & longè latéque per orbem diffusórum.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

PAupéribus ægrótis, quos própriis quandóque húmeris domum deferébat, nulla re ad ánimæ corporísque salútem profícua déerat. Effúsa quoque extra nosocomíum charitáte indigéntibus muliéribus víduis, & præcípue virgínibus periclitántibus clam aliménta subministrábat; curámque indefessam adhibébat, ut carnis concupiscéntiam a próximis hujúsmodi vítio inquinátis exterminaret. Cùm autem máximum in régio Granaténsi valetudinário excitátum fuísset incéndium, Joánnes impávidus prosíliit in ignem, huc illuc discúrrens, quoúsque tum Infírmos húmeris exportátos, tum léctulos e fenéstris projéctos abigne vindicávit, ac per dimídiam horam inter flammas, jam in imménsum succrescéntes, versátus, éxinde divínitus incólumis, univérsis cívibus admiréntibus, exívit, in

scho-

schola charitátis édocens, segniórem in eum, fuísse ignem, qui foris ússerat, quàm qui intus accénderat. ℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

MUltíplici aspéritátum génere, demissíssima obediéntia, extréma paupertáte, orándi stúdio, rerum Divinárum contemplatióne, ac in beátam Vírginem pietáte mirífice excélluit, & lacrimárum dono enítuit. Dénique gravi morbo corréptus, ómnibus Eccléfiæ Sacraméntis rite sanctéque reféctus, víribus licèt destitútus, própriis indútus véstibus, e léctulo surgens, ac provolútus in génua, manu & corde Christum Dóminum e cruce pendéntem perstríngens, octávo Idus Mártii, anno millésimo quingentésimo quinquagésimo óbiit in ósculo Dñi, quem étiam mórtuus ténuit, nec dimísit, & in eádem córporis constitutióne sex circiter horas, quoúsque inde dimótus fuísset, tota civitáte inspectánte, mirabíliter permánsit, odórem mirè fragrántem diffúndens. Quem ante & post óbitum plúrimis miráculis clarum, Alexánder octávus Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 22.

IN illo témpore: Accessérunt ad Jesum Phariséi, & interrogávit eum unus ex eis Legis doctor, tentans eum: Magíster, quod est mandátum magnum in Lege? Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil 72. *in Matth.*

SAdducæis confúsis, Phariséi rursus aggrediúntur; cùmque quiéscere

Digitized by Google

scere oportéret, decertáre voluérunt; & Legis perítiam profiténtem præmíttunt, non díscere, sed tentáre cupiéntes: ac ita interrogant, Quodnam primum mandátum in Lege sit. Nam cùm primum illud sit, Díliges Dóminum Deum tuum: putántes causas sibi allatúrum ad mandátum hoc corrigéndum, áliquid addéndo, quóniam Deum se faciébat, hoc modo interrogant: Quid ígitur Christus? Ut osténdat iccírco ad hæc eos devenísse, quia nulla in eis esset cháritas, sed invídiæ livóre tabéscerent; Díliges, inquit, Dóminum Deum tuum: hoc primum & magnum mandátum est. Secúndum autem símile huic: Díliges próximum tuum sicut teípsum.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: *Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Lectio viii.

Quamóbrem símile est huic? quóniam hoc illud indúcit, & ab illo rursus munítur. Quicúnque enim malè agit, ódio habet lucem, & non venit ad lucem. Et rursus: Dixit insípiens in corde suo, Non est Deus. Deínde séquitur: Corrúpti sunt, & abominábiles facti sunt in stúdiis suis. Et íterum: Radix ómnium malórum avarítia est: quam quidam appeténtes, erravérunt a fide. Et, Qui díligit me, mandáta mea servábit: quorum caput & radix est, Díliges Dóminum Deum tuum, & próximum tuum sicut teípsum.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Si hoc Festum venerit in Quadrag. ix. Lectio legitur de Homilia Feriæ occurrentis, & de ea fit comm.

Digitized by Google

Lectio ix.

SI ergo dilígere Deum, dilígere próximũ est: (nam si díligis me, ò Petre, inquit, pasce oves meas:) si étiam diléctio próximi facit ut mandáta custódias, méritò ait in his totam Legem & Prophétas pendére. Et quemádmodum in superióribus, cùm de resurrectióne interrogarétur, plus dócuit, quàm tentántes petébant: sic in hoc loco de primo interrogátus mandáto, secúndum étiam non valde quàm primum inférius, sponte áttulit: secúndum enim est primo símile. Ita occúltè insinuávit, ódio illos ad quæréndum incitári. Cháritas enim, inquit, non æmulátur.

Te Deum laudámus 18.

In ii. Vesperis a Capitulo de sequenti, cum commemoratione sancti Joannis de Deo.

DIE IX. MARTII.

In Festo S. Franciscæ Viduæ Romanæ.

Duplex.

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, qui beátam Franciscam fámulã tuam, inter cétera grátiæ tuæ dona, familiári Angeli consuetúdine decorásti: concéde quæsumus; ut intercessiónis ejus auxílio Angelórum consórtium cónsequi mereámur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. sancti Joannis de Deo, Ant. Hic vir despíciens mundum & terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio.

DEus, qui beátum Jánnem, tuo amóre succénsum, inter flammas innóxium incédere fecísti, & per eum Eccléstam tuã nova prole fecundásti: præsta, ipsius suffragántibus méritis; ut igne charitátis tuæ vítia nostra curéntur, & remédia nobis ætérna provéniant. Per Dóminum.

Postea Feriæ occurrentis.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente; & si venerit in Quadragesima, erunt de Communi non Virginum. Mulíerem fórtem quis invéniet cxx.

In

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

FRancíſca nóbilis Matróna Romána, ab ineúnte ætáte illústria dedit virtútum exémpla: étenim puerſles ludos & illécebras mundi réſpuens; ſolicitúdine, & oratióne magnópere delectabátur. Undecim annos nata, virginitátem ſuam Deo conſecráre, & monaſtérium íngredi propóſuit: paréntum tamen voluntáti humíliter obtémperans. Lauréntio de Pontiánis júveni æquè díviti ac nóbili nupſit. In matrimónio arctióris vitæ propóſitum, quantum lícuit, ſemper retínuit: a ſpectáculis, convíviis, aliſque hujúſmodi oblectaméntis abhórrens, lánea ac vulgári veſte utens, & quicquid a doméſticis curis ſupérerat témporis, oratióni, aut proximórum utilitáti tríbuens; in id verò máxima ſolicitúdine incúmbens, ut Matrónas Románas a pompis ſéculi, & ornátus vanitáte revocáret. Quaprópter domum Oblatárum ſub régula ſancti Benedícti Congregatiónis Montis Olivéti, adhuc viro alligáta, in Urbe inſtítuit. Viri exſílium, bonórum jactúram, ac univérſæ domus mœrórem non modò conſtantíſſimè tolerávit; ſed grátias agens cum beáto Job, illud frequénter uſurpábat, Dóminus dedit, Dóminus ábſtulit, ſit nomen Dómini benedíctum.

℟. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio v.

VIro defúncto, ad prædíctam Oblatárum domum cónvolans, nudis pédibus, ſune ad collum alligáto, humi proſtráta, multis cum lácrimis eárum número adſcríbi ſuppliciter poſtulávit: voti compos facta, licèt eſſet ómnium mater, non álio tamen quàm ancíllæ, viliſſimæque féminæ, & immundítiæ váſculi título gloriabátur. Quam vilem ſui exiſtimatiónem & verbo declarávit, & exémplo: ſæpè enim e ſuburbána vínea revértens, & lignórum faſcem próprio cápiti impóſitum déferens, vel eſſdem onúſtum agens

Digitized by Google

per Urbem aséllum, paupéribus subveniébat, in quos étiam largas eleëmósynas erogábat: ægrotantésque in xenodochíis vísitans, non corporáli tantùm cibo, sed salutáribus mónitis recreábat. Corpus suum vigíliis, jejúniis, cilício, férreo cíngulo, crebrísque flagéllis in servitútem redígere júgiter satagébat. Cibum illi semel in die herbæ, & legúmina, aqua potum, præbuit. Hos tamen córporis cruciátus aliquándo Confessárii mandáto, a cujus ore, nutúque pendébat, módicè temperávit.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

DIvína mystéria, præsértim verò Christi Dómini Passiónem, tanto mentis ardóre, tantáque lacrimárum vi contemplabátur, ut præ dolóris magnitúdine penè cónfici viderétur. Sæpe étiam cùm oráret, máximè sumto sanctíssimæ Eucharístiæ sacraménto, spíritu in Deum eleváta, ac cæléstium contemplatióne rapta, immóbilis permanébat. Quaprópter humáni géneris hostis váriis eam contuméliis, ac verbéribus a propósito dimovére conabátur: quem tamen illa impertérrita semper elúsit, Angeli præsértim præsídio, cujus familiári consuetúdine glorióssum de eo triúmphum reportávit. Grátia curatiónum, & prophetíæ dono enítuit, quo & futúra prædíxit, & córdium secréta penetrávit. Non semel aquæ, vel per rivum decurréntes, vel e cælo labéntes, intáctam prorsus, dum Deo vacáret, reliquérunt. Módica panis fragménta, quæ vix tribus soróribus reficiéndis fuíssent satis, sic ejus précibus Dóminus multiplicávit, ut quíndecim inde exsaturátis, tantum superfúerit, ut canístrum impléverit: & aliquándo earúndem sorórum, extra Urbem ménse Januário ligna parántium, sitim recéntis uvæ racémis ex vite in árbore pendéntibus mirabíliter obténtis, abúndè expléverit. Démique méritis & miráculis clarus, migrávit ad Dómi-

num

hum anno ætátis suæ quinquagésimo sexto : quam Paulus quintus Póntifex Máximus in Sanctórum número rétulit.

℟. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo : Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier timens Deum.

Glória Patri. Múlier timens Deum.

In tertio Nocturno, Homilia in Euangelium, Símile est regnum cælórum thesáuro. de Communi SS. nec virginum, nec martyrum cxxiii.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis; & de ea fit commemoratio si venerit in Quadragesi.

In secundis Vesperis fit commemoratio sanctorum Quadraginta Martyrum.

Die x. Martii.

In Festo SS. Quadraginta Martyrum.

Semiduplex.

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contemsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, & exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Præsta quæsumus omnípotens Deus : ut qui glorióſos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum nostrum &c.

Deinde fit comm. Feriæ occurrentis.

In primo Nocturno, Lectiones de Epistola ad Romanos, Fratres, debitóres sumus. de Communi plur. Martyr. xlvii.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Licínio Imperátore, & Agricoláo Præside, ad Sebásten Arméniæ urbem, quadragínta Mílitum fides in Jesum Christum, & fortitúdo in cruciátibus perferéndis enítuit. Qui sæpiùs in horríbilem cárcerem detrúsi, vinculísque constricti, cùm ora ipsórum lapídibus contúsa fuíssent, hiemis témpore frigidíssimo nudi sub apérto áere supra stagnum rigens pernoctáre jussi sunt, ut frígore congeláti necaréntur. Una autem erat ómnium

Digitized by Google

mnium orátio : Quadragínta in stádium ingréssi sumus, quadragínta item, Dómine, coróna donémur, ne una quidem huic número defít. Est in honóre hic númerus, quem tu quadragínta diérum jejúnio decorásti, per quem divína lex ingressa est in orbem terrárũ. Elías quadragínta diérum jejúnio Deum quærens, ejus visiónem cõsequútus est. Et hæc quidem illórũ erat orátio.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile cõsequúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra apparuit árida, & in mari Rubro via sine impedimento.

℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torrentes inundavérunt. Terra apparuit.

Lectio v.

CEteris autem custódibus somno déditis, solus vigilábat jánitor, qui & illos orántes, & luce circumfúsos, & quosdam e cælo descendéntes Angelos tanquam a Rege missos, qui corónas trigínta novem militibus distribúerent, íntuens, ita secum loquebátur: Quadragínta hi sunt, quadragésimi coróna ubi est? Quæ dum cogitáret, unus ex illo número, cui ánimus ad frigus ferendum defécerat, in próximum tepefáctum bálneum desíliens, Sanctos illos summo dolóre affécit. Verùm Deus illórum preces írritas esse non est passus: nam rei evéntum admirátus jánitor, mox custódibus e somno excitátis, detractísque sibi véstibus, ac se Christiánum esse clara voce profétsus, Martyribus se adjúnxit. Cùm verò Præsidis satéllites janitórem quoque Christiánum esse cognovíssent, bacíllis comminúta ómnium eórum crura fregérunt.

℟. Vérbera carnificum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hæredes fierent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia, Ut hæredes fierent.

Lectio vi.

IN eo supplício mórtui sunt omnes, præter Melithónem, natu mínimum. Quem cùm præsens mater ejus, fractis crúribus adhuc vivéntem vidísset, sic cohortáta est:

Fili

Fili paulísper fústine: ecce Christus ad jánuam stat ádjuvans te. Cùm verò reliquórum córpora plaustris impóni cérneret, ut in rogum inferréntur, ac fílium suum relínqui, quod spéraret ímpia turba, púerum; si vixísset, ad idolórum cultum revocári posse: ipso in húmeros sublátо, sancta mater vehícula Mártyrum corpóribus onústa strénuè prosequebátur: in cujus amplέxu Mélithon spíritum Deo réddidit, ejúsque corpus in eúndem illum ceterórum Mártyrum rogum pia mater injécit: ut qui fide & virtúte conjunctíssimi fúerant, súneris étiam societáte copuláti, unà in cælum pervenírent. Combústis illis, eórum relíquiæ projéctæ in profluéntem, cùm mirabíliter in unum confluxíssent locum, salvæ & íntegræ repértæ, honorífico sepúlcro cónditæ sunt.

℟. Tanquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos: & in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum, & pax est eléctis Dei.

℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: & fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam donum.

Glória Patri. Quóniam donum.

In tertio Nocturno, Homilia S. Ambrosii Episcopi in Euangel. Descéndens Jesus de monte. de Communi plurimor. Martyrum. Ix.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis, & de ea fit commemoratio in Laudibus, & in Vesperis.

Die xii. Martii.

In Festo S. Gregorii Papæ & Confess. & Ecclesiæ Doctoris.

Duplex.

Ad Magnificat in utrìsque Vesperis.

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Gregóri, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui ánimæ fámuli tui Gregórii ætérnæ beatitúdinis præmia contulísti: concéde, propítius; ut qui peccatórum nostrórum póndere, prémimur, ejus apud te précibus sublevémur. Per

Dó-

Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitáte Spíritus sancti Deus: Per ómnia sécula seculórum. Amen.

Deinde fit commem. Feriæ.

In primo Nocturno Lectiones de Libro Ecclesiastici, Sapiéntiam ómnium antiquórum. ut in Communi Doctorum lxxviii.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GRegórius Magnus, Románus, Gordiáni Senatóris fílius, adolésceps philosophíæ óperam dedit; & prætório offício functus, patre mórtuo, sex monastéria in Sicília ædificávit, Romæ séptimum sancti Andréæ nómine in suis ædibus, prope Basílicam sanctórum Joánnis & Pauli ad clivum Scauri: ubi Hilarióne ac Maximiáno magístris, mónachi vitã profétsus, póstea Abbas fuit. Mox Diáconus Cardinális creátus, Constantinópolim a Peláglo Pontífice ad Tibérium Constantínum imperatórem legátus mittitur: apud quem memorábile étiam illud effécit, quòd Eutychium Patriárcham, qui scripserat contra veram ac tractábilem córporum resurrectiónem, ita convícit, ut ejus librum Imperátor in ignem injíceret. Quare Eutychius paulò post cùm in morbum incidísset, instánte morte, pellem manus suæ tenébat multis præséntibus, dicens: Confíteor, quia omnes in hac carne resurgémus.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

ROmam rédiens, Peláglo pestiléntia sublato, summo ómnium consénsu Póntifex elígitur: quem honórem ne accíperet, quándiu pótuit recusávit. Nam aliéno vestítu in spelúnca delítuit: ubi deprehénsus indício ígneæ colúmnæ, ad sanctum Petrum consecrátur. In Pontificátu multa successóribus doctrínæ, ac sanctitátis exémpla relíquit: Peregrínos quotídie ad men-

Digitized by Google

mensam adhibébat: in quibus & Angelum, & Dóminum Angelórum peregríni fácie accépit. Páuperes, & urbános & extérnos, quorum número rum descríptum habébat, benígnè fustentábat. Cathólicam fidem multis locis labefactátam restítuit. Nam Donatístas in Africa, Ariános in Hispánia représsit: Agnoítas Alexandría ejécit. Pállium Syágrio Augustodunénsi Epíscopo dare nóluit, nisi Neóphytos hæréticos expélleret ex Gállia. Gothos hæresim Ariánam relínquere coégit. Missis in Británniam doctis & sanctis viris Augustíno, & áliis Mónachis, ínsulam ad Jesu Christi fidem convértit: verè a Beda Presbytero, Angliæ vocátus Apóstolus. Joánnis Patriárchæ Constantinopolitáni audáciam fregit, qui sibi universális Eccléstæ Epíscopi nomen arrogábat. Maurítium imperatórem, eos, qui míllites fuíssent, mónachos fíeri prohíbentem, a sententia detérruit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim mea.

Lectio vi.

Eccléstam ornávit sanctíssimis institútis, & légibus. Apud sanctum Petrum coácta Synodo, multa constítuit: in iis, ut in Missa Kyrie eléison nóvies repeterétur: Ut extra id tempus, quod continétur Septuagésima, & Páscha, Allelúja dicerétur: Ut adderétur in Canóne, Diésque nostros in tua pace dispónas. Litanías, Statiónes, & Ecclesiásticum offícium auxit. Quátuor Concíliis, Nicæno, Constantinopolitáno, Ephesíno, Chalcedonénsi, tanquam quátuor Evangéliis honórem habéri vóluit. Epíscopis Sicíliæ, qui ex antíqua Eccleśiárum consuetúdine Romam síngulis triénniis conveniébant, quinto quoque anno semel venire indúlsit. Multos libros confécit; quos cùm dictáret, testátus est Petrus Diáconus, se Spíritum sanctum colúmbæ spécie in ejus cápite sæpe vidísse. Admira-

Digitized by Google

mirabília sunt quæ dixit, fecit, scripsit, decrévit, præsértim infírma semper & ægra valetúdine. Qui dénique multis éditis miráculis, Pontificátus anno décimo-tértio, mense sexto, die décimo, quarto Idus Mártii; qui dies festus a Græcis étiam propter insígnem hujus Pontíficis sapiéntiam ac sanctitátem præcípuo honóre celebrátur, ad cæléstem beatitúdinem evocátus est. Cujus corpus sepúltum est in Basílica sancti Petri, prope Secretárium.

℣. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrínâ ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse intercédat.

Glória Patri. Ipse intercédat.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 5.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quòd si sal evanúerit, in quo salíetur? Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Ex Homilia 17. *in Lucæ* 10. *ante medium.*

CONsiderándum nobis est, ut qui una eadémque exhortatiónis voce non súfficit símul cunctos admonére, stúdeat síngulos, in quantum valet, instrúere, privátis locutiónibus ædificáre. Debémus nanque pensáre, contínuò, quod sanctis Apóstolis dícitur, & per Apóstolos nobis: Vos estis sal terræ. Si ergo sal sumus, condíre mentes fidélium debémus. Vos ígitur, qui pastóres estis, pensáte quia Dei animália páscitis: de quibus profécto animálibus Deo per Psalmístam dícitur: Animália tua habitábunt in ea. Et sæpè vidémus, quòd petra salis brutis animálibus antepónitur, ut ex eádem salis petra lámbere débeant, & meliorári. Quasi ergo inter bruta animália petra salis, debet esse sacérdos in pópulis. Curáre nanque sacerdótem necésse est, quæ síngulis dicat, unumquémque quáliter admóneat; ut quis-

quisquis sacerdóti júngitur, quasi ex salis tactu ætérnæ vitæ sapóre condiátur. ℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, & ornávit eum: Et ad portas.

Lectio viii.

SAl étenim terræ non sumus, si corda audiéntium non condímus: quod profécto condiméntum ille veráciter próximo impéndit, qui prædicatiónis verbum non súbtrahit. Sed tunc veré áliis recta prædicámus, si dicta rebus, & exémplis osténdimus. Nullum puto, fratres charíssimi, ab áliis majus præjudícium, quàm a sacerdótibus tólerat Deus: quando eos, quos ad aliórum correctiónem pósuit, dare de se exémpla pravitátis cernit: quando ipsi peccámus, qui compéscere peccáta debúimus: nulla animárum lucra quærimus, ad nostra quotídie stúdia vacámus, terréna concupíscimus, humánam glóriam inténta mente captámus. Et quia eò ipsò quo céteris prælati sumus, ad agénda quælíbet majórem licéntiam habémus, suscéptæ benedictiónis ministérium vértimus ad ambitiónis argumméntum: Dei causam relínquimus, ad terréna negótia vacámus: locum sanctitátis accípimus, & terrénis áctibus implicámur. ℟. In médio Eccléſiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ & intelléctus. ℣. Jucunditátem, & exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit eum. Glória Patri. Et implévit eum.

Lectio nona dicitur de Homilia Feriæ occurrentis; & de ea fit commemoratio in Laudibus.

In secundis Vesperis commememoratio Feriæ, & sancti Ansuini Episcopi & Conf.

Ant. Sacérdos & Póntifex, & virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum. ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ora-

Digitized by Google

Oratio.

DA, quæsumus omnipotens Deus: ut beáti Anſuſni Confeſſóris tui atque Pontificis veneránda ſolémnitas, & devotiónem nobis áugeat & salútem. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitáte Spíritus sancti Deus: Per ómnia sécula seculórum. Amen.

COM-

Digitized by Google

COMMUNE SANCTORUM.

IN VIGILIIS Apostolorum.

Officium fit de Feria, ut dictum est in Rubricis generalibus, exceptis Lectionibus & Oratione, quæ in propriis locis notantur. Ubi verò non sunt propriæ Lectiones, legitur Euangelium cum Homilia sequenti.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Joánnem.

Lectio i. *Cap.* 15.

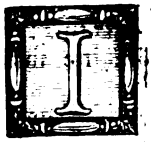

N illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ. *Homilia 27. in Euangelia.*

CUm cuncta sacra elóquia Domínicis plena sint præcéptis, quid est quòd de dilectióne, quasi de singulári mandáto, Dóminus dicit: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem: nisi quia omne mandátum de sola dilectióne est: & ómnia unum præcéptum sunt? quia quicquid præcípitur in sola charitáte solidátur. Ut enim multi árboris rami ex una radíce pródeunt: sic multæ virtútes ex una charitáte generántur. Nec habet áliquid viriditátis ramus boni óperis, si non manet in radíce charitátis.

Responsoria de Feria pro tempore.

Lectio ii.

PRæcépta ergo Domínica & multa sunt, & unum: multa per diversitátem óperis, unum in radíce dilectiónis. Quáliter autem ista diléctio tenénda sit, ipse insínuat, qui in pleríque Scriptúræ suæ sententiis & amícos jubet díligi in se, & inimícos, propter se. Ille enim veráciter charitátem habet, qui & amícum díligit in Deo, & inimícum díligit propter Deum. Nam sunt nonnúlli, qui díligunt próximos, sed per affectum cognatiónis & carnis: quibus

Digitized by Google

bus tamen in hac dilectiónè, ſacra elóquia non contradícunt: ſed áliud eſt, quod ſponte impéndi-tur natúræ; áliud, quod præcéptis Domínicis ex charitáte debétur obediéntiæ.

Lectio iii.

HI nimírum & próximum díligunt, & tamen illa ſublímia dilectiónis præmia non aſſequúntur: quia amórem ſuum non ſpiritáliter, ſed carnáliter impéndunt. Proínde cùm Dóminus díceret, Hoc eſt præcéptum meum, ut diligátis ínvicem: prótinus addídit, Sicut diléxi vos: ac ſi apérte dicat: Ad hoc amáte, ad quod amávi vos. Qua in re, fratres charíſſimi, ſolérter intuéndum eſt, quòd antíquus hoſtis, dum mentem noſtram ad rerum temporálium dilectiónem trahit, infirmiórem contra nos próximum éxcitat, qui ea ipſa, quæ dilígimus, auférre moliátur.

COMMUNE Apoſtolorum & Euangeliſtarum.

Ad Veſperas. Ant. to. 8. f. Hoc eſt præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, ſicut diléxi vos.

Pſalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos, * ſcabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináberis in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ, in ſplendóribus ſanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es ſacérdos in ætérnum, ſecúndùm órdinem Melchíſedec.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ ſuæ reges.

Judicábit in natiónibus; implébit ruínas; * conquaſſábit cápita multa in terra copióſa.

De torrénte in via bibet: * proptéreà exaltábit caput.

Ant. Hoc eſt præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, ſicut diléxi vos.

Ant. to. 2. Majórem charitátem nemo habet, ut ánimam ſuam ponat quis pro amícis ſuis.

Pſal-

Digitized by Google

Psalmus 110.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in consílio justórum, & congregatióne: magna ópera Dómini.

Exquisíta in omnes voluntátes ejus: conféssio & magnificéntia opus ejus: * & justítia ejus manet in séculum séculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors & miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in séculum testaménti sui: virtútem óperum suórum annuntiávit pópulo suo: * ut det illis hereditátem géntium.

Opera mánuum ejus véritas & judícium: fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in séculum séculi, * facta in veritáte, & æquitáte.

Redemtiónem mísit pópulo suo; mandávit in ætérnum testaméntum suum: * sanctum & terríbile nomen ejus.

Initium sapiéntiæ, timor Dómini: * intelléctus bonus ómnibus faciéntibus ea.

Laudátio ejus * manet in séculum séculi.

Ant. Majórem charitátem nemo hábet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Ant. to. r. l. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Psalmus 111.

BEátus vir, qui timet Dóminum; * in mandátis ejus cupit nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divítiæ in domo ejus: * & justítia ejus manet in séculum séculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis corde: * miséricors & miserátor, & justus Dóminus.

Jucúndus homo, qui miserétur & cómmodat: dispónet sermónes suos in judício; * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus: * ab auditu malo non timébit.

Parátum est cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur, donec vídeat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in séculum séculi: * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, & ira-

Digitized by Google

scétur; déntibus suis fremet & tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Ant. to. 1. Beáti pacífici, beáti mundo corde; quóniam ipsi Deum vidébunt.

Psalmus 112.

LAudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudáte nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * & super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cælo & in terra?

Súscitans a terra ínopem, * & de stércore érigens páuperem.

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Beáti pacífici, beáti mundo corde; quóniam ipsi Deum vidébunt.

Ant. to. 2. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

Psalmus 116.

LAudáte Dóminum omnes gentes: * & collaudáte eum omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

Capitulum. *Eph.* 2.

FRatres, Jam non estis hóspites, & ádvenæ: sed estis cives sanctórum, & doméstici Dei: superædificáti super fundaméntum Apostolórum & Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

℟. Deo grátias.

Hymnus.

EXsúltet cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis:
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.
Vos secli justi júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium;
Audíte preces súpplicum.
Qui cælum verbo cláudi-
tis,
Serásque ejus sólvitis;
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite, jussu, quæsumus.

Quo-

Digitized by Google

Quorum præcépto súbditur
Salus & languor ómnium;
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus:
Ut cùm Judex advénerit
Christus in fine séculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, & in perpétuum.
Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum.
℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat. Ant. to. 1.

Tradent enim vos in concíliis, & in synagógis suis flagellábunt vos: & ante reges & præsides ducémini propter me in testimónium illis, & géntibus.

Oratio propria.

Ad Matutinum. Invitat.

Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Psalmus. Veníte, exsultémus 2.

Hymnus.

Æterna Christi múnera,
Apostolórum glóriam,
Laudes canéntes débitas,
Lætis canámus méntibus.
Ecclesiárum príncipes,
Belli triumphales duces,
Cæléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.
Devóta sanctórum Fides,
Invícta Spes credéntium,
Perfécta Christi Cháritas
Mundi triúmphat príncipem.
In his Patérna glória,
In his volúntas Spíritus,
Exsúltat in his Fílius,
Cælum replétur gáudio.
Te nunc Redémtor quæsumus,
Ut ipsórum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sécula.
Amen.

In primo Nocturno.

Ant. to. 2. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum.

Psalmus 18.

Cæli enárrant glóriam Dei: * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit sonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum.
In sole pósuit tabernáculum suum, * & ipse tanquam

Digitized by Google

quam sponsus procédens de thálamo suo.

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam: * a summo cælo egréssio ejus, & occúrsus ejus usque ad summum ejus; nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini irreprehensíbilis, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dñi sanctus pérmanet in séculum séculi: * judícia Dei vera justificáta in semetípsis.

Desiderabília super aurum, & lápidem pretiósum multum; * & dulcióra super mel & favum.

Nam & servus tuus custódit ea: * in custodiéndo illa retributio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me Dómine, * & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero, * & emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * & redémtor meus.

Ant. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum.

Ant. to. 7. ℣ Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, & lætentur.

Magnificáte Dóminum mecum, * & exaltémus nomen ejus in ínvicem.

Inquisívi Dóminum, & exaudívit me, * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini, * & vultus vestri non erubéscent.

Iste pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum, * & ex ómnibus tribulatiónibus ejus liberávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, * & erípiet eos.

Gustáte & vidéte, quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timé-

Digitized by Google

Timéte Dóminum omnes sancti ejus; * quóniam nihil deest timéntibus eum.
Dívites eguérunt & esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non deficient omni bono.
Veníte fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.
Quis est homo, qui vult vitam, * & cupit vidére dies bonos?
Cóhibe linguam tuam a malo, * & lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte a malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & séquere eam.
Oculi Dómini super justos: * & aures ejus ad preces eórum.
Vultus autem Dómini super faciéntes mala; * ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos, * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Juxta est Dóminus his, qui tribuláto sunt corde, * & húmiles spíritu salvábit.
Multæ tribulatiónes justórum; * & de his ómnibus liberávit eos Dóminus.
Dóminus custódit ómnia ossa eórum: * unum ex eis non conterétur.
Mors peccatórum péssima est: * & qui odérunt justum, delínquent.
Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * & non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Ant. Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos.

Ant. to. 7. r. Constítues eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui Dómine.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.
Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.
Speciósus formâ præ fíliis hóminum: * diffúsa est grátia in lábiis tuis.
Propterea benedíxit te Deus inætérnum: * accíngere gládio tuo circa femur potentíssime.
Spécie tua & pulchritúdine tua, * inténde, prósperè procéde, & regna,
Propter veritátem & mansuetúdinem & justítiam: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
Sagíttæ tuæ acútæ, potentíssime: * pópuli sub te cadent, in corde inimicórum Regis.
Sedes tua, Deus, in séculum

Digitized by Google

féculi: * virga recta est virga regni tui.

Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * propterea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha & gutta & cásia a vestiméntis tuis, a grádibus ebúrneis: * ex quibus te delectavérunt fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circumamícta varietáte.

Audi fília, & vide, & inclína aurem tuam: * & oblivíscere pópulum tuum & domum patris tui.

Quóniam concupívit Rex ípéciem tuam: * quia ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum fíliæ Tyri in munéribus.

Vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis: * omnis glória ejus fíliæ Regum ab íntus,

In fímbriis áureis * circumamícta varietáte.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi in lætítia, & exsultatióne, adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes súper omnem terram.

Memores erunt nóminis tui, Dómine, * in omni generatióne & progénie.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in séculum séculi.

Ant. Constítues eos príncipes súper omnem terram: mémores erunt nóminis tui Dómine.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Pater noster. Absolutio.

Exáudi Dómine.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Benedictióne perpétua.

Lectione de Scriptura posítæ in Communi Sanctorum, leguntur quando annotantur in Proprio Sanctorum per annum, & quando contingit fieri Officium de aliquo Sancto illis diebus, in quibus in Officio Feriæ non ponuntur Lectiones de Scriptura, sed tantùm de Homilia; & quando aliquod Festum solemniter celebratur in propria Ecclesia.

De Epístola prima B. Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio 1. *Cap.* 4.

Sic nos exístimet homo ut minístros Christi, & dispensatóres mysteriórum

Digitized by Google

rum Dei. Hic jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo est, ut a vobis júdicer, aut ab humáno die: sed neque meípsum júdico. Nihil enim mihi cónscius sum: sed non in hoc justificátus sum: qui autem júdicat me, Dóminus est. Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúsque véniat Dóminus: qui & illumináb it abscóndita tenebrárum, & manifestábit consília córdium: & tunc laus erit unicúsque a Deo.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, & símplices sicut colúmbæ.

℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte ergo.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

HÆc autem, fratres, transfigurávi in me, & Apóllo, propter vos: ut in nobis discátis, ne supra quàm scriptum est, unus advérsus álterum inflétur pro álio. Quis enim te discérnit? Quid autem habes, quod non accepísti? Si autem accepísti, quid gloriáris, quasi non accéperis? Jam saturáti estis: jam dívites facti estis: sine nobis regnátis: & útinam regnétis, ut & nos vobíscum regnémus. Puto enim, quòd Deus nos Apóstolos novíssimos ósténdit, tanquam morti destinátos: quia spectáculum facti sumus mundo, & Angelis, & homínibus.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, & díscite a me, quia mitis sum, & húmilis corde: Jugum enim meum suáve est, & onus meum leve.

℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum. Benedictio. Spíritus sancti.

Lectio iii.

NOs stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo: nos infírmi, vos autem fortes: vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam & esúrimus, & sitímus, & nudi sumus, & cólaphis cædimur, & instábiles sumus, & laborámus operántes mánibus nostris: maledícimur, & benedícimus: persecutiónem pátimur, & sustinémus: blasphemámur, & obsecrámus: tanquam purgaménta hujus mundi facti

facti sumus ómnium peripsẽma usque adhuc. Non ut confúndam vos hæc scribo, sed ut fílios meos charíssimos móneo. Nam si decem míllia pædagogórum habeátis in Christo; sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Euangélium ego vos génui.

℟. Dum stetéritis ante reges & præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini.

℣. Non enim vos estis, qui loquímini: sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In secundo Nocturno.

Ant. to. 8. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

Psalmus 46.

OMnes gentes pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Deus summus, terríbilis, * & Rex magnus super omnes Deos.

Subjécit pópulos nobis, * & gentes sub pédibus nostris.

Elégit nos in hereditátem tibi, * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in jubilatióne, * & Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnávit Dóminus super omnes gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes pópuli convenérunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ nímium eleváti sunt.

Ant. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

Ant. to. 3. Dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum, Dómine.

Psalmus 60.

EXáudi Deus deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ: a finibus terræ ad te clamávi.

Dum anxiarétur cor meum, * in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sécula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus exaudísti

sti oratiónem meam: * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies Regis adjícies, annos ejus usque in diem séculi & sécula: * permanébit in ætérnum in conspéctu Dei.

Misericórdiam & veritátem quis requíret eórum? sic psallam nómini tuo Deus in séculum séculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Dedísti hereditátem timentibus nomen tuum, Dómine.

Ant. to. 8. Annuntiavérunt ópera Dei, & facta ejus intellexérunt.

Psalmus 63.

EXáudi Deus oratiónem meam, cùm déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * & a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas, intendérunt arcum rem amáram: * ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Subitò sagittábunt eum, & non timébunt, firmavérunt sibi verbum malum: * disputavérunt, ut abscónderent láqueos; dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátem, * defecérunt scrutántes scrutínium.

Accédet homo ad cor altum: * & exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * & pro níhilo habuérunt contra eos linguæ ipsórum.

Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos: * & tímuit omnis homo.

Annuntiavérunt ópera Dei: * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, & sperábit in eo: * & laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Annuntiavérunt ópera Dei, & facta ejus intellexérunt.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Pater noster.

Absolutio. Ipsus píetas.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Gregórii Papæ, *Homilia* 30. *in Euangelia, post medium*. Lectio iv.

SCriptum est: Spíritus Dómini ornávit cælos. Ornaménta enim cælórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens;

Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndùm eúndem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes splendídas vestes, & Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem, & dicéntem: Isti sunt.

Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

QUot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cælórum. Hinc rursus scriptum est: Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cælos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de sancti Spíritus divinitáte adjúngitur: Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cælórum ergo virtus de Spíritu sumta est: quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsúmerent, nisi eos sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres sanctæ Eccléstæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus: & post advéntum illíus, cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.

℟. Beáti estis, cùm maledíxerint vobis hómines, & persequúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérsùm vos, mentiéntes propter me: * Gaudéte & exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis.

℣. Cùm vos óderint hómines, & cùm separáverint vos & exprobráverint, & ejécerint nomen vestrum tanquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

CErtè iste ipse Pastor Eccléstæ, ad cujus sacratíssimum corpus sedémus, quantæ debilitátis, quantæque formídinis ante advéntum Spíritus fúerit,

Digitized by Google

rit, ancílla óstiária requísita dicat. Una enim muliéris voce percússus, dum mori tímuit, vitam negávit. Et pensándum, quia eum comprehénsum Petrus negávit in terra, quem suspénsum latro conféssus est in cruce. Sed vir iste tantæ formídinis, qualis post advéntum Spíritus exsíftat, audiámus. Fit convéntus magistrátus atque seniórum, cæsis denuntiátur Apóstolis, ne in nómine Jesu loqui débeant. Petrus magna auctoritáte respóndet: Obedíre opórtet Deo magis, quàm homínibus.

℣. Isti sunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modò coronántur & accípiunt palmam.

℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modò.

Glória Patri. Modò.

In tertio Nocturno.

Ant. to. 6. Exaltabúntur córnua justi, allelúja.

Psalmus 74.

Confitébimur tibi Deus, confitébimur tibi, * & invocábimus nomen tuum.

Narrábo ómnia mirabília tua: * dum accépero tempus, ego justítiam judicábo.

Liquefácta est terra, & omnes inhabitántes in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi insquis: Nolíte inique ágere; * & delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum, * & nolíte loqui advérsùs Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus; * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, & hunc exáltat; * quia calix in manu Dómini vini meri plenus est místo.

Et inclinávit ex hoc in hoc: * verúntamen fæx ejus non est exinanísta.

Bibent ex eo omnes peccatóres terræ: * ego autem in sécula gaudébo, cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam, * & exaltabúntur córnua justi.

Ant. Exaltabúntur córnua justi, allelúja.

Ant. to. 6. Lux orta est justo, allelúja: rectis corde lætítia, allelúja.

Psal-

Digitized by Google

Psalmus 96.

DOminus regnávit exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.
Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium correctio sedis ejus.
Ignis ante eum præíbit: * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit & commóta est terra.
Montes sicut cera fluxérunt ante fáciem Dómini: * a fácie Dómini trémuit omnis terra.
Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes, qui adórant sculptília, * & qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum omnes Angeli ejus: audívit, & lætáta est Sion: * & exsultavérunt filiæ Judæ propter judícia tua Dómine.
Quóniam tu es Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas servórum suórum; & de manu peccatóris liberávit eos.
Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dómino: * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Ant. Lux orta est justo, allelúja: rectis corde lætítia, allelúja.

Ant. to. 4. Custodiébant testimónia ejus, & præcépta ejus, allelúja.

Psalmus 98.

DOminus regnávit, irascántur pópuli, * qui sedes super Chérubim, moveátur terra.
Dóminus in Sion magnus, * & excélsus super omnes pópulos.
Confiteántur nómini tuo magno & terríbili, quóniam sanctum est: * & honor regis judícium díligit.
Tu parásti æquitátem: * judícium & justítiam in Jacob tu fecísti.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabéllum pedum ejus; * quóniam sanctum est.
Moyses & Aaron in sacerdótibus ejus; * & Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus.
Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos; * & in colúmna nubis loquebátur ad eos.
Custodiébant testimónia ejus, * & præcépta ejus, quæ dederat illis.

Dó-

Digitized by Google

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos; Deus tu propítius fuísti illis, * & vindicans in ómnia stúdia eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus; * quóniam sanctus est Dóminus Deus noster.

Ant. Custodiébant testimónia ejus, & præcépta ejus, allelúja.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus.

℟. Nimis confortátus est princípatus eórum.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Euangélica léctio.

Léctio sancti Euangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 19.

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília S. Hierónymi Presbyteri.

Lib. 3. *in Matth. cap.* 19.

GRandis fidúcia: Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu & arte quærébat: & tamen lóquitur confidénter, Relíquimus ómnia. Et quia non sufficit tantùm relínquere, jungit quod perféctum est: Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti: quid ígitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis: quòd vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis & vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. Non dixit, Qui reliquístis ómnia: hoc enim & Crates fecit philósophus, & multi álii divítias contemsérunt: sed, Qui secúti estis me: quod próprie Apostolórum est, atque credéntium.

℟. Isti sunt, qui vivéntes in carne, plantavérunt Eccléſiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Benedictio. Cujus, vel Quorum festum.

Lectio viii.

IN regeneratióne, cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, (quando & mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti) sedébitis & vos in só-

Digitized by Google

fólis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israël: quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, & vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa sententia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, & matrem a fília, & nurum a socru: & inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, & prædicatiónem Euangélii, omnes affectus contémserint, atque divítias, & séculi voluptátes; isti céntuplum recípient, & vitam ætérnam possidébunt.

℣. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, & dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Eccléfia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam: Quorum. Glória Patri. Quorum.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

EX occasióne hujus sententiæ quidam introdúxerunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum, quas dimísimus, & vitam ætérnam esse reddéndam: non intelligéntes, quòd si in cæteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo: ut qui unam pro Dómino dimíserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est: Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet, quæ comparatióne & mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius número comparétur.

Deinde dicitur Hymnus. Te Deum laudámus 18.

AD LAUDES, & per Horas. Ant. to. 8. f.

HOc est præcéptum meum, ut diligátis invícem, sicut diléxi vos.

Psalmus. Dóminus regnávit, cum reliquis 19.

Ant. to. 2. Majórem charitátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Ant. to 1. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Ant. to. 3. Beati pacífici,

Digitized by Google

ti, beáti mundo corde; quóniam ipsi Deum vidébunt.

Ant. to. 2. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

Capitulum. *Eph.* 2.

FRatres, Jam non estis hóspites, & ádvenæ: sed estis cives sanctórum, & doméstici Dei: superædificáti super fundaméntum Apostolórum & Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

℟. Deo grátias.

Hymnus.

EXsúltet cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis;
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.
Vos secli justi júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium;
Audíte preces súpplicum.
Qui cælum verbo cláuditis,
Seráque ejus sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite jussu, quæsumus.
Quorum præcépto súbditur
Salus & languor ómnium;
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus:
Ut cùm judex advénerit
Christus in fine séculi,
Nos sempitérni gáudii

Fáciat esse cómpotes.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
Et nunc, & in perpétuum.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus. Ant. to. 2. Vos, qui reliquístis ómnia, & secúti estis me, céntuplum accipiétis, & vitam ætérnam possidébitis.

Ad Tertiam. Ant. Majórem charitátem.

Capitulum. Fratres, Jam non estis.

℟. breve. In omnem terram, * Exívit sonus eórum. In omnem.

℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit.

Glória Patri. In omnem.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Sextam. Ant. Vos amíci mei estis.

Capitulum. *Act.* 5.

PEr manus autem Apostolórum fiébant signa, & prodígia multa in plebe.

℟. breve. Constítues eos príncipes. * Super omnem terram. Constítues.

Digitized by Google

℣. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Super.
℟. Glória Patri. Constítues.
℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus.
℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam.

Ant. In patiéntia vestra.

Capitulum. *Act.* 5.

IBant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

℟. breve. Nimis honoráti sunt * Amíci tui Deus. Nimis honoráti.
℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci.
Glória Patri. Nimis honoráti.
℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

IN II. VESPERIS.

Ant. to. 8. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: Tu es Sacérdos in ætérnum.

Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis.
Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináberis in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es Sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedec.
Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus; implébit ruínas; * conquassábit cápita multa in terra copiósa.
De torrénte in via bibet: * propterea exaltábit caput.

Ant. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: Tu es Sacérdos in ætérnum.

Ant. to. 8. f. Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Psalmus 112.

LAudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.
A solis ortu usque ad occásum, * laudáte nomen Dómini.
Excélsus super omnes gentes

tes Dóminus, * & super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cælo & in terra?

Suscitans a terra ínopem, * & de stércore érigens páuperem.

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Ant. to. 7. r. Dirupísti, Dómine, víncula mea; tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu mentis meæ: * omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam; * & nomen Dómini invocábo.

Prétiósa in conspéctu Dómini * mors sanctórum ejus.

O Dómine, ego servus tuus, * ego servus tuus, & fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Vota mea Dómino reddam in átriis domus Dómini, in conspéctu omnis pópuli ejus, * in médio tui Jerúsalem.

Ant. Dirupísti, Dómine, víncula mea; tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Ant. to. 8. f. Eúntes ibant & flebant, mitténtes sémina sua.

Psalmus 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum; * & lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter gentes: Magnificávit Dóminus fácere cum illis: magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrimis, in gáudio metent: * eúntes ibant & flebant, mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient in exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Digitized by Google

Ant. Búntes ibant & flebant, mitténtes sémina sua. Ant. to. 7. f. Confortátus est principátus eórum, & honoráti sunt amíci tui Deus,

Psalmus 138.

DOmine probásti me, & cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, & resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas a longe; sémitam meam, & directiónem meam investigásti, & omnes vias meas prævidísti; * quia non est dolus in lingua mea.

Ecce tu Dómine cognovísti ómnia, * novíssima & antíqua.

Tu formásti me; * & posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, nec pótero ad eam.

Quò ibo a spíritu tuo? * & a fácie tua quò fúgiam?

Si ascéndero in cælum, tu illic es: * & si descéndero in infernum, ades.

Si súmsero pennas meas ante lucem, * & habitávero in postrémo maris.

Etenim illuc manus tua dedúcet me, * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * & nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur abs te: * & nox sicut dies illuminábitur.

Sicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus; * quia tu Dómine possedísti renes meos, & suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi Dómine; quóniam terribíliter mirificátus es: mira ópera tua, * & ánima mea novit nimis.

Non est occultátum os meum abs te, quod fecísti in occúlto: * & substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui: * & in libro tuo omnes scribéntur.

Dies formabúntur, & nemo in eis: mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, & super arénam multiplicabúntur: resurréxi, & adhuc tecum sum; * si occídas Deus peccatóres.

Viri sánguinum declináte a me; quia dícitis in cogitatiónibus vestris: * accípient

Digitized by Google

piént in vanitáte civitátes suas.

Nonne qui te odérunt Deus, óderam illos; * & super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos: * & inimíci facti sunt mihi.

Proba me Deus, & scito cor meum: * intérroga me, & cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est: * & deduc me in viam ætérnam.

Ant. Confortátus est principátus eórum, & honoráti sunt amíci tui Deus.

Capitulum. *Eph.* 2.

FRatres, Jam non estis hóspites, & ádvenæ: sed estis cives sanctórum, & doméstici Dei: superædificáti super fundaméntum Apostolórum, & Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

℟. Deo grátias.

Hymnus. Exsúltet cælum xvii.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnificat. Ant. to. 1. Estóte fortes in bello, & pugnáte cum antíquo serpénte: & accipiétis regnum ætérnum, allelúja.

Aliæ Lectiones pro Apostolis.

In secundo Nocturno.

De Expositióne S. Augustíni Epíscopi super Psalmum octogésimum sextum.

Ante medium. Lectio iv.

FUndaménta ejus in montibus sanctis: díligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli, & Prophétæ? Quia eórum auctóritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis: & cùm per ipsos intrámus, per Christum intrámus. Ipse est enim jánua. Et cùm dicúntur duódecim portæ Jerúsalem, & una porta Christus, & duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus; & ídeo duodenárius número Apostolórum. Sacraméntum magnum hujus duodenárii significátio est número. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, judicántes duódecim tribus Israël.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes splendídas vestes, & Angelus Dómini locú-

Digitized by Google

tus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti, facti amici Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem, & dicéntem. Isti sunt.

Lectio v.

SI duódecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tertiusdécimus Paulus Apóstolus, & non erit quómodo júdicet: & ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantùm, sed & Angelos. Quos Angelos, nisi apóstatas Angelos? Nescítis, inquit, quia Angelos judicábimus? Respondéret ergo turba: Quid te jactas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes, dixit Dóminus, duódecim Apóstolos: unus cécidit Judas, in locum ipsius sanctus Mathías ordinátus est: implétus est duodenárius número sédium. Primò locum inveni, ubi sédeas, & sic te mináre judicatúrum. Duódecim ergo sedes, quid sibi velint, videámus. Sacraméntum est cujúsdam universitátis, quia per totum orbem terrárum futúra erat Eccléfia: unde vocátur hoc ædifícium ad Christi compágem.

℟. Beáti estis, cùm maledíxerint vobis hómines, & persequúti vos fúerint, & dixérint omne malum advérsùm vos, mentiéntes propter me: * Gaudéte & exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis.

℣. Cùm vos óderint hómines, & cùm separáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen vestrum tanquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

ET ídeo quia úndique veníunt ad judicándum, duódecim sedes sunt: sicut quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt. Non solùm ergo illi duódecim, & Apóstolus Paulus, sed quotquot judicatúri sunt, propter significatiónem universitátis ad sedes duódecim pértinent: quemádmodum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi quátuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo, & Merídies. Istæ quátuor partes assíduè nominántur in Scriptúris. Ab istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Euangélio, a quátuor ventis sé collectúrum elé-

Digitized by Google

eléctos súos: ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Eccléfia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur nisi per baptísmum in nómine Patris, & Fílii, & Spíritus sancti. Quátuor ergo ter ducta, duódecim inveniúntur.

℟. Isti sunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modò coronántur, & accípiunt palmam.

℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modò.

Glória Patri. Modò.

PRO EUANGELISTIS Lectiones.

In primo Nocturno. Incipit liber Ezechiélis Prophétæ.

Lectio i. *Cap.* 1.

ET factum est in tricésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cùm essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cæli, & vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem fílium Buzi sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar: & facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, & ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne: & nubes magna, & ignis involvens, & splendor in circúitu ejus: & de médio ejus quasi spécies eléctri, idest, de médio ignis.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, & símplices sicut colúmbæ.

℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte.

Lectio ii.

ET in médio ejus similitúdo quátuor animálium: & hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, & quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, & planta pedis eórum quasi planta pedis vítuli; & scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus: & fácies & pennas per quátuor partes habébant: Junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non re-

Digitized by Google

vertebántur, cùm incéderent: sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, & díscite a me, quia mitis sum, & húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, & onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio iii.

SImilitúdo autem vultus eórum: fácies hóminis, & fácies leónis a dextris ipsórum quátuor: fácies autem bovis, a sinístris ipsórum quátuor, & fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, & pennæ eórum exténtæ désuper: duæ pennæ singulórum jungebántur, & duæ tegébant córpora eórum: & unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur, cùm ambulárent.

℟. Dum stetéritis ante reges & præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis, qui loquímini: sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In secundo Nocturno.

De Expositióne S. Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam.

Homil. 3. lib. 1. Lectio iv.

SAncta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futúra prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cùm dícitur: Quátuor fácies uni, & quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia; & quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur: per pennas verò in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum pastor bonus, & cognósco oves meas, & cognóscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio quos elégerim. Per contemplatiónem verò, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in áëra levámur.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes splendídas vestes, & Angelus Dómini locútus est ad me dicens: * Isti sunt

Digitized by Google

sunt viri sancti, facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem, & dicéntem. Isti sunt.

Lectio v.

Quátuor ergo fácies uni sunt: quia si requíras, quid Matthæus de incarnatióne Dómini séntiat; hoc nimírum sentit, quod Marcus, Lucas, & Joánnes. Si quæras quid Joánnes séntiat; hoc proculdúbio, quod Lucas, Marcus, & Matthæus. Si quæras quid Marcus; hoc quod Matthæus, Joánnes, & Lucas. Si quæras quid Lucas; hoc quod Joánnes, Matthæus, & Marcus sentit. Quátuor ergo fácies uni sunt: quia notítia fídei, qua cognoscúntur a Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quátuor: Quicquid enim in uno invéneris, hoc in ómnibus simul quátuor cognósces.

℟. Beáti estis, cùm maledíxerint vobis hómines, & persequúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérsùm vos, mentiéntes propter me: * Gaudéte & exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis.

℣. Cùm vos óderint hómines, & cùm separáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen vestrum tanquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

Et quátuor pennæ uni: quia Dei omnipoténtis Fílium Dóminum nostrum Jesum Christum simul omnes concórditer prædicant: & ad divinitátem ejus mentis óculos levántes, penna contemplatiónis volant. Euangelistárum ergo fácies ad humanitátem Dómini pértinet, penna ad divinitátem: quia in eum, quem corpóreum aspíciunt, quasi fácies inténdunt: sed dum hunc esse incircumscríptum, atque incorpóreum ex divinitáte annúntiant, per contemplatiónis pennam, quasi in áëra levántur. Quia ítaque una est fides incarnatiónis ejus in ómnibus, & par contemplátio divinitátis ejus in síngulis, rectè nunc dícitur: Quátuor fácies uni, & quátuor pennæ uni.

℟. Isti sunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modò coronántur, & accípiunt palmam.

℣. Isti

Digitized by Google

℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modò.

Glória Patri. Modò.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 10.

IN illo témpore: Designávit Dóminus & álios septuagínta duos: Et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem & locum, quò erat ipse ventúrus. Et réliqua. Homilía S. Gregórii Papæ. *Homil.* 17. *in Euangelia.*

DOminus & Salvátor noster, fratres charíssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo verò opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus, præcépta sunt: quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit: quia duo sunt præcépta charitátis, Dei vidélicet amor, & próximi: & minùs, quàm inter duos, cháritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére charitátem dícitur: sed diléctio in álterum tendit, ut cháritas esse possit.

℟. Isti sunt, qui vivéntes in carne, plántavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem Dómini.

Lectio viii.

ECce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit: quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia qui charitátem erga álterum non habet, prædicatiónis officium suscípere nullátenus debet. Bene autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem & locum, quò erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur: quia prædicátio prævenit, & tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis prærúrrunt: atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, & dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrínâ fulget Eccléſia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Le-

Digitized by Google

Lectio ix.

HInc namque essdem prædicatóribus Isaías dicit: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc fíliis Psalmísta ait: Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit: quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriã resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit; quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo, qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cùm nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas & ipse post véniens, per amóris sui præséntiam illústret.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS.

Ad Vesperas. Ant. Qui me confésſus, cum reliquis de Laudibus xxxix.

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis, ut in Communi Apostolorum ii.

Capitulum. *Jacobi* i.

BEátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cùm probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

DEus tuórum míltitum
Sors, & coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.
Hic nempe mundi gáudia,
Et blandiménta nóxia
Cadúca ritè députans,
Pervénit ad cæléstia.
Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter;
Pro te effúndens sánguinem;
Æterna dona póssidet.
Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus pissime;
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.
Laus & perénnis glória
Deo Patri, & Fílio,
Sancto simul Paráclito
In sempitérna sécula.
Amen.

℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnificat. Ant. to. 8. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram. Pro Martyre & Pontifice:

Oratio.

INfirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus; & quia pondus próprie

priæ actiónis gravat , beáti N. mártyris tui atque Pontíficis intercéssio glorióſa nos prótegat . Per Dóminum .

Alia Oratio .

DEus, qui nos beáti N. mártyris tui atque Pontíficis ánnua ſolemnitáte lætíficas : concéde propítius , ut cujus natalítia cólimus, de ejúſdem étiam protectióne gaudeámus . Per Dóminum .

Pro Martyre tantùm .

Oratio .

PRæſta , quæſumus omnípotens Deus : ut qui beáti N. mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum .

Alia Oratio .

PRæſta , quæſumus omnípotens Deus : ut intercedénte beáto N. mártyre tuo , & a cunctis adverſitátibus liberémur in córpore , & a pravis cogitatiómibus mundémur in mente . Per Dóminum .

Ad Matutinum . Invitat. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Pſalmus. Veníte, exſultémus 2.

Hymnus . Deus tuórum, ut ſupra .

In primo Nocturno .

Ant. to. 2. In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte. .

Pſalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in conſílio impiórum, & in via peccatórum non ſtetit , * & in cáthedra peſtiléntiæ non ſedit .

Sed in lege Dómini fuit volúntas ejus , * & in lege ejus meditábitur die , ac nocte .

Et erit tanquam lignum, * quod plantátum eſt ſecus decúrſus aquárum :

Quod fructum ſuum dabit in témpore ſuo, * & fólium ejus non décidet , & ómnia quæcúnque fécerit proſperabúntur .

Non ſic ímpii , non ſic : * ſed tanquam pulvis , quem prójicit ventus a fácie terræ .

Ideo non reſúrgent ímpii in judício , * neque peccatóres in conſílio juſtórum .

Quóniam novit Dóminus viam juſtórum : * & iter impiórum períbit .

Ant. In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Ant. to. 1. ſ. Prædicans præcéptum Dómini , conſtitútus eſt in monte ſancto ejus.

Pſal-

Digitized by Google

Psalmus 2.

QUare fremuérunt gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?
Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum advérsùs Dóminum, * & advérsùs Christum ejus.
Dirumpámus víncula eórum, * & projiciámus a nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cælis, irridébit eos, * & Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum Dómini.
Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, * ego hódie génui te.
Póstula a me, & dabo tibi gentes hereditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * & tanquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc reges intellígite: * erudímini omnes, qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre, * & exsultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * ne pereátis de via justa.
Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Ant. Prædicans præceptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. to. 7. Voce mea ad Dóminum clamávi: & exaudívit me de monte sancto suo.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsùs me: multi dicunt ánimæ meæ: Non est salus illi in Deo ejus.
Tu autem Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi & somnum cœpi, & resurréxi, * quóniam Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant.

Digitized by Google

Ant. Voce mea ad Dóminum clamávi: & exaudívit me de monte sancto suo.

℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Pater noster.

Absolutio. E xáudi Dómine.

℣ Jube domne benedícere.

Benedictio. Benedictióne perpétua.

Lectiones sequentes primi Nocturni leguntur in Festo Martyris & Pontificis. In Festo autem Martyris non Pontificis leguntur quæ inferiùs posítæ sunt in Communi plurimorum Martyrum, ut infra xlvii.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. *Cap.* 20.

A Miléto Paulus mittens Epheſum, vocávit majóres natu Eccléſiæ. Qui cùm venſſent ad eum, & ſimul eſſent, dixit eis: Vos ſcitis a prima die, qua ingréſſus ſum in Aſiam, quáliter vobíſcum per omne tempus fúerim, ſérviens Dómino cum omni humilitáte, & lácrimis, & tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum: quómodo nihil ſubtráxerim utílium, quò minus annuntiárem vobis, & docérem vos públicè, & per domos, teſtíficans Judæis, atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, & fidem in Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum. Et nunc ecce alligátus ego ſpíritu, vado in Jerúſalem, quæ in ea ventúra ſint mihi, ignórans: niſi quòd Spíritus ſanctus per omnes civitátes mihi proteſtátur, dicens: quóniam víncula & tribulatiónes Jeroſólymis me manent. Sed nihil horum véreor, nec fácio ánimam meam pretioſiórem quàm me, dúmmodo conſúmmem curſum meum, & miniſtérium verbi, quod accépi a Dómino Jeſu, teſtificári Euangélium grátiæ Dei.

℟. Iſte ſanctus pro lege Dei ſui certávit uſque ad mortem, & a verbis impiórum non tímuit:* Fundátus enim erat ſupra firmam petram.

℣. Iſte eſt, qui contémſit vitam mundi, & pervénit ad cæléſtia regna. Fundátus.

Benedictio. Unigénitus Dei.

Lectio ii.

ET nunc ecce ego ſcio, quia ámpliùs non vidébi-

Digitized by Google

débitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quapróptèr contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quò minus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, & univérso gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit epíscopos régere Eccléstam Dei, quam acquisívit sánguine suo. Ego scio, quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte, memória retinéntes, quóniam per triénnium nocte & die non cessávi, cum lácrimis monens unumquénque vestrûm.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini: in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

ET nunc comménd vos Deo, & verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, & dare hereditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum & aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis: quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, & his, qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet susscípere infírmos, ac memínisse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit: Beátius est magis dare, quàm accípere. Et cùm hæc dixísset, pósitis génibus suis, orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium: & procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máximè in verbo, quod díxerat, quóniam ámpliùs fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

℟. Iste cognóvit justítiam, & vidit mirabília magna, & exorávit Altíssimum: Et invéntus est in número sanctórum.

℣. Iste est, qui contémsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Et.

Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Ant. to.2. Fílii hóminum scitóte, quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Psal.

Digitized by Google

Psalmus 4.

CUm invocárem te, exaudísti me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti me.

Miserére mihi Dómine; * & exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Scitóte, quóniam magnificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, dum clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, & in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ; * & speráte in Dómino.

Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona? * Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine.

Dedísti lætítiam in corde meo: * a témpore frumenti, vini, & ólei sui multiplicáti sunt.

In pace in idípsum obdórmiam & requiéscam; * quóniam tu Dómine singulariter in spe constituísti me.

Ant. Fílii hóminum scitóte, quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Ant. 2. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum Dómine.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe Dómine, intéllige clamórem meum: * inténde voci oratiónis meæ, Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo Dómine: * mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, & vidébo: * quóniam non volens Deus iniquitátem tu es.

Non habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti Dómine omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes eos, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum & dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo, Dómine, in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Deduc me, Dómine, in tua justítia: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eó-

eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum; linguis suis dolóse agébant: * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndùm multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam exacerbavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, in ætérnum exsultábunt, & inhabitábis in eis: * & gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum.

Quóniam tu Dómine benedíces justum, * Dómine ut scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti nos.

Ant. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum Dómine.

Ant. 10. 2. In univérsa terra glória & honóre coronásti eum.

Psalmus 8.

Domine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.

Ex ore infántium, & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos; * ut déstruas inimícum, & defensórem.

Quóniam vidébo cælos ópera digitórum tuórum; lunam & stellas, quas tu fundásti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulò minùs ab Angelis; * glória & honóre coronásti eum, & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves & boves univérsas, insuper & pécora campi.

Vólucres cæli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. In univérsa terra glória & honóre coronásti eum.

℣. Posuísti Dómine super caput ejus.

℟. Corónam de lápide pretióso. Pater noster.

Absolutio. Ipsius précibus.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Deus Pater.

Sermo S. Augustíni Epíscopi

Sermo 44. de Sanctis.

Lectio iv.

Triumphális beáti martyris dies hódie nobis anniversária celebritate recúrrit: cujus glori-

Digitized by Google

catióni sicut congáudet Eccléſia, ſic ejus propónit ſequénda veſtígia. Si enim compátimur, & conglorificábimur. In cujus glorióſo agóne duo nobis præcípuè conſideránda ſunt: indurata vidélicet tortóris ſævítia, & Mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam deteſtémur: patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Pſalmíſtam advérsùs malítiam increpántem: Noli æmulári in malignántibus; quóniam tanquam fenum velóciter aréſcent. Quòd autem advérsùs malignántes patiéntia exhibénda ſit, audi Apóſtolum ſuadéntem: Patiéntia vobis neceſſária eſt, ut reportétis promiſſiónes.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & a ſeductóribus tutávit illum: Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Deſcendítque cum illo in fóveam: & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Benedictio. Chriſtus perpétuæ.

Lectio v.

Coronáta ſtaque eſt beáti Mártyris patiéntia, mancipáta eſt ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne ſuo glorióſus Chriſti athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitatiónem cápitis ſui, tolerávit probra, ſuſtínuit irriſiónes, flagélla non tímuit: & quot ante mortem pro Chriſto pértulit ſupplícia, tot ei de ſe óbtulit ſacrifícia. Quod enim propinánte Apóſtolo bíberat, altè retinébat: Quia non ſunt condígnæ paſſiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Et quia momentáneum hoc & leve noſtræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cælis. Hujus promiſſiónis amóre a terrénis ſuſpénſus, & præguſtáta ſupérnæ ſuavitátis dulcédine ineffabíliter affectus, dicébat cum Pſalmíſta: Quid mihi eſt in cælo, & a te quid vólui ſuper terram? Defécit caro mea, & cor meum: Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum.

℟. Deſidérium ánimæ ejus tribuſti ei Dómine: Et voluntáte labiórum ejus non fraudáſti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis:

Digitized by Google

nis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

℣. Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

COntemplabátur enim quantùm in ænígmate infírmitas humána óculum mentis in æternitáte fígere potest, quanta sint supérnæ civitátis gáudia: & ea enarráre non sufficiens, admirándo clamábat: Quid mihi est in cælo? Quasi díceret: Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, transcéndit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo, qua nobis, a conturbatióne hóminum remótis, in abscóndito faciéi suæ Jesus Christus Dóminus noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. Hujus perféctæ libertátis contemplatióne nullum vitábat perículum, nullum horrébat supplícium: & si mílies posset mori, non putábat se hanc digne posse áliqua ratióne promeréri.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam.

Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno:

Ant. to. 7. Justus Dóminus, & justítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 10.

IN Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres tetendérunt arcum, * paravérunt sagíttas suas in pháretra, ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quem perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum & ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluit super peccatóres láqueos, * ignis, sulphur, & spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus

Digitized by Google

justítiam diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Justus Dóminus, & justítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. to.4. Habitábit in tabernáculo tuo: requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * & non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit próximo suo malum: * & oppróbrium non accépit advérsùs próximum suum.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum magnificat.

Qui jurat próximo suo, & non décipit eum: * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non commovébitur in ætérnum.

Ant. Habitábit in tabernáculo tuo: requiéscet in monte sancto tuo.

Ant. to. 4. Posuísti Dómine super caput ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

DOmine, in virtúte tua lætábitur Rex, * & super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei: * & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * tribuísti ei longitúdinem diérum in séculum séculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictionem in séculum séculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam Rex sperávit in Dómino, * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis, * & déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra per-

Digitized by Google

perdes, * & semen eórum a fíliis hóminum.
Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consílium, quod non potuérunt stabilíre.
Quóniam pones eos dorsum, in relíquiis tuis, * præparáre vultum illórum.
Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus & psallémus virtútes tuas.

Ant. Posuísti Dómine super caput ejus corónam de lápide pretióso.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam & magnum decórem impónes super eum. Pater noster.

Absolútio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Euangélica léctio.

Léctio sancti Euangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 14.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, & non odit patrem suum, & matrem, & uxórem, & fílios, & fratres, & soróres, adhuc autem & ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ. *Homil.* 37. *in Euangelia.*

SI considerémus, fratres charíssimi, quæ & quanta sunt quæ nobis promittúntur in cælis, viléscunt ánimo ómnia, quæ habéntur in terris. Terréna namque substántia supérnæ felicitáti comparáta, pondus est, non subsídium. Temporális vita ætérnæ vitæ comparáta, mors est pótiùs dicénda, quàm vita. Ipse enim quotidiánus defectus corruptiónis quid est áliud, quàm quædam prolíxitas mortis? Quæ autem lingua dícere, vel quis intellectus cápere súfficit, illa supérnæ civitátis quanta sint gáudia: Angelórum choris interésse, cum beatíssimis spíritibus glóriæ conditóris assístere, præséntem Dei vultum cérnere, incircumscríptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptiónis perpétuæ múnere lætári?

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, & opus fortitúdinis.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis; posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa signo.

Benedictio. Cujus festum cólimus.

Digitized by Google

Lectio viii.

SEd ad hæc audíta inardéscit ánimus: jamque illic cupit asſiſtere, ubi ſe ſperat ſine fine gaudére. Sed ad magna præmia pervéniri non poteſt, niſi per magnos labóres. Unde & Paulus egrégius prædicátor dicit: Non coronábitur, niſi qui legítimè certáverit. Delécta ergo mentem magnitúdo præmiórum, ſed non detérreat certámen labórum. Unde ad ſe veniéntibus Véritas dicit: Si quis venit ad me, & non odit patrem ſuum, & matrem, & uxórem, & fílios, & fratres, & ſoróres, adhuc autem & ánimam ſuam, non poteſt meus eſſe diſcípulus. ℟. Hic eſt verè martyr, qui pro Chriſti nómine ſánguinem ſuum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæſívit, ſed ad cæléſtia regna pervénit.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui. Benedictio. Ad ſocietátem.

Lectio ix.

SEd percontári libet, quómodo paréntes & carnáliter propínquos præcípimur odíſſe, qui jubémur & inimícos dilígere? Et certè Véritas de uxóre dicit: Quod Deus conjúnxit, homo non ſéparet. Et Paulus ait: Viri, dilígite uxóres veſtras, ſicut & Chriſtus Eccléſiam. Ecce diſcípulus uxórem diligéndam prædicat, cùm magíſter dicat: Qui uxórem non odit, non poteſt meus eſſe diſcípulus. Nunquid áliud judex núntiat, áliud præco clamat? An ſimul & odíſſe póſſumus, & dilígere? Sed ſi vim præcépti perpéndimus, utrúnque ágere per diſcretiónem valémus: ut uxórem, & eos, qui nobis carnis cognatióne conjúncti ſunt, & quos próximos nóvimus, diligámus: & quos adverſários in via Dei pátimur, odiéndo & fugiéndo neſciámus. Te Deum laudámus x8.

Sequens ℟. dicitur ultimo loco in Feſtis ſeptem ſanctorum Martyrum Pontificum Marcelli, Eleutherii, Joannis, Silverii, Martini, Pontiani, & Melchiadis. ℟. Dómine prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * Poſuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo.

℣. Vitam pétiit a te, & tribuísti ei longitúdinem dié-

Digitized by Google

diérum in séculum séculi. Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

AD LAUDES,

& per Horas. Ant. to. 1.

QUi me conféssus fúerit coram homínibus, confitébor & ego eum coram Patre meo.

Psalmus. Dóminus regnávit, cum reliquis 19.

Ant. to. 3. Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Ant. to. 1. Qui mihi minístrat, me sequátur: & ubi ego sum, illic sit & minister meus.

Ant. to. 1. Si quis mihi miniſtráverit, honorificábit eum Pater meus, qui est in cælis, dicit Dóminus.

Ant. to. 1. l. Volo Pater, ut ubi ego sum, illic sit & minister meus.

Capitulum. *Jac.* 1.

BEátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cùm probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

MArtyr Dei, qui únicum
Patris sequéndo Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor frueris cæléstibus:
Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ rémovens tædium.
Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis;
Nos solve vinclis séculi
Amóre Fílii Dei.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, & in perpétuum.
Amen.

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Benedictus. Ant. to. 3. d. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Pro Martyre & Pontifice.

Oratio.

INfirmitátem nostram, réspice omnípotens Deus: & quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui nos beáti N. mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Digitized by Google

Pro Martyre tantùm.

Oratio.

PRæsta, quæsumus omnípotens Deus: ut qui beáti N. mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

PRæsta, quæsumus omnípotens Deus: ut intercedénte beáto N. mártyre tuo, & a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, & a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Ad Tertiam. Ant. Qui séquitur me. Capitulum. Beátus vir, ut supra.

℟. breve. Glória & honóre, * Coronásti eum Dómine. Glória & honóre. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória & honóre. ℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Ad Sextam. Ant. Qui mihi minístrat.

Capitulum. *Eccli.* 15.

CIbávit illum pane vitæ & intellectus; & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℟. breve. Posuísti Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam. Ant. Volo Pater.

Capitulum. *Eccli.* 39.

JUstus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, & in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. breve. Magna est glória ejus, * In salutári tuo. Magna. ℣. Glóriam & magnum decórem impónes super eum. In salutári tuo. Glória Patri. Magna. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Vesperas. Ant. Qui me conféssus, ut supra, cum reliquis de Laudibus. Psalmus. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica 142. & loco ultimi Psalm. Crédidi 146.

Capitulum. Beátus vir. Hymnus. Deus tuórum xxvii.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sic-

Digitized by Google

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magníficat. Ant. to. 1.

Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, & tollat crucem suam, & sequátur me.

Aliæ Lectiones pro uno Martyre.

In secundo Nocturno.

De Expositióne S. Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum. *Serm.* 21.

Lectio iv.

PRíncipes persequúti sunt me gratis: & a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quòd injústè persecutiónum torménta sustíneat: qui nihil rapúerit, nullum violéntus oppréſſerit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum: qui nihil légibus débeat, & gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia: qui loquátur justè, & non audiátur: qui loquátur plena salútis, & impugnétur: ut possit dícere, Cùm loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crímine: impugnátur ut nóxius, cùm sit in tali confessióne laudábilis: impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cùm pietas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam: & in vínculis non derelíquit eum. Et.

Lectio v.

VEré frústra impugnátur, qui apud ímpios & infídos impietátis arcéssitur, cùm fídei sit magíster. Verùm qui gratis impugnátur, fortis debet esse & constans. Quómodo ergo subtéxuit, Et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris, atque formídinis. Sed est étiam infírmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum. Timéte Dóminum omnes sancti ejus: &, Beátus vir, qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in

in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi.

PONe ergo Mártyrem inter perícula constitútum, cùm inde immánitas bestiárum ad incutiéndum terrórem ínfremat, aliúnde stridor candéntium laminárum, & flamma fornácis ardéntis exæstuet, ex parte ália pérsonent tractus grávium catenárum, hinc cárnifex cruéntus astísstat: pone, inquam, circumspectántem ómnia plena supplíciis, deínde cogitántem mandáta divína, illum ignem perpétuum, illud sine fine incéndium perfidórum, illam pœnæ recrudescéntis ærúmnam: trepidáre corde, ne, dum præséntibus cedat, perpétuis se dedat exítiis: perturbári ánimo, dum futúri judícii rhomphæam illam terríbilem quadam conspéctus spécie contuétur. Nonne ad hanc trepidatiónem fidúciæ viri constántis, æquális in eúndem concúrrit effectum confidéntia, cupiéntis ætérna, & divína trepidántis?

℣. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 16.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, & tollat crucem suam, & sequátur me. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ. *Homilia* 32. *in Euangelia*.

QUia Dóminus ac Redémtor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri in vítiis enutrítæ contrarietátem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset; concupíscere, si non posset? Sed cæléstis médicus singulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur: ita Dóminus noster contrária oppósuit medicamén-

Digitized by Google

ménta peccátis; ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, & opus fortitúdinis.

℣. Quóniam prævenísti eũ in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio viii.

CErtè cùm se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit: Nisi quis renuntiáverit ómnibus, quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apértè dicat: Qui per vitam véterem alléna concupíscitis, per novæ conversatiónis stúdium & vestra largímini. Quid verò in hac lectióne dicat, audiámus: Qui vult post me veníre, ábneget semetípsum. Ibi dícitur, ut abnegémus nostra; hìc dícitur, ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósum non est hómini relínquere sua; sed valde laboriósum est relínquere semetípsum. Minùs quippe est abnegáre quod habet: valde autem multum est, abnegáre quod est.

℟. Hic est verè martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fúdit: Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit.

℣. Justum deduxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Lectio ix.

AD se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut renuntiémus nostris: quia quicúnque ad fídei agónem venímus, luctámen contra malígnos spíritus súmimus. Nihil autem malígni spíritus in hoc mundo próprium póssident: nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestítus quisque cum nudo luctátur, cítiùs ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis indumenta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, vestiménta abjíciat, ne succúmbat.

Te Deum laudámus 18.

COMMUNE plurimorum Martyrum.

Ad Vesperas. Ant. Omnes sancti, cum reliquis de Laudibus lvi.

Psal-

Digitized by Google

Psalmus, Dixit Dóminus, cum reliquis, ut in Communi Apostolorum ii.

Capitulum. *Sap. 3.*

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace.

Hymnus.

SAnctórum méritis ínclita gáudia
Pangámus, sócii, géstaque fórtia:
Nam gliscit ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.
Hi sunt, quos rétinens mundus inhórruit:
Ipsum nam stérili flore peráridum
Sprevére pénitus, teque sequúti sunt,
Rex Christe bone Cælitum.
Hi pro te fúrias, atque ferócia
Calcárunt hóminum sævaque vérbera:
Cessit his lácerans fórtiter úngula,
Nec carpsit penetrália.
Cæduntur gládiis more bidéntium:
Non murmur résonat, non querimónia;
Sed corde tácito mens bene cónscia
Conférvat patiéntiam.
Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,
Quæ tu Martyribus múnera præparas?
Rubri nam flúido sánguine láureis
Ditántur bene fúlgidis.
Te summa Déitas únaque póscimus,
Ut culpas ábluas, nóxia súbtrahas,
Des pacem fámulis, nos quoque glóriam
Per cuncta tibi sécula.
Amen.

℣. Lætámini in Dómino, & exsultáte justi.

℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Ad Magnificat. Ant. to. 8.

Istórum est enim regnum cælórum, qui contemsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus.

Oratio.

BEatórum Mártyrum, paritérque Pontíficum N. & N nos, quæsumus Dómine, festa tueántur: & eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Digitized by Google

Si non fuerint Pontifices.

Oratio.

DEus, qui nos concédis sanctórum mártyrum tuórum N. & N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui nos ánnua sanctórum mártyrum tuórum N. & N. solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Ad Matutinum. Invitat.

Regem Mártyrum Dóminum,* Veníte, adorémus.

Psalmus. Veníte, exsultémus 2.

Hymnus.

ÆTérna Christi múnera,
Et Mártyrum victórias,
Laudes canéntes débitas,
Lætis canámus méntibus.
Terróre victo séculi,
Pœníspue spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam pósident.
Traduntur igni Mártyres,
Et bestiárum déntibus:
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.
Nudáta pendent víscera;
Sanguis sacrátus fúnditur;
Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénnis grátia.
Te nunc Redémtor quæsumus,
Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes férvulos:
In sempitérna sécula.
Amen.

In primo Nocturno.

Ant. to. 4. Secus decúrsus aquárum plantávit víneam justórum, & in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit.
Sed in lege Dómini fuit volúntas ejus,* & in lege ejus meditábitur die, ac nocte.
Et erit tanquam lignum, * quod plantátum est secus decúrsus aquárum:
Quod fructum suum dabit in témpore suo,* & fólium ejus non décidet, & ómnia quæcúnque fécerit prosperabúntur.
Non sic ímpii, non sic: * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.
Ideo non resúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in consílio justórum.
Quóniam novit Dóminus viam

viam justórum: * & iter impiórum períbit.

Ant. Secus decúrsus aquárum plantávit víneam justórum, & in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Ant. to. 7. Tanquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus: & quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum advérsùs Dóminũ, * & advérsùs Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * & projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos, * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo, super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum Dómini.

Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, * ego hódie génui te.

Póstula a me, & dabo tibi gentes hereditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tanquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini omnes, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * & exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * ne pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Ant. Tanquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus: & quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Ant. to. 7. Si coram homínibus torménta passi sunt, spes eléctorum est immortális in ætérnum.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * Multi insúrgunt advérsùs me: multi dicunt ánimæ meæ: Non est salus illi in Deo ejus.

Tu autem Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi & somnum

con-

cœpi, & resurréxi, * quóniam Dóminus suscépit me. Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Si coram homínibus torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.

℣. Lætámini in Dómino, & exsultáte justi.

℟. Et gloriámini omnes recti corde. Pater noster.

Absol. Exáudi Dómine.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Benedictióne perpétua.

De Epístola B. Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio i. *Cap.* 8.

FRatres, debitóres sumus non carni, ut secúndùm carnem vivámus. Si enim secúndùm carnem vixéritis, moriémini: si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúnque enim spíritu Dei agúntur, ii sunt fílii Dei. Non enim accepístis spíritum servitútis iterum in timóre; sed accepístis spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: Abba (Pater.) Ipse enim Spíritus testimónium reddit spirítui nostro, quòd sumus fílii Dei. Si autem fílii, & herédes: herédes quidem Dei, coherédes autem Christi: si tamen compátimur, ut & conglorificémur. Exístimo enim, quòd non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam exspectátio creatúræ, revelatiónem filiórum Dei exspéctat.

℟. Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis sanctórum: & jam non erit ámpliùs neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor: * Quóniam prióra transiérunt.

℣. Non esúrient, neque sítient ámpliùs; neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. Quóniam.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

SCimus autem, quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis; qui secúndùm propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, & prædestinávit conformes fie-

Digitized by Google

fieri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos & vocávit: & quos vocávit, hos & justificávit: quos autem justificávit, illos & glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum: quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit adversùs eléctos Dei? Deus, qui justíficat, quis est, qui condémnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, immo qui & resurréxit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis. ℟. Viri sancti glorióssum sánguinem fudérunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua: * Et ídeo corónas triumpháles meruérunt. ℣. Unus spíritus, & una fides erat in eis. Et ídeo. Benedictio. Spíritus sancti.

Lectio iii.

QUis ergo nos separábit a charitáte Christi? tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládius? (sicut scriptum est: Quia propter te mortificámur tota die; æstimáti sumus sicut oves occisiónis:) Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principátus, neque Virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúraália póterit nos separáre a charitáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro. ℟. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia: * Et meruérunt habére corónas perpétuas. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Et meruérunt. Glória Patri. Et meruérunt.

In secundo Nocturno.

Ant. to. 8. Dabo sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Psalmus 14.

DÓmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam.
Qui lóquitur veritátem in corde suo, * & non egit dolum in lingua sua:
Nec fecit próximo suo malum: * & oppróbrium non accépit advérsus próximum suum.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum magnificat.
Qui jurat próximo suo, & non décipit eum: * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non commovébitur inætérnum.

Ant. Dabo sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Ant. to. 4. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Psalmus 15.

Conserva me, Dómine, quóniam in te sperávi: * dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non índiges.
Sanctis, qui in terra sunt ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.
Multiplicátæ sunt enim infirmitátes eórum; * póstea acceleravérunt.
Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum illórum per lábia mea.
Dóminus pars hereditátis meæ & cálicis mei: * tu es qui restituísti mihi hereditátem meam.
Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim heréditas mea præclára est mihi.
Benedícam Dóminum, qui mihi tríbuit intellléctum: * insuper & usque ad noctem increpavérunt me renes mei.
Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.
Propter hoc delectátum est cor meum, & exsultávit lingua mea: * insuper & caro mea requiéscet in spe.
Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno; * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.
Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Ant. Sanctis, qui in terra sunt

Digitized by Google

sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Ant. to. r. l. Sancti, qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, & non deficient.

Psalmus 23.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus, * orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in ea.

Ipse super mária fundávit eam; * & super flúmina præparávit illam.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, & mundo corde; * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * & misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium Dóminum, * requiréntium fáciem Dei Jacob.

Tóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles, * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Tóllite portas príncipes vestras: & elevámini portæ æternáles, * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum, ipse est Rex glóriæ.

Ant. Sancti, qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, & non deficient.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei.

℟. Et delecténtur in lætítia. Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Augustíni Epíscopi *Sermo 47. de Sanctis.*

Lectio iv.

QUotiescúnque, fratres charíssimi, sanctórum Mártyrum solémnia celebrámus, ita, ipsis intercedéntibus, exspectémus a Dómino cónsequi temporália beneficia: ut ipsos Mártyres imitándo, accípere mereámur ætérna. Ab ipsis enim sanctórum Mártyrum in veritáte festivitátum gáudia celebrántur, qui ipsórum Mártyrum exémpla sequúntur. Solemnitátes enim Mártyrum, exhortatiónes sunt martyriórum; ut

Digitized by Google

ut imitári non pígeat, quod celebráre deléctat.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consequúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida; & in mari Rubro via sine impedimento. ℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torrénte inundavérunt. Terra appáruit.

Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

SEd nos vólumus gaudére cum sanctis: & tribulatiónem mundi nólumus sustinére cum ipsis. Qui enim sanctos Mártyres, in quantum potúerit, imitári nolúerit; ad eórum beatitúdinem non póterit pervenire. Sed & Paulus Apóstolus prædicat, dicens: Si fuérimus sócii passiónis, érimus & consolatiónum. Et Dóminus in Euangélio: Si mundus vos odit, scitóte, quia me priórem vobis ódio hábuit. Recúsat esse in córpore, qui ódium non vult sustinére cum cápite.

℟. Vérbera carnificum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut herédes fierent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut herédes.

Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

SEd dicit áliquis: Et quis est, qui possit beatórum Mártyrum vestígia sequi? Huic ego respóndeo, quia non solùm Mártyres, sed étiam ipsum Dóminum cum ipsius adjutório, si vólumus, possumus imitári. Audi non me, sed ipsum Dóminum géneri humáno clamántem: Díscite a me, quia mitis sum, & húmilis corde. Audi & Petrum Apóstolum admonéntem: Christus passus est pro nobis, relínquens nobis exémplum, ut sequámur vestígia ejus.

℟. Tanquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos: & in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum, & pax est eléctis Dei.

℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: & fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Ant. to. 4. Justi autem in

Digitized by Google

perpétuum vivent, & apud Dóminum est merces eórum.

Psalmus 32.

GAudéte justi in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cithara: * in psaltério decem chordárum psállite ei.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in jubilatióne.

Quóniam rectus est sermo Dómini: * & ómnia ópera ejus in fide.

Diligit misericórdiam & judícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt, * & spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Congregans sicut in utrem aquas maris: * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: ab ipso autem commoveántur univérsi, * & omnes, qui hábitant orbem.

Quóniam ipse dixit, & facta sunt; * ipse mandávit, & creáta sunt.

Dóminus dissípat consília géntium; réprobat autem cogitatiónes populórum, * & réprobat consília princípum.

Consílium verò Dómini manet in ætérnum: * cogitatiónes cordis ejus in sæculum sæculi.

Beáta gens, cujus est Dóminus Deus eórum, * pópulus, quem elégit Dóminus in hereditátem sibi.

De cælo prospéxit Dóminus, & vidit omnes fílios hóminum: * de præparáto habitáculo suo, respéxit super omnes, qui hábitant orbem.

Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intélligit in ómnia ópera eórum.

Non salvábitur rex per multam virtútem suam: * nec gigas salvus erit in multitúdine fortitúdinis suæ.

Falsus equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non erit salvus.

Ecce óculi Dómini super timéntes eum, * speránte autem in misericórdia ejus; ut erípiat a morte ánimas eórum, * & alat eos in fame.

Anima autem nostra sústinet Dóminum, * quóniam adjútor & protéctor noster est; * & in ipso lætábitur cor nostrum, & in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat Dómine misericórdia tua super nos, * sicut sperávimus in te.

Ant. Justi autem in perpétuum vivent, & apud Dóminum est merces eórum.

Ant.

Digitized by Google

Ant. to. 1. f. Tradidérunt córpora súa in mortem, ne servírent idólis: ídeo coronáti póssident palmam.

Psalmus 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum, * & exaltémus nomen ejus in ínvicem.

Inquisívi Dóminum, & exaudívit me, * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini, * & vultus vestri non erubéscent.

Iste pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum, * & ex ómnibus tribulatiónibus ejus liberávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, * & erípiet eos.

Gustáte & vidéte, quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus; * quóniam nihil deest timéntibus eum.

Dívites eguérunt & esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non deficient omni bono.

Veníte fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vitam, * & cupit vidére dies bonos?

Cóhibe linguam tuam a malo, * & lábia tua, ne loquántur dolum.

Divérte a malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & sequere eam.

Oculi Dómini super justos: * & aures ejus ad preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala; * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos, * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus his, qui tribuláto sunt corde, * & húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum; * & de his ómnibus liberávit eos Dóminus.

Dóminus custódit ómnia ossa eórum: * unum ex eis non conterétur.

Mors peccatórum péssima est: * & qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * & non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Digitized by Google

℣. Ant. Tradidérunt córpora suatin mortem, ne servírent idólis: ídeo coronáti póssident palmam.

℣. Ant. 10. 4. Ecce merces sanctórum copiósa est apud Deum: ipsi verò mórtui sunt pro Christo, & vivent in ætérnum.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium & virtus, * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Propterea non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ ejus: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus: * Deus in médio ejus, non commovébitur.

Adjuvábit eam Deus vultu suo: conturbátæ sunt gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam Altíssimus, & mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini: * quæ pósuit prodígia super terram.

Auferens bella usque ad fines terræ: * arcum cónteret, & confríget arma, & scuta combúret igni.

Vacáte & vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Ecce merces sanctórum copiósa est apud Deum: ipsi verò mórtui sunt pro Christo, & vivent in ætérnum.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum. Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Euangélica léctio.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 21.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cùm audiéritis prælia & seditiónes, nolíte terréri: opórtet primùm hæc fieri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ. *Homilia* 35. *in Euangelia.*

DOminus ac Redémtor noster perítúri mundi præcurréntia mala denúntiat, ut eò minùs per-

Digitized by Google

pertúrbent veniéntia, quò fúerint præscíta. Minùs enim jácula fériunt, quæ prævidéntur: & nos tolerabíliùs mundi mala susci-pimus, si contra hæc per præsciéntiæ clypeum munímur. Ecce enim dicit: Cùm audiéritis prælia & seditiónes, nolíte terréri: opórtet enim primùm hæc fieri, sed nondum statim finis. Pensánda sunt verba Redemtóris nostri, per quæ nos áliud intériùs, áliud extériùs passúros esse denúntiat. Bella quippe ad hostes pértinent, seditiónes ad cives. Ut ergo nos índicet intériùs, exteriúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud a frátribus pérpeti.

℟. Propter testaméntum Dómini, & leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, & una fides.

℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Quia unus.

Benedictio. Quorum festum cólimus,

Lectio viii.

SEd his malis prævenniéntibus, quia non statim finis sequátur, adjúngit: Surget gens contra gentem, & regnum advérsùs regnum: & terræmótus magni erunt per loca, & pestiléntiæ, & fames, terroréque de cælo, & signa magna erunt. Ultima tribulátio multis tribulatiónibus prævenítur: & per crebra mala, quæ prævéniunt, indicántur mala perpétua, quæ subsequéntur. Et ídeo post bella, & seditiónes, non statim finis: quia multa debent mala præcúrrere, ut malum váleant sine fine nuntiáre.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis.

℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem.

Glória Patri. Mercédem.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

SEd cùm tot signa perturbatiónis dicta sint, opórtet, ut eórum consideratiónem bréviter per síngula perstringámus: quia necésse est, ut ália e cælo, ália e terra, ália ab eleméntis, ália ab homínibus patiámur. Ait enim: Surget gens contra gentem, ecce perturbátio hóminum:

Digitized by Google

erunt terræmótus magni per loca, ecce respéctus iræ désuper: erunt pestiléntiæ, ecce inæquálitas córporum: erit fames, ecce stérilitas terræ: terrorésque de cælo & tempestátes, ecce inæquálitas áëris. Quia ergo ómnia consummánda sunt, ante consummatiónem ómnia perturbántur; & qui in cunctis delíquimus, in cunctis ferímur: ut impleátur quod dícitur: Et pugnábit pro eo orbis terrárum contra insensátos.

Te Deum laudámus 18.

Sequens ℟. dicitur post octávam vel secundam Lectionem in Festo plurimorum Martyrum fratrum.

℟. Hæc est vera fraternitas, quæ nunquam pótuit violári certámine: qui effúso sánguine sequúti sunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cæléstia.

℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

AD LAUDES, & per Horas. Ant. to. 8.

OMnes sancti, quanta passi sunt tormenta, ut secúri pervenírent ad palmam martyrii.

Psalmus. Dóminus regnávit, cum reliquis 19.

Ant. to. 8. Cum palma ad regna pervenérunt sancti, corónas decóris meruérunt de manu Dei.

Ant. to. 1. Córpora sanctórum in pace sepúlta, sunt: & vivent nómina eórum in ætérnum.

Ant. to. 4. Mártyres Dómini Dóminum benedícite in ætérnum.

Ant. to. 8. f. Mártyrum chórus laudáte Dóminum de cælis, allelúja.

Capitulum. *Sap.* 3.

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace.

Hymnus.

RExgloriósæ Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cæléstia:
Aurem benígnam prótinus
Appóne nostris vócibus;
Tropæa sacra pángimus;
Ignósce quod delíquimus.
Tu vincis in Martyribus,
Parcéndo Confessóribus;
Tu vince nostra crímina,
Donándo indulgéntiam.

Deo

Digitized by Google

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
Et nunc, & in perpétuum.
Amen.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Benedictus. Ant. to. 5. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére, multis passéribus melióres estis vos.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus.

Oratio.

BEatórum mártyrum, paritérque Pontíficum N. & N. nos, quæsumus Dómine, festa tueántur: & eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices.

Oratio.

DEus, qui nos concédis sanctórum mártyrum tuórum N. & N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui nos ánnua sanctórum mártyrum tuórum N. & N. solemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Ad Tertiam. Ant. Cum palma.

Capitulum. Justórum ánimæ.

℟. breve. Lætámini in Dómino, * Et exsultáte justi. Lætámini.

℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et exsultáte. Glória Patri. Lætámini.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei.

℟. Et delecténtur in lætítia.

Ad Sextam. Ant. Córpora sanctórum.

Capitulum. *Sap.* 10.

REddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, & dedúxit illos in via mirábili: & fuit illis in velaménto diéi, & in luce stellárum nocte.

℟. breve. Exsúltent justi, * In conspéctu Dei. Exsúltent.

℣. Et delecténtur in lætítia. In conspéctu. Glória Patri. Exsúltent.

℣. Justi autem in perpétuum vivent.

℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Ad Nonam. Ant. Mártyrum chorus.

Capitulum. *Sap.* 3.

FUlgébunt justi, & tanquam scintíllæ in arundinéto discúrrent: Judi-

Digitized by Google

dicábunt natiónes, & dominabúntur pópulis, & regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

℟. breve. Justi autem, * In perpétuum vivent. Justi.

℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In perpétuum. Glória Patri. Justi.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Vesperas. Ant. to. 2. ISti sunt sancti, qui pro testaménto Dei sua córpora tradidérunt, & in sánguine Agni lavérunt stolas suas.

Psalmus. Dixit Dóminus 142.

Ant. to. 2. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes.

Psalm. Confitébor 142.

Ant. to. 8. Sanctórum velut áquilæ juventus renovábitur: florébunt sicut lílium in civitáte Dómini.

Psalm. Beátus vir 143.

Ant. to. 7. Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis sanctórum: & jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor: quóniam prióra transiérunt.

Psal. Laudáte púeri 143.

Ant. to. 8. In cæléstibus regnis sanctórum habitátio est, & in ætérnum réquies eórum.

Psalm. Crédidi 146.

Capitulum, & Hymnus, ut in primis Vesperis xliv.

℣. Exsultábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnificat. Ant. to. 6. Gaudent in cælis ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti; & quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

Aliæ Lectiones pro pluribus Martyribus.

In secundo Nocturno. Sermo S. Joánnis Chrysóstomi.

Serm. 1. de Mart. tom. 3.

Lectio iv.

NEmo est, qui néscit, Mártyrum glórias ad hoc divíno consílio a Dei pópulis frequentári, ut & illis débitus honor dicétur, & nobis virtútis exémpla, favénte Christo, monstrántur: ut dum hæc ita celebrári perspícimus, cognoscámus quanta eos glória máneat in cælis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris: quò pos-

Digitized by Google

possímus étiam ipsi tálibus provocári exémplis, virtúte pari. devotióne consímili ac fide: ut Christo præstánte, dimicáre, & vincere hostem possímus: ut parta victória, cum eísdem sanctis in regnis cæléstibus triumphémus.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consequúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida; & in mari Rubro via sine impedimento.

℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torrentes inundavérunt. Terra appáruit.

Lectio v.

QUis est enim, qui eórum volens mérito copulári, nisi priùs constántiam eórum téneat, sectétur fidem, imitétur virtútem passiónis; eórum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat, aut exquírat? Qui etsi martyrio par esse non possit; tamen múneris tanti dignitáte se quisque bonis áctibus dignum præbeat. Adest enim clementíssimus Deus, qui desiderántibus suis aut martyrium præbeat, aut sine martyrio cum sanctis præmia divína retríbuat.

℟. Vérbera carnífícum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut herédes fíerent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut herédes.

Lectio vi.

UT enim infirmátur peccátor advérsis, ita justus tentatiónibus roborátur. Sic dimicárunt advérsùs peccátum sancti: sic & laborándo fortióres, & moriéndo victóres effécti sunt. Nullus athlétes sine certámine fórtior dici, nullus sine victória póterit coronári. Nemo miles sine prælio hostem subjécit: nemo sine bello imperatórem proméruit. Habes, Christiáne, competéntia arma, quibus hostem expúgnes: habes fortíssima tela, quibus inimícum débélles.

℟. Tanquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos: & in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum & pax est eléctis Dei.

℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: & fidé-

Digitized by Google

fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 6.

IN illo témpore: Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, & turba discipulórum ejus, & multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, & Jerúsalem, & maritima, & Tyri, & Sidónis. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epíscopi. *Lib.* 5. *in Luc. c.* 6. *post init.*

ADvérte ómnia diligénter, quómodo, & cum Apóstolis ascéndat, & descéndat ad turbas. Quómodo enim turba, nisi in húmili Christum vidéret? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublímia. Dénique ubi descéndit, invénit infírmos: in excélsis enim infírmi esse non possunt. Hinc étiam Matthæus docet, in inferióribus débiles esse sanátos. Priùs enim unusquísque sanándus est, ut paulátim virtútibus procedéntibus ascéndere possit ad montem. Et ídeo quemque in inferióribus sanat, hoc est, a libídine révocat, injúriam cæcitátis avértit. Ad vúlnera nostra descéndit: ut usu quodam & cópia suæ natúræ, compartícipes nos fáciat esse regni cæléstis.

℟. Propter testaméntum Dómini. & leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: *Quia unus fuit semper spíritus in eis, & una fides.

℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Quia.

Lectio viii.

BEáti páuperes, quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantùm beatitúdines sanctus Lucas Domínicas pósuit, octo verò sanctus Matthæus: sed in illis octo istæ quátuor sunt, & in quátuor istis illæ octo. Hic enim quátuor velut virtútes ampléxus est cardináles: ille in illis octo mysticum número reserávit. Pro octáva enim multi inscribúntur Psalmi: & mandátum áccipis octo illis partem dare, fortásse benedictiónibus. Sicut enim spei nostræ octáva perféctio est, ita octáva summa virtútum est.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis.

℣. Venite benedícti Patris mei,

Digitized by Google

mei, percípite regnum. Mercédem.

Glória Patri. Mercédem.

Lectio ix.

SEd priùs quæ sunt amplióra videámus. Beáti, inquit, páuperes spíritu, quóniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictiónem hanc utérque Euangelísta pósuit. Ordine enim prima est, & parens quædam, generatióque virtútum: quia qui contémserit seculária, ipse merébitur sempitérna: nec potest quisquam méritum regni cæléstis adipísci, qui mundi cupiditáte pressus, emergéndi non habet facultátem.

Te Deum laudámus 18.

COMMUNE Confessoris Pontificis.

Ad Vesperas. Ant. Ecce sacérdos, cum reliquis de Laudibus lxxii.

Psalmus. Dixit Dóminus, cum reliquis, ut in Communi Apostolorum ii.

Capitulum. *Eccli.* 44.

ECce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, & invéntus est justus: & in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

ISte Conféssor Dómini sacrátus,
Festa plebs cujus célebrat per Orbem,
Hódie lætus méruit secréta
Scándere cæli.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbrius, castus fuit, & quiétus,
Vita dum præsens vegetávit ejus
Córporis artus.

Ad sacrum cujus túmulum frequénter
Membra languéntum modò sanitáti,
Quólibet morbo fúerint graváta,
Restituúntur.

Unde nunc noster chorus in honórem
Ipsius hymnum canit hunc libénter;
Ut piis ejus méritis juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui supra cæli résidens cacúmen,
Tótius mundi máchinam gubérnat
Trinus & unus.
Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum.

℟. Sto-

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnificat. Ant. to. 2. Sacérdos & Póntifex, & virtútum ópifex, paſtor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Pro Doctoribus in utriſque Veſperis.

Ad Magnificat. Ant. to. 2. O Doctor óptime, Eccléſiæ ſanctæ lumen, beáte N. divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

DA, quæſumus omnípotens Deus: ut beáti N. confeſſóris tui atque Pontíficis veneránda ſolémnitas, & devotiónem nobis áugeat & ſalútem. Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXáudi, quæſumus Dómine, preces noſtras, quas in beáti N. confeſſóris tui atque Pontíficis ſolemnitáte deférimus: & qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos abſólve peccátis. Per Dóminum.

Ad Matutinum. Invitat. Regem Confeſſórum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Pſalm. Veníte, exſultémus. 2. Hymn. Iſte Confeſſor, ut ſupra.

In primo Nocturno.

Ant. to. 3. r. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, & ómnia quæcúnque fáciet, ſemper proſperabúntur.

Pſalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in conſílio impiórum, & in via peccatórum non ſtetit, * & in cáthedra peſtiléntiæ non ſedit:
Sed in lege Dómini fuit volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die, ac nocte.
Et erit tanquam lignum, * quod plantátum eſt ſecus decúrſus aquárum:
Quod fructum ſuum dabit in témpore ſuo, * & fólium ejus non décidet, & ómnia quæcúnque fécerit proſperabúntur.
Non ſic ímpii, non ſic: * ſed tanquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.
Ideo non reſúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in conſílio juſtórum.
Quóniam novit Dóminus viam juſtórum: * & iter impiórum perſibit.

Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: vo-

Digitized by Google

volúntas ejus pérmanet die ac nocte, & ómnia quæcúnque fáciet, semper prosperabúntur.

Ant. to. 1. ſ. Beátus iſte ſanctus, qui confíſus eſt in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, conſtitútus eſt in monte ſancto ejus.

Pſalmus 2.

QUare fremuérunt gentes, * & pópuli meditáti ſunt inánia?
Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum advérsùs Dóminum, * & advérsùs Chriſtum ejus.
Dirumpámus víncula eórum, * & projiciámus a nobis jugum ipſórum.
Qui hábitat in cælis, irridébit eos, * & Dóminus ſubſannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira ſua, * & in furóre ſuo conturbábit eos.
Ego autem conſtitútus ſum Rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum ejus, * prædicans præcéptum Dómini.
Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, * ego hódie génui te.
Póſtula a me, & dabo tibi gentes hereditátem tuam, * & poſſeſſiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * & tanquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc reges intellígite: * erudímini omnes, qui judicátis terram.
Serviſte Dómino in timóre, * & exſultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite diſciplínam, nequándo iraſcátur Dóminus, * ne pereátis de via juſta.
Cùm exárſerit in brevi ira ejus, * béati omnes, qui confídunt in eo.

Ant. Beátus iſte ſanctus, qui confíſus eſt in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, conſtitútus eſt in monte ſancto ejus.

Ant. to. 8. Tu es glória mea, tu es ſuſcéptor meus Dómine: tu exáltans caput meum, & exaudíſti me de monte ſancto tuo.

Pſalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti ſunt qui tríbulant me? * Multi inſúrgunt advérsùs me: multi dicunt ánimæ meæ: Non eſt ſalus illi in Deo ejus.
Tu autem Dómine, ſuſcéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte ſancto ſuo.
Ego dormívi & ſomnum cœ-

cœpi, & resurréxi, * quóniam Dóminus suscépit me. Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus Dómine: tu exáltans caput meum, & exaudísti me de monte sancto tuo.

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum. Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima B. Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio i. *Cap.* 3.

Fidélis sermo: Si quis Episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo Epíscopum irreprehensíbilem esse, únius uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum; non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum, fílios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Eccléfiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum: ne in supérbiam elátus, in judícium incidat diáboli. Opórtet autem illum & testimónium habére bonum ab iis, qui foris sunt, ut non in opróbrium incidat, & in láqueum diáboli.

℟. Euge serve bone & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

De Epístola ad Titum.

Lectio ii. *Cap.* 1.

Opórtet enim Epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem: non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum: sed ho-

Digitized by Google

hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndùm doctrínam est, fidélem sermónem: ut potens sit exhortári in doctrína sana, & eos, qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui, & seductóres; máxime qui de circumcisióne sunt, quos opórtet redárgui: qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, & testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Benedictio. Spíritus.

Lectio iii. *Cap.* 2.

TU autem lóquere quæ decent sanam doctrínam: Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia. Anus simíliter in hábitu sancto, non criminatrices, non multo vino serviéntes, bene docéntes: ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, fílios suos díligant: prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes simíliter hortáre, ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile: ut is, qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℟. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchísedec.

℣. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede a dextris meis. Tu es sacérdos.

Glória Patri. Tu es.

In secundo Nocturno.

Ant. to. 2. Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, & constítuit eum in pace.

Psalmus 4.

CUm invocárem te, exaudísti me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti me.

Miserére mihi Dómine; * & exáudi oratiónem meam.

Digitized by Google

Fílii hóminum úsquequò voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5.

VErba mea, áuribus pércipe Dómine, intéllige clamórem meum: * inténde voci oratiónis meæ, Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo Dómine: * manè exáudies vocem meam.

Manè astábo tibi, & vidébo: * quóniam non volens Deus iniquitátem tu es.

Non habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti Dómine omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes eos, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum & dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo, Dómine, in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Deduc me, Dómine, in tua justítia: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est gut-

gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Scitóte, quóniam magnificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, dum clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, & in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ; * & speráte in Dómino.

Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona? * Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine.

Dedísti lætítiam in corde meo: * a témpore fruménti, vini, & ólei sui multiplicáti sunt.

In pace in idipsum obdórmiam & requiéscam; * quóniam tu Dómine singulàriter in spe constituísti me.

Ant. Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, & constítuit eum in pace.

Ant. to. 8. Lætántur omnes, qui sperant in te, Dómine: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ

tur

tur eórum; línguis suis dolóse agébant * júdica illos Deus.
Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam exacerbavérunt te Dómine.
Et læténtur omnes, qui sperant in te, in ætérnum exsultábunt, & inhabitábis in eis: * & gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum.
Quóniam tu Dómine benedíces justum, * Dómine ut scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti nos.

Ant. Læténtur omnes, qui sperant in te Dómine: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Ant. to. 1. l. Dómine Dóminus noster, quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória & honóre coronásti sanctum tuum, & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8.

DOmine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.
Ex ore infántium, & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos; * ut déstruas inimícum, & defensórem.
Quóniam vidébo cælos, ópera digitórum tuórum; * lunam & stellas, quas tu fundásti:
Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulò minùs ab Angelis; * glória & honóre coronásti eum, & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves & boves univérsas, insuper & pécora campi,
Vólucres cæli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Dómine Dóminus noster, quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória & honóre coronásti sanctum tuum, & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.
℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.
Pater noster.
Absolutio. Ipsius

Digitized by Google

℣. Jube domne benedícere. Benedíctio. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Máximi Epíscopi. *Hom. 59. quæ est 2. de S. Eusébio Vercellénsi.*

Lectio iv.

AD sancti ac beatíssimi Patris nostri N. cujus hódie festa celebrámus, laudes addidísse áliquid, decerpísse est: síquidem virtútum ejus grátia non sermónibus exponénda est, sed opéribus comprobánda. Cùm enim dicat Scriptúra: Glória patris est fílius sápiens: quantæ hujus sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntia & devotióne lætátur? In Christo enim Jesu per Euangélium ipse nos génuit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Benedíctio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

QUicquid ígitur in hac sancta plebe potest esse virtútis & grátiæ, de hoc quasi quodam fonte lucidíssimo, ómnium rivulórum púritas emanávit. Etenim quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinéntiæ gloriabátur angústiis, quia blandiméntis erat prædítus lenitátis, ómnium cívium in Deum provocávit affectum: quia Pontificis administratióne fulgébat, plures e discípulis relíquit sui sacerdótii succéssores.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Benedíctio. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

BEne & cóngruè in hac die, quam nobis beáti Patris nostri N. ad paradísum tránsitus exsultábilem reddit, præséntis Psalmi versículum decantávimus: In memória ætérna erit justus. Dignè enim in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum. Dicit sermo divínus: Ne laudes hóminem in vita sua: tanquam si díceret: Lauda post vitam, magnífica post consummatiónem. Dúplici enim ex causa utílius est hó-

Digitized by Google

hóminum magis memóriæ laudem dare, quàm vitæ; ut illo potíssimùm témpore mérita sanctitátis extóllas, quando nec laudántem adulátio movet, nec laudátum tentet elátio.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrínâ ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est, qui contémsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Ant. to. 8. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam.

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * & non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit próximo suo malum: * & oppróbrium non accépit advérsus próximum suum.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum magnificat.

Qui jurat próximo suo, & non décipit eum: * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non commovébitur in ætérnum.

Ant. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Ant. to. 8. Vitam pétiit a te, & tribuísti ei, Dómine: glóriam & magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

DOmine, in virtúte tua lætábitur Rex, * & super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei: * & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salu-

Digitized by Google

salutári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in séculum séculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam Rex sperávit in Dómino, * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis, * & déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * & semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consílium, quod non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum in relíquiis tuis, * præparáre vultum illórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus & psallémus virtútes tuas.

Ant. Vitam pétiit a te, & tribuísti ei, Dómine: glóriam & magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Ant. to. 7. r. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, & misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23.

Domini est terra, & plenitúdo ejus, * orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in ea.

Ipse super mária fundávit eam; * & super flúmina præparávit illam.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, & mundo corde; * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * & misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium Dóminum, * requiréntium fáciem Dei Jacob.

Tóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles, * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Tóllite portas príncipes vestras: & elevámini portæ

nis æternáles; * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum, ipse est Rex glóriæ.

Ant. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, & misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

℣. Tu es sacérdos inætérnum.

℟. Secúndùm órdinem Melchísedec.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Euangélica léctio.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 25.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo péregrè proficíscens, vocávit servos suos, & trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 9. *in Euangelia*.

LEctio sancti Euangélii, fratres charíssimi, sollícitè considerare nos ádmonet, ne nos, qui plus cæteris in hoc mundo accepísse áliquid cérnimur ab auctóre mundi, gráviùs inde judicémur. Cùm enim angéntur dona, rationes étiam crescunt donórum. Tantò ergo esse humílior, atque ad serviéndum Deo prómtior quisque debet ex múnere, quantò se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne. Ecce homo, qui péregrè proficíscitur, servos suos vocat, eísque ad negótium talénta partítur. Post multum verò témporis positúrus ratiónem revértitur. Bene operántes pro apportáto lucro remúnerat, servum verò a bono ópere torpéntem damnat.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, & ornávit eum. Et ad portas.

Benedictio. Cujus festum.

Lectio viii.

QUis ítaque iste homo est, qui péregrè proficíscitur, nisi Redémtor noster, qui in ea carne, quam assúmserat, ábiit in cælum? Carnis enim locus próprius terra est, quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemtórem nostrum in cælo collocátur. Sed homo iste

Digitized by Google

péregrè proficíscens servis suis bona sua trádidit, quia fidélibus suis spirituália dona concéssit. Et uni quidem quinque talénta, álii duo, álii verò commísit unum. Quinque étenim sunt córporis sensus: vidélicet, visus, audítus, gustus, odorátus, & tactus Quinque ergo taléntis, donum quinque sénsuum, id est, exteriórum sciéntia exprímitur. Duóbus verò, intelléctus & operátio designátur. Unus autem talénti nómine, intelléctus tantúmmodo designátur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

SEd is, qui quinque talénta accéperat,ália quinque lucrátus est: quia sunt nonnúlli, qui etsi intérna ac mystica penetráre nésciunt, pro intentióne tamen supérnæ pátriæ docent recta quos possunt, de ipsis exterióribus, quæ accepérunt, duplum taléntum portant: dumque se a carnis petulántia, & a terrenárum rerum ámbitu, atque a visíbilium voluptáte custódiunt, ab his étiam álios admonéndo compéscunt. Et sunt nonnúlli, qui quasi duóbus taléntis ditáti, intelléctum, atque operatiónem percípiunt, subtília de intérnis intélligunt, mira in exterióribus operántur. Cùmque & intelligéndo & operándo áliis prædicant, quasi duplicátum de negótio lucrum repórtant.

Te Deum laudámus 18.

AD LAUDES, & per Horas. Ant. to. 7.

ECce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, & invéntus est justus.

Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis 19.

Ant. to. 7. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Ant. to. 8. Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

Ant. to. 7. Sacerdótes Dei benedícite Dóminum: servi Dómini hymnum dícite Deo, allelúja.

Ant.

Digitized by Google

Ant. to. 7. f. Serve bone & fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. *Eccli.* 44.

ECce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, & inventus est justus: & in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

JEsu Redémtor ómnium,
Perpes coróna Præsulum,
In hac die cleméntiùs
Nostris favéto précibus;
Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit,
Hujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.
Qui rité mundi gáudia
Hujus caduca réspuens,
Cum Angelis cæléstibus
Lætus potítur præmiis.
Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia:
Hujus precátu sérvulis
Dimítte noxam críminis.
Sit, Christe Rex pissime,
Tibi, Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito
Et nunc, & in perpétuum.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Benedictus. Ant. to. 1. r. Euge serve bone & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio.

DA, quæsumus omnípotens Deus: ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, & devotiónem nobis áugeat & salútem. Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXáudi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: & qui tibi digné méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Ad Tertiam. Ant. Non est invéntus.

Capitulum. Ecce sacérdos, ut supra.

℟. breve. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit.

℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit. Glória Patri. Amávit.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Sextam. Ant. Ideo jurejurándo.

Ca-

Digitized by Google

Capitulum. *Eccli.44.*

NOn est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi: ídeo jurejurándofecit illum Dóminus creéscere in plebem suam.

℟. breve. Elégit eum Dóminus, * Sacerdótem sibi. Elégit.

℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem. Glória Patri. Elégit.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum.

℟. Secúndùm órdinem Melchísedec.

Ad Nonam. Ant. Serve bone.

Capitulum. *Eccli.45.*

FUngi sacerdótio, & habére laudem in nómine ipsíus, & offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis,

℟. breve. Tu es sacérdos, * In ætérnum. Tu es sacérdos.

℣. Secúndùm órdinem Melchísedec. In ætérnum. Glória Patri. Tu es.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Vesperas. Ant. Ecce sacérdos magnus, cum reliquis de Laudibus.

Psalmus. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica 142. & loco ultimi, Psalmus. Meménto Dómine David 153.

Capitulum, & Hymnus, ut supra in primis Vesperis lxi.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat Ant.to.1.r. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, & ad portas paradísi coronávit eum.

Sequens Antiphona dicitur ad Magníficat in secundis Vesperis pro solis summis Pontificibus.

Ant.to.1. Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

Si occurrat celebrari Festum plurimorum Pontificum & Confessorum, Officium fit ut supra: sed in Oratione, & Sermone, quæ ponuntur in singulari, dicantur in plurali, & in primo Nocturno legantur sequentes Lectiones de Scriptura.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. *Cap.44.*

LAudémus viros gloriósos, & paréntes no-

Digitized by Google

nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a século. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte & prudéntia sua prædíti, nuntiántes in Prophétis dignitátem Prophetárum, & imperántes in præsénti pópulo, & virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, & narrántes cármina scripturárum.

℟. Euge serve bone & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii.

HOmines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes, pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, & in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum: & sunt quorum non est memória, periérunt quasi qui non fúerint; & nati sunt, quasi non nati, & fílii ipsórum cum ipsis.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis placuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, & testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Lectio iii.

SEd illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: cum sémine eórum pérmanent bona, heréditas sancta nepótes eórum, & in testaméntis stetit semen eórum: & fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent: semen eórum & glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, & nomen eórum vivit in generatiónem & generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, & laudem eórum núntiet Eccléssia.

℟. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedec.

℣. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede a dextris meis. Tu es. Glória Patri. Tu es.

Aliæ

Aliæ Lectiones pro Pontifice, & Confessore.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Máximi Epíscopi.

Ex Homília 27. quæ est 2. de S. Eusébio.

Lectio iv.

BEáti Patris N. mérita jam in tuto pósita secúri magnificémus: qui gubernáculum fídei viríliter tenens, ánchoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, & plenam cæléstibus divítiis, & ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit: qui contra omnes adversários scutum timóris Dei tándiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam perveníret. Quid enim fuit totus vitæ illíus cursus, nisi unus cum vígili hoste conflíctus?

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

QUantis hic cæcis a via veritátis errántibus, & de summa jam in profúndum rupe pendéntibus, amíssum réddidit vísum, & illum, quo Christus videretur, reparávit intúitum? Quantórum áuribus surdis, & infidelitátis obturatióne damnátis, ad percipiéndam vocem cæléstium mandatórum, pretiósum infúdit audítum, ut vocánti Deo ad misericórdiam respondérent per obediéntiam? Quantos intrínsecus vulnerátos, Angélici oris arte & oratiónum, ab infirmitáte curávit?

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

QUantos per longam incúriam peccáti labe resolútos, & quadam lepræ contagióne perfúsos, castigatiónibus & exhortatiónibus expiándo, Deo in se operánte, mundávit? Quantórum ánimas vivéntes in córpore jam defúnctas, & delictórum mole óbrutas ac sepúltas, ad emendatiónem tanquam ad lucem vocándo, Deo resuscitávit; ut Dómini sui admirándus imitátor, jam mórtuas Deo e con-

re contrário mortificet vitáli morte peccáto?

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrínâ ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est, qui contémsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse.

Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 24.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epíscopi. *Comment. in Matth. cap.* 26. *in fine.*

UT ignorántiam illam diéi ómnibus táciti, non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus, vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, & oratiónum assiduitáte, deténtos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærére. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervígilem, & córporum nostrórum dómibus insidiántem: ut ea incuriósis nobis, & somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos igitur esse nos cónvenit: quia diéi ignorátio inténtam solicitúdinem súspénsæ exspectatiónis exágitet.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii. *Cap.* 27.

QUisnam est fidélis servus & prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam? Quanquam in commúne nos ad indefessam vigilántiæ curam adhortétur; speciálem tamen pópuli princípibus, id est Epíscopis, in exspectatióne, adventúque suo solicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem atque prudéntem, præpósitum famíliæ significat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem. Qui si dicto áudiens & præcéptis obédiens erit, id est, si doctrínæ opportunitáte & veritáte infírma confírmet, dísrupta consólidet, depravata con-

vér-

Digitized by Google

vérat, & verbum vitæ in
æternitátis cibum aléndæ
famíliæ dispéndat, atque
hæc agens, hisque ímmo-
rans deprehendátur: glóriam a Dómino tanquam
dispensátor fidélis, & víllicus útilis consequétur, &
super ómnia bona constituétur; id est, in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultra, quod mélius sit.

℣. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

QUòd si cóntuens longam Dei patiéntiam, quæ in profectum humánæ salútis exténditur, advérsùm consérvos infolescet, & séculi malis vitiísque se tradet, præséntium tantùm curam in cultu ventris exércens; desperáta die Dóminus advéniet, cúmque a bonis, quæ spopónderat, dívidet, portionémque ejus cum hypócritis in

pœnæ æternitáte constituet: quia advéntum desperáverit, quia mandátis non obtemperáverit, quia præséntibus studúerit, quia vita géntium víxerit, quia desperatióne judícii commíssam sibi famíliam fame, siti, cæde vexáverit. Te Deum laudámus 18.

PRO DOCTORIBUS.

Ad Magnificat in utrísque Vesperis. Ant. to. 2. O Doctor óptime, Eccléstæ sanctæ lumen, beáte N. divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Lectiones sequentes leguntur in Festis Doctorum. Officium autem in illis fit de Confessoribus Pontificibus, vel non Pontificibus pro qualitate Festi.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. *Cap.* 39.

SApiéntiam ómnium antiquórum exquírat sápiens, & in Prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, & in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiórum exquíret, & in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum mi-

Digitized by Google

ministrábit, & in conspéctu præsidis apparébit. In terram alienigenárum géntium pertránsiet: bona enim & mala in homínibus tentábit.

℟. Euge serve bone & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecceália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii.

COr suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, & in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, & pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum: & ipse tanquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, & in oratióne confitébitur Dómino: & ipse díriget consílium ejus & disciplínam, & in abscónditis suis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, & testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo jurejurándo.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Lectio iii.

IPse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, & in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, & usque in séculum non delébitur. Non recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, & laudem ejus enuntiábit Eccléfia.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedec.

℣. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede a dextris meis. Tu es sacérdos. Glória Patri. Tu es sacérdos.

Pro

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste cognóvit justítiam, & vidit mirabília magna, & exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum.

℣. Iste est, qui contémsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Et invéntus. Glória Patri. Et invéntus.

In secundo Nocturno. Ex libro Morálium S. Gregórii Papæ. *Lib. 9. cap. 6.*

Lectio iv.

QUi post Oríonas Hyadum nómine, nisi Doctóres sanctæ Eccléſiæ designántur? Qui subdúctis Martyribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet: & représsa infidelitátis hieme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Eccléſiæ orti sunt, cùm ei jam per credulitátis vernum lucídior annus aperítur.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

NEc immérito Doctóres sancti Hyadum nuncupatióne signántur. Græco quippe elóquio hyetos plúvia vocátur: & Hyades nomen a plúviis accepérunt, quia ortæ procul dúbio imbres ferunt: Bene ergo Hyadum appellatióne expréssi sunt, qui ad statum universális Eccléſiæ quasi in cæli fáciem dedúcti, super aréntem terram humáni péctoris sanctæ prædicatiónis imbres fudérunt. Si enim prædicatiónis sermo plúvia non esset, Móyses mínime dixísset: Exspectétur sicut plúvia elóquium meum: & nequáquam per Isaíam Véritas díceret: Mandábo núbibus meis, ne pluant super

Digitized by Google

per eam imbrem : atque hoc, quod paulò ante protúlimus. Quamóbrem prohíbitæ sunt stellæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Pósui adjutórium super poténtem & exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

DUm ergo Hyades cum plúviis véniunt, ad cæli spátia altióra sol dúcitur: quia apparénte Doctórum sciéntia, dum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, fídei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cùm lumen ætheris ignéscit : quia ubériùs frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus síngulis magis magísque sciéntia cæléstis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus apertitur : ut novus sol nostris méntibus rútilet, & eórum verbis nobis cógnitus, seípso quotídie clárior micet. Urgénte étenim mundi fine, supérna sciéntia próficit, & lárgiùs cum témpore excréscit.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrínâ ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est, qui contémsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse intercédat. Glória Patri. Ipse intercédat.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum : ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est, qui contémsit vitam mundi, & pervémit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 5.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quòd si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epíſc. *Lib.* 1. *de Ser. Domini in monte, cap.* 6. *tom.* 4.

OSténdit Dóminus, fátuos esse judicándos, qui temporálium bonórum vel cópiam sectántes, vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari possunt ab homínibus, nec auférri. Itaque si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? Id est, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amiséritis regna cælórum: qui erunt hómines, per quos a vobis error auferátur, cùm vos elégerit Deus, per quos errórem áuferat cæterórum?

Pro Doctore Pontifice.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, & ornávit eum. Et ad portas.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

ERgo ad níhilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foras, & calcétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus, qui pátitur persecutiónem; sed qui persecutiónem timéndo infatuátur: Calcári enim non potest, nisi inférior: sed inférior non est, qui quamvis córpore multa in terra sustíneat, corde tamen fixus in cælo est.

℟. In médio Eccléſiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ & intelléctus.

℣. Jucunditátem & exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit.

Glória Patri. Et implévit.

Lectio ix.

VOs estis lumen mundi. Quómodo dixit supériùs sal terræ, sic nunc dicit

Digitized by Google

dicit lumen mundi. Nam neque supériùs ista terra accipiénda est, quam pédibus corpóreis calcámus: sed hómines, qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quórum condiéndis & extinguéndis putóribus Apostólicum salem Dóminus misit. Et hìc mundum, non cælum & terram, sed hómines, qui sunt in mundo, vel díligunt mundum, opórtet intélligi, quibus illuminándis Apóstoli missi sunt. Non potest cívitas abscóndi super montem pósita, id est, fundáta super insígnem, magnámque justítiam, quam significat étiam ipse mons, in quo dísputat Dóminus.

Te Deum laudámus 18.

COMMUNE

Confessóris non Pontificis.

Ad Vesperas. Ant. Dómine quinque talénta, ut infra ad Laudes lxxxix.

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis, ut in Communi Apostolorum ii.

Capitulum. *Eccli.* 31.

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula: & qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia & thesáuris. Quis est hic, & laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus.

ISte Conféssor Dómini sacrátus,
Festa plebs cujus célebrat per Orbem,
Hódie lætus méruit secréta
Scándere cæli.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbrius, castus fuit, & quiétus,
Vita dum præsens vegetávit ejus
Córporis artus.

Ad sacrum cujus túmulum frequénter
Membra languéntum modò sanitáti,
Quólibet morbo fúerint graváta,
Restituúntur.

Unde nunc noster chorus in honórem
Ipsius hymnum canit hunc libénter;
Ut piis ejus méritis juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui supra cæli résidens cacúmen,
Tótius mundi máchinam gubérnat
Trinus & unus.
Amen.

Digitized by Google

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magníficat. Ant. to. Similábo eum viro ſapiénti, qui ædificávit domum ſuam ſupra petram.

Oratio.

DEus, qui nos beáti N. Confeſſóris tui ánnua ſolemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

ADésto, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris, quas in beáti N Confeſſóris tui ſolemnitáte deférimus: ut qui noſtræ juſtítiæ fidúciam non habémus; ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas.

Oratio.

INtercéſſio nos, quæſumus Dómine, beáti N. Abbátis comméndet: ut quod noſtris méritis non valémus, ejus patrocínio aſſequámur. Per Dóminum.

Ad Matutínum. Invitat. Regem Confeſſórum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Pſalmus. Veníte.

Hymnus. I ſte Confeſſor, ut ſupra.

Antiphonæ, & Pſalmi Nocturnorum, ut ſupra in Communi Confeſſoris Pontificis lxii.

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum. Pater noſter.

Abſolutio. Exáudi Dómine.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Benedictióne perpétua.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i. *Cap. 4. & 5.*

JUſtus ſi morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis eſt, non diutúrna, neque annórum número computáta: cani autem ſunt ſenſus hóminis, & ætas ſenectútis vita immaculáta. Placens Deo factus eſt dilléctus, & vivens inter peccatóres tranſlátus eſt. Raptus eſt, ne malítia mutáret intellectum ejus, aut ne fictio deciperet ánimam illíus. Faſcinátio enim nugacitátis obſcúrat bona, & inconſtántia concupiſcéntiæ tranſvértit ſenſum ſine malítia. Conſummátus in brevi explévit témpora multa; pláci-

ta

Digitized by Google

ta enim erat Deo ánima illíus: propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

℟. Euge ſerve bone & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, ſupra multa te conſtítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque ſuperlucrátus ſum. Intra.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

POpuli autem vidéntes, & non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália: quóniam grátia Dei, & miſericórdia eſt in ſanctos ejus, & reſpéctus in eléctos illíus. Condémnat autem juſtus mórtuus vivos ímpios, & juvéntus celériùs conſummáta longam vitam injúſti. Vidébunt enim finem ſapiéntis, & non intélligent quid cogitáverit de illo Deus, & quare munierit illum Dóminus. Vidébunt & contémnent eum: illos autem Dóminus irridébit. Et erunt poſt hæc decidéntes ſine honóre, & in contumélia inter mórtuos in perpétuum: quóniam diſrúmpet illos inflátos ſine voce, & commovébit illos a fundaméntis, & uſque ad ſuprémum deſolabúntur.

℟. Juſtus germinábit ſicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei noſtri. Et florébit.

Benedictio. Spíritus ſancti grátia.

Lectio iii.

ET erunt geméntes, & memória illórum perſíbit. Vénient in cogitatióne peccatórum ſuórum tímidi, & tradúcent illos ex advérſo iniquitátes ipſórum. Tunc ſtabunt juſti in magna conſtántia advérsùs eos, qui ſe anguſtiavérunt, & qui abſtulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, & mirabúntur in ſubitatióne inſperátæ ſalútis, dicéntes intra ſe, pœniténtiam agéntes, & præ angústia ſpíritus geméntes: Hi ſunt, quos habúimus aliquándo in derísum, & in ſimilitúdinem impropérii. Nos inſenſáti vitam illórum æſtimabámus inſániam, & finem illórum ſine honóre: ecce quómodo computáti ſunt inter fílios Dei, & inter ſanctos ſors illórum eſt.

℟. Iſte cognóvit juſtítiam, &

Digitized by Google

& vidit mirabília magna, & exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum.

℣. Iste est, qui contémsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Et invéntus. Glória Patri. Et invéntus.

In secundo Nocturno.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam.

℟. Et lingua ejus loquétur judícium. Pater noster.

Absolutio. Ipsius préces.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Joánnis Chrysóstomi.

In Orat. de S. Philog. to. 3.

Lectio iv.

BEáti N. dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsíus rectè factórum enarratiónem linguam nostram evocávit: síquidem hódie beátus iste ad tranquíllam, omnísque perturbatiónis expértem vitam tránsiit; eóque navígium áppulit, ubi desínceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatiónem, aut dolórem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni moléstia ánimi, cùm Paulus homínibus adhuc in hac vita degéntibus loquens, dicat: Semper gaudéte, síne intermissióne oráte?

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

QUòd si hic, ubi morbi, ubi infectatiónes, ubi præmaturæ mortes, ubi calúmniæ, ubi invídiæ, ubi perturbatiónes, ubi iræ, ubi cupidítates, ubi innumerábiles insídiæ, ubi quotidiánæ solicitúdines, ubi perpétua sibíque succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolóres afferéntia, Paulus dixit fieri posse, ut semper gaudeámus, si quis páululum ex rerum mundanárum flúctibus eréxerit caput, vitámque suam rectè compossúerit: multò magis, postquam hinc demigravérimus. fácilè cómpotes érimus ejus boni, cùm hæc ómnia subláta

fúe-

Digitized by Google

fúerint, advérſa valetúdo, morbi, peccándi matéria, ubi non eſt meum ac tuum, frígidum illúd verbum, & quicquid eſt malórum in vitam noſtram ſnvehens, innumeráque gignens bella.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ ſnduit eum: * Et ad portas paradíſi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorſcam fídei, & ornávit eum. Et ad portas.

Benedictio. Ignem ſui amóris.

Lectio vi.

QUamóbrem maximópere grátulor hujus Sancti felicitáti, quòd quanquam tranſlátus eſt, atque hanc, quæ apud nos eſt, civitátem relíquit, tamen in álteram adſcríptus eſt civitátem, nempe Dei: & digréſſus ab hac Eccléſia, ad illam pervénit, quæ eſt primogenitórum deſcriptórum in cælis: ac relíctis hiſce feſtis, tránſiit ad celebritátem Angelórum. Etenim quòd & cívitas ſurſum ſit, & Eccléſia & celébritas, audi Paulum dicéntem: Acceſsíſtis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúſalem cæléſtem, & Eccléſiam primitivórum, qui conſcrípti ſunt in cælis, & ad multórum míllium Angelórum frequéntiam.

℟. Iſte homo perfécit ómnia, quæ locútus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iſte eſt, qui contémſit vitam mundi, & pervénit ad cæléſtia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

℣. Lex Dei ejus in corde ipſius.

℟. Et non ſupplantabúntur greſſus ejus. Pater noſter.

Abſolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Euangélica léctio.

Léctio ſancti Euangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 12.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Sint lumbi veſtri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ. *Homilia* 13. *in Euangelia.*

SAncti Euangélii, fratres charíſſimi, apérta vobis eſt léctio recitáta:

Digitized by Google

Sed ne alíquibus ipſa ejus planíties alta fortáſſe videátur, eam ſub brevitáte tranſcúrrimus, quátenus ejus expoſítio ita neſciéntibus fiat cógnita, ut tamen ſciéntibus non ſit onerósa. Dóminus dicit: Sint lumbi veſtri præcíncti. Lumbos enim præcíngimus, cùm carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed quia minùs eſt, mala non ágere, niſi étiam quiſque ſtúdeat & bonis opéribus inſudáre, prótinus ádditur: Et lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris. Lucérnas quippe ardéntes in mánibus tenémus, cùm per bona ópera próximis noſtris lucis exémpla monſtrámus. De quibus profécto opéribus Dóminus dicit: Lúceat lux veſtra coram homínibus, ut vídeant ópera veſtra bona, & glorificent Patrem veſtrum, qui in cælis eſt.

℟. Iſte eſt, qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, & de omni corde ſuo laudávit Dóminum: * Ipſe intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo ſine querélla, verus Dei cultor, ábſtinens ſe ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia ſua. Ipſe intercédat.

Benedictio. Cujus feſtum cólimus.

Lectio viii.

DUo autem ſunt, quæ jubéntur. & lumbos reſtríngere, & lucérnas tenére: ut & mundítia ſit caſtitátis in córpore, & lumen veritátis in operatióne. Redemtóri étenim noſtro unum ſine áltero placére nequáquam poteſt: ſi aut is, qui bona agit, adhuc luxúriæ inquinaménta non déſerit; aut is, qui caſtitáte præéminet, necdum ſe per bona ópera exércet. Nec cáſtitas ergo magna eſt ſine bono ópere, nec opus bonum eſt áliquod ſine caſtitáte. Sed & ſi utrúnque ágitur, reſtat, ut quiſquis ille eſt, ſpe ad ſupérnam pátriam tendat, & nequáquam ſe a vítiis pro mundi hujus honeſtáte contíneat.

℟. Sint lumbi veſtri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris: Et vos símiles homínibus exſpectántibus dóminum ſuum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia neſcítis qua hora Dóminus ve-

Digitized by Google

vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

ET vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis: ut cùm vénerit, & pulsáverit, conféstim apériant ei. Venit quippe Dóminus, cùm ad judícium próperat: pulsat verò, cùm jam per ægritúdinis moléstias esse mortem vicínam desígnat. Cui conféstim aperímus, si hunc cum amóre susípimus. Aperíre enim júdici pulsánti non vult, qui exíre de córpore trépidat: & vidére eum, quem contemsísse se méminit, júdicem formídat. Qui autem de sua spe & operatióne secúrus est, pulsánti conféstim áperit, quia lætus júdicem sústinet: & cùm tempus propínquæ mortis advénerit, de glória retributiónis hilaréscit.

Te Deum laudámus 18.

AD LAUDES, & per Horas. Ant. to. 1. s.

DÓmine, quinque talénta tradidísti mihi: ecceália quinque superlucrátus sum.

Psalmus. Dóminus regnávit, cum reliquis 19.

Ant. to. 1 Euge serve bone, in módico fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Ant. to. 3. Fidélis servus & prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

Ant. to. 7. r. Beátus ille servus, quem cùm vénerit Dóminus ejus, & pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

Ant. to. 7. s. Serve bone & fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. *Eccli.* 31.

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula: & qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia & thesáuris. Quis est hic, & laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus.

JEsu coróna célsior,
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium:
Da supplicánti cœtui,
Obténtu hujus óptimi,
Remissiónem críminum,
Rumpéndo nexum víncu-
li.
Anni recúrso témpore,
Dies illúxit lúmine,
Quo Sanctus hic de córpore
Polũ migrávit præpotens.

Hic

Hic vana terræ gándia,
Et luculénta prædia,
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cæléstia.
Te, Christe Rex pissime,
Hic confiténdo júgiter,
Calcávit hostem fórtiter,
Supérbum ac satéllitem.
Virtúte clarus, & fide,
Confessiónis órdine,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.
Proínde te, pissime,
Precámur omnes súpplices,
Ut hujus almi grátia
Nobis remíttas débita.
Glória Patri Dómino,
Glória Unigénito,
Unà cum sancto Spíritu,
In sempitérna sécula.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Benedictus. Ant. to. 1. r. Euge serve bone & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio.

DEus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

ADésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus; ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas.

Oratio.

INtercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti N. Abbátis commendet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Tertiam. Ant. Euge serve bone.

Capitulum. Beátus vir, qui invéntus est, ut supra.

℟. breve. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit.

℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit.

Glória Patri. Amávit.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Ad Sextam. Ant. Fidélis servus & prudens.

Capitulum. *Eccli.* 39.

JUstus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, & in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. bre-

Digitized by Google

℟. breve. Os juſti, * Meditábitur ſapiéntiam. Os juſti. ℣. Et lingua ejus loquétur judícium. Meditábitur. Glória Patri. Os juſti. ℣. Lex Dei ejus in corde ipſíus. ℟. Et non ſupplantabúntur greſſus ejus.

Ad Nonam. Ant. Serve bone.

Capitulum. *Sap.* 10.

JUſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei, & dedit illi ſciéntiam ſanctórum: honeſtávit illum in labóribus, & complévit labóres illíus.

℟. breve. Lex Dei ejus: * In corde ipſíus. Lex. ℣. Et non ſupplantabúntur greſſus ejus. In corde. Glória Patri. Lex. ℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et oſténdit illi regnum Dei.

Ad Veſperas. Ant. Dómine quinque talénta, cum reliquis de Laudibus. Pſalmi, Capitulum, & Hymnus, ut in primis Veſperis lxxxiii. ℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et oſténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat. Ant. to. 8. Hic vir deſpíciens mundum & terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Si occurrat celebrari Feſtum plurimorum Confeſſorum non Pontificum. Officium fit ut ſupra: ſed in Oratione, & Sermone, quæ habentur in ſingulari, dicantur in plurali.

Aliæ Lectiones pro Confeſſore non Pontifice.

In primo Nocturno.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio i. *Cap.* 31.

BEátus vir, qui invéntus eſt ſine mácula; & qui poſt aurum non ábiit, nec ſperávit in pecúnia & theſáuris. Quis eſt hic, & laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita ſua. Qui probátus eſt in illo, & perféctus eſt, erit illi glória ætérna: qui pótuit tránſgredi, & non eſt tranſgréſſus; fácere mala, & non fecit: ídeo ſtabilíta ſunt bona illíus in Dómino, & eleëmóſynas illíus enarrábit omnis Eccléſia ſanctórum.

℟. Euge ſerve bone & fidélis, quia in pauca fuiſti fidélis, ſupra multa te conſtítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine quinque talénta tradidíſti mihi, ecce alia

Digitized by Google

ália quinque ſuperlucrátus ſum. Intra.

Lectio ii. *Cap.* 32. *&* 33.

QUi timet Dóminum, excípiet doctrínam ejus: & qui vigiláverint ad illum, invénient benedictiónem. Qui quærit legem, replébitur ab ea: & qui inſidióſe agit, ſcandalizábitur in ea. Qui timent Dóminum, invénient judícium juſtum, & juſtítias quaſi lumen accéndent. Qui credit Deo, atténdit mandátis: & qui confídit in illo, non minorábitur. Timénti Dóminum non occúrrent mala, ſed in tentatióne Deus illum conſervábit, & liberábit a malis. Sápiens non odit mandáta & juſtítias, & non illidétur quaſi in procélla navis. Homo ſenſátus credit legi Dei, & lex illi fidélis.

℟. Juſtus germinábit ſicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei noſtri. Et florébit.

Lectio iii. *Cap.* 34.

SPíritus timéntium Deum quæritur, & in reſpéctu illíus benedicétur. Spes enim illórum in ſalvántem illos, & óculi Dei in diligéntes ſe. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, & non pavébit; quóniam ipſe eſt ſpes ejus. Timéntis Dóminum beáta eſt ánima ejus. Ad quem réſpicit, & quis eſt fortitúdo ejus? Óculi Dómini ſuper timéntes eum, protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris, & umbráculum meridiáni, deprecátio offenſiónis, & adjutórium caſus, exáltans ánimam, & illúminans óculos, dans ſanitátem, & vitam, & benedictiónem.

℟. Iſte cognóvit juſtítiam, & vidit mirabília magna, & exorávit Altíſſimum: Et invéntus eſt in número ſanctórum.

℣. Iſte eſt, qui contémſit vitam mundi, & pervénit ad cæléſtia regna. Et invéntus. Glória Patri. Et.

In ſecundo Nocturno.

Ex libro Moráliúm ſancti Gregórii Papæ.

Lib. 10. *c.* 16. *in c.* 12. *Job.*

Lectio iv.

DEridétur juſti ſimplícitas. Hujus mundi ſapiéntia eſt, cor machinatiónibus tégere, ſenſum verbis veláre; quæ falſa ſunt, vera oſténdere; quæ vera ſunt, falſa demonſtráre.

re. Hæc nimírum prudéntia uſu a juvénibus ſcitur, hæc a púeris prétio diſcitur: hanc qui ſciunt, cæteros deſpiciéndo ſupérbiunt: hanc qui néſciunt, ſubjécti & tímidi in áliis miránt: quia ab eis hæc eádem duplicitátis inſquitas nómine palliáta diſigitur; dum mentis pervérſitas úrbánitas vocátur. Hæc ſibi obſequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplíciùs réddere: cùm vires ſúppetunt, nullis reſiſténtibus cédere: cùm virtútis poſſibílitas deeſt, quicquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte ſimuláre.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & a ſeductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas & oſténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

AT contra, ſapiéntia juſtórum eſt, nil per oſténſiónem fíngere, ſenſum verbis aperíre, vera ut ſunt diligere, falſa devitáre, bona gratis exhibére, mala libéntiùs toleráre, quàm fácere, nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc juſtórum ſimplícitas deridétur; quia ab hujus mundi ſapiéntibus, puritátis virtus, fatúitas créditur. Omne enim, quod innocénter ágitur, ab eis procul dúbio ſtultum putátur: & quicquid in ópere véritas ápprobat, carnáli ſapiéntiæ fátuum ſonat. Quid namque ſtúltiùs vidétur mundo, quàm mentem verbis oſténdere, nil cállida machinatióne ſimuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, poſſéſſa relínquere, rapiénti non reſíſtere, percutiénti álteram maxíllam præbére?

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: ſtolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradíſi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi *Cap. 17. poſt init.*

LAmpas contémta apud cogitatiónes dívi-

Digitized by Google

vitum. Sæpe contíngit, ut eléctus quísque, qui ad ætérnam felicitátem dúcitur, contínua hìc adversitáte deprimátur: non hunc rerum abundántia súlciat, non dignitátum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntium frequéntia súppetat, nulla hunc humánis óculis véstium pompa compónat: a cunctis verò despicábilis cérnitur, & hujus mundi grátia indígnus æstimátur: sed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis corúscat: honorári métuit, déspici non réfugit: corpus continéntiâ áfficit, sola in ánimo dilectióne pinguéscit: mentem semper ad patiéntiam præparat; & eréctus pro justítia, de percéptis contuméliis exsúltat: afflíctis ex corde compátitur, de bonórum prosperitátibus quasi de própriis lætátur: sacri verbi pábula in mente solícitus rúminat, & inquisítus quódlibet éloqui dupliciter ignórat.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 12.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte timére pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. *cap.* 54. *in Luc.* 12.

PUsíllum gregem eléctorum, vel ob comparatiónem majóris númeri reprobórum, vel pótiùs ob humilitátis devotiónem nóminat: quia vidélicet Eccléstam suam quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, & ad promíssum regnum humilitáte pervenire. Ideóque ejus labóres blandè consolátus, quam regnum Dei tantùm quærere præcipit, eídem regnum a Patre dandum complácita benignitáte promíttit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse in-

intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo ſine querél̃a, verus Dei cultor, ábſtinens ſe ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia ſua. Ipſe intercédat.

Lectio viii.

VEndite quæ poſſidétis, & date eleëmóſynam. Nolíte, inquit, timére, ne propter regnum Dei militántibus, hujus vitæ neceſſária deſint: quin étiam poſſeſſa, propter eleëmóſynam véndite. Quod tunc digné fit, quando quis, ſemel pro Dómino ſuis ómnibus ſpretis, nihilóminus poſt hæc labóre mánuum, unde & victum tranſígere, & eleëmóſynam dare queat, operátur. Unde gloriátur Apóſtolus, dicens: Argéntum, aut aurum, aut veſtem nullíus concupívi: ipſi ſcitis, quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, & his, qui mecum ſunt, miniſtravérunt manus iſtæ. Omnia oſténdi vobis, quóniam ſic laborántes opórtet ſuſcípere infírmos.

℟. Sint lumbi veſtri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris: * Et vos símiles homínibus exſpectántibus dóminum ſuum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia neſcítis qua hora Dóminus veſter ventúrus ſit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

FAcite vobis ſácculos, qui non veteráſcunt: eleëmóſynas vidélicet operándo, quarum merces in ætérnum máneat. Ubi non hoc præcéptum eſſe putándum eſt, ut nil pecúniæ reſervétur a ſanctis, vel ſuis ſcílicet, vel páuperum úſibus ſuggeréndæ; cùm & ipſe Dóminus, cui miniſtrábant Angeli, tamen ad informándam Eccléſiam ſuam, lóculos habuíſſe legátur, & a fidélibus oblá-ta conſérvans, & ſuórum neceſſitátibus, aliíſque indigéntibus tríbuens: ſed ne Deo propter iſta ſerviátur, & ob inópiæ timórem juſtítia deſerátur.

Te Deum laudámus 18.

PRO ABBATIBUS.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 19.

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jeſum: Ecce nos relíquimus ómnia, & ſequúti ſumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Ho-

Digitized by Google

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 3. *in Matth. cap.* 19.

GRandis fidúcia: Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu & arte quærébat: & tamen lóquitur confidénter, Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantùm relínquere, jungit quod perféctum est: Et sequúti sumus te. Fécimus quod jussísti: quid ígitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis: quòd vos, qui sequúti estis me, in regeneratióne, cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis & vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. Non dixit, Qui reliquístis ómnia: hoc enim & Crates fecit philósophus, & multi álii divítias contemsérunt: sed, Qui sequúti estis me: quod próprie Apostolórum est, atque credéntium.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: *Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine querélla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Lectio viii.

IN regeneratióne, cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, (quando & mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti) sedébitis & vos in fóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israël: quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, & vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa sententia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, & matrem a fília, & nurum a socru: & inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, & prædicatiónem Euangélii, omnes afféctus contémserint, atque divítias, & séculi voluptátes; isti céntuplum recípient, & vitam ætérnam possidébunt.

℟. Sint lumbi vestri præcín-

Digitized by Google

cincti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

EX occasióne hujus sententiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum, quas dimísimus, & vitam ætérnam esse reddéndam: non intelligéntes, quòd si in cæteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo: ut qui unam pro Dómino dimíserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est: Qui carnália pro Salvatóre dimísserit, spirituália recípiet, quæ comparatióne & mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur. Te Deum laudámus 18.

COMMUNE VIRGINUM.

Ad Vesperas. Ant. to. 1. Hæc est virgo sápiens, & una de número prudéntum.

Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináberis in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchísedec.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus; implébit ruínas; * conquassábit cápita multa in terra copiósa.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Hæc est virgo sápiens, & una de número prudéntum.

Ant. to. 1. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Psalmus 112.

LAudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & úsque in séculum.
A solis ortu usque ad occásum, * laudáte nomen Dómini.
Excélsus super omnes gentes Dóminus, * & super cælos glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cælo & in terra?
Súscitans a terra ínopem, * & de stércore érigens páuperem:
Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Ant. to. 3. Hæc est, quæ neséivit torum in delícto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.
Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas; * cujus participátio ejus in idípsum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israël, ad confiténdum nómini tuo Dómine.
Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.
Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem; * & abundántia diligéntibus te.
Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.
Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.
Et propter domum Dómini Dei mei, * quæsívi bona tibi.

Ant. Hæc est, quæ neséivit torum in delícto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Ant. to. 1. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, allelúja.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum labórant, qui ædificant eam.
Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * in vanum vígilant, qui custódiunt eam.
In vanum est vobis ante lucem

Digitized by Google

lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cùm déderit diléctis suis somnum ; * hæc est heréditas Dómini, fílii; merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis ; * ita fílii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur, dum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, allelúja.

Ant. to. 3. Ista est speciósa inter fílias Jerúsalem.

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fílios tuos in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * & ádipe fruménti sátians te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam velut cinerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut frusta panis : * ante faciem frígoris ejus quis subsístet?

Mittet verbum suum, & liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.

Pronúntians verbum suum Jacob ; * justítias & judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni : * & judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Ista est speciósa inter fílias Jerúsalem.

Capitulum. 2. Cor. 10.

Fratres, Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

Hymnus.

Jesu, coróna Vírginum, Quem mater illa cóncipit,

Quæ sola Virgo párturit; Hæc vota clemens áccipe.

Qui pascis inter lília, Septus choréis Vírginum,

Sponsus decórus glória, Sponsísq; reddens præmia.

Quocúnque pergis, Vírgines Sequúntur, atque láudibus

Post te canéntes cúrsitant, Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur lárgiùs, Nostris adáuge sénsibus,

Digitized by Google

Neſcíre prorſus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, & Fílio,
Sancto ſimul Paráclito,
In ſeculórum ſécula. Amen.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua.
℟. Inténde, próſperè procéde, & regna.

Ad Magnificat. Ant. to. 8.
Veni ſponſa Chriſti, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio.

DEus, qui inter cætera poténtiæ tuæ miráculа étiam in ſexu frágili victóriam martyrii contulíſti: concéde propítius, ut qui beátæ N. vírginis & mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

INdulgéntiam nobis, quæſumus Dómine, beáta N. virgo & martyr implóret: quæ tibi grata ſemper éxſtitit & mérito caſtitátis, & tuæ profeſſióne virtútis. Per Dóminum.

Pro Virgine non martyre.

Oratio.

EXáudi nos Deus ſalutáris noſter: ut ſicut de beátæ N. vírginis tuæ feſtivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur affétu. Per Dóminum.

Si fuerint plures, in utriſque Veſperis ad Magníficat, & in Laudibus ad Benedíctus. Ant. to. 4.
Prudéntes Vírgines, aptáte veſtras lámpades: ecce ſponſus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi vírgines poſt eam.
℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

DA nobis, quæſumus Dómine Deus noſter, ſanctárum vírginum & mártyrum N. & N palmas inceſſábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póſſumus celebráre, humílibus ſaltem frequentémus obſéquiis. Per Dóminum.

Ad Matutínum. Invitat.
Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Pſalmus. Veníte, exſultémus 2.

Hymnus.

VIrginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem geſſit, peperítque Virgo;
Vírginis feſtum cánimus tropæum,
Accipe votum.

Hæc

Digitized by Google

Hæc tua Virgo dúplici beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Córpore seclum.
Unde nec mortem, nec amíca mortis
Sæva pœnárum génera paveíscens,
Sánguine fuso, méruit sacrátum
Scándere cælum.
Hujus obténtu, Deus alme, nostris
Parce jam culpis, vítia remíttens,
Quò tibi puri resonémus almum
Péctoris hymnum.
Glória Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore secli.
Amen.

Si Sancta fuerit virgo tantùm, & non martyr, dicitur Hymnus, ut sequitur.

VIrginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis festum cánimus beátæ,
Accipe votum.
Hujus obténtu, Deus alme, nostris
Parce jam culpis, vítia remíttens,
Quò tibi puri resonémus almum
Péctoris hymnum.
Glória Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore secli.
Amen.

In primo Nocturno.

Ant. to. 7. O quàm pulchra est casta generátio cum claritáte!

Psalmus 8.

DOmine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.
Ex ore infántium, & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos; * ut déstruas inimícum, & defensórem.
Quóniam vidébo cælos, ópera digitórum tuórum; * lunam & stellas, quas tu fundásti.
Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eũ?
Minuísti eum paulò minùs

Digitized by Google

ab Angelis; * glória & honóre coronásti eum, & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves & boves univérsas, insuper & pécora campi,

Volucres cæli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. O quàm pulchra est casta generátio cum claritáte!

Ant. to. 4. Ante torum hujus vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Psalmus 18.

CÆli enárrant glóriam Dei: * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum, * & ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam: * a summo cælo egréssio ejus, & occúrsus ejus usque ad summum ejus; nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini irreprehensíbilis, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dñi sanctus pérmanet in séculum séculi: * judícia Dei vera justificáta in semetípsis.

Desiderabília super aurũ, & lápidem pretiósum multum; * & dulcióra super mel & favum.

Nam & servus tuus custódit ea: * in custodiéndo illa retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me Dómine, * & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero, * & emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Do-

Digitized by Google

Dómine adjútor meus, * & redémtor meus.

Ant. Ante torum hujus vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Ant. to. 7. r. Revértere, revértere, Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23.

DÓmini est terra, & plenitúdo ejus, * orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in ea.

Ipse super mária fundávit eam; * & super flúmina præparávit illam.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, & mundo corde; * qui non accépit in vano ánimam suam; nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * & misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium Dóminum, * requiréntium fáciem Dei Jacob.

Tóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles, * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Tóllite portas príncipes vestras: & elevámini portæ æternáles; * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum, ipse est Rex glóriæ.

Ant. Revértere, revértere, Sunamítis; revértere, revértere, ut intueámur te.

℣. Spécie tua & pulchritúdine tua.

℟. Inténde, prósperè procéde, & regna. Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima B. Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio 1. *Cap.* 7.

DE virgínibus præcéptum Dómini non hábeo, consílium autem do, tanquam misericórdiam consequútus a Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si nupserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen car-

Digitized by Google

carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ſtaque dico, fratres: Tempus breve eſt: réliquum eſt, ut & qui habent uxóres, tanquam non habéntes ſint: & qui flent, tanquam non flentes: & qui gaudent, tanquam non gaudéntes: & qui emunt, tanquam non poſſidéntes: & qui utúntur hoc mundo, tanquam non utántur: præterit enim figúra hujus mundi.

℟. Veni ſponſa Chriſti, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum: pro cujus amóre ſánguinem tuum fudíſti, * Et cum Angelis in paradíſum introíſti.

℣. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex ſpéciem tuam. Et cum.

Si non fuerit martyr, dicitur ſequens

℟. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum: * Quia concupívit Rex ſpéciem tuam.

℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Quia.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

VOlo autem vos ſine ſolicitúdine eſſe. Qui ſine uxóre eſt, ſolícitus eſt quæ Dómini ſunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre eſt, ſolícitus eſt quæ ſunt mundi, quómodo pláceat uxóri, & divíſus eſt. Et múlier innúpta, & virgo cógitat quæ Dómini ſunt, ut ſit ſancta córpore & ſpíritu. Quæ autem nupta eſt, cógitat quæ ſunt mundi, quómodo pláceat viro. Porrò hoc ad utilitátem veſtram dico: non ut láqueum vobis injíciam, ſed ad id, quod honéſtum eſt, & quod facultátem præbeat ſine impedimento Dóminum obſecrándi.

℟. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis: * Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Propterea.

Benedictio. Spíritus ſancti grátia.

Lectio iii.

SI quis autem turpem ſe vidéri exíſtimat ſuper vírgine ſua, quòd ſit ſuperadúlta, & ita opórtet fieri: quod vult fáciat; non peccat, ſi nubat. Nam qui ſtatuit in corde ſuo firmus, non habens neceſſitátem, poteſtátem autem habens ſuæ

ſuæ voluntátis; & hoc judicávit in corde ſuo, ſerváre vírginem ſuam, bene facit. Igitur & qui matrimónio jungit vírginem ſuam, bene facit: & qui non jungit, méliùs facit. Múlier alligáta eſt legi quanto témpore vir ejus vivit. Quòd ſi dormíerit vir ejus, liberáta eſt: cui vult nubat, tantùm in Dómino. Beátior autem erit, ſi ſic permánſerit ſecúndùm meum consílium. Puto autem, quòd & ego Spíritum Dei hábeam.

℟. Spécie tua & pulchritúdine tua, * Inténde, próſperè procéde, & regna.

℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis, propterea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

In ſecundo Nocturno.

Ant. to. 7. Spécie tua & pulchritúdine tua intende, próſperè procéde, & regna.

Pſalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi. Lingua mea cálamus ſcribæ, * velóciter ſcribéntis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum: * diffúſa eſt grátia in lábiis tuis.

Propterea benedíxit te Deus in ætérnum: * accíngere gládio tuo circa femur potentíſſime.

Spécie tua & pulchritúdine tua, * inténde, próſperè procéde, & regna,

Propter veritátem & manſuetúdinem & juſtítiam: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, potentíſſime: * pópuli ſub te cadent, in corde inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in ſéculum ſéculi: * virga recta eſt virga regni tui.

Dilexíſti juſtítiam, & odísti iniquitátem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ conſórtibus tuis.

Myrrha & gutta & cáſia a veſtiméntis tuis, a grádibus ebúrneis: * ex quibus te delectavérunt fíliæ regum in honóre tuo.

Aſtitit regína a dextris tuis in veſtítu deauráto, * circumamícta varietáte.

Audi fília, & vide, & inclína aurem tuam: * & oblivíſcere pópulum tuum & domum patris tui.

Quóniam concupívit Rex ſpéciem tuam: * quia ipſe eſt

est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum filiæ Tyri in munéribus.

Vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis: * omnis glória ejus filiæ Regum ab intus,

In fímbriis áureis * circumamícta varietáte.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi in lætítia, & exsultatióne, adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui, Dómine, * in omni generatióne & progénie.

Propterea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in séculum séculi.

Ant. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna.

Ant. to. 7. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium & virtus, * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Propterea non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ ejus: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus: * Deus in médio ejus, non commovébitur.

Adjuvábit eam Deus vultu suo: conturbátæ sunt gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam Altíssimus, & mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini: * quæ pósuit prodígia super terram.

Auferens bella usque ad fines terræ: * arcum cónteret, & confríget arma, & scuta combúret igni.

Vacáte & vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ant. to. 8. f. Aquæ multæ non

non potuérunt extínguere charitátem.

Psalmus 47.

MAgnus Dóminus & laudábilis nimis, * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Dilátans exsultatiónes univérsæ terræ: * mons Sion, látera aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in grádibus ejus dignoscétur, * dum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt, * & convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes tunc admiráti sunt, conturbáti sunt, & commóti sunt, * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres sicut parturiéntis: * in spíritu vehémenti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, ita & vídimus in civitáte Dómini virtútum, * in civitáte Dei nostri; Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, ita & laus tua in fines terræ: * justítiâ plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exsúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, & complectímini eam, narráte in túrribus ejus: pónite corda vestra in virtúte ejus, & distribúite gradus ejus; * ut enarrétis in progénie álte ra.

Quóniam hic est Deus noster in ætérnum & in séculum séculi: * & ipse reget nos in sécula.

Ant. Aquæ multæ non potuérunt extínguere charitátem.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius píetas.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Ambrósii Epíscopi. *Lib. 1. de Virg. circa init.*

Lectio iv.

QUóniam hódie natális est Vírginis, invíolat nunc integritátis amor, ut áliquid de vírginitáte dicámus: ne véluti tránsitu quodam præstricta videátur, quæ principális est virtus. Non enim ídeo laudábilis virgínitas, quia in martyribus reperítur; sed quia ipsa mártyres fáciat. Quis autem humáno eam possit in-

ingénio comprehéndere, quam nec natúra suis imchúsit légibus? aut quis naturáli voce complécti, quod supra usum natúræ sit? E cælo accersívit, quod imitarétur in terris. Nec immérito vivéndi sibi usum, quæsívit e cælo, quæ sponsum sibi invénit in cælo.

℟. Propter veritátem, & manswetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Et dedúcet.

Benedictio. Christus perpétuæ. Lectio v.

HÆc, nubes, áëra, Angelos, sideráque transgrédiens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invénit, & toto hausit péctore. Nam quis tantum, cùm invénerit, relínquat boni? Unguéntum enim exinanítum est nomen tuum: propterea adolescéntulæ dilexérunt te, & attraxérunt te. Postrémò, non meum est illud, quóniam quæ non nubunt, neque nubéntur, erunt sicut Angeli Dei in cælo. Nemo ergo mirétur, si Angelis comparéntur, quæ Angelórum Dómino copulántur.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem & manswetúdinem, & justítiam. Propterea.

Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

QUis ígitur neget hanc vitam fluxísse de cælo, quam non fácilè invenímus in terris, nisi postquam Deus in hæc terréni córporis membra descéndit? Tunc in útero Virgo concépit, & Verbum caro factum est, ut caro fieret Deus. Dicet áliquis: Sed étiam Elías nullíus corpórei cóitus fuísse permíssus cupiditátibus invenítur. Ideo ergo curru raptus ad cælum, ideo cum Dómino appáret in glória, ideo Domínici ventúrus est præcúrsor advéntus.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia & exsultatióne.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.

In tertio Nocturno.

Ant. to. 3. Nigra sum, sed

sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, & introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.
Cantáte Dómino, & benedícite nomen ejus: * bene nuntiáte de die in diem salutáre ejus.
Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dóminus & laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.
Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.
Conféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sánctitas, & magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Afférte Dómino pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in aula sancta ejus.
Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: dícite in natiónibus: Dóminus regnávit a ligno: * étenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur.
Judicábit pópulos in æquitáte, * & gentes in ira sua.
Læténtur cæli, & exsúltet terra; * moveátur mare & plenitúdo ejus.
Gaudébunt campi, & ómnia, quæ in eis sunt: * tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum ante fáciem Dómini; quóniam venit, quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Ant. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, & introdúxit me in cubículum suum.

Ant. to. 8. Trahe me, post te, in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus 96.

Dominus regnávit exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.
Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.
Ignis ante eum præbit: * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit & commóta est terra.

Mon-

Digitized by Google

Montes ſicut cera fluxérunt ante fáciem Dómini: * a fácie Dómini trémuit omnis terra.

Annuntiavérunt cæli juſtítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant ſculptília, * & qui gloriántur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: audívit, & lætáta eſt Sion: * & exſultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua Dómine.

Quóniam tu es Dóminus Altíſſimus ſuper omnem terram: * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * cuſtódit Dóminus ánimas ſervórum ſuórum; & de manu peccatóris liberávit eos.

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.

Lætámini juſti in Dómino: * & confitémini memóriæ ſanctitátis ejus.

Ant. Trahe me poſt te, in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúſum nomen tuum.

Ant. to. 7. Veni ſponſa Chriſti, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Pſalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum; * quia mirabília fecit Dóminus.

Salvávit eum déxtera ejus, * & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum: * ante conſpéctum géntium revelávit juſtítiam ſuam.

Memor fuit miſericórdiæ ſuæ Jacob, * & veritátis ſuæ dómui Iſraël.

Vidérunt omnes fines terræ ſalutáre Dei noſtri: * jubiláte Deo omnis terra, cantáte & exſultáte & pſállite.

Pſállite Deo noſtro in cíthara, & cíthara, & voce pſalmi, in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ: * jubiláte in conſpéctu Regis Dómino.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus, * orbis terrárum, & univérſi, qui hábitant in ea.

Flúmina plaudent mánibus in idípſum: * montes exſultavérunt ante fáciem Dómini; quóniam venit, quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in juſtítia, * & pópulos in æquitáte.

Ant. Veni ſponſa Chriſti, ácci-

Digitized by Google

áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Euangélica léctio.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 25.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cælórum decem virgínibus: quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviàm sponso, & sponsæ. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ. *Homilia* 12. *in Euangelia.*

SÆpe vos, fratres charíssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre: sed hodiérna sancti Euangélii lectióne compéllor dícere, ut & bona, quæ ágitis, cum magna cautéla teneátis: ne per hoc quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humána requirátur: ne appetítus laudis subrépat, & quod foris osténditur, intus a mercéde vacuétur. Ecce enim Redemtóris voce decem vírgines, & omnes dicúntur vírgines; & tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt recéptæ: quia eárum quædam, dum de virginitáte sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias.

℣. Média nocte clamor factus est, Ecce sponsus venit, exíte óbviàm ei. Et veniénte.

Benedictio. Cujus, vel Quarum festum cólimus.

Lectio viii.

SEd priùs quæréndum nobis est, quid sit regnum cælórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes, & fátuæ dicántur. Dum enim cælórum regnum constat, quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur símile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est, quòd sæpe in sacro elóquio regnum cælórum præ-

Digitized by Google

præséntis témporis Eccléſia dícitur. De quo álio in loco Dóminus dicit: Mittet Fílius hóminis Angelos ſuos, & cólligent de regno ejus ómnia ſcándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax ſumma eſt, invenírí ſcándala póterunt, quæ colligántur.

℟. Média nocte clamor factus eſt: * Ecce ſponſus venit, exíte óbviàm ei. ℣. Prudéntes vírgines aptáte veſtras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Benedictio. Ad ſocietátem.

Lectio ix.

IN quinque autem córporis ſénſibus unuſquíſque ſubſíſtit. Geminátus autem quinárius denárium pérficit. Et quia ex utróque ſexu fidélium multitúdo collígitur, ſancta Eccléſia decem virgínibus símilis eſſe denuntiátur. In qua quia mali cum bonis, & réprobi cum eléctis admíſti ſunt, recté símilis virgínibus prudéntibus & fátuis eſſe perhibétur. Sunt namque plerſque continéntes, qui ab appetítu ſe exterióri cuſtódiunt, & ſpe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, & toto deſidério ad ſupérnam pátriam anhélant, ætérna præmia éxpetunt, pro labóribus ſuis recípere laudes humánas nolunt. Hi nimírum glóriam ſuam non in ore hóminum ponunt, ſed intra conſciéntiam cóntegunt. Et ſunt plerſque, qui corpus per abſtinéntiam afflígunt, ſed de ipſa ſua abſtinéntia humános favóres éxpetunt.

Te Deum laudámus 18.

AD LAUDES, & per Horas. Ant. to. 1.

HÆc eſt virgo ſápiens, & una de número prudéntum.

Pſalmus. Dóminus regnávit, cum relíquis 19.

Ant. to. 1. Hæc eſt virgo ſápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Ant. to. 3. r. Hæc eſt, quæ neſcívit torum in delícto: habébit fructum in reſpectióne animárum ſanctárum.

Ant. to. 1. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, allelúja.

Ant. to. 3. Iſta eſt ſpecióſa inter fílias Jerúſalem.

Capitulum. 2. Cor. 10.

FRatres, Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui ſeípſum com-

Digitized by Google

cómmendat, ille probátus est; sed quem Deus commendat.

Hymnus.

JEsu coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit;
Hæc vota clemens áccipe.
Qui pascis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens præmia.
Quocúnque pergis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.
Te deprecámur lárgius,
Nostris adáuge sénsibus,
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, & Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In seculórum sécula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus. Ant. to. 8.

Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quæ-rénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, & comparávit eam.

Oratio.

DEus, qui inter cætera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam mártyrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ N. vírginis & mártyris tiæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

INdulgéntiam nobis, quæsumus Dómine, beáta N. virgo & martyr implóret: quæ tibi grata semper éxtitit & mérito castitátis, & tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Pro Virgine non martyre, Oratio.

EXáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ N. vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum.

Ad Tertiam. Ant. Hæc est virgo sápiens.

Capitulum. Fratres, Qui gloriátur.

℟. breve. Spécie tua, Et pulchritúdine tua. Spécie tua.

℣. Inténde, próspere procéde, & regna. Et pulchri-

Digitized by Google

túdine tua. Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu ſuo.

℟. Deus in médio ejus non commovébitur.

Ad Sextam. Ant. Hæc eſt.

Capitulum. 2. *Cor.* 11.

ÆMulor enim vos Dei æmulatióne. Deſpóndi enim vos uni viro vírginem caſtam exhibére Chriſto.

℟. breve. Adjuvábit eam * Deus vultu ſuo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam.

℟. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam.

Ad Nonam. Antiphona. Iſta eſt.

Capitulum. *Eccli.* 51.

DOmine Deus meus, exaltáſti ſuper terram habitatiónem meam, & pro morte defluénte, deprecáta ſum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, & in témpore ſuperbórum ſine adjutório.

℟. breve. Elégit eam, Deus, * Et præelégit eam. Elégit eam.

℣. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam. Et præelégit eam.

Glória Patri. Elégit eam.

℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis.

℟. Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Si fuerit virgo & non martyr, dicitur ſequens Capitulum. *Sap.* 4.

OQuàm pulchra eſt caſta generátio cum claritáte! immortális eſt enim memória illíus: quóniam apud Deum nota eſt, & apud hómines.

℟ breve. Elégit eam, ut ſupra.

Ad Veſperas Antiphonæ, Pſalmi, Capitulum, & Hymnus, ut in primis Veſperis xcvii.

℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis,

℟. Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat. Ant. to. 7. f. Veni ſponſa Chriſti, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Aliæ Lectiones pro Virginibus.

Pro Virgine & martyre, ac pro martyre tantùm, Lectiones primi Nocturni leguntur etiam ut infra.

De

Digitized by Google

De líbro Eccleſiáſtici.

Lectio i. *Cap.* 51.

COnfitébor tibi, Dómine Rex, & collaudábo te Deum ſalvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor & protéctor factus es mihi, & liberáſti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ inſquæ, & a lábiis operántium mendácium, & in conſpéctu aſtántium factus es mihi adjútor. Et liberáſti me ſecúndum multitúdinem miſericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad eſcam, de mánibus quæréntiū ánimam meam, & de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me: a preſſúra flammæ, quæ circúmdedit me, & in médio ignis non ſum æſtuáta: de altitúdine ventris ſuperi, & a lingua coinquináta, & a verbo mendácii, a rege inſquo, & a lingua injúſta. ℟. Veni ſponſa Chriſti, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum: pro cujus amóre ſánguinem tuum fudíſti, * Et cum Angelis in paradíſum introíſti. ℣. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex ſpéciem tuam. Et cum.

Lectio ii.

LAudábit uſque ad mortem ánima mea Dóminum, & vita mea appropínquans erat in inférno deórſum. Circumdedérunt me úndique, & non erat qui adjuváret. Reſpíciens eram ad adjutórium hóminum, & non erat. Memoráta ſum miſericórdiæ tuæ, Dómine, & operatiónis tuæ, quæ a ſéculo ſunt. Quóniam éruis ſuſtinéntes te Dómine, & líberas eos de mánibus géntium. ℟. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua, inténde, próſpere procéde, & regna. Proptérea.

Lectio iii.

EXaltáſti ſuper terram habitatiónem meam, & pro morte defluénte, deprecáta ſum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, & in témpore ſuperbórum ſine adjutório. Laudábo nomen tuum aſſídue, & collaudábo illud in confeſſióne, & exaudíta eſt orátio mea. Et liberáſti me de perditióne, & eripuíſti me

Digitized by Google

de témpore ínfquo. Propterea confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini.

℟. Spécie tua & pulchritúdine tua, * Inténde, próſperè procéde, & regna.

℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis, propterea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

In ſecundo Nocturno.

Ex libro S. Cypriáni Epiſcopi & mártyris, de diſciplína & hábitu Vírginum.

Cap. 2. Lectio iv.

NUnc nobis ad Vírgines ſermo eſt, quarum quò ſublímior glória eſt, major & cura eſt. Flos eſt ille Eccleſiáſtici gérminis, decus, atque ornaméntum grátiæ ſpiritális, læta índoles, laudis & honóris opus íntegrum atque incorrúptum, Dei imágo reſpóndens ad ſanctimóniam Dómini, illúſtrior pórtio gregis Chriſti. Gaudet per illas, atque in illis lárgiter floret Eccléſiæ matris gloriósa fecúnditas: quantóque plus copiósa virgínitas número ſuo addit, tantò plus gáudium matris augéſcit. Ad has ſóquimur, has adhortámur affectióne pótius, quàm poteſtáte: non quòd extémi, & mínimi, & humilitátis noſtræ ádmodum cónſcii áliquid ad cenſúram licéntiæ vindicémus; ſed quòd ad ſolicitúdinem magis cauti, plus de diáboli infeſtatióne timeámus.

℟. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, próſperè procéde, & regna. Et.

Lectio v.

NEque ínanis hæc cáutio eſt, & vana formído, quæ ad ſalútis viam cónſulit, quæ Domínica & vitália præcépta cuſtódit, ut quæ ſe Chriſto dicáverint, & a carnáli concupiſcéntia recedéntes, tam carne, quàm mente ſe Deo vóverint, conſúmment opus ſuum magno præmio deſtinátum: nec ornári jam, aut placére cuſquam, niſi Dómino ſuo ſtúdeant, a quo & mercédem virginitátis exſpéctant, dicénte ipſo: Non omnes cápiunt verbum, ſed illi, quibus datum eſt. Sunt enim ſpadónes, qui ex útero matris ſic nati ſunt: & ſunt ſpadónes, qui coácti ſunt ab homínibus. & ſunt ſpadónes,

Digitized by Google

nes, qui seipsos castravérunt propter regnum cælórum.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

DEnuo quoque per hanc Angeli vocem continéntiæ munus osténditur, virgínitas prædicátur. Hi sunt qui cum muliéribus se non coinquinavérunt: vírgines enim permansérunt: hi sunt, qui sequúntur Agnum quocúnque ierit. Neque enim tantùm másculis continéntiæ grátiam Dóminus repromíttit, & féminas præterit; sed quóniam fémina viri pórtio est, & ex eo sumta atque formáta est, in Scriptúris ferè ómnibus ad protoplástum Deus lóquitur, quia sunt duo in carne una, & in másculo simul significátur & fémina. Quòd si Christum continéntia séquitur, & regno Dei virgínitas destinátur: quid est illis cum terréno cúltu, & cum ornaméntis, quibus dum homínibus placére géstiunt, Deum offéndunt?

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia & exsultatióne.

℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna. Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 19.

IN illo témpore: Accessérunt ad Jesum Pharisæi tentántes eum, & dicéntes: Si licet hómini dimíttere uxórem suam, quacúnque ex causa? Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 63. *in Matt. sub med.*

DOminus noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitáte legis de non solvéndo matrimónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere studet. Deinde ut eam esse posíbilem osténdat, sic inquit. Sunt eunúchi, qui ex ventre matris ita nati sunt; & sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt; & sunt qui seipsos castravérunt propter regnum cælórum. Quibus verbis laténter eos ad eli-

Digitized by Google

gèndam virginitátem indúcit, dum eam virtútem esse posísibilem áttruit. *

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumsit secum óleum, * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias.

℣. Média nocte clamor factus est, ecce sponsus venit, exíte óbviàm ei. Et veniénte.

Lectio viii.

ID autem hoc ferè modo confírmat. Cógita tecum, si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cùm & ejúsmodi voluptáte caréres, & nullam carèndo mercédem, consequerèris? Grátias igitur nunc Deo agas, quòd cum mercéde atque corónis idem súftines, quod illi sine corónis ac præmio tólerant: immo verò non idem, sed multò léviùs: tum quia spe erígeris, & conscièntia rectè facti; tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviàm ei.

℣. Prudéntes vírgines aptá-

té vestras lámpades, Ecce. Glória Patri. Ecce.

Lectio ix.

CUm ergo de illis eumdem dixerit, qui nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustra & inutíliter tales sint, ac de illis, qui ut regnum cœlórum consequántur, se cóntinent, subjúnxit rursus, dicens: Qui potest cápere, cápiat: ut alacrióres efficiat eo ipso, quòd grave esse opus osténdit, & ineffábili benignitáte sua nóluit eam rem intra necessitátem legis conclúdere: idque dicéndo, adhuc magis posíbilem esse demónstrat, ut voluntátis stúdium plus augeátur. Te Deum laudámus 18.

COMMUNE

Sanctæ Martyris tantùm, & nec Virginis, nec Martyris.

Ad Vesperas. Ant. Dum esset Rex, cum réliquis de Laudibus cxxiv. Psal. Dixit Dóminus, cum reliquis, ut supra in Communi Virginum xcvii.

Pro Martyre tantùm.

Capitulum. *Eccli.* 51.

CONfitébor tibi, Dómine Rex, & collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómi-

ni

ni tuo: quóniam adjútor & protéctor factus es mihi, & liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virgine, nec Martyre.

Capitulum. *Prov.* 31.

MUlíerem fortem quis invéniet? procul, & de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, & spóliis non indigébit.

Hymnus.

FOrtem virílí péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclita.
Hæc Christi amóre fáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cæléstia
Iter perégit árduum.
Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potítur gáudiis.
Rex Christe, virtus fórtium,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, & in perpétuum.
Amen.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, & regna.

Ad Magnificat. Ant. to. 8. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una prætiósa, dedit ómnia sua, & comparávit eam.

Pro una Martyre tantùm.

Oratio.

DEus, qui inter cætera poténtiæ tuæ miracula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ N. mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus tantùm.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum mártyrum N. & N. palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non pósumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Mart.

Oratio.

EXáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ N. festivitáte

Digitized by Google

gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur affécfu. Per Dóminum.

Ad Matutinum. Invitatorium. Laudémus Deum nostrum, * In confessióne beátæ N.

Psalmus. Veníte, exsultémus 2.

Hymnus.

HUjus obténtu, Deus alme, nostris
Parce jam culpis, vítia remíttens;
Quò tibi puri resonémus almum
Péctoris hymnum.
Glória Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore secli.
Amen.

Antiphonæ, Psalmi, & ℣. Nocturnorum dicuntur, ut supra in Communi Virginum ci. excepta secunda Antiphona primi Nocturni, cujus loco dicitur sequens Ant.to.4. Læva ejus sub cápite meo & déxtera illius amplexábitur me.

Lectiones primi Nocturni pro Martyre tantùm leguntur, ut supra. Confitébor tibi, Dómine Rex cxy.

Pro nec Virgine, nec Martyre, ut sequuntur.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. *Cap.* 31.

MUlierem fortem quis invéniet? procul, & de últimis finibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, & spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, & non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam & linum, & operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris de longe portans panem suum. Et de nocte surréxit, dedítque prædam doméstícis suis, & cibária ancíllis suis. Considerávit agrum, & emit eum: de fructu mánuum suárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, & roborávit brachium suum.

℟. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum: * Quia concupívit Rex spéciem tuam.

℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, prósperé procéde, & regna. Quia.

Lectio ii.

GUstávit, & vidit quia bona est negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucérna ejus. Manum suam misit ad fórtia, & dígi-

Digitized by Google

digiti ejus apprehendérant, & fusum. Manum suam apéruit ínopi, & palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis: omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplícibus. Stragulátam vestem fecit sibi: byssus & púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando féderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit, & véndidit, & cíngulum trádidit Chananæo.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Propterea.

Lectio iii.

FOrtitúdo & decor induméntum ejus, & ridébit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas domus suæ, & panem otiósa non comédit. Surrexérunt fílii ejus, & beatíssimam prædicavérunt: vir ejus, & laudávit eam. Multæ fíliæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum: & laudent eam in portis ópera ejus.

℟. Spécie tua & pulchritúdine tua, * Inténde, próspere procéde, & regna.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, propterea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Ambrósii Epíscopi de Víduis.

Prope fin. Lectio iv.

AGrum hunc Eccléſiæ fértilem cerno, nunc integritátis flore vernántem, nunc viduitátis gravitáte polléntem, nunc étiam conjúgii frúctibus redundántem. Nam etsi divérsi usus tamen agri fructus sunt: nec tanta hortórum lília, quantæ arístæ ségetum, méssium spicæ, compluriúmque spátia campórum recipiéndis aptántur semínibus, quàm rédditis novales frúctibus seriántur. Bona ergo vidújtas, quæ tóties Apostólico judício prædicátur. Hæc enim magístra fídei, magístra est castitátis.

℟. Pro-

Digitized by Google

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio v.

UNde & illi, qui deórum suórum adultéria & probra venerántur, cælibátus & viduitátis statuére pœnas, ut æmuli críminum mulctárent stúdia virtútum, spécie quidem, qua fecunditátem quærerent, sed stúdio, quo propósitum castitátis abolérent. Nam confléctis & miles stipéndiis, arma depónit, & relícto offício, quod gerébat, ad própria veteránus rura dimittitur, ut & ipse exércitæ labóribus vitæ réquiem consequátur; & álios spes futúræ quiétis subeúndis fáciat opéribus promtióres. Agrícola quoque matúrior torquéndam áliis stivam committit, & juvenili gravátus ópere providéntiam curæ senilis explórat: vitem fácilis tondére, quàm prémere, ut juveneléntem luxúriam réprimat, & adoleléntem lascíviam falce succídat; parcórum quandam pártum castitátem docens étiam in vítibus expeténdam.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem & mansuetúdinem, & justítiam. Propterea.

Lectio vi.

Símilis huic vídua velut seméritis veterána stipéndiis castitátis, & si conjúgii arma depónat, domus tamen totíus pacem gubérnat: & si veléndis onéribus otiósa, maritándis tamen junióribus próvida, ubi cultus utílior, ubi fructus ubérior sit, quarum cópulam aptiórem, senili gravitáte dispónit. Itaque si maturióribus, quàm junióribus, commíttitur ager, cur putes útiliórem nuptam esse, quàm víduam? Quòd si persecutóres fídei persecutóres fuérunt étiam viduitátis; útique fidem sequéntibus viduítas non pro supplício fugiénda est, sed teténda pro præmio.

℟. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum

nuum suárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 13.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 11. *in Euangelia.*

CÆlórum regnum, fratres charíssimi, iccírco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his, quæ ánimus novit, surgat ad incógnita, quæ non novit: quátenus exémplo visíbilium se ad invisíbilia rapiat; & per ea, quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat: ut per hoc quòd scit notum dilígere, discat & incógnita amáre. Ecce enim cælórum regnum thesáuro abscóndito in agro comparátur: quem qui ínvenit homo abscóndit, & præ gáudio illíus vadit, & vendit univérsa, quæ habet, & emit agrum illum.

℣. Os suum apéruit sapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus: consíderávit sémitas domus suæ, * Et panem otiósa non comédit.

℣. Gustávit, & vídit quia bona est negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucérna ejus. Et panem.

Lectio viii.

QUa in re hoc quoque notándum est, quòd invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur: quia stúdium cæléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti etenim vita, quasi in via fumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quídam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat, qui thesáurum públicè portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cùm scriptum sit: Vídeant ópera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum, qui in cælis est: sed ut per hoc, quod ágimus, laudes extérius non quærámus. Sic autem fit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto: ut & de bono ópere próximis præbeámus exémplum, & tamen per intentiónem, qua Deo soli placére

cére quærimus, semper ópterémus secrétum.

℟. Regnum mundi, & omnem ornátum séculi contémsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi: * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi.

℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. Quem. Glória Patri. Quem.

Lectio ix.

THesáurus autem cæléste est desidérium: ager verò, in quo thesáurus absconditur, disciplína stúdii cæléstis. Quem profécto agrum vénditis ómnibus cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cæléstis custódiam calcat: ut nihil jam, quod caro blandítur, líbeat; nihil, quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat.

Te Deum laudámus 18.

AD LAUDES, & per Horas. Ant. to. 3.

DUm esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus. Dóminus regnávit, cum reliquis 1. 9.

Ant. to. 4. In odórem unguentórum tuórum currimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Ant. to. 8 Jam hiems tránsiit, imber ábiit, & recéssit, surge amíca mea, & veni.

Ant. to. 4. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, allelúja.

Ant. to. 8. Ista est speciósa inter fílias Jerúsalem.

Pro Martyre tantùm.

Capitulum. *Eccli.* 51.

COnfitébor tibi, Dómine Rex, & collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo; quóniam adjútor, & protéctor factus es mihi, & liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virgine, nec Martyre.

Capitulum. *Prov.* 31.

MUlíerem fortem quis invéniet? procul, & de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, & spóliis non indigébit.

Hymnus.

FOrtem virílli péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclita.
Hæc Christi amóre fúcia,

Dum

Digitized by Google

Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cæléstia
Iter perégit árduum.
Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potítur gáudiis.
Rex Chriſte, virtus fórtium,
Qui magna ſolus éfficis,
Hujus precátu, quæſumus,
Audi benígnus ſúpplices.
Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, & in perpétuum.
Amen.

℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis.
℟. Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus. Ant. to. 4. Date ei de fructu mánuum ſuárum, & laudent eam in portis ópera ejus.

Pro una Martyre tantùm.

Oratio.

DEus, qui inter cætera poténtiæ tuæ miráculà, étiam in ſexu frágili victóriam martyrii contuliſti: concéde propítius, ut qui beátæ N. mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus tantùm.

Oratio.

DA nobis, quæſumus Dómine Deus noſter, ſanctárum mártyrum N. & N. palmas inceſsábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póſſumus celebráre, humílibus ſaltem frequentémus obſéquiis. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Mart.

Oratio.

EXáudi nos Deus ſalutáris noſter: ut ſicut de beátæ N. feſtivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum.

Ad Tertiam. Ant. In odórem.

Pro Martyre tantùm.

Capitulum. Confitébor tibi, ut ſupra.

Pro nec Virgine nec Martyre. Capitulum. Miſerérem ſortem, ut ſupra.

℟. breve. Spécie tua, Et pulchritúdine tua. Spécie tua.

℣. Inténde, próſperè procéde, & regna. Et pulchritúdine tua. Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu ſuo.
℟. Deus in médio ejus non commovébitur.

Ad

Ad Sextam. Ant. Jam hiems tránsiit.

Pro Martyre tantùm.

Capitulum. *Eccli.* 51.

LIberásti me secúndùm multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de multis tribulatiónibus, quas circumdedérunt me.

Pro nec Virgine, nec Martyre.

Capitulum. *Prov.* 31.

MAnum suam apéruit ínopi, & palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℟. breve. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit.

℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adjuvábit eam.

℣. Elégit eam Deus, & prælégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam. Antiphona. Ista est.

Pro Martyre tantùm.

Capitulum. *Eccli.* 51.

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum: quóniam éruis suffiéntes te, & líberas eos de manu angústiæ, Dómine Deus noster.

Pro nec Virgine, nec Martyre.

Capitulum. *Prov.* 31.

MUltæ fíliæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

℟. breve. Elégit eam Deus, * Et prælégit eam. Elégit eam.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et prælégit. Glória Patri. Elégit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Vesperas. Ant. Dum esset Rex, & alia, ut supra in primis Vesperis cxviii.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat. Ant. to. 8. Manum suam apéruit ínopi, & palmas suas exténdit ad páuperem, & panem otiósa non comédit.

Si fuerint plures non virgines, idem fit Officium, ut supra.

Le-

Lectiones pro Martyre tantùm.

Sermo S. Joánnis Chrysóstomi.

Sermo 67. de diversis novi Testamenti locis.

Lectio iv.

EGo máximè commemoratiónes díligo Mártyrum, díligo, & amplector; atque omnes quidem, sed tum præcípuè, cùm mulíerum certámina proponúntur. Quantò enim infírmius est vas, tantò major est grátia, tantò illústrius est tropæum, tantò insígnior est victória, non ob imbecillitátem sexus athletárum, sed quòd per ea, quibus vícerat inimícus, nunc étiam vincátur.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio v.

PEr mulíerem vicit, per mulíerem superátus est. Hoc illíus ántea telum erat: hoc illíus nunc cædis factum est instruméntum, hoc vas appáruit insuperábile. Peccávit illa prior, & mórtua est; ista mórtua est, ne peccáret. Illa tum fútilis promíssi spe inflàta Dei leges violávit; hæc vitam præséntem contémsit, ne fidem in suum benefactórem ejuráret. Quam ígitur deínceps speráre, póterunt excusatiónem viri, si molles sint, & ignávi: quam verò véniam, cùm fórtiter ac viríliter se gerant mulíeres, cùm ádeo se generósè ad certámina pietátis accíngant?

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Propterea.

Lectio vi.

FUit illi corpus imbecíllum, & obnóxius sexus injúriæ: verúntamen ómnium horum imbecillitátem advéniens grátia occultávit. Nihil enim est, nihil planè poténtius est eo, qui magno cum stúdio Dei timórem hábeat in mente defíxum; sed quamvis ignes, quamvis ferrum, quamvis béstias, quamvis áliud quidvis miníntur hostes, ómnia nullo negótio contémnit: quod úti-

Digitized by Google

utrique Beata ista étiam fecit.

℟. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu manuum suárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

COMMUNE Dedicationis Ecclesiæ.

Ad Vesperas. Ant. Domum tuam Dómine, cum reliquis de Laudibus exs.

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica 142. & loco ultimi, Psalmus. Lauda Jerúsalem 165.

Capitulum. *Apoc.* 21.

VIdi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus.

URbs beáta Jerúsalem,
Dicta pacis vísio,
Quæ constrúitur in cælis
Vivis ex lapídibus,
Et Angelis coronáta,
Ut sponsáta cómite.
Nova véniens e cælo
Nuptiáli thálamo
Præparáta, ut sponsáta
Copulétur Dómino:
Platéæ & muri ejus
Ex auro purissimo.
Portæ nitent margarítis
Adytis paténtibus;
Et virtúte meritórum
Illuc introdúcitur
Omnis, qui ob Christi nomen
Hic in mundo prémitur.
Tunsiónibus, pressúris
Expoliti lápides,
Suis coaptántur locis
Per manus artíficis,
Disponúntur permansúri
Sacris ædifíciis.
Glória & honor Deo
Usquequáque Altíssimo,
Unà Patri, Filióque,
Inclito Paráclito,
Cui laus est & potéstas
Per ætérna sécula. Amen.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.

℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Magnificat. Ant. to. 1. s. Sanctificávit Dóminus tabernáculum suum: quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ, & per Octavam, & quando várianda est Oratio ob concursum Dedicationis alterius Ecclesiæ.

Ora-

Oratio.

DEus, qui invisibiliter ómnia cóntines, & tamen pro salúte génetis humánæ signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis: templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, & concéde; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúnque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ beneficia consequántur. Per Dóminum.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ, & per Octavam.

Oratio.

DEus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, & sacris semper mystériis repræséntas incólumes: exáudi preces pópuli tui, & præsta; ut quísquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

Ad Matutinum. Invitat.

DOmum Dei decet sanctitúdo: * Sponsam ejus Christum adorémus in ea.

Psalmus. Venite, exsultémus.

Hymnus. Urbs beáta Jerúsalem, ut supra.

In primo Nocturno.

Ant. to. 7. r. Tóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles.

Psalmus 23.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus, * orbis terrárum, & univérsi, qui hábitant in ea.

Ipse super mária fundávit eam; * & super flúmina præparávit illam.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, & mundo corde; * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * & misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium Dóminum, * requiréntium fáciem Dei Jacob.

Tóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles, * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Tóllite portas príncipes vestras: & elevámini portæ æternáles; * & introíbit Rex glóriæ.

Digitized by Google

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum, ipse est Rex glóriæ.

Ant. Tóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles.

Ant. to. 4. Erit mihi Dóminus in Deum, & lapis iste vocábitur domus Dei;

Psalmus 45.

DEus noster refúgium & virtus, * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Propterea non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ ejus: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis impetus lætíficat civitátem Dei: sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus: * Deus in médio ejus, non commovébitur.

Adjuvábit eam Deus vultu suo: conturbátæ sunt gentes, & inclinátæ sunt regna: * dedit vocem suam Altíssimus, & mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Venite, & vidéte ópera Dómini: * quæ posuit prodígia super terram.

Auferens bella usque ad fines terræ: * arcum cónteret, & confríget arma, & scuta combúret igni.

Vacáte & vidéte, quóniam ego sum Deus, * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Erit mihi Dóminus in Deum, & lapis iste vocábitur domus Dei.

Ant. to. 6. Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo.

Psalmus 47.

MAgnus Dóminus & laudábilis nimis, * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Dilátans exsultatiónes univérsæ terræ: * mons Sion, látera aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in grádibus ejus dignoscétur, * dum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt, * & convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes tunc admirati sunt, conturbáti sunt, & commóti sunt, * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres sicut parturiéntis: * in spíritu vehementi cónteres naves Thársis.

Sicut

Sicut audívimus, ita & vídimus in civitáte Dómini virtútum, * in civitáte Dei nostri; Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, ita & laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exsúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, & complectímini eam, narráte in túrribus ejus: pónite corda vestra in virtúte ejus, & distribúite gradus ejus; * ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus noster in ætérnum & in séculum séculi: * & ipse réget nos in sécula.

Ant. Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo.

℟. In longitúdinem diérum.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Benedictióne perpétua.

De libro secúndo Paralipómenon.

Lectio I. Cap. 7.

Cum complésset Sálomon fundens preces, ignis descéndit de cælo, & devorávit holocáusta & víctimas: & majéstas Dómini implévit domum. Nec poterant sacerdótes ingredi templum Dómini, eo quod implésset majéstas Dómini templum Dómini. Sed & omnes fílii Israël vidébant descendéntem ignem, & glóriam Dómini super domum: & corruéntes proni in terram super pavimentum stratum lápide, adoravérunt & laudavérunt Dóminum: Quóniam bonus, quóniam in séculum misericórdia ejus. Rex autem & omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit ígitur rex Sálomon hóstias, bovum vigínti duo millia, arietum centum vigínti millia: & dedicávit domum Dei rex, & univérsus pópulus.

℟. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem: * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus.

℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, & vénient ad eam

Digitized by Google

omnes gentes. Et in ore eórum.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

SAcerdótes autem stabant in offíciis suis: & Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum: Quóniam in ætérnum misericórdia ejus, hymnos David canéntes per manus suas. Porrò sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúsque Israël stabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini: obtúlerat enim ibi holocáusta & ádipes pacificórum: quia altáre æneum, quod fécerat, non póterat sustinére holocáusta & sacrifícia & ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus, & omnis Israël cum eo Ecclésia magna valde, ab introítu Emath usque ad torréntem Ægypti. Fecítque die octávo, collectam, eò quòd dedicásset altáre septem diébus, & solemnitátem celebrásset diébus septem.

℟. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, & exaltáta est super omnes colles; * Et vénient ad eam omnes gentes, & dicent, Glória tibi Dómine.

℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos. Et vénient.

Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

COmplevítque Sálomon domum Dómini, & domum regis, & ómnia, quæ dispostúerat in corde suo, ut fáceret in domo Dómini, & in domo sua, & prosperátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, & ait: Audívi oratiónem tuam, & elégi locum istum mihi in domum sacrifícii. Si cláusero cælum, & plúvia non flúxerit, & mandávero & præcépero locústæ, ut dévoret terram, & mísero pestilentiam in pópulum meum: convérsus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, & exquisíerit fáciem meam, & égerit pœniténtiam a viis suis péssimis: & ego exáudiam de cælo, & propítius ero peccátis eórum, & sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt apérti, & au-

Digitized by Google

& aures meæ erectæ ad oratiónem ejus, qui in loco isto oráverit. Elégi enim, & sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, & permáneant óculi mei & cor meum ibi cunctis diébus.

℟. Bénedic, Dómine, domum istam, quam ædificávi nómini tuo: veniéntium in loco isto, * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ.

℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, & oráverit ad sanctuárium tuum. Exáudi.

Glória Patri. Exáudi.

In secundo Nocturno.

Ant. to. 7. Non est hic áliud, nisi domus Dei, & porta cæli.

Psalmus 83.

QUàm amabília sunt tabernácula tua Dómine virtútum! * concupívit, & defécit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea exsultavérunt in Deum vivum: * étenim passer invénit sibi domum, & turtur nidum, ubi repónat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum: * Rex meus, & Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine: * in sæculum sæculi laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te Dómine: * ascénsus in corde ejus dispósuit in conválle lacrimárum, in loco, quem dispósuíti ei.

Etenim benedictiónem dabit qui legem dedit: ambulábunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi precem meam: * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster áspice Deus: * & réspice in fáciem Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dómini, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quóniam misericórdiam & veritátem dilígit Dóminus: * grátiam & glóriam dabit Deus.

Dóminus non privábit bonis ambulántes in innocéntia: * Dómine Deus virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Non est hic áliud, nisi domus Dei: & porta cæli.

Digitized by Google

Ant. to. 7. r. Vidit Jacob ſcalam, ſúmmitas ejus cælos tangébat, & deſcendéntes Angelos, & dixit: Veré locus iſte ſanctus eſt.

Pſalmus 86.

FUndaménta ejus in montibus ſanctis: * díligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta ſunt de te, Cívitas Dei: * memor ero Raab & Babylónis ſciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Ethiopum, * hi fuérunt in ea.

Mater Sion dicet: Homo & homo factus eſt in ea: * & ipſe fundávit eam Altíſſimus.

Dóminus narrávit in ſcriptúris populórum ſuórum, * & príncipum eórum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium, ómnium noſtrúm * habitátio eſt in te.

Ant. Vidit Jacob ſcalam, ſúmmitas ejus cælos tangébat, & deſcendéntes Angelos, & dixit: Veré locus iſte ſanctus eſt.

Ant. to. 7. r. Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum déſuper.

Pſalmus 87.

DÓmine Deus ſalútis meæ, * in die clamávi & nocte coram te.

Intret orátio mea in conſpéctu tuo: * inclína aurem tuam ad precem meam.

Quia repléta eſt malis ánima mea: * & vita mea inférno appropiávit.

Æſtimátus ſum cum deſcendéntibus in lacum: * factus ſum ſicut homo ſine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulnerati dormiéntes, projécti in monuméntis, quorum non memínisti ámplius: * & quidem ipſi de manu tua expúlſi ſunt.

Poſuérunt me in lacu inferióri: * in ténebris & umbra mortis.

In me confirmáta eſt ira tua: * & omnes elatiónes tuas ſuper me induxíſti.

Longé feciſti notos meos a me: poſuérunt me in abominatiónem ſibi: * tráditus ſum, & non egrediébar.

Oculi mei infirmáti ſunt præ inópia: * clamávi ad te, Dómine, tota die, expándi manus meas ad te.

Nunquid mórtuis fácies mirabília? aut médici reſu-

Digitized by Google

resuscitábunt, & confitebúntur tibi?

Numquid enarrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam? aut veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua? * aut justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te Dómine clamávi: * & mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam? * avértis fáciem tuam a me?

Egenus sum ego, & in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum & confúsus.

In me pertransiérunt iræ tuæ: * & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum & próximum, * & notos meos a miséria.

℣. Ant. Erexit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

℣. Domus mea.

℟. Domus oratiónis vocábitur. Pater noster.

℣. Absolutio. Ipsius pietas.

℣. Jube domne benedícere.

℣. Benedictio: Deus Pater omnipotens.

Sermo S. Augustíni Epíscopi de Tempore Lectio iv.

Quotiescúnque, fratres charíssimi, altáris, vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter ac diligénter attendimus, & sancte ac juste vivimus; quicquid in templis manufáctis ágitur, totum in nobis spirituáli ædificatióne complétur. Non enim mentítus est ille, qui dixit: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos: & iterum: Nescítis, quia córpora vestra templum sunt Spíritus sancti, qui in vobis est? Et ideo, fratres charíssimi, quia, nullis præcedéntibus méritis per grátiam Dei meremur fieri templum Dei, quantum póssumus cum ipsius adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis invéniat, quod óculos iræ majestátis offéndat.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, & osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, & da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut

Digitized by Google

ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimitte.

Benedictio. Christus perpétuæ:

Lectio v.

SEd habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, & virtútibus repleátur: claudátur diábolo, & aperiátur Christo: & ita laborémus, ut nobis bonórum óperum clávibus jánuam regni cæléstis aperíre possímus. Sicut enim malis opéribus, quasi quibúsdam seris ac véctibus, vitæ nobis jánua cláuditur; ita absque dúbio bonis opéribus aperítur. Et ideo, fratres charíssimi, unusquísque consideret conscientiam suam, & quando se áliquo crímine vulneátum esse cognóverit, prius oratiónibus, jejúniis, vel eleemósynis stúdeat mundáre conscientiam suam, & sic Eucharístiam præsúmat accípere.

℟. O quàm metuéndus est locus iste: * Veré non est hìc áliud, nisi domus Dei, & porta cæli.

℣. Hæc est domus Dómini firmíter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Veré.

Benedictio. Ignem sui amóris,

Lectio vi.

SI enim agnóscens reátum suum, ipse se a divino altári subtráxerit, citò ad indulgéntiam divínæ misericórdiæ pervéniet. Quia sicut qui se exáltat, humiliábitur; ita e contrário, qui se humíliat, exaltábitur. Qui enim, sicut dixi, agnóscens reátum suum, ipse sè humíliter ab altári Ecclésiæ pro emendatióne vitæ removére volúerit; ab ætérno illo & cæléstí convívio excommunicári pénitus non timébit.

℟. Manè surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Veré locus iste, sanctus est, & ego nesciébam.

℣. Cùmque evigiláret Jacob de somno, ait. Veré. Glória Patri. Veré.

In tertio Nocturno.

Ant. to. 8. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cæli commorábitur.

Quando hæc Antiphona dicitur integra, & illi non additur in fine, Allelúja, tunc principium Psalmi est a secundo versu, Dicet Dómino.

Psal-

Digitized by Google

Psalmus 90.

QUi hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.
Dicet Dómino: Susceptor meus es tu, & refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum.
Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * & a verbo áspero.
Scápulis suis obumbrábit tibi: * & sub pennis ejus sperábis.
Scuto circúmdabit te veritas ejus: * non timébis a timóre nocturno.
A sagitta volánte per diem, a negótio perambulánte in ténebris, * a ruína, & dæmónio meridiáno.
Cadent a látere tuo mille, & decem míllia a dextris tuis: * tibi autem non appropinquábit.
Verúntamen óculis tuis considerábis: * & retributiónem peccatórum vidébis.
Quóniam tu es Dómine spes mea: * altíssimum posuísti refúgium tuum.
Non accédent ad te mala: * & flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.
Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
In mánibus portábunt te: * ne unquam offéndas ad lápidem pedem tuum.
Super áspidem & basilíscum ambulábis: * & conculcábis leónem & draconem.
Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * protegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.
Invocábit me, & ego exáudiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne.
Eripiam eum, & glorificábo eum, longitúdine diérum adimplébo eum: * & osténdam illi salutáre meum.

Ant. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cæli commorábitur.

Ant. 2. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.
Cantáte Dómino, & benedícite nomen ejus: * bene nuntiáte de die in diem salutáre ejus.
Annuntiáte inter gentes glo-

Digitized by Google

glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Q uóniam magnus Dóminus & laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.
Q uóniam omnes dii géntium daemónia: * Dóminus autem cælos fecit.
C onfessio & pulchritúdo in conspéctu ejus * sanctitas & magnificéntia in sanctificatióne ejus.
A fférte Dómino patríæ géntium, afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
T óllite hóstias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in aula sancta ejus.
C ommoveátur a fácie ejus univérsa terra: dícite in natiónibus: Dóminus regnávit a ligno: * étenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur.
J udicábit pópulos in æquitáte, * & gentes in ira sua.
L æténtur cæli, & exsúltet terra: * movéatur mare & plenitúdo ejus.
G audébunt campi, & ómnia, quæ in eis sunt: * tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum ante fáciem Dómini; quóniam venit, quóniam venit judicáre terram.
J udicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Ant. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Ant. to. 7. Benedícta glória Dómini de loco sancto suo, allelúja.

Psalmus 96.

D Óminus regnávit, irascántur pópuli, * qui sedes super Chérubim, moveátur terra.
D óminus in Sion magnus, * & excélsus super omnes pópulos.
C onfiteántur nómini tuo magno & terríbili, quóniam sanctum est: * & honor regis judícium díligit.
T u parásti æquitátem: * judícium & justítiam in Jacob tu fecísti.
E xaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabéllum pedum ejus, * quóniam sanctum est.
M óyses & Aaron in sacerdótibus ejus; * & Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus.
I nvocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos; * & in colúmna nubis loquebátur ad eos.
C ustodiébant testimónia ejus, *

Digitized by Google

ejus, * & præcépta ejus, quæ déderat illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos; Deus tu propítius fuísti illis, * & vindicans in ómnia frústra eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus; * quóniam sanctus est Dóminus Deus noster.

Ant. Benedícta glória Dómini de loco sancto suo, allelúja.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.

℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube dómne benedícere.

Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zacchæus: & hic princeps erat publicanórum, & ipse dives. Et réliqua.

Homilia S. Ambrósii Epíscopi. *Lib. 8. in Luc. prope fin.*

ZAchæus statúra pusillus, hoc est, nulla nobilitáte ingénitæ dignitáte sublímis, dúlcibus méritis sicut pópulum natúrum, audíto Dómini Salvatóris advéntu, quem sui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo cháriti Jesum videt, nisi potest Jesum vidére, constitútus in terra. Et quia non Prophétas, non legem habébat, tanquam formæ grátiam naturális, ascéndit in sycómorum, vanitátem scilicet Judæórum vestígio suo próterens, et ráta quæque córrigens superióris ætátis: & ídeo Jesum in interióris domus recépit hospítio.

℟. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis, qui petit, áccipit; & qui quærit, invénit: * Et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, & accipiétis; quærite, & inveniétis. Et.

Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio viii.

ET bene ascéndit in árborem, ut arbor bona bonos fructus fáceret: ac naturáli excúsus oleástro, & contra naturam insértus in bonam olívam, fructum posset legis afférre. Radix enim sancta, etsi rami infructíferi: quórum

Digitized by Google

rum insuetudinem glóriam plebis géntium fide resurrectiónis, quasi quadam córporis elevatióne transcéndit. Zacheus ergo in sycómoro, cæcus in via: quorum álterum Dóminus misericórdiæ exspéctat, álterum manifésto suæ claritáte nobilitat: álterum sanctórus intérrogat, apud álterum se non invitátus invitat. Sciébat enim úbertem hospítii sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis audíerat, jam vídérat affé-ctum.

℣. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro & smarágdo ædificabúntur, & ex lápide pretiósó omnis circúitus muri ejus. Et turres. Glória Patri. Et turres.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

VErùm ne cæcum illum tanquam fastidiósi páuperum citò reliquísse videámur, & transísso ad dívitem, exspectémus eum, quia exspectávit & Dóminus: interrogémus eum, quia interrogávit & Christus. Nos interrogémus, quia nescímus: ille, quia nóverat. Nos interrogémus, ut sciámus unde ille curátus sit: ille interrogávit, ut in uno plures discerémus, unde Dóminum vidére mereámur. Interrogávit enim, ut crederémus, néminem nisi confiténtem posse salvári.

Te Deum laudámus 18.

AD LAUDES, & per Horas. Ant. to. 7. r.

DOmum tuam, Dómine, decet sanctitúdo, in longitúdinem diérum.

Psalmus. Dóminus regnávit, cum réliquis 19.

Ant. to. 1. r. Domus mea, domus oratiónis vocábitur.

Ant. to. 1. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Ant. to. 8. r. Bene fundáta est domus Dómini supra firmam petram.

Ant. to. 2. Lápides pretiósi omnes muri tui, & turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Capitulum. Apoc. 21.

VIdi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cælo

lo à Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus.

ANgulāris fundaméntum
Lapis Christus missus est,
Qui parietum compáge
In utróque néctitur;
Quem Sion sancta suscépit,
In quo credens pérmanet:
Omnis illa Deo sacra
Et dilécta Cívitas,
Plena módulis, in laude,
Et canóre júbilo,
Trinum Deum, Unicúmque
Cum fervóre prædicat.
Hoc in templo, summe Deus,
Exorátus ádveni;
Et cleménti bonitáte
Precum vota súscipe:
Largam benedictiónem
Hìc infúnde júgiter.
Hìc promereántur omnes
Petita acquírere,
Et adépta possidére;
Cum Sanctis perénniter
Paradísum introíre,
Transláti in réquiem.
Glória & honor Deo
Usquequáque Altíssimo,
Unà Patri, Filióque,
Inclito Paráclito,
Cui laus est & potéstas
Per ætérna sæcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.

℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Benedictus. Ant. to. 8. Zachæe festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére: at ille festínans descéndit, & suscépit illum gaudens in domum suam. Hódie huic dómui salus a Deo facta est, allelúja.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ, & per Octavam, & quando varianda est Oratio ob concursum Dedicationis alterius Ecclesiæ.

Oratio.

DEus, qui invisibíliter ómnia róntines, & tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis: tem-plum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, & concéde; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúnque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ beneficia consequántur. Per Dóminum nostrum.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ, & per Octavam.

Oratio.

DEus, qui nobis per singulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, & sacris

Digitized by Google

eris semper mysteriis repræsentas incolumes nostras di preces pópuli tui, & præsta; ut quisquis hoc templum beneficia petitúrus ingrédiatur; cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum nostrum.

Ad Tertiam. Ant. Domus mea.

Capitulum. Vidi civitátem, ut supra.

℟. breve. Domum tuam, Dómine, * Decet sanctitúdo. Domum.

℣. In longitúdinem diérum. Decet sanctitúdo. Glória Patri. Domum.

℣. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos.

℟. Pro delíctis, & peccátis pópuli.

Ad Sextam. Ant. Hæc est domus Dómini.

Capitulum. *Apoc.* 21.

ET audívi vocem magnam de throno dicéntem: Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, & habitábit cum eis. Et ipsi pópulus ejus erunt, & ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

℟. breve. Locus iste sanctus est, * In quo orat sacérdos. Locus.

℣. Pro delíctis, & peccátis pópuli. In quo. Glória Patri. Locus.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.

℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Nonam. Ant. Lápides pretiósi.

Capitulum. *Apoc.* 21.

ET abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum: & mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno: Ecce nova fácio ómnia.

℟. breve. Hæc est domus Dómini, * Firmiter ædificáta. Hæc est.

℣. Bene fundáta est supra firmam petram. Firmiter ædificáta. Glória Patri. Hæc est.

℣. Bene fundáta est domus Dómini.

℟. Supra firmam petram.

In secundis Vesperis Antiphonæ, Psalmi, Capitulum, & Hymnus, ut in primis Vesperis cxxviii.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo.

℟. In longitúdinem diérum.

Ad Magníficat Ant. to. 6. O quàm metuéndus est locus iste! verè non est hic áliud, nisi domus Dei, & porta cæli.

SE-

Digitized by Google

SECUNDA DIE

Infra Octavam.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu S. Augustíni Epíscopi super Psalmos.

In Psal. 121. Lectio iv.

JErúsalem, quæ ædificátur ut cívitas. Fratres, quando dicébat ista David, perfécta erat illa cívitas, non ædificabátur. Néscio quam ergo cívitatem dicit, quæ modò ædificátur, ad quam currunt in fide lápides vivi, de quibus dicit Petrus: Et vos tanquam lápides vivi coædificámini in domum spirituálem, id est, templum Dei sanctum. Quid est, Lápides vivi coædificámini? Vivis, si credis: si autem credis, efficiéris templum Dei; quia dicit Apóstolus Paulus: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

℟. Orántibus. cxxxv.

Lectio v.

IPsa ergo modò cívitas ædificátur. Præcidúntur de móntibus lápides per manus prædicántium veritátem, coæquadrántur, ut intrent in structúram sempitérnam. Adhuc multi lápides in mánibus artíficis sunt: non cadunt de mánibus artíficis, ut possint perfécti coædificári in structúram templi. Est ergo ista Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: fundaméntum ipsius Christus est. Dicit Apóstolus Paulus: Fundaméntum áliud nemo potest pónere, præter id quod pósitum est, quod est Christus Jesus.

℟. O quam. mathéndus est cxxxvi.

Lectio vi.

FUndaméntum quando pónitur in terra, désuper ædificántur parietes, & pondus parietum ad ima tendit, quia in imo pósitum est fundaméntum. Si autem fundaméntum nostrum in cælo est, ad cælum ædificámur. Córpora ædificavérunt istam structúram, quam vidétis amplam surrexísse hujus Basílicæ: & quia córpora ædificavérunt, fundaméntum in imo posuérunt. Quia verò spirituáliter ædificámur, fundaméntum nostrum in summo pósitum est. Illuc ergo currámus, ibi ædificémur; quia de ipsa Jerúsalem dictum est: Stantes erant pedes nostri in átriis tuis Jerúsalem.

℟. Ma-

Digitized by Google

℟. Mane surgens cxxxvi.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: & hic princeps erat publicanórum, & ipse dives. Et réliqua.

De Homília S. Ambrósii Epíscopi.

Ex Lib. 8. in Luc. in fin.

ET conféstim, inquit, vidit, & sequebátur illum, magnificans Dóminum. Aliter enim non vidéret, nisi sequerétur Christum, nisi Dóminum prædicáret, nisi séculum præteríret. Cum divítibus quoque in grátiam revertámur. Nólumus enim offéndere dívites, qui vólumus, si fieri potest, sanáre omnes: ne in camélli comparatióne præstricti, & in Zachæo cítiùs quàm opórtuit, derelícti, justæ hábeant commotiónis offénsam.

℟. Domus mea cxxxix.

Lectio viii.

DIscant dívites, non in facultátibus crimen hærére, sed in iis, qui uti nésciant facultátibus. Nam divítiæ ut impedimenta improbis, ita bonis sunt adjumenta virtútis. Dives certè Zachæus, & eléctus a Christo: sed dimídium bonórum suórum paupéribus largiéndo, reddéndo étiam in quádruplum, quæ fraude sustúlerat (álterum enim non sat est, nec habet grátiam liberálitas, si injúria perevérat, quia non spólia, sed dona quærúntur) uberiórem mercédem, quàm conferébat, accépit.

℟. Lápides pretiósi cxl.

Lectio ix.

ET bene princeps indícitur publicanórum. Quis jam de se desperet, quando & iste, cui census ex fraude, ad salútem pervénit? Et ipse, inquit, dives: Ut scias non omnes dívites, avaros. Quia statúra pusillus erat. Quid sibi vult, quòd nullius altérius statúram Scriptúra, nisi hujus expréssit? Vide ne fortè malítia pusillus, aut adhuc pusillus fide. Nondum enim réddere, promísserat: nondum víderat Christum: méritò adhuc pusillus. Joánnes autem magnus, quia & Christum vidit, & Spíritum sicut colúmbam super Christum manéntem, sicut ipse ait: Vidi Spíritum descen-

ſcendéntem ſicut colúmbam, & manéntem ſuper eum.

Te Deum laudámus 18.

TERTIA DIE
Infra Octavam.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 256. *de Tempore.*

Lectio iv.

CElébritas hujus congregatiónis, dedicátio eſt domus oratiónis. Domus ergo noſtrárum oratiónum iſta, domus autem Dei nos ipſi. Si domus Dei nos ipſi, nos in hoc ſéculo ædificámur, ut in fine ſéculi dedicémur. Ædifícium, immo ædificátio habet labórem, dedicátio exſultatiónem. Quod hìc fiébat, quando iſta ſurgébant, hoc fit modò, cùm congregántur credéntes in Chriſtum. Credéndo enim, quaſi de ſilvis & móntibus ligna & lápides præcidúntur: cùm verò catechizántur, baptizántur, formántur, tanquam inter manus fabrórum & opíficum dolántur, collineántur, complanántur. Verúntamen domum Dómini non fáciunt, niſi quando charitáte compaginántur.

℟. Oránti bus cxxxv.

Lectio v.

LIgna iſta & lápides ſi non ſibi certo órdine cohærérent, ſi non ſe pacíficè innécterent, ſi non ſe ínvicem, cohæréndo ſibi, quodámmodo amárent, nemo huc intráret. Dénique quando vides in áliqua fábrica lápides & ligna bene ſibi cohærére, ſecúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Chriſtus intráre, & in nobis habitáre, tanquam ædificándo, dicébat: Mandátum novum do vobis: Ut vos ínvicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis. Véteres enim erátis, domum mihi nondum faciebátis, in veſtra ruína jacebátis. Ergo ut eruámini a veſtræ ruínæ vetuſtáte, vos ínvicem amáte.

℟. O quàm metuéndus eſt cxxxvi.

Lectio vi.

COnſideret ergo cháritas veſtra, ædificári adhuc iſtam domum toto, ſicut prædíctum eſt & promíſſum, orbe terrárum. Cùm enim ædificátur domus poſt captivitátem, ſic-

Digitized by Google

ut habet álius Psalmus, dícitur: Cantáte Dómino cánticum novum, cantáte Dómino omnis terra. Quod ibi dixit, cánticum novum; hoc Dóminus dixit, mandátum novum. Quid enim habet cánticum novum, nisi amórem novum? Cantáre amántis est. Vox hujus cantóris, fervor est sancti amóris. Amémus, gratis amémus: Dóminum enim amámus, quo nihil mélius invenímus: ipsum amémus propter ipsum, & nos in ipso, tamen propter ipsum.

℟. Manè surgens cxxxvi.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho: Et ecce vir nómine Zachæus: & hic princeps erat publicanórum, & ipse dives. Et réliqua.

De Homilía S. Ambrósii Epíscopi.

Lib. 8. in Luc. prope fin.

QUæ autem turba, nisi imperítæ confúsio multitúdinis, quæ vérticem nequit vidére sapiéntiæ? Ergo Zachæus quándiu in turba est, non videt Christum: supra turbam ascéndit, & vidit: hoc est, plebis jam transgréssus insciéntiam, méruit quem desiderábat, aspícere. Pulchrè autem áddidit, Quia illa parte erat transitúrus Dóminus: vel ubi sycómorus, vel ubi creditúrus: ut & mystérium serváret, & grátiam semináret. Sic enim vénerat, ut per Judæos transíret ad gentes.

℟. Domus mea cxxxix.

Lectio viii.

VIdit ítaque Zachæum sursum. Jam enim sublimitáte fídei inter fructus novórum óperum, velut secúndæ altitúdine árboris eminébat. Et quóniam de typo ad morália defléximus, inter tot credéntium voluptátes Dominica die relaxáre ánimum, festivitátem admíscere, deléctat. Zachæus in sycómoro, novum vidélicet novi témporis pomum, ut in hoc quoque compleréture illud: Arbor fici prodúxit grossos suos.

℟. Lápides pretiósi cxl.

Lectio ix.

AD hoc enim Christus advénit, ut ex lignis non poma, sed hómines nascerentur. Légimus álibi: Cùm esses sub árbore fici, vidi te. Ergo Nathánaël sub árbore, hoc

est,

Digitized by Google

est, supra radícem, quia justus. Radix enim sancta. Sub árbore tamen Nathánaël, quia sub lege. Zacháeus supra árborem, quia supra legem. Ille Dómini occúltus defénsor, hic públicus prædicátor. Ille adhuc Christum ex lege quærébat: iste jam supra legem relinquébat sua: & Dóminum sequebátur.

Te Deum laudámus 18.

QUARTA DIE
Infra Octavam.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermóne S. Augustíni Epíscopi.

Ex Serm. 256. de Temp.

Lectio iv.

ATténdite in Psalmo dedicatiónis, quem modò cantávimus ex ruína ædificiórum. Conscidísti saccum meum: hoc pértinet ad ruínam. Quid ergo ad ædificium? Et accinxísti me lætítia. Vox dedicatiónis: Ut cantet tibi glória mea, & non compúngar. Quis est, qui lóquitur? In verbis ejus agnóscite. Si expóno, obscúrum est: Ergo verba ejus dicam, continuò agnoscétis loquéntem, ut amétis alloquéntem. Quis est, qui dícere pótuit: Eruísti Dómine ab ínferis ánimam meam?

℟. Oriántibus cxxxv.

Lectio v.

CUjus ánima jam ab ínferis éruta est, nisi de qua dictum est álio loco: Non derelínques ánimam meam in ínferno? Propónitur dedicátio, & cantátur liberátio, cánticum dedicatiónis domus, & dícitur: Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me: & non jucundásti inimícos meos super me. Atténdite Judæos inimícos, qui se putábant occidísse Christum, & vicísse tanquam inimícum, perdidísse quasi hóminem cæteris símilem atque mortálem.

℟. O quàm metuéndus est cxxxvi.

Lectio vi.

RExurréxit tértia die, & ejus vox est: Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me. Atténdite Apóstolum dicéntem: Propter quod eum exaltávit. Et non jucundásti inimícos meos super me. Ipsi quidem in Christi mórte jucundabántur, sed in ejus resurrectióne, ascensióne, prædicatióne áliqui cópun-

Digitized by Google

pungebántur. In ejus ergo prædicatióne, & per Apostolórum constántiæ diffamatiónem áliqui compungebántur, & convertebántur: áliqui obdurabántur, & confundebántur; nulli tamen jucundabántur.

℟. Manè surgens cxxxvi.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho: Et ecce vir nómine Zachæus: & hic princeps erat publicanórum, & ipse dives. Et réliqua. Homilía S. Gregórii Papæ. *Lib.* 27. *Moral. cap.* 27. *post medium.*

SI veráciter sapiéntes esse, atque ipsam sapiéntiam contemplári appétimus, stultos nos humíliter cognoscámus. Relinquámus nóxiam sapiéntiam, discámus laudábilem fatuitátem. Hinc quippe scriptum est: Stulta mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes. Hinc rursum dicitur: Si quis vidétur inter vos sápiens esse in hoc século, stultus fiat, ut sit sápiens. Hinc Euangélicæ históriæ verba testántur, quia Zachæus cùm vidére præ turba nihil posset, sycómori árborem ascéndit, ut transeúntem Dóminum cérneret. Sycómorus quippe ficus fátua dícitur.

℟. Domus mea cxxxix.

Lectio viii.

PUsillus itaque Zachæus sycómorum súbiit, & Dóminum vidit: quia qui mundi stultítiam humíliter éligunt, ipsi Dei sapiéntiam subtíliter contemplántur. Pusillitátem nanque nostram ad vidéndum Dóminum turba præpedit: quia infirmitátem humánæ mentis, ne lucem veritátis inténdat, curárum seculárium tumúltus premit. Sed prudénter sycómorum ascéndimus, si próvidè eam, quæ divínitus præcípitur, stultítiam mente tenémus. Quid enim in hoc mundo stúltius, quàm amíssa non quærere, possésssa rapiéntibus relaxáre, nullam pro accéptis injúriis injúriam réddere, immo adjúnctis áliis patiéntiam præbére?

℟. Lápides pretiósi cxl.

Lectio ix.

QUasi enim sycómorum nos ascéndere Dóminus præcípit, cùm dicit: Qui aufert quæ tua sunt, ne répetas. Et rursum:

Digitized by Google

tum: Si quis te percússerit in déxteram maxíllam, præbe illi & álteram. Per sycómorum Dóminus tránsiens cérnitur, quia per hanc sapiéntem stultítiam, etsi necdum ut est, sólidè, jam tamen per contemplatiónis lumen Dei sapiéntia quasi in tránsitu vidétur, quam vidére néqueunt, qui sibi sapiéntes esse vidéntur: quia ad conspiciéndum Dóminum, in eláta cogitatiónum suárum turba deprehénsi, adhuc sycómori árborem non invenérunt.

Te Deum laudámus 18.

QUINTA DIE Infra Octavam.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occur.

In secundo Nocturno.

De Sermóne S. Augustíni Epíscopi.

Ex Serm. 256. de Temp.

Lectio iv.

MOdò, quando implentur Eccléfiæ, putámus jucundári Judæos? Eccléfiæ ædificántur, dedicántur, implentur: quómodo illi jucundántur? Non solùm non jucundántur, sed étiam confundúntur, & implétur vox exsultántis: Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me: & non jucundásti inimícos meos super me. Non jucundásti super me: si mihi credant, jucundábis in me. Ne multa dicámus, ad illa, quæ cantávimus, aliquándo veniámus. Quómodo dicit Christus: Conscidísti saccum meum, & accinxísti me lætítia? Saccus ejus erat similitúdo carnis peccáti.

℟. Orántibus cxxxv.

Lectio v.

NOn tibi viléscat, quòd ait, Saccum meum: ibi erat inclúsum prétium tuum. Conscidísti saccum meum. Evásimus ad saccum istum. Conscidísti saccum meum. In passióne conscíssus est. Quómodo ergo Deo Patri dícitur: Conscidísti saccum meum? Quómodo Patri dicátur, vis audíre, Conscidísti saccum meum? Quia próprio Fílio non pepércit; sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Fecit enim per Judæos nesciéntes, unde redimeréntur sciéntes, & confunderéntur negántes. Néscium enim quid boni nobis operáti sunt malo suo. Suspénsus est saccus, & quasi lætátus est ímpius. Conscídit saccum lánceâ persecútor, & fudit prétium nostrum Redémtor.

℟. O quàm cxxxvi.

Digitized by Google

Lectio vi.

CAntet Christus Redémtor, gemat Judas vénditor, erubéscat Judæus emtor. Ecce Judas véndidit, Judæus emit, malum negótium egérunt, ambo damnáti sunt, seípsos perdidérunt vénditor & emtor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro córpore occísso, pro córpore dedicáto. Dicat, audiámus. Conscidísti saccum meum, & accinxísti me lætítia: id est, conscidísti mortalitátem meam, & accinxísti me immortalitáte & incorruptióne. Ut cantet tibi glória mea, & non compúngat. Quid est, Non compúngar? Jam contra me non ferat lánceam persecútor: Ut non compúngar. Christus enim súrgens a mórtuis, jam non móritur, & mors illi ultra non dominábitur.

℟. Manè súrgens cxxxvi.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: & hic princeps erat publicanórum, & ipse dives. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. *cap.* 77. *in Luc.* 19.

QUæ impossíbilia sunt apud hómines, possíbilia sunt apud Deum. Ecce enim camélus, depósitâ gibbi sárcinâ, per foramen acus tránsit; hoc est, dives & publicánus, relícto ónere divitiárum, contémto censu fraudum, angústam portam, arctámque viam, quæ ad vitam ducit, ascéndit. Qui mira devotióne fídei ad vidéndum Salvatórem, quod natúra minus habúerat, ascénsu supplet árboris; atque ídeo justè, quamvis ipse rogáre non áudeat, benedictiónem Dóminicæ susceptiónis, quam desiderábat, accépit.

℟. Domus mea cxxxix.

Lectio viii.

MYstícè autem Zachæus, qui interpretátur justificátus, credéntem ex géntibus pópulum significat. Qui quantò curis sæculáribus occupátior, tantò flagítiis depriméntibus erat factus humílior. Sed ablútus est, sed sanctificátus, sed justificátus in nómine Dómini nostri Jesu Christi, & in Spíritu Dei nostri. Qui intrán-

Digitized by Google

trántem Jéricho Salvatórem vidére quærébat, ſed præ turba non póterat: quia grátiæ fídei, quam mundo Salvátor áttulit, participáre cupiébat: ſed inólita vitiórum conſuetúdo, ne ad votum perveníret, obſtíterat.

℟. Lápides pretióſi cxl.

Lectio ix.

EAdem nanque turba nóxiæ conſuetúdinis, quæ ſupra cæcum clamántem, ne lumen péteret, increpábat; étiam ſuſpiciéntem publicánum, ne Jeſum vídeat, tardat. Sed ſicut cæcus turbárum voces magis ac magis clamándo devícit; ita puſíllus neceſſe eſt turbæ nocéntis obſtáculum, altióra peténdo, tranſcéndat, terréna relínquat, árborem crucis aſcéndat. Sycómorus nanque (quæ eſt arbor fóliis moto ſímilis, ſed altitúdine præſtans, unde & a Latínis celſa núncupátur) ficus fátua dícitur. Et éadem Domínica crux, quæ credéntes alit ut ficus, ab incrédulis irridétur ut fátua.

Te Deum laudámus 18.

SEXTA DIE

Infra Octavam.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

De Sermóne ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Lectio iv.

Ex Serm. 256. de Temp.

ERgo, dum novam conſtructiónem ſanctæ hujus Eccléſiæ libénter atténdimus, quam divíno nómini hódie dedicámus, invenímus a nobis debéri & Deo noſtro máximam laudem, & ſanctitáti veſtræ cóngruum de divínæ domus ædificatióne ſermónem. Tunc autem ſermo noſter cóngruus erit, ſi in ſe áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum veſtrárum, Deo vos intériùs ædificánte, proficiat. Quod hìc factum corporáliter vidémus in pariétibus, ſpiritáliter fiat in méntibus: & quod hìc perféctum cérnimus in lapídibus & lignis, hoc, ædificánte grátia Dei, perficiátur in corpóribus veſtris.

℟. Oránti bus cxxxv.

Lectio v.

PRincipáliter ergo grátias agámus Dómino Deo noſtro, a quo eſt omne datum óptimum, & omne donum perféctum: & ejus bó-

Digitized by Google

bonitátem tota cordis alacritáte laudémus, quóniam ad constrúendam istam domum oratiónis, fidélium suórum vísitávit ánimum, excitávit affléctum, surrogávit auxílium, inspirávit necdum voléntibus, ut vellent; adjúvit bonæ voluntátis conátus, ut fácerent; ac per hoc Deus, qui operátur in suis & velle & perfícere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit.

℟. O quàm cxxxvi.

Lectio vi.

ET quia ópera bona in conspéctu suo nunquam esse permíttit inánia; fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tríbuet condígnam pro tanta operatióne meredem. Adhuc ámpliùs agéndæ sunt grátiæ Deo nostro. Hanc enim Ecclésiam, quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam sanctórum Mártyrum relíquiis ámpliùs honorári. ℟. Manè surgens cxxxvi.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Lucam.

Léctio vii. *Cap.* 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: & hic princeps erat publicanórum, & ipse dives. Et réliqua.

De Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. cap. 77. in Luc. 19.

ET cùm venísset ad locum, suspíciens Jesus vidit illum. Perámbulans Jéricho Salvátor, venit ad locum, ubi præcúrrens Zachæus sycómorum conscénderat: quia missis per mundum sui verbi præcónibus, in quibus ipse nímirum & loquebátur & ibat, venit ad pópulum natiónum, qui passiónis ejus fide jam sublímis exsístens, étiam divinitátis ejus ardébat ágnita fácie beári. Suspíciens vidit illum, quia per grátiam fídei a terrénis cupiditátibus elevátum, turbísque infidélibus præeminéntem elégit. Vidére enim Dei, elígere, vel amáre est. Unde est illud: Oculi Dómini super justos. Nam & nos quæ amámus, vidére; ab his, quæ execrámur, intúitum festinámus avértere. ℟. Domus mea cxxxix.

Lectio viii.

VIdit ergo Jesus vidéntem se, quia elégit eligéntem se, & amávit amántem. Hunc sanè órdi-

Digitized by Google

ordinem proficiéndi, hoc est, per fidem Domínicæ Incarnatiónis ad cognitiónem divinitátis perveniéndi, quasi per sycómorum Jesu fáciem speculándi Doctor egrégius osténdit, cùm ait: Non enim judicávi scire me áliquid inter vos, nisi Christum Jesum, & hunc crucifíxum. Itémque áliis éxprobrans: Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo. Lac infírma temporáriæ dispensatiónis, sólidum cibum árdua perpétuæ majestátis appéllans.

℟. Lápides pretiósi cxl.

Lectio ix.

ET dixit ad eum: Zachæe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, & excépit illum gaudens. Manébat aliquándo Dóminus in domo príncipis Pharisæórum, hoc est, in Judæórum synagóga docébat: sed quia non baptizátum ante prándium, sábbato curántem, publicános & peccatóres recipiéntem, contra avarítiam disputántem, & cætera digna Deo geréntem, lingua venenáta carpébant; pertæsus eórum facínora, discéssit & aufúgit, dicens: Relinquétur vobis domus vestra desérta. Hódie autem in domo pusílli Zachæi opórtet illum manére, hoc est, novæ lucis grátia coruscánte, in húmili credéntium natiónum corde quiéscere.

Te Deum laudámus 18.

SEPTIMA DIE.

Infra Octavam.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chrysóstomi.

Ex Hom. 33. in c. 9. Matth.

Lectio iv.

COmmúnis ómnium domus est Eccléfia, in quam vobis priùs ingréssis nos intrámus, discipulórum formam retinéntes: ideóque commúniter ómnibus statim atque ingréssi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem osférimus. Nemo ígitur socórdia tórpeat: nemo seculáribus rebus suspénsum ánimum hábeat, cùm jam ad prædicándum sacerdótes intráverint. Non enim parva huic rei imminet pœna. Equidem míllies pótiùs malim in domum alíjus vestrúm ingréssus destítui,

Digitized by Google

ſtitui, quàm hìc prædicans non audíri. Hoc mihi molèſtius eſſet; quàm illud; quandóquidem magis própria hæc eſt, quàm illa.

℟. Orántibus cxxxv.

Lectio v.

NAm hìc magnæ illæ noſtræ opes póſitæ ſunt, hìc ſpes noſtra omnis. Quid énim hoc loco non magnum éſt, & admirándum? Nam hæc menſa longè pretióſior eſt atque jucúndior: & lucérna hæc, quàm illa, ut norunt qui cum fide óleo perúncti, a morbis liberáti ſunt. Arca étiam hæc multò mélior, magíſque neceſſária. Non enim veſtes, ſed miſericórdiam inclúſam cónet: quamvis pauci ſint, qui eam poſſídeant. Hìc & léctulus eſt valde illo præſtántior: divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto ſuávior eſt.

℟. O quàm cxxxvi.

Lectio vi.

ET quidem ſi concórdia perfécte ſervarétur a nobis, nullam áliam domum præter hanc haberémus. Hoc autem, quod dixi, non eſſe durum, teſtántur illa tria míllia, & quinque míllia hóminum, quibus & domus una, & menſa una, & ánima una erat. Multitúdinis enim credéntium, inquit, unum erat cor, & ánima una. Sed quia longè ab illórum virtúte ábſumus, & per domos disjúncti ſumus, ſaltem quando huc convenímus, id omni ſtúdio faciámus. Nam etſi in áliis rebus páuperes & ínopes ſumus, hoc loco ſaltem, cùm huc ad vos intrámus, cum charitáte nos ſuſcípite: cùmque, Pax vobis, dico: Et cum ſpíritu tuo, non voce ſolùm, ſed ánimo quoque reſpondéte.

℟. Manè ſurgens cxxxvii.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Euangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 19.

IN illo témpore: Ingréſſus Jeſus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: & hic princeps erat publicanórum, & ipſe dives. Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Paulò poſt prædicta.

ET cùm vidérent omnes, murmurábant, dicéntes, quòd ad hóminem peccatórem divertíſſet. Maniféſtum eſt, Judæos ſemper géntium odíſſe ſalútem. Scriptum eſt enim:

Digitized by Google

enim: Sequénti verò sábbato penè univérsa cívitas convénit audíre verbum Dómini. Vidéntes autem turbas Judæi repléti sunt zelo, & contradicébant iis, quæ a Paulo dicebántur. Et álibi, fidéles étiam fratres advérsùs Apostolórum príncipem disceptábant, dicéntes: Quare introísti ad viros præpútium habéntes, & manducásti cum illis?

℟. Domus mea cxxxix.

Lectio viii.

Stans autem Zachæus dixit ad Dóminum: Ecce dimídium bonórum meórum, Dómine, do paupéribus: & si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Aliis calumniántibus hóminem peccatórem, ipse Zachæus stans, id est, in ea, quam cœperat, fídei veritáte persístens, non solùm se ex peccatóre convérsum, sed étiam inter perfectos probat esse conversátum. Dicénte enim Dómino: Si vis perfectus esse, vade, vende ómnia, quæ habes, & da paupéribus: quisquis ante convertiónem innocénter vixit, ómnia convérsus potest dare paupéribus.

℟. Lápides pretiósi cxl.

Lectio ix.

At qui áliqua fraude sústulit, primò hæc juxta legem réddere, deínde quod sibi remánserit, debet dare paupéribus. Ac sic & ipse, quia sibi nil rétinet, ómnia sua dispérgit, dat paupéribus, justítia ejus manet in séculum séculi. Et hæc est sápiens illa stultítia, quam de sycómoro publicánus quasi fructum vitæ légerat: rapta vidélicet réddere, própria relínquere, visibília contémnere, pro invisibílibus étiam mori desideráre, seípsum abnegáre, & ejus, qui necdum vidéatur, Dómini vestígia sequi concupíscere.

Te Deum laudámus 18.

IN OCTAVA Dedicationis Ecclesiæ.

Duplex.

Omnia ut in die, prætet Lectiones secundi Nocturni.

Ex Epístola prima sancti Felícis Papæ quarti.

De Consecr. dist. 1. cap. 2.

Lectio iv.

Tabernáculum Móysen, Dómino præcipiénte, fecísse & sacrásse, cum mensa & altári ejus, & cæteris vasis & utensílibus ad divínum cultum

Digitized by Google

tum expléndum, légimus: & non solùm divínis précibus ea sacrásse, sed étiam sancti ólei unctióne, Dómino jubénte, perlinísse nóvimus. Quáliter autem hæc facta sint, & quómodo ipsa sacra non álii, quàm sacerdótes sacra unctióne delibúti, Dominóque cum véstibus sanctis sacráti, & Levítæ tractábant, ferébant, erigébant, & deponébant: in ipsis institutiónibus, quæ jubénte Dómino conscríptæ sunt per Móysen, in lege Dómini reperítur.

℟. Orántibus cxxxv.

Lectio v.

QUáliter ergo David regum pissimus amplificáverit cultum Dei, & templum Dómino ædificáre volúerit, sed propter multum sánguinem, quem effúderat, prohíbitus est, & ipse collégerat expénsas: Sálomon quoque fílius ejus idípsum, quod ipse fácere optáverat, jubénte & auxiliánte Deo, perfécit; & templum cum altári, & réliqua ad divínum cultum peragéndum consecrávit, in libro Regum légitur. Fecit ergo Sálomon in témpore illo festivitátem célebrem, & omnis Israël cum eo, multitúdo magna ab introítu Emath usque ad rivum Ægypti, coram Dómino Deo nostro septem diébus, & septem diébus, id est, quatuórdecim diébus, & in die octáva dimísit pópulos.

℟. O quàm cxxxvi.

De Consecr. dist. 1. cap. 17.

Lectio vi.

SOlemnitátes dedicatiónum Ecclesiárum & sacerdótum, per síngulos annos solémniter sunt celebrándæ, ipso Dómino exémplum dante, qui ad festum dedicatiónis templi, ómnibus id faciéndi dans formam, cum réliquis pópulis eándem festivitátem celebratúrus venit, sicut scriptum est: Facta sunt Encænia in Jerosólymis, & hiems erat, & ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Quòd autem octo diébus Encænia sint celebránda, in libro Regum, perácta dedicatióne templi, repertétis.

℟. Mane surgens cxxxvi.

Digitized by Google

OFFICIUM BEATÆ MARIÆ IN SABBATO.

OMnibus Sabbatis per annum, præterquam in Adventu, Quadrageſima, Quatuor Temporibus, & Vigiliis; & niſi Officium fieri debeat de Feria propter Officium alicujus Dominicæ infra Hebdomadam ponendum, ut dicitur in Rubrica de Dominicis; ac niſi Feſtum novem Lectionum occurrat, fit Officium de ſancta Maria modo infraſcripto.

In Veſperis Feriæ ſextæ dicuntur Pſalmi Feriales in Pſalterio poſiti, niſi fuerit Feſtum novem Lectionum: quia tunc de ſancta Maria fit tantùm commemoratio in dictis Veſperis cum Antiphona, Verſiculo, & Oratione, ut infra: quæ commemoratio omittitur, quando Feria ſexta occurrit Feſtum Purificationis, vel aliud ejuſdem beatæ Mariæ Officium.

Capitulum. *Eccli.* 24.

B inſtio, & ante ſécula, creáta ſum, & uſque ad futúrum ſéculum non déſinam, & in habitatióne ſancta coram ipſo miniſtrávi.

Hymnus.

AVe maris ſtella,
Dei mater alma,
Atque ſemper virgo,
Felix cæli porta.
Sumens illud Ave,
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala noſtra pelle,
Bona cuncta poſce.
Monſtra te eſſe matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit eſſe tuus.
Virgo ſinguláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis ſolútos,

Mi-

Mites fac & castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat. Ant. to. 1. Beáta mater, & intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

CConcéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis & córporis sanitáte gaudére: & gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, & ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Vel alia pro temporis varietate, ut infra notatur clxi.

Post Orationem fiunt Commemorationes consuetæ de Apostolis, & de Pace, ut supra 166. Si autem occúrrat Festum simplex, de eo fit commemoratio ante ipsa suffragia.

Completorium ut in Psalterio: Et in fine Hymni, Te lucis ante términum, dicitur, Glória tibi Dómine, Qui natus es de Vírgine, etiam si in Vesperis facta sit tantùm commemoratio de beata Maria, nisi Hymni illius Festi, quod Feria sexta celebratum est, aliter concludendi sint, ut in Transfiguratione Domini.

Ad Matutinum. Invitat. Ave María, grátia plena: * Dóminus tecum.

Psalmus. Veníte, exsultémus 2.

Hymnus.

QUem terra, pontus, æthera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ bájulat.
Cui luna, sol, & ómnia
Deservíunt per témpora;
Perfúsa cœli grátia,
Gestant puéllæ víscera.
Beáta Mater, múnere
Cujus supérnus Artífex,
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cæli núntio,
Fecúnda sancto Spíritu,
Desideratus géntibus
Cujus per alvum fusus est.
Glória tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre & sancto Spíritu,
In sempitérna sécula.
Amen.

Nocturnum Sabbati, ut in Psalterio 123. Et in fine,

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster.

Absolutio.

PRécibus & méritis beátæ Maríæ semper vírginis, & ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum.

℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Pro prima Lectione.

Benedictio. Nos cum prole pia benedícat virgo María. ℟. Amen.

Primæ duæ Lectiones de Scriptura libri currentis: tertia, una ex inferiùs positis per ordinem.

℟. i. Sancta & immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio, * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.

℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Pro secunda Lectione.

Benedictio. Ipsa Virgo Vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

℟. Amen.

℟. ii. Felix namque es sacra virgo María, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: sentiant omnes tuum juvámen, quicúnque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia ex te: Glória Patri. Christus.

Pro tertia Lectione.

Benedictio. Per Vírginem Matrem concédat nobis Dóminus salútem & pacem.

℟. Amen.

Post tertiam Lectionem dicitur, Te Deum laudámus 18.

AD LAUDES, & per Horas. Ant. to. 3.

DUm esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis de Dominica, ut in Psalterio 29.

Ant.

Digitized by Google

Ant. to. 4. Læva ejus sub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me.

Ant. to. 3. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeo dilexit me Rex, & introdúxit me in cubículum suum.

Ant to. 8. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, & recéssit: surge amíca mea, & veni.

Ant. to. 4. Speciósa facta es & suávis in delíciis tuis, sancta Dei génitrix.

Capitulum. Ab inítio, ut supra in Vesperis clvii.

Hymnus.

O Glorióſa Dómina,
Excélsa super sídera,
Qui te creávit próvide,
Lactásti sacro úbere.
Quod Eva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cæli senéstra facta es.
Tu Regis alti jánua,
Et porta lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémtæ pláudite.
Glória tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & sancto Spíritu,
In sempitérna sécula.
Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Benedictus. Ant. to. 1. Beáta Dei génitrix María, virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo: ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis & córporis sanitáte gaudére: & gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, & ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Vel alia pro varietate temporis, ut infra habetur clxii.

Deinde fiunt Commemorationes, ut supra 166.

Ad Horas, Hymni & Psalmi, ut in Psalterio; sed in fine Hymnorum dicitur, Glória tibi Dómine, Qui natus es de Vírgine.

Ad Primam. Ant. Dum esset Rex. Capitul. Regi seculórum. In ℟. brevi. ℣. Qui natus es de María vírgine: alia, ut in Psalterio 30.

Ad

Digitized by Google

Ad Absolutionem. Capituli. In platéis.

Ad Tertiam. Ant. Læva ejus. Capitulum. Ab initio.

℟. breve. Spécie tua, * & pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, prósperè procéde, & regna. Et pulchritúdine tua. Glória Patri. Spécie tua. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam. Ant. Nigra sum, sed formósa.

Capitulum. *Eccli.* 24.

ET sic in Sion firmáta sum, & in civitáte sanctificáta símsliter requiévi, & in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei heréditas illíus, & in plenitúdine sanctórum deténtio mea. ℟. breve. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, & prælégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam. Ant. Speciósa facta es.

Capitulum. *Eccli.* 24.

IN platéis, sicut cinnamómum & bálsamum aromatízans, odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. ℟. breve. Elégit eam Deus, * Et prælégit eam. Elégit eam. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et prælégit eam. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Vesperas, Antiphonæ, & Psalmi Feriales, Capitulum, & reliqua omnia, si non occurrat Festum duplex, de Dominica. In fine Commemorationes consuetæ, ut in Psalterio 166.

POST NATIVITATEM

Usque ad Purificationem, Officium beatæ Mariæ dicitur ut supra, exceptis his, quæ sequuntur.

Ad Magnificat. Ant. to. 2. Magnum heréditátis mystérium: templum Dei factus est úterus nesciéntis virum: non est pollútus ex ea: carnem assúmens: omnes gentes vénient dicéntes, Glória tibi Dómine.

Digitized by Google

Oratio.

DEus, qui ſalútis ætérnæ, beátæ Maríæ virgínitáte fecúnda, humáno géneri præmia præſtitíſti: tríbue, quæſumus, ut ipſam pro nobis intercédere ſentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ ſuſcípere Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuũ. Qui tecum.

AD LAUDES, & per Horas. Ant. to. 6.

O Admirábile commércium! Creátor géneris humáni, animátum corpus ſumens, de Vírgine naſci dignátus eſt: & procédens homo ſine ſémine, largítus eſt nobis ſuam Deitátem.

Pſalmus. Dóminus regnávit, cum reliquis de Dominica 19.

Ant. to. 3. Quando natus es ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ ſunt Scriptúræ: ſicut plúvia in vellus deſcendíſti, ut ſalvum fáceres genus humánum: te laudámus Deus noſter.

Ant. to. 4. Rubum, quem víderat Móyſes incombúſtum, conſervátam agnóvimus tuam laudábilem virgínitátem: Dei génitrix intercéde pro nobis,

Ant. to. 1. Germinávit radix Jeſſe, orta eſt ſtella ex Jacob, Virgo péperit Salvatórem: te laudámus Deus noſter.

Ant. to. 2. Ecce María génuit nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúja.

Ad Benedictus. Ant. to. 8. Mirábile myſtérium declarátur hódie: innovántur natúræ, Deus homo factus eſt: id quod fuit permánſit, & quod non erat, aſſúmſit; non commiſtiónem paſſus, neque diviſiónem.

Lectiones ſequentes dicuntur ſingulis menſibus in Officio beatæ Mariæ in Sabbato ordine ſubſcripto.

MENSE JANUARIO.

Ex Epiſtola ſancti Ambróſii Epiſcopi ad Sirícium Papam.

Epiſt. 81. al. 7. poſt initium.

Lectio iii.

DE via perverſitátis prodúntur dícere: Virgo concépit, ſed non Virgo generávit. Pótuit ergo Virgo concípere, non pótuit Virgo generáre, cùm ſemper conceptus præcédat, partus ſequátur? Sed ſi doctrínis non créditur ſacerdótum, credátur oráculis Chriſti, credátur mónitis

Digitized by Google

nitis Angelórum dicéntium: Quia non est impossíbile Deo omne verbum. Credátur Symbolo Apostolórum, quod Eccléfia Romána intemerátum semper custódit & servat. Audívit María vocem Angeli, & quæ ante díxerat: Quómodo fiet istud? non de fide generatiónis intérrogans, respóndit póstea: Ecce ancílla Dómini, contíngat mihi secúndùm verbum tuum.

Te Deum laudámus 18.

MENSE FEBRUARIO

Ex libro S. Hierónymi Presbyteri advérsùs Joviniánum.

Ex Apologia ad Pammachium, pro libro adversùs Jovinianum, in fine.

Lectio iii.

CHristus virgo, mater vírginis nostri virgo perpétua, mater & virgo. Jesus enim clausis ingréssus est óstiis: & in sepúlcro ejus, quod novum & in petra durissima fúerat excísum, nec ántea quis, nec póstea pósitus est: Hortus conclúsus, fons signátus: de quo fonte ille flúvius manat, juxta Joël, qui írrigat torréntem vel fúnium, vel spinárum: fúnium, peccatórum, quibus ante alligabámur: spinárum, quæ suffócant seméntem patrisfamílias. Hæc est porta orientális, ut ait Ezéchiel, semper clausa, & lúcida, opériens in se, vel ex se próferens sancta sanctórum: per quam sol justítiæ & Póntifex noster secúndùm órdinem Melchísedec ingréditur, & egréditur.

Te Deum laudámus 18.

MENSE MARTIO ante Quadragesimam.

Ex libro S. Irenæi Epísc. & Mart. advérsùs hæreses.

Lib. 5. cap. 19.

Lectio iii.

IN sua própria veniénte Dómino, & sua própria eum bajulánte conditióne, quæ bajulátur ab ipso, & recapitulatiónem ejus, quæ in ligno fuit, inobediéntiæ; per eam, quæ in ligno est, obediéntiam faciénte; & seductióne illa solúta, qua sedúcta est male illa, quæ jam viro destináta erat virgo Eva: per veritátem euangelizáta est bene ab Angelo jam sub viro virgo María. Quemádmodum enim illa per angélicum sermónem sedúcta est, ut effúgeret Deum, prævaricáta verbum ejus; ita & hæc per Angélicum

Digitized by Google

sermónem euangelizáta est, ut portáret Deum, obédiens ejus verbo. Et sicut illa sedúcta est, ut effúgeret Deum; sic hæc suása est obedíre Deo, uti vírginis Evæ virgo María fíeret advocáta. Et quemádmodum astrictum est morte genus humánum per vírginem, solvátur per vírginem; æqua lance dispósita virgináli inobediéntia, per virginálem obediéntiam.

Te Deum laudámus 18.

Ad Laudes & per Horas, omnia ut supra.

Officium Parvum

Beatæ Mariæ non dicitur, quando fit Officium novem Lectionum, nec in Vigilia Nativitatis Domini, nec in Sabbatis, quando fit Officium de Sancta Maria. Quibus diebus omittitur a primis Vesperis, & in Vigilia Nativitatis a Matutino. Cùm dicitur in Choro, in Matutinis, & in Vesperis præponitur Officio diei, in aliis Horis postponitur. Prima dicitur post Benedicámus Dómino, antequam legatur Martyrologium. Extra Chorum potest dici pro temporis opportunitate.

Officium B. Mariæ extra Adventum.

Ad Vesperas, Ave María, secretò; quæ dicitur semper in principio omnium Horarum B. Mariæ, quando non conjunguntur cum Officio diei. ℣.

DEus in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen.

In fine dicitur Allelúja, ad omnes Horas, præterquam a Septuagesíma usque ad finem hujus Partis, cujus loco tunc dicitur: Laus tibi Dómine Rex ætérnæ glóriæ.

Ant. to. 3. Dum esset Rex.

Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináberis in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus

Digitized by Google

ribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchísedec.
Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus; implébit ruínas; * conquassábit cápita multa in terra copiósa.
De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Ant. to. 4. Læva ejus.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.
A solis ortu usque ad occásum, * laudáte nomen Dómini.
Excélsus super omnes gentes Dóminus, * & super cælos glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cælo & in terra?
Súscitans a terra ínopem, * & de stércore érigens páuperem:
Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Læva ejus sub cápite meo: & déxtera illíus amplexábitur me.

Ant. to. 3. Nigra sum, sed formósa.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.
Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas; * cujus participátio ejus in idípsum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israël, ad confiténdum nómini tuo Dñe.
Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.
Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem; * & abundántia diligéntibus te.
Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.
Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Digitized by Google

Et propter domum Dómini Dei mei, * quæsívi bona tibi.

Ant. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, & introdúxit me in cubículum suum.

Ant. to. 8. Jam hiems tránsiit.

Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum labórant, qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * in vanum vígilant, qui custódiunt eam.

In vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cùm déderit diléctis suis somnum; * hæc est heréditas Dómini, fílii; merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis; * ita fílii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur, dum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Jam hiems tránsiit, imber ábiit & recéssit; surge amíca mea, & veni.

Ant. to. 4. Speciósa facta es.

Psalmus 147.

LAuda Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fílios tuos in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * & ádipe fruménti sátians te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam velut cinerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut frusta panis: * ante fáciem frígoris ejus quis subsístet?

Mittet verbum suum, & liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.

Pronúntians verbum suum Jacob: * justítias & judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni: * & judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Speciósa facta es & suávis in delíciis tuis, sancta Dei génitrix.

Capitulum. *Eccli.* 24.

AB inítio, & ante sécula creáta sum, & usque ad futúrum séculum

non

non désinam; & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. Deo grátias.

Hymnus.

AVe maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cæli porta.
Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.
Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac & castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat. Ant. to. 1. Beáta mater, & intácta virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

CConcéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis & córporis sanitáte gaudére: & gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, & ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Sequens commemoratio pro Sanctis fit tantùm ad Vesperas, & Laudes in Officio sanctæ Mariæ, præterquam in Adventu, cujus loco tunc alia dicitur, ut infra clxxxvi.

Ant. Sancti Dei omnes, intercédere dignémini pro nostra, omniúmque salúte.

℣. Lætámini in Dómino, & exsultáte justi.

℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

PRótege Dómine pópulum tuum, & Apostolórum tuórum Petri & Pauli, & aliórum Apostolórum

Digitized by Google

patrocínio confidéntes, perpétua defensióne conférva.

OMnes Sancti tui, quæsumus Dómine, nos ubíque ádjuvent: ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus: & pacem tuam nostris concéde tempóribus, & ab Eccléſia tua cunctam repélle nequítiam: iter, actus, & voluntátes nostras, & ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne: benefactóribus nostris sempitérna bona retríbue: & ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnã concéde. Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Ave María, &c. ℣.

COnvérte nos Deus salutáris noſter.

℟ Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus in adjutórium.

Glória Patri. Allelúja.

Psalmus 128.

SÆpe expugnavérunt me a juventúte mea: dicat nunc Israël: * Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea; étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátes suas.

Dóminus justus concídet cervíces peccatórum: * confundántur & revereántur omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fenum ædificiórum, * quod priúsquam evellátur, aréscit:

De quo non implévit manum suam qui metet; * nec sinum suum qui manípulos cólliget.

Et non dixérunt, qui prætersíbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vos in nómine Dómini.

Glória Patri.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi oratiónem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in oratiónem servi tui.

Si iniquitátes obsérváveris Dómine, * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est; * & propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea verbum tuum: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia est; * & copiósa apud eum redémtio.

Digitized by Google

Et ipse rédimet Israël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Psalmus 130.

DOmine, non est exaltátum cor meum, * neque eláti sunt óculi mei.
Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.
Si non humíliter sentiébam; * sed exaltávi ánimam meam:
Sicut ablactátus super matrem suam; * ita retríbues in ánimam meam.
Speret Israël in Dómino, * ex hoc nunc & usque in séculum.

Hymnus.

MEménto, salútis auctor,
Quòd nostri quondam córporis,
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo, formam súmseris.
Maria mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et hora mortis súscipe.
Glória tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & sancto Spíritu,
In sempitérna sécula.
Amen.

Capitulum. *Eccli.* 24.

EGo mater pulchræ dilectiónis, & timóris, & agnitiónis, & sanctæ spei,
℟. Deo grátias.
℣. Ora pro nobis sancta Dei génitrix.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Nunc dimittis. Ant. to. 7. Sub tuum præsídium confúgimus, sancta Dei génitrix: nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus, sed a perículis cunctis líbera nos semper, Virgo gloriósa & benedícta.
Kyrie eléïson.
Christe eléïson.
Kyrie eléïson.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

BEátæ & gloriósæ semper vírginis Maríæ, quæsumus Dómine, intercéssio gloriósa nos prótegat; & ad vitam perdúcat ætérnam. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Ave María, &c. ℣.

DOmine lábia mea apéries.
℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.
℣. Deus in adjutórium.
Glória Patri. Allelúja.

Invitatorium. Ave María,

Digitized by Google

ria, grátiâ plena: * Dóminus tecum.

Psalmus. Venite, exsultémus 2.

Hymnus.

QUem terra, pontus, æthera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ bájulat.
Cui luna, sol, & ómnia
Deférviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátiâ,
Gestant puéllæ víscera.
Beáta Mater, múnere
Cujus supérnus Artifex,
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.
Beáta cæli núntio,
Fecúnda sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.
Glória tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & sancto Spíritu,
In sempitérna sécula.
Amen.

Quando fit Officium novem Lectionum S. Mariæ, dicuntur tres sequentes Nocturni cum suis Psalmis & Antiphonis, nisi aliæ Antiphonæ assignentur. Absolutiones verò, & Benedictiones, ut in prima Dominica de Adventu.

TRES PSALMI Sequentes dicuntur Feria secunda, & quinta ad Nocturnum:

Ant. to. 4. Benedícta tu.

Psalmus 8.

DOmine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.
Ex ore infántium, & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos; * ut déstruas inimícum, & defensórem.
Quóniam vidébo cælos, ópera digitórum tuórum; * lunam & stellas, quas tu fundásti.
Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulò minùs ab Angelis; * glória & honóre coronásti eum, & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves & boves univérsas, insuper & pécora campi,
Vólucres cæli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noster, * quàm

Digitized by Google

quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!

Ant. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui.

Ant. to. 4. Sicut myrrha eléćta.

Pſalmus 18.

CÆli enárrant glóriam Dei: * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit ſonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum.

In ſole póſuit tabernáculum ſuum, * & ipſe tanquam ſponſus procédens de thálamo ſuo.

Exſultávit ut gigas ad curréndam viam: * a ſummo cælo egréſſio ejus, & occúrſus ejus uſque ad ſummum ejus; nec eſt qui ſe abſcóndat a calóre ejus.

Lex Dómini irreprehenſíbilis, convértens ánimas: * teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.

Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dñi ſanctus pérmanet in ſéculum ſéculi: * judícia Dei vera juſtificáta in ſemetípſis.

Deſiderabília ſuper aurũ, & lápidem pretióſum multum; * & dulcióra ſuper mel & favum.

Nam & ſervus tuus cuſtódit ea: * in cuſtodiéndo illa retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis múnda me Dómine, * & ab aliénis parce ſervo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero, * & emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conſpéctu tuo ſemper.

Dómine adjútor meus, * & redémtor meus.

Ant. Sicut myrrha eléćta, odórem dediſti ſuavitátis; ſancta Dei génitrix.

Ant. to. 4. Ante torum.

Pſalmus 23.

DOmini eſt terra, & plenitúdo ejus, * orbis terrárum, & univérſi qui hábitant in ea.

Ipſe ſuper mária fundávit eam; * & ſuper flúmina præparávit illam.

Quis

Digitized by Google

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, & mundo corde; * qui non accépit in vano ánimam suam; nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * & misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium Dóminum, * requiréntium fáciem Dei Jacob.

Tóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles; * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Tóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles; * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum, ipse est Rex glóriæ.

Ant. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster, cum Lectionibus, & reliquis, ut infra clxxvii.

Sed in Officio novem Lectionum dicitur.

℣. Spécie tua & pulchritúdine tua.

℟. Inténde, prósperè procéde, & regna.

TRES PSALMI

Sequentes dicuntur Feria tertia, & sexta ad Nocturnum.

Ant. to. 7. Spécie tua.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum: * diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Propterea benedíxit te Deus in ætérnum: * accíngere gládio tuo circa femur potentíssime.

Spécie tua & pulchritúdine tua, * inténde, prósperè procéde, & regna,

Propter veritátem & mansuetúdinem & justítiam: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, potentíssime: * pópuli sub te cadent, in corde inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in séculum séculi: * virga recta est virga regni tui.

Di-

Digitized by Google

Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha & gutta & cásia a vestiméntis tuis, a grádibus ebúrneis: * ex quibus te delectavérunt fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circumamícta varietáte.

Audi fília, & vide, & inclína aurem tuam: * & oblivíscere pópulum tuum & domum patris tui.

Quóniam concupívit Rex spéciem tuam: * quia ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum fíliæ Tyri in munéribus.

Vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis: * omnis glória ejus fíliæ regum ab intus,

In fímbriis áureis * circumamícta varietáte.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi in lætítia, & exsultatióne, adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui, Dómine, * in omni generatióne & progénie.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in séculum séculi.

Ant. Spécie tua &. pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna.

Ant. to. 7. Adjuvábit eam.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium & virtus, * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ ejus: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus: * Deus in médio ejus, non commovébitur.

Adjuvábit eam Deus vultu suo: conturbátæ sunt gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam Altíssimus, & mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dó-

Digitized by Google

Dómini: * quæ pósuit prodígia super terram.

Auferens bella usque ad fines terræ: * arcum cónteret, & confríget arma, & scuta combúret igni.

Vacáte & vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus non commovébitur.

Ant. to. 7. Sicut lætántium.

Psalmus 86.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, Cívitas Dei: * memor ero Raab & Babylónis sciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthiópum, * hi fuérunt in ea.

Mater Sion dicet: Homo & homo factus est in ea: * & ipse fundávit eam Altíssimus,

Dóminus narrávit in scriptúris populórum súorum, * & príncipum eórum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium, ómnium nostrûm * habitátio est in te.

Ant. Sicut lætántium, ómnium nostrûm habitátio est in te, sancta Dei génitrix.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Propterea benedíxit te Deus in ætérnum. Pater noster, cum Lectionibus, & reliquis, ut infra clxxvii.

Sed in Officio novem Lectionum dicitur ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

TRES PSALMI Séquentes dicuntur Feria quarta, & Sabbato ad Nocturnum.

Ant. to. 4. Gaude María virgo.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nomen ejus: * bene nuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * ter-

Digitized by Google

errſbilis eſt ſuper omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Confeſſio & pulchritúdo in conſpéctu ejus: * ſánctitas, & magnificéntia in ſanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dñm in aula ſancta ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérſa terra: dícite in natiónibus: Dóminus regnávit a ligno: * étenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur.

Judicábit pópulos in æquitáte, * & gentes in ira ſua.

Læténtur cæli, & exſúltet terra; * moveátur mare & plenitúdo ejus.

Gaudébunt campi, & ómnia, quæ in eis ſunt: * tunc exſultábunt ómnia ligna ſilvárum ante fáciem Dómini; quóniam venit, quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte ſua.

Glória Patri.

Ant. Gaude María virgo, cunctas hæreſes ſola interemíſti in univérſo mundo.

Ant. to. 4. Dignáre me laudáre te.

Pſalmus 96.

Dóminus regnávit, exſúltet terra: * læténtur ínſulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante eum præíbit: * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit & commóta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxérunt ante fáciem Dómini: * a fácie Dómini trémuit omnis terra.

Annuntiavérunt cæli juſtítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant ſculptília, * & qui gloriántur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: audívit, & lætáta eſt Sion: * & exſultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua Dómine.

Quóniam tu es Dóminus Altíſſimus ſuper omnem terram: * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odí-

Digitized by Google

ódite malum: * cuſtódit Dóminus ánimas ſervórum ſuórum; & de manu peccatóris liberávit eos.

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.

Lætámini juſti in Dómino: * & confitémini memóriæ ſanctitátis ejus.

Ant. Dignáre me laudáre te, Virgo ſacráta: da mihi virtútē contra hoſtes tuos.

Ant. to. 4. Poſt partum Virgo.

Pſalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum; * quia mirabília fecit Dóminus.

Salvávit eum déxtera ejus, * & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum: * ante conſpéctum géntium revelávit juſtítiam ſuam.

Memor fuit miſericórdiæ ſuæ Jacob, * & veritátis ſuæ dómui Iſraël.

Vidérunt omnes fines terræ ſalutáre Dei noſtri: * jubiláte Deo omnis terra, cantáte & exſultáte & pſállite.

Pſállite Deo noſtro in cíthara & cíthara, & voce pſalmi, in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ: * jubiláte in conſpéctu Regis Dómino:

Moveátur mare, & plenitúdo ejus, * orbis terrárum, & univérſi, qui hábitant in ea.

Flúmina plaudent mánibus in idípſum: * montes exſultavérunt ante fáciem Dómini; quóniam venit, quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in juſtítia, * & pópulos in æquitáte.

Ant. Poſt partum Virgo inviolàta permanſíſti; Dei génitrix intercéde pro nobis.

℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis.

℟. Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Sed in Officio novem Lectionum dicitur ℣. Elégit eam Deus, & prælégit eam. ℟. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam.

Pater noſter, ſecretò.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Abſolutio.

PRécibus & méritis beátæ Maríæ ſemper vírginis, & ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum.

℟. Amen.

℣ Jube domne benedícere.

Benedictio: Nos cum prole

Digitized by Google

prole pia benedícat virgo María. ℟. Amen.

Lectio i. *Eccli.* 24.

IN ómnibus réquiem quæsívi, & in heredítate Dómini morábor. Tunc præcépit, & dixit mihi Creátor ómnium: & qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, & dixit mihi: In Jacob inhábita, & in Israël hereditáre, & in eléctis meis mitte radíces. Tu autem Dómine miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℟. Sancta & immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.

℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Quia.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Ipsa Virgo Vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

℟. Amen.

Lectio ii.

ET sic in Sion firmáta sum, & in civitáte sanctificáta símíliter requiévi, & in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei heréditas illíus, & in plenitúdine sanctórum deténtio mea. Tu autem Dómine.

℟. Beáta es virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, & in ætérnum pérmanes virgo.

℣. Ave María, grátiâ plena: Dóminus tecum. Genuísti.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Per Vírginem matrem concédat nobis Dóminus salútem & pacem. ℟. Amen.

Lectio iii.

QUasi cedrus exaltáta sum in Líbano, & quasi cypréssus in monte Sion: quasi palma exaltáta sum in Cades, & quasi plantátio rosæ in Jéricho. Quasi olíva speciósa in campis, & quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum & bálsamum aromatízans, odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. Tu autem Dómine.

℟. Felix nanque es, sacra virgo María, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu:

Digitized by Google

ſéntiant omnes tuum juvámen, quicúnque célebrant tuam ſanctam commemoratiónem. Quia.

Glória Patri. Chriſtus.

AD LAUDES.

℣. Deus in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me feſtína.

Glória Patri. Allelúja.

Ant. to. 7. r.

Aſſúmta eſt María in cælum, gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Pſalm. Dóminus regnávit, cum reliquis de Dominica, ut in Pſalterio 19.

Ant. to. 8. María virgo aſſúmta eſt ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum ſtelláto ſedet ſólio.

Ant. to. 4. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus: adoleſcéntulæ dilexérunt te nimis.

Ant. to. 7. f. Benedícta fília tu a Dómino, quia per te fructum vitæ communicávimus.

Ant. to. 1. l. Pulchra es & decóra, fília Jerúſalem, terríbilis ut caſtrórum ácies ordináta.

Capitulum. *Cant. 6.*

Vidérunt eam fíliæ Sion, & beatíſſimam prædicavérunt, & regínæ laudavérunt eam.

℟. Deo grátias.

Hymnus.

O Glorióſa Dómina,
Excélſa ſuper ſídera,
Qui te creávit próvide,
Lactáſti ſacro úbere.
Quod Eva triſtis ábſtulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut aſtra flébiles,
Cæli feneſtra facta es.
Tu Regis alti jánua,
Et porta lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémtæ pláudite.
Glória tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & ſancto Spíritu
In ſempitérna ſæcula.
Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Benedictus. Ant. to. 1.

Beáta Dei génitrix María, virgo perpétua, templum Dómini, ſacrárium Spíritus ſancti; ſola ſine exémplo placuíſti Dómino noſtro Jeſu Chriſto: ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto fœmíneo ſexu.

Kyrie eléïſon. Chriſte eléïſon. Kyrie eléïſon.

℣ Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Ora-

Digitized by Google

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pro Sanctis. Ant. Sancti Dei omnes, intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

℣. Lætámini in Dómino, & exsultáte justi.

℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

PRótege, Dómine, pópulum tuum, & Apostolórum tuórum Petri & Pauli, & aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

OMnes Sancti tui, quæsumus Dómine, nos ubique ádjuvent: ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus: & pacem tuam nostris concéde temporibus, & ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam: iter, actus, & voluntátes nostras, & ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne: benefactóribus nostris sempitérna bona retribúe: & ómnibus fidélibus defúnctis réquiemætérnam concéde. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ave María, &c.

℣. Deus in adjutórium.

Glória Patri, &c.

Hymnus.

MEménto salútis auctor,
Quòd nostri quondam córporis,
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo, formam súmseris.
Maria mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et hora mortis súscipe.
Glória tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & sancto Spíritu,
In sempitérna sécula.
Amen.

Ant. to. 7. r. Assúmpta est.

Psalmus 53.

DEus in nómine tuo salvum me fac: * & in virtúte tua líbera me.

Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam alièni insurrexérunt in me, & fortes quæ-

Digitized by Google

fiérunt ánimam meam: * & non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi: * & confitébor nómini tuo Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * & super inimícos meos respéxit óculus meus.

Psalmus 84.

BEnedixísti Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebi tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos Deus salutáris noster, & avérte iram tuam a nobis; * ut non in ætérnum irascáris nobis.

Neque exténdas iram tuam a progénie in progénies: * Deus tu convértens vivificábis nos, & plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: quóniam loquétur pacem in plebem suam, * & super sanctos suos, & in eos, qui convertúntur ad ipsum.

Veruntamen prope est timéntibus eum salutáre ipsius; * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi: * justítia & pax compléxæ sunt se.

Véritas de terra orta est: * & justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit: * & ponet in via gressus suos.

Psalmus 116.

LAudáte Dóminum omnes gentes: * & collaudáte eum omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Assúmta est María in cælum, gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Capitulum. Cant. 6.

QUæ est ista, quæ progréditur quasi aurora

sa consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

℟. Deo grátias.

℣. Dignáre me laudáre te Virgo sacráta.

℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

℣. Dóminus vobíscum.

Oratio.

DEus, qui virgináles aulam beátæ Maríæ, in qua habitáres, elígere dignátus es: da quæsúmus, ut sua nos defensióne múnitos, jácúndos fácias suæ interésse commemoratióni. Qui vivis & regnas.

AD TERTIAM.

Ave María, &c.

℣. Deus in adjutórium.

Glória Patri, &c.

Hymn. Meménto salútis auctor, ut supra clxxix.

Ant. to. 8. María virgo.

Psalmus 119.

AD Dóminum, cùm tribulárer, clamávi; * & exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * & a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu me! quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm incola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalmus 120.

LEvávi óculos meos ad montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque obdórmiet, qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque obdórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteræ tuæ.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum, & éxitum tuum * ex hoc nunc, & usque in séculum.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: *

Digitized by Google

In domum Dómini íbimus: Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas; * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israël, ad confiténdum nómini tuo Dómine.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem; * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Et propter domum Dómini Dei mei, * quæsívi bona tibi.

Ant. María virgo assúmta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stellário sedet sólio.

Capitulum. *Eccli.* 24.

ET sic in Sion firmáta sum, & in civitáte sanctificáta símiliter requiévi, & in Jerúsalem potéstas mea.

℟. Deo grátias.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

Oratio.

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri præmia præstitísti: tríbue quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum fílium tuum: Qui tecum vivit, &c.

AD SEXTAM.

Ave María, &c.

℣. Deus in adjutórium.

Glória Patri, &c.

Hymn. Meménto salútis auctor, ut supra clxxxiii.

Ant. to. 4. In odórem.

Psalmus 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælo:

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum:

Et sicut óculi ancillæ in mánibus dóminæ suæ; * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec miseréatur nobis.

Miserére nobis Dómine, miserére nobis; * quia mul-

Digitized by Google

multùm repléti fumus contemptióne.
Et multùm repléta est ánima nostra: * opprobrium abundántibus, & despéctio superbis.

Psalmus 123.

NIsi quòd Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël: * nisi quia Dóminus erat in nobis:
Dum insúrgerent hómines in nos, * fórsitan vivos deglutíssent nos:
Dum irascerétur ánimus eórum advérsùs nos, * fórsitan velut aqua obsorbuíssent nos.
Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.
Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.
Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo vendántium.
Láqueus contrítus est, * & nos liberáti sumus.
Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Psalmus 124.

QUi confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúsalem.
Montes in circúitu ejus, & Dóminus in circúitu pópuli sui, * ex hoc nunc, & usque in séculum.
Quia non derelínquet Dóminus virgam peccatórum * super sortem justórum.
Ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas: * bénefac Dómine bonis & rectis corde.
Declinántes autem ad obligatiónem, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israël.

Ant. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Capitulum. *Eccli.* 24.

ET radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei heréditas illíus, & in plenitúdine sanctórum detentio mea.
℟. Deo grátias.
℣. Benedícta tu in muliéribus.
℟. Et benedíctus fructus ventris tui.
Kyrie eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.
℣. Dóminus vobíscum.

Oratio.

CONcéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium: ut qui

Digitized by Google

ſanctæ Dei genitrícis memóriam ágimus, interceſſiónis ejus auxílio, a noſtris iniquitátibus reſurgámus. Per eúndem Dóminum noſtrum, &c.

AD NONAM.

Ave María, &c.

℣. Deus in adjutórium.

Glória Patri, &c.

Hymn. Meménto ſalútis auctor, ut ſupra clxxix.

Ant. to. 1. l. Pulchra es, & decóra.

Pſalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion, * facti ſumus ſicut conſoláti.

Tunc replétum eſt gáudio os noſtrum, * & lingua noſtra exſultatióne.

Tunc dicent inter gentes: Magnificávit Dóminus fácere cum illis: magnificávit Dóminus fácere nobíſcum: * facti ſumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem noſtram, * ſicut torrens in Auſtro.

Qui ſéminant in lácrimis, in gáudio metent: * eúntes ibant & flebant, mitténtes ſémina ſua.

Veniéntes autem vénient in exſultatióne, * portántes manípulos ſuos.

Pſalmus 126.

NIſi Dóminus ædificáverit domum. * in vanum laborant, qui ædificant eam.

Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem, * in vanum vígilant, qui cuſtódiunt eam.

In vanum eſt vobis ante lucem ſúrgere: * súrgite poſtquam ſedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum dederit diléctis ſuis ſomnum; * hæc eſt heréditas Dómini, fílii; merces fructus ventris.

Sicut ſagittæ in manu poténtis; * ita fílii excuſſórum.

Beátus vir, qui implévit deſidérium ſuum ex ipſis: * non confundétur, dum loquétur inimícis ſuis in porta.

Pſalmus 127.

BEáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres frúctuum tuórum manducábis: * beátus es, & bene tibi erit.

Uxor tua ſicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui ſicut novéllæ olivárum, * in circúitu menſæ tuæ.

Ec-

Digitized by Google

Ecce sic benedicétur omnis homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion: * & vídeas quæ bona sunt in Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum: * pax super Israël.

Ant. Pulchra es & decóra, fília Jerúsalem, terríbilis ut castrórum acies ordináta.

Capitulum. *Eccli.* 24.

IN platéis, sicut cinnamómum & bálsamum aromatízans, odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. Deo grátias.

℣. Post partum, Virgo, inviolàta permansísti.

℟. Dei génitrix intercéde pro nobis.

Kyrie eléïson.

Christe eléïson.

Kyrie eléïson.

℣. Dóminus vobíscum.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæsumus Dómine, delíctis ignósce: ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur. Qui tecum vivit & regnat, &c.

OFFICIUM B. MARIÆ in Adventu.

AD VESPERAS.

Ant. Missus est, cum reliquis de Laudibus, ut infra clxxxviii.

Psalmi ut supra extra Adventum clxiv.

Capitulum. *Isaiæ* 11.

EGredíetur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascéndet, & requiéscet super eum Spíritus Dómini.

℟. Deo grátias.

Hymnus, & ℣. ut supra clxvii.

Ad Magníficat. Ant. to. 8. Spíritus sanctus in te descéndet María, ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúja.

Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

℣. Dóminus vobíscum.

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Hæc oratio dicitur ad omnes Horas, sed cum con-

Digitized by Google

clusione integra, scilicet: Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, &c.

Pro Sanctis ad Vesperas & ad Laudes tantùm. Ant. Ecce Dóminus véniet, & omnes sancti ejus cum eo: & erit in die illa lux magna, allelúja.

℣. Ecce apparébit Dóminus super nubem cándidam.

℟. Et cum eo Sanctórum míllia.

Oratio.

CÓnsciéntias nostras, quæsumus Dómine, visitándo purífica: ut véniens Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster cum ómnibus Sanctis, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem. Qui tecum vivit & regnat in unitáte, &c.

AD COMPLETORIUM, Psalmi, & Hymnus, ut supra ante Adventum, clxviii.

Capitulum. *Isaiæ 7.*

ECce Virgo concípiet, & páriet fílium, & vocábitur nomen ejus Emmánuel: butyrum & mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, & elígere bonum.

℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ.

℟. Et concépit de Spíritu sancto.

Ad Nunc dimittis. Ant. 8. Spíritus sanctus in te descéndet Maria: ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúja.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

Oratio Deus, qui de beátæ Maríæ, ut supra in Vesperis.

AD MATUTINUM.

Invitatorium, Hymnus, Antiphonæ, Psalmi, & Versiculi usque ad Lectiones, dicuntur sicut ante Adventum clxix. præter tertiam Antiphonam tertii Nocturni, Post partum; cujus loco dicitur sequens Ant. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, & concépit de Spíritu sancto, allelúja.

Absolutio, & Benedictiones, ut supra clxxvi.

Lectio i. *Luc. 1.*

MIssus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David; & nomen Vírginis María. Et ingréssus Angelus ad eam, dixit: Ave gratiâ plena, Dóminus

Digitized by Google

mus tecum: benedícta tu in muliéribus. Tu autem Dómine miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum: & expavéscit Virgo de lúmine. Ne tímeas Maria: invenísti grátiam apud Dóminum. * Ecce concípies, & páries, & vocábitur Altíssimi Fílius.

℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, & regnábit in domo Jacob in ætérnum. Ecce concípies.

Lectio ii.

Quæ cùm audísset, turbáta est in sermóne ejus; & cogitábat qualis esset ísta salutátio. Et ait Angelus ei: Ne tímeas María; invenísti enim grátiam apud Deum. Ecce concípies in útero, & páries fílium, & vocábis nomen ejus Jesum. Hic erit magnus, & Fílius Altíssimi vocábitur: & dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus: & regnábit in domo Jacob in ætérnum, & regni ejus non erit finis. Tu autem.

℟. Ave María, grátiâ plena, Dóminus tecum: * Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi: quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei.

℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei. Spíritus.

Lectio iii.

Dixit autem María ad Angelum: Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei: Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi: ideóque & quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Et ecce Elísabeth cognáta tua, & ipsa concépit fílium in senectúte suæ: & hic mensis sextus est illi, quæ vocátur stérilis; quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María: Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndùm verbum tuum. Tu autem Dómine.

℟. Súscipe verbum, vírgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est: concípies & páries Deum páriter & hóminem: * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres.

℣. Pá-

Digitized by Google

℣. Páries quidem fílium, & virgínitátis non patiéris detrimentum: efficiéris grávida, & eris mater semper intácta. Ut benedícta. Glória Patri. Ut.

AD LAUDES, & per Horas. Ant. to. 8.

Missus est Gábriel Angelus ad Maríam vírginem desponsátam Joseph.

Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis 19.

Ant. to. 1. f. Ave María, grátiâ plena, Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, allelúja.

Ant. to. 8. Ne tímeas María, invenísti grátiam apud Dóminum: ecce concípies & páries fílium, allelúja.

Ant. to. 1. Dabit ei Dóminus sedem David patris ejus, & regnábit in ætérnum.

Ant. to. 8. f. Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndum verbum tuum.

Capitulum. *Isaiæ 11.*

Egrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascéndet, & requiéscet super eum Spíritus Dómini.

℟. Deo grátias.

Hymn. O gloriósa Dómina clxxviii.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Benedictus. Ant. to. 8. Spíritus sanctus in te descéndet María: ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúja. Kyrie eléison, &c.

Oratio. Deus, qui de beátæ Maríæ, ut supra in Vesperis clxxxv.

Pro Sanctis. Ant. Ecce Dóminus véniet. ℣. & Oratio. Conscientias nostras, ut supra in Vesperis clxxxvi.

Ad Horas Hymni, & Psalmi dicuntur sicut ante Adventum clxxix.

Ad Primam. Antiphona. Missus est.

Capitulum. *Isaiæ 7.*

Ecce Virgo concípiet & páriet fílium, & vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum & mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, & elígere bonum.

℣. Dignáre me laudáre te Virgo sacráta.

℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Tertiam. Ant. Ave María.

Capitulum. *Isaiæ 11.*

Egrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascéndet: &

re-

Digitized by Google

requiéſcet ſuper eum Spíritus Dómini.

℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Sextam. Antiphona. Ne tímeas María.

Capitulum. *Luc. 1.*

DAbit illi Dóminus Deus ſedem David patris ejus: & regnábit in domo Jacob in ætérnum, & regni ejus non erit finis. ℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Nonam. Antiphona. Ecce ancílla Dómini.

Capitulum. *Iſaiæ 7.*

ECce Virgo concípiet, & páriet fílium, & vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum & mel cómedet, ut ſciat reprobáre malum, & elígere bonum. ℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ. ℟. Et concépit de Spíritu ſancto.

POST NATIVITATEM uſque ad Purificationem inclusive, Officium beatæ Mariæ dicitur ut ante Adventum, exceptis his, quæ ſequuntur.

AD LAUDES, & per Horas. Ant. to. 6.

OAdmirábile commércium! Creátor géneris humáni, animátum corpus ſumens, de Vírgine naſci dignátus eſt: & procédens homo ſine ſémine, largítus eſt nobis ſuam Deitátem.

Pſalm. Dóminus regnávit, cum reliquis 19.

Ant. to. 3. r. Quando natus es ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ ſunt Scriptúræ: ſicut plúvia in vellus deſcendíſti, ut ſalvum fáceres genus humánum: te laudámus Deus noſter.

Ant. to. 4. Rubum, quem víderat Móyſes incombúſtum, conſervátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: Dei génitrix intercéde pro nobis.

Ant. to. 1. Germinávit radix Jeſſe, orta eſt ſtella ex Jacob, Virgo péperit Salvatórem: te laudámus Deus noſter.

Ant. to. 2. Ecce María génuit nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúja.

Ad Benedíctus. Ant. to. 8. Mirábile myſtérium declarátur hódie: innovántur natúræ, Deus homo factus eſt: id quod fuit permánſit, & quod non erat, aſſúmſit; non

tion commistiónem passus, neque divisiónem.

K yrie eléïson.
Christe eléïson.
K yrie eléïson.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti: tríbue quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. ℟. Amen.

Et dicitur ad omnes Horas, & in eis additur, Qui tecum vivit, & regnat, &c.

Deinde pro Sanctis. Ant. Sancti Dei omnes, intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

℣. Lætámini in Dómino, & exsultáte justi.
℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

PRótege, Dómine, pópulum tuum, & Apostolórum tuórum Petri & Pauli, & aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne conserva.

OMnes Sancti tui, quæsumus Dómine, nos ubíque ádjuvent: ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus: & pacem tuam nostris concéde temporíbus, & ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam: iter, actus, & voluntátes nostras, & ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne: benefactóribus nostris sempitérna bona retríbue: & ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Dóminum.

Reliquum Officium in aliis Horis, ut supra ante Adventum clxxix.

Ad Vesperas. Antiphona. O admirábile, ut supra in Laudibus. Psalmi consueti de beáta Virgine clxiv.

Ad Magníficat, & ad Nunc dimíttis. Ant. to. 2. Magnum hereditátis mystérium: templum Dei factus est úterus sanctificátus virum: non cognóscit, polliníxit ex ea carnem assúmens: omnes gentes vénient & adorábunt te, Glória tibi Dómine.

Digitized by Google

OFFICIUM
DEFUNCTORUM

DIcitur extra tempus Paſchale prima cujuſque menſis die, non impedita Feſto novem Lectionum, alioquin alia ſequenti die ſimiliter non impedita. In Adventu autem, & Quadrageſima, Feria ſecunda cujuſlibet Hebdomadæ ſimiliter non impedita; præterquam in majori Hebdomada. In Choro dicitur poſt Officium diei, id eſt, Veſperæ poſt Veſperas, & Matutinum poſt Laudes diei, niſi alia ſit conſuetudo Eccleſiarum: extra Chorum verò pro opportunitate temporis.

Ad Veſperas abſolutè incipitur ab Ant. to. 2. Placébo Dómino.

Pſalmus 114.

DIléxi, quóniam exaudívit Dóminus* vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem ſuam mihi: * & in diébus meis invocábo eum.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni: * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam, miſéricors Dóminus & juſtus: * & Deus noſter miſerébitur.

Cuſtódiens párvulos Dóminus: * humiliátus ſum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; * quia Dóminus benefécit mihi.

Quia eripuit ánimam meam de morte, óculos meos a lácrimis, pedes meos a lapſu: * placébo Dómino in regióne vivórum.

In fine omnium Pſalmorum dicitur Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Ant. Placébo Dómino in regióne vivórum.

Ant. to. 2. Hei mihi!

Pſalmus 119.

AD Dóminum, cùm tribulárer, clamávi; * & exaudívit me.

D 6

Digitized by Google

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * & a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu me! quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem eram pacíficus: * dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Hei mihi Dómine! quia incolátus meus prolongátus est.

Ant. 10. 2. Dóminus.

Psalmus 120.

Levávi óculos meos ad montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque obdórmiet, qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque obdórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteræ tuæ.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum, & éxitum tuum * ex hoc nunc, & usque in séculum.

Ant. Dóminus custódit te ab omni malo, custódiat ánimam tuam Dóminus.

Ant. 10. 7. Si iniquitátes.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi oratiónem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in oratiónem servi tui.

Si iniquitátes obsérváveris Dómine, * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est; * & propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea verbum tuum: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia est, * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël * ex ómnibus iniquitátibus eius.

Ant

Ant. Si iniquitátes obſerváveris Dómine, Dómine quis ſuſtinébit?

Ant. to. 2. Opera.

Pſalmus 137.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo; quóniam exaudísti ómnia verba oris mei: * & in conſpéctu Angelórum pſallam tibi.

Adorábo ad templum ſanctum tuum, * & confitébor nómini tuo Dómine.

Super miſericórdia tua & veritáte tua; * quóniam magnificásti ſuper nos nomen ſanctum tuum.

In quacúnque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem tuam.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ; * quóniam audiérunt ómnia verba oris tui; & cantent in cánticis Dómino.

Quóniam magna eſt glória Dómini; * quia excélſus Dóminus, & humília reſpicit, & alta a longe agnóſcit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * & ſuper iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, & ſalvum me fecit déxtera tua.

Dómine retríbue pro me; Dómine miſericórdia tua in ſéculum: * ópera mánuum tuárum ne deſpícias.

Ant. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne deſpícias.

℣. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi.

℟. Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.

Ad Magnificat. Ant. to. 7. Omne, quod dat mihi Pater, ad me véniet: & eum, qui venit ad me, non ejíciam foras.

Preces infraſcriptæ dicuntur flexis genibus, ſimiliter & ad Laudes.

Pater noſter. ſecretò.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Pſalmus 145.

LAuda ánima mea Dóminum: laudábo Dóminum in vita mea: * pſallam Deo meo quándiu ero.

Nolíte confídere in princípibus, * neque in fíliis hóminum, in quibus non eſt ſalus.

Exiet ſpíritus ejus, & revertétur in terram ſuam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, * ſpes ejus in Dómino Deo ipſius.

Qui

Digitized by Google

Qui fecit cælum & terram, * mare & ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum: * facit judícium, injúriam patiéntibus: dat escam esuriéntibus.

Dóminus érigit elisos: Dóminus solvit compeditos: * Dóminus illúminat cæcos. Dóminus dirigit justos.

Dóminus custódit ádvenam: pupíllum & víduam suscípiet: * & viam peccatórum exterminábit.

Regnábit Dóminus in ætérnum, * Deus tuus Sion in sæculum sæculi.

Cujus loco ad Laudes dicitur Psalmus, De profúndis clamávi cxcii. qui Psalmi non dicuntur in die omnium fidelium Defunctorum.

In fine Psalmi. Requiem ætérnam * dona eis Dómine. Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde ℣. porta inferi.

℟. Erue Dómine ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

DEus, qui inter Apostólicos sacerdótes, famulos tuos Pontificáli, seu sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregémur consórtio.

DEus véniæ largítor, & humánæ salútis amátor, quæsumus clementiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos, & benefactóres, qui ex hoc sæculo migravérunt, beáta Maria semper vírgine intercedénte, cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas.

FIdélium Deus ómnium Cónditor & Redémptor, animábus famulórum, famularúmque tuárum, remissiónem cunctórum tribue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis suppliciónibus consequántur. Qui vivis & regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

In die verò Commemorationis omnium fidelium Defunctorum, quando dicitur hæc ultima tantùm Oratio, dicitur, Qui vivis & re-

Digitized by Google

& regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia.

In die depositionis Defuncti. Oratio.

ABsólve, quæsumus Dómine, ánimam famuli tui N. ut defúnctus sæculo, tibi vivat: & quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis absterge. Per Dóminum.

Si fuerit femina, dicatur, ánimam famulæ tuæ N. ut defúncta.

In anniversario die. Oratio.

DEus indulgentiárum Dómine: da animábus famulórum, famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, & lúminis claritátem. Per Dóminum.

Si pro uno tantùm fit anniversarium, dicatur in singulari numero.

Similiter & pro uno Episcopo, vel Sacerdote, in Oratione, Deus, qui inter Apostólicos sacerdótes. Si fuerit Episcopus, omittitur, seu sacerdotáli. Si tantùm Sacerdos, omittitur Pontificáli, seu

Pro fratribus verò, & familiaribus, vel benefactoribus dicitur Oratio. Deus véniæ largitor, ut supra.

Pro patre, & matre. Oratio.

DEus, qui nos patrem & matrem honoráre præcepísti: miserére clementer animábus patris, ac matris meæ, eórúmque peccáta dimítte: meque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dóminum.

Sit ut pro pluribus, dicatur, animábus patérnorum nostrórum, & ubi dicitur meque, dicatur nostque.

Si pro patre tantùm, dicatur, ánimæ patris mei, vel nostri.

Si pro matre tantùm, dicatur, ánimæ matris meæ, vel nostræ.

Pro uno Defuncto. Oratio.

INclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur: ut ánimam famuli tui, quam de hoc sæculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas; & Sanctórum tuórum jubeas esse consórtem. Per Dóminum.

Digitized by Google

Pro una Defuncta.

Oratio.

QUæsumus Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ famulæ tuæ: & a contágiis mortalitátis éxutam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum.

℣. Réquiem ætérnam dona eis Dómine:

℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

Ad Matutinum: Invitat.

REgem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus.

Psalmus. Veníte, exsultémus 3.

Et in fine, Réquiem ætérnam dona eis Dómine: & lux perpétua lúceat eis.

Hoc Invitatorium dicitur tantùm in die Commemoratiónis omnium fidelium Defunctorum, & in die depositiónis Defuncti: quibus diébus dicuntur tres infrascripti Nocturni, & Antiphonæ duplicantur. Aliis temporibus dicitur tantùm unum Nocturnum, cum Laudibus, hoc ordine: Feria secunda & quinta, primum Nocturnum: Feria tertia & sexta, secundum Nocturnum: Feria quarta & Sabbato tertium Nocturnum.

IN I. NOCTURNO.

Pro Feria secunda, & quinta.

Ant. to. 7. Dírige.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe Dómine, intéllige clamórem meum: * inténde voci oratiónis meæ, Rex meus & Deus meus. Quóniam ad te orábo Dómine: * mane exáudies vocem meam. Manè astábo tibi, & vidébo: * quóniam non volens Deus iniquitátem tu es. Non habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos. Odísti Dómine omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes eos, qui loquúntur mendácium. Virum sánguinum & dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ, Introíbo, Dómine, in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo. Deduc me, Dómine, in tua justítia: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Digitized by Google

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.
Sepúlcrum patens est guttur eórum; linguis suis dolóse agébant: * júdica illos Deus.
Décidant a cogitatiónibus suis, secúndùm multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam exacerbavérunt te Dómine.
Et læténtur omnes, qui sperant in te, in ætérnum exsultábunt, & inhabitábis in eis: * & gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum.
Quóniam tu Dómine benedíces justum: * Dómine ut scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti nos.
Réquiem ætérnam.

Ant. Dírige Dómine, Deus meus in conspéctu tuo viam meam.

Ant. to. 8. Convértere.

Psalmus 6.

DOmine, ne in ira tua árguas me, * neque in furóre tuo corrípias me.
Miserére mihi Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me Dómine, quóniam conturbáta sunt ómnia ossa mea; & ánima mea turbáta est valde.
Et tu Dómine úsquequò? convértere, & éripe ánimam meam: * salvum me fa propter misericórdiam tu
Quóniam non est in mort quì memor sit tui: * in i férno autem quis confitéb tur tibi?
Laborávi in gémitu meo lavábo per síngulas noct lectum meum, * lácrima stratum meum rigábo.
Turbátus est præ ira ócu lus meus: * inveterávi inte omnes inimícos meos.
Discédite a me omnes, qu operámini iniquitátem: quóniam exaudívit Dómi nus vocem fletus mei.
Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminu oratiónem meam assúmsi
Erubéscant, & conturbén tur omnes inimíci mei: avertántur retrórsum, & erubéscant valde velócite
Réquiem ætérnam.

Ant. Convértere Dómine, & éripe ánimam meam quóniam non est in mort qui memor sit tui.

Ant. to. 8. Nequándo.

Psalmus 7.

DOmine Deus meus in te sperávi: * líber me ab ómnibus persequéntibus me, & éripe me.
Nequándo rápiat ut leo a nimam meam, * dum no est qui rédimat, neque q salvum fáciat.

Digitized by Google

Dómine Deus meus, si feci istud: * si est iníquitas in mánibus meis:
Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam méritò ab inimícis meis ináni.
Persequátur inimícus ánimam meam, & comprehéndat eam: * & conculcet in terra vitam meam, & glóriam meam in púlverem deducat.
Exsúrge, Dómine, in ira tua: * & exaltáre in fínibus inimicórum tuórum.
Exsúrge, Dómine Deus meus, in præcépto quod mandásti: * & synagóga populórum circúmdabit te.
Et propter hanc in altum regrédere: * Dómine júdica pópulos.
Júdica me, Dómine, secúndùm justítiam meam, * & secúndùm innocéntiam mánuum meárum super me.
Consummétur nequítia peccatórum, & dírige justum, * scrutans corda & renes Deus.
Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos fácit rectos corde.
Deus judex justus, fortis, & longánimis, * numquid iráscitur per síngulos dies?
Nisi convertámini, gládium suum vibrávit: * arcum suum teténdit, & parávit illum:
Et in ipso parávit vasa mortis, * sagíttas suas ardéntibus effécit.
Ecce parturíit injustítiam; concépit dolórem, * & péperit iniquitátem.
Lacum apéruit, & effódit eum, * & incidet in fóveam, quam fecit.
Convertétur dolor ejus in caput ejus: * & in vérticem ejus iníquitas ejus descéndet.
Confitébor Dómino secúndùm justítiam ejus, * & psállam nómini Dómini Altíssimi.

Réquiem ætérnam.

Ant. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

℣. A porta inferi.

℟. Erue Dómine ánimas eórum. Pater noster, occultum secretò.

Lectiones legantur sine Absolutione, Benedictionibus, & Titulo.

Lectio i. Job 7.

Parce mihi Dómine, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Visitas eum dilúculo, & subitò probas illum. Usque-

Digitized by Google

quoquò non parcis mihi, nec dimittis me, ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi, o custos hóminum? Quare posuísti me contrárium tibi: & factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, & quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam; & si manè me quæréris, non subsístam.

Lectiones terminantur síne Tu autem, vel alia conclusione.

℟. Credo, quòd Redémptor meus vivit: & in novíssimo die de terra surrectúrus sum: * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum.

℣. Quem visúrus sum ego ipse, & non álius, & óculi mei conspectúri sunt. Et in carne.

Lectio ii. *Job.* 10.

TÆdet ánimam meam vitæ meæ, dimittam advérsum me elóquio meo, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnáre: índica mihi, cur me ita judíces? Nunquid bonum tibi vidétur, si calumnióris me, & opprimas me opus mánuum tuárum, & consílium impiórum ádjuves? Nunquid óculi cárnei tibi sunt: aut sicut videt homo, & tu vidébis? Nunquid sicut dies hóminis dies tui, & anni tui sicut humánæ sunt témpora; ut quæras iniquitátem meam, & peccátum meum scrutéris? Et scias, quia nihil ímpium fécerim, cùm sit nemo, qui de manu tua possit eríere. ℟. Qui Lázarum resuscitásti a monuménto fœtidum: * Tu eis, Dómine, dona réquiem & locum indulgéntiæ.

℣. Qui ventúrus es judicáre vivos, & mórtuos, & séculum per ignem. Tu eis.

Lectio iii. *Job.* 10.

MAnus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me totum in circúitu: & sic repéntè præcípitas me? Meménto, quæso, quòd sicut lutum féceris me, & in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, & sicut cáseum me coagulásti? Pelle & cárnibus vestísti me: óssibus & nervis compegísti me. Vitam & misericórdiam tribuísti mihi, & visitátio tua custodívit spíritum meum. ℟. Dómine, quando vénerit judicáre terram, ubi me abscóndam a vultu iræ tuæ?

tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea.

℣. Commíssa mea pavésco, & ante te erubéscо: dum véneris judicáre, noli me condemnáre. Quia.

℣. Réquiem ætérnam dona eis Dómine: & lux perpétua lúceat eis. Quia.

Postea ad Laudes ut infra ccviii. quando dicitur unum tantùm Nocturnum.

IN II. NOCTURNO.

Pro Feria tertia & sexta.

Ant. to. 8. In loco páscuæ.

Psalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Deduxit me super sémitam justítiæ, * propter nomen suum.

Nam etsi ámbulem in médio umbræ mortis, * non timébo mala, quóniam tu mecum es.

Virga tua & báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Paráfti in conspéctu meo mensam * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * & póculum tuum inébrians quàm præclárum est!

Et misericórdia tua subsequátur me, * ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Réquiem ætérnam.

Ant. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Ant. to. 8. Delícta.

Psalmus 24.

AD te Dómine levávi ánimam meam: Deus meus in te confído, non erubéscam: * neque irrídeant me inimíci mei.

Etenim univérsi, qui te exspéctant, non confundéntur: * confundántur iníqua faciéntes vanè.

Vias tuas, Dómine, notas fac mihi: * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me: * quia tu es Deus salutáris meus, & te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * & misericórdiæ tuæ, quæ a sæculo sunt:

Delícta juventútis, & ignorántiæ meæ ne memíneris: * secúndùm magnam misericórdiam tuam memor esto mei: Deus, propter bonitátem tuam Dómine.

Dul-

Digitized by Google

Dulcis & rectus Dóminus: * propter hoc legem státuit delinquéntibus in via.

Díriget mites in judício: * docébit mansuétos vias suas.

Univérsæ viæ Dómini misericórdia & véritas, * requiréntibus testaméntum ejus, & testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine, propitiáberis peccáto meo: * copiósum est enim.

Quis est homo, qui tímeat Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur: * & semen ejus hereditátem possidébit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * & testaméntum ipsius, ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, & miserére mei: * quóniam únicus & pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei dilatátæ sunt: * de necessitátibus meis éripe me.

Vide humilitátem meam, & labórem meum: * & dimítte ómnia peccáta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt: * & ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, & éripe me: * Dómine non confúndar, quóniam invocávi te.

Innocéntes & recti adhæsérunt mihi: * quóniam sustínui te Dómine.

Rédime me, Deus Israël, * ex ómnibus angústiis meis.

Requiem ætérnam.

Ant. Delícta juventútis meæ, & ignorántias meas ne memíneris Dómine.

Ant. to. 4. Credo vidére.

Psalmus 26.

Dóminus illumináti mea, & salus mea, * quem timébo?

Dóminus defénsor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum approprópiant super me nocéntes, ut edant carnes meas: * qui tribulant me inimíci mei, ipsi infirmáti sunt, & cecidérunt.

Si consístant adversus me castra, non timébit cor meum: * si insúrgat in me prælium, in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram; * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluntátem Dómini, * & prótegar a templo sancto ejus.

Quóni-

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui; in petra exaltávit me.

Nunc autem exaltávit caput meum super inimícos meos: * circuíbo, & immolábo in tabernáculo ejus hóstiam jubilatiónis: cantábo, & psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, & exáudi me.

Tibi dixit cor meum: quæsívi vultum tuum; * vultum tuum Dómine requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * & ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto, ne derelínquas me, * neque despícias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmsit me.

Legem pone mihi Dómine, in via tua: * & dírige me in sémitam rectam: propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas persequéntium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium. * Exspécta Dóminum, & viríliter age, & confortétur cor tuum, & sústine Dóminum.

Requiem ætérnam.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

℣. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus.

℟. Cum princípibus pópuli sui.

Pater noster, totum secréto.

Lectio iv. *Job.* 13.

Respónde mihi: Quantas hábeo iniquitátes & peccáta, scélera mea, & delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, & arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, & stípulam siccam persequeris: Scribis enim contra me amaritúdines, & consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ: Posuísti in nervo pedem meum, & observásti omnes sémitas meas, & vestígia pedum meórum considerásti. Qui quasi putredo consuméndus sum, & quasi ve-

vestiménatum, quod coméditur a tínea.

℟. Meménto mei Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspíciat me vísus hóminis.

℣. De profúndis clamávi ad te Dómine, Dómine, exáudi vocem meam. Nec aspíciat.

Lectio v. *Job.* 14.

HOmo natus de múlíere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur, & contéritur, & fugit velut umbra, & nunquam in eódem statu pérmanet. Et dignum dúcis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, & addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? nonne tu, qui solus es? Breves dies hóminis sunt; número ménsium ejus apud te est: constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii, dies ejus.

℟. Hei mihi Dómine, quia peccávi nimis in vita mea. * Quid fáciam miser? ubi fúgiam, nisi ad te, Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die.

℣. Anima mea turbáta est valde, sed tu Dómine succúrre ei. Miserére mei.

Lectio vi. *Job.* 14.

QUis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, & abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, & constítuas mihi tempus, in quo recorderis mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? cunctis diébus, quibus nunc mílito, exspécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, & ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

℟. Ne recondéris peccáta mea Dómine, * Dum véneris judicáre sæculum per ignem.

℣. Dírige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam. Dum véneris.

℣. Réquiem ætérnam. Dum véneris.

Postea ad Laudes ut infra ccviii. quando dicitur unum tantùm Nocturnum.

IN III. NOCTURNO.

Pro Feria quarta & Sabbato.

Ant.

Ant. 102. Complicent
Psalmus 39.

EXspéctans exspectávi Dóminum, & respéxit me: * & exaudívit deprecatiónem meam, & edúxit me de lacu miséria & de luto fœcis.

Et státuit supra petram pedes meos, & diréxit gressus meos: * & immísit in os meum cánticum novum, hymnum Deo nostro.

Vidébunt multi, & timébunt: * & sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus, * & non respéxit in vanitátem & insánias falsas.

Multa fecísti, tu Dómine Deus meus, mirabília tua: * & cogitatiónibus tuis non est quis símilis tibi.

Annuntiávi, & locútus sum, multiplicáti sunt super número: * sacrifícium & oblatiónem noluísti, corpus autem perfecísti mihi.

Holocáusta étiam pro delícto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fáciam voluntátem tuam: Deus meus vólui, * & legem tuam in médio cordis mei.

Bene nuntiávi justítiam tuam in eccléfia magna: * ecce lábia mea non prohibébo.

Dómine tu cognovísti: * justítiam tuam non abscóndi in corde meo: veritátem tuam & salutáre tuum dixi.

Non celávi misericórdiam tuam, * & veritátem tuam a synagóga multa.

Tu autem Dómine ne longe fácias misericórdias tuas a me: * misericórdia tua & véritas tua semper susceperúnt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est número: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * & cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine, ut erípias me: * Dómine in auxílium meum réspice.

Confundántur & revereántur inimíci mei: * qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

Avertántur retrórsum, & erubéscant, * qui cógitant mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent & læténtur qui quærunt te Dómine: * &

dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego verò egénus & pauper sum: * Dóminus curam habet mei.

Adjútor meus & liberátor meus es tu: * Dómine ne tardáveris.

Réquiem ætérnam.

Ant. Compláceat tibi Dómine, ut erípias me: Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Ant. 10. 2. Sana Dómine.

Psalmus 40.

BEátus qui intélligit super egénum & páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum & vivíficet eum, & beátum fáciat eum: * & emúndet in terra ánimam ejus, & non tradat eum in manus inimíci ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, & péribit nomen ejus?

Et ingrediebántur ut vidérent, vana locútum est cor eórum: * congregavérunt iniquitátem sibi.

Et egrediebántur foras, & loquebántur, & simul in unum susurrábant.

Omnes inimíci mei advérsum me cogitábant mala mihi: * verbum iníquum mandavérunt advérsum me.

Numquid qui dormit, non adjícet ut resúrgat? * Et enim homo pacis meæ, in quo sperábam; qui edébat panes meos, ampliávit advérsùs me supplantatiónem.

Tu autem Dómine miserére mei; * & resúscita me, & retríbuam illis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me: * quia non gaudébit inimícus meus super me.

Propter innocéntiam autem meam suscepísti me: * & confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnam.

Benedíctus Dóminus Deus Israël a sæculo, & usque in sæculum: * fiat, fiat.

Réquiem ætérnam.

Ant. Sana Dómine ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ant. 10. 2. Sitívit.

Psalmus 41.

SIcut cervus desíderat ad fontes aquárum; * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Siti-

Sitívit ánima mea ad Deum vivum: * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meam: * quóniam ingrédiar in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei:

In voce exsultatiónis, & confessiónis, * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam confitébor illi: * salutáre vultus mei, & Deus meus.

A me ipso ánima mea turbáta est: * propterea memor ero tui Dómine de terra Jordánis, & Hermónis a monte módico.

Abyssus abyssum invocat in voce cataractárum tuárum: * omnia excélsa tua, & fluctus tui super me transiérunt:

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * & nocte declaravit.

Apud me orátio Deo vitæ meæ: * dicam Deo: Susceptor meus es.

Quare me oblítus es? & quare me sepelísti? * & quare tristis incédo dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, exprobravérunt me qui tribulant me: * dum dícitur mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus?

Quare tristis es ánima mea? * & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam confitébor illi: * salutáre vultus mei, & Deus meus.

Réquiem ætérnam.

Ant. Sitívit ánima mea ad Deum vivum, quando véniam, & apparébo ante fáciem Dómini?

℣. Ne tradas bestiis ánimas confiténtes tibi.

℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem. Pater noster, totum secretò.

Lectio vii. *Job.* 17.

Spíritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, & solum mihi supérest sepúlcrum. Non peccávi, & in amaritudínibus moratur óculus meus. Líbera me Dómine, & pone me juxta te, & cujúslibet manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum.

No-

Digitized by Google

Mórtem nequérunt in diem, & rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, & in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi: Pater meus es; mater mea & soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc praestolátio mea, & patiéntiam meam quis considerat?

℟. Peccántem me quotídie, & non me pœniténtem, timor mortis conturbat me: * Quia in inférno nulla est redémtio, miserére mei Deus, & salva me. ℣. Deus in nómine tuo salvum me fac, & in virtúte tua líbera me. Quia.

Lectio viii. *Job.* 19.

Pélli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, & derelícta sunt circúmmodo lábia circa dentes meos. Miseréminimei, miseréminimei, saltem vos amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me, sicut Deus, & cárnibus meis saturémini? Quis mihi tríbuat, ut scribántur sermónes mei? quis mihi det, ut exaréntur in libro stylo férreo, & plumbi lámina, vel cælte sculpántur in silice? Scio enim, quòd Redémtor meus vivit, & in novíssimo die de terra surrectúrus sum: Et rursum circúmdabor pelle mea, & in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, & óculi mei conspecturi sunt, & non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Dómine, secúndum actum meum noli me judicáre: nihil dignum in conspéctu tuo egi: ideo deprecor majestátem tuam: * Ut tu Deus déleas iniquitátem meam. ℣. Amplíus lava me, Dómine, ab injustítia mea, & a delícto meo munda me, Ut tu Deus.

Lectio ix. *Job.* 10.

Quare de valva edúxisti me? qui útinam consúmptus essem, ne óculus me vidéret. Fuíssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Nunquid non paucitas diérum meárum finiétur brevi? dimítte ergo me, ut plangam paúlulum dolórem meum: * antequam vadam, & non revértar ad terram tenebrósam, & opértam mortis caligine, terram miseriæ & tenebrárum, ubi umbra mortis, & nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

℟. Li-

Digitized by Google

℟. Líbera me Dómine de viis inférni, qui portas æreas confregísti; & visitásti inférnum, & dedísti eis lumen, ut vidérent eo: * Qui erant in pœnis tenebrárum.

℣. Clamántes & dicéntes: Advenísti Redémtor noster. Qui erant.

℣. Réquiem ætérnam. Qui erant.

Sequens ℟. dicitur solummodo in die Commemor. omnium Defunctorum & quandocunque pro Defunctis dicuntur novem Lectiones.

℟. Líbera me Dómine de morte ætérna, in die illa treménda: * Quando cæli movéndi sunt & terra: * Dum véneris judicáre sæculum per ignem.

℣. Tremens factus sum ego, & tímeo, dum discússio vénerit, atque ventúra ira. Quando.

℣. Dies illa, dies iræ, calamitátis & misériæ, dies magna & amára valde. Dum véneris.

℣. Réquiem ætérnam. Líbera, utique ad primum ℣.

AD LAUDES,

Absolute incipitur, Ant. to. 1. Exsultábunt Dómino ossa humiliáta.

Psalmus. Miserére. 62.

Ant. to. 2. Exáudi Dómine.

Psalmus 64.

TE decet hymnus Deus in Sion: * & tibi reddétur votum in Jerúsalem. Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos; * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, & assumsísti: * inhabitábit in tabernáculis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, & in mari longè.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia, qui contúrbas fundum maris: * sonum autem flúctuum ejus quis sustinébit?

Turbabúntur gentes, * & timébunt omnes, qui hábitant fines terræ, à signis tuis.

Exitus matutini & vésperi delectáberis: * visitásti terram, & inebriásti eam, multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aqua: * parásti cibum illórum;

Digitized by Google

rum; quia ita est præparátio tua.
R. ivos ejus inébrians, multíplicans generatiónes ejus: * in stillicídiis suis lætábitur, dum exoriétur.
B. enedíces corónam anni benignitátis tuæ: * & campi tui replebúntur ubertáte.
P. inguéscent fines deserti: * & exsultatióne colles accíngentur.
I. ndúti sunt arietes óvium, & conválles abundábunt fruménto: * étenim clamábunt, & hymnum dicent.
R. équiem ætérnam.
Ant. Exáudi Dómine, oratiónem meam, ad te omnis caro véniet.
Ant. to. 7. Me suscépit déxtera tua Dómine.
Psalmus. Deus Deus meus 20.
Ant. to. 2. A porta ínferi.
Canticum Ezechiæ. *Isa.* 38.
EGo dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.
Quæsívi residuum annórum meórum, * dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.
Non aspíciam hóminem ultra, & habitatórem: * quiévit generátio mea, abláta est, & convolúta est a me, quasi tabernácula pastórum.
Præcísa est, velut a texénte, vita mea: * dum adhuc ordírer, succídit me.
De mane usque ad vésperum fínies me: * a véspere usque ad mane quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea.
De mane usque ad vésperum fínies me; * sicut pullus hirúndinis, sic clamábo, meditábor ut colúmba.
Attenuáti sunt oculi mei, * aspiciéntes in excélso.
Dómine vim pátior, respónde pro me: * quid dicam, aut quid respondébit mihi, cùm ipse fécerim?
Recogitábo omnes annos meos, * in amaritúdine ánimæ meæ.
Dómine, si sic vívitur, aut in tálibus vita spíritus mei, * corrípies me, & vivificábis me.
Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima: * tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret.
Et projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea: * quia non infernus confitébitur tibi, neque mors laudábit te.
Non exspectábunt, qui descéndunt in lacum, veritátem tuam: * vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut & ego hódie.
Pater fílius notam fáciet,

Digitized by Google

veritátem tuam: * Dómine salvos nos fac, & psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

℟. Réquiem ætérnam.

Ant. A porta ínferi érue, Dómine, ánimam meam.

Ant. to. 7. r. Omnis spíritus laudet Dóminum.

Psalmus. Laudáte Dóminum de cælis 22.

℣. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi.

℟. Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.

Ad Benedictus. Ant. to. 2. Ego sum resurréctio, & vita: qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet: & omnis, qui vivit & credit in me, non moriétur in ætérnum.

Deinde Pater noster. Psal. De profúndis cxcii. cum Precibus & Orationibus, ut supra in Vesperis cxciv.

PSALMI GRADUALES dicuntur in Quadragesima Feria iv. cujuslibet Hebdomadæ non impedita aliquo Festo novem Lectionum. In Choro ante Matutínum diei: extra Chorum pro opportunitate temporis.

Primi quinque Psalmi dicuntur sine Glória Patri. Sed in fine ultimi dicitur Réquiem ætérnam.

Incipitur absolúte sine Antiphona.

Psalmus 119.

AD Dóminum, cum tribulárer, clamávi; * & exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * & a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu me! quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalmus 120.

LEvávi óculos meos ad montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque obdórmiet, qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque obdórmiet, * qui custódit Israël.

Dó-

Digitized by Google

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteræ tuæ.
Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.
Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.
Dóminus custódiat introítum tuum, & éxitum tuum * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.
Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas; * cujus participátio ejus in idípsum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israël, ad confiténdum nómini tuo Dñe.
Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.
Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem; * & abundántia diligéntibus te.
Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.
Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.
Et propter domum Dómini Dei mei, * quæsívi bona tibi.

Psalmus 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælo.
Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum:
Et sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ; * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec miseréatur nobis.
Miserére nobis Dómine, miserére nobis; * quia multùm repléti sumus contemtióne.
Et multùm repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, & despéctio superbis.

Psalmus 123.

Nisi quòd Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël: * nisi quia Dóminus erat in nobis:
Dum insúrgerent hómines in nos, * fórsitan vivos deglutíssent nos:
Dum irascerétur ánimus eórum advérsùs nos, * fórsitan velut aqua obsorbuíssent nos.
Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Digitized by Google

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.
Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.
Láqueus contrítus est, * & nos liberáti sumus.
Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cælum & terram.
Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.
Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde dicitur flexis genibus. Pater noster, secretò.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue Dómine ánimas eórum.
℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Absólve, quæsumus Dómine, ánimas famulórum, famularúmque tuárum, & ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum: ut in resurrectiónis glória inter Sanctos & eléctos tuos resuscitáti respírent. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur; & in fine cujuslibet Psalmi dicitur, Glória Patri.

Psalmus 124.

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.
Montes in circúitu ejus, & Dóminus in circúitu pópuli sui, * ex hoc nunc, & usque in séculum.
Quia non derelínquet Dóminus virgam peccatórum * super sortem justórum.
Ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas: * bénefac Dómine bonis & rectis corde.
Declinántes autem ad obligatiónem, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israël.
Glória Patri.

Psalmus 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.
Tunc replétum est gáudio

os

Digitized by Google

os nostrum, * & lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter gentes: Magnificávit Dóminus fácere cum illis: magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrimis, in gáudio metent: * eúntes ibant & flebant, mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient in exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Glória Patri.

Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum labórant, qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * in vanum vígilant, qui custódiunt eam.

In vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cùm déderit diléctis suis somnum; * hæc est heréditas Dómini, fílii; merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis; * ita fílii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur, dum loquétur inimícis suis in porta. Glória Patri.

Psalmus 127.

BEáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres frúctuum tuórum manducábis: * beátus es, & bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olívárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur omnis homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion: * & vídeas quæ bona sunt in Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum: * pax super Israël. Glória Patri.

Psalmus 128.

SÆpe expugnavérunt me a juventúte mea: dicat nunc Israël: * Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea; étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátes suas.

Digitized by Google

Dóminus justus concídet cervíces peccatórum: * confundántur & revereántur omnes, qui odérunt Sion.
Fiant sicut fenum ædificiórum, * quod priúsquam evellátur, aréscit:
De quo non implévit manum suam qui metet; * nec sinum suum qui manípulos cólliget.
Et non dixérunt, qui prætersíbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vos in nómine Dómini.
Glória Patri.

Postea dicitur flexis genibus. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Pater noster, secretò.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Meménto congregatiónis tuæ.
℟. Quam possedísti ab inítio.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEus, cui próprium est miseréri semper & párcere, súscipe deprecatiónem nostram: ut nos, & omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa, constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur; & in fine cujuslibet Psalmi dicitur, Glória Patri.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi oratiónem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes * in oratiónem servi tui.
Si iniquitátes observáveris Dómine, * Dómine quis sustinébit?
Quia apud te propitiátio est; * & propter legem tuam sustínui te Dómine.
Sustínuit ánima mea verbum tuum: * speravit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israël in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia est; * & copiósa apud eum redémtio.
Et ipse rédimet Israël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Glória Patri.

Psal-

Digitized by Google

Psalmus 130.

DOmine, non est exaltátum cor meum, * neque eláti sunt óculi mei.
Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.
Si non humíliter sentiébam; * sed exaltávi ánimam meam:
Sicut ablactátus super matrem suam; * ita retríbues in ánimam meam.
Speret Israël in Dómino, * ex hoc nunc & usque in séculum.
Glória Patri.

Psalmus 131.

MEménto Dómine David, * & omnis mansuetúdinis ejus.
Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob.
Si introíero in tabernáculum domus meæ: * si ascéndero in lectum stratus mei.
Si dédero somnum óculis meis, aut pálpebris meis dormitatiónem, * aut réquiem tempóribus meis.
Donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.
Ecce audívimus eum in Ephrata: * invénimus eum in campis silvæ.
Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.
Exsúrge Dómine in réquiem tuam, * tu & arca sanctificatiónis tuæ.
Sacerdótes tui induántur justítiam, * & sancti tui exsúltent.
Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.
Jurávit Dóminus David veritátem, * & non frustrábitur eum.
De fructu ventris tui ponam super sedem meam: * si custodíerint fílii tui testaméntum meum, & testimónia mea hæc, quæ docébo eos.
Et fílii eórum usque in séculum séculi * sedébunt super sedem meam.
Quóniam elégit Dóminus Sion: * præelégit eam in habitatiónem sibi.
Hæc réquies mea in séculum séculi: * hic habitábo, quóniam præelégi eam.
Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.
Sacerdótes ejus índuam salutáre: * & sancti ejus exsultatióne exsultábunt.
Illic prodúcam cornu David: * parávi lucérnam Christo meo.

Digitized by Google

inimícos ejus índuam confusiónem: * super ipsum autem florébit sanctificátio mea.

Glória Patri.

Psalmus 132.

ECce quàm bonum, & quàm jucúndum, * habitáre fratres in unum. Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron: Quod descéndit in oram vestiménti ejus: * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam usque in séculum.

Glória Patri.

Psalmus 133.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta; * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum & terram.

Glória Patri.

Deinde dicitur flexis genibus. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster, secretò.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos,

℟. Deus meus sperántes in te. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

PRætènde, Dómine, fámulis & famulábus tuis déxteram cæléstis auxílii: ut te toto corde perquírant; & quæ dignè póstulant, cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

SEPTEM PSALMI

Pœnitentiales cum Litaniis dicuntur flexis genibus in omnibus sextis Feriis Quadragesimæ, quando Officium fit de Feria. Litaniæ autem, omissis Septem Psalmis, dicuntur in Litaniis majoribus in Festo S. Marci, & in tribus diebus Rogationum.

Dicuntur autem in Quadragesima in Choro post Matutinum, & Laudes diei, dicto, Benedicámus Dómino: extra Chorum pro opportunitate temporis.

Ant. Ne reminiscáris.

Psal-

Digitized by Google

Psalmus 6.

DOmine, ne in ira tua árguas me ; neque in furóre tuo corrípias me.
Miserére mihi Dómine, quóniam infírmus sum : * sana me Dómine, quóniam conturbáta sunt ómnia ossa mea, & ánima mea turbáta est valde.
Et tu Dómine úsquequò ? convértere, & éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.
Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi ?
Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum, * lácrimis stratum meum rigábo.
Turbátus est præ ira óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.
Discédite a me omnes, qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.
Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam : * Dóminus oratiónem meam assúmsit.
Erubéscant, & conturbéntur omnes inimíci mei : * avertántur retrórsum, & erubéscant valde velóciter.
Glória Patri.

Psalmus 31.

BEáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes, * & quorum tecta sunt peccáta.
Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in ore ejus dolus.
Quóniam tácui, inveteravérunt ómnia ossa mea : * dum clamárem tota die.
Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.
Delíctum meum cógnitum tibi feci : * & injustítias meas non opérui.
Dixi: Pronuntiábo advérsùs me injustítias meas Dómino : * & tu remisísti impietátem cordis mei.
Pro hac orábit ad te omnis sanctus in témpore opportúno : * verúntamen in diluvio aquárum multárum ad eum non approximábunt.
Tu es mihi refúgium a pressúra, quæ circúmdedit me: * exsultátio mea, rédime me a circumdántibus me.
Intelléctum dabo tibi, & instruam te in via hac, qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.
Nolíte fieri sicut equus & mulus

Digitized by Google

mulus, * quibus non est intellectus.

In freno, & camo maxillas eórum constrínges, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatórum: * sperántes autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exsultáte justi: * & gloriámini omnes recti corde.

Glória Patri.

Psalmus 37.

DOmine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me.

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi: * & confirmásti super me manum tuam.

Nec est sánitas in carne mea a vultu iræ tuæ: * & non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ superposuérunt caput meum: * sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Computruérunt & deterioravérunt cicatrices meæ * a fácie insipiéntiæ meæ.

Misériis afflictus sum, & curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam ánima mea complèta est illusiónibus: *, & non est sánitas in carne mea.

Incurvátus sum, & humiliátus sum usquequáque: rugiébam a gémitu cordis mei: * & ante te est omne desidérium meum, & gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est in me, & deséruit me fortitúdo mea: * & lumen oculórum meórum non est mecum.

Amíci mei & próximi mei advérsus me appropiavérunt, & stetérunt: * & próximi mei a longe stetérunt.

Et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam: * & qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes, & dolos tota die meditabántur.

Ego autem velut surdus non audiébam, * & sicut mutus, qui non áperit os suum.

Et factus sum ut homo non áudiens, * & non habens in ore suo increpatiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi, * dixi: Tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Ne aliquándo insúltent in me inimíci mei: *

Digitized by Google

mei: * & dum commoverèntur pedes mei, in me magna locúti sunt.
Quóniam ego ad flagélla parátus sum: * & dolor meus ante me est semper.
Quóniam iniquitátem meam ego pronúntio * & cogitábo pro peccáto meo.
Inimíci mei autem vivent, & confortáti sunt super me: * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.
Qui retribuébant mihi mala pro bonis, detrahébant mihi; * quóniam subsequútus sum justítiam.
Ne derelínquas me Dómine Deus meus, ne discéssseris a me: * inténde in adjutórium meum, Dómine Deus salútis meæ.
Glória Patri.

Psalmus 50.

Miserére mei Deus * secúndùm magnam misericórdiam tuam.
Et secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.
Ampliùs lava me ab injustítia mea, * & a delícto meo munda me.
Quóniam iniquitátem meam ego agnósco: * & delíctum meum coram me est semper.
Tibi soli peccávi, & malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas dum judicáris.
Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum, & in delíctis péperit me mater mea.
Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta & occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.
Aspérges me, Dómine, hyssópo, & mundábor: * lavábis me, & super nivem dealbábor.
Audítui meo dabis gáudium & lætítiam, * & exsultábunt ossa humiliáta.
Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * & omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in me Deus: * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
Ne projícias me a fácie tua: * & spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.
Redde mihi lætítiam salutáris tui, * & spíritu principáli confírma me.
Docébo iníquos vias tuas: * & ímpii ad te converténtur.
Líbera me de sanguínibus Deus Deus salútis meæ: * & exsultábit lingua mea justítiam tuam.
Dómine lábia mea apéries, * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quón-

Digitized by Google

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: *cor contrítum & humiliátum Deus non spernit.

Benígnè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion; * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes & holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri.

Psalmus 101.

DOmine exáudi oratiónem meam, * & clamor meus ad te pervéniat.

Ne avértas fáciem tuam a me: in quacúnque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam: * in quacúnque die invocávero te, velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * & ossa mea sicut in frixório confrixa sunt.

Percússus sum sicut fenum, & áruit cor meum; quia oblítus sum manducáre panem meum: * a voce gémitus mei adhæsérunt ossa mea carni meæ.

Símilis factus sum pelicáno in solitúdine; & factus sum sicut nyctícorax in domicílio: * vigilávi, & factus sum sicut passer únicus in ædifício.

Tota die exprobrábant me inimíci mei: * & qui me laudábant, advérsus me jurábant.

Quia cinerem sicut panem manducábam: * & potum meum cum fletu temperábam.

A fácie iræ & indignatiónis tuæ; * quia élevans elisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt: * & ego sicut fenum árui.

Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes: * & memoriále tuum in séculum séculi.

Tu exsúrgens miseréberis Sion; * quia venit tempus miseréndi ejus.

Quia beneplácitum habuérunt servi tui, lápides ejus: * & terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam.

Quóniam ædificábit Dóminus Sion, * & vidébitur in majestáte sua.

Et respéxit in oratiónes páuperum; * & non sprevit preces eórum.

Scri-

Scribántur hæc in generatióne áltera: * & pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum.
Quóniam prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cælo in terram prospéxit.
Ut audíret gémitum vinculatórum: * & solvat fílios interemtórum.
Ut annuntiétur in Sion nomen Dómini, * & laus ejus in Jerúsalem.
In conveniéndo pópulos in unum, * & regna; ut sérviant Dómino.
Respóndit ei in via virtútis suæ: paucitátem diérum meórum enúntia mihi: * & ne révoces me in dimídio diérum meórum, in séculum séculi anni tui.
Initio terram tu fundásti Dómine: * & ópera mánuum tuárum sunt cæli.
Ipsi períbunt, tu autem permanébis, & omnes ut vestiméntum veteráscent: * & sicut opertórium mutábis eos, & mutabúntur.
Tu autem idem ipse es; * & anni tui non defícient.
Fílii servórum tuórum inhabitábunt ibi: * & semen eórum in séculum séculi dirigétur.
Glória Patri.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi oratiónem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes * in oratiónem servi tui.
Si iniquitátes observáveris Dómine, * Dómine quis sustinébit?
Quia apud te propitiátio est; * & propter legem tuam sustínui te Dómine.
Sustínuit ánima mea verbum tuum: * sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israël in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia est; * & copiósa apud eum redémtio.
Et ipse rédimet Israël * ex ómnibus iniquitátibus ejus. Glória Patri.

Psalmus 142.

Domine exáudi oratiónem meam: áuribus pércipe obsecratiónem meam: * in veritáte tua exáudi me, in tua justítia.
Et ne intres in judícium cum servo tuo; * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.
Quia persequútus est inímicus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Col-

Collocávit me in obscúro sicut mórtuos sæculi, & anxiátus est in me spíritus meus: * in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, & meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: & in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi; velóciter exáudi me.

Dómine, defécit spíritus meus; ne avértas fáciem tuam a me: * & ero símilis descendéntibus in lacum.

Audítam mihi fac manè misericórdiam tuam; * quia in te sperávi Dómine.

Notam mihi fac viam, in qua ámbulem; * quia ad te Dómine levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi: doce me fácere voluntátem tuam; * quia tu es Deus meus.

Spíritus tuus bonus deducet me in viam rectam: * propter nomen tuum Dómine vivificábis me in æquitáte tua.

Et edúces de tribulatióne ánimam meam: * & in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant ánimam meam; * quóniam ego servus tuus ego sum.

Glória Patri.

Ant. Ne reminiscáris Dómine delícta nostra, vel paréntum nostrórum: neque vindictam sumas de peccátis nostris.

LITANIÆ.

Kyrie eléïson.
Christe eléïson.
Kyrie eléïson.
Christe audi nos.
Christe exáudi nos.
Pater de cælis Deus, miserére nobis.
Fili Redémtor mundi Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte Deus, Miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Michaël, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes sancti Angeli & Archángeli, orate pro nobis.
Omnes sancti beatórum Spirítuum órdines, oráte.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.

San-

Digitized by Google

Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Mathía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli & Euangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancti Fabiáne & Sebastiáne, oráte pro nobis.
Sancti Joánnes & Paule, oráte pro nobis.
Sancti Cosma & Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Gervási & Protási, oráte pro nobis.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes sancti Pontífices & Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte pro nobis.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes & Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi & Erémitæ, oráte pro nobis.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines & Víduæ, oráte pro nobis.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, Intercédite pro nobis.
Propítius esto, Parce nobis Dómine.
Propítius esto, Exáudi nos Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos Dómine.

Ab

Digitized by Google

A b omni peccáto, líbera.
A b ira tua, líbera.
A súbitánea & improvíſa morte, líbera.
A b insídiis diáboli, líbera.
A b ira, & ódio, & omni mala voluntáte, líbera.
A ſpíritu fornicatiónis, líbera.
A fúlgure & témpeſtáte, líbera.
A morte perpétua, líbera.
P er myſtérium ſanctæ incarnatiónis tuæ, líbera.
P er advéntum tuum, líbera.
P er nativitátem tuam, líbera.
P er baptíſmum, & ſanctum jejúnium tuum, líbera.
P er crucem & paſſiónem tuam, líbera.
P er mortem & ſepultúram tuam, líbera.
P er ſanctam reſurrectiónem tuam, líbera.
P er admirábilem aſcenſiónem tuam, líbera.
P et advéntum Spíritus ſancti Paráclitі, líbera.
In die judícii, líbera.
P eccatóres, Te rogámus, audi nos.
U t nobis parcas, te rog.
U t nobis indúlgeas, te rog.
U t ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rog.
U t Eccléſiam tuam ſanctam régere & conſerváre dignéris, te rog.
U t domnum Apoſtólicum & omnes Eccleſiáſticos órdines in ſancta religióne conſerváre dignéris, te rog.
U t inimícos ſanctæ Eccléſiæ humiliáre dignéris, te rog.
U t Regibus & Princípibus chriſtiánis pacem, & veram concórdiam donáre dignéris, te rog.
U t cuncto pópulo chriſtiáno pacem, & unitátem largíri dignéris, te rog.
U t noſmetípſos in tuo ſancto ſervítio confortáre & conſerváre dignéris, te rog.
U t mentes noſtras ad cæléſtia deſidéria érigas, te rog.
U t ómnibus benefactóribus noſtris ſempitérna bona retríbuas, te rog.
U t ánimas noſtras, fratrum, propinquórum, & benefactórum noſtrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rog.
U t fructus terræ dare, & conſerváre dignéris, te rog.
U t ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam

Digitized by Google

nam donáre dignéris, te rog.
Ut nos exaudíre dignéris, te rog.
Fili Dei, te rog.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exáudi nos Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.
Christe audi nos.
Christe exáudi nos.
Kyrie eléïson.
Christe eléïson.
Kyrie eléïson.
Pater noster, secretò.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 69.

DOmine Deus in adjutórium meum inténde: * Dómine ad adjuvándum me festína.
Confundántur & revereántur inimíci mei, * qui quærunt ánimam meam.
Avertántur retrórsum, & erubéscant, * qui cógitant mihi mala.
Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.
Exsúltent & læténtur, qui quærunt te Dómine: * & dicant semper, Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.
Ego verò egénus & pauper sum: * Deus ádjuva me.
Adjútor meus & liberátor meus es tu: * Dómine ne tardáveris.
Glória Patri.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus sperántes in te.
℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.
℣. Dómine non secúndùm peccáta nostra fácias nobis.
℟. Neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis.
℣. Orémus pro Pontífice nostro N.
℟. Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.
℣. Orémus pro benefactóribus nostris.
℟. Retribúere dignáre, Dómine ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam, Amen.

Digitized by Google

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis.
℟. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, & lux perpétua lúceat eis.
℣. Requiéſcant in pace.
℟. Amen.
℣. Pro frátribus noſtris abſéntibus.
℟. Salvos fac ſervos tuos, Deus meus, ſperántes in te.
℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de ſancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEus, cui próprium eſt miſeréri ſemper & párcere, ſúſcipe deprecatiónem noſtram: ut nos, & omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa conſtríngit, miſerátio tuæ pietátis cleménter abſólvat.

EXáudi, quæſumus Dómine, ſúpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus & pacem.

INeffábilem nobis, Dómine, miſericórdiam tuam cleménter oſténde: ut ſimul nos & a peccátis ómnibus éxuas, & a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

DEus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris; preces pópuli tui ſupplicántis propítius réſpice: & flagélla tuæ indignatiónis, quæ pro peccátis noſtris merémur, avérte.

OMnípotens ſempitérne Deus, miſerére fámulo tuo Pontífici noſtro N. & dírige eum ſecúndum tuam cleméntiam in viam ſalútis ætérnæ: ut te donánte, tibi plácita cúpiat, & tota virtúte perficiat.

DEus, a quo ſancta deſidéria, recta conſília, & juſta ſunt ópera; da ſervis tuis illam, quam mundus dare non poteſt, pacem: ut & corda noſtra mandátis tuis dédita, & hóſtium ſubláta formídine, témpora ſint tua protectióne tranquílla.

URe igne ſancti Spíritus renes noſtros, & cor noſtrum Dómine: ut tibi caſto córpore ſerviámus, & mundo corde placeámus.

FIdélium Deus ómnium Cónditor & Redémtor, animábus famulórum, famularúmque tuárum, remiſ-

Digitized by Google

missiónem cunctórum trí-
bue peccatórum: ut indul-
géntiam, quam semper o-
peravérunt, piis supplicatió-
nibus consequántur.

ACtiónes nostras, quæ-
sumus Dómine, a-
spirándo præveni, & adju-
vándo prosequere: ut cun-
cta nostra orátio & operá-
tio a te semper incípiat, &
per te cœpta finiátur.

OMnípotens sempitér-
ne Deus, qui vivó-
rum domináris simul &
mortuórum; omniúmque
miseréris, quos tuos fide &
ópere futúros esse prænó-
scis: te súpplices exorá-
mus; ut pro quibus effún-
dere preces decrévimus,
quosque vel præsens sæcu-
lum adhuc in carne rétinet,
vel futúrum jam exútos
córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis
tuis, pietátis tuæ cleméntia, ómnium delictórum
suórum véniam consequántur. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Exáudiat nos omnípotens & misércors Dómi-
nus. ℟. Amen.
℣. Et Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei re-
quiéscant in pace.
℟. Amen.

ORDO COMMENDATIONIS ANIMÆ.

Primùm dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

KYrie eléïson.
Christe eléïson.
Kyrie eléïson.
Sancta María, Ora pro eo.
Omnes sancti Angeli & Archángeli, Oráte pro eo.
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus justórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ & Prophétæ, oráte pro eo.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli & Euangelístæ, oráte pro eo.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte pro eo.
Omnes sancti Innocéntes, oráte pro eo.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro eo.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.

Digitized by Google

O mnes ſancti Pontífices & Confeſſóres, oráte.
S ancte Benedícte, ora.
S ancte Franciſce, ora.
O mnes ſancti Mónachi & Eremítæ, oráte pro eo.
S ancta María Magdaléna, ora pro eo.
S ancta Lúcia, ora.
O mnes ſanctæ Vírgines, & Víduæ, oráte pro eo.
O mnes Sancti, & Sanctæ Dei, Intercédite pro eo.
P ropítius eſto, Parce ei Dómine.
P ropítius eſto, Líbera eum Dómine.
P ropítius eſto, líbera.
A b ira tua, líbera.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera.
A pœnis inférni, líbera.
A b omni malo, líbera.
A poteſtáte diáboli, líbera.
P er nativitátem tuam, líbera.
P er crucem & paſſiónem tuam, líbera.
P er mortem & ſepultúram tuam, líbera.
P er glorióſam reſurrectiónem tuam, líbera.
P er admirábilem aſcenſiónem tuam, líbera.
P er grátiam Spíritus ſancti Paráclíti, líbera.
I n die judícii, líbera.
P eccatóres, Te rogámus, audi nos.
U t ei parcas, te rogámus.
K yrie eléïſon. C hriſte eléïſon. K yrie eléïſon.

Deinde cùm in agone ſui exitus anima anxiatur, dicantur ſequentes Orationes.

Oratio.

P Roficíſcere, ánima Chriſtiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit: in nómine Jeſu Chriſti Fílii Dei vivi, qui pro te paſſus eſt: in nómine Spíritus ſancti, qui in te effúſus eſt: in nómine Angelórum & Archangelórum: in nómine Thronórum & Dominatiónum: in nómine Principátuum & Poteſtátum: in nómine Chérubim & Séraphim: in nómine Patriarchárum & Prophetárum: in nómine ſanctórum Apoſtolórum & Euangeliſtárum: in nómine ſanctórum Mártyrum & Confeſſórum: in nómine ſanctórum Monachórum & Eremitárum: in nómine ſanctárum Vírginum, & ómnium Sanctórum & Sanctárum Dei: hódie ſit in pace locus tuus, & habitátio tua in ſancta Sion. Per eúndem Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Ora-

Digitized by Google

Oratio.

DEus miſéricors, Deus clemens, Deus, qui ſecúndùm multitúdinem miſeratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, & præteritórum críminum culpas vénia remiſſiónis evácuas: réſpice propítius ſuper hunc fámulum tuum N. & remiſſiónem ómnium peccatórum ſuórum tota cordis confeſſióne poſcéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo, piíſſime Pater, quiqquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quiqquid diabólica fraude violátum eſt, & unitáti córporis Eccléſiæ membrum redemtiónis améte. Miſerére, Dómine, gemítuum, miſerére lacrimárum ejus: & non habéntem fidúciam, niſi in tua miſericórdia, ad tuæ ſacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

COmméndo te omnipoténti Deo, chariſſime frater, & ei, cujus es creatúra commítto: ut cùm humanitátis débitum, morte interveniénte, perſólveris, ad auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ſtaque ánimæ tuæ de córpore ſpléndidus Angelórum cœtus occúrrat: judex Apoſtolórum tibi ſenátus advéniat: candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet: liliáta rutiléntium te Confeſſórum turma circúmdet: jubiléntium te Vírginum chorus excípiat, & beátæ quiétis in ſinu Patriarchárum te compléxus aſtríngat: mitis atque feſtívus Chriſti Jeſu tibi aſpéctus appáreat, qui te inter aſſiſténtes ſibi júgiter interéſſe decérnat. Ignóres omne, quod horret in ténebris, quod ſtridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus ſátanas cum ſatelliſtibus ſuis: in advéntu tuo, te comitántibus Angelis, contremíſcat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exſúrgat Deus, & diſſipéntur inimíci ejus: & fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, deſſiciant; ſicut fluit cera a fácie ignis, ſic péreant peccatóres a fácie Dei: & juſti epuléntur, & exſúltent in conſpéctu Dei. Confundántur ígitur, & erubéſcant omnes tartáreæ legiónes; & miníſtri

Digitized by Google

ſátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te a cruciátu Chriſtus, qui pro te crucifíxus eſt. Líberet te ab ætérna morte Chriſtus, qui pro te mori dignátus eſt. Conſtítuat te Chriſtus Fílius Dei vivi intra paradíſi ſui ſemper amœna viréntia, & inter oves ſuas te verus ille Paſtor agnóſcat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te abſólvat; atque ad déxteram ſuam in electórum ſuórum te ſorte conſtítuat. Redemtórem tuum fácie ad fáciem vídeas, & præſens ſemper aſsíſtens, manifeſtíſſimam beátis óculis aſpícias veritátem. Conſtitútus ígitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Oratio.

SUſcipe, Dómine, ſervum tuum in locum ſperándæ ſibi ſalvatiónis a miſericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ſervi tui ex ómnibus perículis inférni, & de láqueis pœnárum, & ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ſervi tui, ſicut liberáſti Enoch, & Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ſervi tui, ſicut liberáſti Noë de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ſervi tui, ſicut liberáſti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ſervi tui, ſicut liberáſti Job de paſſiónibus ſuis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ſervi tui, ſicut liberáſti Iſaac de hóſtia, & de manu patris ſui Ábrahæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ſervi tui, ſicut liberáſti Lot de Sódomis, & de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ſervi tui, ſicut liberáſti Móyſen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ſervi tui, ſicut liberáſti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ſervi tui, ſicut liberáſti tres púeros de camíno ignis ardéntis, & de manu regis inſqui. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ſervi

Digitized by Google

servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul, & de manu Golíæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum & Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam vírginem & mártyrem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberásti; sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui, & tecum fácias in bonis congaudére cæléstibus. ℟. Amen.

Oratio.

COmmendámus tibi, Dómine, ánimam famuli tui N. precamúrque te Dómine Jesu Christe Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce, Dómine, creatúram tuam, non a diis aliénis creátam, sed a te solo Deo vivo & vero: quia non est álius Deus præter te, & non est secúndùm ópera tua. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conspéctu tuo; & ne memíneris iniquitátum ejus antíquárum, & ebrietátum, quas suscitávit furor sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, & Fílium, & Spíritum sanctum non negávit, sed crédidit, & zelum Dei in se hábuit, & Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio.

DElícta juventútis, & ignorántias ejus, quæsumus, ne memíneris Dómine: sed secúndùm magnam misericórdiam tuam memor ésto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cæli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, servum tuum súscipe. Suscípiat eum sanctus Míchaël Archángelus Dei, qui milítiæ cæléstis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, & perdúcant eum in civitátem cæléstem Jerúsalem. Suscípiat eum beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cæléstis tráditæ sunt. Adjuvet eum sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro eo sanctus Joánnes eléctus Dei Apóstolus, cui revelata sunt se-

Digitized by Google

secréta cæléstia. Orent pro eo omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro eo omnes Sancti, & elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc século sustinuérunt: ut vínculis carnis exútus, pervenire mereátur ad glóriam regni cæléstis, præstánte Dómino nostro Jesu Christo: Qui cum Patre, & Spíritu sancto vivit, & regnat in sécula seculórum. ℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicuntur hi Psalmi, videlicet. Confitémini Dómino 26. & totus Psalmus, Beáti immaculáti, per Horas distributus 27.

Egressa autem anima, dicitur hoc

℟. Subveníte Sancti Dei, occúrrite Angeli Dómini: * Suscipiéntes ánimam ejus: * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

℣. Suscípiat te Christus, qui vocávit te, & in sinum Abrahæ Angeli deducant te. Suscipiéntes.

℣. Réquiem ætérnam dona ei Dómine, & lux perpétua lúceat ei. Offeréntes eam.

Deinde, Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Postea Pater noster. secretò.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réquiem ætérnam dona ei Dómine.

℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. A porta ínferi.

℟. Erue Dómine ánimam ejus.

℣. Requiéscat in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui N. ut defúnctus século tibi vivat: & quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta, commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis absérge. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

Ante prandium Sacerdos benedicturus mensam, incipit, Benedícite, & alii repetunt, Benedícite.

Deinde dicit ℣. Oculi ómnium, & alii prosequuntur.

℟. In

Digitized by Google

℟. In tè sperant Dómine, & tu das escam illórum in témpore opportúno. Aperis tu manum tuam, & imples ómne ánimal benedictióne.

Glória Patri. Sicut erat. Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson. Pater noster. secretò.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Postea Sacerdos dicit,

Orémus.

BEnedic Dómine nos, & hæc tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumtúri. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde *Lector*, Jube domne benedícere.

Benedictio. Mensæ cæléstis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ.

℟. Amen.

Post prandium agantur grátias hoc modo. Dicto a Lectore. Tu autem Dómine miserére nobis.

℟. Deo grátias, omnes surgunt. Sacerdos incipit,

℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua.

℟. Et Sancti tui benedícant tibi.

℣. Glória Patri.

℟. Sicut erat.

Postea Sacerdos absolutè dicat.

AGimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univérsis benefíciis tuis. Qui vivis, & regnas in sécula seculórum.

℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Psalmus. Miserére 62. vel Psalmus. Laudáte Dóminum omnes gentes 147. In fine, Glória Patri. Sicut erat. Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Sacerdos dicit, Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus.

℟. Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore.

℟. Semper laus ejus in ore meo.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea.

℟. Audiant mansuéti, & læténtur.

℣. Magnificáte Dóminum mecum.

℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum.

Digitized by Google

℟. Ex hoc nunc, & usque in séculum.

Deinde sine Oremus.

REtribúere dignáre, Dómine ómnibus nobis bona faciéntibus, propter nomen tuum, vitam ætérnam..

℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣ Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen. Pater noster. secretò.

Quo finito, dicit Sacerdos: Deus det nobis suam pacem. ℟. Amen.

Ante cœnam Sacerdos benedicturus mensam, incipit, Benedícite, & alii repetunt Benedícite.

Deinde Sacerdos incipit ℣. & alii prosequuntur.

EDent páuperes, & saturabúntur, & laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: vivent corda eórum in séculum séculi. Glória Patri. Sicut erat. Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson. Pater noster. secretò. Et ne nos indúcas. Orémus. Benedic Dómine, ut supra in prandio Jube domne benedícere.

Benedictio. Ad cœnam vitæ ætérnæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

In fine cœnæ dicitur ℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors & miserátor Dóminus: escam dedit timéntibus se. Glória Patri. Sicut erat.

Sacerdos dicat.

BEnedíctus Deus in donis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis: Qui vivit & regnat in sécula seculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Psalmus. Laudáte Dóminum omnes gentes 147.

Quando semel comeditur, omnia dicantur ut in cœna.

Prædictus modus benedicendi mensam, & agendi gratias, servatur omni tempore, præterquam diebus infrascriptis, quibus Versiculi, & Psalmi tantùm variantur.

In Nativitate Domini, usque ad cœnam Vigiliæ Epiphaniæ exclusivè dicitur.

℣. Verbum caro factum est, allelúja. Et habitávit in nobis, allelúja. Glória Patri.

In fine dicitur ℣. Notum fecit Dóminus, allelúja: Salutáre suum, allelúja.

Alia

Alia ut supra. Psalmus: Cantáte Dómino 123. vel Laudáte Dóminum omnes gentes 147. qui Psalmus semper ad beneplacitum dici potest etiam in aliis solemnitatibus.

In Epiphania, & per totam Octavam.

℣. Reges Tharsis, & ínsulæ múnera ófferent, allelúja. Reges Arabum, & Saba dona addúcent, allelúja. Glória Patri.

In fine dicitur ℣. Omnes de Saba vénient, allelúja, Aurum & thus deferéntes, allelúja. Glória Patri.

Psalmus. Deus judícium tuum 95.

ITINERARIUM.

CLericus in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari, si cum sociis, in plurali.

Ant. In viam pacis.

Canticum. Benedíctus Dóminus Deus Israël 24.

In fine. Glória Patri.

Postea dicatur.

Ant. In viam pacis & prosperitátis dírigat nos omnípotens & misércors Dóminus: & Angelus Ráphaël comitétur nobíscum in via, ut cum pace, salúte, & gáudio revertámur ad própria.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. secretò.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus sperántes in te.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére nos.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil proficiat inimícus in nobis.

℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídie.

℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

℣. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis.

℟. Et sémitas tuas édoce nos.

℣. Utinam dirigántur viæ nostræ.

℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.

℣. Erunt prava in dirécta.

℟. Et áspera in vias planas.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis,

℣. Dó-

Digitized by Google

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEus, qui fílios Israël per maris médium, sicco vestígio ire fecísti; quique tribus Magis iter ad te stella duce panduísti: tríbue nobis, quæsumus, iter prósperum, temperíemque tranquíllum: ut Angelo tuo sancto cómite, ad eum, quò pérgimus, locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum perveníre felíciter valeámus.

DEus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti; quæsumus, ut nos famulos tuos custodíre dignéris: esto nobis, Dómine, in procínctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia & frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus: ut te duce, quò tendimus, próspere perveniámus, & demum incólumes ad própria redeámus.

ADésto, quæsumus Dómine, supplicatiónibus nostris: & viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne: ut inter omnes vias & vitæ hujus varietátes tuo semper protegámur auxílio.

PRæsta, quæsumus omnípotens Deus: ut família tua per viam salútis incédat, & beáti Joánnis præcursóris hortaméntis sedúlo, ad eum, quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.
℟. Amen.
℣. Procedámus in pace.
℟. In nómine Dómini, Amen.

S. D. N.

Digitized by Google

S. D. N. D. URBANUS PP. VIII.

Omnibus Christifidelibus devotè visitantibus sacram B. Petri Apostoli Confessionem in Vaticana Basilica, & ibi sequentes preces, aut si illas legere nesciverint, vel nequiverint, decies Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam recitantibus, ad divinam misericordiam implorandam

In singulis Sanctissimæ Trinitatis, Domini N. Jesu Christi, Beatissimæ Virginis Mariæ, S. Joannis Baptistæ, Beatorum Petri & Pauli, aliorumque Apostolorum, & celebritatis Omnium Sanctorum, & cujuslibet Feriæ sextæ mensis Martii diebus, confessis, & sacra Communione refectis, plenariam: In qualibet autem alio die habentibus propositum confitendi, septem annorum, & totidem quadragenarum Indulgentiam perpetuò concedit.

ORATIO.

ANte óculos tuos, Dómine, culpas nostras férimus, & plagas, quas accépimus, conférimus.

Si pensámus malum, quod fécimus, minus est quod pátimur, majus est quod merémur.

Grávius est quod commísimus, lévius est quod tolerámus.

Peccáti pœnam sentímus, & peccándi pertináciam non vitámus.

In flagéllis tuis infírmitas nostra téritur, & insquitas non mutátur.

Mens ægra torquétur, & cervix non fléctitur.

Vita in dolóre suspírat, & in ópere non se emméndat.

Si exspéctas, non corrígimur: si víndicas, non durámus.

Confitémur in correctióne quod égimus: oblivíscimur post visitatiónem, quod flévimus.

Si exténderis manum, faciénda promíttimus: si suspénderis gládium, promíssa non sólvimus.

Si férias, clamámus ut parcas: si pepérceris, íterum provocámus ut férias.

Habes, Dómine, confitén-

Digitized by Google

téntes reos. Nóvimus quòd nisi dimíttas, nec nos périmas.

℣. Præsta, Pater omnípotens, sine mérito quod rogámus, qui fecísti ex níhilo qui te rogárent.

℟. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

℣. Gregem tuum, Pastor ætérne, non déseras.

℟. Sed per beátos Apóstolos tuos perpétua defensióne custódias.

℣. Prótege, Dómine, pópulum tuum ad te clamántem, & Apostolórum tuórum patrocínio confidéntem.

℟. Perpétua defensióne custódias.

℣. Oráte pro nobis sancti Apóstoli Dei.

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Oratio.

PRæsta, quæsumus omnípotens Deus, ut nullis nos permíttas perturbatiónibus cóncuti, quos in Apostólicæ confessiónis petra solidásti. Per Dóminum, &c.

IMplóret, clementíssime Dómine, nostris opportúnam necessitátibus opem devóte a nobis proláta meditátio, qua sanctus olim Joánnes Chrysóstomus in hac Basílica cónditus, te cũ beatíssimis Apóstolis Petro & Paulo repræsentávit, sic colloquéntem: Circúmdate hanc novam Sion, & circumvallate eam, hoc est, custodíte, muníte, précibus firmáte; ut quando iráscor in témpore, & orbem terræ concútio, aspíciens sepúlcrum vestrum nunquam desitúrum, & quæ libénter propter me géritis stigmata, iram misericórdia vincam, & ob hanc percípiam vestram intercessiónem. Etenim quando Sacerdótium & Regnum vídeo lacrimári, statim quasi compátiens ad commiseratiónem flector, & illíus meæ vocis reminíscor: Prótegam Urbem hanc propter David servum meum, & Aaron sanctum meum: Dómine, Fiat, Fiat. Amen, Amen.

AD SACROSANCTUM Sudarium B. Veronicæ.

Ant. Tibi dixit cor meum: Quæsívi vultum tuum, vultum tuum Domine requíram: ne avértas fáciem tuam a me.

℣. Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine.

℟. Dedísti lætítiam in corde meo.

O ré-

Digitized by Google

O rémus.

MEntibus noſtris, quæſumus Dómine, Vultus ſancti tui lumen benígnus infúnde, cujus & ſapiéntia cónditi ſumus, & providéntia gubernámur. Qui vivis, & regnas cum Deo Patre, &c.

Ad Sacratissimam Crucem D. N. J. C.

Ant. O Crux benedícta, quæ ſola fuíſti digna portáre Regem cælórum, & Dóminum.

℣. Dícite in natiónibus.

℟. Quia Dóminus regnávit a ligno.

O rémus.

DEus, qui unigéniti Fílii tui pretióſo ſánguine vivíficæ Crucis vexíllum ſanctificáre voluíſti: concéde quæſumus, eos, qui ejúſdem ſanctæ Crucis gaudent honóre, tua quoque ubíque protectióne gaudére. Per eúndem Chriſtum Dóminum noſtrum.

Ad Sacrum Ferrum Lanceæ D. N. J. C.

Ant. Unus mílitum Lánceâ latus ejus apéruit, & contínuò exívit ſanguis, & aqua.

℣. Lánceis ſuis vulneravérunt me. ℟. Et concúſſa ſunt ómnia oſſa mea.

O rémus.

DEus, qui ex tui ſacri Córporis látere per Lánceam mílitis ſánguinem tuum in prétium, & aquam in lavácrum effudísti: concéde propítius, ut qui Lánceam ipſam hîc venerámur, ab omni hoſte ipſíus munímine protegámur. Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Ad Caput S. Andreæ Apoſtoli.

Ant. Cùm perveníſſet beátus Andréas ad locum, ubi Crux paráta erat, exclamávit, & dixit: O bona Crux diu deſideráta, & jam concupiſcénti ánimo præparáta: ſecúrus, & gaudens vénio ad te; ita & tu exſúltans ſuſcípias me diſcípulum ejus, qui pepéndit in te.

℣. Diléxit Andréam Dóminus.

℟. In odórem ſuavitátis.

O rémus.

MAjeſtátem tuam, Dómine, ſupplíciter exorámus: ut ſicut Eccléſiæ tuæ beátus Andréas Apóſtolus éxſtitit prædicátor, & rector; ita apud te ſit pro nobis perpétuus intercéſſor. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. Amen.

PRÆ-

Digitized by Google

PRÆPARATIO AD MISSAM

Pro opportunitate Sacerdotis facienda.

Ad Eccleſiæ ingreſſum ante Altare genuflexus orans, dicit.

INtroíbo in domum tuam in holocáuſtis: reddam tibi vota mea, quæ diſtinxérunt lábia mea.

Ant. Ne reminiſcáris, Dómine, delícta noſtra, vel paréntum noſtrórum, neque vindíctam ſumas de peccátis noſtris.

Quæ Antiphona in Feſtis duplicibus tantùm duplicatur.

Deinde dicuntur ſequentes Pſalmi. Quàm amabília ſunt tabernácula tua 111. Benedixíſti 112. Inclína Dómine aurem tuam 113. Credídi 146. De profúndis 152.

Deinde repetitur Ant. Ne reminiſcáris.

Poſtea Sacerdos dicit, Kyrie eléïſon. Chriſte eléïſon. Kyrie eléïſon. Pater noſter.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi Dómine miſerére mei.

℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere Dómine aliquántulum.

℟. Et deprecáre ſuper ſervos tuos.

℣. Fiat miſericórdia tua Dómine ſuper nos.

℟. Quemádmodum ſperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur juſtítiam.

℟. Et Sancti tui exſúltent.

℣. Ab occúltis meis munda me Dómine.

℟. Et ab aliénis parce ſervo tuo.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

AUres tuæ pietátis, mitíſſime Deus, inclína précibus noſtris, & grá-

Digitized by Google

grátia ſancti Spíritus illúmina cor noſtrum: ut tuis myſtériis dignè miniſtráre, teque ætérna charitáte dilígere mereámur.

DEus, cui omne cor pátet, & omnis volúntas lóquitur, & quem nullum latet ſecrétum: purífica per infuſiónem ſancti Spíritus cogitatiónes cordis noſtri: ut te perfécte dilígere, & dignè laudáre mereámur.

URe igne ſancti Spíritus renes noſtros, & cor noſtrum, Dómine: ut tibi caſto córpore ſerviámus, & mundo corde placeámus.

MEntes noſtras, quæſumus Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet; & indúcat in omnem, ſicut tuus promíſit Fílius, veritátem.

ADſit nobis, quæſumus Dómine, virtus Spíritus ſancti; quæ & corda noſtra cleménter expúrget, & ab ómnibus tueátur advérſis.

DEus, qui corda fidélium ſancti Spíritus illuſtratióne docuíſti: da nobis in eódem Spíritu recta ſápere, & de ejus ſemper conſolatióne gaudére.

COnſciéntias noſtras, quæſumus Dómine, viſitándo purífica: ut véniens Dóminus noſter Jeſus Chriſtus Fílius tuus, parátam ſibi in nobis invéniat manſiónem. Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritus ſancti Deus: Per ómnia ſécula ſeculórum. Amen.

GREGORIUS XIII.

Pontifex Maximus conceſſit cuilibet Sacerdoti dicenti ante celebrationem Miſſæ quæ ſequuntur, quinquaginta annorum Indulgentiam.

EGo volo celebráre Miſſam, & conficere Corpus & Sánguinem Dómini noſtri Jeſu Chriſti, juxta ritum ſanctæ Románæ Eccléſiæ, ad laudem omnipoténtis Dei, totiúſque Cúriæ triumphántis, ad utilitátem meam, totiúſque Cúriæ militántis, pro ómnibus, qui ſe commendavérunt oratiónibus meis in génere & in ſpécie, & pro felíci ſtatu ſanctæ Románæ Eccléſiæ. Amen.

GAudium cum pace, emendatiónem vitæ, ſpátium veræ pœniténtiæ, grátiam

Digitized by Google

tiam & consolatiónem sancti Spíritus, perseveántiam in bonis opéribus tríbuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus. Amen.

Gratiarum Actio post Missam

Ant. Trium Puerórum cantémus hymnum, quem cantábant Sancti in camíno ignis benedicéntes Dóminum.

Quæ Antiphona in Festis duplicibus tantùm duplicatur. Canticum, Benedícite ómnia ópera Dómini 21. Laudáte Dóminum in Sanctis éjus 23.

Deinde Sacerdos dicit,

Kyrie eléïson.
Christe eléïson.
Kyrie eléïson.
Pater noster.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua.
℟. Et Sancti tui benedícant tibi.
℣. Exsultábunt Sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.
℣. Non nobis, Dómine, non nobis.
℟. Sed nómini tuo da glóriam:
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEus, qui tribus Púeris mitigásti flammas ígnium, concéde propítius: ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum.

ACtiónes nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni, & adjuvándo prosequere: ut cuncta nostra orátio, & operátio a te semper incípiat, & per te cœpta finiátur.

DA nobis, quæsumus Dómine, vitiórum nostrórum flammas extínguere; qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Digitized by Google

LITANIÆ
B. MARIÆ VIRGINIS.

Kyrie eléïson.
Christe eléïson.
Kyrie eléïson.
Christe audi nos.
Christe exáudi nos.
Pater de cælis Deus, Miserére nobis.
Fili Redémtor mundi Deus, Miserére nobis.
Spíritus sancte Deus, Miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, Miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei génitrix, ora.
Sancta Virgo Vírginum, ora.
Mater Christi, ora.
Mater divínæ grátiæ, ora.
Mater purísima, ora.
Mater castíssima, ora.
Mater invioláta, ora.
Mater intemeráta, ora.
Mater amábilis, ora.
Mater admirábilis, ora.
Mater Creatóris, ora.
Mater Salvatóris, ora.
Virgo prudentíssima, ora.
Virgo veneránda, ora.
Virgo prædicánda, ora.
Virgo potens, ora.
Virgo clemens, ora.
Virgo fidélis, ora.
Spéculum justítiæ, ora.
Sedes sapiéntiæ, ora.
Causa nostræ lætítiæ, ora.
Vas spirituále, ora.
Vas honorábile, ora.
Vas insígne devotiónis, ora.
Rosa mystica, ora.
Turris Davídica, ora.
Turris ebúrnea, ora.
Domus áurea, ora.
Fœderis arca, ora.
Jánua cæli, ora.
Stella matutína, ora.
Salus infirmórum, ora.
Refúgium peccatórum, ora.
Consolátrix afflictórum, ora.
Auxílium Christianórum, ora.
Regína Angelórum, ora.
Regína Patriarchárum, ora.
Regína Prophetárum, ora.
Regína Apostolórum, ora.
Regína Mártyrum, ora.
Regína Confessórum, ora.
Regína Vírginum, ora.
Regína Sanctórum ómnium, ora pro nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta

Digitized by Google

cáta mundi, Parce nobis Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exáudi nos Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.

Antiphona.

SUb tuum præsídium confúgimus, sancta Dei génitrix, nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus nostris; sed a perículis cunctis líbera nos semper Virgo gloriósa & benedícta.

℣. Ora pro nobis sancta Dei génitrix.

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.

GRátiam tuam, quæsumus Dómine, méntibus nostris infúnde: ut qui Angelo nuntiánte Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus, per passiónem ejus & crucem ad resurrectiónis *glóriam* perducámur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. Amen.

IN-

Digitized by Google

DIE V. DECEMBRIS.

In Festo S. Gertrudis Virginis, & Abbatissæ Ordinis S. Benedicti.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum.

Oratio.

DEus, qui in corde beátæ Gertrúdis vírginis jucúndam tibi mansiónem præparásti: ipsíus méritis & intercessióne cordis nostri máculas clementer abstérge, & ejúsdem tríbue gaudére consórtio. Per Dóminum.

Et fit commem. S. Petri Chrysologi, Feriæ, & S. Sabbæ.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occur.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GErtrúdis Islébii in Saxónia nóbili génere nata, quinquénnis in monastério Rodardénsi Ordinis sancti Benedícti virginitátem suam, ac seípsam Jesu Christo óbtulit. Quo ex témpore a mundánis rebus prorsus aliéna, virtutíque sédulò inténta, cæléstis vitæ genus instítuit. Ad humaniórum litterárum notítiam rerum divinárum cognitiónem adjúnxit. Quarum meditatióne veheméntius ad virtútem incénsa, brevi Christiánam perfectiónem adépta est. De Christo, ejúsque vitæ mystériis sæpenúmero pio cum ánimi sensu loquebátur: unámque Dei glóriam cógitans, ad illam vota sua ómnia, & actiónes referébat. Quamvis autem multis exímiis natúræ, & grátiæ donis a Deo aucta esset, ita tamen sibi ipsa vilescébat, ut inter præcípua divínæ bonitátis miracula hoc item memoráret, quod se indignissimam misericórditer substinéret.

Lectio v.

TRicésimo ætátis annum agens, primum Rodardénsis Monastérii, ubi religiósam vitam est profésa, deínde Elpediáni Præses elécta, quadragínta annórum spátio, ea charitáte, prudéntia, & regularis disciplínæ stúdio munus obívit, ut Cœnóbium religiósæ perfectiónis domicílium vidéret. Ubíque verò licèt esset ómnium mater, & magístra, ómnium tamen mínima habéri volébat, ac demissióne pari minístram se exhibébat. Quo libérius Deo vacáret, vigíliis, abstinéntia,

Digitized by Google

tia, aliísque cruciátibus corpus afflíxit: sempérque sui símilis, morum innocéntiam, mansuetúdinem, ac patiéntiam præstitit singulárem. Proximórum salúti omni ope stúduit, piæque curæ copiósum fructum rétulit. Divíni amóris vi frequéntes patiebátur éctases: altíssimæque contemplatiónis, & divínæ uniónis donum obtínuit.

Lectio vi.

UT méritum acceptíssimæ sibi sponsæ Christus osténderet, in corde Gertrúdis jucúndam sibi esse mansiónem testátus est. Desíderam Vírginem véluti matrem, & curatrícem a Jesu accéptam pietáte præcípua prosequebátur; ab eáque multa accépit benefícia. Erga divinissimum Eucharistiæ Sacraméntum, & Passiónem Dómini tanto amóre cum grati ánimi sensu afficiebátur, ut interdum ubéribus lácrimis perfunderétur. Justórum ánimas piaculáribus flammis addíctas quotidiánis subsídiis, & précibus juvábat. Multa ad confovéndam pietátem scripsit. Divinárum étiam revelatiónum, & prophetíæ dono cláruit. Dénique flagrantíssimo Dei amóre pótius, quàm morbo languéfcens, anno Dómini millésimo ducentésimo nonagésimo secúndo vita decéssit. Miráculis vivens & post mortem a Deo illustráta est.

In iii. Noct. Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Símile erit regnum cælórum decem Virgínibus &c.

DIE XIV. DECEMBRIS.

In Festo sancti Joannis a Cruce Confessóris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, qui sanctum Joánnem Confessórem tuum perfectæ sui abnegatiónis, & Crucis amatórem exímium effecísti: concéde, ut ejus imitatióni júgiter inhæréntes, glóriam assequámur ætérnam. Et fit commem. Oct. & Feriæ.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occur.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOánnes a Cruce Fontíberi in Hispánia piis paréntibus natus, a primis annis certò innótuit, quàm

Digitized by Google

quàm Desparæ Vírgini futúrus esset accéptus. Nam quinquénnis in púteum lapsus, ejúsdem Desparæ manu sublátus, incólumis evásit. Tanto autem patiéndi desidéro flagrávit, ut novénnis, spreto mollióri lecto, super sarmentis cubáre consuéverit. Adoléscens Hospítio páuperum ægrotántium Metymnæ Campi fámulum sese addíxit, quibus magno charitátis ardóre, vilíssima quæque compléctens officia, præstò áderat, cujus exemplo excitáti céteri, éadem charitátis múnera ardéntius obíbant. Verùm ad altióra vocátus, beátæ Maríæ Vírginis de Monte Carmélo Institútum ampléxus est; ubi, Sacérdos ex obediéntia factus, severióris disciplínæ, & arctióris vitæ cupidíssimus, primitívam Ordinis Régulam ex Superióris licéntia ita profétsus est, ut, ob jugem Domínicæ Passiónis memóriam, bello in se, tanquam in infensíssimum hostem indícto, vigíliis, jejúniis, férreis flagéllis, omnísque pœnárum génere, brevi carnem cum vítiis, & concupiscéntiis suis crucifíxerit; dignus planè qui a sancta Terésia inter purióres, sanctiorésque ánimas Ecclésiam Dei id témporis illustrántes recenserétur.

Lectio v.

SIngulári vitæ austeritáte, & ómnium virtútum præsídio munítus, præ assídua rerum divinárum contemplatióne diutúrnas, & mirábiles éctases frequénter patiebátur: tantóque in Deum æstuábat amóre, ut, cùm divínus ignis sese intro diútius continére non posset, foras erúmpere, ejúsque vultum irradiáre visus sit. Proximórum salúti summópere inténtus, tum in verbi Dei prædicatióne, tum in Sacramentórum administratióne fuit assíduus. Hinc tot méritis auctus, strictioríque disciplínæ promovéndæ ardóre veheménter accénsus sanctæ Teréfiæ comes divínitus datus est, ut, quam ipsa inter soróres primævam Carméli Ordinis observántiam instauráverat, eándem & inter Fratres, Joánne adjutóre, restitúeret. Innúmeros itaque, unà cum Dei fámula in divíno ópere promovéndo per-

Digitized by Google

perpéssus labóres, Cœnóbia, quæ ejúsdem sanctæ Vírginis cura per totam Hispániam erécta fúerant, nullis vitæ incómmodis, & perículis térritus, síngula perlustrávit, in quibus, aſſisque quamplúrimis ejus ópera eréctis, restaurátam obsérvántiam propagándo, verbo, & exémplo firmávit: at mérito primus post sanctam Teréſiam Carmelitárum Excalceatórum Ordinis Proféſſor, & parens habeátur.

Lectio vi.

VIrginitátem perpétuò cóluit, impudentésque mulíeres ejus pudicítiæ insidiári conántes, non modò répulit, sed étiam Christo lucrifécit. In divínis explicándis arcánis atque ac sancta Teréſia, Apostólicæ Sedis judício, divínitus instrúctus, libros de mystica Theología cœléſti sapiéntia refértos conscripsit. Semel interrogátus a Christo, quid præmii pro tot labóribus póſceret, respóndit: Dómine, pati, & contémni pro te. Império in Dæmones, quos e corpóribus sæpe fugábat, discretióne spirituum, prophetíæ dono, miraculórum glória celebratíſſimus, ea semper fuit humilitáte, ut sæpius a Dómino flagitáverit, eo loco mori, ubi ómnibus esset ignótus. Voti compos factus, Ubedæ diro morbo, & in crure, quinque plagis sánie manántibus, adimpléndum patiéndi desidérium, constantíſſimè tolerátis, Ecclésiæ Sacraméntis pié, sanctéque susceptis, in Christi Crucifixi amplexu, quem semper in corde, atque ore habúerat, post illa verba: In manus tuas comméndo spíritum meum, obdormívit in Dómino, die, & hora a se prædictis, anno salútis millésimo quingentésimo nonagésimo primo, ætátis quadragésimo nonò. Migrántem ejus ánimam splendidíſſimus ignis globus excépit; corpus verò suavíſſimũ odórem spirávit, quod étiã num incorrúptum Segóbiæ honorificè cólitur. Eum plúrimis antè & post óbitũ fulgéntem signis Benedíctus Décimus tértius Póntifex máximus in Sanctórum númerum réculit.

In tertio Nocturno, Homil. S. Gregorii Papæ in Euangelium. Sint lumbi vestri, de Communi Confessoris non Pontificis.

Digitized by Google

DIE XVII. DECEMBRIS

IN FESTO

S. SILVESTRI

ABBATIS

DUPLEX MINUS.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis præter ea quæ sequuntur.

Oratio: Intercessio nos &c. de Comm. Abb.

IN I. NOCTURNO

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO

Lectio IV.

Silvester Auximi in Piceno nobili genere ortus, statim puerilem ætatem litteris ac bonis moribus mirifice exornavit. Adolescens Bononiam ad studia juris prudentiæ missus a Patre, cum sacris litteris a Deo monitus desisset operam, Parentis incurrit indignationem; quam æquo animo toto decennio pertulit. Ob egregium ejus virtutem a Canonicis Cathedralis Auximanæ Ecclesiæ socius honoris electus est; in quo munere Populo orationibus, exemplo, & concionibus suam operam utilem [illegible] Monentem sæpe ad hunc Dominus, & custodivit eum ab insidiis, & a seductoribus tutus [illegible] ut dixit ille Beatitudinem æternam. V. Justum deduxit Dó

minus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedito

Lectio v.

INter fúnus nobilis cujusdam Defuncti in aperto tumulo formósi viri, suique propinqui deforme cadáver conspiciens: Ego, inquit, sum, quod hic fuit; quod hic est, ego ero. Et mox perácto funere, illi sibi Dómini occurrénte sententia: Qui vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me; in solitúdinem majóris perfectiónis studio secéssit, ibíque vigíliis, oratiónibus, jejúniisque deditus, cruda tantum herbas in cibum sæpius adhibuit. Ut autem magis lateret homines, varias mutávit sedes; ad denique pervénit ad mótem Fanum, locum a quatuor propé Fabriano cum nomen tempore deserens: ibíque in honórem Sanctissimi Patris Benedicti Templum etexit, Congregatiónisque Silvestrinórum fundaméntum jecit sub regula, & habitu, in visióne sibi ab eodem Sancto ostensis.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ induit eum: Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

AT invidens Sathanas variis terróribus illius Monachos turbáre nitebátur, noctu Monásterii januas hostiliter invádens. Sed vir Dei hostis impetum ita représit, ut Monachi in sancto instituto magis confirmarétur, ac Patris sanctitátem agnoscerent. Spiritu prophétiæ, aliísque donis enítuit: quæ ut semper profúnda, humilitáte consérvavit, ita contra se

Dæmonis invídiam concitávit, a quo præceps actus per scalas Oratórii, & prope interiméndus, præsentissimo Virginis benefício incolumitáti redditus est. Quod benefícium perpétua, & singulári in illam pietáte commendávit ad ultimum usque vitæ spíritum, quem fere nonagenárius sanctitáte, & miráculis clarus Deo reddidit anno salútis millésimo ducentésimo sexagésimo primo sexto kaléndas Decembris.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cælestia regna. Quia. Gloria. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Ecce nos relíquimus &c. de Communi Abbatum.

Vesp. de Expectatione Partus B. M. V. cum commem. S. Silvestri.

Digitized by Google

Digitized by Google

Die VI. Februarii

IN FESTO S. HYACINTHÆ DE MARISCOTTIS VIRGINIS

Tertii Ordinis S. Francisci

Oratio

Deus, qui beatam Hyacintham Virginem tuam jugis mortificationis, & charitatis victimam effecisti, ejus nobis exemplo, & intercessione concede, ut peccata nostra deflere, & te semper diligere valeamus. Per Dominum.

Lectio IV.

Hyacintha nobilis Virgo Romana Marci Antonii de Mariscottis, Vignanelli Comitis, quo in Oppido nata est, & Octaviæ Ursinæ filia, a prima ætate Divinæ protectionis argumenta experiri cepit, cum septennis jamjam in puteum prolopsura præsenti Dei beneficio servata est. Viterbium missa ad Moniales sancti Bernardini, ut ab iis educaretur, ibi Tertii Ordinis sancti Francisci Institutum adolescens suscepit, non ita tamen, ut sacra cum veste religiosos mores indueret; pompis enim, ac deliciis aliquandiu indulsit; donec ex febri decumbens, acciti ad se Confessarii opportuna commonitione perculsa, omni vanitati nuncium remisit. Itaque anteactæ vitæ maculis pœnitentiæ Sacramento expiatis, in communi triclinio in genua humilli-

Digitized by Google

me provoluta, lacrymis se profluens, ac flagello in se ipsam animadvertens, veniam a Sororibus deprecata est; tum annuam pecuniam, ac splendidam, atque superfluam supellectilem, mundi, ac sui contemptrix abdicavit, deinceps vero nudis pedibus, vel, cum morbus cogeret, subjectâ solea obtectis, ac unica tantummodo tunica contenta, eâque rudi, obsoletâ, & in eleemosynam accepta, ac funè præcincta, quoad vixit incessit.

Lectio V.

Præter asperum vestitum, cilicio, vigiliis, laboribus fracta, assiduisque jejuniis extenuata, corpus etiam crebris verberibus, ac spinarum manipulis lacerabat, adhibito interdum alterius quoque Monialis brachio ad majorem sui corporis afflictionem: quod ut magis magisque attereret, lectulo ex asseribus, soloque vili stragulo instructo utebatur, ac pro pulvillo saxum adhibebat, quod in stramen ex obedientia commutavit, in quo alterutro pede ad crucem in conspectu positam, catena alligato, brevissimum somnum capiebat. Ad hæc absynthium, herbasque amarissimas mandere, Monialium ulcera, ac pannicula sanie madentia exosculari non renuit: schalas Monasterii, onusta ingenti Cruce, genibus ascendere aliquando consuevit; nunc quoque urticas, nunc ceras liquatas, modo nivem, & glaciem, modo alveos rigentium aquarum ad macerationem adhibuit. Christi Domini Passionem, quam summopere venerabatur, apte a se excogitata atrocissimarum pœnarum serie imitari in majori hebdomada, singulisque sextis feriis solita fuit. Patientia in perfe-

rea-

rendis injurtis, christiana humilitas, virginalis verecundia, ac summa sedulitas in Novitiis, quibus praeerat, ad perfectionem provehendis, in ea mirifice eluxerunt. Animarum quoque zelo incensa, plures inimicitias sustulit; periclitantes puellas in tuto collocavit, plurimis ad meliorem frugem traductis, in proximorum salute procurandâ, qua orationibus, qua voluntariis corporis cruciatibus, omni denique conatu jugiter incubuit.

Lectio VI.

Ægrorum in nosocomiis, ac pauperum patrocinium, quamquam inops, omni studio suscepit, & ut iisdem succurreret, non solum propriis ipsa manibus laborabat, & quotidianum sibi victum subtrahebat, frustulis panis contenta; sed Moniales etiam ac Matronas Civitatis, virosque divites ad id operis alliciebat, atque undequaque poterat, subsidia corrogabat; quin imo, ut quam pro egenis & invalidis sollicitudinem ostenderat, perpetuo firmaret, duas Sodalitates, quae eorumdem curam gererent, institui curavit. Erga sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum fuit vehementer affecta, cujus cultum ut in aliis quoque promoveret, illud frequenter per annum cum solemni pompa, quam Deo gratam fuisse nonnulla prodigia comprobarunt, publicæ veneratione exponendum omnem operam adhibuit: Deiparam Virginem tam impense coluit, ut digna habita fuerit, quæ ejus apparitione recrearetur. Prophetiæ, contemplationis, lacrymarum dono, aliisque charismatibus floruit. Anno denique millesimo sexcentesimo quadragesimo, ætatis suæ quinquagesimo

Digitized by Google

mo quinto inchoato in cælum evocata est, cujus Corpus in Ecclesia sancti Bernardini Viterbii colitur, eamque Benedictus decimus tertius meritis & miraculis claram in Beatarum, Pius vero septimus in Sanctarum Virginum numerum retulerunt.

DECRETUM

STATUS ECCLESIASTICI

SSmus Dominus Noster PIUS VII. Pont. Max. ad emissas preces, nonnullorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, ac Archiconfraternitatis Sacratissimi Cordis Jesu Urbis, mq infrascripto Secretario referente, benigne indulsit, ut ab universo Clero Seculari, necnon a Religiosis & Monialibus Urbis, & totius Ditionis Pontificiæ utentibus Calendario Diœcesano in festo SANCTÆ HYACINTHÆ DE MARISCOTTIS VIRGINIS recitari possit quotannis ritu dupl. min. Officium cum Missa de Comm. Virg. non Mart. 1. loco, cum Oratione, & Lectionibus secundi Nocturni propriis suprascriptis jam die 20. Martii 1736., & die 28. Novembris 1739. a Sacr. Rituum Congregatione approbatis. Hujusmodi autem festo assignavit in posterum diem 6. mensis Februarii. Die 27. Julii 1808.

A. Card. Matthæjus

Loco ✠ Sigilli

J. de Carpinio S.R.C. Secretarius.

ROMÆ apud Lazzarinum R.C.A. Typographum

Digitized by Google

DIE XVIII. FEBRUARII.

IN FESTO
B. GREGORII X.
PONTIFICIS, ET CONFESSORIS.

DUPLEX.

Omnia de Comm. Conf. Pont. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam beáti Gregórii Confessóris, atque Pontíficis Religiónis zelo, et Apostólicis curis amplificásti: ejus méritis, et intercessióne concéde; ut Fidei, et sanctitátis nova semper increménta suscípiat. Per Dóminum.

Pro comm. S. Ignatii Ep. et Mart. Ant. Qui vult veníre. ℣. Justus. ℟. Sicut. Oratio. Infirmitátem. de Comm. unius Mart.

Postea de S. Simeone Ep. et Mart. Ant. Iste sanctus. ℣. Glória. ℟. Et constituísti. Oratio. Deus qui nos, de eodem Comm.

IN I. NOCTURNO.

Si celebretur in Quadrag. Lectiones de Libro Ecclesiastici. Laudémus viros gloriósos, de Comm. Conf. Pontif. aliàs de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

GRegórius Décimus Theáldus, seu Theobáldus ántea nuncupátus, Placéntiæ ad Æmiliæ fines nóbili Vicecómitum génere natus est. Adoléscens Ecclesiásticæ Milítiæ adscríptus, singulári nituit honestáte morum, vitæque mundítia, nulla unquam, ut créditur, críminis contagióne pollúta. In Galliam cum Jacóbo Cardináli Pecorário Gregórii IX. Legáto profléctus, Archidiáconus Leodiénsis renunciátus est. Eo in Itáliam redéunte, Theologíæ Parísiis óperam dedit, ac Magístri munus adéptus, ver-

Digitized by Google

verbo, et exémplo Fidéles, ac Príncipes ad Terræ Sanctæ recuperatiónem veheménter accéndit. In Syriam deínde peregrinátus, dum ibi sacram expeditiónem urgéret, a Cardinálibus Vitérbii Pontíficis electiónem in annum fere tertium protrahéntibus, in Petri Sedem evéctus est ánno millésimo ducentésimo septuagésimo primo.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei, Manus.

Lectio v.

ACcépto Ptolemáide electiónis decréto, in Itáliam navigávit, ac Vitérbium se cóntulit, deínde Romam; ubi anno insequénte solémniter inaugurátus est. Ab ipso Pontificátus exórdio ad Generális Concílii celebratiónem curas, et cogitatiónes omnes adjécit. Eo Lugdúnum Galliárum indícto, Michaélem Paleólogum Græcórum Imperatórem, tum alios Christiános Príncipes, et Græcæ Latinæque Ecclesiæ Præsules lítteris amantíssimis invitávit, accérsitis etiám éximiis doctrina, et sanctitáte Viris, uti Sancto Thoma Aquináte in ipso itínere vita functo, S. Bonaventúra, S. Philippo Benítio, Beáto Albérto Magno, Petro de Tarantásia Ordinis Prædicatórum, qui eídem in Pontificátu succéssit. Igitur Ecuménicam Synodum Patrum número ómnium frequentíssimam, cui præfuit Póntifex ipse, Græcis, ejuráto schísmate, ad Ecclésiæ unitátem recéptis, decrétis pro sacra expeditióne subsídiis, editísque plúribus sanctíssimis légibus, triméstri spátio felíciter celebrávit.

℟. Posui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum, Manus enim mea.

Lectio vi.

DE páce in Ecclésia firmánda cum primis sollícitus Prælatórum dis-

Digitized by Google

dissídia, Regum inimicítias, Provinciárum ódia, populórum factiónes compósuit, dirémit, extínxit. Ecclésiæ jura etiam advérsus Reges, et Príncipes sevére, ac fortiter vindicávit, nullam esse prædicans solidiórem Regnórum basim, quam tutélam Ecclesiásticæ libertátis. Páuperum amantíssimus primus ómnium in Apostólico Palátio piárum in illos largitiónum Præsidem constítuit, ijsque própriis mánibus pedes quotídie abluébat. In Italiam a Concílio redux, dum profectiónem in Palæstínam meditátur, pluraque alia e Christiánæ Reipúblicæ bono molirétur, Arétii in Hetrúria morte intercéptus est quarto ab electióne sua anno, mense quarto, die décima. Fuit Vir ánimi plane invícti, et Apostólici, terrenórum contemptu, cultus divíni stúdio, fidei zelo, disciplínæ, et morum restauratióne, rerum gerendárum prudéntia, fortitúdine, magnanimitáte, alísque virtútibus prorsus exímius. Miráculis post mortem claruísse Ecclésiæ Aretínæ Monuménta testántur.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrina ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse intercédat pro peccátis. Glória Patri. Ipse intercédat pro peccátis.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangel. Homo pĕregre proficíscens, de communi Conf. Pont.

Lectio IX. de S. Simeone Episc. et Mart. ut in Breviar. cum ejus commemoratione in laudibus.

Sed si venerit in Quadragesima nona lectio legitur de Homilia Feriæ, et ad laud. fit commem. ejusdem, ac S. Simeonis.

Digitized by Google

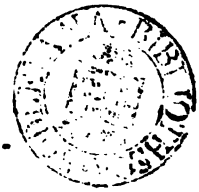

Digitized by Google

Digitized by Google

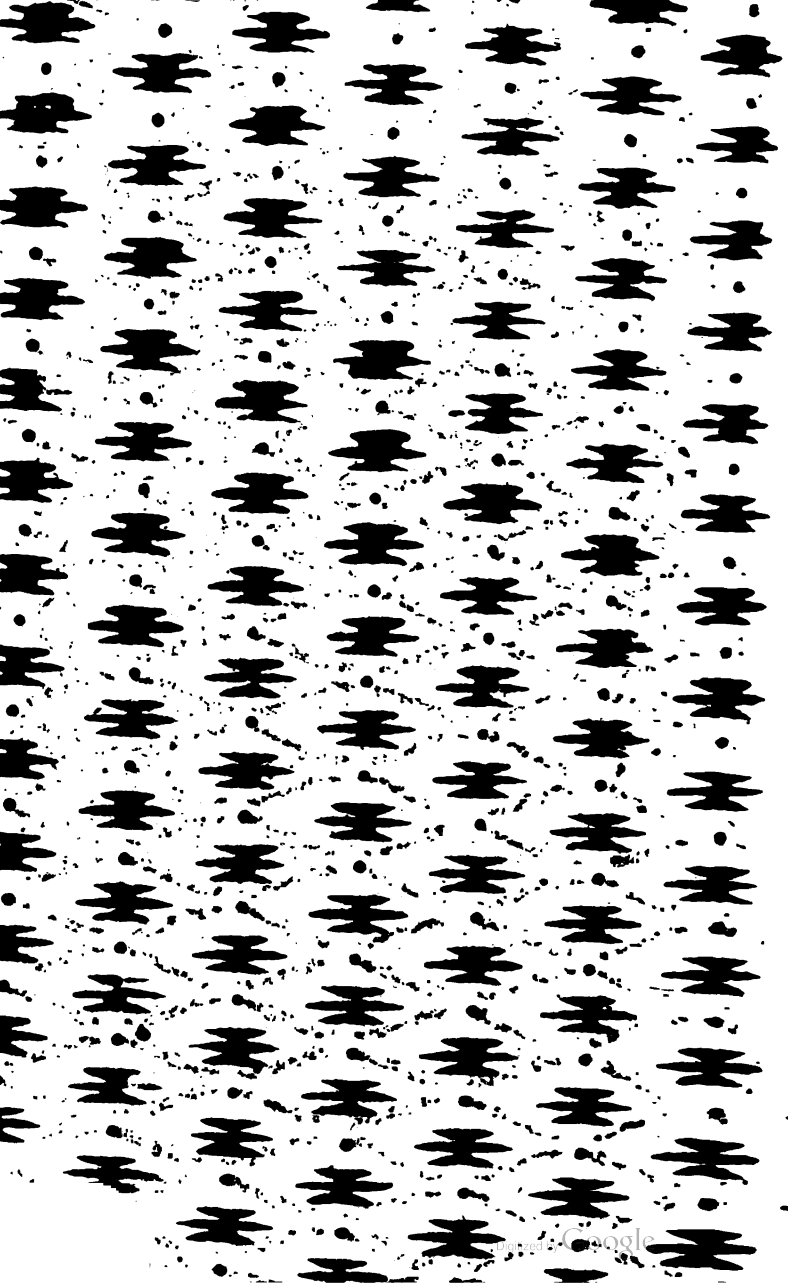
Digitized by Google

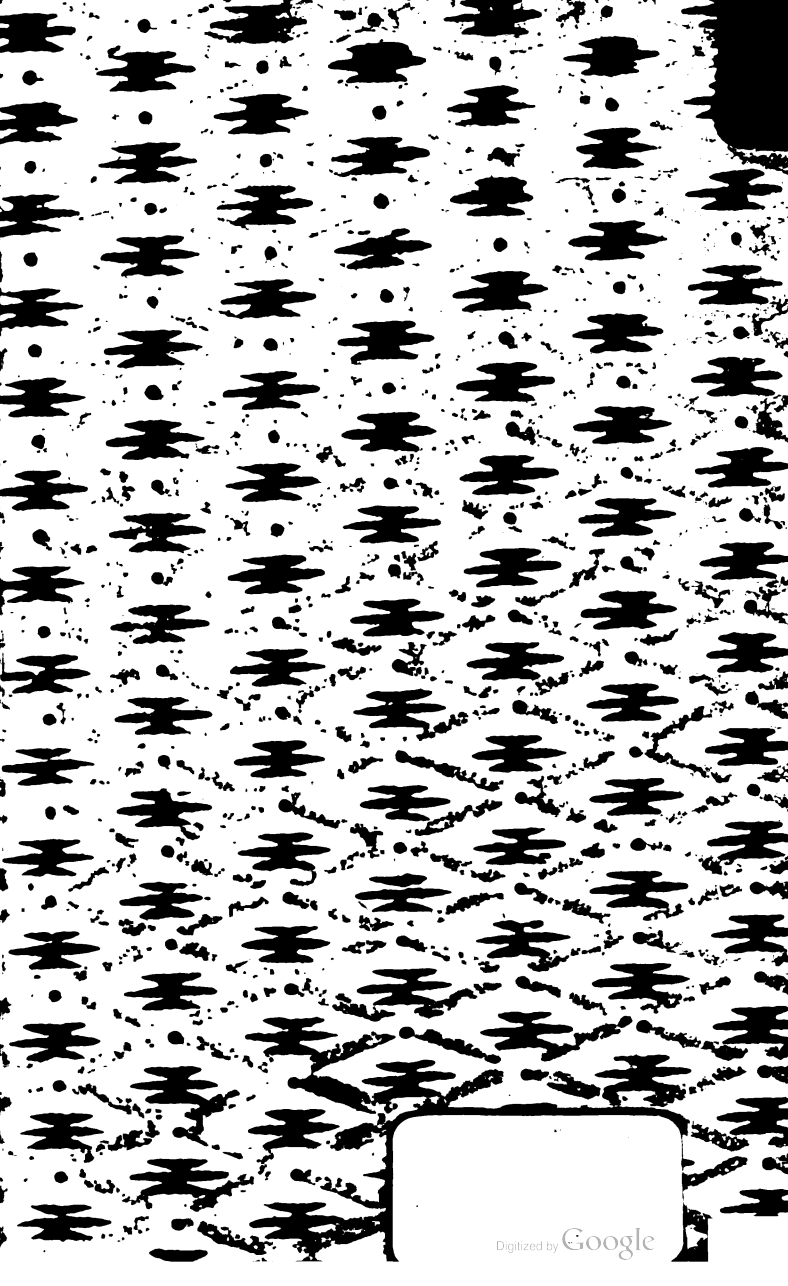
Digitized by Google